"Veţi cunoaşte ADEVĂRUL şi ADEVĂRUL VĂ VA FACE LIBERI." Ioan 8:32

PREFAŢA.

William Shakespeare a imaginat viaţa ca pe o scenă gigantică pe care se consumă marile drame ale omenirii.

Fiecare fiinţă umană intră în viaţă cu slăbiciuni şi veleităţi, defecte şi calităţi.

Apoi joacă rolul existenţei avînd pl'anuri, ambiţii, victorii şi înfrîngeri.

Unii oameni duc o viaţă modestă, dar curata, pe cînd alţii au o existenţă agitată şi pătată; unii au o viaţă dezorientată, alţii au un scenariu amplu, tulburător de îndrăzneţ.

înainte, în timp, sau după ce şi-au adus la îndeplinire menirea bună sau rea, umilă sau înaltă, trebuie să părăsească scena.

Cortina cade şi cu a-ceasta se încheie etapa activă a unei existenţe efemere.

A'venit moartea!

Apoi? Ce se întîmplă după căderea cortinei? Este o întrebare care izvorăşte dintr-o veche teamă şi preocupare a omului, veche de cînd omenirea noastră.

Interesul este mare căci moartea întrerupe planuri mari, răpeşte omenirii valori irecuperabile, vieţi şi minţi strălucite.

Moartea, insă, nu acţionează selectiv. Ea seceră deopotrivă vieţi tinere şi mature, oameni educaţi şi needucaţi, civilizaţi şi sălbatici.

Moartea este un holocaust, cel mai teribil

din cîte cunoaştem!
Dar ce este dincolo? Ce se ascunde dincolo de momentul de încheiere, cînd cortina timpului cade peste viaţa omului?
-2-
Caracterul întrebării nu este atît filozofic sau medical, cît,mai degrabă, religios.
Răspunsul nu aparţine gîndirii abstracte sau ştiinţei, ci se află dincolo de ele.
Lucrarea de faţă explorează, pe scurt, mai multe explicaţii date dealungul istoriei în căutarea răspunsului adevărat. ADEVĂRUL ARE IMPORTANTĂ! Acest adevăr este cu atît mai important cu cît este vorba de viaţă şi moarte, antipozii, extremele realităţii în care ne aflăm împreună cu întreg universul.
Un răspuns corect are valoarea unei busole pentru călător într-o lume necunoscută, pe cînd un răspuns eronat conduce pe un drum greşit şi în final la infrîngere.
Orice răspuns este racordat■■ la practici şi consecinţe de valoare veşnică.
O cercetare lipsită de prejudecăţi poate conduce la adevăr. Dumnezeu cunoaşte acest adevăr şi 1-a descoperit în Cuvîntul Său.
Dedic această carte prietenilor sinceri ai ADEVĂRULUI, celor care-1 iubesc şi caută să-1 urmeze. Este un curaj să stai lînga adevăr, dar mai presus este o răspundere. Duhul adevărului sprijină pe solii adevărului. Orice om are dreptul şi obligaţia de a cunoaşte adevărul şi a-1

trăi. Timpul prezent someză la aceasta.
Autorul.
V
-3-
Partea intîia
CĂUTĂRI...
Motto: "Căutaţi pe Domnul cîtă vreme se poate găsi; chemaţi-L, cîtă vreme este aproape." Isaia 55:6
"Oamenii nu ştiu nimic mai dinainte;'totul este înaintea lor în viitor." Ecles. 9:1 u.p.
CAPITOLUL I ÎNTREBĂRI TULBURĂTOARE.
Generaţia noastră trăieşte într-o permanentă bătălie cu graniţele necunoscutului. Cu cît barierele ne-
cunoscutului sînt împinse mai departe, cu atît mai multe mistere sînt explicate, începînd, astfel, să mai fie taine.
Nouă ne plac problemele pentru care se pot găsi soluţii. Curiozitatea si necesitatea deopotrivă ne deter-
-4-
mină sa căutăm să deschidem zăvoarele misterelor care ne Înconjoară.
Noi nu cunoaştem viitorul şi dacă ar fi după dorinţa noastră i-am sparge zăvoarele şi i-am deschide porţile ca sâ vedem dincolo de prezent. Viitorul rămîne, însă, o taină pentru perceperea noastră. Cele mai avansate informaţii pentru oameni sînt cele prezente. Chiar anticipaţia noastră este opera imaginaţiei sprijinite pe elementele prezentului cunoscut, este o

proiectare a prezentului in viitor.
Probabil cea mai statornică graniţă dintre toate este graniţa morţii. Moartea este zăvorită cu un lacăt care nu a cedat investigaţiilor omului.
Pentru mulţi moartea este un fenomen natural şi deaceea o ignoră. Cînd, însă, apare între prieteni, sau mai aproape, în familie, sau cînd ei înşişi trebuie să întîmpine momentul părăsirii bruşte a prezentului, această realitate îşi schimbă proporţiile acoperind tot orizontul preocupărilor.
De ce trebuie să murim? Ce înseamnă să mori? Ce se află de cealaltă parte a cortinei, pe celălalt tărîm? Sînt întrebări care tulbură chiar pe omul cel mai raţional, mai echilibrat. Toţi ar dori să afle răspunsul, să pătrundă acest mister nedezlegat, imbatabil .
Această.preocupare are o raţiune sănătoasă, este înţeleaptă. De răspunsul la aceste întrebări depinde pregătirea pentru întîmpinarea viitorului, pentru dincolo.
Pe planeta noastră toţi oamenii au murit, mor si după cele mai probabile anticipări^vor continua să moară.
După cele mai bune evidenţe istorice de care dispunem, doar două persoane au fost privilegiate cu eludarea morţii, însă pe cauţiune (Enoh si Ilie). Nici chiar Fiul Omului nu a putut s-o ocolească; pe El, însă, zăvorul morţii nu L-a putut reţine.

întrebările continuă să apese cu atît mai greu cu cît fenomenul este universal. Ce se întîmplă cu omul după moarte? Care este starea lui? Trece el în

-5-

,-noo îs 9ia3 ?£^n9i3ix9 9b 9:t9Î3 ***a3L& nî*** **USB ,S^nxil9n**

-sJasnifi 9a £B B9^9^uq xa ***lujqaib is siA*** **Tun UBS** ***inaiJa***

xx-Jfiflra'oinx 19 9nx:f9a ToasxSil ***BIBO*** **ioi9D** ***B^BÎV*** **nx 90**

B9^Bd-xIidiaoq 19 9:cA TxJ-xunaxdo ***loLiioii-xum a^Boitsqua***

oimxn ***u&a*** **,B^Bmioinx xsm** ***smuL*** **o no JOBinoo nî 13 s 9b**

":B9^a90B ***SJBOi Clib***

-9Îxb ***iiuanuqa&s*** **Jxmi^q** ***UB*** **9^90nxa x^Sdg^Jnî 9Ja9oA**

-agi ia 9Jn909i ***sUIUOBBV*** **nx , ixtixnanio sx^Sixqoo nî** ***siii*** **. 9ifiOiimiu** ***silaBon*** **9i9lxs nx StcBqs** ***&a Sunijnoo*** **ion xiuannq ,9auqo TiBxrio** ***UBS*** **9iii9Îib ism drixa six^nanuqaS^** ***3îo uO***

luJosîdua JÎJB **UD ,I:tnB:t"ioqmx SztsqBO BnreIdo:cq** ***3î3B*** **no**

,JfiSXUq9 9^39 ***Uri BO BbBVOb*** **O 9Js3 .ifii9D93 9b niH9b 9^39**

-a&i LulBiB'vebA .^.oJăoBlaiJBa anuqa&i nu

^i.Tix^q B ***un &o*** **JUHĂvaaA ion u^n9q ia sv9bnn 9.13B 9a ăa** ***eludail anuq***

ÎĂSA3TWCO ***-nuqs&rs.*** **xaSp B 9b** ***LuasisJni nî siBiitn***

o xoxn 9^39 nW -x^iu io ,Bmiiq ***meJnîa*** **nH .glsJiv iisd9iJnî 9la906** ***si lua***

.X9/npin9 6916p9lS9b ***BiUBO*** **9'IBD 9X^B"l9n9p** ***B!ÎI***

-*BO* 9l9^nxb9^;o xş *iiuanuqaă,^. huob i&ob inia* ,^qs5 9(3
.93uqo X9bx snob B *Luiut* nx SsBgqnip 93 :coixn9m -noo *eJiBom* fiqnb inmo BO b9^o *B~S.BO insmBO*
x.^lnm inx3 *siBJa o* ,ăisox^9qna ,BOX^9^9 Bnrxoî o-tcJnx 9iaxx9 *&a &unîJ*
.9d-Bd-xnxvib 9b S^BXqo^qB *B~IBO* xaoxonxb9^;o 9b xiăqnip 9^16 ^*BiBboJoi* ,Biaix3 -Bq *nî aoiBoinî* 93 lumo , xx^oni *LuJnstnom* jSqnb £0 B^q9006 *-udiilB* 9J-BOJ- *uo BJBiv ^îzioivnî* BUXS *BL* Bnxq sraB/n *Luinlm .bnlisonl s.3* 9l9i -xonoo9^i *îiuanuqa&i* snob 9cf39mx:iq *BsiBdsilnî* iBbsşA
llidxaoqml TBirobnîraB *BiBi&vabB* xî cfo^ .glidsil 9d"39 x:co *yiiom* IxdBxb9in93x *s3aa* x:co , ^tiom fi^sbo inmO
luxv Sonî -n9q ;tn9dB IBOT ,9qso^aB 9b IBDI mxvx^q Sa iss909n 9ia3
9iud9^:T . xxnxqo x9^;£o9xi B9;t seinii:* xp9l gp9l9dnx B nid -gbs 9m:9oaib B u^^nsq 9d-Bd-n9S9^q 9i9^n9mup^B g^i^S^nfo
.Luiăv
****

-6-

'"Oricine trăieşte, tot mai trage nădejde." Ecleş. 9:4 p.p.

CAPITOLUL II UN RĂSPUNS: MORŢII SINT VIII

Deşi afirmaţia pare ciudată, îndrăzneaţă, nelogică chiar, ea are totuşi raţiunea ei. ■

In credinţa noastră strămoşească am fost educaţi si obişnuiţi cu gîndul că la moartea omului, trupul este predat pămîntului din care a fost luat, dar că

există o' parte care supravieţuieşte şi anume, sufletul, care poate să trăiască independent de corp. Prin aceasta mortul ră-mîne viu!
Sufletul omului este parte din Dumnezeu şi pentru că Dumnezeu este nemuritor, nici sufletul omenesc nu poate muri niciodată. Fără a şti exact ce este şi cum este sufletul, noi avem o concepţie verificată de timp şi care a rezistat tuturor probelor! însăşi Biblia, Cuvîntul lui Dumnezeu, care constitue baza credinţei noastre, conţine dovezi în favoarea doctrinei nemuririi naturale a sufletului. Să enumerăm cîteva:
2.1. OASPEŢI DE"DINCOLO".
In Vechiul Testament se arată că după moartea proorocului Samuel, sufletul lui a putut fi chemat şi consultat asupra unor probleme personale'şi politice de către regele Saul (1 Sam. 28:7-20). El a putut fi recunoscut

după înfăţişare şi a dat răspunsuri profetice întrebărilor lui Saul.
Acest caz nu este singular. Se cunosc multe alte situaţii în care a fost posibilă comunicarea cu sufletele morţilor. Mai mult chiar, în anumite condiţii, cei decedaţi au fost văzuţi, au vorbit, au-fost îmbrăţişaţi de cei dragi, apoi şi-au luat rămas bun şi s-au retras în lumea lor superioară.
Nu este această dovadă suficientă că cei

numiţi de noi în mod convenţional morţi nu sînt, de fapt, morţi, ci doar supravieţuiesc într-o stare mai puţin înţeleasă de noi?

2.2. IN RAI SI IAD OAMENII SINT VII.

Domnul nostru Isus Hriştos a spus istorisirea cu bogatul şi săracul Lazar, care, după moarte, au mers unul în rai, iar altul în iad. Acolo, sufletele lor simţeau, gîndeau, vorbeau, ba chiar sufletul bogatului negocia cu Abraam, în sînul căruia *se* afla fostul sărac, acum fericitul Lazăr. (Luca 16:19-31).

Dacă sufletul omului ar fi muritor, nu ar fi spus Domnul această întîmplare. Nu putem să credem că El a vrut să ne inducă în eroare pe noi creştinii, El care este ADEVĂRUL. Prin urmare, avem încă o dovadă-biblică în favoarea nemuririi sufletului.

2.3. ASTĂZI VEI FI CU MINE IN RAI.

Deasemenea, pe cruce fiind răstignit între doi tîl-hari. Domnul Isus a promis tîlharului pocăit: "Adevărat iţi spun, astăzi vei fi cu Mine în rai*" (Luca 23:43).

înseamnă că imediat după momentul morţii, în aceeaşi zi, sufletele lor s-au regăsit în rai, acolo unde Mîntu-itorul a dat întîlnire tîlharului. Corpurile lor au mu-rit, dar sufletele lor nemuritoare şi-au continuat existenţa în alte sfere.

Aşadar, iată o nouă dovadă biblică in favoarea doctrinei supravieţuirii sufletului!

2,4. LA DUHURILE RĂZVRĂTITE.

Mai mult, apostolul Petru ne informează că după ce şi-a părăsit trupul, pe cruce, sufletul Domnului Hri-stos S-a dus să propovăduiască duhurilor din închisoare care se răzvrătiseră pe timpul lui Noe. (lPetru 3:18,20). înseamnă că sufletul nemuritor al Mintuitorului S-a dus la sufletele la fel de nemuritoare ale răzvrătiţilor contemporani lui Noe spre a-i converti.

Credem că Petru ştia ce scrie. In concepţia lui sufletul era nemuritor.

*** * ***

Există , însă, şi dovezi extrabiblice ale acestui adevăr. Ele vin din partea ştiinţei.

2.5. VIATA DUPĂ VIATA.

O demonstraţie cu adevărat uimitoare ne parvine din partea ştiinţei medicale. Fenomenul experienţelor extra-corporale descrise în cartea "Viaţă după viaţă" a Dr. Raymond A. Moody, Jr. este cu adevărat o revelaţie. Noi ştim că după viaţă vine moartea, însă această descoperire ne spune altceva.

Persoane ajunse în apropiere de moartea clinică, recuperate ulterior, au declarat cum au trăit fenomenul "desprinderii" sufletului de corp. Mai întîi au auzit cum medicul le-a declarat moarte, apoi au auzit zgomote, sunete sau zumzete puternice şi in acelaşi timp au executat

mişcări rapide printr-un tunel întunecos şi lung.
Deodată s-au simţit în afara propriului corp, puţind să-1 privească de la distanţă. După ce s-au recules au constatat că se simţeau bine în noua stare. Au observat că-au un nou corp cu proprietăţi şi puteri diferite de cel fizic. Apoi au început să zărească spiritele prietenilor si rudelor deja decedate. După aceea...un spirit cald, iubitor, niciodată întîlnit înainte, o fiinţă de lumină le apare în faţă. Această fiinţă le pune o întrebare neverbalâ şi le ajută să-şi vadă panoramic evenimentele majore ale vieţii. Apoi... întîlnesc o barieră între viaţa pâmi'ntească şi cea viitoare. Descoperă, că-trebuie să meargă înapoi pe pământ, pentru că moartea nu le-a venit inca,. Se opun ideii de a se întoarce.
Deşi copleşiţi de simţăminte de bucurie, pace şi iubire, ei trebuie să se reunească cu corpul fizic şi să trăiască mai departe pe pământ. Unii se simt în stare de imponderabilitate, flotabilitate, comfort extrem...
Cu anumite particularităţi, cam acesta este scenariul celor ce trăiesc experienţe extracorporale. Nu este această experienţă o probă convingătoare că sufletul este o entitate separabilă de corp şi nemuritoare?
2.6.SUFLETE PE NAVE COSMICE.

Un alt experiment la care participă oameni de pe multe meridiane este fenomenul O.Z.N. (obiecte zburătoare neidentificate). Deşi oamenii de ştiinţă se străduiesc să găsească explicaţii logice pentru acele corpuri stranii> cu comportări ciudate şi care nu s-au lăsat studiate, încă, una din ipotezele cu credit din ce în ce mai mare este că fenomenul O.Z.N. este de domeniul escatologic. In acest caz ar fi implicate sufletele morţilor, care-şi continuă activitatea pe alte planuri şi care pilotează acele insolite nave astrale. Putem să ignorăm, oare, această posibilitate?
Credem că aceste probe sînt suficiente. Nu trebuie să avem niciun dubiu. In adevăr, sufletul omului este nemuritor.! Orice argument contrar pare pueril...
Dar... am studiat noi toate posibilităţile spre a fi gata să tragem o concluzie categorică? Am explorat no tot ce ne învaţă Biblia despre această problemă vitală? Este acesta ultimul "cuvînt" al Cuvîntului lui Dumnezeu?
*** * * ****** *****

-10-
-II-
"Câci omul nu-şi cunoaşte nici măcar ceasul." Ecles.9:12
p.p.
SITTIBI TERRA LEVIS
CAPITOLUL III

MORŢII
COTU
DRTI!
In ciuda mulţimilor care cred în nemurirea naturală a sufletului şi a argumentelor prezentate, există oameni sinceri care iubesc si respectă Cuvîntul lui Dumnezeu şi ei cred că odată încheiată această viaţă nu mai râmîne nimic conştient din fosta fiinţă, că mortul este cu de,a§. - vîrşire mort.
Rămînînd strict pe terenul Bihiiei, Cuvîntul lui Dumnezeu, vom găsi texte care aduc un mesaj cu totul diferit de probele administrate anterior. Să considerăm cîteva texte: .
3.1. MORŢII NU ŞTIU NIMICI
In Eclesiastul 9:5,6 sta scris:"Cei vii, în adevăr, măcar ştiu că vor muri; dar cei morţi nu ştiu nimic, şi nu mai au nici o răsplată, fiindcă pînă şi pomenirea ii se uită. Şi dragostea lor, şi ura lor, şi pizma lor, de mult au şi pierit, şi niciodată nu vor mai avea parte de tot ce se face sub soare.-"
Precizările făcute de inspiraţie aici trebuiesc luate în consideraţie şi cîntărite. Mai întîi se face distincţia letă: cei vii ştiu...dar cei morţi nu ştiu nimic: 'înt cei morţi inconştienţi cu adevărat? Da, aşa susţine inspiraţia biblică! Dumnezeu ştie mai bine decît orice om, indiferent de studii teologice sau ştiinţifice, experimente şi

cercetări,că încheierea vieţii înseamnă moarte, iar moartea înseamnă inconştienţă totală (nu ştiu nimic!) .
: Dar se pot, oare, face anumite fapte bune de către cei vii în scopul de a fi atribuite morţilor şi astfel să poată fi influenţată atitudinea lui Dumnezeu faţă de ei? Se pot face pomeni, se pot aprinde mai multe luminări, se pot ţine mai multe slujbe religioase, mai multe parastase? Cei morţi nu mai au nici o răsplată din toate aces^-tea. Cazul lor nu se mai poate schimba!
Susţinerea inconştientei totale se face cu amănunte privind încetarea activităţii psihice (dragostea, ura, pizma au pierit!). De fapt acestea definesc personalitatea individului viu. In încneierea textului se subliniază cer-titudinea ca situaţia este definitivă, permanentă, morţii nemaiavînd parte de tot ce se face sub soare. Activitatea lor, participarea lor, amestecul lor în scenele care se petrec pe pamînt (sub soare) au încetat.
Hotârîrea este definitivă şi a fost pronunţată de la început cînd Dumnezeu a spus:"Vei muri.negreşit!" Şi de cînd au păcătuit oamenii mor, iar starea lor în timpul morţii este inconştientă fără nici o excepţie.
Cum se poate că oamenii lui Dumnezeu din antichitate aveau o asemenea convingere, pe cînd contemporanii noştri creştini au o

credinţă contrarie? S-a schimbat Dumnezeu? Şi-a schimbat El hotărîrea iniţială? A dat El nişte descoperiri specifice pentru era noastră creştină?

3.2. MORŢII NU FAC NIMIC.

Acelas scriitor biblic, Solomon, în Ecles.9:10 sfă-tiieşte:"Tot ce găseşte mîna ta să facă, fă cu toată puterea ta! Căci în locuinţa morţilor, în care mergi, nu mai este nici lucrare, nici chibzuială, nici ştiinţă, nici înţelepciune."

Din nou apare contrastul: un om viu lucrşază cu toată puterea, pe cînd pentru cel mort încetează orice activitate fizică, intelectuală şi spirituală (lucrare, chibzuială, ştiinţă, înţelepciune!). In adevăr, dacă este aşa - şi Biblia învaţă că aşa este - morţii nu fac nimic,

pentru că nu ştiu-nimic!

Cum sâ inţelegem, atunci, susţinerea că sufletele morţilor fac o serie de lucrări in sfera fizică, intelectuală, dar mai ales spirituală?

3.3. MORŢII NU PARTICIPA LA NIMIC.

Cea mai antică dintre cărţile Bibliei are de adus un aport în această privinţă:"...cel ce se pogoară în Locuinţa morţilor! Nu se va mai întoarce la casa lui şi nu-şi va mai cunoaşte locul în care locuia."

"De ajung fiii lui la cinste, el nu ştie nimic; de. sînt înjosiţi, habar n-are."

(Iov 7:9u.p.; 14:21).
Moartea este o barieră care se închide pentru totdeauna, o barieră pentru acţiune şi conştiinţă; este bariera inexistenţei.' Cînd moare, omul iese din circuitul valorilor familiale şi sociale. Relaţiile cele mai scumpe şi delicate cu această lume sînt rupte brusc pentru că el nu mai poate participa la ceeace se petrece "sub soare".
Un mort nu poate contribui cu nimic la ameliorarea situaţiei familiei pentru că el, practic nu mai există ca persoană. Cum vom împăca susţinerile oamenilor că morţii ştiu, înţeleg, simt şi intervin în viaţa familiilor lor şi a societăţii cu declaraţiile neechivoce ale Cuvîntului lui Dumnezeu? Putem să mai credem în sofismele oamenilor, sau II vom crede pe Dumnezeu, care ştie adevărul?
*********** *****
-13-
"Iată, eu sînt prea mic: ce să-Ţi răspund? îmi pun mîna la gură." Iov 40:4
C A PI T O L U L IV MISTERUL RAMINEI
După audierea ambelor grupe de probe se observă că asupra subiectului planează 6 nedumerire. Se vede că atît ideea că sufletul este nemuritor, cît şi credinţa că în momentul morţii omul Încetează să mai existe sub orice formă, au susţinători şi dovezi. Care din cele două grupări opuse să aibă dreptate? Unde să fie, în fond, adevărul? De râspiînsul la această

întrebare depinde concepţia şi nădejdea de viitor a omului, orientarea lui în această viaţă, planurile, acţiunile şi mai ales pregătirea.
Ceeace complică mai mult lucrurile este că ambele opinii îşi găsesc suport în Biblie. Oare să fie Biblia confuză în această problemă? Nu este ea aptă să dea un răspuns decisiv? A intenţionat Dumnezeu ca acest Cuvînt inspirat de El să fie neclar tocmai în această problemă de viaţă şi de moarte? Sau însuşi Dumnezeu Şi-a schimbat în timp decizia şi informaţiile transmise oamenilor?
In acest caz, ar mai putea Biblia să fie o călăuză corectă pentru ndi? Ar mai fi ea demnă de încredere, dacă prezintă un răspuns ambiguu?
Vrea, oare, Dumnezeu ca noi să avem două răspunsuri contrarii şi indiferent pe care dintre ele ii vom crede să. avem aprobarea Sa?
Dar dacă Biblia are un răspuns evident la această

întrebare crucială şi numai prejudecăţile noastre ne împiedică să înţelegem adevărul? Dacă afirmaţiile biblice sînt făcute într-un anumit context, iar noi le-am izolat şi le-am aşezat într-un cadru artificial, potrivit cu ideile noastre preconcepute? Dacă Dumnezeu are un răspuns unic şi irevocabil, iar noi îl adaptăm unor idei primite din alte surse, cum vom

sta noi faţă în faţă cu adevărul Său? Dacă Dumnezeu nu S-a schimbat, iar noi am împrumutat concepţii din alte surse sub pretextul "îmbogăţirii" doctrinei lui Dumnezeu, cum vom răspunde cînd El va veni să aducă o dreaptă răsplătire copiilor Săi?

In căutarea răspunsului este necesar să ne dezbrăcăm de orice prejudecată, de orice părere împrumutată de la oameni şi să ascultăm pe Dumnezeu vprbindu-ne de pe paginile Scripturii, singura sursă autorizată să decidă.

Să acordăm Cuvîntului inspirat de Duhul Sf'int autoritatea ce i se cuvine şi să ne supunem răspunsului pe care îl vom afla. Biblia este tezaurul adevărului divin şi ne vom bizui pe Duhul Sfînt care a inspirat adevărurile ei veşnice.(2Petru 1:21).

Care este răspunsul Bibliei? Care este adevărul lui Dumnezeu?

■ i

****

-15-

Partea a d ou a

ASA ZICE DOMNUL!

•••

Motto: "Cine este acela care are nebunia să-mi întunece planurile?" "Da, am vorbit fără să le înţeleg de minuni, care sînt mai pe sus de mine şi pe care nu le pricep." Iov 42:3

"Căci El ştie din ce sîntem făcuţi; îşi

aduce aminte că sîntem ţărînă." Ps. 103:14

CAPITOLUL V
CE ESTE OMUL?

Punînd această întorebare nu urmărim formularea vreunei definiţii, ci mai degrabă descoperirea naturii omului. Cum a venit omul la existenţă? Este el muritor sau, nemuritor?

In lumea modernă există două concepţii majore despre originea vieţii şi implicit a omului: concepţia evoluţionistă şi concepţia creaţionistă.

-16-

Ipoteza evoluţiei se bazează pe o cascadă de presupuneri privind fenomene neverificate şi neverificabile, care ar fi avut loc Incepînd cu cîteva miliarde de ani în urma pînă aproape de timpurile noastre. Operînd cu raţionamente aparent logice şi excluzînd intervenţia vreunei inteligenţe supranaturale, evoluţionişti pretind că oferă o explicaţie "ştiinţifică" despre origini.

Potrivit acestei ipoteze, materia se organizează de la sine şi prin sine, de la simplu la complex, ajungînd la forme vii din ce în ce mai complicate şi avînd ca produs de vîrf omul, creierul uman.

Explicaţia evoluţionistă a progresului de la forme simple la forme complexe se sprijină pe ideea că în natură există o selecţie bazată pe lupta pentru existenţă şi supravieţuirea indivizilor celor mai

dotaţi, o selecţie sîngeroasă în care înving cei tari, cu ghiare şi dinţi mai puternici.
Intre anumite limite această lege a selecţiei naturale se aplică şi în societateafumană. Fiind un produs al evoluţiei, omul nu are bariere morale, nu are răspundere morală, nu poate fi judecat pentru acte imorale întrucît acţionează pe baza selecţiei care 1-a făcut apt să supravieţuiască. In societatea omenească vor supravieţui cei mai tari, cei mai dotaţi. Cei mai puţin dotaţi sînt consideraţi ca aparţinînd unor rase inferioare, teorie care a adus şi aduce încă atîtea nenorociri omenirii.
Este evident că ipoteza evoluţiei este antiumană, antisocială, imorală. Fiind atee, concepţia evoluţionistă este evident anticreştină.
Inţelegînd şubrezenia, inconsecvenţa şi inconsistenţa ipotezei evoluţioniste, vom căuta răspunsul alternativ în concepţia creaţiondstă. Potrivit acestei concepţii viaţa este rezffltatul unui proces de creaţie înfăptuit de Fiinţa Supremă din univers, Dumnezeu.
Aşa dar, pe ce cale a venit omul la existenţă? Ce ne învaţă Biblia, sursa de informare inspirată? Ce ne spune Dumnezeu?
-17-
5.1. CREAREA OMULUI.
In cadrul cronicii creării vieţii pe planeta noastră, crearea omului ocupă un

loc aparte. Raportul creării omului redat de Moise — cronicarul inspirat al creaţiunii - în Genesa 2:7, este simplu> concis, clar: "Domnul Dumnezeu a făcut pe om din ţărîna pămîntului, i-a suflat in nări suflare de viaţă şi omul s-a făcut astfel un su-let viu."
Vedeţi? Dumnezeu a făcut un model al omului din lut, care avea toate organele (inimă, plămîni, muşchi, ochi, urechi, creier, etc.) la locul lor, dar era lipsit de viaţă.
Atunci Duntnezeu a transmis ceeace numai El avea: VIAŢA! Inspiraţia nu ne spune CUM a lucrat Dumnezeu, nu descrie mecanismul sau procesul prin care o statuie de lut a devenit o fiinţă vie, ci raportează efectul, CE a făcut Dumnezeu - OMUL, FIINŢA VIE, avînd ca atribut verificabil "suflarea de viaţă", respiraţia.
De atunci şi pînă-n timpurile moderne respiraţia este indicele vieţii, pe cînd încetarea respiraţiei este sinonimă cu întreruperea, eu pierderea vieţii.
"Suflarea de viaţă" nu este o prerogativă exclusivă a omului, ci aparţine şi altor clase de fiinţe de uscat, de apă şi aer (Gen.7:22; Ps.104:29,30). Respiraţia este o funcţie biologică esenţială a tuturor fiinţelor vii.
5.2. CE ESTE SUFLETUL?
întrebarea este cardinală şi fundamentală pentru orice om, nu numai pentru creştin. De răspunsul corect la această întrebare

depind concepţii şi practici cu consecinţe veşnice.
Observăm că în Gen.2:7 nu se arată că sufletul viu ar fi fost "pus" în om, că sufletul ar fi fost "făcut" în interiorul omului sau că sufletul ar fi "preexistat" momentului creării, ci că OMUL A DEVENIT UN "SUFLET VIU", sau "o fiinţă vie" (trad. americană Smith-Goodspeed) atunci cînd Creatorul i-a dat viaţă.
Expresia originală pentru "suflet viu" în textul ebraic este "nefeş caiyah". Aceeaşi expresie este folosită şi în Gen.1:20,24, unde este relatată crearea animale-

lor marine şi de uscat şi este tradusă prin cuvîntul "vieţuitoare", care, la rîndul lor, şi ele sînt "suflete vii", ca şi omul/
Prin aceasta, omul ca fiinţă superioară nu este subj estimat, nici animalele supraevaluate, întrucît nu se are în vedere criteriul valorii, ci al naturii.
Aceste texte arată, pur şi simplu ecuaţia biologică folosită la creare:
MATERIE INERTĂ + SUFLARE DE VIATĂ - SUFLET VIU (ţărînă) (de la Creator)
(fiinţă vie) Este evident că sufletul nu este o parte din fiinţa, ci este insăşi fiinţa, este o unitate biologică' completă şi această unitate este subliniată de ebraicul "nefeş".
De aceea este mult mai corect a spune că omul "este" un suflet, decît, cum se

spune, popular, ca omul "are" un suflet. Expresii ca "sufletul meu", "sufletul tău", ... etc. sînt idiomatice şi au sensul corect "eu", "tu", etc.
Comentînd textele din Gen.1:20,24, Dr. A. Clarke (teolog metodist, adept al teoriei nemuririi sufletului) spune: "Nefeş este un termen general care defineşte toate creaturile. înzestrate cu viaţă animală, în oricare din variaţiile ei nelimitate,- de la semiraţionalul elefant, pînă la stupidul lemur, sau mai jos la po-lip, ca-re pare să fie deopotrivă părtaş de viaţă animală şi vegetală?
In acelaşi fel Prof. George Bush comentînd Gen.2:7, afirmă: "Expresia "suflet viu" este aplicată repetat în nararea privind crearea ordinelor inferioare de animale, care nu sînt considerate ca posedînd un "suflet" în sensul în care termenul este aplicat omului. Se_vede că se foloseşte acelaşi termen, cînd se vorbeşte despre om ca şi despre animale, însemnîhd "fiinţă însufleţită", creatură care posedă viaţă şi simţire, aptă de a împlini funcţii fiziologice care caracterizează animalele (a merge, a mînca, etc). In adevăr, se poate observa că Scripturile, în general, oferă mult mai puţină evidenţă a exis-tenţei unui principiu imaterial în om capabil de a avea senzaţii, de a acţiona şi trăi separat de corp, decît se presupune în mod obişnuit."
Cuvîntul nefeş (suflet) apare de 755 ori

în origina-* Iul ebraic al Vechiului Testament şi este redat în traducerile moderne prin diferite expresii semnificative.
-19-
De 428 ori cuvîntul "nefeş" este tradus prin "suflet", însemn'ind om (Gen.2:7; Exod 1:5; Num.9:13; Ps.6:3).
întrucît orice.nou "nefeş" (suflet) reprezintă o nouă unitate biologică, cuvîntul "nefeş" este folosit ca sinonim al cuvîntului viaţă sau vietate de 119 ori (Gen.1:20,24,30; 9:4; iRegi 19:14; Ps.38:12); de 29 ori cuvintul "nefeş" a fost tradus cu sensul de "persoană" (Num.31:46; Iosua 20:3,9; 1 Sam.20:22); de 15 ori.a fost tradus prin cuvîntul "minte" (Deut.18:5; Prov.23:7);' de 15 or'i prin cuvîntul "inimă" (Prov.23:7); alte ori a fost tradus prin corp sau corp mort (Lev.21:11; Num.6:6) ca pronume personal, duh, dobitoc (Lev.24:18).
Savantul hebrolog britanic H. Wheeler Robinson, în cartea "Hebrew Psycho.logy", afirmă: "Folosirea literară arată că sînt trei sensuri acoperite de cuvîntul "nefeş" Primul sens este în legătură cu principiul vieţii, fără nici o accentuare a ceeace noi numim latura fizică. Ast-fel este cazul căpitanului israelit ameninţat cu nimicirea, care spune lui Ilie:"...viaţa (nefeş) mea şi viata (nefeş) acestor cincizeci de oameni, slujitori ai tăi; să fie scumpă înaintea ta" (1 Regi 1:13).

Al doilea caz de folosire, singurul care poate fi considerat în sens psihic (sensul psihic ebraic este mult mai întins/conţinînd şi aspectul fiziologic) defineşte conştiinţa omenească în întregime, ca în Iov 16:4: "Ca voi aş vorbi eu, dacă voi (nefeşul vostru) aţi fi în locul meu (nefeşul meu)?"
Nu există motiv să ne îndoim - în al treilea rînd -că sensul iniţial al cuvîntului nefeş a fost "suflare", ca în arabul "nafsun" - suflet (de la nafasan = suflare) aşa cum apare în Iov 41:21.
"Dacă punem întrebarea: "Ce este omul?" ...constatam că pentru evrei, omul este o fiinţă unitară, compusă dintr-un complex de organe, care-şi datorează viaţa şi activitatea respiraţiei "nefeş", care nu are existenţă în afara corpului. Evreii nu au gîndit niciodată la un suflet descarnat" (Citat de A'rthur S. Peake - profesor metodist - în "The People and the Book", 1925).
In Noul Testament cuvîntul "suflet" este tradus din-grecescul "psyche", av'ind sensul iniţial de "viaţă", "suflare" sau "suflet". Acest cuvînt a fost folosit si
t
în traducerea Septuaginta a Vechiului Testament
-20-
(250 i.H.) ca echivalent al cuvintului "nefeş". In versiunile moderne ale Noului Testament cuvîntul "psy-che" este tradus

de 58 ori prin cuvîntul "suflet" (Mat.10:28; 11:29; 12:18), de 48 ori prin cuvîntul "viaţă" (Mat.2:20; 6:25; Marcu 3:4; 10:45; Luca 6:9; Ioan 13:37; Rom. 11:3; Apoc.8:9; 12:11); în alte ocazii înseamnă oameni (Fapt.Apost.7:14; 27:37; lPetru 3:20), minte (Fapt. Ap.14:2; Filip.l:27; Evrei 12:3), emoţii' (Marcu 14:34; Luca.2:35), pofte fireşti (Apoc.18:14), sau este tradus printr-un pronume personal (Mat.12:18; 2Cor.l2:15) . Nu este nimic în acest cuvînt care, măcar pe departe să implice o entitate conştientă, capabilă să supravieţuiască morţii trupului...

Biblia mai vorbeşte , însă, despre o altă parte componentă a omului, despre duh!

5.3. CE ESTE DUHUL(SPIRITUL)?

Sînt persoane care preferă termenul duh, altele spirit. Preferinţa este pur subiectivă deoarece cele două cuvinte sînt sinonime, provenind din surse diferite (spir ritus - latin; duhu - slavon), ele însemnînd unul şi a-celaşi lucru.

Dar, nu ne învaţă Biblia, oare, că duhul supravieţuieşte trupului?

In Ecles.12:lp.p.j7 stă scris:"Dar adu-ţi aminte de Făcătorul tău ... pînă nu se întoarce ţărîna în pămînt cum a fost şi pînă nu se întoarce duhul la Dumnezeu, care 1-a dat."

S-a investit multă fantezie, s-au făcut speculaţii filozofice si teologice subtile privind expresia:"duhul se întoarce la

Dumnezeu, care 1-a dat", arătîndu-se că, de fapt, Biblia vorbeşte aici despre conştiinţa sau personalitatea defunctului. In acest caz, iată sufletul nemuritor, care este păstrat de Dumnezeu în stare conştientă şi nemuritoarei
Dacă raţionamentul ar fi corect, ar însemna câ în momentul morţii, atît cel bun cît şi cel rău merg în ceruri, în rai la Dumnezeu. Cu această concluzie, însă, teologii nu sînt de acord şi au dreptate. Care să fie adevărul? Cuvîntul cheie în acest text este verbul "se

întoarce"; la moarte totul "se întoarce" de unde a provenit. Ţărîna "se întoarce" în pămînt, iar duhul "se .întoarce" la Dumnezeu care 1-a dat. Concluzia logica este că moartea omului este procesul opus creaţiei descrise în Gen.2:7. In Ecles.l2:7 este descrisă ecuaţia de deza-gregare biologică, de desfacere a fiinţei vii în elementele iniţiale:
OMUL = MATERIE INERTA + DUH (fiinţa vie) (ţarină) (suflare de viaţă)v
înţelegem uşor cum corpul se descompune în elementele chimice existente în "ţărîna", din care Creatorul 1-a luat la început. Ce se întîmplă cu duhul care "se Întoarce" la Dumnezeu? Ce este, de fapt, acest duh? Acest lucru pare mai dificil de înţeles. Cuvîntul "duh" este tradus din ebraicul "ruach", care apare de 37 9 ori în

originalul Vechiului Testament.
Pentru ebraicul "ruach" (suflare, duh), Geseriius' Lexicon admite următoarele sensuri:
a. suflarea gurii, ... şi se foloseşte pentru orice piere repede ... adesea este folosit pentru spiritul vital.
b. suflarea nărilor ... sforăit, aspiraţie... mînie.
c. suflare de aer, aer în mişcare, vînt.
In Bibliile moderne cuvîntul "ruach" este tradus de 232 ori prin cuvîntul "duh" (din care de 94 ori prin Duhul lui Dumnezeu), de 90 ori prin "vînt", de 28 ori prin "suflare" (Gen.6:17; 7:15,22; Iov 12:10; Pş.104:29; 146:4; Ecles.3:19), de 8 ori prin,"minte"'(Ezech.11:5; Daniel 5:20; Hab.1:11), de 4 ori "rafală" (Ex.15:8; Isaia 25:4). Deasemenea, este tradus prin cuvintele:"mînie", "aer", "furtună", "zadar".
Cuvîntul grecesc din Noul Testament corespunzător ebraicului "ruach" este "pneuma". In versiunile moderne cuvîntul "pneuma" a fost tradus prin: vînt (Ioan 3:8), suflare - duh de viaţă (Apoc.11:11), principiul vieţii, minte, dispoziţie, influenţă, atitudini care conduc o-mul, baza caracterului omului (1Cor.4:21; 2Cor.12:18), îngeri (Evrei 1:14), demoni (Mat.8:16), Duhul Sfînt (Mat.1:18) etc.
Cuvîntul "pneuma" este tradus in limbile moderne de 381 ori prin cuvîntul "duh",

apoi prin "viaţă",
"vînt", "minte", "îngeri", ."duhovnicesc", etc.
-22-
-23-
Se înţelege că "duhul" care se întoarce la Dumnezeu este principiul vieţii dăruit de Dumnezeu la crearea omului, suflarea de viaţa. Acest principiu de viaţă nu poate a-vea mai multă conştiinţă sau personalitate decît a avut înainte de a fi fost transmis.
La moarte, practic. Dumnezeu retrage viaţa (suflarea) fiinţa încetînd să mai existe sub orice formă(JV. 104; 27-30)
Din nou revine ideea că hotârîrile privind relaţia cu Dumnezeu se iau înainte de moarte, înainte de pierderea vieţii. Bariera morţii este de netrecut. Nimeni altul nu poate rezolva problemele omului după ce a intervenit moartea. Deaceea "Adu-ţi aminte de Făcătorul tău înainte ..."
Alte texte biblice ajută la completarea acestui mod de înţelegere. Astfel în Iov 27:3,4 se spune:"...atîta vreme cît voi avea suflet şi suflarea lui Dumnezeu va fi în nările mele, (buzele mele nu vor rosti nimic nedrept)" Se cunoaşte că acest fel de structurare a poeziei ebraice clasice (paralelismul membrelor), existent în cartea lui Iov, Psalmi, Plîngeri, conţine doua afirmaţii în care una o explică, o amplifică pe cealaltă. Aici cuvîntul

"suflet" din primul membru este explicat prin "suflarea lui Dumnezeu în nările mele" din al doilea membru.
La fel în Gen.7:22 se spune:"Tot ce răsuflă, tot ce avea suflare de duh de viaţă în nari...", unde "a răsufla" este egal cu a.avea "suflare de duh de viaţă în nări"!
Aşadar, cuvintele moderne prin care a fost redat cuvîntul "duh" din scrierile originale ("ruach" şi "pneuma") sînt interschimbabile şi ţintesc să îndrepte atenţia cititorului către principiul vieţii dat de Dumnezeu, care este cauza respiraţiei, Suflării şi în nici un caz nu înzestrează cu conştiinţă sau personalitate respiraţia care încetează la moarte'.
? **-esta este mesajul Bibliei, Cuvîntul lui Dumnezeu, aceasta este descoperirea pe care ne-o face Creatorul omului despre creatura Sa. El ştie mai bine decît noi ce a făcut? Să avem încredere în Dumnezeul creatiunii!**
5.4. ESTE SUFLETUL NEMURITOR?
întrebarea este de interes major, iar răspunsul Bibliei trebuie să fie convingător, trebuie să fie adevăr în formă absolută.
In ce formă apare ideea de nemurire în Biblie, cartea adevărului inspirat de Duhul Sfint (2Petru 1:21; 2Tim. 3:16)?
A. SINGUR DUMNEZEU ESTE NEMURITOR!
In 1 Timotei 1:17 stă scris: "A

împăratului veşniciilor, a nemuritorului, a nevăzutului şi singurului Dumnezeu, să fie cinstea şi slava în vecii vecilor!..." inspiraţia este categorică: DUMNEZEU ESTE NEMURITOR! Această afirmaţie era de aşteptat. Dar, oare, numai .Dumnezeu este nemuritor?

La sfîrşitul aceleiaşi epistole, în 1 Tim.6:15 u.p. citim: "împăratul împăraţilor şi Domnul domnilor, singurul care are nemurirea, care locuieşte într-o lumină de care nu poţi- să te apropii, pe care nici un om nu L-a văzut.." Aici este izbitoare expresia: "SINGURUL CARE ARE NEMURIREA" !

Dacă DIVINITATEA SINGURA posedă nemurirea este normal sa înţelegem că nemurirea este o prerogativă a Creatorului, nu a creaturilor. Este necesar şi folositor să inţe-legem marea distanţa dintre Creator şi creatură..Aceasta susţinere inspirată fermă este de natură să răstoarne o concepţie.pe care o moştenim şi o transmitem de veacuri din generaţie în generaţie.

De fapt, aceasta este menirea Cuvîntului lui Dumnezeu, să cureţe minţile oamenilor de tradiţiile' dăunătoare şi să pună în loc adevărul lui Isus Hristos. Acest lucru este afirmat de apostolul Pavel în 2 Cor. 10:5 : "Noi răsturnăm izvodirile minţii şi- orice înălţime, care se ridică împotriva cunoştinţei lui Dumnezeu şi ori-ce gînd îl .facem rob ascultării de

Hristos."
Ce spune, însă, Biblia despre suflet? Este el nemuritor? Ne aşteaptă, oare, o nouă surpriză?
-24-
B. SUFLETUL ESTE MURITOR!
Indiferent de accepţiunea în care este luata noţiunea de "suflet" vom avea surpriza unei descoperiri.
In Ezech.18:20 p.p. stă scris:"Sufletul care păcătuieşte, acela va muri...". Prin urmare SUFLETUL POATE MURI. Ne amintim ca sufletul este omul ca fiinţă completă, unitară.
însuşi Domnul Isus Hristos S-a exprimat:"Nu vă temeţi de cei ce ucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeţi-vă, mai degrabă de Cel ce poate să piardă şi sufletul şi trupul în gheenă."
Şi Domnul Hristos ştia foarte bine ce spune!
Aşadar, indiferent de ce înţelegem prin suflet, Biblia ne învaţă că el poate muri,'poate fi nimicit, că SUFLETUL ESTE MURITOR!
In cartea Genezei, imediat după crearea omului. Dumnezeu i-a spus lui Adam:"Poţi să mănînci după plăcere din orice pom din grădină; dar din pomul cunoştinţei binelui şi răului să nu mănînci, căci în ziua în care.vei mînca .din el, vei muri negreşit" (Gen.2:17).
"VEI MURI NEGREŞIT!"...Ar fi spus Dumnezeu aşa la numai cîteva ore după ce a creat un

Adam nemuritor, incapabil de a muri? Ar fi vorbit El despre o pedeapsă pe care El să nu o poată aduce la îndeplinire? Acest text ne introduce în însăşi inima problemei.
Omul - suflet viu - nu a fost făcut în mod expres muritor sau nemuritor. Ca fiinţă conştientă de sine, capabilă să judece şi să anticipeze consecinţele, să beneficieze de privilegii şi să răspundă de urmările faptelor sale, omul a fost creat liber, liber să-şi aleagă căile şi să preia consecinţele alegerilor făcute. Potrivit-avertismentului dat de Creator, rezultă că nemurirea era o urmare firească a ascultării de porunca divină, iar moartea era consecinţa neascultării. înţelegem, aşadar, că nemurirea a fost condiţionată de ascultare şi nu înnăscută, aşa cum se crede în general.
"Vei muri negreşit!", a spus Dumnezeu. Şi Dumnezeu ceeace spune şi face! Ştim bine că omul a ales neascultarea, păcatul şi a urmat inevitabil moartea. Aceasta a de-venit lege pentru omenirea noastră păcătoasă.
Apostolul Pavel, la rîndul lui, nu ştîia nimic despre

om ca fiind, incapabil să moara şi a enunţat lapidar această lege:"Plata păcatului este moartea" (Rom.6:23). Ve-deţi, păcatul care este neascultarea de voia lui Dumnezeu a adus moartea în lumea

noastră. Acest adevăr nu poate fi evitat. Este singurul care ne descoperă cauza morţii.
Să ne amintim "textul de aur" al Scripturii (Ioan 3:16) , care spune că Dumnezeu a iubit omenirea atît de <>. mult, că a dat pe singurul Lui Fiu. De ce? "Ca oricine crede în El să nu piară!" De ce a fost necesar să moară Fiul lui Dumnezeu pe cruce "ca noi Să nu pierim", dacă noi am fost făcuţi, în realitate, nemuritori, fără posibilitate de a muri? A fost moartea Domnului Hristos un act inutil, o dramă fără sens? Nu ştia Dumnezeu că noi, prin esenţa noastră, sîntem nemuritori? Hotarît, lucrurile stau altfel.' .-.'■'.. ,
Golgota a avut loc pentru că Dumnezeu ştia adevărul mai bine decît noi toţi. El a făcut exact ceeace trebuia să facă! Altfel, soarta noastră ar fi fost o moarte eternă. Doar iubirea lui Dumnezeu a găsit singura soluţie corectă.
Vorbind despre schimbarea stării noastre la a doua venire a Domnului, apostolul Pavel scria:"...morţii vor învia nesupuşi putrezirii şi noi vom fi schimbaţi. Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, şi trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire."(ICor.15:52u.p.,53).
Starea actuală a fiinţelor umane este descrisă de cuvintele: supus putrezirii, muritor pe cînd starea celor înviaţi la

venirea Domnului este.zugrăvită de expresiile : neputrezire, nemurire. Se vede foarte clar deosebirea. Nădejdea pe care ne-o aduce Evanghelia este venirea Domnului Hristos şi învierea la neputrezire şi nemurire şi nu starea de neputrezire a unor suflete descarnate.' Biblia vorbeşte deschis despre darul nemuririi (via-*ţa* veşnică), iar oamenii sînt îndemnaţi să caute implini-rea acestei promisiuni divine: "Şi anume (Dumnezeu), va da viaţa veşnică celor ce prin străduinţa în bine, caută slava, cinstea şi nemurirea" (Rom.2:7). Dacă omul este îndemnat să 'caute nemurirea este evident că acum nu o posedă. Ea rămîne legată de Dumnezeu, de Golgota, de ascultare şi înviere şi nicidecum de moarte!

-26-C. DIHOTOMIE,TRIHOTOMIE SAU UNITATE?

Cuvîntul lui Dumnezeu deţine răspunsul corect la frămîntările, întrebările şi nedumeririle noastre. Am descoperit în el că omul a fost făcut de Dumnezeu un suflet viu, o fiinţă unitară, indivizibilă din punct biologic. Totuşi sîn*, unele texte biblice în care se arată că omul este o fiinţă compusă din două, din trei şi chiar din... patru părţi.

Istoria creştinismului a însemnat dezbateri teologice interminabile asupra acestui subiect. Să privim asupra textelor:

a. "Nu vă temeţi de cei ce ucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeţi-

vă, mai degrabă de Cel ce poate să piardă şi sufletul şi trupul în gheenă" (Mat. 10:28) .
Aici sînt puse în evidenţă două laturi ale fiinţei umane (trup şi suflet) şi unii teologi au zis că omul poate fi separat în aceste două părţi componente, că omul este dihotomic.
b. "Dumnezeul păcii să vă sfinţească El însuşi pe deplin;; şi duhul voslyru, sufletul vostru şi trupul vostru, să fie păzite întregi, fără prihană la" venirea bomnului nostru Isus Hristos" (lTes.5:23).
In acest text sînt enumerate trei părţi (duh, suflet şi trup) şi alţi teologi consideră că acestea sînt părţi separate ale fiinţei umane, că omul este o fiinţă triho-tomică.
"
c: "Să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta şi cu tot cugetul tău..." (Luca 10:27).
Cu această ocazie sînt evidenţiate patru părţi (inima, sufletul, puterea, cugetul).
Este omul o fiinţă cua-drihotomică?
Teologi moderni caută să găsească echivalentele fizice şi psihice moderne ale acestor părţi, astfel încît să dea un temei ştiinţific acestor subdiviziuni descrise de inspiraţie.
Fără a intra în detalii şi dezbateri, să ne amintim că mai este p soluţie:
Concepţia despre fiinţa unitară, holismul.

Descrierea unor părţi, aspecte, n.u trebuie să ne conducă la ideea de separare, divizare. In manifestă-
-27-
rile ei ca fiinţă -completă, se pun în evidenţă anumite laturi, cade accentul pe anumite aspecte (trup, suflet, duh, inimă, putere, suflare, cuget, etc., etc.), dar toate sînt raportate la unitate, la individul creat; este mai degrabă descrierea unei fiinţe pdlifuncţionale şi în nici un caz nu există ideea de dezagregare în părţi componente. Aşadar, concepţia biblică este holistica şi nu di sau polihotomica!
Biblia ne-a arătat, deasemenea, că omul nu a fost creat cu o nemurire înnăscută, naturală, inalienabilă, ci condiţionată de ascultare şi că nemurirea absolută este prerogativa Divinităţii.
Ce se întîmplă, totuşi cu omul cînd moare? Dă Biblia cortina la o parte ca noi să putem fi informaţi? Cît'de mult ne-a descoperit Dumnezeu despre starea celor morţi? Ce se află, în fond, în spatele cortinei?
****
-28-
"Oare pentru *morpi* faci Tu minuni? Sau se scoală morţii sa TE laude?" Ps.88:10
CAP ITOLUL VI. .
DINCOLO DE CORTINA.
In pofida faptului că inima noastră este legată de explicaţii diferite despre

starea morţilor, deşi ne-ar conveni ideea potrivit căreia morţii ar fi dotaţi cu anumite puteri, cu toate că ne aflăm sub influenţa educaţiei şi obiceiurilor practicate ani mulţi, să ne lăsăm totuşi conduşi de Cuvîntul lui Dumnezeu, căci el este ADEVĂR. (Ioan 17:17)
Nu este bine să confundăm părerile unor oameni sinceri, dar neinspiraţi cu adevărul divin. Cuvîntul inspirat este singura autoritate care trebuie ascultată. Gîndirea şi experienţa umană în acest domeniu sînt incompetente .
6.1. VARIANTE SEMANTICE.
In Vechiul Testament cuvîntul "moarte" se referă aproape exclusiv la moartea fizică. Noul Testament nuanţează termenul şi adesea îi atribuie sensuri figurate, acoperind aria de la moartea fizică la indiferenţa faţă de preocupările spirituale. Astfel, cei dedaţi la plăceri, deşi trăiesc, sînt numiţi morţi (1Tim.5:6).
Cei care nu au pe Isus Hristos sînt declaraţi "morţi în păcate şi greşeli" (Efes.2:1), pe cînd cei conver-

tiţi la credinţa în Dumnezeu prin Cuvîntul Evangheliei "au trecut din moarte la viaţă" (Ioan 5:24); evident aici este o hotărîre a cerului privind perspectiva celui convertit în legătură cu efectul vieţii duse înainte (moarte!) şi după convertire (viaţă veşnică!)

Despre oamenii ale căror vieţi au devenit opera Duhului Sfînt prin naştere din nou, Biblia susţine că sînt "morţ'i faţă de păcat si vii pentru Dumnezeu" (Rom. 6:11), iar despre cei care devin copii ai lui Dumnezeu, prin ascultare de adevărul Evangheliei, însuşi Mîntuitorul afirma că "în veac nu vor gusta moartea" (Ioan 8:51). Aici Domnul Hristos nu se referă la moartea naturală de care au parte toţii oamenii, ci la moartea definitivă, ca pe-deapsă pentru păcat, potrivit hotârîrii judecătoreşti a tribunalului ceresc. Acesta a fost elementul ignorat de strămoşii noştri spirituali atunci cînd au acceptat credinţa că după moarte sufletul omului este trimis în rai sau iad. Ei au uitat că intre moarte şi răsplată există judecata viitoare.-Acesta este un punct vital în concepţia biblică şi esenţial pentru viitorul fiecărui om.
Vorbind despre titanii credinţei, apostolul Pavel conclude: "Toţi aceştia, măcar că au fost lăudaţi pentru credinţa lor, totuşi n-au primit ce le fusese făgăduit; pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n~ajunga ei la desăvîrşire fără noi." Pavel ^tia foarte bine ce spune cînd afirma că "toţi aceştia" (Atael, Noe, Abraam, isaac,•Iacob, Ghedeon, David, Samu-■1, etc.) nu şi-au primit răsplata, pentru că el nu credea in nemurirea sufletului. El ştia foarte bine că răs-

plata meritată se va acorda numai după judecată, iar judecata va avea loc la sfîrşit!

6.2. SOMNUL MORŢII.

Referindu-s-e la starea reală în care se află. morţii, idesea profeţii Vechiului Testament, Domnul Hristos şi apostolii au numit moartea "somn". Ce raţiune are această metaforizare? Ne dă ea imaginea efectivă a celui decedat, nan are, pur şi simplu, un rol decorativ? Sa verificam opiniile lor: Iм vid în Ps.l3:3 u.p. se exprima astfel: "Dă lumină ochi-

lor mei, ca să n-adorm somnul morgii", pe cînd Ieremia foloseşte expresia "somnul cel de veci" (Ier.51:39.57)..

Domnul nostru Isus Hristos, Dumnezeu - Fiul, în momentul morţii lui Lazăr din Betania a declarat apostolilor: "Lazăr, prietenul nostru, doarme; dar Mă duc să-1 trezesc din somn". Ucenicii l-au zis: "Doamne, dacă doarme, are să se facă bine". Isus vorbise despre moartea lui, dar ei credeau că vorbeşte de odihna căpătată prin somn. Atunci Isus le-a spus pe faţă: "Lazăr a murit" (Ioan 11:11-14).

Domnul Hristos a folosit acelaşi vocabular cu ocazia învierii fiicei lui Iair: "Toţi plîngeau şi o boceau. Atunci Isus a zis: "Nu plîngeţi; fetiţa n-a murit, ci doarme." (Luca 8:52).

La rîndul lui, apostolul Pavel, eăutînd să mîngîie pe cei care au pierdut pe cei

dragi prin moarte, le scria: "Iată, în adevăr, ce vă spuneam, prin Cuvintul Domnului: noi cei. vii, care vom rămînea pîna la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiţi." (lTes. 4:15)
După cum se vede, atît scriitori ai Vechiului Testament, cît şi ai Noului Testament considerau moartea un somn, somnul morţii. Această denumire apare de mai bine de cincizeci de ori in Biblie.
In timpul somnului, în adevăr, omul nu participă la nimic din ceeace se petrece în jurul lui, nu lucrează, nu se bucură, nu se gîndeşte, nu se simte umilit sau flatat şi toate acestea pentru că nu ştie nimic. Savant sau neînvăţat, rege său sclav, credincios sau necredincios, toţi oamenii dorm la fel, fiindcă sînt inconştienţi. In acest caz metafora somn - moarte este cum nu se poate mai sugestiva şi potrivită.
Starea omului' în moarte a fost caracterizată de scriitorii inspiraţi ai Bibliei, în mod surprinzător, în termeni similari. Cîteva texte, doar, vor da substanţă acestei afirmaţii.
In Ps.6:5 stă scris: "Căci cel ce moare nu-şi mai aduce aminte de Tine; şi cine Te va lăuda în locuinţa morţilor?" Tot psalmistul în cap. 115, vers.17 afirma: "Nu morţii laudă pe Domnul, nici vreunul din cei ce se pogoară în locul tăcerii."
Oeasemenea, în Ps.l46:4 este scris despre cei care mor:

"Suflarea lor trece, se întorc în pâmînt şi în aceeaşi zi le pier şi planurile." înţeleptul-rege Solomon a scris:"..-cei morţi nu ştiu nimic... Şi dragostea lor şi ura lor şi pizma lor, de mult au şi pierit, şi niciodată nu vor mai aVea parte de tot ce se face sub soare... In locuinţa morţilor, în care mergi, nu mai este nici lucrare, nici chibzuială, nici ştiinţă, nici înţelepciune." (Ecles.9:5,6,10).
Evident textele de mai sus descriu starea morţilor fără intermediul figurilor de stil; aici informaţia este clară, directă, precisă, de o divină exactitudine!
Aşa dar, în timpul morţii omul este inconştient, este incapabil să facă vreo lucrare sau să comunice ceva. Pentru el o mie de ani este egală cu o clipă a omului viu. Morţii nu sesizează trecerea timpului, pentru că sînt inconştienţi.
Aşa ne învaţă Biblia, Cuvxntul lui Dumnezeu şi Dumnezeu ştie mai bine decît orice om, oricât de savant ar fi; El ştie că omul mort este mort în totalitate şi este uimitor că ne-a descoperit şi nouă cu exactitate ca'să ştim.
Mai mult. Biblia are de partea ei martori şi anume oameni care au fost readuşi temporar 1-a viaţă din mor-mînt (fiul Sunamitei, fiica lui Iair, Lazăr din Betania). Nici unul din ei nu a putut să povestească ceva din timpul petrecut "dincolo" de cortina morţii. Ei au dormit,

pur si simplu, "somnul morţii". Pare intrigant, dar nici scriitorii anonimi ai scripturilor apocrife nu au exploatat aceste cazuri în favoarea vreunei prejudecăţi escatologice, sau dacă au făcut-o, nu s-a păstrat nici un document care să ofere oarecare credit.

Dacă morţii sînt inconştienţi, ei trebuie totuşi sâ fie undeva. Ştim *c&* lumea nu este bîntuită de stafii, năluci, strigoi, fantome sau. suflete descarnate, aşa cum a plăsmuit imaginaţia populară. Atunci, unde se află mulţimea de morţi care au ieşit din existenţă de mii de ani încoace?

6.3.LOCUINŢA MORŢILOR.

Potrivit credinţei generale, după moarte, sufletele celor buni merg în rai, iar ale celor răi în iad, unde-şi primesc răsplata meritată.

Este această concepţie susţinută de Biblie? Ce ne învaţă Biblia? Noi trebuie să ştim adevărul! Petru afirma despre David că "nu s-a suit la ceruri" (F.Ap.2:34). David, în ciuda unor păcate regretate, a fost totuşi un om după inima lui Dumnezeu (lSam.l3:'14) şi ar fi fost drept ca după moarte să meargă în raiul lui Dumnezeu, însă Biblia infirmă această părere.

In mod asemănător, lui Daniel, "omul prea iubit şi scump", la sfîrşitul carierei i s-a spus: "Iar tu, du-te, pînă va veni sfîrşitul; tu te vei odihni şi te vei

scula iarăşi ... la sfîrşitul zilelor." (Dan.10:11; 12:13)
Aici reapare ideea de odihnă (somn!) pînă la sfîrşitul zilelor şi nu de răsplată imediată în iad sau rai. Răsplata va veni la sfîrşit! Această concepţie este în-tărită de psalmistul, cînd declară: "Nu morţii laudă pe Domnul, nici vreunul din cei ce se pogoară în locul tăcerii." (Ps.115:17). Prin urmare morţii, indiferent dacă au fost buni sau răi, nu se urcă la-ceruri, nici nu se duc într-un iad învăpăiat, ci se pogoară într-un loc al tăcerii, unde se odihnesc (somnul morţii!).
Din adînca antichitate Iov trimite o informaţie în plus, zicînd: "Cînd Locuinţa morţilor (groapa!) o aştept ca locuinţă, cînd în întuneric îmi voi înălţa culcuşul; cînd strig gropii: "Tu eşti tatăl meu!" ... Unde mai este nădejdea mea? ... Vom merge împreună să ne odihnim în ţărînă." (Iov 17:13,16)."
| Acum ideea este completă. In momentul morţii omul i'nu-şi primeşte răsplata în rai sau iad, ci se întoarce în ţărînă, în groapă, în mormînt. Aceasta este locuinţa morţilor în care este linişte şi întuneric. Acolo se o-dihneşte (somnul!) pînă la sfîrşitul zilelor.
Această concepţie emană chiar de la Dumnezeu, care' după păcătuir-e i-a spus lui Adam: "... ţărînă eşti şi în ţărînă te vei întoarce!" (Gen.3:19 u.p.). Şi

Dumnezeu ce a spus a şi făcut!

■

Adam şi scriitorii Bibliei ştiau foarte bine ce se întîmplă cu morţii. Cum se face că teologii de mai tîr-; ziu au pierdut concepţia biblică?

"Cuvîntul ebraic şeol a fost tradus prin "Locuinţa morţilor" sau "groapă" şi are sensul de loc subteran, întunecos, gol, folosit în legătură cu locul unde se află morţii, fără deosebire între buni şi răi." ("Concordanţa;
analitică", Young).

-33-

Cuvîntul grec corespunzător pentru şeol în Noul Testament este hades (din care a derivat şi cuvîntul românasc "iad").

Aşa dar," locuinţa morţilor, iadul biblic,este mor-mîntul, loc întunecos, liniştit, de inconştientă aşteptare (somn.') şi în niciun caz un loc de tortură într-un foc nestins.

Totul apare simplu, clar, logic din partea Dumnezeului Bibliei. Cum se face, însă, că subiectul acesta a fost interpretat aşa de diferit, încît s-au obţinut explicaţii fanteziste şi evident antibiblice?

Dar, dacă morţii, fără discriminare, sînt în acelaşi loc, înseamnă că vor primi aceeaşi răsplată? Vor sta ei împreuna întotdeauna?

********** *****

-34-

"Vrei să nimiceşti pî-nâ .şi dreptatea Mea? Şi să Mă

osîndeşti ca. să-ţi scoţii dreptatea?". Iov 40:8

C A PI T OL U L 'VII. IUBIRJSA SUB ACUZARE.

7.1. ESTE DUMNEZEU RAU?

Teologia populară susţine că la moarte sufletele oamenilor buni sînt trimise în irai sa se bucure veşnic, iar sufletele celor rai sînt trimise la iad sa sufere veşnic. Cine este autorul acestei decizii? Evident, Dumnezeu!

Şi de ce trebuie să se chinuiască sufletele veşnic? Este vina lor.aşa de mare? Dacă sufletul a făcut rău, el trebuie pedepsit şi pentru că nu poate să moară (este nemuritor!), trebuie să se chinuiască veşnic.

Istoria şi literatura sînt pline de oameni răi, hi-doşi, tirani, ticăloşi, denaturaţii psihic, monstruoşi, criminali, sadici, răzbunători, dar indiferent cît de nedrepţi şi răi sînt ei şi cît de mult şi-ar tortura victimele, acestea sînt în final eliberate de suferinţă prin moarte. Au fost cunoscute deportări, masacre, lagăre de concentrare şi exterminare, dar cînd raţiunea umană s-a trezit acestea au fost declarate crime contra umanităţii şi condamnate.

Dumnezeu, însă, este mai crud, mai îngrozitor, mai răzbunător, mai sadic decît tot ce poate să-imagineze

mintea omenească, fiindcă în iad, lagărul Lui de concentrare, victime,! e suferă veşnic într-un foc nestins; nu există nici

o posibilitate de scăpare! Nu este acesta lucrul,cel mai rău din univers?... '■-■•• Vedeţi unde ne-a condus nefericita teorie a sufletului nemuritor? înţelegeţi scopul urmărit prin lansarea acestei teorii cu aparenţă nevinovată, ca alternativă a hotărîrii lui Dumnezeu (In ziua în care vei păcătui, vei muri negreşit!)? Ca-portretul Dumnezeului nostru să fie mînjit, denaturat, greşit înţeles; pentru ca oamenii să se teamă, să se îngrozească, să-L ocolească.

De. unde vine această concepţie funestă? Cine Întreţine şi răspîndeşte aceasta.psihoză? Să cercetăm ce ne învaţă Biblia cu privire la răsplata plănuita de Dumnezeu celor drepţi şi celor nedrepţi.. Dacă vom Constata că chinurile iadului vor fi veşnice. Dumnezeu va rămîne sub acu-zare; dacă, însă, vom descoperi că lucrurile stau altfel, va treţjui să conchidem că altcineva a născocit şi plăsmuit această calomnie şi în nici un caz Biblia. Oricum, noi trebuie să ştim adevărul! ADEVĂRUL CONTEAZĂ!

7.2. CARACTER SI DEMONSTRACTIE:

Biblia II zugrăveşte pe Dumnezeu ca fiind sfînt, drept, bun,veşnic, desăvîrşit, imutabil, iubitor (1 Petru 1:15; Ps.136:1; Iac. 1:17 u.p.; Mal.3:6; Mat.5:48; Ioan 3:16). Caracterul Său descris de aceste trăsături este înscris în legea Sa morală, care, la rîndul ei, este sfîntă, dreaptă, bună, veşnică, desăvîrşită, imutabila şi

promovează iubirea (Rom.7:12; Mat.22:37-40; Mat.5:17;'l Petru 1:25; Ps;119.:89; 19:7; 119:142). Legea morala este o lege a iubirii faţă de Dumnezeu şi. de aproapele. Cînd această lege este respectată de om, ea imprimă, transcrie caracterul Creatorului în el. Ascultarea de legea divină, răspunsul omului la iubirea divină înseamnă armonie cu Dumnezeu, iar răsplata este viaţa veşnică {Mat. 19:16-20). -
' .
Neascultarea, infracţiunea la legea iubirii, dezacordul cu caracterul lui Dumnezeu se numeşte păcat (1 Ioan 3:4), iar plata păcatului este moartea, hu chinurile veşnice (Rom.6:23)!'
Biblia declară că trăsătura predominantă a caracte-
-36-rului lui Dumnezeu este iubirea (1 îoan 4:8). Cum procedează Dumnezeul iubirii cu păcătoşii? Se revanşează, se răzbună îi torturează?
Relatarea din cartea profetului Iona este edificatoare. Datorită nelegiuirii oraşului Ninive, capitala regatului asirian, Dumnezeu a trimis pe profetul Iona cu o solie de avertizare (După 40 zile cetatea va fi nimicită! Iona 3:4). După un ocol neobişnuit, Iona a ajuns la Ninive şi şi-a rostit solia. Regele asirian, un păgin, a înţeles că numai pocăinţa generală - regret pentru păcatele sâvir-şite şi renunţarea la ele - rămîne ult.ima soluţie. El a chemat, - după cea

mai bună lumină pe care o avea, - toată cetatea la pocăinţa. Răspunsul lui Dumnezeu a fost iertarea acelei generaţii ninivite, în ciuda chiar a profetului iona, care s-a întristat că Dumnezeu nu a procedat potrivit propovăduirii lui. El putea fi acum considerat un profet fals (!). Propovăduise himiciuea şi Dumnezeu iertase.

"Ştiam că eşti un Dumnezeu milos şi-plin de îndurare, îndelung răbdător şi bogat în bunătate …", a declarat Iona după pocăinţa niniviţilor (Iona 4:2 p.d.). Dacă Iona a spus adevărul, ar fi de aşteptat din partea unui asemenea Dumnezeu să-Şi tortureze victimele veşnic?

Cazul Sodomei si Gomorei este la fel de elocvent. Aceste cetăţi ajunseseră apogeul nelegiuirii. înainte de a le nimici, Dumnezeu a spus prietenului Său Abraam ce intenţionează să facă. Abraam a protestat pentru a preveni nimicirea unor oameni nevinovaţi care s-ar fi putut a-fla în acele oraşe. El a început să negocieze cu Dumnezeu condiţiile de- salvare a Sodomei: "Poate că în mijlocul cetăţii sint cincizeci de oameni buni... Si Domnul a zis: "Dacă voi găsi în Sodoma cincizeci de oameni buni... voi ierta locul acela din pricina lor." Dîndu-şi seama că ar putea fi mai puţini oameni buni în Sodoma, Abraam scade numărul treptat, în mijlocirea pe care oface, pîna cînd a ajuns la numărul zece, la care Domnul a

răspuns: "N-o voi nimici pentru cei zece oameni buni" (Gen.18:24-32). In Sodoma, însă, nu erau zece oameni neprihăniţi! Dumnezeu a nimicit Sodoma, dar nu înainte de a salva pe singurul om drept din cetate şi împreună cu el. încă trei membri din familie. Chiar îngerii au trebuit să-i ia de mînă şi sâ-i grăbească să părăsească oraşul condamnat (Gen.19:16).

Vine un timp cînd iubirea lui Dumnezeu trebuie să dea o mînâ de ajutor! Suprema demonstraţie a iubirii lui Dumnezeu, însă, este în dăruirea celei de a treia părţi din divinitate, dăruirea Domnului nostru IsUs Hristos pentru mîhtuirea noastră. "Dumnezeu îşi arată dragostea faţa de noi prin faptul că, pe cînd" eram noi -încă pficătoşi, Hristos a murit pentru noi" (Rom.5:8). Vedeţi? Golgota este monumentul iubirii lui Dumnezeu pentru o omenire păcătoasă, o omenire care calcă în picioare legea Sa, caracterul Său. Şi pe aceşti oameni vrea Dumnezeu să-i schimbe, sâ-i îno-iască, să-i facă să se asemene cu caracterul Său şi să-i salveze. Iubirea Lui va avea succes cu mulţi. Va avea şi cu tine?

7.3. CHINURI VEŞNICE SAU PEDEAPSA CAPITALA?

Este adevărat că Biblia vorbeşte despre un Dumnezeu iubitor, despre Golgota şi cruce, dar în acelaşi timp, cu tot atîta claritate informează despre pedeapsă

veşnică, foc veşnic, foc care nu se stinge în vecii vecilor ca pedeapsă finală pentru nelegiuiţi.
Zugrăvit în felul acesta caracterul lui Dumnezeu pare contradictoriu, ceeace este greu de aşteptat", nelogic. Să privim mai de aproape acele texte biblice care susţin Veşnicia focului şi a pedepsei.
A. PEDEAPSA UNUI FOC VEŞNIC.
.Referindu-se la Sodoma şi Gomora, fratele Domnului Hristos, Iuda,fiul lui Iosif,scrie: "Tot aşa Sodoma şi Gomora şi cetăţile dimprejurul lor... ne stau înainte ca o pildă, suferind pedeapsa unui foc veşnic" (Iuda 7) Foc veşnic!? A văzut Iuda acele cetăţi arzînd încă pe vremea lui, la doua mii de ani după ce începuse incendiul? Dacă focul este veşnic ele ar trebui să mai ardă, încă.
După cele mai bune date arheologice de care dispunem, vatra oraşelor Sodoma şi Gomora s-ar afla pe fundul M. Moarte, care era în acelaşi loc şi pe timpul lui iuda. De ce, atunci, dacă erau acoperite de ape, foloseşte Iuda expresia "foc veşnic"? Sodomiţii- şi Gomoriţii na.se

mai chinuesc" în focul cel veşnic aprins de Dumnezeu[1]. Prin ce mijloace au scăpat ei şi cum se face că acel "foc veşnic" este de mult stins? Nu cumva focul nu a fost,, de fapt "veşnic"? A greşit Iuda cînd a scris^au nu era el suficient de informat? Ce a înţeles Iuda cînd a folosit

această expresie? Care era sensul expresiei pe timpul lui? Cum au înţeles cititorii lui, care erau chiar la faţa locului şi puteau să verifice?
Foc veşnic! Veşnic în efecte, în urmării Nu există revenire asupra efectului I Cînd Dumnezeu îngăduie ca oameni irecuperabili să fie nimiciţi. El ■aduce la îndeplinire repede această lucrare şi cînd focul şi-a sfîrşit misiunea totul s-a încheiat- Aşa dar, efecte veşnice, nu ardere veşnică!
Aşa a înţeles Iuda, aşa au îhţeles şi cititorii lui în multe generaţii, căci ei aveau o concepţie creştină temeinică.
*****
De ce să nu înţelegem şi noi ca cei care aii scris, ca înaintaşii noştri? De ce să nu revenim la credinţa strămoşească biblică şi să nu ne lăsăm luminaţi de Cuvîn-tul lui Dumnezeu?
B. CA MIRIŞTEA.
Vom fi ajutaţi să completăm imaginea biblică asupra pedepsei nelegiuiţilor citind în Maleahi 4:1,3 p.d.: "Căci, iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor! Toţi cei trufaşi şi toţi cei răi, vor fi ca miriştea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul Oştirilor, şi nu le va lăsa nici rădăcină, nici ramură ... vor fi ca cenuşa..."
Vor arde ca miriştea şi vor fi ca cenuşai Aţi văzut vreodată miriştea, paiele arzînd? Doar o flacără de cîte-va clipe, apoi cenuşa. Este cenuşa capabilă să

sufere şi, încă, veşnic? Evident, răul va fi nimicit repede şi complet. Nu va rămîne nici rădăcină nici ramură.* Răul va fi anihilat, redus la nimic, nimicit, nu va; mai exista sub nici o formă. "1~*"*>T\
Acesta.este mesajul clar al Biblieii
C. CA SI CIND N-AR FI FOST.
Spre a. arata cit de iute va fi nimicirea celor răi, psalmistul David foloseşte cuvîntul "pieire": "Dar cei răi pier ... pier, pier ca fumul" (Ps.3.7:20). De prisos

să ne întrebăm dacă fumul mai are identitate, dacă este conştient de sine, dacă este capabil să simtă suferinţa, pedeapsa unui foc veşnic*l*
La fel. Obadia, vorbind despre soarta răufăcătorilor afirma: "...vor fi ca şi cînd n-ar fi fost niciodată" (Obadia 16 u.p.). Simplu', direct, clari Fără foc Veşnic, fărS suferinţă nesfîrşită. Ca şi cînd n-au fost niciodatăi
D. NU VA MAI FI.
Aceeaşi idee se află în Ps. 37:10 : "încă puţină vreme şi cel râu nu va mai fi; te vei uita la locul unde era şi nu va mai fi".
Nu va fi nici un loc unde cei nelegiuiţi să sufere veşnic. Dumnezeu nu are nici un loc unde cei răi se chinuesc în flăcări secol după secol, şi mileniu după mileniu, condamnaţi să-şi continue suferinţa nelimitat, ne-îngăduindu-Ie nicioda»tă să

moară.
Putem fi surprinşi, însă ideea unui iad veşnic arzînd nu este în Scriptură. Această idee aparţine tradiţiei şi vine din credinţa evului mediu. Ea a fost alimentată din credinţele mai vechi păgîne, evident nebiblice!
Toate erorile evului mediu au fost abandonate de lumea modernă pentru că a fost demonstrată lipsa lor de temei, inconsistenţa lor. Nu credeţi că a sosit timpul ea şi creştinii să renunţe la această concepţie greşită şi să se întoarcă la concepţia sănătoasă a Evangheliei?
Inţelegînd adevărul} urmează că oridecîte ori vom qăsi în Biblie expresii ca "foc veşnic", "pedeapsă veşnică", "chinuri veşnice", potrivit logicii inspiraţiei oste necesar să ne dăm seama că este, de fapt, vorba despre efectul veşnic al focului, al pedepsei şi nu de durata execuţiei-. Efectul pedepsei este nimicirea.
Primind Evanghelia cu acest sens, vom înţelege corect iubirea lui Dumnezeu, care nu doreşte torturarea veşnică a vinovaţilor, ci dispariţia.răului din universul Său, reinstaurarea armoniei uzurpate de păcat îri lumile Sale.
7.4. RĂSPLATA,VIATA VEŞNICĂ.
Dacă nimicirea rapidă şi completă îi aşteaptă pe cei neascultători^ atunci dăruirea unei vieţi nelimitate este

C». 1 • i i 3 d) 1 , '
1 1 cu rd 1
i -H » *a*

01 o 1 xd C 3 P <d 0 0) fi *X* • •H
> 0) £ i 3 1 co» > rd rd H
1 co 1

p p H ft 1 *H +J. N a io N 3 <U fi 6 O
- p 3 -H O -n 0) rH •
fi p 0

p (0 3 - 3 w 0) H rd 0) H 0) 0) 3 -H
(0 -H Q di •» rd P 3 3 T) -H
xi

(0 p 0 0* • Ti Xd Xd P - CU - fi •H c • O fi
> fi -H tO H H -H fi >rd -H o H
3 O Q fi co« -H 4-
>

a fi to P d04 .H CJ O, 3 fi fi xd W> *U* ■ 3
-H xd l .. -H *u* P CO» <H -H rd H
01 rd

oi dl (d *u* p(d <0 P rd 3 P fi B T) r ■>
3 *si* TÎ X) 3 O P -H O -H 1 H (0
CN -H

TJ •H (0 'H S•H T3 P o Q co •H en •H O
0 ■ -H T3 rH xd o fi c». 3
• Wd rd CO- •

P 0) 0 E3 d) CO fi - d) 0) rd r>. p. Ol - 0) rd 3
P (0 Hm e o H O P -H 3 cu H «0
' OJ

•H 0 P B a sMM » O M-l - •H rd rH p r-,
-H ai O rd «H P O 0) 0) rH 4->> » =
fi p -H fi 0) 0

(0 X! id ((0 (0 CO M-J dl 3 O -n 0) (8 *Z* -H -•
d) p 0(0 CC Bi 3 3 M-l 3 Cfl O +J

e x o (0 TJ X O P 0) O 01 •H 3 3 rH -H rd 4- O 0 -H 0
O c (d ! Oi fi P H »- -H (d rH >> rd 1 Xd
0 -H <d M-l
rH
• P H c dl P 3 rfl -H 3 fi P fi p dl > -
P 4-1 rH. 01 rd Cfl P O p.
(0 P 0) Xd 0) -H
•» XO
TJ W di 0 •H 3 C0 (d rH fi H fi 3 <H • rd 4-1.
i-H ns H 0) r> rH rH • W CO M-l - H fi
N fi p X! 0 Jfi H 4>
fi (0 TJ o CP O •H •H fi 3 CH 0 • T fi 3
0 -H 0) P CN CU G, O p P fi 4-1 H J -H
rH rd 0) -H fi
3
<H 0) O W P p >rd CU fi Cfl C X! •H p
M P. 0 .. dl P 0) fi O) TJ -H n Xd
ft 3 <H fi C-|rrJ CO -H
O O (0 3 •H (0 W -P> p Tl 3 -H dl fi o x 3 P
P (0 3 0) C .0 O » dl > . -H - d O
tO P ■ rd <H H
3 c (0 ■H i 4-> fi 3 P (0 p -H - TJ (H H u TJ fi
- HJ dd) CH -H Cfl fi - H -H rd M-l 0
O O H +J >rd 4-1 xo
18 cu a
Tî 3 t WC ■H -H O -H en fi O 0
0 3 0) n. (0 P O - rd dl fi 3 0 K>
H 3 E
1 % p rH H 3 «d 01 0 0 -H d) c rd en a
o x Ol Tl fi 4-1 M-l rH fi P 3 ' r-l 01
d fi C p CU P CO
(0 0) P 0 Ck 3 HO •H P TJ a CO X! C xd

```
     >        ) (H      -POC    rd  P  0      p          n  rd
                (0  O                        rd
Q)   H  O     ptn  io  3  O  -  ■ i) -H  ft  M  rd  cu  0) fi M-l
Xl      (d      3B  6  P -H  -  0)  0   H      rd, -H        01
        dl  3                  P  3    fi     01            0)        rH
                                       M-l
P    0  rd  o  nXC     fi   Ol  U H fl . 0    0 H    •p 3  p
3    X  P rd   tfl  fi  fi  +J.- H  0) rd rH TJ
        O         3       H  X)             18  p
0    0  (0     P p      S       P       rd    P rd     r  rd
CO      W       01      <H  fi  H  Oi  dl  0) (d  6 -    H  rd xd
                •» TJ   fi                    H
c .  0) ■H    PCD     O  3    dl  d)  N   *  a  H  rd 0) dl TJ
     (0 P  O  P  CN  C0  d) - 0) -H  p  Cfl TJ          fi
                     H -H            O
Cn   -P •H    0(0  p  Q   M    a fi c  •H -H  18 H  r  T  P  X)
0)   T  (0    ) MH I-I +J  m   B o    rd rd  18 ll) H  J  -H
     J  rd      d)     m             -H     C
1    P  J3.    • > «r  +J  O)  3 rd  HHfl  rd  O     fi  •H
-H      O      Ha» »H  fi  0)  CO    OP    fi M          Xd
C.      0)                                               >
        0)
<H   (0 O xd   ■P  P  (d  fi   -p     rd  O  ■P  fi   (  CP
-H   x  P p    "*  0) rH -H  0  0)  p -H  CO M  H
     d                 Ti • P  0)     0     C" rH
«T   0  u a    3H rH  M-l 01  rfl 01  01 xd  fi     rd  •H
OP   O  <d     CN     0)      -H     3 P» 0) 0   •   x8
»       (d     41     O       +J +J
1    M  ■p p   pw 3 fi • a P a •H     p ..a g »H     P   rH
     H         P » P a        Q|H    oi xi  »      fi  «J
                              H W          M-l        CO
                                           Ol
xd   ■  ■H    PO  3  P       +J^    P  3   10  0) 0) c  a cn
```

H H 0 H > (0 Oi P fi -H rd 0 - u
iH fji TJ H
Cfl rrj +J. e• W 0) -H c oi S rd P fi 4 E fi
*H +J. -o O fu (0 O oi «■ P. fi B J- -H
3.3 <H 01 a CO .
O Ol 0•P ffl •r-i 3. dl O > -H •H oi C «H 3
-H O) (0 p fri rH dl p rH (8 P x O 4J«
O W rH vH d
dl
3 B P (d aa u rH P 3 •H 0 P P C rj) rH
H P co n • -H • P 01 rH rd » 0
jo W 0, P o
(0 in C Xl d) C xe 3 • dl T3 Oi p O) a fi dl -
3 - id (d <-, p o) Xd H 0 p 0 * p
3 (0
to el <H 3M en O P M-l W -H 0 0) H x <H
P P xo - 0) <H -H 3 -H xd TJ — d) d TJ
cn rH • CU N
(d « tO ■T3 (0 dl ■H X) -P fi -P 3 c C -H
H O Hfi CN P P 18 fi p -• -H P n
3 dl lN 0) -H «J S
« W
- 0 S > TJ Pdl 3 r- T) O -O P •H 3 •H C fi d) <H
Z P r » rd Xd P CO - C0> O O
P 3 H CU (0
4J H
(0 0 m 0 *Ql* +J P -P +J g ■*H* - 10 (0 c 3 ■p
XC 1) (fl .. ftrH . 3 *H* O (8 u
r CN 0) rH 0 o
rH
10 •H ■H pP 3 » rd •H p- o 3 O o r N d)
Q, dl CN dl O CO a w > c H «
rfl • rd 3 fi P u ,

TJ fi

P P. 4- • C0 O 3 P (0 ■H ■H O o P P
•• > Xl H0) VO T) 43 -H rd rd rd Tî - » XO
O Cu fi 0) xd rd H •
(0 O rfl Pd) xo 0) d) - xo o T) fi 4-i rd T <H
CU -H tfl p P -o H 0) T) rd io a < J rd P
rd <M O 10.-H cp P
■P- 1 P dl CftlU.ft N p rH fi fi dl 01 <H 2 4->
P 0 O C0 » P P fi fi »- rd •
3 co. • O o
(0 d) H J> 3 d) rd Q, 0 P fi P 0 H C f, -
(0 H Hl 18 A fi. p 0) 18 H *H d) 1 H —.
<(rH H (H -H dl fi
•H Tl 3 xd 00) » fi rg o W (0 O -H rd rd T H- o
O 3 1m O P 3-M-l ■ *u* (d J a cn
rd fi Xl fi TJ E <
O rH H
■ > g O O cN -H d) «0 P rH 0 d)
. 01 •« •> -P * (8 rd fi
• CO (8 M
,- 5 *3 tfl ■0) 3 3 X0 >-l 0) 0) -H 0) C • T 3 «
° P ,-. Hffl iH Cfl d) 0 Xd H -H 0 H 3 3 m
O CJ 4-> -H P r
H
C d) (d >fi rH Q p fi ft 0 Xl H TJ C f> fi -H
«H oi a rH Ol P fi P H > fl. < C
co io H rd rd CTK dl. M4 3
•H > •H C| T) fi rd rd rd -H •H X 4 •H
(d 0) H J3 .. 0 S 3 rH ' fi -H 8 J 3
.. 3
•0 (d H <3 dl T3 'S' > rH fi 4-1 fi -H p < rH
xO lH *a*LT)N-H rd CU P W (d TJ H fi Xd
0) O P O rd - 0) P

P. di i Q H 3 tn 3 o, TI H D -P» x O 3 3
x xd to CO fi , 0 xd tn CO 01 d N cfl 4-i
d • Xd
>
H p X0 30) rd H fi 3 01 p rd 01 r C fi
(0 "O U rd -H P dl d) rd 4-> H U 0)
' rd M4 *d
3 - d) £fl - dP P 3 10 (U P > 3 O (8 fi TJ
H H . l > O +J rH rd O TJ 0) rd N rH
fi CLi 13 O,
P Xi P. 0) NO» rfl (d rH N N 3 fi -H C S 0 Oi
> . O 0 O fi rH P (d fi C" fi n 3
fi (0
iO •H 18 C« H d) 0) dl d) «0 d) U 0 ' Q P
fl -H H dl CU rd 0) Tî <H 01 -H 0 3 fi <N
oj CU 3 «H 1
O H u P cM-| p TJ P c > TJ P «1 O r Q r 0
0 MH Q, ^ co co P en rd O «HJ H 3—-
—• O) u M-l fi
-H cu 3 . CU X •H •xd , . 1 -. ,
-H i — 8 . 0
-
1
-H P - d 4 4- O 0) 00 1 fi r p 3 (0 fi 1
H > J >)) 41- c H rd
•* r~ , »• o 0>
-
■rd ' Q, N r 1 x pp 3 3 1 • 0) 0) - •H x
3 M N C d 0 d <0 -H 3 H H d
-4 ^-1 N o -H P
-H. E C 5 c 4 4- t t P a s f N P ■ a
p 3 U. u 1 1 no MH E & i > H
•• •• rd r CO 0) -fi
H -

C 3 CN -H r 4- io 0 ci »<H E a ■ tu o a to
O C d 1- o 1 n- O - H a oi x:
rH N fi rd J
B rd 0) co 4- 4 rd O) a < C■H (0 3 f 0) fi rd X
xd > - 3 -H 4- Nrd fi » CO 'O
» U >
•
3 N 3 x r -H fi rd f 0) 3- • E T) -H E 3
4J 4-> d d r H i • +J - C H H 3 xd
-H a H • H D
Q 0) C0 P • > 3 X ■- Urd •H P 0 a •H > 4- '
CU -H C0 < H c d HTO 0) N) w O P 1 0
01 n- r rH O 1
H
+J fi fi M x > rd c P a T 3 o a P 3 fi N
rd d u -n J P • 4-> cu
P tu fi
G) E cu a 3 N 3 a • fi –fi- fi t rd P H 0
rd 0) > •- 0 > c » (8 v fi n xd » C)
1 o . fi U
a fi > 3 -H e « P 0) • fi r 0fi Cp tu 0 a rH fi M f
O ■ i P X d0 C B) î 4-> H i
W »* O d) rd P
-H Q 3 M r 4- fi ^-H 00 •»> x A 0 Q • W rd W g
0> «0 C d 1 rd - P)) > -H d 4-1 P rd
O ^ rfl •
41 rH ■• C fi £ C4 TP<rd I O Q r co co o 3
4JTJ J > -H N1 J * to. CXI d p p
» p cn
rd 3 3 fi 0) p d) 3 r ja r > • 3 C D 3 -H Q
CO cn in r fi H. d H Xd rd C
H <a O U
4J • fi 4 • a Q »O xPf -H Er P 0 TJ -H 3

«) irj O tH J H rd tu . 3 d i H -H) > O -H
« C P
N
<-4 p E w P C 41» tu Pr r 41 03 •H T t c ai oi r -
T3 m • O H Hd 3 TJ 3 i y fi a H H
fu
» O 8 - O 3 3 -H r -H r 3C 48 /iP t N O 3 3
3 P P) X HN H tU rd O T) fi.
3 • 4 d » g
J r
H
o o r Q H| E tu 3 »m 3CH -H ".a *d 3 WO TJ £ r
cu o H fi 3 4 • c N • i rd • H
C 4J 1 u CH – 'fi
D
T* 4 «H 0 N r i fi ot 4>» rd a a i fi 3
D) H J rd) P H n n 0) 0 1 rd 0) CH r-
N 0! O
i r •H 4- f d) o C t <r •H zM tn t rd CH Q r
rd 0) H C0 t,- i 4 U C Hfi H o) o xd P 0 d
CJ O S — 1 fi - fi tn 0
4J. fi 3 rd a fi -H C4 r - 6 ■ -H x 1 O 1 P
rd —' 1 d - Ol H P d O rd
3 fi O -H C > •E 3 r -p Cfi -H p V - rd P
E) D r tu rd rdQ * 3 a r H H P .r
p » r o O o
d j
«H N r P T 3 r Co - C0Q f< 0) • C P C 0
3 rd ta O J a H HJ1 i H X! P rH D)
3 r W rH ...
H
1 3 0) -H Tî P Q 3 Ha- to • +J T 0» rd a 3 p M

Q O 0) -H p - H- J) • -H ro H
P 3 "
J T3 fi 4J» fi C 4 -H 3 c C3 33 M f X w 4J -H rd 0
• 1 4 o X8 x i 0 O O
N 1 » d 10»
XO -H E rd p C 0 fu ^3 x0 > - Pfi x - O rd -fi P
fi rH c 1 P r d) ■ H o d H CO O •»
0) o. -H H O
d) 3 P o r T -H fi pX rd P M C- E p O O 0
cn 3 « W tu d J I O H H O rd C)
H C 3 • 4-i T
1
H«H Q <H r P r • r r 3x rH f x P - f C •H 3 p
E H H a « H d d i d — Hi A xd »•
> . -H .
id <H 0) -00 C C X 3 k X H• f 0 C4- P Pt H a - mj r a
D J 8 c L 8 Hi - U1 O o •» o H
3 o 3 P 3 » 0
R 0
3
o C O O w 4 r r O 3rd a1 0 Ct C0 -H O
rd U Q x > H H P OJ 0 1 u X! 0) J
1 d T B 4-1 P r xd .«
0 J H
(U T -H + • rd Ol - •H xr XP a a •r- > c c -H 0) o
Q) J » . id dd) > P a m
1 ••
U Tî 3 C0. rd - ^T T nfi p> -H Prd •■ • t -H P o
P -H fd H– J J T 0) rd * CD (8 H
-H . 3 x J rd -H
d
O 4- P <I r r X O to 0 0 t -H ■C •0 0 r L 6 c (
-H > 3 ». H* d to »)) uO H-D) d O X) rd n. 0

"Şi Dumnezeu nu va f,ace dreptate aleşilor Lui, care strigă zi şi noapte către El, măcar'că zăboveşte faţă de ei? Vă spun că le va face dreptate ÎN CURIND. Dar- cînd va veni Fiul omului, va găsi El credinţă pe pămînt?" (Luca 18:7,8).

Acesta este răspunsul Bibliei: CURÎND, FOARTE

CURÎND:

Fenomene cosmice ciudate, unice, anunţă că ceva_ se pregăteşte pentru acest sector de univers. Astăzi eveni- , mentele sociale, religioase, economice şi politice din lume vorbesc despre apropierea sfîrşitului. Poluarea chimică şi radioactivă, dar mai ales cea morală invită sfîrşitul. Tehnologia militară nucleară şi un eventual "accident" atomic

poate să ducă lâ. sinuciderea globală a speciei umane, poate aduce sfîrşitul oricînd,' Niciodată mai înainte starea omenirii nu a fost atît de complexă şi disperată,. niciodată supravieţuirea rasei umane nu a atîrnat de un fir de păr, de un "buton" ca astăzi. A lăsat Dumnezeu soarta acestei omeniri în mlha o-mului? Nu, El va interveni! De aceea-, a doua venire a Domnului Hristos este .necesară şi iminentă. Soluţia familiei omeneşti este în mîna Mielului lui .Dumnezeu. Dumnezeu are un plan precis'cu omenirea şi cu planeta pentru acest sfîrşit irezistibil care se anunţă.
********* ***

-43-
"Iată că a venit Domnul ca să facă o judecată împotriva tuturor". Iuda 14,15.
CAPITOLUL VIII.
VINE JUDECATA,VINE RĂSPLATA!
Programul lui Dumnezeu se întinde deasupra şi dincolo de soluţiile pe care le-ar oferi cele mai iscusite minţi omeneşti. Dar mai întîi El trebuie să încheie pro-cesul cu omenirea noastră şi cu Satana. încă de la apariţia primului păcat în universul lui Dumnezeu, Satana, păcătosul originar, a acuzat pe Creator de lipsă de iubire, întrucît cere ascultare necondi-ţionată de legea Sa. Susţinerea este falsă. Este adevărat că Dumnezeu doreşte ascultare, dar din iubire. Orice părinte

este îndreptăţit să aştepte să fie ascultat de copii. Nu este drept din partea Creatorului să aibă acea stă dorinţă?
Mai mult, Satana a atentat la tronul lui Dumnezeu, iar cînd această lume a fost adusă la existenţă, a atentat la viaţa lui Dumnezeu Fiul. Aceasta este crimă, cea mai odioasă crima cunoscută în istoria'lumilor.
Profeţia biblică reţine amănuntele principale ale rebeliunii: "Mă voi sui în cer,îmi voi ridica scaunul de domnie ... voi fi ca Cel Prea înalt" (îs.14:13,14). "S-a găsit nelegiuire în tine..." (Ez.28:15).
Domnul Hristos a făcut uimitoarea afirmaţie: "El de la început a fost ucigaş; şi nu stă în adevăr..., căci este mincinos şi tatăl minciunii" (loan 8:44). Aşa dar, Satana este păcătosul originar, "de la inceput"
n

Odată începută, rebeliunea a făcut victime în rîn-dul îngerilor atrăgînd a treia parte din numărul lor. (Âpoc.12:4,7-9). Ascultaţi ecoul acelei semeţe încumetări: "Voi fi ca Dumnezeu!.,". Oamenii au căzut la tentanta ispită:"Veţi fi ca Dumnezeu" şi s-au aliat astfel cu rebeliunea cosmică (Gen.3:5; Rom.5:15). Dumnezeu nu a nimicit râul apărut, ci doar 1-a pus sub control. Deghizarea era atît

de maeastră şi revendicarea atît de abil justificată, încît o rezolvare fulgerătoare ar fi lăsat dubii asupra adevărului: "Cine are, de fapt, dreptate, Dumnezeu sau Satana?", ar fi putut să se întrebe fiinţele inteligente din alte lumi. Dumnezeu a acceptat poziţia de acuzat şi a predat cazul tribunalului lumilor (Rom.3:4). Există un principiu ceresc potrivit căruia orice idee trebuie lăsată să ajungă la maturitate, la coacere, pentru a stabili veracitatea ei, pentru a dovedi valoarea ei: "După roade îi veţi cunoaşte!.", a spus Mîntuitorul (Mat.7:20).

Astăzi, după mii de ani, oricine poate să verifice roadele acelei- teorii tinere şi ademenitoare propagate de Satana. Odată intrat in lume prin Adâm, păcatul a adus moartea tuturor'urmaşilor lui naturali (Rom.5:12). De atunci, suferinţele, boala şi moartea s-au instalat în lumea noastră, ca făcînd parte din ea.

Acum faptele s-au acumulat, probele pot fi adminis^ trate şi tribunalul universului poate să infcre în sesiune pentru judecată.

Este un gxnd solemn, cutremurător, consternant, să fii judecat de o instanţă care răscoleşte fiecare filă a vieţii, pronunţînd sentinţa asupra fiecărei fapte, cu-vînt, gxnd.

Condiţiile de începere a judecăţii sînt îndeplinite şi Dumnezeu are dreptul să

convoace întrunirea tribunalului lumilor. Biblia anunţă două sesiuni ale tribunalului universal cu două hotărxri judecătoreşti diferite, opuse şi cu răsplătiri opuse: "...vine ceasul cînd to£i cei din morminte vor auzi glasul Lui (Fiului Omului), şi vor ieşi afară din ele. Ceice au făcut binele, vor învia pentru viaţă; iar cei ce au făcut răul, vor învia pentru judecata" (loan 5:28,29).

8.1. PRIMA SESIUNE DE JUDECATA.

Inaugurarea şedinţei tribunalului ceresc este anunţata «tuturor, locuitorilor planetei de un înger - crainic, văzut de profetul loan de pe Patmos, care striga: "Teme-ţi-vă de Dumnezeu şi daţi-I slavă, căci A VENIT CEASUL JUDECAŢII LUI şi închinaţi~vă Celui ce a făcut cerul şi pămîntul, marea şi izvoarele apelor!" (Apoc.i4:7).

Din mesajul îngerului reiese că judecata începe cînd oamenii mai pot schimba încă viaţa lor întrucît sînt îndemnaţi să schimbe obiectul închinării lor. Momentul începerii judecăţii este legat de o perioadă cînd teama şi respectul cuvenite lui Dumnezeu s-au diminuat. De aici porunca? "Temeţi-vă de Dumnezeu şi daţi-I slavă!"

Este posibil ca această sesiune judiciară să fi început atunci cînd a apărut o şcoală pseudoştlinţificâ care a semănat îndoială privind originea divină a

creaţiu-nii, cînd lui Dumnezeu I S-a contestat dreptul de autor al Creaţiunii, cînd a apărut teoria anticreaţionistă (evoluţionismul, ateismul), de unde porunca: "Tnchinaţi-vă Celui ce a făcut!..."
Aceste condiţii pot caracteriza bine mijlocul secolului trecut, cînd a apărut ateismul "ştiinţific".
Poate Biblia să ofere mai multe detalii? Acum 2500 de ani, Daniel a văzut într-o viziune această sesiune a tribunalului ceresc:
"Mă uitam la aceste lucruri, pînă cînd s-au aşezat nişte scaune de domnie. Şi un Imbătrînlt de zile a şezut jos. Haina Lui ora albă ca zăpada şi părul capului Lui era ca nişte lînl curată; scaunul Lui de domnie era ca nişte flăcări *dâ* foc şi roatele lui ca un foc aprins. Un rîu de foc curgea şi ieşea dinaintea Lui.:Mii de mii de slujitori Ii slujeau şi de zece mii de ori zece mii stăteau Înaintea Lui. S-a ţinut JUDECATA şi s-au deschis CĂRŢILE" (Dan.7:9,10)..
Scena descrisă impresionează prin solemnitatea şi măreţia ei. 0 sală de judecată în care să încapă «viile de îngeri slujitori şi milioanele de<îngeri martori se află în capitala universului. Aici este prezentat completul de judecată (judecătorul, asesorii, martorii) şl procedura. Dintru început se remarcă eliminarea orieărui arMtrariu întrucît judecata se ţine potrivit informaţiilor

înregis-

trate în cărţi. Dar la ce cărţi se face referire aici? Biblia deţine răspunsul corect la această Întrebare.
Vorbind despre a doua venire a Domnului Hristos,lui Daniel i s-a făcut descoperirea: "Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mîntuit şi anume oricine Va fi găsit • scris în carte" (Dan.12:1). In această carte sînt înregistrate numele celor mîntuiţi şi se numeşte cartea vieţii (Ps.69:28? Filip.4:3» Apoc.3:5). In această carte este scris numele biruitorilor morali. Numai biruitorii vor moşteni viaţa veşnica.
Celelalte cărţi sînt cărţi de aducere aminte în care sînt înregistrate cu fidelitate faptele oamenilor (Mal. 4:16 u.p.» ApoG.20:12 u.p.).
La loc de onoare va sta legea morală în care este o-glindit caracterul lui Dumnezeu (Iac.2:8,12). Caracterele celor judecaţi vor fi comparate cu caracterul lui Dumnezeu, aşa cum a fost descoperit în legea Sa.
Biblia aminteşte,deaseroenea,despre un.avocat al apărării, un mijlocitor între Dumnezeu şi om, care este chiar Domnul Hristos (1 Tim.2:5; î loan 2:1,2? Fapte 4:12).
Un singur personaj lipseşte la această judecată şi anume vinovatul. Judecata se ţine în contumacie. Dacă vinovatul şi-a

predat-cazul lui apărării, el poate fi absolvit, va fi iertat. Sîngele Mielului lui Dumnezeu îi curâteste viata si va fi achitat de vină, i se acordă vi-aţa veşnică.
In cazul în care Domnul Hristos nu a fost luat ca apă rător, cazul este amînat pentru a doua sesiune de judecată
Daniel a primit amănunte privind condiţiile şi timpul începerii acestei prime faze a judecăţii. Asistînd în viziune la evenimentele tumultoase ale istoriei poporului lui Dumnezeu,el asistă la un dialog: "In cîta vreme se va împlini vedenia despre desfiinţarea jertfei necurmate şi despre urîciune.a pustiirii? Pîna cînd va fi călcat in picioare Sfîntul Locaş şi oştirea?" Şi el mi-a zis: "Pînă vor trece doua mii trei sute de seri şi dimineţi, apoi Sfîntul Locaş va fi curăţit" (Dan.8:13,14).
Această cifră misterioasă, 2300 seri şi dimineţi, a preocupat pe mulţi teologi şi au fost avansate mai multe explicaţii. Intrucit vedenia privea nişte "'vremi îndepărtate" (Dan.8:26), este evident că era vorba de o perioadă lungă de timp.

Aplicînd regula biblică potrivit căreia o zi profetică este egală cu un an calendaristic (Ezech.4:6; Num.14:34), cele 2300 zile (seri şi dimineţi) vor însemna 2300 ani literali. Dar unde tpebuie plasat în istorie acest interval de timp uriaş? .

începutul acestei lungi perioade profetice este stabilit în vedenia privind alocarea unei părţi din ea poporului iudeu, restul revenind neamurilor (Dan.9:2): "Să ştii dar, şi să înţelegi, că de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului...". Porunca pentru rezidirea Ierusalimului <♦ iată punctul de plecare al acestei perioadei

La data cînd Daniel primea vedenia (537-536 i.H.), Ierusalimul era în ruine. Decretul pentru restaurarea Ierusalimului a fost publicat în anul 457 "i.H. de către împăratul persan Artaxerxe Longimanus şi aceasta este* data începerii lungii perioade profetice de 2300 aniî

Făcînd cuvenitele calcule putem stabili că sfîrşi-tul marei perioade este anul 1844 d.H.I Ce trebuia să • aibă loc în acest an? Profeţia spunea că "Sfîntul Locaş va fi curăţit" (Dan.8:14).

Dacă "Sfîntul Locaş" înseamnă Templul din Ierusalim profeţia nu are sens, căci ultimul templu iudaic fusese distrus în anul 70 d.H. de către armatele romane conduse de generalul Titus. In anul 1844 Ierusalimul, Palestina şi ţările vecine erau sub ocupaţie otomană şi aveau o foarte redusa populaţie evreiască.

Pentru înţelegere va trebui să luam în considerare cîteva elemente biblice şi istorice privind "Sfîntul Locaş", numit la început "Cortul Intîlnirii", apoi Templu, Tabernacol sau Sanctuar.

La construirea primului sanctuar, Moise a primit instrucţiuni precise asupra dimensiunilor, materialelor, proporţiilor, mobilierului şi apoi, ceeace era mai important, cu privire la desfăşurarea serviciilor cultice (Ex. 25-40; Levitieul): "Cortul sâ-1 faci după chipul care ţi s-a arătat pe munte" (Ex.26:3Q). Este evident că lui Moise i s-a arătat un model, o machetă, un proiect după care trebuia să se orienteze în timpul construcţiei. Proporţiile, mobilierul şi serviciile au fost respectate şi la construcţiile următoare (Solomon, Zorobabel, Irod cel Mare).

Comentînd asupra serviciului-făcut 'de preoţi în Sanctuarul iudaic, apostolul Pavel afirma:"Ei fac o slujbă , care este chipul, şi umbra lucrurilor cereşti, după poruncile primite de Moise de la Dumnezeu ..."(Ebrei 8:5) Aşa dar,templul şi slujbele erau "doar simboluri (chipul şi umbra) ale unor realităţi cereştii

-Să fie, oare, în ceruri un templu original, Care să .fi constituit modelul pentru copia făcută de Moise? Biblia răspunde, DA! Ioan a văzut "in viziune şi a recunoscut acest. Templu. Iată cuvintele lui:"Şi Templul lui Dumnezeu, care este în,cer, a fpst deschis; şi s-a văzut chivotul legămîntului Său, în Templul Său"(Apoc.ll:19)., Aici nu mai este templul lui Moise, al lui Solomon, sau al

lui Irod, ci este TEMPLUL LUI DUMNEZEU.' întreaga raţiune a templului pământesc rezidă în serviciile efectuate în el. Toate serviciile, toate riturile de la templu erau în legătură cu păcatul, efectele lui, tratarea lui şi eliminarea lui. Sacrificiile individuale, de seară şi. dimineaţă (jertfa necurmată, continuă, perpetuă), sacrificiile aduse cu ocaziile marilor sărbători anuale (sabatele ceremoniale) ţinteau către marele, completul, autenticul Sacrificiu adus pe Golgota. ,
Vedeţi cum în acele ritualuri sîngeroase era ascunsă crucea, plata păcatului? Mielul lui Dumnezeu era reallta[1]-"tea supremă în acele servicii figurate de la templu.
In acest sens sărbătoarea anuală a ispăşirii (Yom Kipur) atrage îndeosebi atenţia (Lev.23:27). Toate ser- -viciile din timpul anului aduceau, drenau păcatele poporu' lui asupra templului, încărcîndu-1 cu toate nelegiuirile săvîrşite în cursul întregului an. Ziua de ispăşire era rînduită pentru "curăţirea" generală şi ultimă de păcat pentru popor, preoţi şi templu:"Să faci ispăşire pentru Sfîntul Locaş, pentru necuraţiile copiilor lui Israel şi pentru toate călcările de lege, prin care au păcătuit ei.| Să facă la fel ispăşire"pentru cortul întîlnirii, care este cu ei 'in mijlocul necurâţiilor lor", (Lev.16:16).

Cu ocazia acestei sărbători erau aduşi la templu doi ţapi,, unul fiind destinat pentru sacrificiu şi curăţire, reprezent'înd pe Hristos, iar al doilea, întruchipi'nd pe Satana (Azazel), nu era sacrificat, ci urma altă .procedu-i ră. . , ,
Era o zi de judecată, căci cine nu se pocăia nici în'

această ultimă zi urma să fie nimicit din "poporul lui Dumnezeu (Lev.23:29). Curăţirea era completă, întrucît ţapul pentru Azazel, asupra căruia erau aşezate păcatele anului întreg era condus şi părăsit într-un loc pustiu spre a fi nimicit de fiarej-t sălbatece. Fireşte, această ceremonie nu putea să rezolve problema păcatelor, ci era "umbra" adevăratului serviciu de curăţire la care face referire profeţia din Daniel 8:14: "Pînă vor trece 2300 seri şi dimineţi, apoi Sfîntul Locaş va fi curăţit[1]." Prin urmare, la anul 1844, sfirşitul perioadei profetice de 2300 ani, a început curăţirea Sfîntului Locaş din ceruri, a început judecata. Acest adevăr este subli-niat cu măiestrie de apostolul Pavel cînd afirmă-"Punctul cel mai însemnat al celor spuse este că avem un Mare Preot, care S-a aşezat la dreapta scaunului de domnie al Măririi, în ceruri."(Ebr.8:1). După Golgota, singura preoţie recunoscută de Biblie în Noul Testament este preoţia

Domnului Hristos.
Păcatele recunoscute şi mărturisite de la începuturile istoriei au fost depuse asupra Sanctuarului ceresc şi acum, în 1844, a venit timpul pentru "curăţirea Sfîntului Locaş."
Judecata începută la 1844 are caracter investigativ> de cercetare a evidenţelor (cărţile!), de selectare a caracterelor care au iubit şi trăit ca Mîntuitorul lor. Ea se va încheia cu o hotărîre de neschimbat:"Cine este nedrept, să fie nedrept şi mai departe; cine este întinat, să se întineze şi mai departe; cine este fără prihană, să trăiască şi mai departe fără prihană. Şi cine este sfînt, să se sfinţească şi mai departe! Iată Eu vin curînd, şi răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui."(Apoc.22:11,12).
Atunci lucrarea de ispăşire se va fi terminat. Este un moment cînd orice posibilitate de schimbare îngheaţă. Fiecare va rămîne cu caracterul pe care şi 1-a format pî-nă atunci. Este închiderea timpului de har. Domnul Hris-stos îşi încheie lucrarea de apărare, părăseşte Sanctuarul şi posibilitatea de iertare nu mai există. Pentru un scurt timp lumea va fi fără Mijlocitor.
Apoi încep evenimentele de încheiere ale istoriei culminînd cu cea de a doua venire a Domnului Hristos, ca

rege al regilor, care aduce ca răsplată viata veşnică celor care L-au iubit, L-au aşteptat şi L-au ascultat. Atunci va avea loc învierea credincioşilor şi unirea lor cu sfinţii în viaţă alcătuind poporul mîntuit al lui Dumnezeu, după cum stă scris: "Căci însuşi Domnul, cu un strigăt, cu. glasul unui arhanghel şi cu trîmbiţa lui Dumnezeu, Şe va ppgorî din cer, şi întîi vor învia cei morţi în Hristos. Apoi noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiţi toţi împreună cu ei, în nori,, ca să întîm-pinăm pe Domnul în văzduh; şi astfel vom fi totdeauna cu Domnul"(lTes.4:16,17). .

Acelaşi moment este zugrăvit de apostol în 1 Cor. 15:51-54 astfel: "Iată, vă spun o taină: nu toţi vom ador mi, dar toţi vom fi schimbaţi într-o clipă ... la' cea din urmă trimbiţă. Trîmbiţa,va suna,, morţii vor învia nesupuşi putrezirii şi noi vom fi schimbaţi. Căci trebuie *ca* trupul acesta supus putrezirii să se îmbrace în neputre-zire, şi trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire ...; atunci se va împlini cuvîntul care este scris: "Moartea a fost înghiţita de biruinţă."

Aşa dar, învierea este soluţia Evangheliei, nu moartea! In Noul Testament,Mîntuitorul şi apostolii au predicat despre această fericită speranţă, însă nu ş-au gîndit niciodată la supravieţuirea şi fericirea veşnică a unor suflete separate de corpurile lor.

întreaga credinţă creştină este clădită pe un Mîntuitor: înviat.
Prin urmare, la a doua venire a Domnului Hristos va avea loc prima înviere generală, cînd Dumnezeu va acorda viaţa veşnică unor fiinţe complete, glorificate spiritual, moral si fizic. Pentru părtaşii acestei prime învieri, Biblia enunţă o fericire:
"Fericiţi si sfinţi sînt- cei ce au parte de înti'ia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nici o putere; ci vor fi preoţi ai lui Dumnezeu şi ai lui Hristos şi vor împăraţi cu El o mie de ani." (Apoc.20:6).
fericirea mîntuiţilor poate fi înţeleasă citind descrierile" lumii recreate şi veşnice în care vor trăi. (Apoc.cap.21 si 22; îs.11:5-9). Supremul lor motiv de fericire va fi că ei vor locui cu Salvatorul lor, cu Dumnezeul lor în veşnicie. (Apoc.21:3,4)
-51-
8.2. A DOUA SESIUNE DE JUDECATA.
Ce se'va întîmpla cu restul omenirii, cu majoritatea covîrşitoare a lumii care nu a acceptat harul Domnului Hristos, care nu şi-ă încredinţat cazul Apărătorului rînduit de cer? Ce se va întîmpla cu aceia ale căror nume nu rămîn în cartea vieţii? Ce se va întîmpla cu îngerii care s-au lăsat antrenaţi de Satana în aventura rebeliunii contra lui Dumnezeu? Cum va acţiona dreptatea lui Dumnezeu în aceste

cazuri?
"Şi am văzut nişte scaune de domnie; şi celor ce au .. şezut pe eîe, li s-a dat judecata... Apoi am văzut un scaun de domnie mare şi alb şi pe Cel ce şedea pe el. Pămîntul şi cerul au fugit dinaintea Lui şi nu s-a mai găsit loc pentru ele.... Ceilalţi morţi n-au înviat pîna nu s-au sfîrşit cei o mie de ani... Şi am văzut pe morţi, mari si mici, stînd în'«picioare înaintea scaunului de domnie. Nişte cărţi au fost deschise. Şi a fost deschisă o altă carte, carş este cartea vieţii. Şi morţii au fost judecaţi după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărţile acelea..'. Iazul de foc* este moartea a doua. Oricine n-a fost găsit scris în cartea vieţii, a fost aruncat în iazul de foc." (Apoc.20:4 p.p./li,5 p.p.,12,14,15).
Iată, din nou, tribunalul lumilor în sesiune. Aceeaşi sală imensă cu milioane de scaune! De data aceasta sînt judecaţi aceia ale căror nume nu au rămas scrise în cartea vieţii. Acum martorii sînt sfinţii mîntuiţi; fiecare este martor pentru.generaţia lui, pentru compatrioţii, lui, pentru rudele şi prietenii lui care au respins harul şi crucea Domnului Hristos. Fiecare mîntuit trebuie să fie complet convins, pe deplin edificat de decizia pe care a luat-o Dumnezeu. "Nu ştiţi că sfinţii vor judeca lumea?. ..Nu ştiţi că noi vom judeca pe îngeri?.'.." (lCor.6:2 p.p.,3 p.p.).

La această sesiune de judecată nu mai este apărător. Judecata se face în contumacie, însă posibilitate de eroare nu există, căci fiecare amănunt este raportat cu precizie divină (cărţile!). Judecata aceasta va dura o mie de ani, iar hotărîrea irevocabilă va fi moartea a do-^ ua. Nu va mai fi o moarte "naturală", ci una extraordinară: toţi vinovaţii vor fi consumaţi.de foc căzut din cer. Este o judecată executivă.*Acest foc va mistui nu numai

pe oamenii nelegiuiri, ci şi pe îngerii rebeli în frunte cu Satana.
(Apoc.20:9,10).
Chiar inventatorul sofismului' nemuririi şi îndumne-zeirii în păcat va fi victima morţii a doua, împreuna cu numeroasele lui victime. însăşi moartea va fi nimicită cu această ocazie. Va fi ultima ocazie cînd se mai moare în univers.
Moartea a doua este o moarte în care pedeapsa este proporţională cu vina (Mal.4:1 - "...rădăcină şi ramură!); fiecare va primi după faptele lui (Apoc.20:13 u.p.)., Atunci va fi "plînsul şi scrîşnirea dinţilor", "chinul veşnic", "focul veşnic", care totuşi se va stinge după ce-şi va fi îndeplinit drastica misiune.
Această lucrare de nimicire a ceeace nu s-a putut recupera este 6."lucrare ciudată" din partea Dumnezeului iubirii (îs.28:21),

însă iubirea pentru siguranţa veşni-r că a universului cere aceasta.
Este ultima scenă de curăţire finală şi definitivă a planetei şi ă universului; este scena eradicării, totale şi irevocabile a păcatului din univers. Atunci cortina va cădea pentru ultima dată asupra istojrir-ei păcatului şi va începe era glorioasă a veşniciei.
****
-53-
"Soarta omului şi a dobitocului este aceeaşi; cum moar unul, aşa moare şi celăl'it... căci totul este deşertăciune." Ecl.3:19
C A. P .1 T'O L U L IX.;
CAZURI OPUSE,SAU INSOLITE?
Dove2ile expuse' privind alcătuirea şi aducerea la existenţă a omului, starea lui in moarte şi răsplătirea pentru viaţa trăită sînt prezentate raţional de Bibl-ie. Se poate afirma că "Aşa zice Domnul!" în Cuvîntul Său. Acestea, însă, s-ar putea susţine, sînt doar formulări şi susţineri cu caracter parţial.
In Biblie există probe, sau mai.de grabă nişte "cazuri" care pot fi verificate şi care nu concordă cu ideea că omul este muritor. Cazurile sînt reale, nu doar susţineri, deaceea sînt mai credibile decît orice afirmaţie verbală. Cum va rezista concepţia morţii totale. în faţa probelor opuse administrate de.aceeaşi Biblie?

Să trecem în revistă cîteva din aceste cazuri elocvente .

9.1. CAZUL NR.l: UN TILHAR PE CRUCE. (Luca 23:32,39-44).

[In momentul cînd soarta omenirii noastre atîrna în balanţa universului pe vîrful Golgotei, alături de Domnul Hristos au fost răstigniţi doi răufăcători. Unul din ei s-a unit cu mulţimea batjocoritoare, pe cînd al doilea a întrezărit că acolo se făcea o crimă odioasă, că se

0

afla în prezenţa unui Nevinovat. "Şi a zis lui Isus: "Doamne, adu-Ti aminte de. mine cînd vei veni în împărăţia Tal" Işus i-a răspuns: "Adevărat îţi spun, astăzi vei fi cu Mine în rai!"

Aşa dar^ promisiunea Mîntuitorului a fost clară: "astăzi vei fi cu Mine în rai!", iar tipăriturile mai noi citează": "Adevărat îţi spun că astăzi vei fi cu Mine în rai'!"

S-a ţinut Domnul de cuvînt? Este tîlharul pocăit în rai,, şi încă de două mii de ani? Ştim că Domnul a înviat a treia zi după crucificare (ICor.15:3,4). in dimineaţa învierii El a întîlnit pe Măria Magdalena, căreia i-a spus: "Nu Mă ţinea, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu." (loan 20:17)._

Iată dar,' că a treia zi după ce promisese tîlharului "astăzi vei fi cu Mine în

.rai!". Domnul nu ajunsese in raiul lui Dumnezeu! De ce, atunci/ această promisiune? A vrut Domnul sâ-1 înşele pe tîlhar, sau i-a spus o minciună convenţională cu efect anestezic pentru psihologia muribundului, ştiind dinainte că nu se va putea prezenta în rai în ziua morţii?

Este, totuşi, posibil că Isus să fi spus un- adevăr al cărui sens ne scapă. Aşa dar, ori Isus a făcut o promisiune pe care n-a onorat-o, ori Înţelegerea noastră nu a prins sensul coreGt al răspunsului Său. Şi cînd ne gîn-dim ca toată această confuzie a produs-o cererea unui tîlhar!

Ce cerere a făcut, de fapt, acest om scos în afara leg.ii? Să reluăm citatul: "Şi (tilharul) a zis lui Isus: "Doamne, adu-Ti aminte de mine, cînd vei veni în împărăţia Ta!" Din toată mulţimea adunată în jurul crucii, singur tilharul ă înţeles că Isus era nevinovat, iar in acest caz răstignirea Lui era o jertfă şi toate pretenţiile Lui erau adevărate. "El este jertfă pentru mine, şi este împărat!", a strigat credinţa tîlharului.

Nu ştim cîtă -teologie cunoştea tîlharul, însă cererea lui pâre echilibrată, logică, pertinentă. El nu forjează, nu grăbeşte, nu pune un termen, ci zice: "CÎND VEI VENI ÎN ÎMPĂRĂŢIA TA!" El ştia cînd vor intra mîntu-iţii în rai: la a doua venire!

Isus, la rîndul Lui, nu a promis nimănui niciodată că El va veni în ziua

răstignirii Sale, sau a treia zi;
-55-
dimpoţrivă a avertizat că data venirii Sale Ii era necunoscută. (Marcu 13:32,33).
beasemenea, El a promis urmaşilor Săi: "Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Şi după ce Mă voi duce şi vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce şi vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sînt Eu să fiţi şi voi." (Ioan 14:2,3);
Apostolul Pavel, consecvent cu învăţătura Mîntuitorului, descriind a doua venire declara: "Căci însuşi Domnul... se va pogorî din cer şi întîi vor învia cei morţi în Hristos. Apoi noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiţi toţi împreuna-cu ei, ca să întîmpinăm pe Domnul în văzduh; şi astfel vom fi totdeauna eu Domnul."(ITes. 4:16,17).
Este evident că învierea morţilor care au fost ascultători, care "vor fi totdeauna cu Domnul", va avea loc la a doua Venire.şi nu înainte. Atunci, fără îndoială. Domnul îşi va aduce aminte şi de tîlharul convertit {!). Ceeace a promis, El va şi împlini!
De ce, atunci, în răspunsul dat, "Domnul a folosit cu-vîritul "ASTĂZI"? Acest răspuns a fost mult folosit pentru a se arăta că sufletul supravieţuieşte corpului, că tîlharul â intrat în rai în momentul morţii şi că raiul, prin urmare, este deschis pentru toţi în aceleaşi condiţii, de unde o întreagă escatologie diferită de

cea biblică.
Isus a accentuat asupra cuvîntului "astăzi" pentru a da greutate promisiunii Lui, pentru a arăta că chiar în acel moment critic (astăzi!) El era totuşi Dumnezeul universului, Stăpînul viitorului şi că avea puterea să-şi aducă făgăduinţele la îndeplinire.
"Astăzi cînd voi muri; astăzi, cînd nimeni, nici chiar apostolii Mei nu mai cred în Mine şi M-au părăsit; astăzi cînd sînt batjocorit şi singur; cînd susţinerea Mea că sînt împărat şi încâ_ al unei împărăţii care nu aparţine acestei lumi este luată în rîs; astăzi cînd rolul Meu ide Mîntuitor al lumii este negat; astăzi cînd aceia pentru care am venit M-au respins şi răstignit; ASTĂZI est«e, to-tuşi, unul care crede în Mine ca.jertfă de ispăşire pentru omenire, ca Salvator, ca împărat; de aceea "adevărat îţi spun astăzi, (VIRGULĂ!) vei fi pu Mine in rai!" Vedeţi deosebirea? Aşezarea virgulei după şi nu înaintea cuvîntului "astăzi" n'e va da sensul corect, armonizat cu întreaga doctrină biblică, a promisiunii făcute de Domnul.
■>•„-. *i*
-56- . '
Este ştiut că textele originale ale Bibliei (ebraic şi^grec) nu aveau semne de punctuaţie (virgulă, punct, semnul exclamării, etc). Traducătorul a folosit semnele de punctuaţie pentru a da sensul

cel mai potrivit în limitele concepţiei lui teologice.
Este uşor de înţeles că aşezarea unei virgule în mod nefericit poate altera sensul unei fraze, poate altera o doctrina vitala.
Prietene, nu lăsa ca o virgulă pusă greşit să te abată de la adevărul biblic şi in firial să pierzi dreptul • la cununa vieţii!
CAZUL NR.2:IS0S LA DUHURILE DIN ÎNCHISOARE.
Am înţeles dă Mîntuiţprul nu S-a dus imediat după moarte-^în rai, însă Biblia declară că El a făcut o călătorie misionară în iad, la duhurile păstrate în închi- I soare. Informaţia este furnizată de apostolul Petru:
"-- El (Hristos) a fost omorît în trup, dar a fost
înviat în duh, în care S-a dus să propovăduiască duhurilor din inchisoare, care fuseseră răzvrătite odinioară, cînd îndelunga răbdare a lui Dumnezeu era în aşteptare, în zilele lui Noe, cînd se făcea corabia..." (1 Petru 3:18 u.p.-20)..■■■■•
Folosind imaginaţia,unii oameni au exploatat susţinerea lui Petru creînd o complicată poveste despre itine-râriul şi predicile ţinute de Domnul Hristos în iad sufletelor condamnate.
Daca^El S-ar fi dus să propovăduiască în iad, este lesne de înţeles că soarta

sufletelor de acolo nu este definitiv stabilită şi că ar fi posibilă schimbarea situaţiei lor. Dacă n-ar ti aşa, de ce s-ar mai fi dus Domnul acolo? A făcut El un act inutil, gratuit?
Apoi a fost făcut un pas mai departe şi oamenii au adus la existenţă o nouă teorie a m'intuirii, pe temeiul căreia, măi devreme sau mai tîrziu, toţi oamenii vor fi mîntuiţi, indiferent de atitudinea lor morală. Să înveţe Biblia chiar aşa?
Ce a spus în realitate Petru? Mai întîi, că Domnul a înviat în duh. Se ştie că Spiritul lui Dumnezeu, care ieste şi Spiritul lui Hristos, a fost factorul vital care L-a ridicat pe Mîntuitorul dintre morţi (Rom.8:11; Fapte 2:24) .
.-57-
Acel Spirit care-L condusese în toată-misiunea Lui L-a i/.i înviat.
De altfel, despre misiunea Lui condusă de Duhul tfint,, fusese scris cu opt sute de ani înainte de a fi venit: "Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tă-măduiesc pe cei cu inima zdrobită, sa vestesc robilor de război slobozirea şi orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsaţi şi să vestesc anul de îndurare al Domnului." (Luca 4:18,19; îs.61:1-3).
Prin acelaşi Spirit, adică prin Duhul Sfînt a propovăduit El duhurilor din inchisoare! Domnul Hristos a fost o fiinţă

spirituală şi avea preocupări spirituale.. El ştia că omenirea se află sub condamnare şi robie spirituală. Petru ne invaţă că "fiecare este robul lucrului de care este biruit." k2 Petru 2:19).
Omul fusese biruit de Satana şi-şi pierduse libertatea, devenind sclav. "Legea este duhovnicească, spune apostolul Pavel, dar eu sînt pămîntesc, vîndut rob păcatului. "# (Rom.7:14). Temniţa păcatului este una din realităţile cele mai evidente ale lumii noastre. Domnul Hristos ştia foarte bine aceasta. Doar de aceea venise El aici, să elibereze pe deţinuţii din această închisoare.
Apostolul Petru plasează această misiune într-un anumit context istoric. Evenimentul major care oferă cheia înţelegerii textului şi la care se referea efectiv . Petru era Potopul şi perioada care l-a precedat, preci-zînd: "în zilele lui NOe, cînd se făcea corabia."
Sa detaliem pentru a înţelege conjunctura. înainte de potop "Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pămînt şi că toate întocmirile gîndurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău." (Gen.6;5). in această situaţie fără întoarcere a fost ţinută o judecata şi a fost pronunţată o sentinţă de condamnare: "Am să şterg de pe faţa pămîntului pe omul pe care l-am făcut." (Gen.6:7 p.p.)
.
"Atunci Domnul a zis: "Duhul Meu nu va

rămînea (nu se va lupta sau nu va stăpîni - nota marginală) pururea în om, căci şi omul nu este decît carne păcătoasă; totuşi zilele lui vor fi de o sută douăzeci de ani." tv.3). In felul acesta pămîntul a dev.enit o închisoare, în care,
-58-
după trecerea termenului de har stabilit (120 ani!), toată acea generaţie răzvrătită "de odinioară" urma sŞ pri-meascâ pedeapsa capitală prin potop. Duhul Sfînt îşi încheiase misiunea pentru ei.
, Apostolul Petru ne spune că acelaşi Duh Sfînt care a înviat pe Domnul. Hristos, a luptat, a propovăduit, a căutat sâ ţină sub control, să stăpînească, acea generaţie rebelă antediluviană; pe acei păcătoşi, care nu s-au lăsat recuperaţi. Deaceea pedeapsa pronunţată, potopul, a venit şi a distrus o lume nepocăită.
Acum înţelegem că Petru nu s-a gîndit La o călătorie în iad a Domnului Hristos, ci la efortul constant al Duhului Sfînt de a salva, exemplificînd cu generaţia potopului din care au fost salvate numai opt persoane.
In ceeace priveşte teoria mîntuirii universale, a tuturor oamenilor, trebuie menţionat că autorii şi susţinătorii eî' trebuie să nege unele principii clare ale Bibliei (judecata, răsplata după fapte, păcatul, crucea Domnului Hristos, etc.) pentru a-şi apăra inovaţia teologică în creştinism.

CAZUL NR.3:ÎMPREUNA CU HRISTOS.
Pavel, apostolul neamurilor, scriind bisericii din Filipi, a declarat:-'"Căci pentru mine a trăi este Hristos şi a muri este un cîştig. Dar dacă trebuie să mai trăiesc în trup, face să trăiesc; şi nu ştiu ce trebuie să aleg. Sînt strîns din două părţi: aş vrea să mă mut şi să fiu împreună cu Hristos, căci ar fi cu mult mai bine;, dar pentru voi, este mai de trebuinţă să rămîn în trup." (Filip.1:21-24).
In text apostolul vorbeşte despre două stări: una, în trup, iar cealaltă împreună cu Hristos, probabil o stare extracorporalâ (!?). A doua condiţie era mult mai plăcută, "cu mult mai bine" pentru Pavel.
A fost, în adevăr, Pavel un predecesor antic al Dr. Raymond Moody Jr.? Era el cumva familiarizat cu ideea existenţei extracorporale? Mai mult, nu apare nici o perioadă de timp între momentul morţii şi momentul cînd urma sâ fie cu Mintuitorul. "Aş vrea să mă mut şi să fiu împreuna cu Hristos", spunea el, ca şi cînd în clipa mor-

ţii ar fi trecut necondiţionat în rai. Biblia are multe de spus despre corpul omului. Ea nu manifestă dispreţ faţa de el şi este străină de concepţia care-1 consideră o piedica, o frînâ, o închisoare pentru suflet.

Dimpotrivă,"însuşi apostolul Pavel, inspirat fiind, afirma că "trupul este Templul Duhului Sfînt", că "trupul şi duhul sînt ale lui Dumnezeu". (1 Cor.3*16,17; 6:19,20).
Trupul omului, opera Creatorului, trebuie supus procesului de sfinţire; el este obiectul răscumpărării, al învierii. (1 Tes,5:23; Rom.8:11, 23)..
Vedeţi că Pavel avea o solida concepţie biblică şi nu se gîndise vreodată la o existenţă extracorporalâ!
"Mutarea" la care face aluzie, plecarea înseamnă moartea. (2 Tim.4:6: "Plecarea mea este aproape"). Pe cînd pentru filipeni era util ca el să mai trăiască (v.24), pentru el era preferabilă moartea, spre a fi cu Hristos (v.23).
Pavel nU defineşte, însă, timpul. Cînd urma, potrivit concepţiei lui Pavel, sâ ajungă el cu Hristos, imediat sau mai tîrziu?
In testamentul de credinţă lăsat lui Timotei, apostolul defineşte timpul spunînd:
"De acum mă aşteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da, în "ziua aceea", Domnul, Judecătorul cel drept. Şi nu numai mie, ci şi tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui." (2 Tim.4:8) .. "Ziua aceea" cînd lui Pavel urma să i se confere cununa era legată' de deliberarea Tribunalului, a Judecătorului, iar judecata urma să aibă loc în timpul sfîrşitului şi nu la moartea

lui Pavel (!).
Petru, la rîndul lui, consecvent aceleiaşi concepţii biblice, face precizarea: "Şi cînd se va arăta Păstorul cel mare, veţi căpăta cununa, care nu se poate vesteji, a slavei^d Petru 5:4). Prin urmare, timpul cînd Pavel urma să fie cu Hristos, "ziua aceea" era legată de a doua Venire a Domnului Hristos, de înviere, potrivit descrierii pe care tot el o face: "—Domnul se va pogorî — şi întîi vor învia cei morţi în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiţi în nori, ca să întîmpi-năm pe Domnul în văzduh; şi astfel (ATUNCI!) vom fi totdeauna cu Domnul." (1 Tes.4:16,17).
-60-
Dar, dacă nimeni nu ajunge cu Hristos pînă la înviere, cum se face, totuşi, că Pavel nu întrevedea intervalul de timp care avea să treacă pînă la a doua venire?
Apostolul Pavel considera moartea un somn (1 Tes. 4:15)* iar în somnul morţii nu există conştiinţa trecerii timpului, întrucît "cei morţi nu ştiu nimic" (Ecl.9:5; Ps.146:4).
"Apostolul, considerînd situaţia sa, în mod natural lega sfîrşitul vieţii' acesteia cu începutul altei vieţi mai bune, pentru că nu avea percepţia niciunui interval de timp între ele." (Dr. Priestley).
Rezultă că Pavel era adînc înrădăcinat în doctrina Bibliei în care nu are loc ideea

existenţei unei entităţi separate de corp.
CAZUL NR.4:SA PĂRĂSIM TRUPUL! »
Poate că nicăieri în scrierile apostolului Pavel şi chiar în toată Biblia nu apare mai evident ideea unei existenţe în afara trupului ca în 2 Cor.5:1-8, unde stă scris: "Ştim, în adevăr, că dacă se desface casa pamîn-teascâ a cortului nostru trupesc, avem o clădire în cer de la Dumnezeu, o casă, care nu este făcuta de mîna, ci este veşnică. Şi gemem în corpul acesta, plini de dorinţa să ne îmbrăcăm peste el cu locaşul nostru ceresc__
Chiar în cortul acesta, deci, gemem apăsaţi; nu că dorim să fim-dezbrăcaţi de trupul acesta, ci să fim îmbrăcaţi cu trupul celălalt peste acesta, pentru ca ce este muritor în noi, să fie înghiţit de viaţă ... eăci ştim că, dacă sîntem acasă în trup, pribegim departe de Domnul ... Da, sîntem plini de încredere, şi ne place mult mai mult să părăsim trupul acesta, ca să fim acasă cu Domnul."
Ce altceva înseamnă expresia "să părăsim trupul acesta", decît să fim suflete despărţite de corp, mîntu-ite,care ajung "acasă la Domnul"? Oare, aceste gînduri nu sînt reflectări antice ale concepţiei şi experimentelor moderne, privind existenţa extracqrpprală? Nu este exprimarea lui Pavel clară în favoarea acestei filozofii? Ce a vrut Pavel, de fapt,.să comunice credincioşilor din Corint cînd le scria

aceste lucruri? In adevăr, exprimarea apostolului fiind figurată şi folosind figuri stilistice specifice timpului său, care pentru noi sînt
-Jiţ**Şf"'"''
mai puţin obişnuite, este mai greu accesibilă.
Trecînd peste vălul metaforei, apare clar că Pavel vorbeşte despre trei,stări ale fiinţei umane: ■■•
a. 0 stare pozitivă, prezentă, viaţa obişnuita numită "casa pamînteasca" (v-1), "cortul acesta" (v.2,4);'
b. O stare negativă, numită "dezbrăcata" (v.3,4), adică starea de moarte, mormîntul;
c. Altă stare pozitivă, cînd moartea este "înghiţită de viaţă", îmbrăcaţi fiind cu "locaşul nostru ceresc" (v.2,4), cînd vom fi "acasă la Domnul".
Dintre acesfee trei condiţii, apostolul dorea şi aştepta pe cea cereasca (v.2,4) şi orice creştin doreşte, mîntuireă fiinţei complete ^i nu doar a unei părţi, fie ea considerată cea mai nobilă! Pentru cea de. a două stare (moarteal), Pavel manifestă repulsie (v.4).
Crezînd in nemurirea naturală a.sufletului,, apare nedumerirea: cum poate fi "dezbrăcat" un spirit descarnat, ştiind că. instantaneu, în momentul fenomenului numit "moarte", va intra în ceruri? De.altă parte se vede că dacă sufletul nemuritor este casa din ceruri,

iar trupul "casa pamînteasc㔠care şi el este răscumpărat, o persoană va avea doua "case" In acelaşi^ timp. Este limpede că, in întregime, concepţia sufletului nemuritor nu se împacă deloc cu gîndirea teologică a apostolului. .

In starea actuală (prima condiţie), afirmă apostolul, "gemem" (v.2) în dorinţa după condiţia cerească. Această idee nu este nouă pentr.u Pavel, căci în Rom. 8:22 el afirmă că "toată firea suspină (geme!) şi suferă durerile naşterii". Mai mult, în vers.23, Pavel se exprimă mai direct despre nădejdea lui cînd declară: "..suspinăm în noi şi aşteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru".

In teologia lui Pavel, răscumpărarea trupului este legată de a doua venire a Domnului Hristos. cînd "mai int.îi. vor învia cei morţi în Hristos" şi "El va schimba trupul stării noastre smerite, şi-1 va face asemenea trupului slavei Sale." (1 Tes.4:16; Filip.3:20,21).

Despre momentul cînd moartea va fi înghiţită de biruinţă, Pavel vorbeşte mai explicit în,1 Cor.15:51-55: "Vă spun o taină: nu vom adormi toţi, dar toţi vom fi schimbaţi... la cea din urmă trîmbiţă. Trîmbiţa va suna, morţii vor învia nesupuşi putrezirii şi noi vom fi schim-

bati ... ATUNCI se va împlini cuvîntul care este scris: "Moartea a fost înghiţita de biruinţă".

Aşa dar, "îmbrâcarea cu locaşul nostru ceresc" este dăruirea nemuririi la a doua venire a Domnului Hristos. Cuvîntul cheie care descrie speranţa oricărui credincios este "schimbarea" anunţată de Pavel; acesta este triumful vieţii asupra morţii: "vom fi schimbaţi".

De ce spune, insă, Pavel că deja "avem o clădire în cer...", cînd, în fond, sîntem încă în "casa pămînteascâ", cînd nu am fost încă schimbaţi? "Casa din ceruri" fiind viitorul corp răscumpărat, proslăvit, "schimbat", cum se poate spune că îl avem? .

In 1 loan 5:11, apostolul iubirii declara: "Dumnezeu ne-a dat viaţa veşnică şi această viaţă este în Fiul Său". Ştim, însă, câ toţi oamenii sînt muritori? cum, atunci, ne-a dat Dumnezeu viaţa veşnică? Nu cumva aici este un sofism? Mai mult, vers.12 (1 loan 5) întăreşte ideea: "Cine are pe Fiul are viaţa; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viaţa", insă vers.13 dă soluţia: "...voi, care credeţi in Numele Fiului lui Dumnezeu aveţi viaţa veşnică". Acum este clar! Noi avem aceasta viaţa, în perspectivă, PRIN CREDINŢA (voi, care credeţi!).

Această viaţă este echivalentă cu răscumpărarea pe care Pavel o numeşte "casa noastră care este în ceruri", şi pe care o posedăm, în acelaşi fel, PRIN CREDINŢĂ. Ea este veşnică in ceruri pentru că face parte din planul neschimbat al

Dumnezeului nostru veşnici
Cele două stări pozitive amintite de Pavel ("trupul acesta" şi "locaşul ceresc") nu sînt consecutive. Intre ele se scurge un timp nesesizat de cel care se odihneşte (somnul morţii), de cel "dezbrăcat" de viaţă.
Interesant este că vocabularul folosit' de Pavel în acest pasaj apare şi la Petru: "Dar ,socotesc că este drept, cît voi mai fi în cortul acesta, să vă ţin treji, aducîndu-vă aminte; căci ştiu că dezbrăcarea de cortul meu va veni deodată ... după moartea mea, sa vă aduceţi aminte de aceste lucruri".
Se înţelege că Pavel nu a folosit un limbaj obscur, anume gindit ca sa pună în dificultate pe teologii secolului nostru, ci în Biserica primară aceste expresii - erau familiare, curente şi nici pentru noi nu sînt dificile.
Este necesar să înţelegem vocabularul acesta aşa cum

LL înţelegeau cei care au fost inspiraţi să-1 folosească, precum şi cititorii lor imediaţi.
De ce să fim confuzi în probleme vitale, cînd Dumnezeu a dat lumina necesară?
CAZUL NR.5:BOGATUL SI SĂRACUL LAZAR.
Poate că despre nici un pasaj biblic nu s-af discutat atît de aprins cît s-a discutat despre ^aceasta istorisire pe care Domnul Hristos a adresat-o

fariseilor. Ea este ultima dintr-o serie, de pilde (pilda cu oaia rătăcită, cu drahma pierdută, cu fiul risipitor, cu ispravnicul necredincios) , ca răspuns la critica fariseilor şi cărturarilor exprimată în cuvinte de nemulţumire:"Omul acesta primeşte pe păcătoşi şi mănîncă cu ei".(Luca 15:2). Fiecare din parabolele rostite subliniază aspecte vitale ale Kvangheliei, iar concluzia fiecăreia conţine adevăruri esenţiale pentru viaţa creştină.

"Era un om bogat,, a spus Isus, care ... ducea o viaţă de veselie şi strălucire. La uşa lui, zăcea un sărac,, numit Lazăr, plin de bube. Şi dorea mult să se sature cu fârîmiturile, care căde au de la masa bogatului ... cu vremea săracul a murit: şi a fost dus de îngeri în sinul lui Avraam. A murit şi bogatul şi l-au îngropat. Pe cînd era el în Locuinţa morţilor, în chinuri, şi-a ridicat ochii în sus, a văzut de departe pe Avraam, şi pe La-zar in sînul lui, şi a strigat: "Părinte Avraame, fie-ţi milă de mine, şi trimite pe Lazar să-şi moaie vîrful degetului in apă şi să-mi răcorească limba; căci grozav sînt chinuit în văpaia aceasta". "Fiule", i-a răspuns Avraam, "adu-ţi aminte că, tu ţi-ai luat lucrurile bune, şi Lazăr şi-a luat pe cele rele; acum, aici, el este m'ingîiat, iar tu eşti chinuit. Pe lingă .toate acestea, între noi şi intre voi este o prăpastie mare,

aşa câ cei ce ar vrea să treacă de aici la voi, sau de acolo la noi, să nu poată."- Bogatul a zis:."Rogu-te dar, părinte Avraame, să trimeţi pe Lazar In casa tatălui meu; căci am cinci fraţi, şi să le adeverească aceste lucruri, că să nu vină şi ei în acest loc de chin." Avraam a răspuns: "Au pe Moise şi pe prooroci; să asculte de ei!". "Nu, părinte Avraame", a zis el; "ci dacă se va duce la ei cineva din morţi, se vor pocăi." li Avraam a răspuns: "Dacă nu ascultă pe Moise şi pe proo-

SH MH C! p. Xl
fi
•H fi c0) 4 a g ■ rl • 0) MH 0)
0) 4-1 01 A oi H (ti 01 4-1 3 <H
<H -H H MH -H
ts o) ai • fi - 0 (ti » *c* O CU 4-1 ft
a Hg CA (ti MO *a* rd 0 rH <H 0)
O *U* -H
0 ■H >•rH ■ Oi • CP SHfi-H
N H-H (0 - P 3 (ti TÎlHOlCJN -0) -
-H H fi Oi
O
l-l ■P- > (H H'H *c* C OiOiO-P-SriWCOiH
O) * H Q *a* O rd-H
tfl- 4- SH Tj rl
> >
0 (ti C■H - 3 Tl O ■ 3 Tjifirdrirti4-i
SH H » B 4- - rd 3fiaJ0J-H§
(ti fi 1- \
=
0) i4 a 0Tj O •H •r 3djj firg HJ O g
om W 01 0) H -rl g U fi U 4J
lH -H 3
■p ■p T•H 4-1 -p (ti fi *r* 3T-ifC3rH0<H3O
fi -P J H *O-H* fi *-* a-HCO-PH
•• *i*
CO • H - H to 3 o aCHXti 0 <
fi M Vi 3 (ti .01 > co »Q>CUtO
CU 4-1, -H
rd
a) 3 (H S•H (ti 4J C f ■H tors Hraoicupfio
S O HO (d fi fi 3 U i • - (u-H
H -H H

TJ H 04J- W 0) > g C xti SH TJ .H H
CU 4J O 3 10. -rl SH 0 3 CO -H d)
0) g 3 3 ^ C OJ 0 -H
•H cXd T) T3 C > SH rd fi (ti -P-
Bl W g 0 01 -H-H OJ 3 4J
W fl O ft -H -H H rd -H
-p 3 (0 34-1 - 1(ti g H Q (ti (H rd(d3CVd-
3 H . Q . (ti (d H PHC0 4J. MH
g tr g M
■H Xd ft > rl O O ffl. OJ Dl H >
TJ >fd tj l rQ 4-1, > O fi
0) -n -H 0) CUOH
3 ■P COl - (ti O O 0 a x) rHOSH3-H
Q i H ft • -H Ol) rd 30ifd.rd<HH
4-1 H fi (U34J
c W f *U* rH H T 10 ■
4-1 i Oi 3 -H U T)) (d «SfitlScHntJgaiJHH
x« 0) H W
(Al *ca m* • t3 4- 10 Ol r •H Oi"MHO<H04-l>a
• r-t H1 Tl t0- 4J H SH xdrH4J SO
Ol fi fi
•H 0) >10 *U* O 3 x rd ■Cn cu ft g e
O = 3 rl 3 d <H io «• ft -H io «l 0
-H W OS RJ » w *r OISH-
•X) o MH ((ti fi 01 O c 0) HCU aoj-pfd'O
B xi t O) 4-1 0 n ft
i 10 ' ft T3
0 • rd nO) (H Oi O 3 M SH-H 4-1-Hftft
rd U (0 fi > £ -H EHOOWOJ
rd 10 fi iti
1 C(d 4SH O M T ft +J 3 ■ s W (O
l <d H - *ca* -H H H H l rd 3rd330fdfd>-H
10) (r(3

in - fi c(ti •H •H (cn rH -H X
T! pSH Ti Tl 01 -H t H « -H fi rl
(ti O i CU -P«
\£> (H 3 0U 3 N fi O) H 3-CUTJ
0 C> « «ti Ol H 3 xti firdO-PHU-Hft
i rH • OJ 3
i £ 4fi ţt 0■H H rH < ■ TJ <H -H H H H H C
- M U & W -H TJ H r > 0) 4-1 M B <
1 ■> -H l O * 0)
• H r-i ca • 3 (0 M •H- 3 3 3 -H -H TJ
Ha -H oi S xo H H -H «H W H -
to. H H
C gm n (ft r E > - « rd - HHCMrlft 0 W
-H t rl l 3 P b P H O O .fnOJ
i Ol "rl SH fi
<H • axd 4iti oi 00 (ti M (O) 33<H03 OJ-H
H3 0 - fd ft N 6 O t O >SH33S4-W
1fd i >
r -H [• 4J 4J - (ti r-4 0 > H C M QI4J fjijţj 4J
HN / (d 4-J p EH O) > -H OJrftH
rH) H rd fi
ai o (d r Tl -H-H • rH 3 H rti €H OJ Xd -H 3
xd d(ti Xd I-< Ol ft 4J -H . 0 0) 4
O (ti U rl +J " <H
4-> 0fi J 0fi -H rH 33 4J •r i 4-1 ft JJ +J -H UV 01
1H) H O fi T4 l d 10 fi fi fi fi (*• M
H OH U ft
■H 4■ -H 0■MU •H lti • ■ rd XO O CO > 01
- 3 xti ft -H "rl P. P SH fd W -H 3 -H
1 ft 4-> CO SH 0 -H -H
.
3 u'SH <> -H 1& rl id (rH 4Jfd H H
•» fi O) 10 0H -P- t 0) Q 3 ffi OCNfE

MH N xti 01 0) i -H
10

X) r a 3 ■r(3 ■■ xti r OJ (0 M -H fd U C
d<H V4 Xti r P (d H ft -H H'H dl 4J
(ti 4-1 l O 3 B
«ti

•H 0 O) • *U* 4J g•rl a 4- Q a SH rd-H rl -H rd U «
«1 (ti *U U* (ţ| 1 - J (d ii l» -H H H H
O *r-i U* n

H SrH 4ft fi O fi g • c Xti »OU3>
pN - 4-1 (ti 0 fi P n 0) OJCOGIdM-l'H30-P
, r-l 1 N

-P 3 C'.H H - r 0) H 1 x g 4- CU -HCP E
Oi H fi I-^ (H 0 t) -P fi 3 «
fi O -H i >ftfifl

(0 - •n C +O) g 3> > 0 r xd 4J -P fi -H TJ
P<H -(ti g O (ti > l cn iH ft -H >fd
U 13 g • io B 0 <H

c (0 g rH o H H > fd. -H SH to c cn c
: > -H 3 — (ti o to« w 3 -H u w
fd O U - > . fi
H

0) <fi" 3 3(ti -H 0(d O X « SH •p.>Ofti-HHTJXCUI
H rl • 0) 0) - SH-P
rl H H

H 1 OQTI C4J3TIftOi > a oi •^ r 01 «-H4J SH
0 X »ftMH • H l 0 OW-HXdCU-P
O OJ*

(0 «5 fi rH p c « (cn •H rl rd -H CU
O r- fi o 1 t rti 10 4-> 4J. CC
t MM &H i 0) -H fi 3 T! fH

V4 • n a ■<u 3 <H f TI Ai 0) T MX! 04J(8»fl31)P'0
Hm H*u ca* i -H r ! Mfi 3<Ufi 0^«

```
                  u                    H          oio   i  oftg«dOi-
3     Ca) c  ug  fi  Q  ( fi  <   fi   00   HXift-P(dH'
        > id  («  *ti  H  r M  X!  n   >C
                  O          l   <
■P    CM  3(ti  (ti      iH      ■  i  S•H  M ft 3 fd O w    4
        3   (0  O  t>     Q      H  d H TS  iHSHCu  fiM
                           J      ••
        • ^                -  O  • -H  S  c • xti  0    O    (0
«     i O)   a TI H • -H   I- c  ■   m  n I- T)  -Hft  3 H K)
        O)                   n        .  fi   OJ H H  '
c     x•  g  ufi  ft  O)  - .  •    C  < c tO  fi  »
      dN      -H H  4J  p=  4A   N  ;  (H  301«;xti(tiOCfl4JOlf
        W     -H          . fi  •              H-H3
(0    S TI (d C3          (  <  •    (d  C•.  H H O) Hfl    V
      H oi    fi  3 -H  t H  -rl  •    l N  d)  xd    U
                10,       i    .             MHfi 3 N4J
SH    ^(d  c C1W. H       0    fi   H   >10  M (0 6 4-1 -rt -I
      Soi     0)  fi                 -   -H  0)00
              X3 <H                  P
a     – SH    3           c•H •H   (d   0   SnOitifiO  MTIr
        g H   E   g           QJ          cn  rH4JX)CB  '
              rl            lti
3     Z>  3 30)  t-1  3■  3   O   ( ■H  O-H-HCU-H
      ZO      (C  O     H  >   )   t CU  001SH(d3XOCU-HO
              O  -r(        -H  2   i
^M    <  -  - •-■ —     S4  J  î      Vo w  rHCOftfi  H
        -     z — > —   - U  4J.              r 'H 6 OllOtJ
                        .   «O  *-          «i~
              1           1     3  4J  ■   0)  1 xti
      Oi      «ti         fi  01  rl
              0)  M       1  -H
              4J
      3   r C0  (ti    - S  <H  M C1O  •H  • i a i c -P
```

rH 4(ti pH rH H) rl - -p o>
(ti SH
N 3Ol (« O r SO) MH g H
cO) 3 t O (ti HH(0 < 3 HI BI
i 3 0) 1) H 1 H
• *xa* *) ■3 6 W Sg -ri S CCSH TJ 3 rti —
H PrH 0) H a H I 01 4-1 > CP
O SHrHOfi-H
T> f fi 40) ' rl (ti 4 >rti CUSHC U
I O) i TI - -rl SH J -H SHOIO) 4-
1)rdC<H4-i-
0) 0(ti 10 c-P •rl Cf O SH rti <H X
r-( ) 0) nO CU i 4-) 0 « H C -H <H
O f>- >rd
(fi H0) rH 0(0 fi • *r* 0tn rti O *3-
0M-(O -) - -P *r-* - w P4-> -
H-H O *i* *l* rlrlxti+J
3 i *U* Nid 3 S MC•H ftH -H C
> d4J - <ti H H rti -H f>. <D
3 4-1- 3 0 Ti CU >rti -P 0
0•H •rl rH C0 XI O 3 -p. (ti O-H 3
) M >W -P g T a -p rlSH014-l
X! Xti 3 3 +J+Jrti-H
c•H ■4-1 3 - I fi ■rl r c CO tnrti H » (1)
HH H(ti (ti H n J>rti O Si 01
dl 4-1 (ti 10 (tirOCOTiSH
■g 0 X!0 a 3 •r| ■ c4-1 i-HXig
H ! S-j • S rl SH - 3TJMHrH(C0i -
HH 0). H Hg30a
C3 C*U* ad • O 0) O - • a 333 TJ- 3
4J Xti 4-1 HO 0)) PH SH fi -P-Htn-P
3 "rl
r-t <> O (0) O *r-* • 4Oi ■Hiofi (tiO)cn-

U urH 1a -P t H- X H3rO cn
O H O - 1 cOSH
H -
f ca O O S •rl - OCSH rti -H r-
d rH O H rl L0) -H Xl CU (ti
(ti -H S (fl fH H a
H -
■ca o * a 3 x) ! O -P S f S(ti K -rl -H
H . oi HH H SH H i H4J OlrHSHNSH
> Xti ft U) >
>g ^>(ti fi (xt (H 3 <■O 3 U- -H -P 3
- (0 >H t i -H r r Fcn xo 0) ird 4J
^-H i O O) H i SH r- 3
COl T,(0 N in -P a COi f>. SH 3 cn-
Jg M 0) a 3 xti -r-l 4-> SH -H
-rl Tl rH SH (ti TJ (ti O
<4-1 <-p (B o <O) (ti M <•• a xdxtiN- r-t ca
HXC t (0 io D W S - HMH 0 SH afi
i -rl H i 0)
w- a ■cn oi Q a 4O) Xl O O •H OOXti -
H-H -H - Tl tu) HMHSHO>(tiO
1 SH-P 0)
M•H 1 (ti fi M■ ^ O MxM - ■H > 3 3 -
3 —n ^ H O) O Ht H CU SH CO -H
' -r| i -P (ti <H CU -P
r -H Ol O (3 N - 43 Xl C H •r-
t TJ xti O 3-P 4J PJ-H HCn4JCA(tiO> -
i O (0 Cn MHOO-Plti
Ol CO Tl O CX! (ti fi 0(O 10. ij, 4) : 3 : S
04-1 g 0) 10- •» ! t SH Si O fl 10
fi i SH lOSH
x> C(ti fi gO) U ((0P 0) cnco-H
t Xti U(ti 10 rH -rl H t O rflcuo rd <u

i 10 (0 xt i 3 » cu 4-i

C•H T(ti Tl 3 S fi *r-* arH > » 0 3- fd -Ti B
O l -H (ti H -P *t* > ft -P OiTJ-
M g Hftcn
H

(*u* (c xi a x•P -P *c* K •r-iMHtnSHfi
t t N t 3 fi *a* jrdfi -P CC
i i i (ti CU
T xtrl (ti aCf 10 • r 0>rtf CUrti -
Ja >« : 4-1 « l 4-1 P H) SH H30icnO) 30)3-
Xti (ti -rl rl 3 HN
i Tl (0 30) OJ (0 3 c3 H 4J 3 fi : ■ > S
O Ol fi O n0 Oi T) ■ ft -P
i (ti 4-> rd fi
** O c■rl 01 TO O r ■ 0 •H 0) (ti iH (ti -H
H (0 O (ti 3-H <r1 H P > P SH -H
>H - -rl 4- CU 0 SH <H
1
^ (> HCOs !H (ti (ti a r XTl 0
0 -H 3 10 -H Ht 0) •HSHCTj(ti> Si
Xti O) 10- i 4J rji
i ■>(d Ol lti r C 1 (c■H •HOlSH-
r o <4H 3 H-U 0 d nM HMHaCUxticnW
H rl fi fi r (tiMH -P
H
. fi Tl 0Q O -H 3Oi C <t SH SHTlrti-Hrti a>
f) (ti 0) 3 3 i cn- 3>3C
i O) 0) rd
C■ 4rl 10 4O M S 0• 0 0) N -G SH *r*
0) - T) CP J C H) H-o 0 0) cn -H
1 rH Tl -H tH
O C• *r^* C01 ■H fi TVr-H MHHrti-UCn30).HO.(

0 0*ia*) 3 . (0 SH tn->cn
-r|
■w 0rH 3 r * • O 0) «1 tj O O r Si U
H) rH * H-rH O) - 0) CTJ (SOI
U) O) XI r| SH
C(ti O -P 401 fi - in r CO rtiMH 11 X
O rH' H-(ti p - HLTJ fl a SH-g-
C -H (ti H 0 PxtiC'3
• Xti • 01 Ol . 3■ (ti O 340) tn -H 4-1 cn 0)
H4-1 H(ti O fi P SH l JrH cu -H 3 oi cn.
U M 4J -H fi
H
f 4-> ■10- rH 10) g g Cn■rl ■H fi M. (ti =
i CO H» O) 0-H (ti - > 4J3SHMHCnoCU-
O -rl Ol H(tiSH
03 S^ -n ri C 3 ■ 3 (•H g3 0
(ti Ha P 0 rl t -H X!TI X! -H TJ
S TI (0 i fi «1 ft CU
H
d(ti - •H 3 , 0) g rl C-P- 0 E-HTJCUN
) 0) . 10- - 3 C O SH - -Hrti-P S
HHO ») H rH
T0) 43 10 3 ' T) ■H a Cf C SH(tirtiTICCnî<ti-Hr
J O JN Cn r -P O S J i O O14-)3C0rtiO)
O- H -P.
0 O 1H 4J ; xt 3 - a 3(ti aU(ti-H-
1(ti 0(ti O '(ti H-i xti rl > - HOISHOIE01MH!HS
0) a H >U4-l
u(ti a3 Ol p» H a •r * 0a SnSH-HrH O
-P ; O O in g l xi SHOO-Prti-HCU
rH 4J W
*u*0) >O SH - cxt 3 tfl 0C3 4->*> MHOJSH
fi P O i 3 . - Jcn SnrdSH CSnC

W Xt -rl H 3
i
xti 0ri a c I-X! a TI 1 S S0 rH0)<;(ti 4-
4-1 o> (0 S rl H H0 - >»CU'(tirdftft^-Oi4-
0) H H >3MH
u SH a(ti 10 g rl rl a 0 - 3SH IrdCOO.
CO > 3 +J -P O P -Ha E3
-H S
0 O) SH Oi I-•rl O c r ' in E 0) -H -H 4->
0) 0) - n. d(3 H (ti 0) SH
'4J o .. . 0) 4- t CU O -H 0
> i 10
MH J2 Ti -H (rH O c - «H •HOC0- CO
>CO. * (ti -H < t O -H n FO CUQUOSHftTJMHO
Ol i SH
O c0) 3 O xd O 0 r SH «tiSnxti rtirtiSr
3 fi rH 4-1 s (ti J) d SH H O < «
M H '(C
3fi 001 XI > Oi -1 T C 4J 4JCJOrHCUCUfdO.
O) rH • *r-t* SH I K CU MH -
0) 0 CU HrtiCUO
C: 0H 4-1 •rl -1 (ti afi ltiCO 3U-
3 Ol 4J 01 4-1 • -H PCJ^TJ(ti(ti.
O 3 rH • 4-1
Cn
• 2 *n*(ti 10- (ja (ti ■ r <rl n 11) . |J <; 3
-H H -rl S t TI -rl rl H fi *r-t* 0)4-iO-H3rtii
(ti Oi i -H XI U
" Ol 4-1 o 0) rl 3 0<H (0TjrH(ti
>H *H SH) -H a^rH^SHrti CC
w- *a* SH rH SHOC
■
■P- O X! O Ol 0) 4 c■H 3 tn = I

H(H OV -P O - n■ H iti B
O) 0) 3 1 fi 4JaE
oH *CU* SH c fi 4- t SH rtifiTlO E M ţ
c^- - 4H . g 1 / SH 4>. O -HC
g 4-14-1. 1 cn- (ti
0 O SH O 3 (ti (ti CX•rl tn- -H (ti XI
Oi 0) Oi. < -H J t 0 (ti •• rd -H CU
>(ti -H C H O) i OJ rd CU CU 0>
u g Cn > 4-> O CP g T nX! (tiT3-H= >4-
4-> *u* *r-i* 10 10- . J g l^DSHTITj Si
U <H C > ft «1 » '

-cn N p- pn
O -cn
fU p-
ti
ro cn
Pl O
c
3
cr
a
o
d
CD h
ti 0* PJ
-cn cn
p- d
fl
ro ~n
O tu-
li fl
0) fD
fD rt - »i O 3

d
H» H 3 H-
,1
3 O Tt
m ax fD
3 P
rt H» fD
3 *W*
O K d fD P>-cn
-cn fD fD
O P"
H O
. , li
H- cn
dl OK
a
> fl t-i
fl (D N.
cn O 3 P-H) pi PJ
PJ rt
fD • cn
rt Pj
13
a PJ
fD l-i
&)
O O"
ox O
PJ
c
o (D ti P-rt
a ro
O fD

3
O (D pi PJ 3 & ti fD Pi
pi li P, fD fD iQ P- O
rt
n
fD
fD D H
H
3 fl px H
P* i-3 Tt hj P- OK fD p-P- cn fD
fl -cn 0) P-
*i rt PJ
< a P-
fD P>
Tt
> PJ
PJ
Tt PX PJ
3
O O
OJ PJ
ti ti
rt fD
fD I
•• P-
O fl ti PJ
rt O P"
O 3 3
d H 3
fD . ffi rt P, O
p- a cn ox rt O
cn
3 OJ

O Cr
li p
-rt p
P- O
M 3
O d
ti P
ti d OJ P-
(D -cn M P-px cn
O p> px 3 H
O H
d P-o
fD O
P O
P- 3
cn <
fD fD
li
fl cn
fD fD
PJ
fD I
p-
<
ro o
3" d
P-
N P-
a p-o pic cn H
rt -
a PJ
fD l c
P^1 t^{-1}

OJ H N (D P*
O
cr p-«cn -cn p- 3
d
3 P-P- rt O PJC P- ■
0 PJ
a 3
01
rt p) PK 3
< 3 P>« d Yt
OJ PJ li
fD Hi Pi O
cn pi rt a
fD P- < 3 Px
1 l
O
c
s
3
O cn
N p-
fD -Q
d d
• ti
> 3
O -rt
(D PJ PJ
cn Hi
rt PJ
PJ M
. cn
fD OK
cn .» rt

fD P-
3 H O
H Pi
PJ O
H[1] d
Oi g
ta n>
P) ii
ti 0i 0J
cr P>
o 3
M
(D Pi
P- Hi
- pi
•i Oi
< ii P) Pi O
3 O
• 3 cn lipi rt PJ rt
O
OK
fl
ii pi< fl PJ .cn rt p-fD
a
fD 3
:(D.
rt ti fD O *C* lipi
rt W PJ O PJ cn ii px rt . P) PJ
<-i» P d d
3 P-
lQ . PX
O Pi PJ 3
Hi

H P-
3 d
P» P)
ii p> Px
•rt M
P- d
pi P-
P" ■>
d <
p- »i
pi
O PJ
I^3
3
CD fD , N P" fD
d -3
• fD
P>
O 3
p> a
3 O
a p-
(D
s cr •pj P-p- p-
fD
3 -
d o
P- o 3
rt P'"C
■> i-^{1}
a fo o cr
P-^{1} 0) O ti vQ T3- Pi
fD O rt li PJ< 3 3

p- a- d
rt d (D O (D
PJ fD cn PJ
cn
OK O ti
PJ O
c
<
p-
PJ O -rt ii OK p-cn
a. (D n
Oi
o
w i
PJ
PJ
cn -cn
Hi rt
p> fD
ti in
l i
Pic
fD <
ti .3 PJ PJ o a o H; d vt
H P |»
p- »i
ti •
pj -cn
N >*x)* p-
Pv fD
H 3 m
rt
fD.

a
fD cn
d p-
ti
Pi
N <
Pi fD Hi
ti cn -pi<
fD O
cn H pt
ft>< P- 3
(D a o
fD -cn Hi ti p- PJ . ■cn >*U* fD cn rt-Pi rt
fD cn ti O px ii
M 'fD
d *c
n ii
p- o
ti cr
fD Pl
i
•i d
OJ d 3
ti fD ox OJ
rt O 3
P> fD fD
tr[1] ţipi ii PJ cn rt
Hi PJ
P> rt ii
•cn p>
p- pi rt
d P'
►O N

O fD
O O
PX: P-P"
3 -cn
•rt p-ou
= 3
cn p 3 uQ -cn
= rt
e d
O M rt
.a
PJ fD
Pt O H rt fD •cn fD. px rt P-
3
P) Pi
3 < O
CD
P-
3 PJ a cn
rt p-o Ri PJ DJ<
PJ a cr O cn
a» d •rt cn Hi
p-PJ *a
P) O
•i K PJ <D PJ cr tq
rt O px
fD M rt
PJ p-
Hi rt P- O
d »o
0 • fD
tr 3 cr o
01 tQ H 0l

P- rt fD d
H P" Oic
•cn cn
►o P- d
fD P[1]
3 cn i px
tr[1] c o a
Pi fD
O
d *a ox 3"
OK "
H px 3»-rt P- P-P- pi
px O cn
OK *0 fD
O
fD O X PJ
►O li
d o
3 fD fD t-i li .fD
P-P- Hi
- P-
d o >-o
3 »i 3 P-d cn
M P-
ta
p- o
(_n pi
•• 3
<] fD
• 3 P-S
Pi 3
P-- (D
*a m ii < p-

P- 3*
a ox
fD 3 3 P-
rt d O 3 cn
o £■.
O Jx^{w} Oi tt!
li < pi fD OJ ii 0J cn Hi cr
fD P- O
3 o
D
d 3
3
(D tQ PJ
N fD fD
(D 3 cn
C itirj
ti ii
cn d (D
Oi -
►a
P) O
a
citi
d
o
fD PJ
PJ O
O H O
fD -^
3 P^{1}
rt d
d o
Oi 0J rt M M d

PJ Ul P[i]
3 3 I
PJ
HI d
fD
•O O O
PK P-
fD
«HO
rt rt pi
fD 0>< P-
Oi
cr a d w ro o o d
P> H
p-
fD
< O. ti
cn fD cr rt Oi (D
O cn
P^ d
3 cn a
cn
fD fD 3
d OJ
3 a
'rt M. 0J O
ia PI p-o PJ
fD
cn a
i£) cn ti Hi
3 rt
P- fD
fD H

- P-O
PJ Oi
a H
Bx
d P[1] rt a
fD fD
3 fl
d P-
M 3 iQ
K fD ti pi
p- d
M O
d o
O 3 li -cn d rt
p» ii cn
a P-
• <
P>
ti Pi
d <
o p-
PJ fD
CSi fD
•• P-P[1]
Ln a
i ii
M Pl
00 O
- rt
rt n
o d
cn < p>
P- 3

i rt
pi d
3
d < cn p-*n*- d ti » Pi
rt tg fD
ti
fD >
■cn p'-p> i
3 -cn p-3-
p> cr p- p;' 3 tt p- fD p pi fD d
rt NJ
O
3 i
Pi K)
ti *.
CD —
O
d 3 a
01 (D
3
0 a d fD
0* 3
1 rt ii
d
p-
fD N
a
r;
rt p> pK 3 ••
P fD P fD fD
cn p
(D -
3

p- d p-
3 O
O 3 cn rt
OK
O O .... '
p H- a pi p-
P- 3 3
fD
pi ti
PJ
cr
o
o
M
cn p-d
3 P-p-
W Pi
a
p- fl
fD.
3 Px li
ii
O rt fD d Px <! *cn -cn p> p- p-3 fD l
PJ
ii PJ rt a
OK pil
3 o p; px 3 i
rt rt • H
NJ PK OJ p-.. oi
p* d l
OJ- p) ui 3
•a
OJi

o
OJ rt
3 rt rt ti O d ii d O p-
OK
p>
a 3
0J P[1] i-J-
3 o o
P)< K O
3 >
d a
3 a fD
-rt pi
p- P
lipi
O 3
d
< P-
P> 3
W
ti
fD O Tt
P-
P-
a'-'
fD
rn
fD P
d
H
PJ O fD cn lipi
fD -cn ii
P- fD

iQ
Pl d
< M
fD d pi p-d
> o a
fD Hi <
w
<
ro
iu» p- d <
cn
O ii 3 Pi<
fD X l
fD C
a ia.
Pi (D P li 01 fD
ta
ti w m
fD OK 0>
cn o
i pi p
i d
p-
3
d
o o
3 ^! fD 3 fD Pi d
Hi Oi ti p-cn fD p-
O
pj
l
CT«
Oi

I
3 M
O fD
Pj &i
Tt N
P- px P-
a o
ti 3
Pi ti Pi rt *OK*
O px
cn fl p-ti H-rt' fD
a
(D cn O 0J ti 3 OJ rt «
fl O
w
HI HI ai cr
0 d o
ti 3 fl P[1]
•rt a d ro
01 fD 3
N fD O CD
o P- P-
oi P- *a
a &■ 3 OJ PJ
ti O H P
d O fD Pi fD
P> rt < cr IQ
ti p- O O
»a papn
fD 3 CD OK P-
cn fD 3 » P-
rt -rt
fD

N »a p-
0) rt 01
fD cn rt
fD
P- fD 3 H P- CD rt 3 fD fD P- 3 fD- rt fD Ol
PJ
d
3 O ti
3 P-PJ n ti ro ro
3 *a
0X ti
a d
C (D fD cn
p- < rt
d OK K
«cn 3 ti &i
P- fD Tt
p- cr p-
OJ P- CD
ta cr -
pj Ol pi
a co d o fl
(D ta a rî
0JC
o
ti LQ
Pl
3 fD
O cn
• rt
. CD
Hi
P[1] P> O

Bl P> 3 P*
3 n o
BJ cn CD cn
pi cr o
fD
(D ti PJ O
p-rt
Ol Px
a Pt cn cn
p- OJ< fl
rt OJ ti
pi< (D

fizice si aşează spiritele morţilor buni şi răi faţă în faţă pentru veşnicie. Nu sînt aceste neconsecvenţe ilogice şi nebiblice?
Prin urmare în această parabolă Isus nu a dezvăluit scene din lumea nevăzută de dincolo de mormînt pentru a îngrozi pe nelegiuiri aflînd ce-i aşteaptă. De fapt, această întreagă ilustraţie, cu toate limitele recunoscute ale unei parabole, conţine un adevăr moral, care nu mâi este fictiv.
Din Biblie ştim ca Dumnezeu a hotârît o zi în care va judeca lumea după dreptate (Fap.Ap.17:31) şi anume atunci cînd va veni Fiul omului. (Mat.25:31,32; Apoc.22:12; 2 fim.4:8), "Moise si Profeţii", de acord, susţin că morţii, indiferent dacă au fost drepţi sau nedrepţi, se odihnesc tăcuţi şi inconştienţi în intuneric pînă la ziua în-

vierii. (Iov 14:12-15,20,21; 17:13; Ps.115:17;îs.38:18).
Parabola spune că bogatul a murit şi a ajyns în Locuin ţa morţilor, în iad (hades,grec.), dar în Locuinţa morţilor conform mărturiei biblice, nu exista foc si chinuri.
Marea prăpastie (chasma,gr.) este de neînţeles în ipoteza că nişte fiinţe imateriale să n-o poată depăşi, însă îşi descoperă enorma semnificaţie cînd vedem marele adevăr (intenţionat de Isus) şi anume că moartea aduce o separare, între cei buni şi cei răi, de netrecut.
In mod inexorabil, fiecare va rămîne în clasa în care 1-a surprins moartea. In timpul vieţii oamenii pot saşi schimbe statutul de condamnat în iertat (Ioan 3:18), dar cînd vine moartea, va fi pentru totdeauna prea tîrziu. A fost o problemă de alegere în timpul vieţii. Acum prăpastia nu mai poate fi trecută!
Se pot înalţă rugăciuni fierbinţi, se pot face danii mari, se poate urma întreg ritualul pomenilor si parastaselor, se pot face fapte bune şi aprinde cu regularitate lumînări pentru cei morţi, însă Avraam va stiga:"prăpastia nu mai poate fi trecută!"
Aşa dar, parabola arată că timpul potrivit, timpul de har acordat de Dumnezeu este înaintea morţii. Viaţa prezentă este singura ocazie data în scopul pregătirii pentru viitor. Această pregătire este scopul major al

vieţii..Alegerea făcută în timpul vieţii arată de care parte a pră-pastiei vom fi. Mai mult,, cînd bogatul a cerut lui Avraam să trimită

-69-

pe Lazăr să avertizeze pe fraţii lui, ca nu cumva să vină şi ei în locul de chin, a.primit răspunsul categoric: "Au pe Moise şi pe prooroci: să asculte de ei!" şi "Dacă nu ascultă pe Moise şi pe prooroci, nu vor crede, chiar dacă ar învia cineva din morţi."

In această concluzie care nu mai este deloc "alegorică. Domnul Hristos arată inestimabila valoare a Cuvîntu-lui lui Dumnezeu (Moise şi proorocii!)'[1], după care trebuie călăuzită viaţa. In acest Cuvînt găsim pe Isus, harul Său, legea Sa, planul Său de salvare al speciei umane, făgăduinţele Sale, viitorul celor ascultători şi al celor neascultători.

Un alt adevăr dezvăluit aici este că cei morţi nu se mai pot întoarce cu nici un chip între cei vii. Avraam din parabolă, va spune în faţa oricărei tentative de a eluda această regulă un categoric NU!' Bogatul din parabolă nu a fost condamnat pentru că era bogat, ci pentru că nu ascultase de Moise şi prooroci, după cum nici Lazăr nu a mers în rai pentru că era sărac şi suferise, ci pentru că fusese ascultător. Prin urmare, criteriul pentru condamnare sau absolvire, pentru viaţă sau moarte este ASCULTAREA de "Moise şi

prooroci".
Dacă lucrurile stau aşa, de ce a introdus Mîntuitorul în parabolă iadul în care morţii se chinuesc şi "sînul lui Avraam", în care ei trăiesc fericiţi? Acestea nu se mai găsesc nicăieri prezentate în Scriptură şi nu li se poate stabili locul. Domnul, însă, ştia de ce.
Din scrierile iudaice rezultă că fariseii contemporani cu Domnul Hristos credeau în ideea stării conştiente după" moarte. Conceptul lor de "iad" (sheol) nu mai semăna cu acela din Canonul Vechiului Testament, ci cu al grecilor. Helenismul schimbase credinţa lor strămoşească adevă-rată în opusul ei.
Expresia "sînul lui Avraam" apare în literatura extra-biblică şi se afla în tradiţia curentă a poporului iudeu. Iosef Flaviu afirmă că "sînul lui Avraam" este locul fericit unde merg sfinţii la moarte.("Discurs asupra iadului") .
In literatura iudaică apare că iadul (hades, sheol) eră compus din doua camere (2 Ezra 4:4; Inţ.lui Solomon 3:1), una din camere fiind destinată drepţilor, iar cea-laltă nelegiuiţilor (Midraş, asupra cărţii Rut 1:1).
-70-
Acolo cei răi sînt blestemaţi, biciuiţi, chinuiţi (Enoh 22:9-13; Talmud Erubin 19a). Locuitorii unei camere pot fi văzuţi şi pot vorbi cu locuitorii celeilalte camere (Midraş asupra Eclesiastului 7:14).

Cînd ajung la iad,'drepţii sînt întîmpinaţi de grupul ingerilor slujitori (Talmud Kethuboth 104a; 4 Ezra 7:85-87; 91-95), sînt primiţi de Avraam,. Isaac si Iacob (4 Macabei 13:17) şi îşi primesc răsplata temporară 'în "sînul lui Avraam" (Talmud Kiddushin 72b).

Acum este clar că Demnul Hristos, cînd a spus aceasta parabolă, a întîmpinat pe oameni pe terenul credinţei lor. El a conceput parabola aşezînd un adevăr cardinal în cadrul părerilor lor preconcepute. Adevărul că omul trebuie sa asculte de Cuvîntul lui Dumnezeu (Moise şi profeţii!) în timpul vieţii şi că odată cu venirea morţii nimic nu mai poate fi schimbat (prăpastia!) este concluzia reală a parabolei şi nu faptul că Domnul ne-ar fr povestit cum'este pe tărîmul celălalt!

A* * -*k* ■

Dumnezeu a avut grija să descopere omului toate aspectele privind viaţa aceasta, destinul omului în planul Sau, realitatea morţii ca urmare a păcatului, precum şi promisiunea reluării vieţii în cadrul eradicării păcatului din univers.

Pe lîngă scoterea temporară a omului din existenţă moartea mai înseamnă un refugiu, un adăpost în care Satana nu mai poate ajunge pe oameni cu ispitele lui, nu-i mai poate face să pâcătuiască; este un adăpost în care Dumnezeu retrage pe oameni pentru a-i ţine departe de pericolul de a păcătui continuu.

Moartea a doua ca scoatere definitivă din existenţă se va aplica doar celor care au refuzat să asculte de Dumnezeu.
Revenirea la existenţă a celor morţi de moarte "naturală" se realizează numai prin intervenţia Autorului vieţii, prin înviere.
învierea este soluţia şi speranţa pe care o oferă Evanghelia! .
Vor crede oamenii pe Dumnezeu? Vor asculta ei de El?
O scurtă incursiune în istoria omenirii ne va prezenta tabloul fiinţei omeneşti cu aspiraţiile şi căderile ei, cu idealurile şi limitele ei.
*****

Partea a treia
ASA ZICE OMUL!...

f .
Motto: "Domnul Se uită de la înălţimea cerurilor peste fiii oamenilor, să vadă dacă este vreunul care să aibă pricepere, şi care să caute. pe Dumnezeu." PS.14.-2
"Fiindcă,'măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu l>au mulţumit; ci s-au dedat la gîndiri departe, şi inima lor fără pricepere s-a întunecat." Rom.1:21

CAPITOLUL X.
POPOARELE NECRESTINE AU CUVÎNTULi

Ce va putea sa ne. spună istoria popoarelor? Ce vom culege din religiile lor în legătură cu originea credinţei în

nemurirea naturală a sufletului? Este această credinţă de dată recentă sau veche? Aparţine ea unui grup mic de persoane sau este mai întinsă?
Nu este zadarnica osteneala de a vedea omul, naţiunile în împrejurări diferite, în momente diferite, dar nutrind aceleaşi nelinişti privind viitorul, aceleaşi căutări

01 cu TJ O
(D PC CTCrt P- pi Mi poo0P- Pp- C 0 0P- t ©P
0 - - O i t i H d fD J 0 - 0 i O 501 i -
» P* ! H pir 1
0) Tp- r P)C < P- 00p1H- P3 C ft p ©
- t o rt p- 3 CO » 3 - *1 O MO -
Mi P- O rt P, 01
H.
a pc NHCp- *a d n3r Cco •rt T T CP- - 0 <
i o o o O t d 0 J J H" <1 *a
3 CfI 0 ©
PJ
O - f C P-1 3 «) 01 dc oCfl. >O C K FPX p C
© o DD CD P, o . M VK K a H" - i
CU
CO
M CH P pfD cuc Oi ppaoP> P0 PH 0 F© P*r
P) - i p- -rt rt rt 0 - - O - 1 , 0 O *t
rt 0 P-
ia f Pl • 3M iQ • P- O 3a0r 3 n f O Pl 0< ©H©
^m i Tt r 5P- *H t C d D 3
! t M H.
P- PH- f Er CD H> 01 r • rt HO i c FO C3
© , Dl t pi p- pi Tt o pi 0 i n 0 K
W p> d d
•O f H r EE» > O O0i 0 rt 03 0• d • p* 0PP
© D> t >•& « 3 < - < - Q< 1-
P- cO S
rt M 0 P0 a. o o *m ia cpMO Hc &H Ml C g• i
3 J p- N 0 u- 0» n < ■C
o ©
© PC HP<pi d P, <d P0 Prt t M Tt 3 3
pi i O , P- P1 3 p- - Pl - M Hi 01

© O co fi) P.

3 r rt i p3 * d pi C p P- pj p- H 0 P- CDC
3 od e - «u- Pi d c D » 3* tr 3 M l i l
U3

p- c -pCD PJ • o3p0 Pct dM rt © P©
3© n Li ^ O- M 0 i - p- 01 ,
/) Pi

P- oo HpY(0 O d 0 3c■<3 0C p » p- f 3
01 > "-t *0 OB M ut 3 rt - Ml l_l. u
Pl 1 CD O t 0 ,
3

•ca 3a. g Drt co p- lQ Pcp0pi Pp- Cf O C ' C
- "P KP, K • TJ - n- O - l P> f
P* P" u

o p0 3z• CD P- p- P- M 00-f P- 3 3n O P- C P
rt - P- tr Ml cn CuH a 3 3 rt l
f O 3
l

H, CP. pd H 3 -Cfl 0Mpd-rt POi 01 0 O. 0rt-
CD , 3 - P" H T3 - *Q "© o Oi pi 1n
O P, P- 13 O

(tlC CPi pr OP- P- rt • 0• P. 0c p Cf 0 cpP
D- -t 0 cn 3 d P- o l 0 . -
C Pi P- '•»
D

O- rt * co" 3 0 O 30 p•d 0 T p- TPP
© . co P- 3 P" , T J CfI JK-
3 rt O J TJ

© aP a p. Ol HM CP1 • 3 a ti p- HP
fll K- p. . w Ol l O P, T OK -
O c CD H- 0 J d
O Oi

p> pp- CN p- a. <- H3 30 pP- Pi of 0 rt P
ca , D J? - t) (J - M 0 O i
p"

c c gn C C » PK C iO r o T O- >a
ci D Hfi Pl « t J 0i
CD P, Pi d

-'- 3 pi aP co < •O Tc 3p- a ■ < 0 Ca&
g.f Pl - O d co • 3 d 3 » O M
s P" fi
0

d c1 p• rt p- pi OK Pp C0 p- P- O C• p
rt 3 -r 0 P< - • i - i P> 0 Pi p- ,
t

91 pN 3r N. 3 O 3 33 p- 3 0 fu 3 3
P- >pi o Pi -rt d 13 CO 3 H 0>c
r 13 3 P->
CO

CO pC C or CD P> O r T CP- d ^ Tt Ort - 3
(3 - D (D i-J- P) 0 t t DO fS © C
— P- P- O

rt HP- 0C ft 3 rt 00 0i< rt p Dl Pi 0 C
O U C PJ 3 O P, - pi d i
3

Ml CTt ph P o 3 rt M 0 ' Qi h| Thr 0 H T p
O D2 - » rt. tn O rt XCO p- J I P- J -
! O

CD 50 0f CD rt C P< Pp- 0 rO < rt 3 T
TJ K D Pi 0*PJ P- a K t P- t
3 C fD 0X P, P,
D

P< ' P * PKiQ p- < dM p3 Cf 0 P- 0 P P
P- • ■ H d M. d . P- l < - i
Ol rt P1 0

» t- C pi TJ d P- p0 i rt 3 0 3H p- O P P
M h P-d P- c j _Pi K 0 P- - 1
H rt 3* I Ol
'

CD d pC p> O p- rt a Dn rt P^ rt •01 M ©
3" i M « « P- X - 0 o P"
co

P> 3 <p P- 3 d r0 0 d P O p- C 0
TJ - , CD o 0 c - M P- 1
P-
o P-

3 C r d Q, - <fl H C13 H 01 3 t * V
H D o N P 01 " a< d 0 N i
3 H> M Mi
iQ

ro ti CH CD - P- p3 0rt P- C P, 3
C C; i CO O - O Hi i - 01
CD 1 0 0 c 01
3 P> n

13 Pi dd H- p- 0 U3 VP O p" d 0 0 © 0
< 3 C p- d 0 - O H rt lQ 1
Pi O pi Tt

P. H p P- i-c r C NTt 0 J •O 3 0 o
© 3 - 1 P" cn t pi 0 2 P- P" 1
pi 3* 0 rt M P-

© Pl 3» K 0> 0 rt 00 0P- rt s> 3 d 3 o ©
Cfl C fj <0 3 0 PK - 0
M. M P- h
l

O - H n CD iQ C^ PtJ 0 C 0 ti p r
rt d - p-. PK 0 - d © i o
co Oi p-
M

CD 3 VC cm d a 0 p- 3 O Cf c p- r c

CD f co PK H l n t
Qt i 0 d P1
Cfl MI P0 cu > p- P ■pi 0 r a hj 0 -
P> a - p*. - M0 d t oi c
© K TJ n
rt P- do a PJ rt (1 00 P3 3 0 lt H p
d Dl 3 rt 3 Htt 1 - p- P- lll -
3 H
p- P- 30 CM M 0 Hh 0 -rt ' 0) d C
N rt d - rt H O CO - V 3
0 ,
3 3 r r 13 U3 & C3 p- H T pi TJ G
O O pt 0 rj" 0 P, i rt J 0" ,
CD * M M U3
pi a f p pic 3 W 0 c3 0P- '0 P P, 3 p C
CD u- P- QJ ; Vt O 1- - M -
p- t 0 0
1
-rt PI r O 3 iQ 0 P- P1 3 0 0i o P
ft t Cfl d 3 K. O P> ,
0 P>
P-
P* 3 nf 3 »1 P- O. Np = 0 p O. © P
01 O, D 0 3 M . P- 0 - 3 -
© 13
CD d C 0 -rt d P- f 1 - 0 p 0 3
0 c l PK P1 13 D. O 1 -
D C CD
PI i Di M- 1 - P 0i< 1 1 1
i px | M -
pi
P, 11
1 Pi

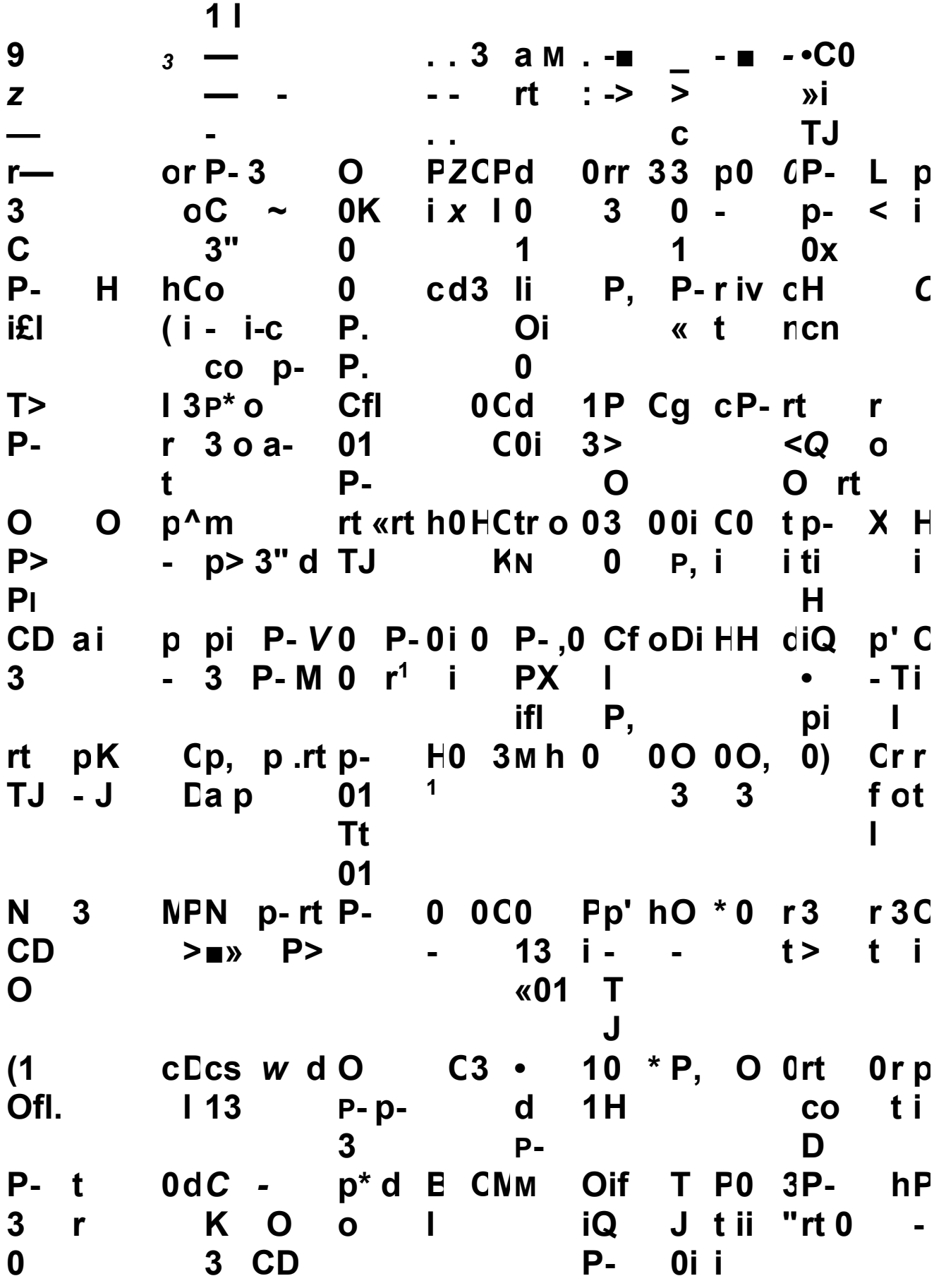

pi p£ h H M p- Ha H0 « d Oi od P3 3O odn
- H P- 0 P- tn oi o 3 *- - 0 Hi ,
3
3 t a 0od H PK 0Md<01 Prt CP 0rt C0 d 3
P, r 3 H H P-P, P-) rt i " Oi 0
Bl rt 0 3* 01
T| H c0P- pi rt O pp PM 3N p» CP- H Tr
rt) CD rt rt - - - P- P" Jo
CD CD rt P-
M
P- P 3. o ro O c3• 3rt & 0P) 0rt C© pu
0 - d ffl n TJ 0 13 O i a
M W (î t!
CD 0M TCHi ft^rt P, eC CP, 30 3 hPlC p) p
tr o K P- H X Kp, 6 Tt p- -
d 0 (O
O r > r CO P* p- hi M»> 0 0N ppi 0Tt pTj - 3T
P- t oDft> P- p- cn l p- i 0) - cn J
K P- (->
pi r 31p> o p- p- H CO" (O prt P- Cp- 0r
in o 3o o d 3 d 3 • i 0) P- p. t
lQ
P, o> r C3 CD cn 0 0 ^ 30 P- C- • H P0
3 t P> 3 0 >o 1 ^, P- i 0 K i
O. Pi 3 Mi .
0 0 nr T3 pi Tj • r Xp p- pH 33 <. 01 3
d > t 3 01 u- P> t - P> j • 0i iQ O R
P- CO >
CD P-
P- ■ dCP- C 3 o d3CCOi 3T 0T pO Q r P
3 C Drt CD a 0 "CC3 - J J >P- Di t -
O Pi cn P. i—
l-

O HH P- cn H r r *O*[1] r » C*C* 30> p. ©*
rt 0 lt H T) P- t t Pi r 7 i T TJ
rt 5 J 01
3 C# oCP 01 H rt 0 d0 H3* 0 t H Crt O.
3 D CD O P- d ^ BIC * 1 i M PK
l
a i H cp CD 0* d 3 pHdPP, O P- c 0 CC
CD G oi 3 Pî *v-* - - P[1] r n rt i
CD t ©
W &
(Ts C H P> 3 3 rt Pi I PK TP 0 3d - r f
CD D - PJ pi w • i f f W J> < Oi PK t D
03 l l 0 0 0
M H PCp M 3 0 H 003 CP, P- dtr O p<
0 " , 0 H ti 13 0i xP, M 3 >
l
cu C P d 3 d P, P p P- C0 *H*0 3a 0 r f
er. z - rt' = M - - 3 CPl *i* 0 O tn t u
Tj P. Pi L-l- K cn
o o P ! Hp- < Pi 01 33 rt r • •r 0p- 0
- f - flrt H 0 0 Pi t Ct 0
l , d / c 0
l o
tn u • np-p, d PI Pd* M >M HP- < ti 3 r a
iQ p« p- rt o - oCfl i 0 - rt c tr t .
rt o
O >o cH CD' Ml 33hfi p0i p- - p- 0 pH
pi 0 H 01 0 >0 cd ca - -
P) PK ft n p-
O C 30> Ml &0pp- 3. Hc PN C 33
rt 3 C «rt pi » O J - p- 3 o - Ml *rt*
0
0 D 0p, -w 0 * H33 a3 d•• P- CB
P- l rt p- P- CK "C c c H P

P. O n o WO
13 Ml d
rt pC P- 1 «1 0r p- d0 CP- Hd Hi H
O c i P-1 CD H P t p- P- i M , 0 i
pi Ml lU l
P- hC/ c01 CD rt c h i 0i pi c3 P- CP
pi 3 a.0 pir. n tr 0. rt 3 -
O o TJ
rt t H pw cn d p- 0d00 cp. N0 3p- O/ pP
H r d 13 n0 0 d d 0 >-
0 ox
r» 0 0i O» P- N a3 (_• 0rt t P. CH 0 r 3
n co 3 rt 3 p- H r rt 3 t
P- 3 3
O 3 <d Ml 3 P- pC0no 0 ofti 01 pi -
pi o CD d Pi - Pi d - H- r
iQ rt rt t
Pl P prt 6 M pi dPPd C*rt* M*t*- PP- N - C
O - a. i -rt M Qi - J pj i > - 0 Hi ci
Pl P, n
c o TB pp> M ifl H 3iQ r 3 Cti P0 PK p
JH - P> -rt P- M 3 t - H P- -
CD HH P- C
Cfi p C3 ax 3 p- d 3r p- Pd H0 P 0 d
TJ j Dp- p- d d ol_J. î d T >
O J
rt H CD P- 3 f 03•ui r 3 T f Pi O C3
P, 01 P" Mi 3 u a> t J i 01
3 3 pi K TJ
P> P3 oi c o 01 ChPp- c C^H ©o 3" 0C
p. l a- cu P-> - 0 o S c 1 i
TJ 0 n O»
3 HF rt CO rt 0 r r • P" r 0 P© 0rt P- h3

3 *H* CD iQ t t TJ t T >T o 0
H tC J J W
& C ■P- O TJ 0 rt p P> pti N cp- pi T0
Oi Do *z*î P- 0) - 0 - P, ap- Pi J1
K- P 0 rt !
CD H1 P» 0K 0 <P53 3Oi c0 r< p, d
O - 2! ' CD • 0 >03 P- oP- o3 H
H Ci O
w C Hp. fD pi P< p3CiQ 0 P3 t P- O C
pi D " 3 d - l O rt 3 Kd- r O. 01
pi TJ
C C dP, < Oi 0 r 3*H* Cf rt prt •01 c
rt C 3 0 » t Oi l - Pi 01
3 P 0 P,
C C HPJ P- 0 P3 p- CT r 0 r 0K P- c3
< Dts 0 M K d J t N t rt Oi a
OK O g P- 0
H CP- 01 < • 0Hu. 3 P0i h*rt* 0Tt 01 ©r
* z H P? r >T p- 01 t
O f£i *rt t J
TJ
P> CH pd Tt rt 0« 3 p 0P- r H î c P- < H
CD - p- 3 p- P" - H 0 t p. uo • P • < -
O < > •
3 f IT ,p-> *H H31rt rt pT P- 0 33
O u[1] * 01 t-> 3*H* d - J 3 M
Pi r O 0 P- P- O O
H ps 01 0pP3 C0 CP, t rt pi Cd
< rt rt 0 >. 3 C i O r fD i
3 0
P> 3 cCD < rt P- M30TJ 0* 0p- CCf O p0
Pi 3 H P- 10 i i M -)
P» O. fD Cfl < 1 P, H

C P 3tQ fD 0 3 r N0 P- 03 PT C
O - n rt - 0. t 3 ti - J O
3 o CD 0 1 TJ
Hc r • &P--W TJ Î Cf 3 TO 0rt * p- P"
a. t P, 0 T i rt Jrt K0 O P.
W »H C
P- C CTJ 1 d PJ dP3rt 0 PP- P. (1
0f Df H 3 3" < K0 I
i 0>< 1 1 r H c1
0 t 01 nP*
PC
i l 1

aU^o0o< zGCw o -u0Q HHHr 0Pa ar Ct NH
l - 1 va . ui o a1* i >f 1- t f | ţ
. - 3 »
v

F£3copHţ Hf Ca FoO3&D33e ccp CP pcCC
- i - |-J. D a> »i 1 - D- - D
p. rt
pj<

HHg f 3ro C<9rt Hţ 3r r cp Er H f p3 33 Tr 0f
i D t3 D 1, t t j l t o- Jt 1i
rt i
CP3n3EH pB0ţ , e pj t PC H, r C 0CC
D- J rt >>1B» » , j –r - t D 1D
O ,
H. N0f r o 3» r O *rt o p n^33= EaC * H p(C3
ţ0. Dt ra t -oi » J D J1
1 M P> ,
hDr H3f P, Dr aCu HH Tt «Hr r Pt <H1> CC(t 3
"J t f D3 t xP- 3 r< r » t o>- - 3 D D J
0 3 i
0

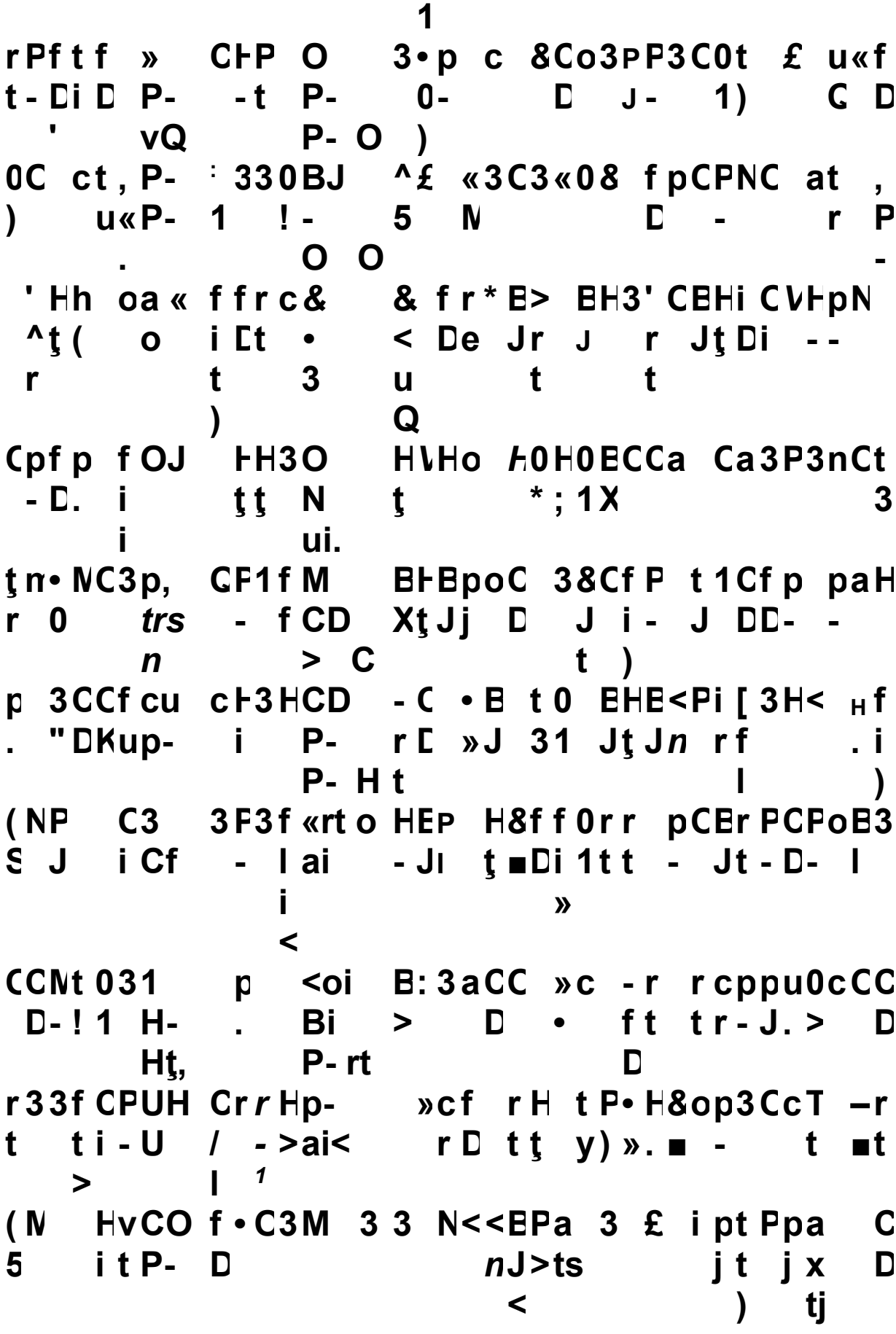

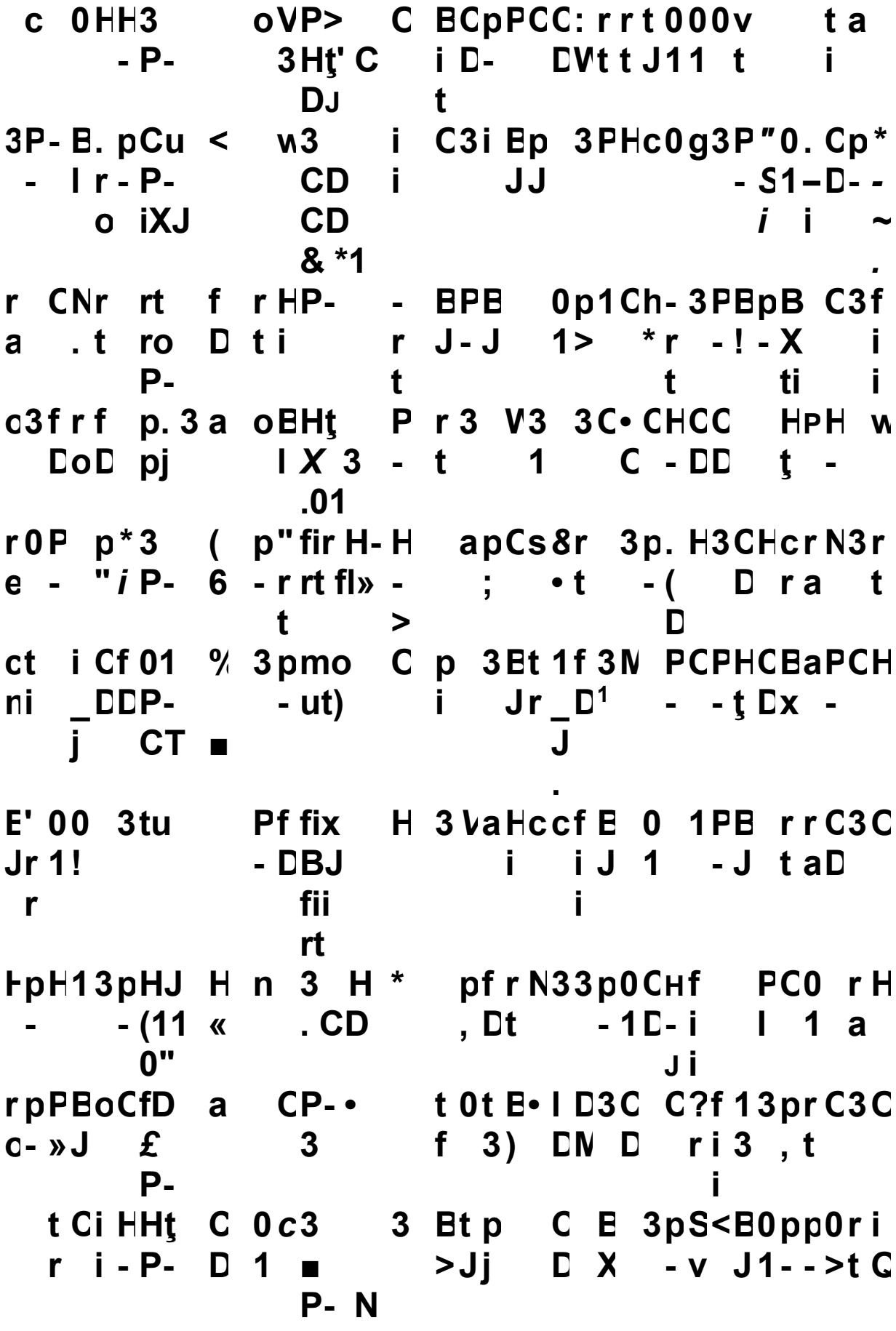

F P - ■Hi r CNrt O > PnpC*t* 3 »c ECHf p3P3P
> - r f fi 0 o D 3 P- - - *r* a l D D- -
t D
32 TP3fD 0 i CD *H* 3p3CBCf aH3waf r 3 E0pC
3- 0)) aCD - DJUi ut J>"D
3 fD .
DJ
0«f MP0 Bf fii B (CPp H§CCf CpCC3>- n[1] ■
) i - rt JDP- 3 > TD- J - DDDD- D r ^
x P- C > t -
*
Hr M0HTt D HBP- H r r CoCH H03C E3pr 3
t - CD J i l Hţ +t - h1 u) - +
0SH P- C M pj HJ H f P HpPr CP p3op£eCCB■
)x; P- D . P- l J >- t UJ -) DDJC
3) C !
t E0 G B3Bl P HHa 3* B' CCHf H3 a- P• P
3 J1 3 J Hţ - •J 1 D i ţ H 0-
P- Ht| * x _ 1
^
(HcPP33 fl 3 PP- r t Cccr PCCB* C0• c• Cr
E -, * P - BX y ur + - D. J D1C 3t
D3 r f NfD f s N►d * f Pr cf 0« Bf 3 f l CH pCB
i t i O D 3 H D>t i 1t Jc i DD- j DJ
X 0 o - X "
i 3CBl 3 =<O » C3p£PH ■pDH3 t
JHţ T P- • -- *p*- i - i
Hţ 3 BX
C
a C H3rt • e CCH 'rt f cP PpHi Sp30a3332 - p3
s > D . - - iQ i 1 «-
C0303f)_. R 3*n*ft P H C3p Hpf * 3c pTf PC pp3
D 5 Dfi) Ht) i - Ji ' - t i - - -

t 00r GCD C %p- C CpB » •rt PPCX f r B
) t Hţ D (Oi D D>J J tJ ' - D Dt l
fi) BX
33N H-J 0 • V 0HCHP3pKH ££t U' C p v
p- 1 B* t) 1> ţ - J, ţ i 3Vi J r
ti " t
3 TC (D - f p1 C C3CC- r Hr pI f P 3 r pp
r P- - 0 I - P> D »r t o j - D- a- -
01 1) fin r i
r 0H 0aP- p CBH «1 r t 3pPapu0 Br p
o! . - J3 N t r - Jv- C1 Ja -
PcH3CP> P.3 r pf X• N• HC nPP <C • *n*
J DO , P- a " DJ • - i J C
fD
P-
cţ 0r 3 p P p- rt P CpC 2H 3H pr 3Mp(pC.
r f CU > i JD - i ; a . D D–
CD •
H < 3 p Bl 3 B- 3 3r P H«BC W p f
S Da J H' Jn t 1 aX -
1 CD. p 3I 1 C CC H 1 3
CD 1 p - 1 D DD
Bl' 1 1 1
1 1
1
O. te a oi c r> cr 3p w Hţ Hoi p •O P»
H- ^ rt t> t3 » a 0 f< ^ ta
C < rt O 1 3 ^ P-
p- C !? 3 c E0cBl 03 c O Hc P M 3
fi) CD i 1 CD Ol ro X cu 0 C
a P- C C ro 3
s n D
f f* DK & r P- «O Hi P- pHi 3 CD

rt p t 01 , P a - H a Hi
rt J Hi
H P O CD Ft oCD aP H- P LH-" Tt p ra
fD. - - rt i > ro < 2Hı *' M
t C f » uQ O
)
O (D * 2 3r cro rt ro 0 CD B OC ft
fli Bl. . o H oi 1 P- x D ra
M B CD H
K
Hi rt H >i K- w Fp a *t* 3a rt C G rt • Bx
(-• W M i 3 S! t* o C D « 0) rt
< P, 0 3
! cm E p. C p 0CD cpa ro « HFC £ ' rt
ac s CD . rt - o tr Q - 01 C H*
g H Ol Bl
H" P cr -Hi ; Hc0 - Tp C H- 0 3 HC O 01 C
0! 3 z - p 3- H J 1 t! Hi P"r D
J rt C t (D
D
3 C * CD H» &pf» f ta ro rt. ş Ct3 P pJ 0>
0 CD CD - i 3 i Dl H ti 3
3 rt Q CD < i H,.
D
Q, p. n l> M H r c r fl) &B H f < c O H ro H
»- n 58 k 0) tfl t - t rt 0 x. i ro C H
>., .0 i D P-
■ 1
—
CD o M 5 fii VHf ti MCC C ri r I-Cu P CD 0) O
p* > fi>< O i BX DD D 2. t 01 <- flx 3
Pl i P, P rt y->
CD 0 t-i • rt C rt Hţ * : Hi c 3 P

0> CO Tt fii 1 i O rt
CD CD « 0 ro Cf H o rt r HI n ff PtJ o 9
'01) ! 3 P- t M > i o ro HI H ro
— S) a
3" » p. 3 f 1 « ?3 C C 0 *a* p. P 0 H u
CD « C i 3 fli - D -' 1 3- 3 H *
«01 ; p> t P' p- p, 3
^- p- uQ 81 H rt 0 d P p. * *ă* p- H a BX •
H> p- Oi Bl - - 3 P- 3 ro ro
P< tj
a 5 3 Oi 3 a H P- C «r H o *H* rt 3 P C
o» B> •> C D t > o o H 0 H
M 3 H c P-
CD 01 p P fii N t N 3 Oi < 3 H rt P n
rt O «01 - - p, r C — 0 5 H 0 ts
rt O Bl i D i
W N.IK n tJ rt *n* r H © r p « 3 & P- ■r H N
«Tt H H- a — t fii o> O H t <
o B> •*} îi Oi H rt
P- s* p. CD *T* C B D H 3* o 3 P o N
'O H *i* D > C a H- C ro P-
(D ro
CD H- O a H Bl *ţ* (-• t3 r ro ro *6* t P- K- 3" 0 M
M Bl' g fii rt *a* t a i pJ 1 P- <
OK 3
O O P- tJ *H* 0 CD f p 0) oi P1 0 01 01 H- *H* D
Hi tJ i . ro O 0 S P- P-
OH fii i < H
& O tJ rt rt r H CD C 0 *C* B a p> ro 3 0
O BX H1 o rt 3 *3* > ro p- N 3
M CD P- ro rt
CD H C C O 3 C p. 3 « P> - < P
C h X OKU 3 D 0 Bi •«) H' a

Dl fl C 3 fit
Ml (0 rt tn P* a H CD 0 p «f rt B p 3 p fii 0)
H- O rt H i i 3 * j 0 > p>
H- 9 ro
C (1 C pr H- s P ro p c p- 3 rt rt
CD CD CD - o H » P- > p- 01 ro ro
O W. CD O C a
01
3 (D H p- pj BP C aH 3 p- a p 3* o p- H >
«M B> p» a - P- xi H 3 - fli rt 01
CD rt 1 O
O Cu p. 3 r H P rt o ro Oi H J- p p-
rt 3 p. o - C p ro a o
P, B> D fix
rt C P- a 0" H Bx 3 H B cr o 3 p- 3 01
CD M w 3 O > P P
M C o
C O P- P- C■ P- MP ro B cr & nx 3 O 3
01 C CD *n CD . >< > ro ■ a ui P rt
O "rt 3 n . H
P O > 3 H 3« H- Pr tr Hi K H oi B Bl C 5
HK fi*. O ■ - s P- H 3* - oi a X O 0 d
3 BH C O
6 fiX Bi H f H> < Bl p- p- 3 ft a H p> M
3 (0 D < ro ro O BX pj
fli ro
P- O O H 0P. a &p C H O < 0» oi ro C 2
01 CD tJ pj - oi 1 « Oxf ro ts » 0
O P- 0 l
1
• 2 H . B> - 3H CPc C p- B «fi PC p. s
3 c CD • ' P* D D rt J &i« t! oi tQ
p- » Xf O

O 3 C H BJ PP< t a H r cu h a rt « G
C CD A O 0 - - CD t HI P- • t tr P rt p-
Bl H
H c a o. O O • 0 oi EC Bl » «l 3 ro P- p f
l_i. rt B) 3 1 ti a J D C « -» P P» X
D 01 BX
3 P> P- CD <N rt 3• O flf P- * 01 N c
ro C H- ro H H *-■ P-
CD
K> 3 o a H S J •o P O a- fii o fl" a- O ro H
Oi pi fii U p- - K oi oi C P-
C 01
D
3 SJU - fli 0 • 3 0 C O P C H CD 3
01 rt 3 3 ntJ 1 D p- J 3 P- P H
CD H ft P> C
CD B>
rt 1 *P*> rt PpP P 3 C O t 3 C M a S
O «Ol C» - - J C D X < Tt D H P
O «- 3
>
OK 0 tJ h 3 H- H t) a (a w S 1
C ti « O ţ tJ ^ B CU o 0 3
«1 C O 01
•Ol a 9 Cp Hi B O C fl> ti CD >
CD 0 - CD J M D P" p P P-
3 Ol rt » pt
P- a CD C Cp p- C C H fii t 3 rt sa* <
N oi o* d 3 CD Du B> rt Ol p- i p. 3 P
0 O O-
CD O w P> » t a O H H C C r < » -_ C H
01 O i 01 » B a C rt Bl D n

fii P- > 3 3

0) e t> o 3 r c B> 9 fi p H 3 fit * • 01
C rt P> 3 a rt rt " > BK fi < a pf
n x

CD BK s rt fli H- B 3 ^l r (0 H *\ c rt
y-> P, 3 01 fii J t3 ^ t
Hj 0

c CD CD a 0 ti ro H 9 H oi 01 H P •
P- t) O P- a tî ţ ro \- C* 0) :
oi D

V 01 M oi c <3» P O O ro d c C 3 p •
■•■ Hi p* a < > C B t> rt » ro
CD P- D >

n C 3 Bl O CB 3 3 c o ats Hi Hi P
H- 3 P- DJ fii p> C
CD rt H

OH Hi O h iQ < rt fii H C CD H p. V
0 CD tt. CD o fii rt 3 " p. 3 fi
O rt . 01 CD ti
P.

3 H 3 OX BB H- r 3 O r H C 3-0 0
CD M- H Bl O X> Hl - • X o O D Bx
Bl < p, C
D

CD (0 C B> H fi» C o Oi ti p H- rt rt rt
K P- C H- D 3 e - H P oi
fi» W

-01 rt N --. B> Ha 1 h ro > si P- C CD p-
0 K. l t) rt 0 P ro
01 H

rt » P- — O f f 3 O a P- c 0 t a 3 H ti <
H> -01 CD DD rt H- o 1 r H» rt 01

0 modificare a orientării morale a fost adusă de confucianism (sec.VI î.H.) şi apoi de daoism (Lao-Tzî), însă vechea credinţă în nemurire a rămas intactă. Gîndirea filozofică religioasă a lui Confucius se baza pe legalitate, iar a lui Lao-Tzî pe iubire.

Cultul morţilor daoist era bazat pe răsplata după fapte- Virtutea era răsplătită prin nemurire, iar păcatele prin iad, iadul daoist avînd zece părţi, fiecare cu tribunalul şi pedepsele lui foarte variate şi ciudate, cum nici o credinţă populară nu a imaginat încă. Ceeace predomină la credincioşii chinezi astăzi este acelaşi cult al strămoşilor. Vizitatorii străini rămîn cu impresia că aceasta este, de fapt, religia chinezilor. In JAPONIA principalul cult (ŞINTOISMUL) era legat de venerarea strămoşilor. In mitologia şintoistă există un infern, însă în concepţia curentă a japonezului sufle

tul rSmîne în preajma mormîntului şi a familiei. Cultul strămoşilor este încă religia naţională japoneză.

10.5. GINDIREA SUBCONTINENTULUI INDIAN.

India este un adevărat caleidoscop religios, oamenii avînd credinţe sofisticate. In etapa primitivă, VEDICĂ, se credea că sufletele morţilor stau printre cei vii, pînă la înmormântare, sub forme de strigoi sau fantome, apoi pleacă la locuinţa subpăminteană a lui Yama, primul om care a murit, devenit regele morţilor.

Mai tîrziu cînd panteonul vedic a fost populat cu numeroşi zei cereşti, împărăţia lui Yama a fost transferată în înălţimile cereşti şi numai păcătoşii mergeau sub pământ.

In perioada BRAHMANĂ se fac speculaţii teologico-filozofice privind natura sufletului omenesc în raport cu sufletul divin şi cu materia, mergîndu-se pînă la ate ism. După preoţii brahmani sufletul omenesc numit ătman, este dublura corpului, fiind alcătuit dintr-o materie fină, eterică.

Sufletul ătman poate fi cunoscut numai pe cale su-prasensibilă, prin ansamblul practicilor de meditaţie numit yoga, ajungîndu-se la fericita descoperire: âtman-Brahma sînt eu, eşti tu! Această cunoaştere ar elibera

sufletul de tot ce este pâmîntesc,

trecător, constituind mintuirea brahmanăJ Pentru a ajunge la această stare fericită, sufletul trebuie să treacă printr-un lung şir de vieţi succesive, în care şâ se purifice continuu. Seria naşterilor începea cu demonii, urmînd animalele, apoi oamenii din toate castele. Peregrinarea sufletului prin diferite corpuri (sam-săra) era generată de factorul sufletesc care determină naşterile şi calitatea vieţilor succesive (Karma *m* act, faptă). Scopul urmărit era eliberarea de Karma, încetarea constrîngerii de a mai renaşte la o noua viaţă, scăparea din acest ciclu greu, obositor-, îngrozitor şi obţinerea nemuririi. Pe această treaptă a existenţei fericite, sufletul se află într-un somn profund, fără gînduri şi vise, fiind una cu infinitul (adio Karma!).

■ In faza BUDISTĂ eliberarea sufletului se obţinea tot prin renaşteri succesive. Filozofia fundamentală se bazează pe nimicirea suferinţei prin stingerea totală a oricărei dorinţe. Totul este iluzie, chiar şi eul are o existenţa aparentă, înşelătoare. După moarte;din om nu rămîne nimic. Ceeace numim suflet, de asemenea, nu are o existenţă reală.

'

Renaşterea succesivă (reîncarnarea!) este produsă de faptele omului (Karma!). Cînd omul ajunge să înţeleagă că întreg universul şi propriul său eu sînt doar iluzii, atunci atinge starea de bodhi;

şirul reîncarnărilor s-a sfîrşit şi intră în nirvana (stingere, nimicire, neant), care înseamnă vidul pur, dezagregarea individualităţii după unii budişti, sau "nemurirea", "tărîmul de dincolo", după alţii.
Nirvana nu are nici loc nici stare.. Nirvana este paradisul budist. Intreq budismul este bazat pe speculaţie metafizică subtilă şi aridă. Rxistenţa şi nonexistenţa sînt iluzii, sufletul este iluzie.
Eliberarea, mîntuirea este în nirvana, care înseamnă cufundarea în transcendental, ajungerea la conştiinţa vidului universal (!)<. In ultima analiză, budismul este un sistem filozofic nihilist, ateist, omul putînd să-şi asigure singur mîntuirea prin parcurgerea nenumăratelor, inevitabilelor, insuportabilelor Karme şi intrarea în nirvana.
-78-
HINDUISMUL sau NEGBRAHMANISMUL reprezintă" apariţia în forme noi a vechilor religii din perioadele vedică şi brahmană, amestecate cu străvechi credinţe populare. Nu este o religie în înţelesul obişnuit al cuvîntului, nea-vînd întemeietor, nici doctrina bine precizată. Hinduismul este o religie bazată pe miracole (!).
Zeii Brahma ("creatorul) , Vişnu (susţinătorul creaţiei) şi Siva (distrugătorul) alcătuiesc o "trinitate"

creată tîrziu (sec.IV d.H.), probabil sub influenţa creştinismului şi ca reacţie la el! O mulţime de alţi zei (Krishna, Rama, Durga, Lakşmi, Skanda, K§ma, etc), genii, eroi, demoni şi chiar animale primesc adorarea credincioşilor.
Cultele unora din aceste zeităţi sînt pline de senzualitate şi practici magice, procesiuni, dansuri, exta-zuri şi urlete care-i- apropie pe închinători de nebunie. In felul acesta ei cred că se desprind de lumea materială şi obţin puterile extraordinare ale zeilor: văd' ce este ascuns, aud toate sunetele, înţeleg toate lucrurile, iau informaţiile pe care le doresc, fiind, în fond, atotştiutori şi atotputernici (!). Zei i Să fie chiar aşa?
Indienii cred în existenţa a şapte lumi superioare (svarga) si a şapte lumi inferioare (patala), avînd pă-mîntul ca centru, fiind în total cincisprezece "lumi de purificare". In lumile superioare sînt sufletele drepţilor, în cele inferioare ale păcătoşilor iar pe pămînt ale celor care trec prin diferite reîncarnări (Karme!) In regiunile cereşti mai sînt încă cinci paradisuri speciale.
In cele şapte lumi inferioare se află douăzeci şi unu de infernuri (al întunericului, al prinsului, etc).
In centrul regiunilor inferioare se află palatul lui Yama, zeul morţilor. Imperiul lui Yama este despărţit de lumea celor vii printr-un fluviu de foc, trecut uşor numai

de cei care dau o vacă şi o monedă brahmanului pentru slujba de înmormîntare. Ajuns în împărăţia lui Yama, secretarul infernului deschide cartea faptelor. Dacă faptele bune sînt mai multe, sufletul este trimis într-una din lumile superioare, iar dacă faptele rele sînt mai multe, este trimis în unul din cele douăzeci şi unu de infernuri, în care chinurile sînt atît de îngrozitoare, cum numai imaginaţia indieni-

lor le-a putut închipui. "

După concepţia hinduistă, totuşi, atît raiul, cît şi iadul sînt mai mult locuri de trecere, sufletele re-încarnîndu-se mereu (karma!) pînâ la deplina purificare şi eliberare de interminabila şi inevitabila obligaţie de a mai renaşte. Morţii bogaţi sînt incineraţi, urna cu cenuşă fiind îngropată pentru cîteva zile în pămînt, apoi se arunca într-un rîu sau un loc considerat sfînt. Castele inferi- oare folosesc înhumarea. .,

10.6. IN GRECIA ANTICA.

Credinţa supremă a grecilor era în neînduplecata lege a destinului (Moira), care era mai puternică decît zeii înşişi; era o însuşire ascunsă, o lege inflexibilă, fatalistă. "Soarta" omului se desfăşura după o ordine fixă a lumii, după un statut al conducerii universale, care punea ordine chiar în comportarea capricioasă a zeilor.

Sufletul (psîhe) în concepţia grecilor era un principiu material, un "suflet vital", care în momentul morţii se desprindea de corp şi ducea o existenţă de sine stătătoare. Sufletele morţilor păstrau înfăţişarea dina-inte, dar erau palide, lipsite de sînge şi invizibile pentru oameni; ele n-aveau conştiinţă de sine, inteligenţă, memorie. Aceste umbre palide alergau spre împărăţia subpămînteanâ a lui Hades şi a soţiei sale Persefona.

Cîmpiile elizee (raiul grecesc) se qăseau la marginea pămîntului şi puţinii fericiţi care ajungeau acolo duceau o.viaţă veşnică fericită.

ORFISMUL, curent filosofico-teologic, considera sufletul omenesc de natură divină şi nemuritor, iar corpul era principiul râu, o închisoare a sufletului de care es^ te eliberat în momentul morţii.

PITAGOREISMUL avea concepţia despre veşnicia sufletului, metempsihoză (reîncarnarea sufletului în alte vie-ţuitoare) şi era preocupat de mîntuire.

10.7. IN LUMEA ROMANA.

Etruscii, locuitorii Italiei în perioadă prelatină, aveau credinţa în viaţa viitoare şi de asemenea Romanii care i-au urmat.

3*a*o3- 3 Crt tf Bl 0 rt MI O 0 O fi) = pi - M3
O l P 1 3 ra 1 rt 0 0 0
M 1 1
f oa0 f fD C *H* f O p- P- 0 01 c fi) p3•3

D Q D D P- D B) P1 P IC n rt -
O" - fi».
- P N 1 M01 M Bi h p- •a P P- O p- p HfD
<- H- 3 " •
n rt
r 30 t» rf f rt < rt C P- 3 B B H rt O <hf-i.
t 1n D Tt . P- rt > i P- p- -
f i
D
aP B■^ c Pfli f- Bi Cr fD D. H P P- - f pf 03
- Ka - i- t O P - D i Dfi)
Bi »
Q
* o ■ tr H Cn • rt 3 • 01 rt P- &r F rj
M M n cn 0 fi) T O t -ţ-t
P- 1 H 3 co
TT
3P• 3 3 PP- 3 3 O f p fii p pi 3 - P- H f r cr
- aP* J P. O D. » *a rt fD - l oBX
3 x 3
1I PTJ aP1 0 pi f 3 3 p. 3 P cr »- p>tl
0- P- fD c D Bl P> (- ^Mi
1 P" C ■ c
3CHP. - P 3 pa 3 n pi O p- fi Pf PX
- rt Di i ro fD ti k , DO
3 rt P1
HP3fD EP- rt CfD Bp Pi H 3 P- tJ H- 3 p 3
K. l O l - fD O P1 B)
01 P- fD
B>
r N P3 c hP- 3 O fD M i &* rt rt fii a<PS
o(1 - 3 B 0 01 Q fD O . rt
(KK > 1 3 .

E0f p- 3 f 3 H M 3K NV 0 Bi rt P. fD fD <f 3
) 1i 1) *rt t 1 rt t- fii t! rt «1 xDO
i 3" h TJ! o > fD
*(wn tu PBl o c p0 Efi rt M P f *-■ P. H p3rt
i D tu - >1 >i fD > D rt 3 M - i fD
fD 3 'C P*
3 on» %O p 3fD P P- fii O fli - P. P- f r fD
<oi - i O P rt H fD Dofii
p--oi fD
f t Prt rt Bl r0 3P O rt pi 0 .3 B) < Efii
i i up- O t1 > c - P1 fi))
> 01
H- O PfD W p O CO0 fD B) P- i B) fD P- c3
c fD > 5 > fD 0 P M P * 3 Di
13 " 01
C3 Hh 3< 3 0H XP pi rt •a p, g 3 pi p- C fii*
(-■ P" 1 . rt fD / fD
13 1 rt
Hf oH- 0P- r fD p fD flx 0 P- fD •a 3a M
D Hi 1Yt o0 - Di C P- *a M
H) 1 i
0)
' f <H- f Bl < a 0f 3 fD 03 3 rt Mi < 0 Mf 0
l 3 3 i P- p-) D M 3 3 3 1 i Dfi)
) C) K. fii
:
f ttiQ -rt . - P VfD 2H Bl C P) B 3" o P- fi) H tr P
D1/1 M *ţ - 3 i *v er 3 < g oi
P- o o
Cph-> pflx B 3fi) B P- 3 3 3 P 0 3 f r
i)-(>0 J 3) O P- 01 1 Dt
B» fD fD
Bl P"

! ra oi [1] H HDi 3 3 D iQ o i 3 D

r 3C 3- t- • N O O O oi Bl 3 o fl i 0' P
t H- < 3 rt P- a P- K Q f O
H « i fl)
(J 0)
1

BC3tt.il cp- H « P- n 1 0 P- 3 P fD M f K3fD
K 0fD 1 3 rt > 3 0 D P. -
fD 1 P- rt
Bl

* P*a Mn ^ P= X^ 1 3 - 3 3 M P) P 3
* J H- < p- ^ - H C P, 3* N " P-
r fD r P- 2 • * o •a O P rt rt 3 f 3 pD
t Hi t rt Bl . P < i-i D i p>
P- Bl P1

• • Bi O C3 - . o p, B) P fD fli f f f 0
a rt ^p fD fD f D Dl 3
- O O i —

(3 3 3O > • O ti fD <! 1 P- P1 3 H 3
D 0 Bl ■ - P- pi 3 > rt
01 P>

3P3 H- aP» F DP 0 H 0 rt P 3 fD 3 M 3C3 -
i H n l-t l > p- > fD rt i fl)
01 rt fli

r 3H ID PfD H r 3 nfi LOR p. p- 3 3 Bi 3 - fi c f fD
t » - t " 3 0 x r i P.
1)
fD

M 3 O HHi 3 0 D. P' O O O P 0fli
H- 1 3 rt 1 Ml
Qi * fix fl) P-

C3O t fD ^" Pw Ho o D 3 pi M o *n* fl) ffi Bf P-
ii» r ^ l P l KD-
(t iQ
0 hţ cO • Ch f f c Bi p f *H* Pi fl) ChN
Bl 01 » i D > D P- O O - fD
B> i fli i
Ch 3 to 3O 33 i P • 3 P. 3 M fD 0 3 f 0fD
i C (- rt " _» O Bl 3 « i ! 3 3
■ j P- P>
. Bl
13P> f 3 P-rt 3 0 fD O 3 3 — > 1
B> DfD - rt H Mi rt r
p- t
<p3 • rt 3P- MO c (_ 0 D P- rt • P pPP1
t i Op- a , P rt O — - " 3
s |_ p- 3
..
P3rt — p- f p o p- p (01 « fl Crt
- fli(f-ti l i n fi* D fli < p-
x 3
" 01
r 3 3 P) ■P c < ti rt p- p- 3 hO
r 3 Bl «, D 3 P-- rt f n.
P- ~
CC"O *c »3 Pf rt p- O t! P-. 3 a fi
ffl *o a - D fli fD l
81
C
CPfD B> r o P, fi) O 0 3nO
" rt- C rt o o 01 P- 1 0
fD Oi
3 3 H 3P, C• p 0 B 3 (5 ^ O < <P3

10.12. IN AMERICA PRECOLUMBIANA.

AZTECII (vechii mexicani) au fost cunoscuţi prin cultul lor sîngeros în*care.se aduceau jertfe omeneşti. In legendele lor se vorbeşte despre treisprezece ceruri dominate de cîte un zeu principal,' cu treisprezece raiuri în

care mergeau sufletele morţilor.
Pentru marile personalităţi moartea era consideratã deşteptarea dintr~un somn în care stătuseră în timpul vieţii pâmînteşti.
La INCAŞII peruvieni, credinţa în viata viitoare si în renaştere era puternică. Această credinţă i-a condus la mumificarea cadravelor*. Ei ţineau mult la integritatea corporală a morţilor. In morminte se puneau diferite o-biecte pentru uzul mortului.
Pe mormînt se aşezau mîncăruri şi băuturi, cu credinţa fermă că sufletele care stau în preajma morţilor vor veni sa-şi astîmpere foamea şi setea.
10.13. IN CONCEPŢIA ISLAMULUI.
Escatologia arabă conţine dogme despre o viaţă viitoare certă. Arabii ofereau morţilor alimente,'iar.pe morminte sacrificau calul defunctului şi-1 rupeau armele. Ei vizitau mormintele şi salutau pe morţi cu formula: "Nu te depărta!"
In concepţia islamică, sufletele merg la un fel de judecată particulară în faţa îngerilor Nakir şi Munkar, celor burii arâtînduli-se raiul, iar celor răi iadul. După aceea sufletele rămîn în mormînt într-o stare de beţie sau somn al morţii, pînă-n ziua judecăţii de apoi.
Sufletele profeţilor, ale martirilor şi ala soldaţilor morţi în cursul "războaielor sfinte" cu necredincioşii pentru impunerea Islamului merg direct în

paradis fără a mai aştepta judecata finală. Mahomed' a avut convingerea că faptele oamenilor nu sînt libere. Allah însuşi crează faptele, iar oamenii le execută în mod inevitabil, fatal. Această concepţie inferioară a predestinaţiei este în contradicţie cu doctrina judecăţii.
Ziua judecăţii în Islam va fi precedată de semne şi minuni apocaliptice, între care şi un antichrist monstru cu un singur ochi, calare pe un asin. Va'veni, însă, şi

Mahdi, "cel condus" de Allah, un fel de Mesia musulman care va converti toată lumea la Islamism, aducînd dreptatea şi ordinea pe pămînt,
Isus însuşi Se va coborî din cer, Se va arăta oamenilor la moscheea din Damasc, după care va ucide pe antichrist şi va rămîne pe pămînt patruzeci de ani, adu-, cînd pacea. .'■■.-
La judecată, faptele oamenilor sînt cîntărite pe o balanţă, apoi sufletele vor trece pe un pod "mai subţire decît firul de păr şi decît tăişul săbiei". Cei buni vor trece pe pod iute ca fulgerul, pe cînd cei răi se vor prăbuşi în iad. Aceia pentru care balanţa a stat în echilibru vor fi trimişi într-un loc intermediar numit afar, un fel de purgatoriu* mahomedan.
In ceeace priveşte raiul şi iadul, fantezia arabă a inventat tot felul de plăceri senzuale şi chinuri groaznice.

Teologii musulmani cred că treptat iadul va fi depopulat şi va înceta să mai existe, toata lumea ajungînd la pocăinţă generală. Ei au ajuns astfel la credinţa"con-solantă, care a ademenit si pe unii teologi creştini, într-o revenire la Dumnezeu a tuturor oamenilor.

10.14. IUDAISMUL.

Teoretic, iudaismul ar trebui să semene cu credinţa şi ritualurile Vechiului Testament. Din nefericire iudaismul şi-a pierdut încrederea în doctrinele anticilor lor strămoşi. -

. "

învierea morţilor^ doctrina de baza In vechea credinţă' biblică este considerată iraţională de iudaismul modern; probabil că în acest domeniu s-a impus doctrina sa-ducheilor. (F.Apos.23:8).

'

Iudeii cred că la anul nou (Roş ha-Şana) se înscrie sparta f.iecărui. evreu pentru anul viitor (predestinaţiei). Există, de asemenea, credinţa că cei circumcişi sînt asiguraţi de viaţă veşnică în cer, motiv pentru care.ei respectă strict această'rînduială patriarhală.

Pronunţarea în sinagogă a rugăciunii kaddich (cadiş) timp de unsprezece luni după înmormîntare de către fiul, sau în lipsa lui, de văduva mortului, scapă sufletul defunctului de condamnare.

La fel, se consideră ca purtarea

filacteriilor pe inimă şi pe frunte alungă demonii (deşi catehismele iudaice interzic talismanele şi amuletele).

*********** *****

In succinta trecere în revistă, necritică, a principalelor doctrine religioase necreştine am reuşit să întrevedem credinţe, practici şi rituri care ne sînt familiare întrucît se află în gîndirea şi practica modernă.

Ideea cardinală care străbate prin toate aceste credinţe este că sufletul omului este nemuritor. Chiar de la începuturile obscure ale popoarelor vechi, arheologia constată o impresionantă practică a cultului morţilor. Totodată se constată că, deşi universal prezentă, nu putem descoperi originea ideii de nemurire la popoarele pa-gîne anti ce.

Lumea, -însă, nu este populată numai de păgîni! Concepţia pagînă a fost răsturnată şi desfiinţată pe întinse regiuni ale planetei şi înlocuită cu o gîndire moral-spirituală mâi înaltă, mai bună, revoluţionară, net superioară .

*********** *****

"Degeaba Mă cinstesc ei, invăţînd ca învăţături nişte porunci omeneşti."

"Şi învăţaţi-i să păzească TOT ce v-am poruncit". Mat.15:9; 28:20.

CAPITOLUL XI.

A VENIT CREŞTINISMUL!

Ce va face creştinismul cu aberanta,

nebiblica teorie a nemuririi naturale a sufletului? O va pune la arhiva erorilor umane, sau o va "boteza", dîndu-i o mantie creştină?
Ceeace desparte creştinismul de celelalte religii este un mormînt gol (!), realitatea că întemeietorul creş-tinismului, Domnul nostru Isus Hristos a înviat din morţi! învierea Lui ar trebui să fie piatra de fundaţie a predi-cării creştine, fericita speranţă a urmaşilor lui Hristos cel înviat! învierea Domnului Hristos era piatra unghiulară a credinţei apostolice şi nădejdea mîntuirii lor.
11.1. CE NE INVATA TEOLOGII CREŞTINI?
Care este mesajul şi concepţia teologilor creştini despre suflet şi despre destinul lui? Care este escatolo-gia creştină? Creştinii sînt foarte feluriţi unii de alţii, fiind separaţi în sute de biserici, culte, subculte,. denomina-ţiuni, confesiuni, credinţe şi acestea se înmulţesc în continuu. Creştinii au unele doctrine fundamentale comune, alte doctrine sînt împărtăşite de grupe de biserici şi culte, pe cînd altele, şi anume, acelea care diferenţiază
te rt
hc O
p- H,
H- B H
tn C H
P> P- 3 3
rt te te

O C
& 3 h
ro rt ia
P, fi) C rt
P M tu
g
5 o
P, fii
iQ H,
ro ro
p oi
ft) P>
ft
p
C
3
Oi tn e
• (9
O O O fU
0;C g o H ro
rt ta 3
P "rt H-
P- P- H-3
a> a 3
a> c te
e te »
« (KC iQ O P P 3
rţ O; ro
H-
C O fi)
c
P-
tn re £

fu i-h tn
; ro P>
Hi X 3
O P- iQ
tn 3 O rt-rt
. (î
O H
Hi O
ffl
O te H- P ft) o l l
9
fi) P- rt)
tn ft) tn
rt a rt
ro c ro
H
O ■te fi)
o n> tn
C 3 rt
Prt P'
H 3
H> C ft)
3 rt tn
O C te
ft) Hi fi)
fi) 3
H rt
P- K
3 £
p> rt
3 P-ft>
a
<r Ha

t -
Pr 0 H o T
- o 3 i)
U H f *n* P
) i
)
v U V M t n
r) e
t
P c w P H *r*
- *r*
H » r f t
> t f -
l *
r H H *n* f
t T
)
N C C <S
t
p r > *a* P f
i t - t
>
P C H 0
-
c
P
g
H > ■ 3
eu
o o
ft > te o
P-
tn

DX
O
tr
«rt
P-3 Pt
a
H ft te
rt
c
a
P
0>
m c .
Hi ft* Hi .H- fi!
ro tn rt K
P p. p.
o
O H' fO 3* P •P' fi)
tn 3 ft) fi) C
te P- ro c >tn
P ■< 3 P- rt) p-
HI«OI O
P- 3. ft* O P-(W O ft) fi)
ro
rt p ft* (9
p> tn 3 rt rt> P
fi) rt p- P » p<
g
HI p.
ft rt ro fi ft> tn
H-3
•3 tn H
o fi)

•H.
O
P
tn ft> ft> tn
•tn rr
H- c 3
TJ fix
hf- O
P- ft)
g h
fi) PC
o
< o "rt H- rt (P H- o
rt M -oi O O
H- ft) iQ hj H-
con
H- —» (W
tn
fi) fi) -N
H tn a, p- rt ro o tu tn
Pft)
x
f O
f
I
PH
>
fi)
3
a a,
w
Ho
- c

<*c
»
S
PSt
- H
31
1
rt)
urt
* 3
0
X
fi
x
- ii
0
)
HH-
- -
tn
H-
H-
P
-
Ntn
-
<
0C
fi)
HHI
-
tn
Ch-

K3
H(D
H-
Prt
- o
HC
- 0
x
!_
,
,
oc
.
r H-
: H
>
• ft
B>
Ha
a
re
pj
a. c rti -tn
. c
o w
a m
H o
O ft)
H rt
H O
< H O .
rt ifl
fl (1 H-

PJ
p.)-..
3 ft>
H
tn
c te cu
Hi C M fi) N fi) H iQ t! H- ft) Tt
3 rt H-•rt. O « (B H
rt> C
_ O O
ţm H
H- rt>
0> H CL
Cu ft)' fi)' « 01
te o» P>
H- rt' a
C P C
N te
ţ! 0X
rt) .
3
I
O ft*
< H-
ftx 3 N C C -H
rt
ox tn C
& Hi
H- H< Hi (t)
rt> rt H C
fi) M
3 C Vt H-H- » (U
rt O

- O
. 3
H» n
3 rt>
tn »c
H- fi) 3
n> o
s
■tn g
H- 3
3
o n>
N fi)
3
3
S«
tn
e
Hi
<
•tn c 3 -
H-Oft)
rt)
H-
«-» rt> ro
— *B) *H*
•w^ p. |_t.
. h(3
H--rt
H- fi)
Cu O
H- C
3 3

te
p. pi
C H-
tr rt
P- fUt
I
2 c
3 M 3
fi) H
N fi)
ro te
c h
- o
N
fi) fi)
3 fi) rt . ft) P> 3 tn
0)
3 C
Cu 3
w) P-
< rt
Hi p-
P- ft) Hi
H- rt ti)
3 ft[1] H
te a
Hi fi) H'
rt> H
Hi Hi (B fi) H O H-
rt rt
fi)< OX
fi) N H fi)
rt

(D tn • O 0) H rt ft>
H
rt) H N fi) O
rt) P[1] h
3 H- (ţ
rt U3 -tn ft) H- rt H- p. M s 3 C 0X
H- ^(
ft) ro
tn rt o
P>
3 rt
H I
C
3
tn
ft>r.
Cu
H-3 H P- 3 3 C Q N fi)
CT tn C 0X O
«tn
p-
tn
p)t
P.
rt'
o
3
C
fi)
N
: ro
o
n>

H-
<
H*
rt
fi)
6
9)
c 3
K o
ro H
H «rt
fi)' H-P H-
CU P
ro c tn
te HI
P< o
n tn
•rt rt
H-
p p. p- 3 p- tu
tn P-c 3
Hi P
(— rt
ro ro rt
e *c*
t- 3 C fi) p. >_.
a
ro
fi)- Hi
- ro
H,
tn ro DX »
tn tn ro BK

Cu tn
ro ro te
H rj
P o
tn o
ro Pr
N P-
ro P
tn
o o
c ox
te o p
rt ro *m*
HV p 3 P
rt rr ro ro
P< H
ro P
ro
3 P
H- O
O
H- te
3 •> rt)
tn
te c
fi) Hi
rt C
H
Cu
ro -c
P tn tn c
fi) Hi
3 i-

fty p
3 H
P fi) ii
ro a
a, H.
<
H' 3 P<
rt ti
H- P . 3 H C rt P< rt)
W
W Cu C
DX (D Hi
P
rt O ro
p O rt
Wh c
P- TJ H fti »
tn o
o a g.
PCro *c*
• < H
c •tn tn
3 tn ro *ou* 3 p rt *o*
Pt
ii
p. H-
3 tn rt te P(PC
<*n* -tn ro
H- P
tn
< o p- P< rt
ro *V*
N pt

ro o
P
3 rt
ro *a* cr p P< ro 3 •> c H- tn
rt DX
ro • tn
ro
tn ro ro rt 3 C
(!) h-^{1}
3
H- ro H- tn
rt t(ro P<
3 o P o «tn 3 P «tn
rt
t! H-
ro ro ri T! rt fix 3 Cu
H> ro
3 rt tn
" H'
te ro o -P rt ro
ro P
N *H*
ro ro
c o
• ro
o o
ro .3
3 C
n
3 C P Hi 3 fi) H Cu tn
o *rt* rt o
ro
.. p,

to
cn HI
- o
NJ tn
«d rt
Hi NJ P(•• O «-J C
—' rt
a c te P<
o
.3" H-
te c
ro P rt
ro
3 H-
C 3 «M .
H Cu p-
H- ro
rt .te P
o ro P
K 3
a g
te ro o
m 3 p
rt H
rt ft« rt
rt) O P tn
ro
«tn
p-
O H
P< ro
Cu
rt) O rt)

tn O
rt 3 ro i
i
P M tt
tn H- ro
rt) Oi H
g P p
pt O P
3 fi) fti ,
H
fi) TJ «tn
P h P-
H-
O 3 Cu
ax
<
O H-C H
3 rt 3 C fi) *rt*
N ro ro P c «tn ro
p
rt n
P P
rc
tn «tn
£' ff
J H-
t3 3
P p.
o» tn
*. g
c
p. ^
Ş *

P .
rt . ro p>
•i s
p-
P
p tQ
OK ro
3
p O .Cu O
P ro ro
H 3.0 *c.*
— o
«*■ c
o <
H-P 3
«-)-, H-
C
rt
Cr
t
2H
-
H
-
p*
Sa
4
f P
i
)
HR
C
H0

C P
H >
- *r*
.
p
a r
. r
H H
- -
< H
H P
- f
3
U
l
t P
e t
-
H
)
3 t
n
P r
l o
a
H-0)
rt
H-3 O rt P<
a
ro ti p
n tn
3 C
ro cr

P tn
. rt
ro a
tn p-
ro tn
P rr ro
rt p- H
H p-
P- O
p fti *a*> ro
Cu p tn ro
Cu p» ro 3 rt
•O rto rt p 3
ro ro tn
ro o
3 ro
P- ro
ti P-ro o
P
3
rt
H C
P rt
rt fi)
p. *
<
ro tn
«■ H
, 3
p> rt 3
<*n* tn Pfte ro
tn o
C P-

Hi Hi
p. p.
O O
ro
(D P- 3
P rt D
ro
o a tn
c ro ro
o P ro o p. |
i
i
03 Cfl
1
O P> 3
H, 3 rt)
ro rt
c
H, «tn ro HI
te P
rt
ro
•■0
rt 3
— 3 : P»
ro . 3 P- eu
ox P P
0K ft
a 3 ■
Bl- a rt ti rt) P
P> H
3 3 te
tn OK

Hi C «Q
O «tn p)
O
3 P O P- O *H*
tn « ro
grofi-■- p p-
«O 3
3» p-«rt
rt P
C Cu
3 O P)
O O 3
P- rt
3 O,
«tn c P- g
p ro
N
p> ft 3 *c*
!
rt
a P o
p- »o c c H rt C ft
tn
ftx P-
p-
ro «tn c ro
N
ro
P p.
o
t-< P *c*
p- ti - *n*
H p) 0K 3

′ rt
3 . p p> tn g
te p a^
ft O P
P K o
p P-
te < «Q rt) P> P* 3 P
a
p>
3 P- P- Hi
te c P-
3 P-
tn *m*
tn
p. PR
oi P)
rt 3 H.
ro ro
i HiH
ro o; P-
H R ua
o 3 P-
H p< P
ii P- 3
p- P rt
p P
ro a rt
H »K *c* ro
3 te o-
ft *rt* ft
O
H
aD

X
3
0P
0)
nP
C
r a
t «
oi
hN
P'
pD
- X
l
!: 12.
O H,
«tn 3
0 «■
3 p-
p- 0) ro
3 3
rt C 3
CP Pt
3 C
&s* ti
1 rt
)
P
= tn tn
tn H
«— rt
rt p- ro
ro

o cr ro
oi P
rt
ro oi C
a tn ro -rt
o p-
tn 3
fi) fi
v Z w
p. DX
H
ro cu
p ro tn
H P-
< P-3
a
O P P 01
o c p'te
3 ti P P
< O
ro H
ti ro
rt «oi
ro rt
rr P-
p, 3
p p-
, o
Cu p ro M
V rt Ox O iQ O
p> 3
l P
P

pt 3
B p P p fi ro P-. oi •«• o
p p> rt 3-o
P iQ
o ro
iQ 3
p- ro ro h
p- P
c
p- tn ro ro
rr'S
ro P rt
ro
ii rt «tn t3 p- P rt H rt 3 P- (0 .rt p- tn P- 3 C P-vt te P 'fi
O «■
- h
p> ro te 3 & ro
P tn p-
I
oo «j
i
(D ft C O P vt *t->*
P- • CD
P- C,
C
fu (O
3 rt rt P-fi) 3
H
3 < -cn
n> a» H- ■
3 fi)
£ *o 3 H- 50 o> tn n> o t)
(H.OH

H TJ fi)
fi) H- N
(D
ai a 3
O fi)
Dl *H* fi)
o c o P
3
.< -01 fi) P H rt
P-P. P-P-
M
ai
o
p, —. ni wi
•W fi)
rt O P- • 3 H
P- H
0) —'
3 »
~ ft
*tn ai
o rt
0 0
H H
P- P-
H rt
n> ax
tO 3
3 P
O «tn tfl rt P- 0
tn M
fD
fi) cn .rt O *H*

cn a>
H) P,
o
H
P' fi)
3 .
rt O
O 3
C d
D P-O
a> o
p-
fi) O
p-
■rua » P- 3
0 T! cn BK rt a>
p- p-
o
Pt rt
h
p.
3
Vt » fD
P- 0
:H3 H
h O
a> o VQ
P- I; P-
•O fi)
tr w H-
P- iQ
cn P> (D
fi) 3 H

P. B)< a>
p. . c
O
H- H TJ
p- p P,
rt O
0 ax HI h fi)
0> O 0)
•li) HO
lt lt K
P- fi) P-
1 I
fi) fi) P. 3 fi) rt
•a TJ P< n> ta
p(
O 3 DX O P- I O 3 M P- fD
cn «cn rt rt P- P-O 3 fi) — .3
P-rt
3 O cn rt P-O p-cn 3
tO
p.
rt p> H 3 O ti
a DI
c
o
CD
fi)
P, CD
O
fi) Tl ft
DX O
O P, C
. P, p. D) D) fi) 3

-cn rt cn
rt P- C
P- P.
= cn
fi)
tr
p. a
cn ro P» fi>
H p>
O P- 3
d O <
P- p<
Hi p-Vl-
Ol O fD H rt O P,
ft O O rt
h
p-
3 fi)
cn
rt H» rt
H P- P- o
«» 3 N
P- fi) fD
3 -Q H -cn
fi) H (D rt
fi) Vt fi)
P> Bi fi) D)
P, 3 P- BX O
P- Di P.
ro
c TJ
P- rt
a»

H rt
g 3 3 fi) P- N
rt
» P, O
fi) H
ft cr ro O d «cn
O P- rt
rt rt p-
P. 3
p- cn ro
BX
tr ft
O fi)
rt
n> O
N fu
P- » P<
H) d
3 H
Pt
P- fD
O TJ
P- d
= rt
O B)
ax
fD Bl P-
c -
tr p-cn
fD
P, Hi P)
P- P 3
O < O

flx O (D
i P. P,
P- O
ft N P>
P) 'BJ 3
3 ft ft ft
p- cn
3 ox
ft cn
P'
(fl
cn BX
cn
8
H C7
0) fu
cn o
BX
cn
a» ft CD
Hi —
fi) Bl -0
P- O —
BX • fli
H) tr[1]
Hi fl) Bl O Vt
cn ax p> rt 3 *C*
3 C
cn O
V P-p-
3
tr
D) rt ax ft fi»

• fD
3
rt>
3 P-O
P, TJ
a fi> «cn
rt i-i-
3 § a»
>cn rt p- Di rt ft fD fD
\-> P-
rt B) 3
•rt B>
< O H
tr
fD B>
p) cn
fi) TJ P,
3
rt
H
fD
P» 3 <
ax O *-rt* ax ax
rt ft C fD P. cn P-l H
fi)
p
tr p-
cn fi) P, p-O ft 0> p-
3 O Pi 3 fi) fD ~cn Hi rt fD P-l l
Bl fi)
C H
rt
ft P-

O H B) (D P[1] -cn fi) rt p-CT 3 P- P-
cn cn
fD 3
O Hi
H P-CD fD
cn P-rt
P-TJ >
3 BX O
- iC (D
P) Di
r> 3 cn P- fi) rt BJ
TJ v£) BX H 3 iQ fD C P> O 3 fi) 3 — <cn &i rt P-p-
c o o
rt P, P-
a *m* ro
fD fi)
3
Di P-
o cn
fi> g
cn
rt cn fi)
0)
fu'
3
cn
rt
H
fD
o
C
H
B) fi)

rt P,
fD B)
p.
3
cn &> C H Hi fD
3 3
(D P,
fD Bl
H
Bl P> 3 < fl)<
rt
ax
rt
C
H
B>
P- tC P-
n) tr
p-
(D P-
Hi P-
O N
O
l
3
C
C fl) 3
O
cn DX
C
Hi O
H g
fD C

3 P-t?J O
pj p-O ft fu rt
Di DX
<
fD -cn
tu P-
O 3
O TJ. rt O
fli fi) H
g c p. p-
T3. fD 3
rt
H
d
o fi>
3 flu
Di O
C
H) P,
O P>
tn 3
rt ft
P- ft
3 C
Hi T>
H DX
C
rt W H BJ
ro
C 3 fD H fi) 3 C 3 Vt P- P
ni tr P
H O rt H- fD (D
P- 3

Tl P-
tr g
ra o
Di
rt P" p-
o
3 o
Di
p, rt
o
3 rt-fu rt
DX fD 0)
ft
fD fli TJ
Hi O
p- cn rt O H P-
H
e p>
P- 3 cn
T) DX
H *
0>
rt tT
O P-cn
O fi)
o
H
ro ro
-cn
-cn rt
p-
3 p-
fu

d -rt
Hi P-
O 3
cn ro
rt Di
D> O
p. c;
rt
p- ta
H fD
P- H
N. O
fu N
ft H P- p
< rt
P- BX 3
ro Ti
ft
ro P>
3 B> <
p-p> ro
3 P,
< fD P- fu 0)
H
TJ C fi) P-
TJ K O P,
cn
P- O P. ft fD fi) -O rt rt
fli cn fli P. *(J>*
fli fli <
cn ro
C Oi
Hi *C*

p-i
fD rt
rt O
C fli
H rt
C Dx p-
cn
ft TJ
fi) fD
H
O DJ
O 3 C H
c
H-
P)
3
3 O D> H rt -rt fi> DJ
tr
P-
tr
-rt p-
TJ, P
fD BJ 3
rt TJ
P. d d
ro
a oi p,
tn
&K O
d DJ. p) ft
3 fD'
g
N O

P- 3
d cn Oi rt H P, 0) (D Vt < P'
.TJ Bi
P> tO 3 O
H P) P- 3
Di
fD fD 3
P- DJ P,
P- T!
p- d rt (D l
< P-O (D H P.
ro ro «cn -rt
P- 3 3 d OX P>
ro 3
H
DJ 3 O 01 *H*
TJ H
DJ ro
tQ . P>
p> p-3 u2
P- M
i ro 3
P, O
O cn ro
g i TJ
D) Di d
fi> ft d
• fi) p,
N P
< p
o ro
T)
n

p-
3 rt p- p p- rt
O flx
TJ P, P-< P-3 ft
cn rt ai H fi) BJ
p-
3 O
O 3 -cn rt p-fD 3 rt DX
O <1 fi) •cn
cn rt
d P-
tr 3
p-
Hi cn
3
d
p- o 3 O p- d
H d •cn P- P p- M
<r> oi
d
d
3 T3 ro ro HI
P" H O
ro cn cn
fi) rt cn o
ro d 3
o rt o
rt P "
fD fi) fi) p- cn P- rt
d P-
ft d
Oi ft
P- DJ

O P-
fD O
n> tu &i d tn
p-
ft
ro
d
NJ
cn
a.
H N
O
H W H
H
Z
» H
Z O M
a >
03 00 I
0) P-
o
& fu
ro
o
o 3
T! P, O
cn cn d o tr d
TJ P-" BX d iQ
3 P> fi)
D)
3 P-cn 3 p>
3 O tn TJ BX H P-o cn
P) fi) 3 H ft BX

TJ TJ
ro ro
ro ?> p- TJ d H H o p- fli
H TJ
o ro
TJ T) BX CD
ca
P> 3
3 fD
ro cn • p-
„ 3 O vt H P-
O rt
DJ CD N
3 fli
p- d
o
o
M O ro cn rt T! fi)
P-■3
cn rt ro H
o> d
H
^ Eî P- O
ftYt
d P-
c tr
UJ
ft
o
o
p> fi)
3 rt
TJ DX

3 Bxvt
H fD
ft Di 3
CD rt P-
cn d P-
p. cn ro o d -rt p-D)
3 rt H
d
l
ro 3 rt P>
3 rt O fD
ro rt
DJ rt
Hi P
d
P- P' Di
O H O
3 O
cn ro
rt <
cn BJ BJ rt 3
O rt 3
P, P- BJ
P- 3 H-
P
cn P>
d 3
Hi
fi) W
P, P-
cn ro
H
p-ft O ro ox

tr o
p- cr
tn P-
fi) l l
ta d TJ P-
fi) Bl O
p, p,
P- ft 0 O Ot)
BJ 3 rt
ft P- P-
BK 3 3
BJ P-
Bi 3 cn
rt 3
tjo *m* d
P- H
p>
3 .&
fD
cn^{s} <
rt P-fli 3 rt ro
TJ fi) P.
cn *x*
fi) •
o »
d „
vt o
p- o
0) 3 tn
TJ rt BK DJ
ta 3 P> rt 3 P-P- 3 cn
3 O d ro
H H

ft»
H H O >D
g —
BJ 3 BJ
CA O O H 0
ro cn
•cn rt p-3
p- ~(n p- t p-ft 3 fD P-< cn p- 3 3 d
H fi)
ta ft ai ro
H P-
O H
W C H
.3 3
TJ &■' fD O P- O
- tn
3 * tu o
P- M
p-
rt 3
P) D>
H rt N
p- DJ d
• Hi
0 a w ft rt P-
O Hi
BX O
d lift DX fD
O rt P, O fi) H-tn fi) rt p, P-Oi 3 3 Oi vt H
DX (D
ft
fi) TJ O
= z -

P- ft H
cn DJ DJ
OX rt d
m
cn
p-
3 O fi) H
ro oi p-
TJ rt '
fu Ox P. = tr
rt * p-
ro ft 3
3 -
0> Hi
P- O
H
ft 3
~. — p- o
fD rt ro
H O O H H O
•■ ta
rt d
P O
BJ
S H
p- ro
H l
P
3
O O r+ P,
ro
3
p

p-
3
rt
ro
3 Vt
P- O
cn 3
fD P PK Vt
p- P-
O • P-
p- n
M tn rt fl)
3 ro o fi) cn P P,
m, BX fi)
tn TJ
fi) O
■ *n*
tn P d
tr TJ
H P
H
O
p, fi) «cn rt P-3
ro Pt
ro cn
N
ro
rt
P-
O
O P<
P<
P

Hi P-
O TJ
tn cn
rt ro P
rt -P, P
3 M
P O
ro cn
p-
tn
P- rt
fD
O 3
P P
O P tn P
p>
3 < flx rt
PC
rt d p, P<
P rt
o
Hi
O
tn rt
3 d
H
rt
HV O
H O
tn p-
***rt* P<**
ft p-fD fi) <j p:
DX

l-t tO t/l
d P, •
H fi) «OM
ro d Hi-cn cn
3 TJ fi) H P fi)
S D
H ro
3 fi>
P> ft N
H P
ft p,
fi) fi)
tn P
ro rt
P
U rt o
fD P. ■
p- M
T) P <
M ft —
P P -
rt
O TJ P
IŢ3 P 3
K' rt P
O O H
Hi 3 P
P O
B _ P> O 3 rt TJ
tr *a*
P H
o P
3- Hi

p- p-
O >i
P O 3
O P-
P< cn
tn P
d ft
HI ro
H <
ro P<
rt H
ro d
M H
ro P-
P<
n
ft • ro
' P
cn
ft ro
n o o o
3 *• H
O • TJ
p- d
H O H
P- P, 5
ro P-
N ta
fD fi)
3 Hi
p- ^
H cn
o ro

N o
o •
Hi H
R P 3 tO
rt P- ' H 3 C P 0J
rt
O
Pv H
— P
tr H p-
3 Hi fD P-H M
ro o
- N 0
fi)
p
3 rt
p- p
O H
P- fi) TJ
fl) W
P <
N P
PC 3
- ta
3-
TJ ro
P, H
ro p'
ro *o*
X P'
p. .• cn
rt W
P H

d
• p- ro
TJ
TJ P-
P< W
ta o p> o 3 Tî
p<
ft o *a c*
«cn p rt 3
ft P. p-
p< M d
< tn p- d
cn P
g
vVrt p- P-p- I
d
H
3 P<. P.
p-3
cn
d TJ
Hi P, H O
ro T) rt O
<!
xn Pt P-ft P d 3 p-
p ^
cn
o ro
3
1
H P- P< O
P
rt

c
3 O P-
H
cn p
ro o
fD
fi) P
P
tr P
cn p rt <
o
o
ro P
ro
H
fi) cn
P rt
N ro . o P< P.
O (D
o -cn
p> p> rt
3 3
fr O *V*
TJ P-
ax cn
P, O
P< P
m H
i ft
•cn
O cn cn rt rt
O = H TJ d fi) H ft d P p- ta o TI ta P = <
ro tn M TJ

• H
fi)
H H U)
C 3
' P
O -cn H p-fi)
cn
ro rt
3 0)
rt M
fi)
p *t->*
Hi fi)
p-H TJ
EB H P-cn rt •• O N) cn *> -
. cu TJ
H
fi) 3 rt H
d p>
3 O 3-P-3 P P, P *(t*
— -.
C Z
P- 3
. Ml
p> d
3 N
tr -cn
p- p-cn
ro TJ H H p- O
O I
p<ta • 3
o *m* cn H rt
p-cn O d cn P>

o
P) O 3 PC <
ro
Hi ft
p- ro
H hj O P-N
O Hi
P-3
ft
P-
3
O
AX Hi
o
= cn
O rt d
3 &
5 P-
ro tn
N o
o
0 3
co cn
• £ ro p-
3 rt
ro
3 TJ
H H
Q > ta
H BX
ro rt
X P-P H 3 fD
ft p p, ■ p- pi 3 C

d g
H P-P-
Cn"T! fi) BX
o ta
• p>
H 3
H ro
— .-. ro
tn P
O Hi
d O tn
ft rt O
O Hi
rt P
h g
p- p-
3 *->
ro p-
H P
O
ro <
p- p-P ft
o
CD CD P
ro
TJ 3 ft P(rt fi) tO' X P)TJ rt 3 flx.
flxta P>
P 3
ro
p
d d rt
p P rt
DX Hi

pt P, O OX
d 3
rt P>
3
tn ro
o p,
p ro
M P
ro
l T3 (D H 3 H rt H P,
— d ro o
H H
P ro.
•cn P rt rt P-p> 3 rt P-
tn ft 3 ro s
p, p-
H N
d P p- rt
TJ o
H d P
£ 3
O P-•> cn
rt cn P-d o tn P--rt tn p- 3 3 d ro H P
o
O H BX P-
ro = 3 TJ rt H p p H rt
0 -tn 3 P-p-
o
N O Hi
P-
n fi)
cn
p-

■n p(
TJ ro p, p-
TJ P
rt
ro rt p-o P<
•cn p-
TJ p-rt P ta O p, p-o P<
TJ P, P-3
O P I
I
oo ta i'
-9Q-
şi creştinismul a intrat pe porţile curbilor şi palate-. lor regilor, el a lăsat de o parte umila simplitate a lui Hristos şi a apostolilor, şi adoptă pompa şi trufia ritualului păgîn, iar în locul legii lui Dumnezeu au fost puse tradiţii-omeneşti ... Acoperită cu mantia drep-tăţii, lumea intra în Biserică'. Atunci corupţia a făcut progrese repezi. Tocmai cînd păgînismul părea pierdut, era cu adevărat învingător, căci. spiritul lui conducea Biserica ...
Populaţii întregi, ... păgîne'prin obiceiuri, gesturi, prejudecăţi şi ignoranţă ... . au trecut sub steagul creştin, dar ele veniră cu bagajul lor de credinţe fără rost, obiceiuri superstiţioase ... Creştinismul adoptă o parte din sistemul vechiului•cult." (Vincentius Durant, istoric al Bisericii apusene). •
Acestea au fost numai începuturile derivei

Bisericii creştine. Sub presiunea păgînismului uzurpat. Biserica oficială a adoptat şi adaptat multe doctrine străine Bibliei, cum sînt: semnul crucii, luminările, apa sfinţită, adorarea icoanelor şi moaştelor, monahismul, botezul copiilor; adorarea Fecioarei, a îngerilor-»-, a sfinţilor precum şi mijlocirea lor; credinţa în nemurirea naturală a sufletului, dedicarea zilei întîia a săptămînii pentru ~ închinare 'in locul zilei a şaptea, infailibilitatea conducătorului pămîntesc al- Bisericii, etc., etc.

Toate acestea au fost făcute "în Numele şi spre slava lui Isus Hristos", deşi nu au nici un temei "în Sfintele Scripturi, cuvîntul lui Dumnezeu! Oare ar mai recunoaşte Mîntuitorul sau apostolii.Lui, creştinismul acesta, dacă ar trebui să' vină iarăşi pe pămînt ca prima dată, sau S-ar exprima din nou: "Degeaba Mă cinstesc ei, învă-ţînd ca învăţături nişte porunci omeneşti"; "Aţi desfiinţat frumos porunca lui Dumnezeu ca să ţineţi datina voastră." (Mat.15:9; Marcu 7:9). .- ' ' '

Aşa dar, creştinismul părea biruitor în afară, însă în interior era înfrînt, căci nu era altceva decît un pă-gînism "botezat", dar neschimbat în substanţă. Este poate una din cele mai Stranii constatări să aflam că Biserica a devenit creştină cu numele, în formă,.dar a rămas

pagină în fond, în conţinutul doctrinelor, în gîndirea ei.
Există astăzi mulţi creştini sinceri în credinţa lot, zeloşi, convinşi ca au adevărul. Este oare suficientă sin
. -91-
ceritatea în această situaţie? Este de ajuns să fii de bună credinţă? Zelul lipsit de cunoştinţă devine riscant., (Rom.11:2)
Cineva poate să fie sincer pe un drum greşit şi cu toată sinceritatea nu va ajunge unde şi-a propus. Cauza? Cunoaşterea drumului este esenţială, nu doar sinceritatea şi bunăvoinţa. Acest principiu este capital în orice domeniu, însă în religie are importanţă incomparabila! Trăim numai odată şi nu trebuie să greşim destinaţia veşnică! A fi sincer pe un drum greşit înseamnă a fi iremediabil pierdut!
Mulţi creştini sinceri, care au făcut o lucrare magistrală în Numele Domnului Hristos (proorocii, minuni, eliberări de demoni) vor primi în ziua judecăţii neaşteptatul răspuns: "NICIODATĂ nu v-am cunoscut; DEPARTAŢI-VĂ de Mine, voi toţi care lucraţi FARA DE LEGE!" (Mat'7:21-23). Am avut, aşa dar, posibilitatea şi surpriza să înţelegem că între creştinismul Bibliei şi cei practicat as-tăzi este o mare distanţă, o uriaşă prăpastie; ca în ciuda aparentei, oficialei biruinţe a creştinismului asupra

păgînismului, bătălia a fost cîştigata de păgînism.
Am văzut cum Biserica creştină a încorporat în învăţătura ei multe credinţe şi obiceiuri păgîne, prelungin-du-le existenţa prin înscrierea lor în tradiţia creştină.
Am observat că ideea nemuririi naturale a sufletului, specifică religiilor păgîne antice şi moderne, a fost însuşită de creştinism, devenind învăţătura escatologica de bază a Bisericii.
Nu am reuşit.sa descoperim izvorul acestei teorii In istoria'popoarelor, ci doar că teoria era prezenta din timpuri imemoriale.
Unde, cînd şi mai ales cine să fie autorul acestei idei atît de vechi, cu implicaţii atît de adînci în viaţa oamenilor?
Este oare Biblia în stare să ne dea informaţii mai certe, mai bune şi mai vechi decît istoria popoarelor?
****
rf M Ct <
< » j
3 c3r
p. 0 e
3
M 3Pn
pj g
g t- 0 r
j C
p- a 0 p
a 13 1

• o CH O
a o
0 C30*H*
N
Hţl r f pp
3 t D -
PJ • 3<o
rt o
fu - 0pr
W e
Ol 2HP
rt J
0 pPpp
rt' *to* - - -
**V* 3PNO
O J T
ti f PPr
ţf D>Jt
Oi
(S) Hf T0
3 , Dt
(5
t-h *c*■PK
P- »-

■
0) H pP O
O - -
H
'rt * P* 0
pi >
fjj
P> 3 >

3 pCnp
0) ; L >
•0 3Hr- 1
H- C eO 3
T
>i 0r HP d
3 1e -
13
re Pl r z H
re f e
K 1
3
N h i r P M
pj t)
1) P33 t-
C I 3
Hi
3 M • 3p0
pi c)
rt 3 - r Hr c O
rt » - e
3 ac *V*
P-
P»
H r 1<r tr
t e [1]
C NCr
P> 0 Ta
p- 3 cr n0 .
PX e G
n rt »1
' 3
fi Pwpf 2 P

to J - D [1]
H
ţ» H 1 N
to 3
rt o &NcP
) J
*i i r X
p» _e R
p. i
.
fD *c* 3o u H
3 i ^
3
& rt 3 ▶r r H
Cet c
PJ I N C H •
D C
& r r D&
W e e J
N
p> Nr p
pil e-
H'
3 Hr p
0 e -
0 o3<3
13
H.
H- r pa
PJ t -
3
3 n NCP
H l

P' PMTn
0 - t
H 3 p Pr
»ţ3 > xe
0 03 H
H;
PJ'
iq 3paD
g i
rt 0 3pp
H i -
h 3 33
3
fD t C
rt r J
n Dpl p
P- *c* - i *
-
3 *t* 3p
OT *o* i
M
1 f 3
rt 3 D
0 1
P-1
■
n w
o c
M tr
H OT
•• o
«3 PJ
ti

re cn
• rt = o
3
p-3 p-o
3
O
c
0
rt
rt
0
c a
r re
e
3 0
» pî
s
l rt
) «
C
0
• pi

•
> rt
b P
0
1
3
pj
re
rt
p-

re
re
Pi re P- H.
Pl pi N
re 3
pj pi
re P-
5S/>
p-
re rt
> >
N
M
w
>
W W
6

•0
#4
H 9i
i
l

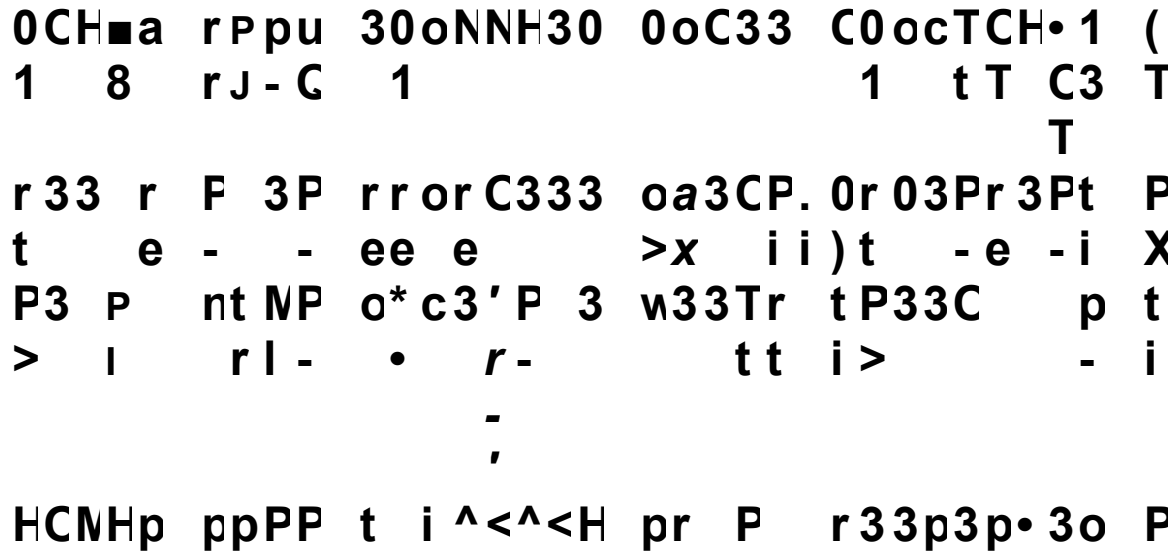

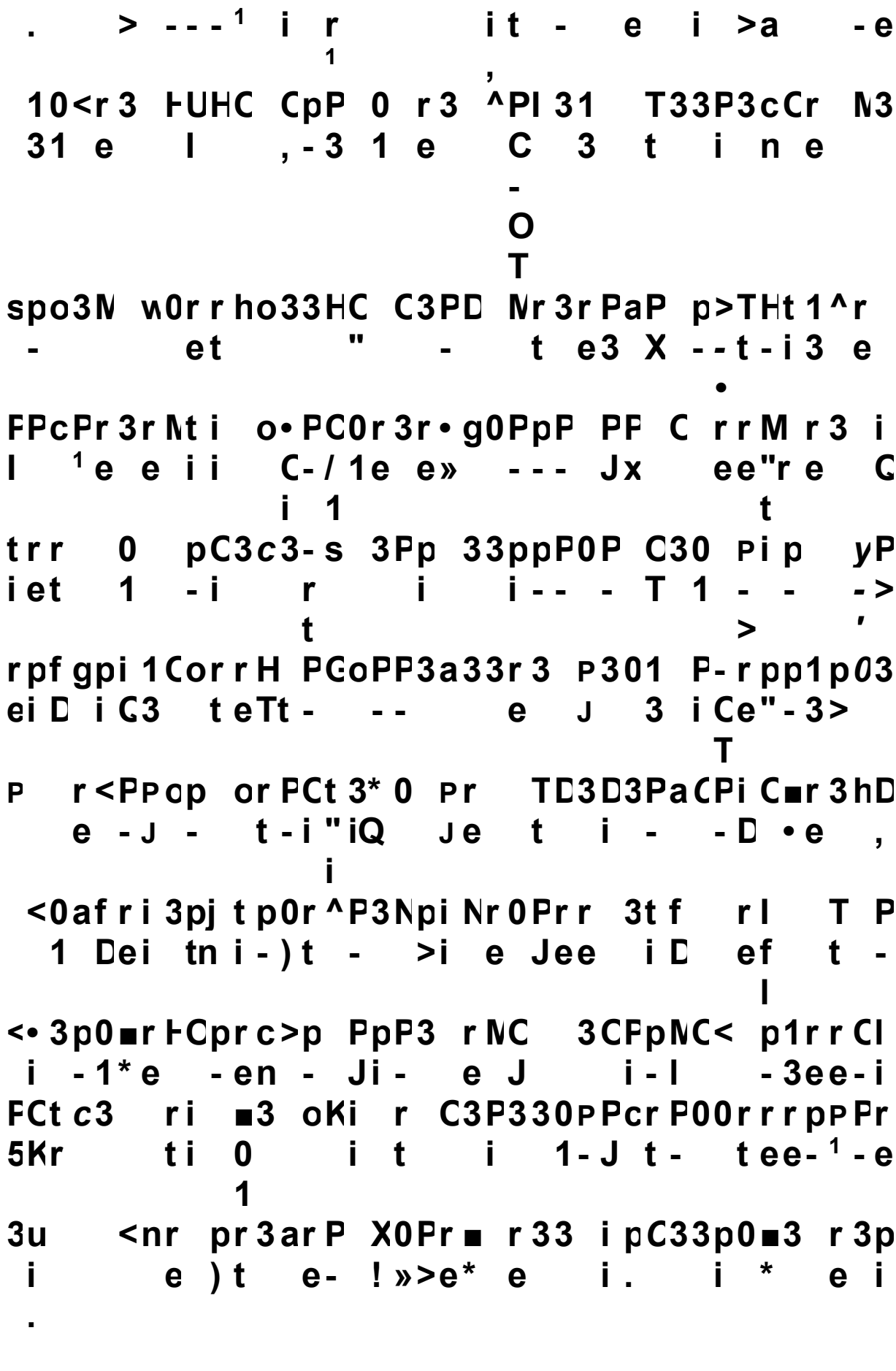

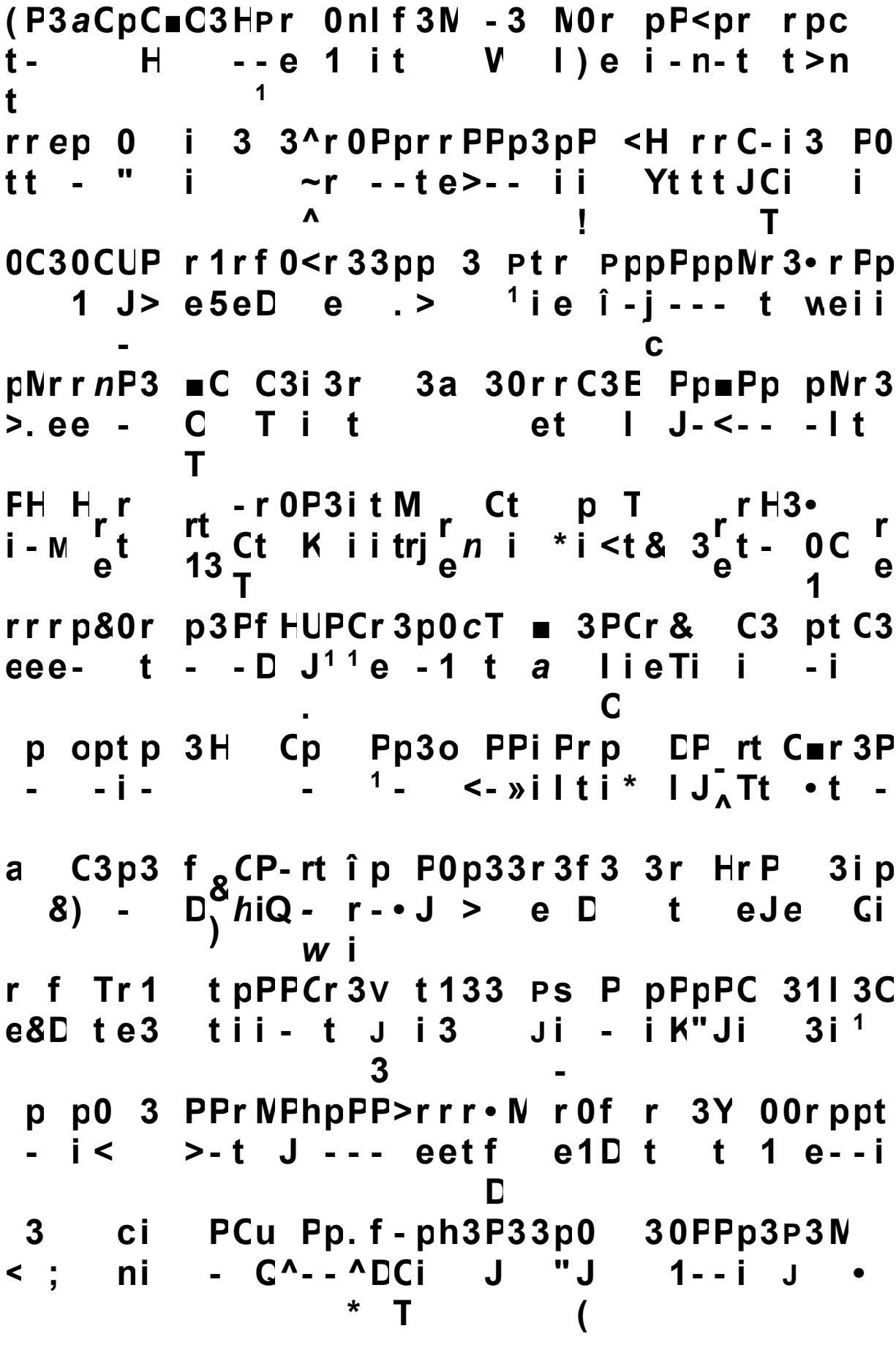

h pKpH MHi P3 P pP■PCf C H3 oM r r ao0
i <i i- i i J ^J -1■J D i •e i-te .u1
0
1
prP333H 0fplr-fH ar rM01n pP 3rMri Pt
xtJ D-ie•t t t 13 ii t ti -i
up3rt r 0 rCr r3 0pfc0 rcCf H 'prr3M 3rp-l
iy trj e) tkt e &1-Dn1 t *k*D >r-ee l t
. . e
pPPNr rCP0nuP 0 i p3C Nr0 afC% r o rp3 i
- K e& t K1 q1 J i x t) .D <t > ti X
<)
rPrriP3 i 1■30NM0rP3M a t0 Prf p3rPo ir U
t-teri- i 3 * l 1e; l i1 -tD - eJ it < J
CH01n 0 r<NP–pir 1o3 pCr33r 30tr'3 3 1■f 1
3 < tD >*-ie 3 i e t < 1ntp •D
i
D(itrHP C-P3 C MPO Prp p3P PPCrp3Har C ti
lDiit-J CK • ,K Jei - J -"Tex --t
T -rt C
M pp!30 rrCf pC3PMpD rP00D 3cr3' P^rr P.0
--_ 1 ttLi - J -3 ti11, :t r-aee v1
. - t
.
ro 3-Pr apPP rcHH3rPf3fTrPp 0pPrp 3N p
e rJt --J- tr e-i DStJ> *-lt- i<*
t ' < i
MC0P-t f3Cr c0 prptp 3P 3 pPC0pD Hf
b1-ri D t 1 it-ri^ - -1 1ii D
t c
Frn 0Pr PrP pop ^r r0C0T Hp33C3 rr 33a
>e> -e Je- - i t t1 1t /> ee '
l

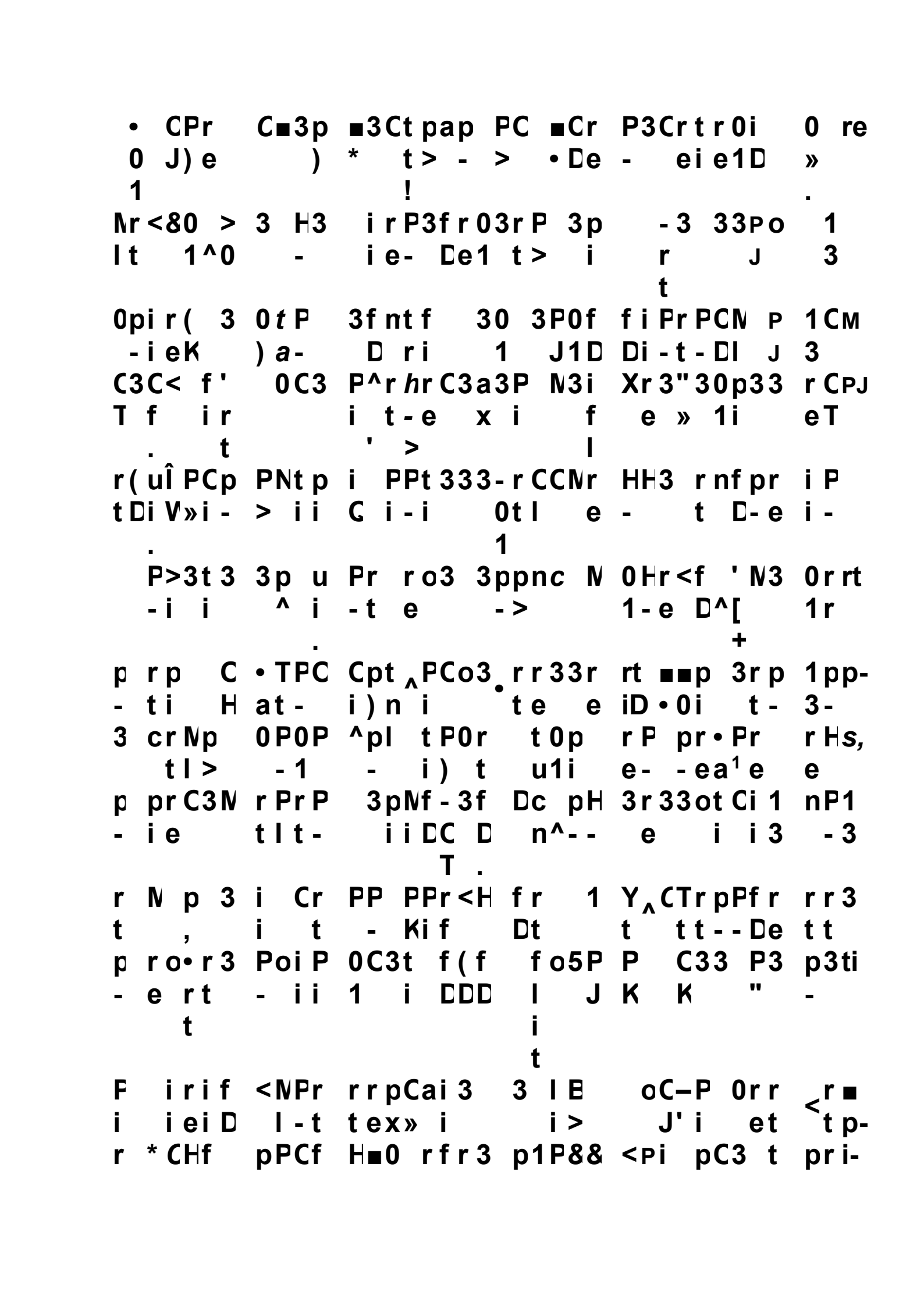

sfîrşitul sec.XV de două evenimente însemnate: bula papei Inocenţiu VIII (5 decembrie 1484) *şi* apariţia carpii "Malleus Maleficarum" (Ciocanul vrăjitoarelor) de Jacob Sprenger. Acestea au condus la trei secole de coşmar şi executarea a o sută de mii de persoane" în Europa. La sfîrşitul sec.XVII a avut loc răsunătorul "proces al vrăjitoarelor" în lumea nouă (1682, Salem, Massachu-ssetts). Care era, însă, poziţia poporului lui Dumnezeu în timpurile Biblice faţă de practicile oculte? Ce ne învaţă Biblia?

.

• 12.1. OCULTISM CONTRA EVANGHELIE.

In înaintarea sa, Evanghelia a întîmpinat, printre altele, şi opoziţia ocultismului. Evanghelia şi ocultismul, aşa dar, se află în contradicţie. Cîteva cazuri vor demonstra superioritatea Evangheliei în bătălia pentru
inimile oamenilor.

-95-

lui Prea înalt şi vă vestesc calea mîntuirii."

Pavel a mustrat duhul de ghicire din ea şi în Numele lui Isus Hristos i-a poruncit s-o părăsească, ceea-ce s-a şi întîmplat pe loc. Ce era rău în aceasta? Nu ajuta ea pe apostoli? Nu putea ea fi considerată un deschizător de,drumuri, un înainte mergător? De fapt ea ajuta, nu se împotrivea! De ce a fost Pavel necăjit din cauza acestui ajutor şi a procedat atît de categoric? Apostolul a înţeles cît de clară este deosebirea dintre Evanghelie şi ocultism, că nu pot avea nimic în comun. Aportul vrăjitoriei putea să aducă numai o greşită înţelegere, o confuzie, putea să compromită solia mîntuirii. Evanghelia asociată cu vrăjitoria, chiar în acest aparent nevinovat amestec hu mai putea fi Evanghelia lui Isus Hristos, ci doar o contrafacere a-eii

Creştinismul nu poate primi ajutorul ocult fără a se contamina şi contrazice. Pavel ştia foarte bine că el ducea vestea bună în puterea Duhului Sfînt!

A. VRĂJITORI CONVERTIŢI.
Cazul relatat. în Faptele Apost.19:19 reprezintă un succes vizibil al Evangheliei în oraşul Efes: "Unii din cei ce făcuseră vrăjitorii şi-au adus cărţile şi le-au ars înaintea tuturor,- preţul lor s-a socotit la cincizeci de mii de arginţi." Puterea Evangheliei a învins puterea ocultismului, influenţa lui în conştiinţele oamenilor.
Oamenii renunţau la o profesie care le aducea cîş-tig pentru a se conforma adevărurilor Evangheliei şi a se bucura de promisiunile ei. Mai mult, ei fuseseră martori ai manifestării puterii fără seamăn a Duhului Sfînt (v.11,12) .'_''•'•■
B. ALIAT AL EVANGHELIEI?
Intîmplarea redată în Faptele Apost.16:16-19 este un episod în care ocultismul interferează Evanghelia. De data aceasta, în oraşul Filipi, capitala Macedoniei, primul cap de pod al Evangheliei în Europa, Pavel şi Si-las au fost urmăriţi de o vrăjitoare sclavă care striga în urma lor: "Oamenii aceştia sînt robii Dumnezeului Ce-
C. CONTRAFACERE A EVANGHELIEI.
Prezentarea dramatică din Faptele Apost.13:6-12 arată cum un vrăjitor, profet fals şi consilier al guvernatorului insulei Cipru, Sergius Paulu.s, căuta să abată pe dregător de la primirea credinţei în Isus Hristos. Numele vrăjitorului era Bar-Isus în aramaică (Elima în 1. greaca).

Pavel, prin puterea Duhului Sfînt 1-a mustrat sever cerînd ca m£na Domnului să-1 loveâ*scă cu orbire pentru un timp. Vrăjitorul orb căuta mîna unui om obişnuit să-1 conducă. Dregătorul asistînd la întreaga scenă a fost convertit la Evanghelie. Vraja ocultismului şi-a pierdut puterea în prezenţa Duhului Sfint. In mustrarea adresată,apostolul a identificat pe autorul vrăjitoriei cînd 1-a numit pe Elima "fiul dracului". Elima era unealta, purtătorul de cuvînt, "fiul" Satanei. Este util să remarcăm că oricînd Evanghelia cîş-tiga teren într-o inimă, Satana se prezintă ca să deruteze, să strice efectul. Şi obsevaţi ce mască potrivită şi-a ales! Numele Bar-Isus în limba aramaică înseamnă Isus - Fiul. In realitate era "fiul Satanei"!

t-S P 3
3 >
>
a
(D C P
C fD -
£U 3 n
3
- p- p
rt d)
<
ni P-
3
o, - Ht
- r

fD • 0 d H
w 1
g
01 H- t o N
d 3 >
13 3 P p «
fD - ,
0 r P N
ro 1 t J >
rt
*oi rt p p
ro - .
ro ti t r
rt i o
M p r P *Ui*
P- x o J
t-
h
* o M >
O
d a 2
P)
fl) O p p z
O P, - >
rut P- 3 3
rt
rt ti r a
fD t
C fD t d
3 a
rt d pi P p o
P J -

>
d 3 pr
, t
i-i p. r o
fD pj t
0 O £p H
01 M .
M P. d O
rt rt
fD * 0H
1
Pi • Pd
i
3 *V* M r p
t -
tj o 1 p H
i
px = 3p •
tn P) i
p> r •
P- o
px O pM
cr Pi - l
-rt p, 0 W
p- p, •
P- H p. 0
(1 1
1
P- O *z* r >
px rt t
(-• P) o
pi
0 O rt pP z

rt - - a
H. P D
d J
13 a <P
rt J
M M ro od
o
6 H- PJ M <
l£|
3 3 P dd >
>
rt
H. a 3 Mp
ro ,
P- PJ P o
fD I
■- t-i M t r
p Ht
>
fD rt P a
3 «
-~ tfj P o
0> J
2 pi a
P
x
pi ti ar
0 H o
rt d P d
X
Hi 0 o H
» Vt 1
.fc> p- •

T3 p- —
•• p- pfj
H i
00 C c
p- Pt)
— < 3 0r
ro t
• pr
H-1 - o
p
.

Domnul Hristos nu contesta că vor fi minuni, ci autenticitatea'lor. In cursul "producerii" minunilor pot sa apară însuşi Domnul Hristos, Fecioara Măria, Petru, vreunul din marii profeţi sau Sfîntul Anton, dar, de fapt să nu fie ei (!?). Domnul Hristos îşi motivează avertizarea: "Fiindcă vor veni mulţi IN NUMELE MEU şi vor zice: "Eu sînt Hristosul!" Şi vor înşela pe mulţi ... Căci se vor scula Hristoşi şi prooroci mincinoşi; vor face semne mari şi minuni, pînă acolo, încît să înşele, dacă va fi cu putinţă, chiar pe cei aleşi". (Mat.24:5,24).
Acum este clar că metoda folosită cu succes este minunea, mergînd £3Înă la personificarea Domnului Hristos. Obiectivul urmărit este înşelarea oamenilor (mulţi), cu un accent deosebit asupra "celor aleşi". Nu este de mirare că începutul capitolului este marcat de avertismentul: "Băgaţi de seamă să'nu vă

înşele cineva". (Mat.24:4).
In asemenea timpuri siguranţa celor aleşi constă In ascultarea ordinului primit din partea Domnului Hristos: "SĂ NU CREDEŢI!, SA NU VĂ DUCEŢI!"
12.3. OCULTISM CONTRA PROFETISM? IA LEGE SI IA MĂRTURIE!
Consecvenţi ideii de a parcurge istoria de la prezent către trecut, vom face un salt de opt sute de ani de la timpul Domnului Hristos înapoi şi ajungem în timpul regilor lui Iuda. Poporul ales al lui Dumnezeu, educat după principii religioase înalte a ignorat pe Dumnezeul cel veşnic şi atotştiutor şi se contaminase de spi-ritul popoarelor vecine, adoptînd idolatria şi ocultismul şi de aici orbirea spirituală, întunericul!
Cartea profetului Isaia este, prin excelenţă, o chemare la reformă, la revenirea la adevărurile fundamentale. In Isaia 8:19,20 este dat un strigăt de alarmă: "Dacă vi se zice, însă: "întrebaţi pe cei ce cheamă morţii şi pe cei ce spun viitorul, care şoptesc şi bolborosesc* răspundeţi: "Nu va întrebajOare, un popor pe Dumnezeul său? Va întreba el pe cei morţi pentru cei vii? La lege şi la mărturie!" Căci dacă nu vor vorbi aşa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta."
Cunoaşterea Viitorului reprezintă una din curiozi-

tăţile mari ale omului. El doreşte să ştie, sa afle, să iscodească viitorul. Pseudoştiintele oculte promit şi susţin că viitorul poate fi cunoscut prin ele,- ele răspund acestei curiozităţi. Şi cînd căile oculte comune (divinaţia, mantica, magia) nu dau răspunsul aşteptat, se apelează la necromanţie, comunicarea cu spiritele' morţilor. Necromanţia este disciplină de vîrf în ocultism; ea este spectaculoasă! Fundamentul acestei practici oculte este chiar doctrina nemuririi sufletului! Intrucît sufletul este nemuritor şi deoarece spiritele morţilor cunosc viitorul (?), comunicarea cu ele este cheia pentru- stingerea curiozităţii privind viitorul.

Profetul Isaia opune prompt profeţia, necromanţiei: "Nu va întreba un popor pe Dumnezeul lui? Va întreba el pe cei morţi pentru cei vii?" Isaia ştia că "cei morţi nu ştiu nimic!" (Ecl.9:5).

In sistemele religioase păgîne antice, necromanţia se practica intens. Cum de ajunsese, insă, atît de răs-pîndită în poporul ales al lui Dumnezeu? Cum se face că practicarea necromanţiei devenise populară în timpul lui Isaia? Aceasta nu a venit deodată; rădăcinile erau înde-părtate.

încă de la întemeiere, în statul de nord s-a practicat oficial idolatria. Din raţiuni politice Ieroboam I inaugurase două centre de închinare păgînă (Betel şi

Dan; 1 Regi 12:25-33). După eforturi nenumărate de recuperare făcute de harul divin, după îndelunga insistenţă la po-căinţă, vazînd hotărîrea generală a acestui popor de a rămîne în păcat, Dumnezeu Şi-a retras protecţia Sa. Urmarea a fost dispariţia statului de nord (Israel) din istoiie pentru totdeauna, prin sabia asiriana. In felul acesta a început Diaspora (Galut, ebr.). Cronicarul biblic descoperă cu imparţiala claritate cauza prăbuşirii politice In aposta-zie, In decădere religioasă: "Lucrul acesta s-a întîmplat pentru că copiii lui Israel au păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului lor ... pentru că s-au închinat la alţi dumnezei. Au urmat obiceiurile neamurilor pe care Domnul le izgonise dinaintea copiilor lui -Israel ... Şi-au ridicat stîlpi idoleşti şi Astartee ... Au slujit idolilor... Au părăsit toate poruncile Domnului Dumnezeului lor, şi-au fă-

UI H> -O! Ui. O Qi h
cn.3 P- o P* P- a«
Ţ3 O
rt hj p-< tu
O O 3
V D
O fD
*> .:
O 13
c o
M O *P* t-i

P- O
o
W p-PX P-C
P< CJ C
P-
< ti
P- 3
O fD
(D uQ
P-
cn rt
ax n .
p- •
p- o 3 •
p- p. P-
d -oi a
M «rt p- o
G O M 3
P- 0 3
•3 h C
D fD P^J^
d co
3H) WD
O 13 PX *O*
a> o
rt hf
re *
3
p- a
p- e P- *o
fD PX
P, 13
ro H

P BJ
o
P- rt OJ P-
o 3 o
fD P P>
C 3
P)
•a
P, fD O rt P-
O (U
rt
Di fD
O 3 P- •
fD Ul
a tD
c o
O 3[1] fD fD
rt p-
Hi M -cn P- O P-hi
PJ
Ul-
G 13 3 P> 01 3
p
Hi
PX O
H P>
P< 3
&
H
fD 3
p) P>
O 3
. p-

= P
3 O fD 13 N O
P- C 3
P> 3
fD f-î 3 fD
d d 01 N
- h-[1] pf (D
H C
H W O p-l PX p-PJ
o o
3
rt a
•cn Px d
p- o
3 O fD <D P P P,
3 W
tu ax p, hj
13
o
X! O
n c
M cn O
<
01 l
a
l
3 C H 6
P-
P> H 3 O
Efl
O
O fD O H-rt
P- tn rt p-l o P -oi P, C C rt * < P-p- tr P- tu

"" Px 3
rt -rt a
C fD P
rt N rt
fD
p>
3. O P,
3"
P, cn
p- i pi
rt h
tu 3
m 3 p-
C
3 C 3 M W cn rt rt P- O 3
•• p
-cn
p-
3 ft
fD
fD
i-3
O
a
p. pj rt
Mi fD
Px l
C ii <cn p- p-
rt • fD
W
Hi fD
O <
fD (D

P CL
C fD
p
P- (D <
3 xn tu C p- ui.
rt
o
p-
h
rt fD
O
H-3 rt
fD C
U3 3
P,
P O
3 rt
rt o
tu H h CUC fD *G* I P-
p-p> -cn 3 cn p-P 13 p- d rt 3 3 P-
fD 3 fD PJ fD P C PJ
P-P> I
►0 3»
P
p- O oi
3 II H
M *G*
Hi fD UI.
O P-
o a rt
o •
^ C K.
3 PJ >

< O N P C P-
M H a ro -rt P-
PJ p- rt
Hi di tu
3 rt
K O P
3
PJ
n H
fu fD
w
fD P> P- 3
rt D H
fD
PX Di P-
a 3
p.-rt 3 fD
P> fD 3
o -cn 3* P-p-
3 DJ l
ffl
O > 3
PJ P-Hi
cn tw o
w n iu
l *G* P.
lr[1] rt (D
3 & o
P> P- D*
3 3 fD
P- l fD
g
tr-crj M p. P) l

3 iQ
3 fD
C P-H
C O
p- -cn
• rt
•cn p-
Bl l
PJ
P> 3 O *V* p-3 OJ rt
H>
B cu H' 3 rt fD PJ
p) 3 rt P, (D iQ p-P-
O ■cn rt p-P,
PJ : H P, M P-
& ^ P- 2 o cu PJ 3 rt tu cn CU fD
tu cu H
fD Hi px
td o
tu *p*
pi rt
H PJ fD fD tSl O
c rt
M P-
pj
cu rt
a
fD O
px > & O
H P,
fD fD
iQ LQ
PJ Cu

rt rt
C C
pj pJ
d d
p- p'
tu tu
o
d rt
P,
a (D
P. fD
* cn
rt
PJ fD
Hi P, PX px
o d d
rt p)
3
p- pJ
a P-
O 3 M rt fD
0)
o o
3 3
Cu P-tu
Hi CL
P, (D Cu
PJ
rt 3 Hi
fD O O
ifl
O fD pJ
d o pj

rt rt
H- H
G -W P-
P- fD p-
P- PJC-O
cu -cn H P-ro tu cu
i^ ft
tu -a>
a rt
T3
D H
C
3 tr M
3 C 3
fD O fD
> -cn D
cn p- ro p-
H H PJ
p- cn o
tu ii (D
tu fD
• fD PJ
O H PJ O
ii cn <• px
cn
Hi I
oi HI n
P^J^ 3 d
d O rt
ui. tr
p- p. <
rt 3 " P-tu rt
Cu cu M rt fD

O ■ rt -cn Hi d P- fD
PJ
13 P px PJ P,
fD
fD -cn •- p-
3 & pj p- H
d rt fD
p> 3
a R
a
3
■ffl
p-
rt o O P) H P, fD H PJ PJ
a
PJ O
pj
H Cu d rt P- H ' P-PJ O
cu -<n p-
rt
p- p-cn &
P,
M fD PJ O
rt P- P,
p-•cn cu
= tu
NJ Hi O
W cn fD rt
p. Q,
d
H cn
d d
O fD

fD
P>
3
a tu
>
cn rt cu P,
p; tu
Hi 13 PJ O
rt d fD P-^{1} fD d
p. Q,
PJ fD
N
H U3
fD
PJ H
ax
H 13 PJ
d H cn
CL Px P-
pj tr cn
- C rt
•cn cu
3 P- rt d P
fD P-
Cu cu tu
H> tr a
3 H P-
< *G* 01
0>C ft 13
rt Pi PJ
(U M H
rt px p-
rt

Pi P-
Cu
, ft rt m M' p- 3: cn d p* 3 3 -d
fD -01- M
P-O. 01
fD *H* fD 3 (D O O 13 3 H' ' P- 13 O P, px O
•~ O
Cu
P —
rt P,
01 O fD
* rt N
a d
fD M
fD 13 - (UC
O PJ
d d 3
CU
rt p-cn pi pi
p,
fD N
P-
3
rt px
(D
p- o ». cu
ii ft
H O fD
P-fD PJ O 01 rt fD
O
d
a
fD tu

R
rt fD
a PJ
(D rt oi
rt px Pi
fD Hi
fD 13
O P,
rt pi ia
coc
H-[1] I I
H (D
d
p-
p>
3
fD rt 01
rt p-
(D PJ
P, ifl px *V G* P-
O p) p-3 P PJ fD P-
3 Sfl rt p-fD CU <
H
a PX
0 ui. 3 P-3 rt d 0 H- P, C P-P- fD
«1 3 P-P>
3 01 P- l p. (U
3 C &
C <
1 P> t"[1] 3
• *a. c*
rt
C

tu
c
p>
3 rt rt P, P, fD fD Hi O <*Q W* d fD O rt p- d'
13 O P -01 P-P- rt Di 3 P- O P, H Hi p- p-O O pi
ro
13 O fD fD pi P, P
HI d p- P, p- p
> cn
p- H rt O pi « H P, p- rt •cn fD Hi p- *a* p- p-p- pi » o c
cn l
c
o c l
o
PJ?
ft
» o
li 13 fD
H P-
fD
01 ft 0!
fD *n* o PJ
Hi O fD PX
p-
fD
H fD
■*X, P*
a-
H- t"[1] Hi (D fD ^D P. fD p- Pl ft
CD 13
•• O
13
3 O

0 H H C PJ M H C px p-
H H 01 P-. H rt Pi C CD PJ H l-i •
- >
O
01 fD PJ P O 01 fD ft P, PX Di
O H ft (D PJ iQ H (D Pl<
» O O
ui. 3
c vt
& P-(D 3 l fD
C 3
l ?
&■ o p. p>
cQ 3
tD a
PJ
3 _
fD 13
P. P.
PJ P-
rt 3
H-Pl ft
c
M 3 C fD
d
2 H .0
P- P-
Oî 01
rt O P, p-fD
p-
ro
O 13 C P,
H- P> 3 3

O O PH PJ
-.î O O
PJ
D. Hi (D O
01 P rt 3
P<
NJ
cn
>
z a
H
M
t-3 H
ss w
O PJ
fD fD
P. --- P-
to rt
Pi M
^ »
(D
pi U3
P-
Pi P-
fD» ţd -oi n
Hi fD P- C
O cQ
P. P- P) ft
rt O
C M Pi Pl
p cn C rt
•• oi PX
l 13 O

UJ O *l
-• 13 rt
O P-
H H P.
P, (D C (D
fD P. W P
O 3 C
prt io
C P- H"
p- 3 ••
13 P-
P) C H
M I PJ H
D 3' cn C O — 01 rt •
P» H P. (U p>
rt
3 i-h <
O P. O
■01 P> M
rt 3 tr
tD ca p-
3 3" 3
P- H- DJ
p, pi C P- I
P- O 01
P> fD 3
fD- PI Di
p- cn ro ro d
►O (D
lO P>
cn 3
PJ
- H" CD P

13 —X oi
P- (D
l_i o,
P-
13 PJ
(D rt
3
P>
3 P>
Oi 3
(D 13
13 Px
M P.
P- P
X P fD
3 P-P, (D
Z 01 P
cn P 3 P p- P. p-
Oi (D P P-
P> • 3 •
3'ţ)
-d d
.3 rt
rt
P p> w
rt 3 (6 px
o oi o
O P 01 M ft
ro P fD
' rt
p. C
p- tn
ro O

3 < p> o P p-
H fD H
d
■O) 01
p p
ft p,
d
13 rt ro
N CD
o
O. I
fD P
cr
c
o
O
a o
3 O
a oi
p- o
< p.
p-
3 H PC H
P
3 P
01
C 13 13 < P< P, p, h P PX px -J- 01 H
3 P- ro
P H.
■oi P, d p- px oi
M 3 P O P< H P, -01 P
P- 3 nit c
O P H

H d
P
Di
d
Ol O
cn ro
c j,
P, 13 N fD p- cn rt d (D P,
ro H o ro
V H
P- C
H cn
ro P
3 rt p-3 Vt
Px-oi •• p
o tr = o cn H n ro oi c M rt H< px rt P
p-o oi o ro 3 "
px
N -01 -01 P- P- P-
n
tD
O P-ii 3 p-O -01
p-
\> ro
D, p,
P- (D
3 tQ
• QJ
3 ft
o d d M
P &
a
P 01

rt P ro
c '
o
cn rt
3 ro N
fD 13 P C li M O O I P
O
p-l
La această Lege făcea Isaia trimiterea. Dar ce avea de spus Legea în legătură cu ocultismul? Primise Moise instrucţiuni speciale privind acest capitol secret, obscur? Da, israeliţii nu erau. în necunoştinţă, ei fuseseră avertizaţi: "Să nu fie la tine nimeni care să-şi treacă pe fiul sau pe fiica lui prin foc, nimeni care să aibă meşteşugul de ghicitor/ de cititor în stele, de vestitor al viitorului, de vrăjitor, de descîntător, nimeni care să întrebe pe cei ce cheamă duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care să întrebe pe morţii. Căci oricine face aceste lucruri este o urîciune înaintea Domnului.. Tu să te ţii în totul totului tot numai de Domnul Dumnezeul tău." (Deut.18:10-13).
In acest paragraf este o listă aproape completă de preocupări oculte şi din nou este arătată aversiunea lui Dumnezeu faţă de ele. Aşa dar, poporul ales, încă de la apariţie a avut o delimitare clară între ce este permis şi interzis, între ce este bine şi rău.
Mărturia la care se referă Isaia fusese

scrisă cu însuşi degetul lui Dumnezeu pe doua table de piatră depozitate într-un chivot de aur numit deseori chivotul mărturiei. (Ex.40:3,21; Num.4:5; Evrei 9:4). Aceasta era Legea morală, decalogul sau cele zece porunci.

Primul paragraf al Legii morale enunţă Unicitatea lui Dumnezeu şi interzice idolatria: "Eu sînt Domnul Dumnezeul tău ... Să nu ai alţi dumnezei afară de Mine!". Prin urmare legea se pronunţă categoric contra idolatriei şi a mijlocului de comunicare cu idolii, ocultismul.

Se ştie, totuşi, că idolii erau nişte produse manufacturate de om. (îs.40:18-20; Ier.10:3-5,8). Practic, idolii nu aveau nici o putere, nici o influenţă a-supra oamenilor. Este o degradare pentru om, capodopera creaţiunii, să se închine şi să încerce să comunice cu obiecte neînsufleţite confecţionate de însăşi mîna sa.

De ce, atunci, aversiunea lui Dumnezeu faţă de închinarea la idoli şi practicile oculte? De ce toate acestea sînt calificate ca "o urîciune înaintea Domnu-lui"? Poate fi închinarea la idoli mai mult decît adorarea unor obiecte? Şi poate fi ocultismul mai mult de-

cît o comunicare cu nimeni?

Biblia arată că dincolo de aceste obiecte de cult şi de practicile oculte există o

altă realitate.

12.5. ÎNCHINARE DEGHIZATA.

De obicei, promotorii închinării la diferite reprezentări (icoane, statui, cruci, etc.) susţin că, de fapt, închinarea nu este acordată obiectelor în sine, ci persoanelor reprezentate de ele (sfinţii, Fecioara, profeţii, apostolii, Domnul Hristos, Dumnezeu Tatăl). Această motivare este veche de mii de ani. Şi teologii necreştini susţineau la feli Pentru a fi feriţi de această confuzie, Dumnezeu a înscris în Legea morală un articol care aduce lumina necesară creştinului.

"Să nu-ţi faci chip cioplit, nici vreo înfăţişare a lucrurilor care sînt sus în ceruri, jos pe pămînt, sau în apele care sînt mai jos decît pămîntul. Să nu te închini înaintea lor şi să nu le slujeşti; căci Eu, Domnul Dumnezeul tău, sînt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinţilor în copiii lor pîna la al treilea şi al patrulea neam al celor ce Mă urăsc, şi Mă îndur pînă la al miilea neam de cei ce Mă iubesc şi păzesc poruncile Mele.. "(Exod 20:4-6; Deutr. 5:8-10; 1 Ioan 5:21) .

Acum este clar! Dumnezeu a interzis confecţionarea diferitelor obiecte în scopul adorării! CUIL stau lucrurile atunci cu celebrele opere de artă din diferite biserici mari şi mici, care sînt expuse pentru închinare, la unele din ele

făcîndu-se chiar pelerinaje? Stă scris:"Să nu faci!... Să nu te închini!" Aşa zice Domnul! De ce este Dumnezeu atît de categoric cu aceşti închinători? Este închinarea aceasta un act atît de grav? Apostolul Pavel, inspirat fiind, aduce dezlegare acestei enigme: "Dimpotrivă, eu zic că ce jertfesc Neamurile, jertfesc dracilor şi nu lui Dumnezeu. Şi eu nu vreau ca voi să fiţi în părtăşie cu dracii." (1 Cor.10:20).
Este posibil ca un om sincer să creadă că se închină lui Dumnezeu şi să se închine, de fapt, lui Sa-

aP- iQ
fl> Hi
P 3
a3 3 (B
>C C 0
r rt rt 3
t M P,
1fB fD
9p- 3
fl>
ots N
< fl)
Hop- ro fl)
(B Tt
O
33CO P-
3 3 H
fB rt
fl* rt p-
p-

*t r 3 P, d
ot g n
>
HXB) - rt
- C 3
P- P>
c 0 i_j. C
r) fl>
rt
M HI m K
O o H B)
Pr P- 0
- t ►O M
p) 0 fl)
(PB) H
B- M rt
fli H
r 0 P, fD
t fl) .
O
0 f n *t- H
) l n> tJ
)
Hr fD C
>t O B>
3 P*
3 (B) c O
Ec a rt P,
r Ert M
t JfB fD
fB
BX n d -
a fl)*

« d M H
1 P-
P-
(3 < fl) p. 3
3 01 O,
3
p 0 P- I-[1]
, P, <B
T3 (B
<
V n fl) 0
p. 3 W
(D
h Yt rt P.
3 fB
10 0)
P (fl> •
- E fl) « d
CB
rt
3 a rt 3 <: N
P-
0 P • T3 H
) " CD »
"3 t)
0 r (D 3
t fli a rt K
fl)
0 fB p.
H p.
C P t) C fB
D <B rt 3
< P P* 3 P

- P- fD
N
(t B) fl)
Bu0 *0
to
3 H-3 P. CU
O rt
fl*
PnfB rt
- >rt 1 fD
O
3 • (t ti
H|(J cn
P P,
C Bl fB
B P, *V -*
N
3 (B *O*
fD K
O
r 3 <tn d
t (B fB
M
t 0 rt rt
P fl) P-
H,
fl) d o
fD tr
01
O
3 w • P-
fl> P>
CD pi

f rt p.
l 3 rt H-
)
h H tnit
f ftW iQ
fl)
P BX fB
- O P-
P- 3
fl) 33a
B)
C cn rt
3 M P-
-cn fD
a P> H -
(B ft
fD
P-
P 3 d
H-
n rt a O-
> Bl 3
<
P- O
flX (B
P- fB
3 H 3 p)
1 cn
H-
a fB «
> fl) fl
M rt H-
1 (P

1 H
0 3
1 fD
1

H
tr[1] O
N
O
H >
w t"[1] a
H
W rt fl) p-
o o
p>
P- W
w
_,
3 rt
P) fD P,
P- fD
P- < P-
O a
O fD
3
rt rt
O O
< Px
(B ,
n cr
cn Bx fD
fD
< P-O
rt * p-

O
rt 3
Mi P,
fl) p- (B
■rt 3 cn
B« BX rt
Cu O
d p>
H 3
p) -rt rt ro, Bx H?
(B
fl)
.- O (1
fD Bx fl*
P« O
fD P- : iQ fD
o
pi P-
p- tn
3
d P, p>
fD 3
cn a
rt c
fD P-^{1}
fl) (B M P-
rt > o
nu
pj p-
0)
o o d
M
P- rt P- BX

H> fD
O fl) P, O
a
fD
3 p-
M fO
3
fD fD
tt fl) N
C cn P
M rt fli
fD B) :
fl) : *h*-> HIO. C fD fD P-
O < O
fl) 3
d
a 3
3 rt *H*
fD
rt
c
3
a p, p- ►o
cn M rt o> O 3 cn
cn
«w d
p- cr
i
O
d
i
(»
N

fD CD
01
rt P> fD *0
p-
fl) d
o. cr
o P-
H p.
fl) (B
H fl)
(B
P» B) rt i-î fB O fl) O 3 >D
O O d fl) O & fD fD
O O
d P-rt fD
O
d
P' N S 3 fD fl)
•p p d H
3" cn a
fD P
N 3 _____
fD fl) > ^
3 d «
rt » O ro
fl)< MB)
^ tt p ii)
P- fD O M
d p, g fl)
T3 0) 01 fD
p> PI
3 Oi
o o

3* P-
p- P-
3 P-fl)
M 3
(B d fl)
01
B) P>
Hi .fl> tS3
rt M
O
0 P. O X rt p> P- fD 3
01 (B Di - fl)
ta
p)
rt fD
3
fD Ol
p- *o ro p- p.
p-rt
Eli
O fl)
■___
fD fD fl)
01 (B rt ro MMC rt rt a 3 fB P, fl) o fl) Bx -
3-
t? P < *P*
3 -01 P-
fl) p- -cn
M 3 O C P, -
o p
B)
(B «
fl) rt P, o

O ■ O P- 01
fD • -cn p-
!-■ > 3 K
O fl) P-
P. cn » cn
fD
3 rt
O O *H* Qi N p) (B rt p-px -
cn o
P) p-rt
flj a
p>
fB 3 '- O -3 P-
3
n
3"
p-
3 fl) P, IB
fl)
a
d
0) -rt p-B)
O O
d
rt
p-
01
3 c
M
c p-
fB *m* rt
CB
P, fD N

O
< O rt BX
P- ^O Oi P O fD M cn p- p-p-
H cn n> rt
'O -fl)
P-
D O
fD 01 rt fB
O fl) P, O (B rt fl) 3 P--
d a
01 p-
P> Hi
3 fB
rt P,
P-
Di rt
d fD
O rt D O Mi 3 P- 3
d
Di pi
fl) Hi H fD iQ O O p-flx t-t •O ^ p- rt d o c 3 M fl) d rt p-
o n
(B P>
3
fB 3
N >
fD d P-
= B)
• a d
> cn
O
C t-i.
3 fD N

0 rt fD Hi H fD O
d a
M P, fl)
ro n
01 P-rt Pi
P» fD
3 O p-Ci H :
P) •
0> I-J ^-»
O fl) H
Uit X
H" P- •
fl) P- OJ
■M pi M
P- (B ••
0) Tt P. fD
fl) D fl) fD 01
n>
p> >
3
0 *p* 3- 3 P- O
01 P,
fD -M < P-
3 O O
fD B) cr
3 cr oi
rt d fD
- Pi p,
B> <
H
o p> rt
Hi O H C 01
p-

rt
ro *x* i
O.
fD
P> 3 -01 fD M fl) rt O fl)
O
p. pi
3 P'
N *a
A) P
o
d pi rt
& rt
2 *V* P O fD
d p-p- cn o
(B H>
> 3
p) p> a
M 3
0 rt P-3 P» w
H P,
01 N B) P)t p- (B
B) M P- P-
fD 01 «rt
flx P-Hi p.
H P rt
P- fl) fl)
P- 3
a p>
-01 fB -O
p- 3
O D
3 d

p- ^a
.- o,
o p, p-*a*
3 > rt o
O fl)f fD <
H fl) fD P- 01 M
P- rt «
fl)
3
O < fl) 0)
O fD AX <
rr O O
cr o
O fl) (B
cr o
0) P-
flx M T3 H O
P* 5"°
Bx O O rt d M
o M d
fl) M
p, > c
fD fl P-
P-
= 01-01
p> « p-3
« fl)
0 fD
P- 3 O 3 rt O
1 Pi 3
d i
cn rt
H P, fD (B

P>
3
O
3^{1}
P-
3
B>
cr P,
N Di fl), (B fD
d
« fl
•o
o
fD fl)
3
d 3
cu
co
tD
3
Bx rt 3 fD flx « rt O O
(B
3
O fD
d 3
3 C 3 rt fl) (B
N P- t/l
fD p-
P- B) 3
p- d fl)
cn p- B)
OK
01 p-•O OK, B)

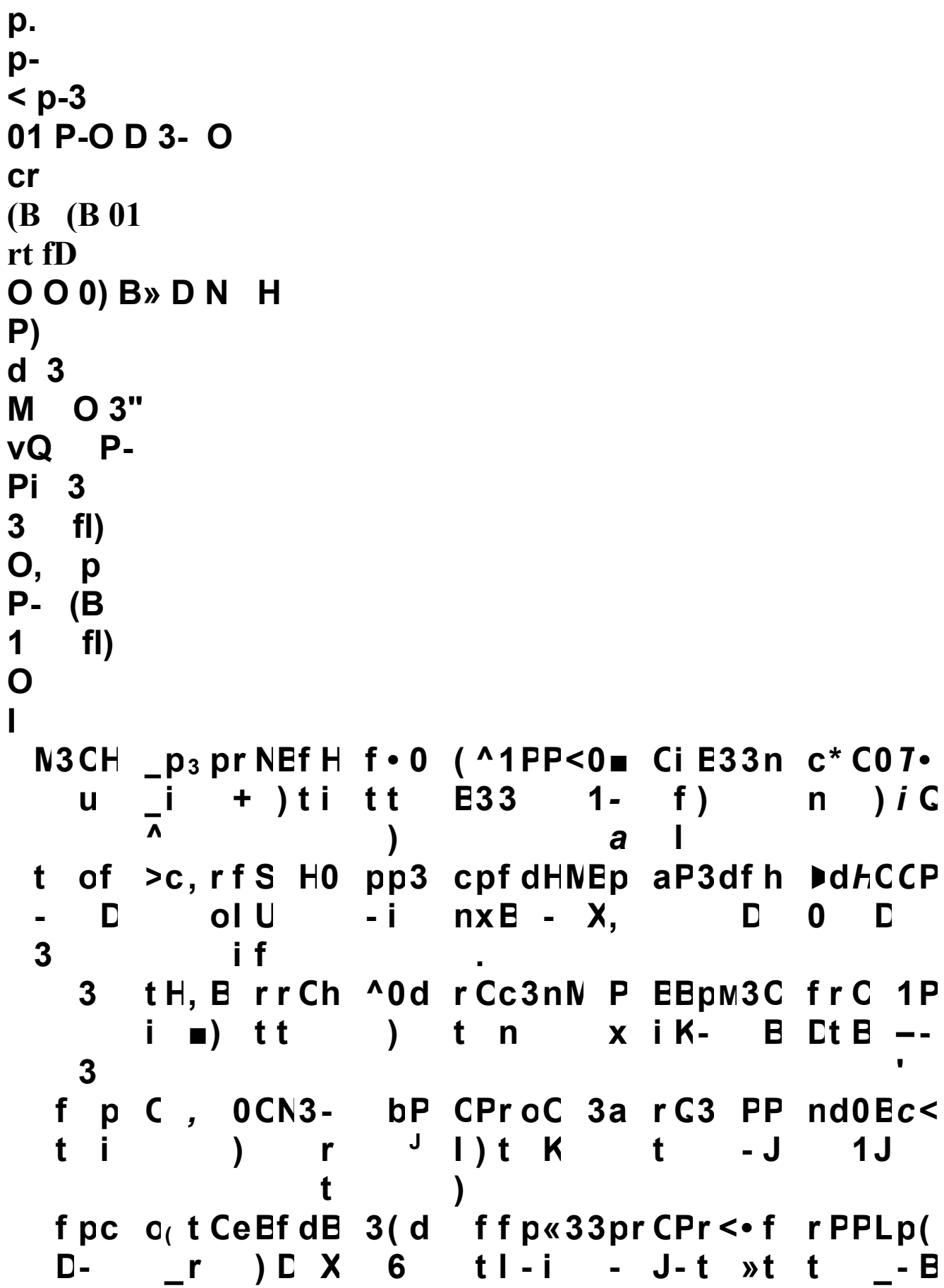

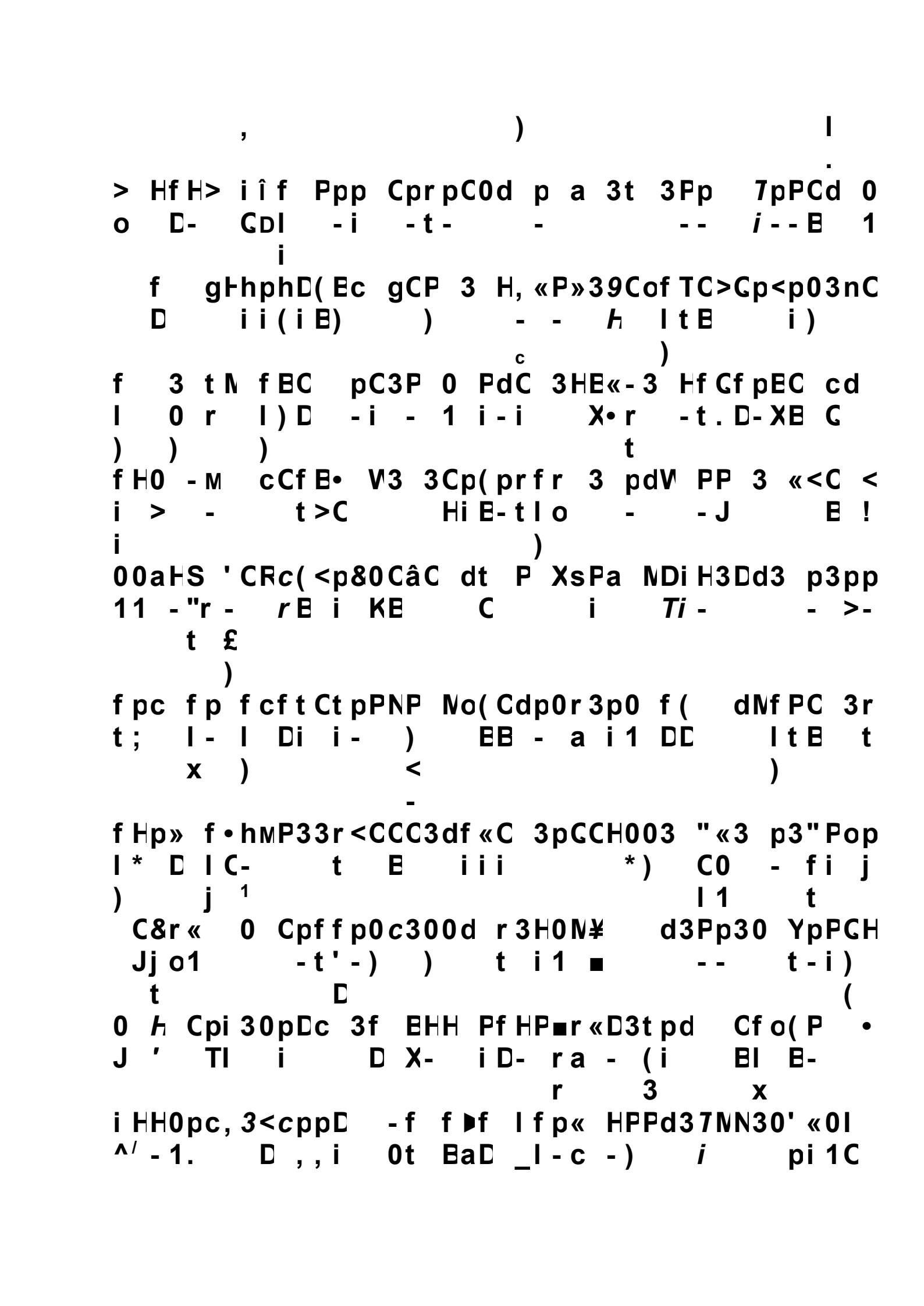

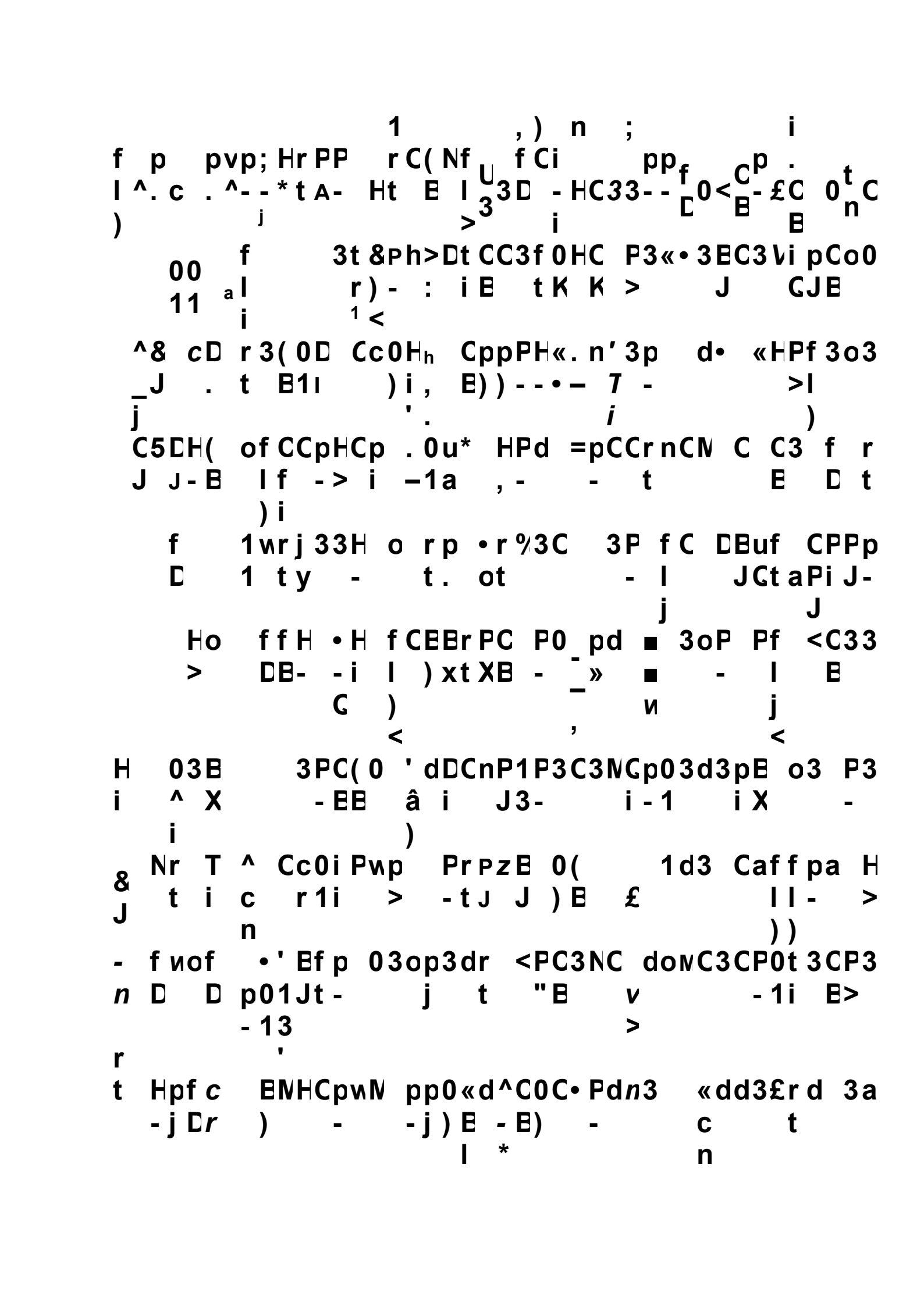

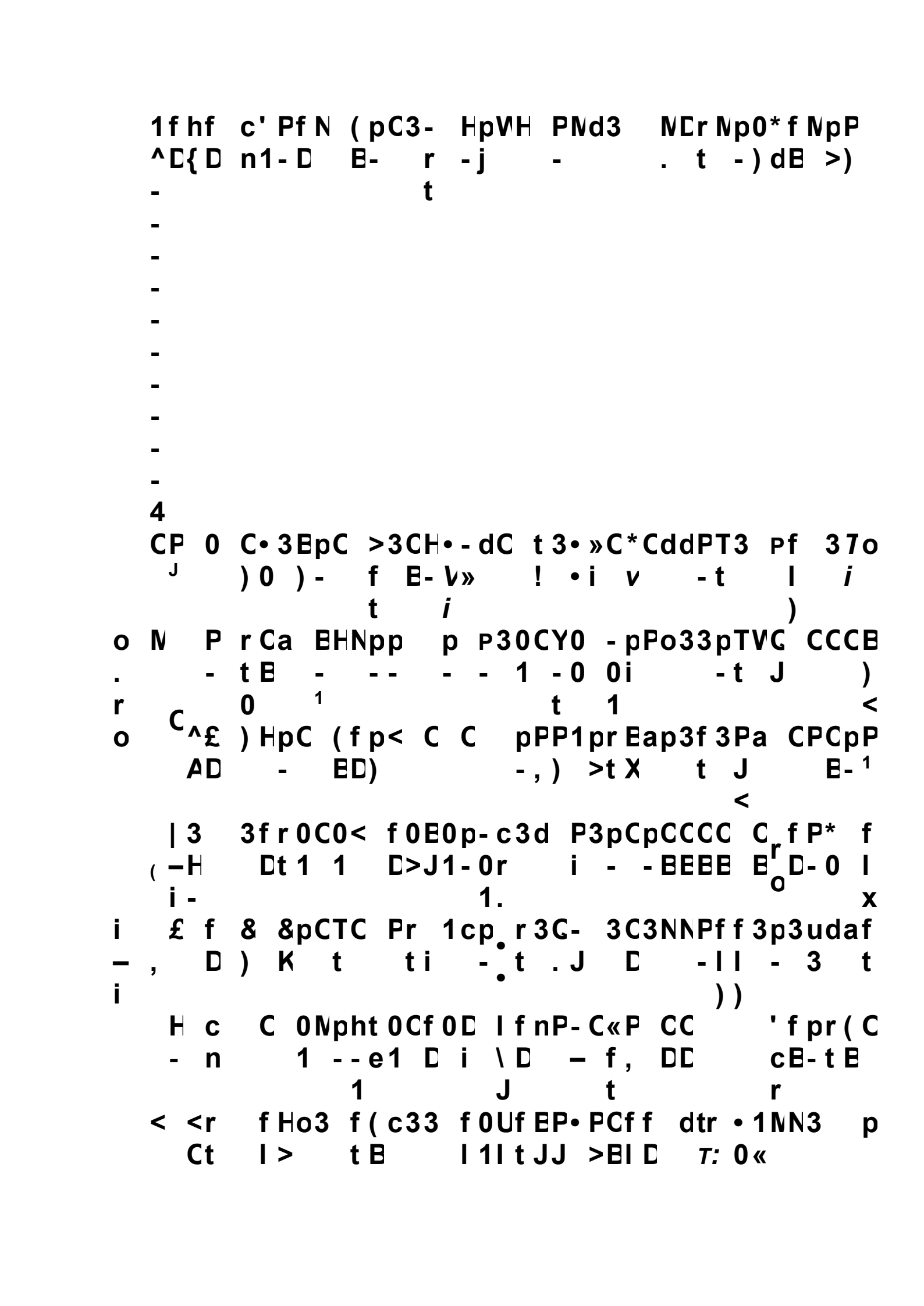

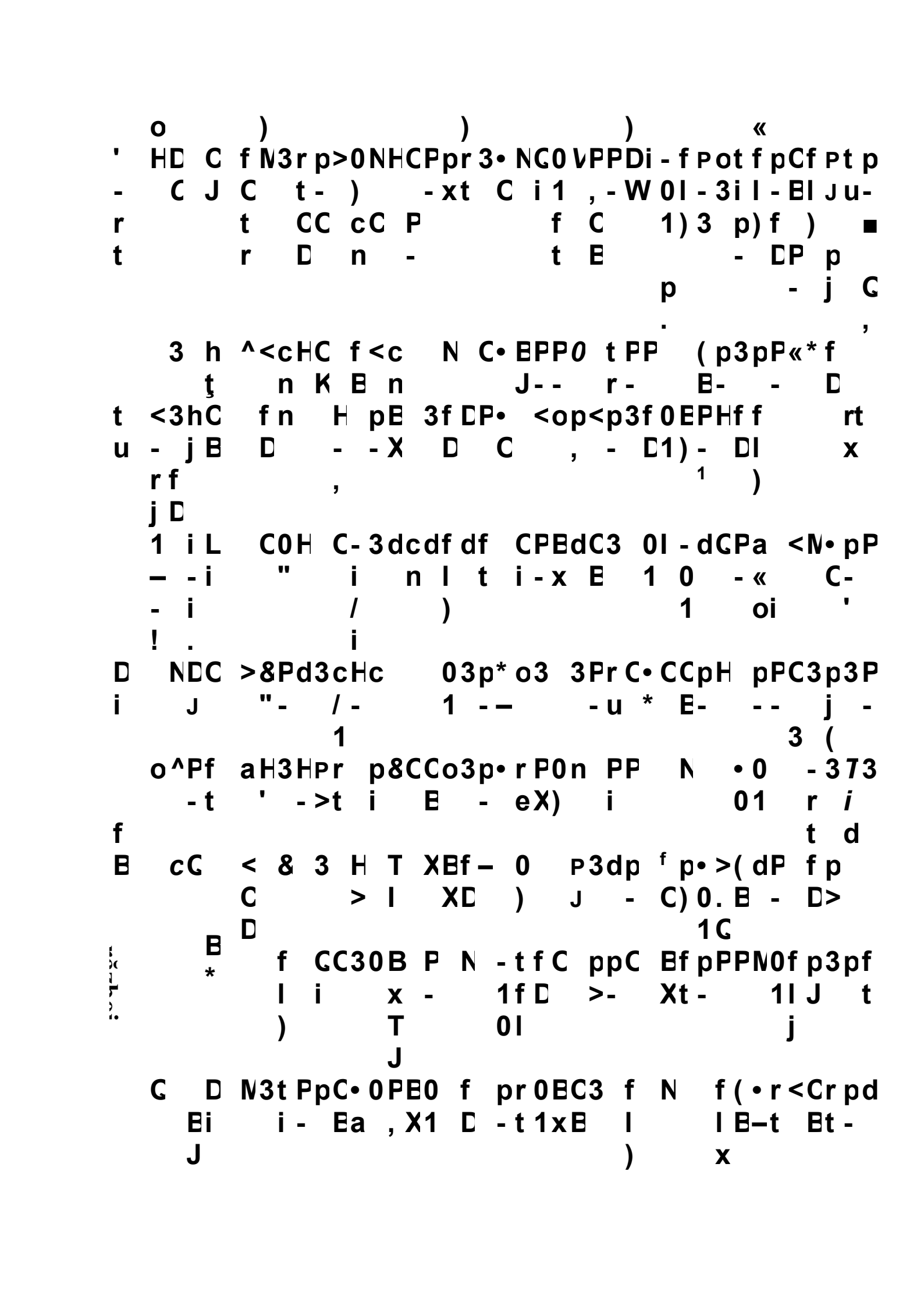

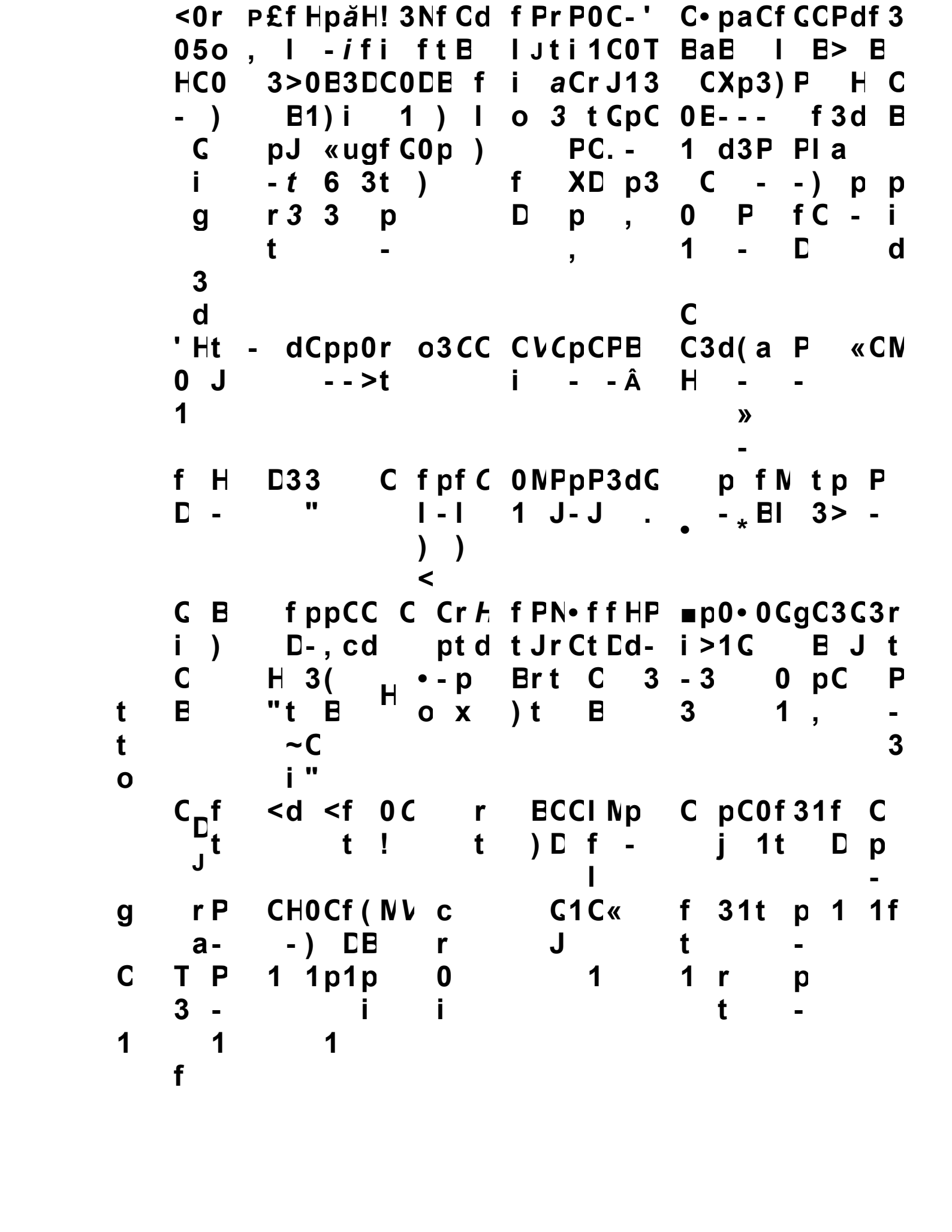

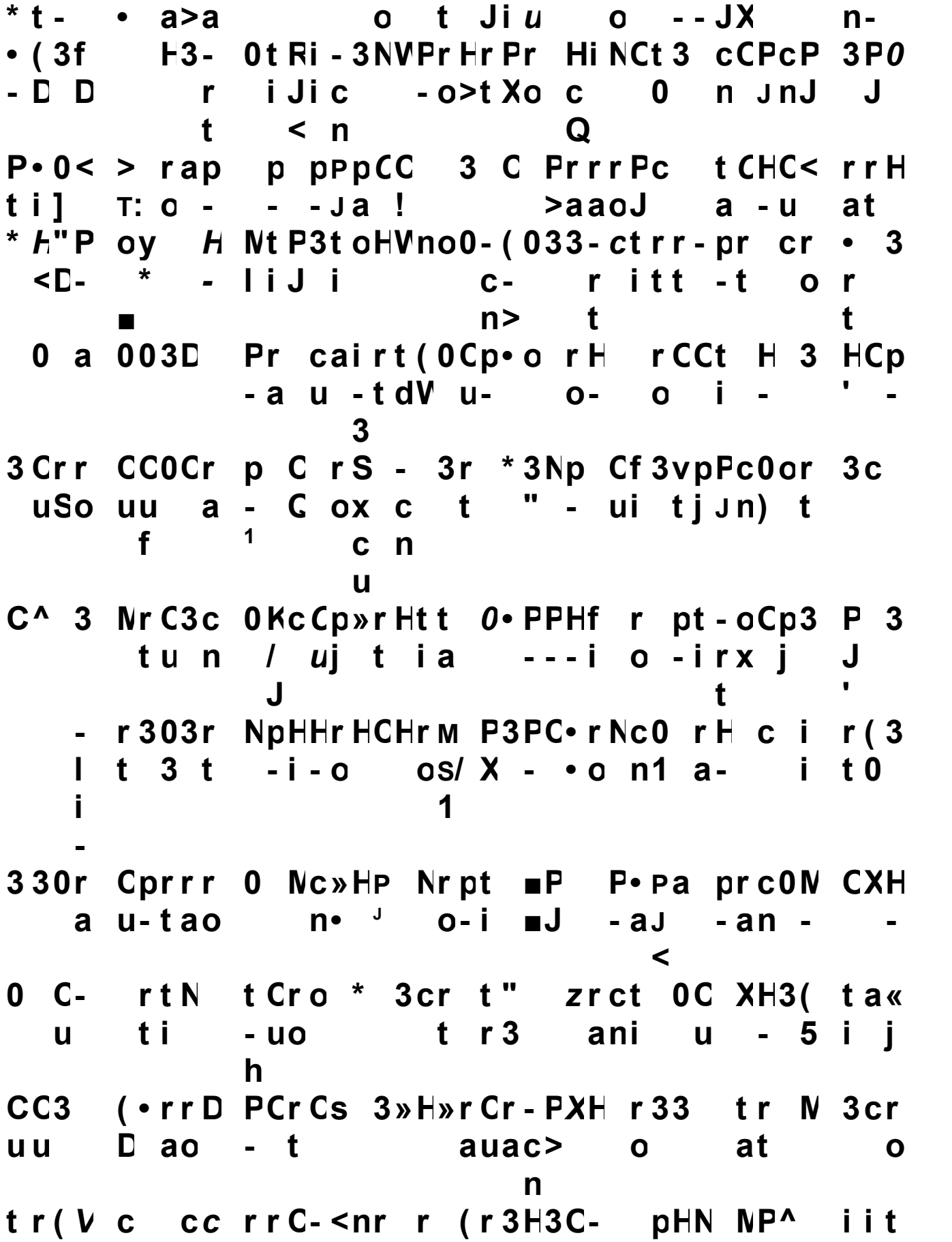

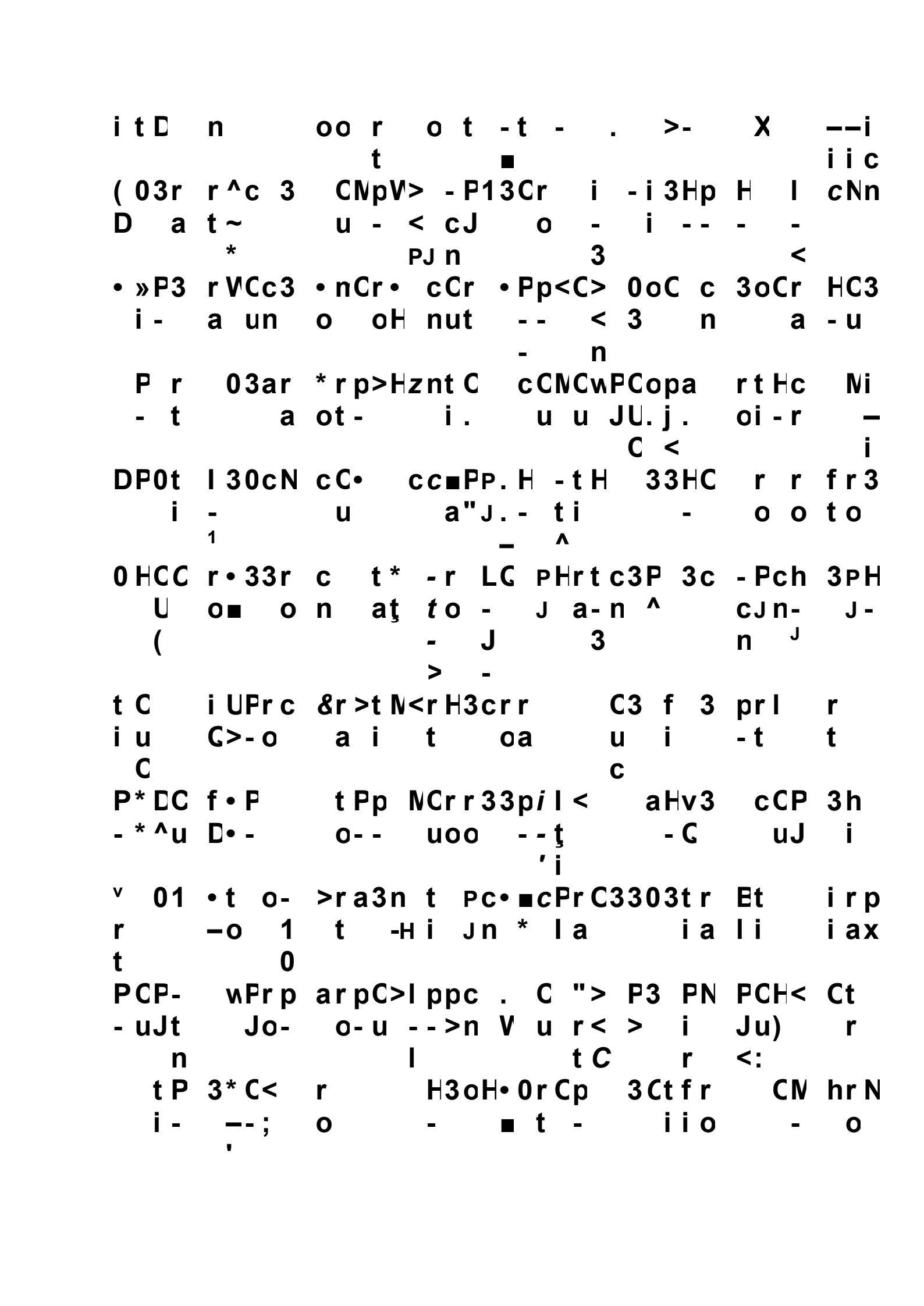

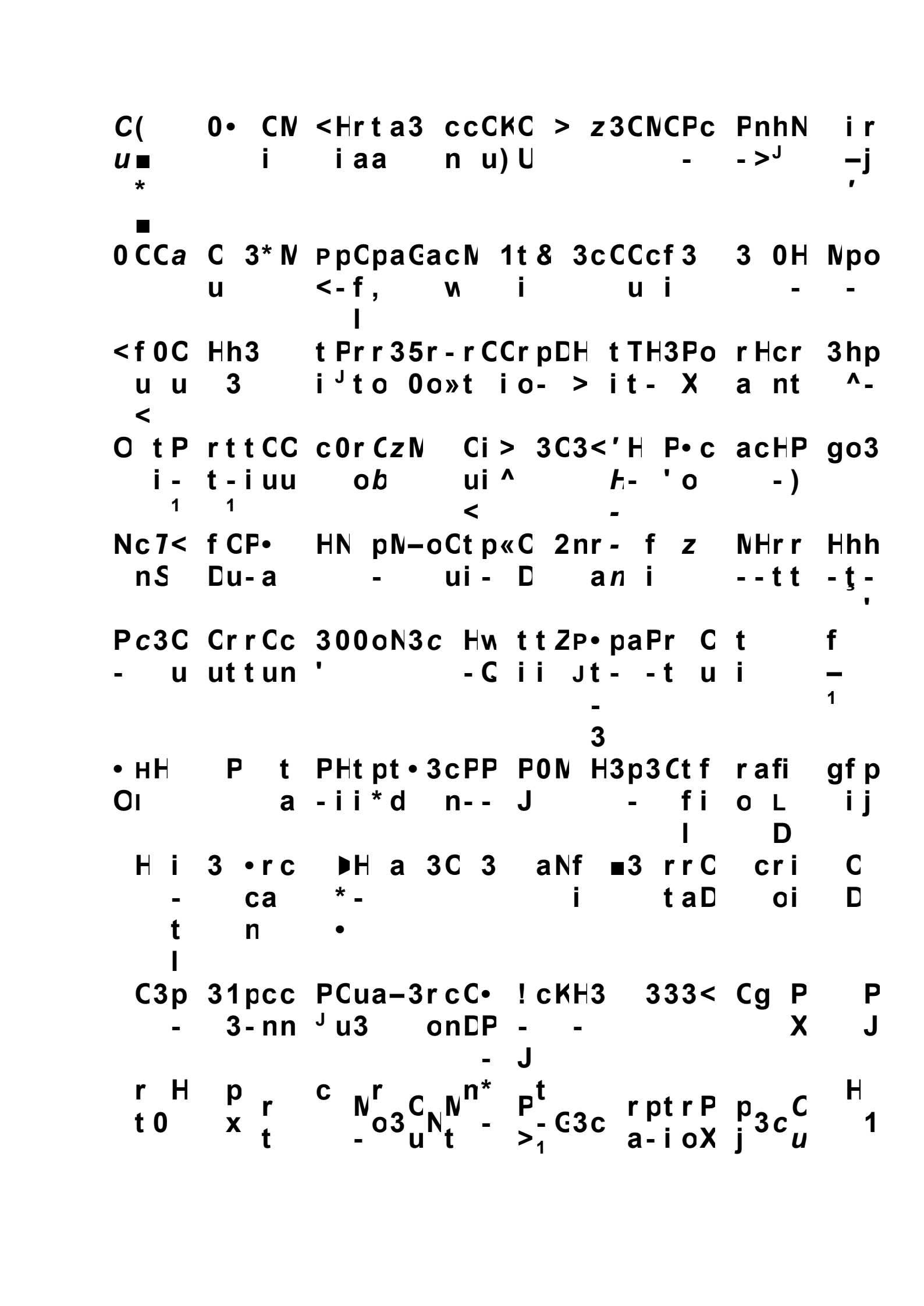

3C0 1 r 0 p 1c' Hr pr 3 5 HLCP1 1r 3p P
u o - n - o- t 0 _ J a - J
H 1 • l r 1 H Jt i
1 i c o . i i
1

o
C3i I

O O
ro ra
p- Ci
cu
fi-rt P- P-
cn •>
ta
Cu< CU ti cn *C* rt "rt t-h P- CD I-[1]
[a] » p- P»
3 3
rt O
ti p>
CD rt
CD O
P- 3
•o 3 O
O cn
p- O
3 3
CD Tt ■P-
ra P-tn
rt -cn ra P-
ro o
•o o
n ro

P- M
3 ra
(D
O
P> 3
O Hi
P- P-3
ro 3 o
ra iQ
cn cu
rt rt
ra cuc
tO
ra D
ti PJ
cn o
3 ta P ti o 3 ra 3
C -cn rt P PX
PK
O 3
P- 3 t-h 3 P-O cn
PJ ta
rt P-
ra o M cu ro ti ro ti
(D
ta o
ti
m rt
3 O
fi
ro tn ro -cn p-
n ro
(D

Cu ti
P*
"cn cn
P- tQ
c
P) 3
3 a.
Hi (D
PX Tt M
P- CU -Cfl
Cu -cn
ti ra ra a cu p-
3
n rt ro ro
P< H[1]
o ra ti
cn fi "O
ro P-i i
H ra ■o t-[1]
ra o
p- 3 3 O ra ti
-citi P
3 M
P- CD
O CU
PK H"
ti p-
ro cu cn cu o
H> N CUC 3 Cuc rt o
CB 0
Cu g ra 3
< 3 Cuc P-ti O
pj *un* ro

rt K
ra P- cn rt
3 o cu
P- 3 *C* 3
C M PJ
3 *C* "<n
P- 3 Cu
ra -■cn cu
p- -o
cn 3
H 13 3 CD, H-
ti tn
cn -cn 3 P-
n cn puc
•i 3 (D P
3 O
• P 0
— ti tn ra cu o o rt «
P C* P-
•a
3
c
CC
cn
- < cn o
PJ
H P-
p- rt
ro
o o 3 3 3 P> P-
ra HI cu
ra
rt

cu
rt O O
ra H
Cu -o
3
rt PX
ti -
(D
tr PJ
px rt
ti 3
P- 3
P-[1] O
O P-
H »
ta o
o o
PJ g
rt C
ra i
o
PX
rt 0 rt *C* *tn
rt *C* ti
PX
3 3 < P> PJ P- Tt
Cw <
ra o PJ PJC
ta 3 PJ g ti O rt ii ra -rt p-
Cb H-
ro
3
rt 3

O
rt -cn .lira 'p-ro *c*
03 3
ra P-3
Hi P-PJ O
n • ra ■

O
o
G
W *pa* w, o
z
H H
n
f 3ao3C 3f NC0ti CC, Cr 3oNrr M
i i > – t l t t l
,
r 030f P pC3t Pp- pt M 3t 3t M3f P
o u - aC i i i D
PP333 oop0 P-t PC p3 Hr r P* a
J^ 1 i - - - oo<
oM t<r pr Pt wro r 3P P3 rt r r
nao -t-i a - t t
c
n
r r f r 33 H3r C■ p3 i c r 3Ca3
ot i t t - in t
t r pt PDppr 3Hn P3 t CHPCr r T
i o-i - j-t i n -J a-!
"
t C r P• 3p3r 3p3 c P0P• - 3333 ti
au t > o " 0 cc
nn

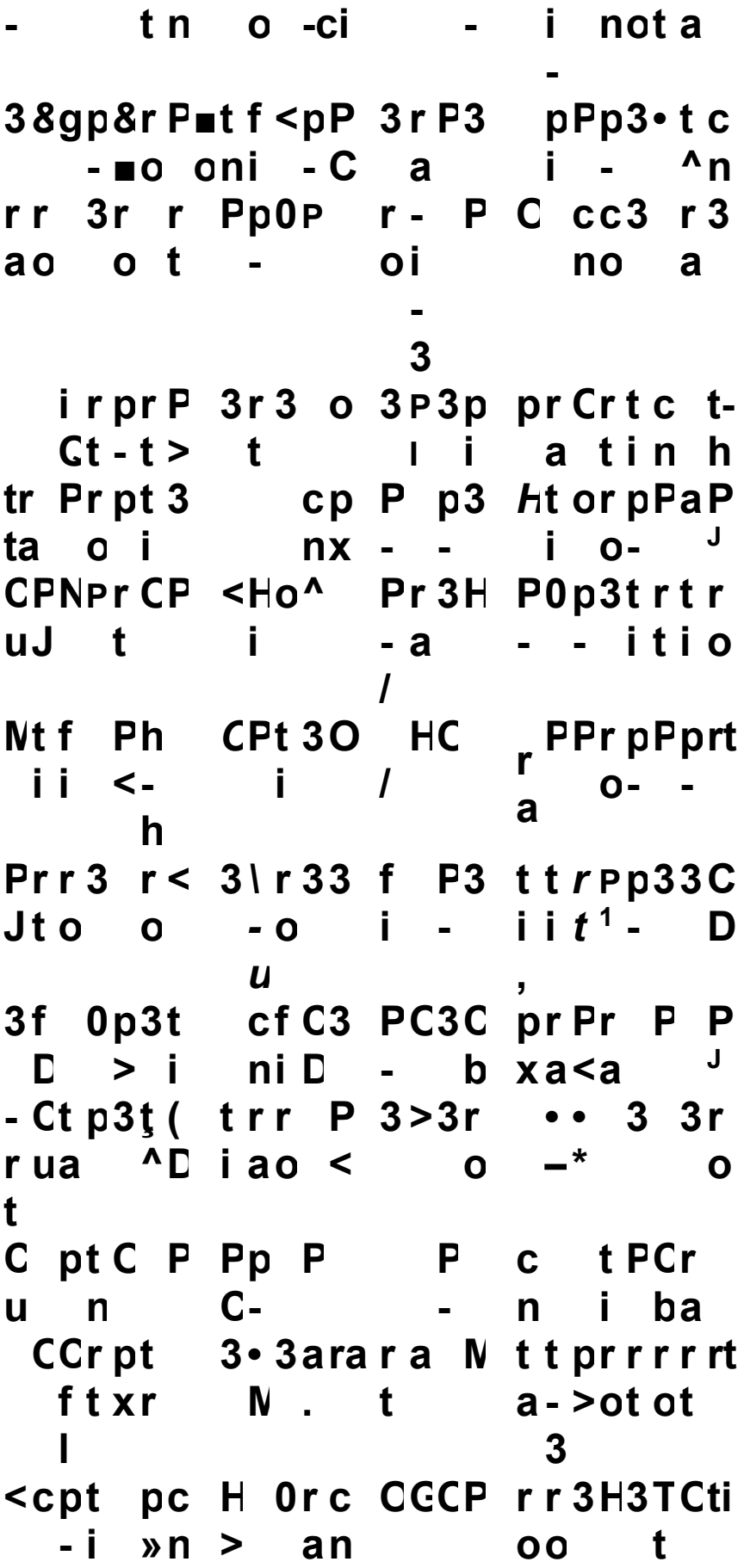

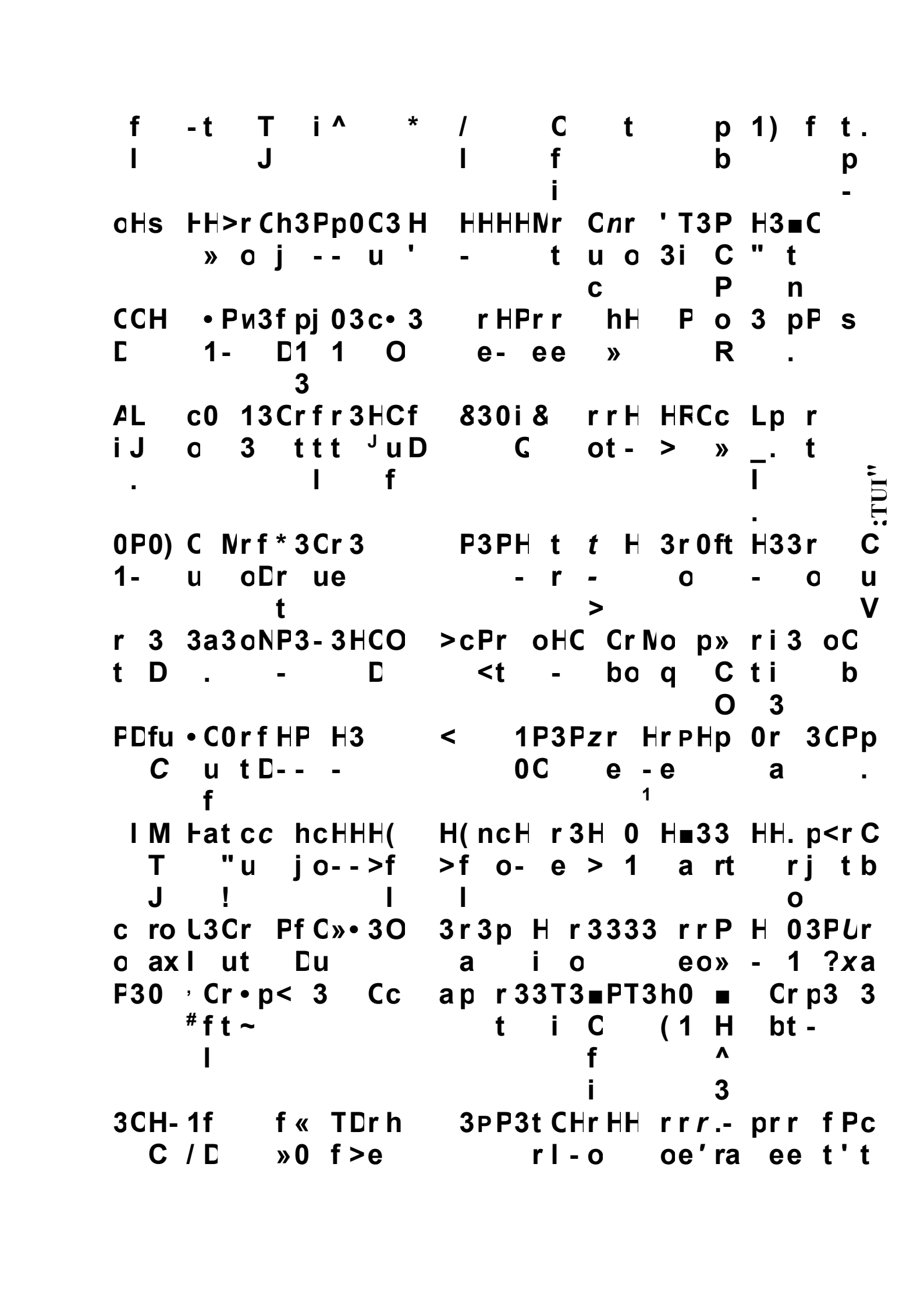

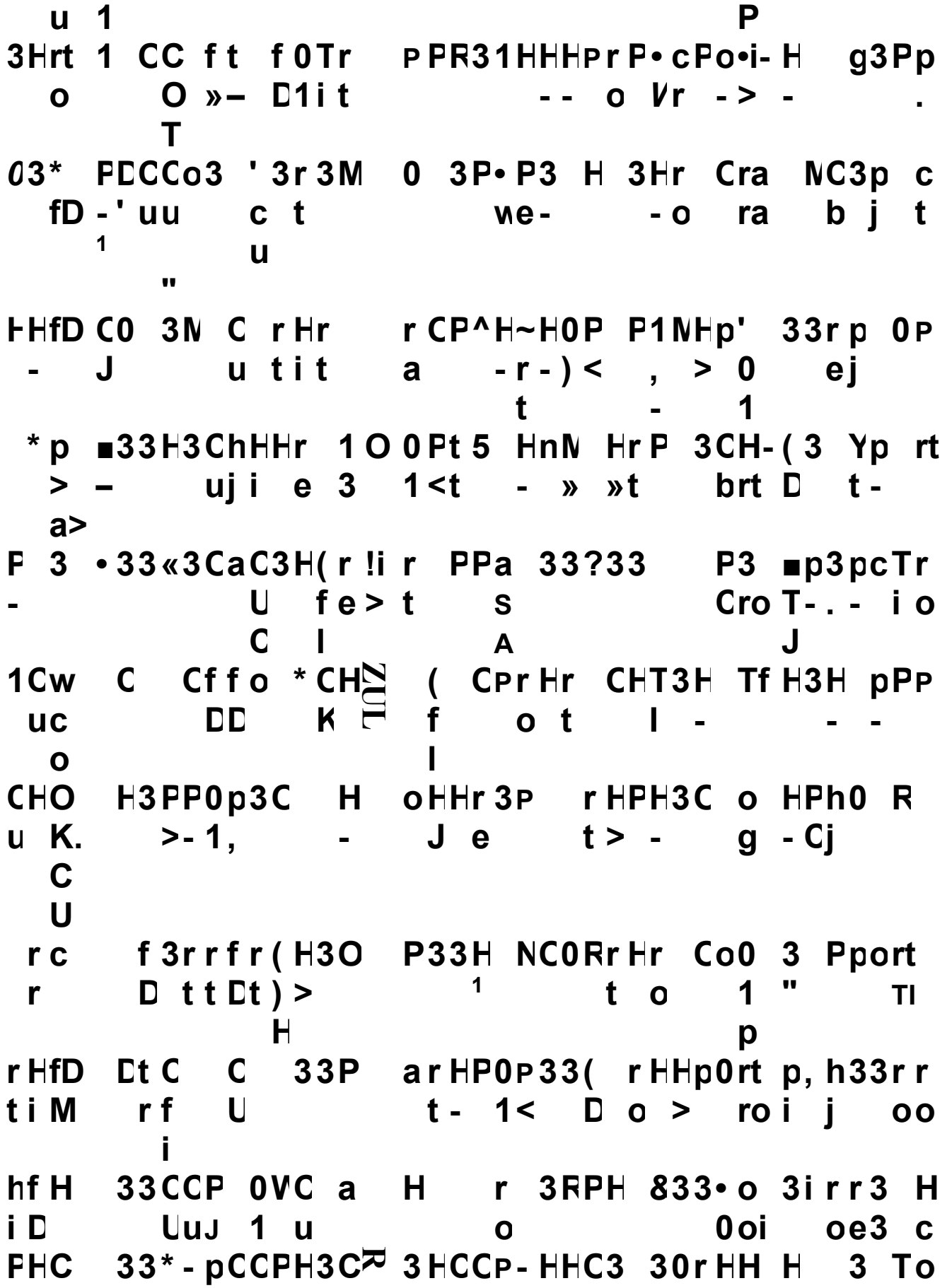

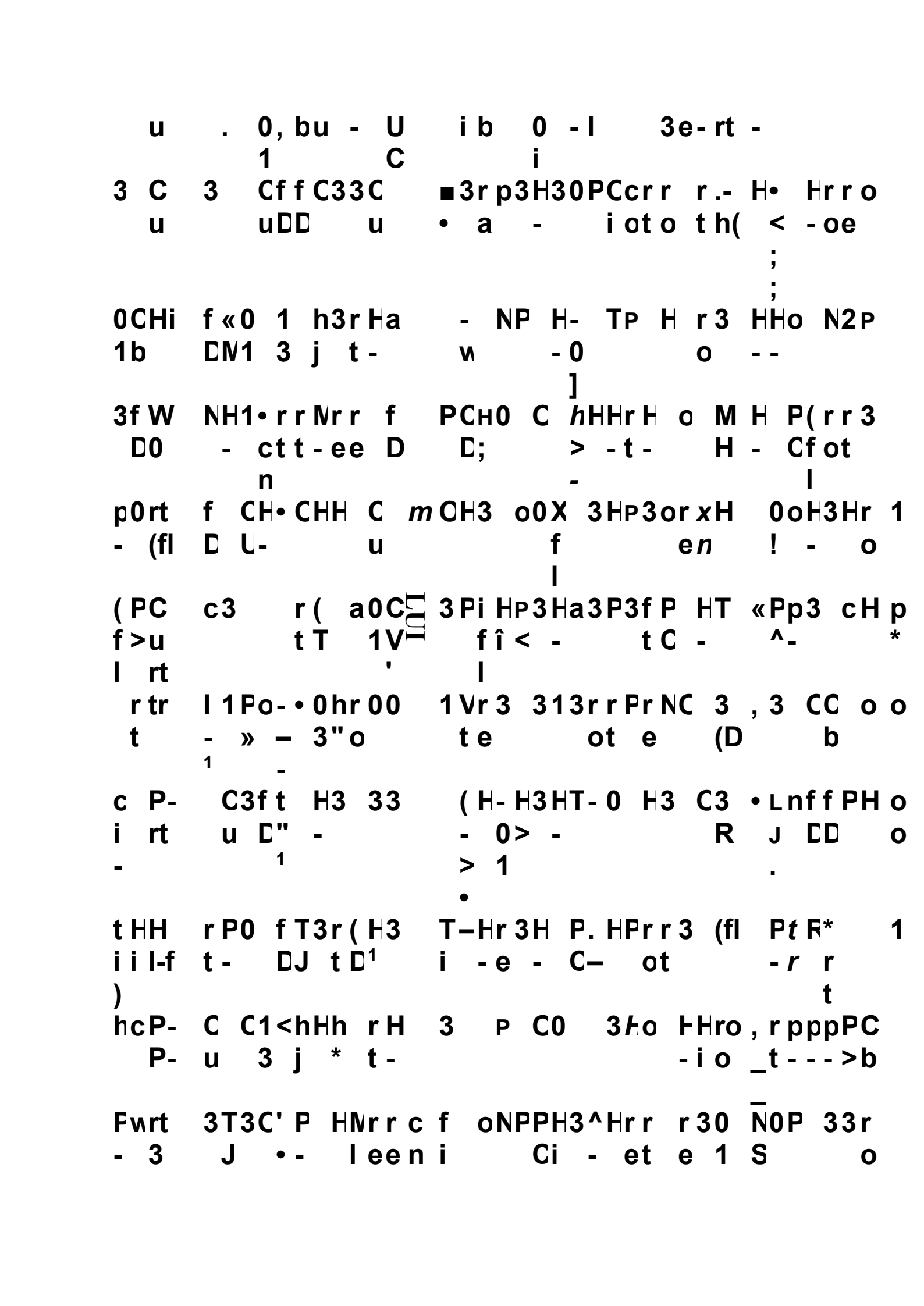

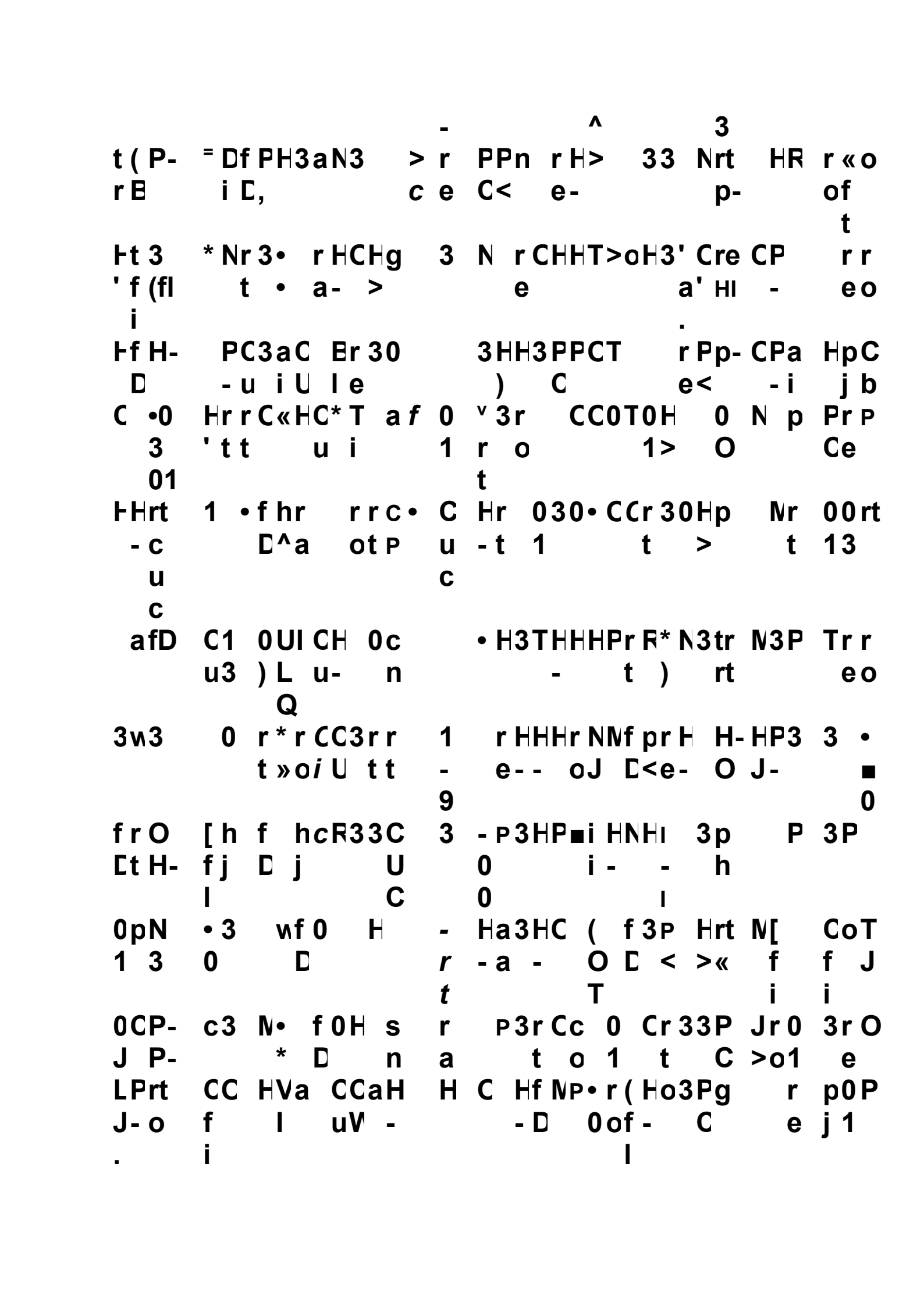

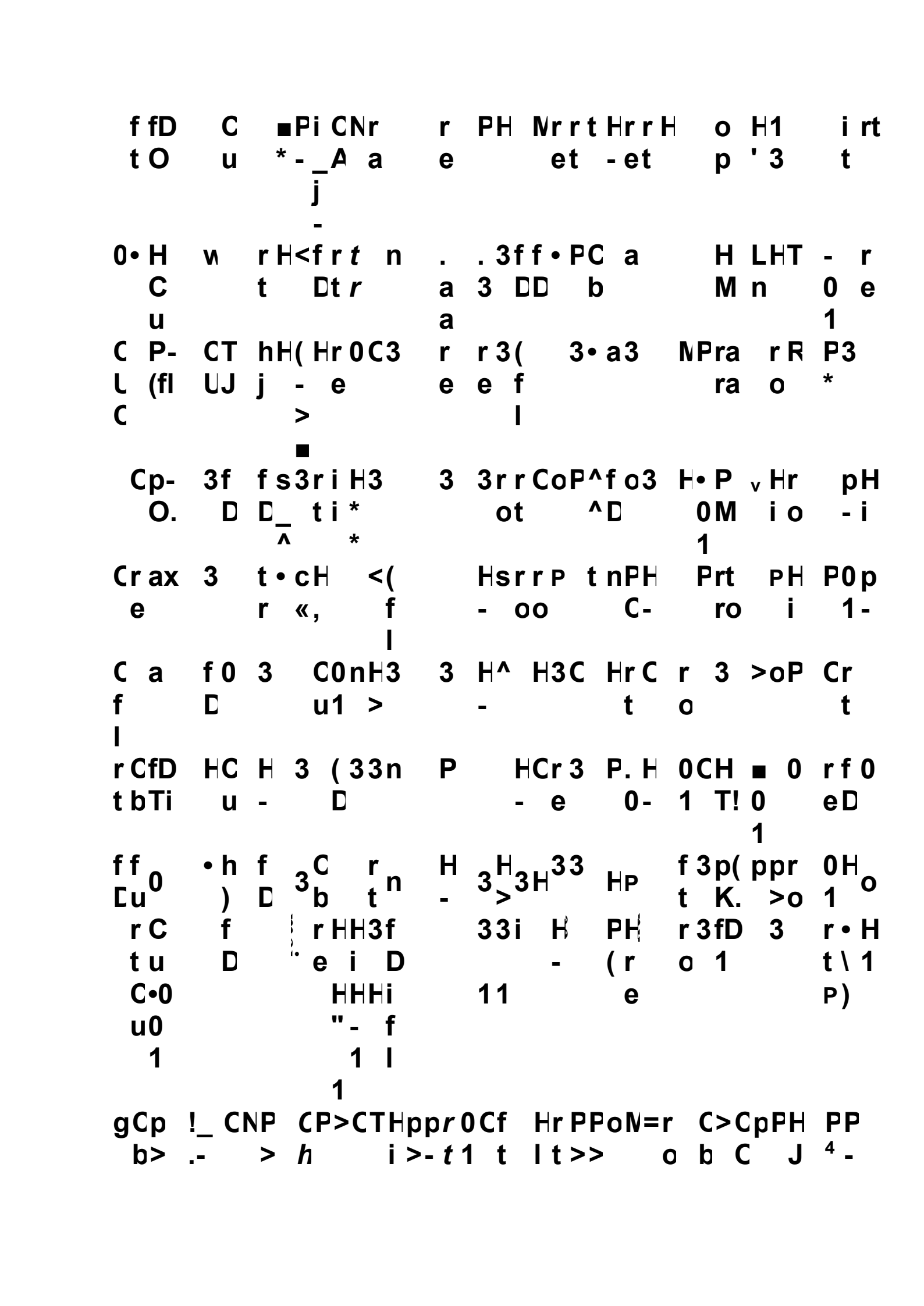

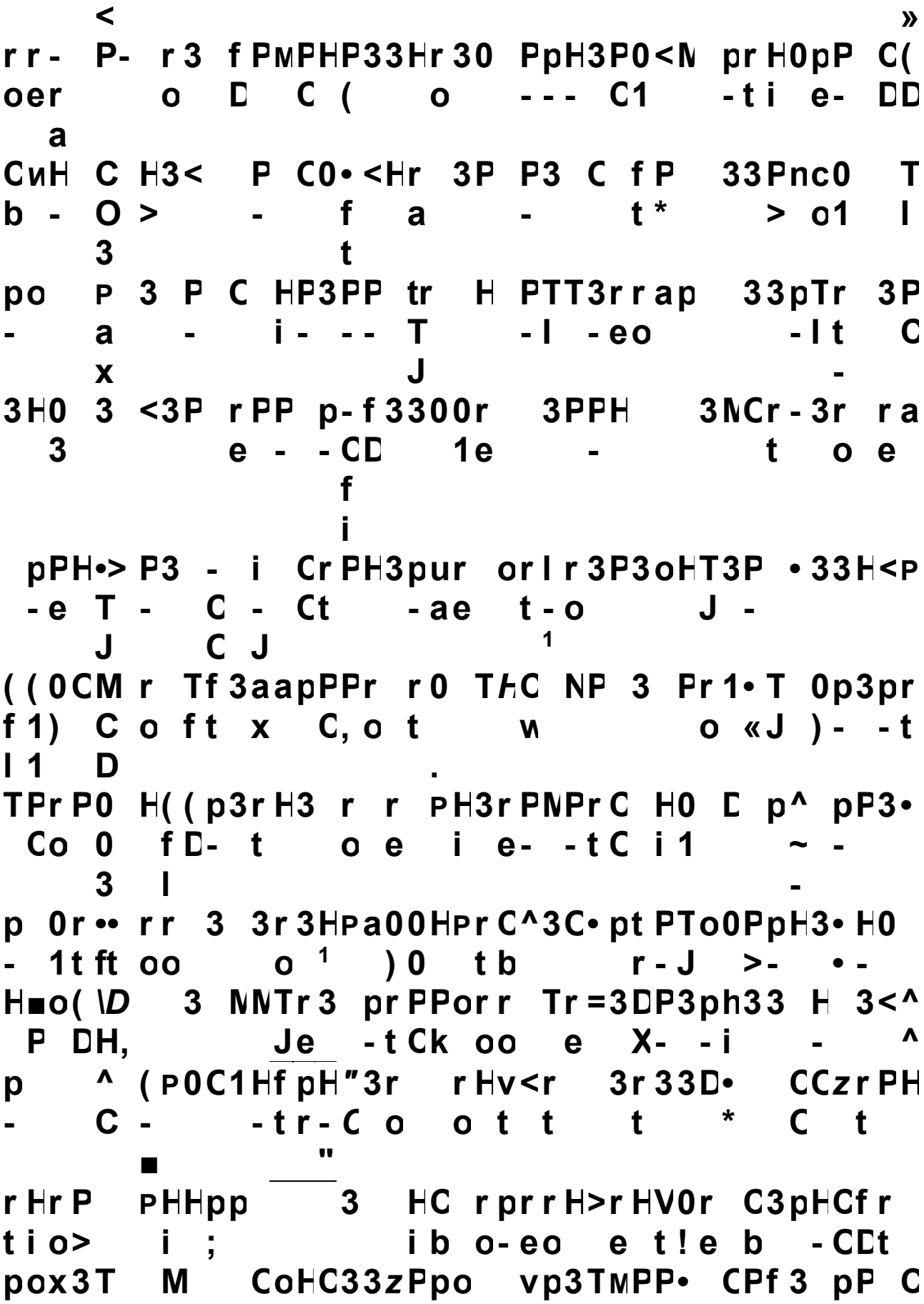

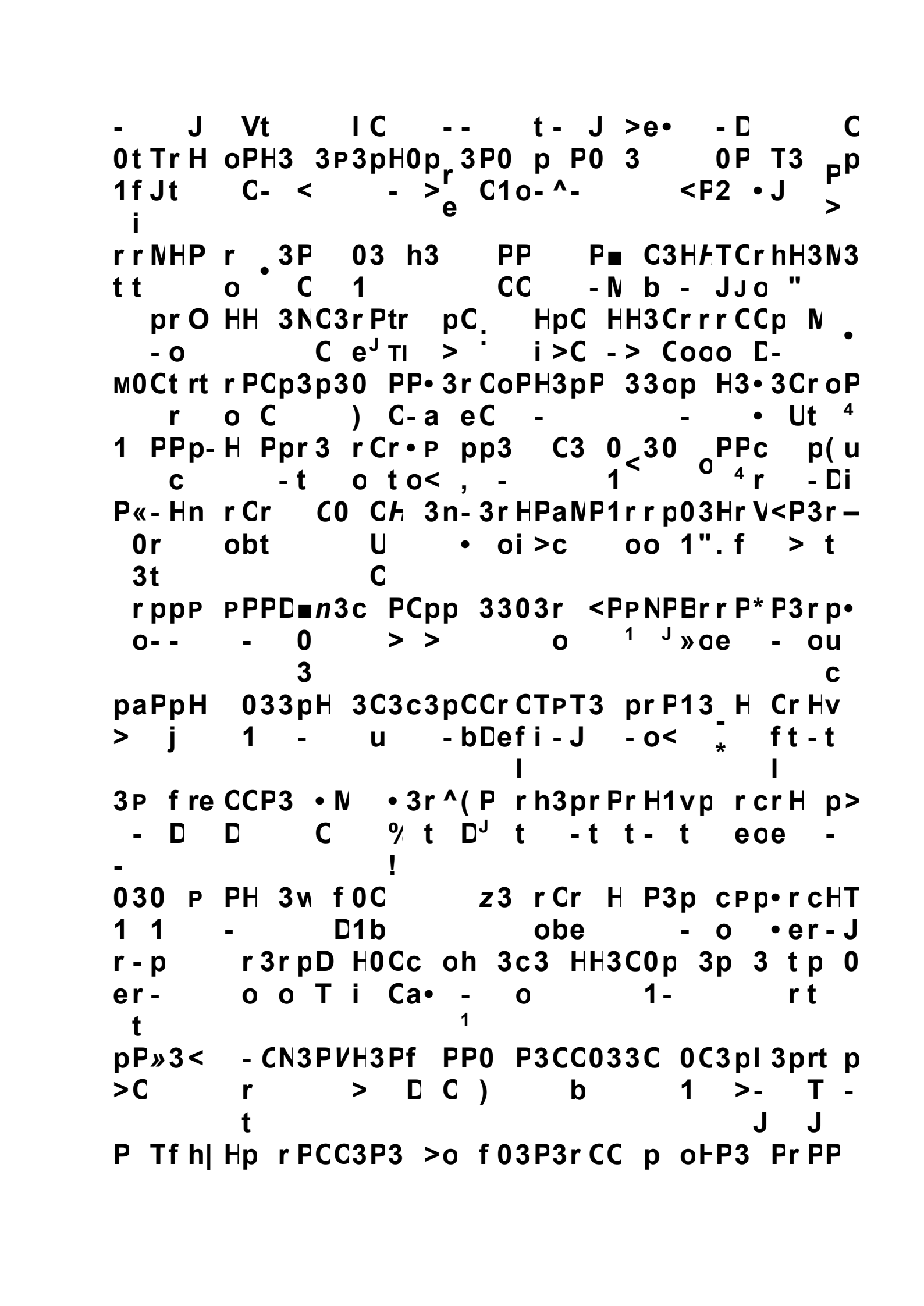

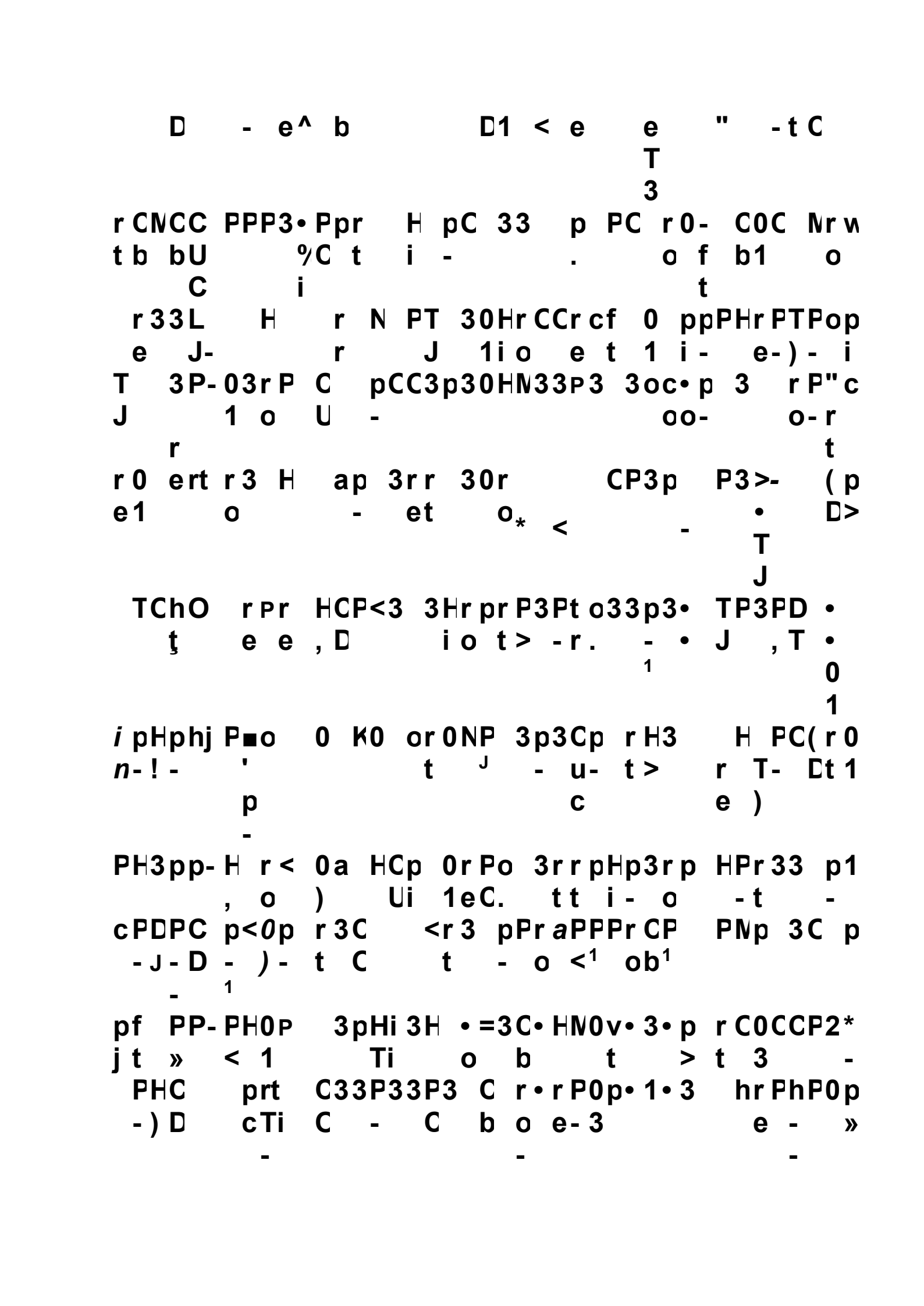

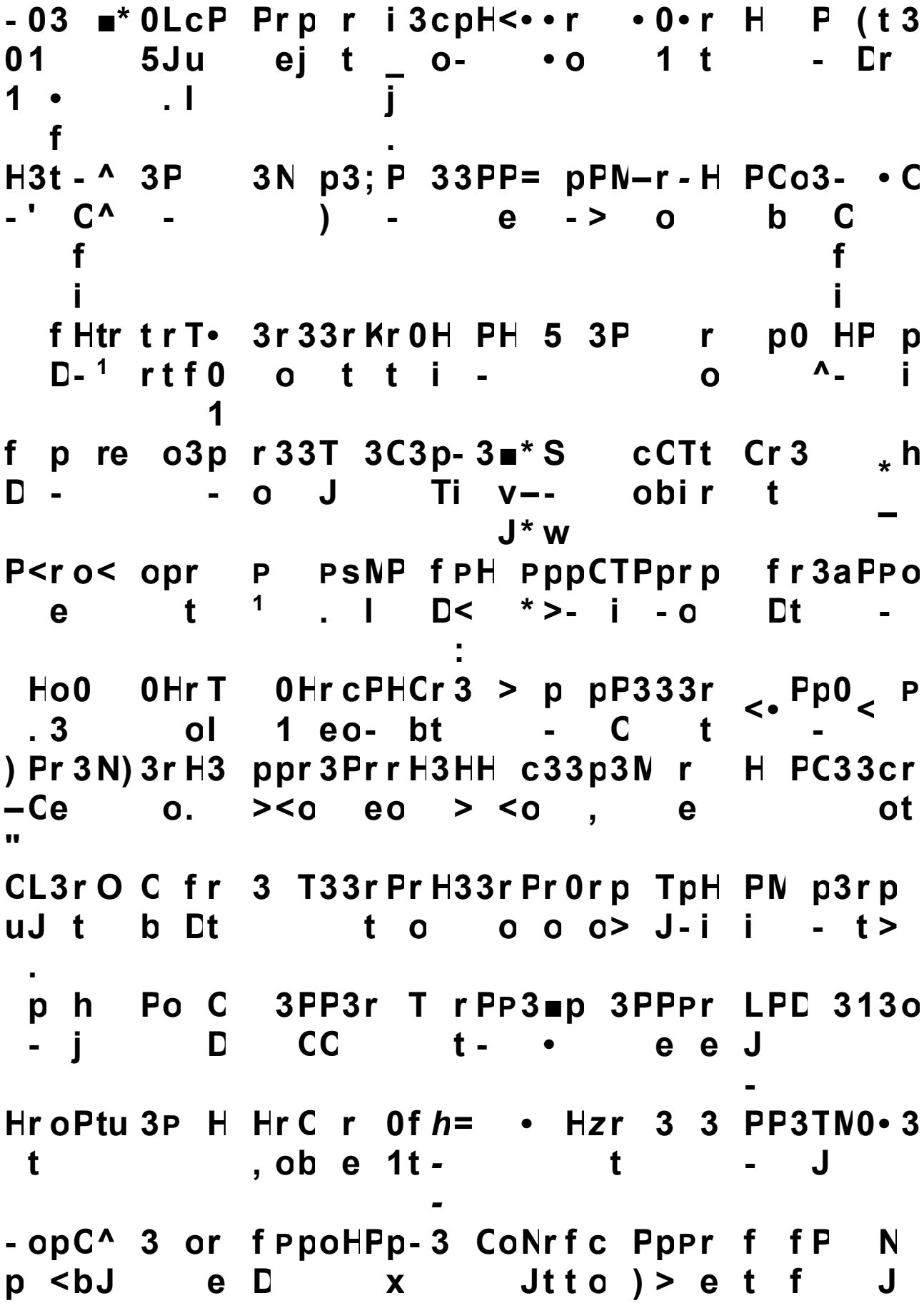

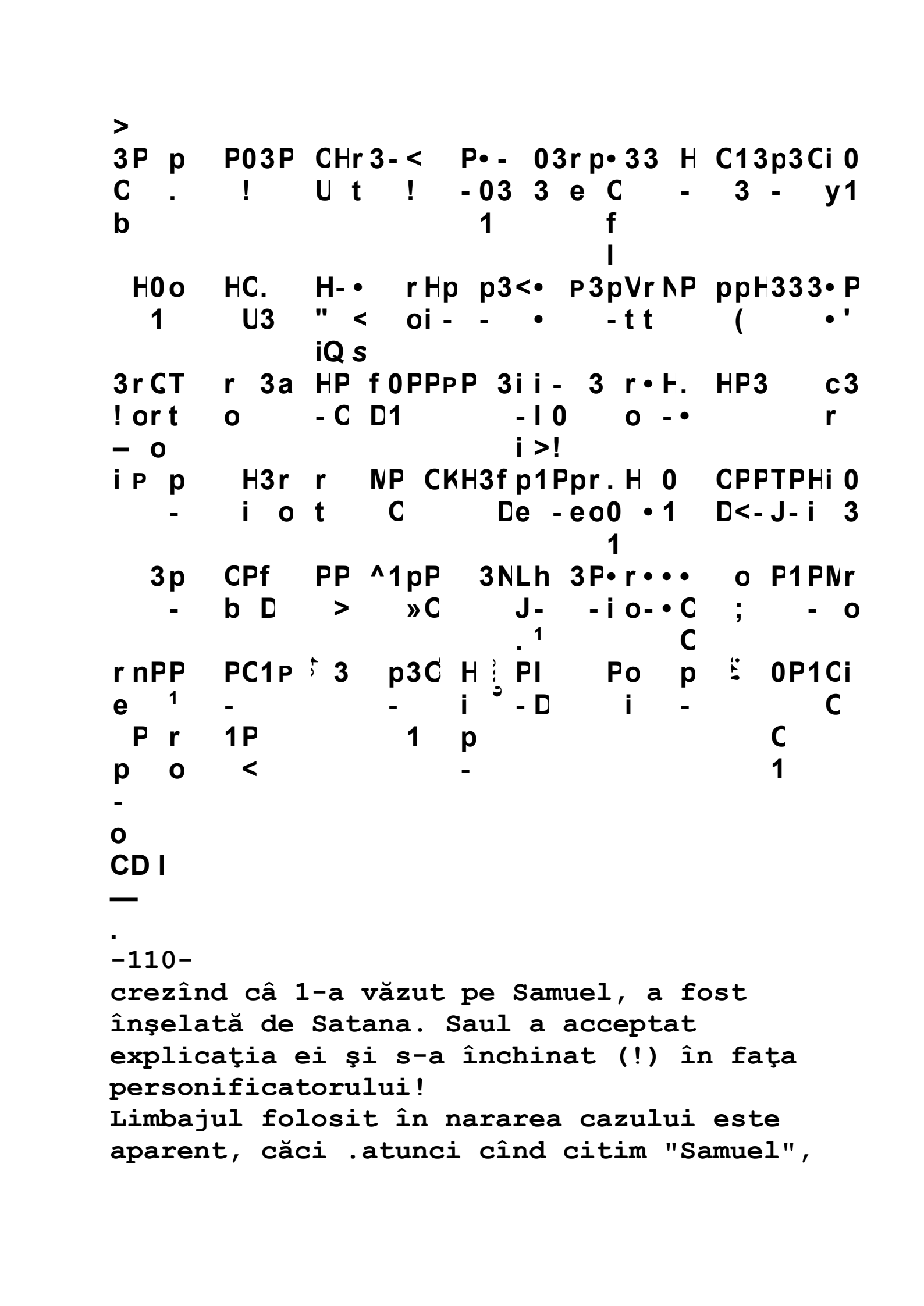

-110-

crezînd că l-a văzut pe Samuel, a fost înşelată de Satana. Saul a acceptat explicaţia ei şi s-a închinat (!) în faţa personificatorului!

Limbajul folosit în nararea cazului este aparent, căci .atunci cînd citim "Samuel",

trebuie să înţelegem Satana, regizorul întregei scene, căci, fără îndoiala, el a fost personificatorul înşelător, dar ei au presupus ca a fost Samuel.
A fost,cu adevărat,o capodoperă de mistificare, de înşelătorie, regizată de maestrul personificator. In Eden, de asemenea, a fost produsă o şedinţă de spiritism în care mediumul a fost şarpele, regizorul farsei a fost Satana, iar victima a fost Eva! Acest lucru nu trebuie uitat niciodată: totdeauna este o victimă! Aceste întîmplâ'ri au avut loc la date aproape pierdute în istoria antică, cînd oamenii erau naivi, creduli, ignoranţi. Pot avea loc asemenea scene în veacul nostru sofisticat, complex, inedit? Poate era spaţială să fie compatibilă cu asemenea înscenări oculte? Este posibil ca raţiunea, logica, mintea elevata a secolului nostru, geniile lui uimitoare să fie victimele unor asemenea înscenări anacronice?
****

"Imbrăcaţi-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteţi ţinea piept împotriva uneltirilor diavolului".
Efes.6:ll
C A P I T
IN UMBRA GL03UL0I DE CRISTAL.
Istoria modernă a fost asociată cu mişcări sociale şi culturale care au pus accentul pe raţiune, pe capacitatea omului de a

judeca logic, a discerne adevărul, a gîndi coerent, a elimina erorile. Acest curent a a-tins toate domeniile gîndirii umane şi teologia nu putea face excepţie.
In secolul trecut raţionalismul a ajuns în anumite centre teologice creştine, atît de radical şi fanatic, încît a pus sub semnul întrebării inspiraţia şi veracitatea Sfintelor Scripturi. Mai este posibil ca în acest climat ştiinţific exigent să supravieţuiască ghicirea în globul de cristal sau în palmă, în cafea sau în ghioc, în betişoarele de achilea sau în ficatul şi rinichii animalelor? Mai este cu putinţă vrăjitoria şi magia cu formulele lor superstiţioase şi primitive? Mai este posibil ca oamenii să caute evadarea din realitate în iluzia nirvanei? Este, cumva, pericolul ca oamenii să mai creadă că soarta lor s-ar afla sub semnul zodiilor sau că formula pentru refacere spirituală şi fizică ar sta în diferite forme de meditaţie cu iz ocult? Mai este posibilă vreo formă de ocultism sau spiritism în era noastră liberă, înaintată?
Altfel spus, mai este posibil ca omul să fie în-

şelat, cînd el a atins vîrfuri de gîndire abstractă nevisate? Cum s-ar împăca atmosfera rafinată a gîndi-rii abstracte a supercivilizaţiei noastre cu practici

antice, depăşite, neverificate şi neverificabile, a-proape neverosimile? ŞI TOTUŞI... cu tot avansul cognitiv şi revoluţia tehnologică, cu toată aventura geniului modern, omul cu universul lui interior nu s-a schimbat. Aspectele fundamentale ale existenţei lui, sentimentele, nevoile lui spirituale, pasiunile lui nu s-au schimbat. Moartea continuă să-şi ceară tributul ei funest cu aceeaşi lăcomie şi nediscriminare ca şi-n trecut; în lupta contra ei omul este la fel de neputincios ca şi mai înainte! Oamenii trăiesc, încă, în valea umbrei morţii! Medicina, această activitate/nobilă ajută mult la prelungirea suferinţei şi puţin la prelungirea vieţii. Satana, ca bun cercetător al omului, cunoaşte foarte bine toate aceste lucruri. In această situaţie, va a-bandona el lucrarea de amăgire a oamenilor, mijloacele puse la punct dealungul mileniilor, sau va găsi formule de exprimare adecvate nivelului minţii elevate a secolului XX? Va insista el cu formele vechi, naive de ocultism sau îşi va adapta strategia cu pretenţiile minţilor cultivate ale secolului nostru? Practic, este lumea predispusă în prezent să urmeze vechile precepte sau va constata că nu poate concilia atitudinea înalt ştiinţifică cu misticismul, superstiţia şi primitivismul unor concepte depăşite, ru-dimentare/ perimate?

13.1. S-A NĂSCUT SPIRITISMUL MODERNI

Lucruri stranii s-au petrecut la 31 martie 1848 în căsuţa umilă a familiei Fox din satul Hydesville, New York. Metodistul John Fox şi soţia lui Margareta, împreună cu două din fetele mai mari, Margareta (15 ani) si Katie (12 ani) locuiau provizoriu într-o cabană, propria lor casă fiind în construcţie. In acea noapte au fost trez*iţi de sunete misterioase; lovituri şi ciocănituri se puteau auzi în toata casa.

Copiii, au imitat instinctiv loviturile prin bătăi din palme. "Domnule Splitfoot (copită despicată),

/

a zis Katie, fă ca mine!"...Şi pentru fiecare bătaie din palme fata a primit ca răspuns o ciocănitură. Ea a ridicat apoi degetele mîinilor, de fiecare dată un număr diferit, şi "Splitfoot" îi spunea numărul exact. Răspunsurile corecte au făcut-o pe Katie să concludă că "el vede şi aude". Atunci Margareta a cerut: "Numără 1,2,3,4," şi ciocăniturile au urmat cu precizie. Fetele au descoperit, astfel, că misterioasa "cauză" a răspunsurilor este inteligentă. Doamna Fox a cerut "zgomotului" să-i spună cîţi copii avea (şase în viaţă şi unul mort) şi vîrsta lor. Răspunsul a venit corect şi complet. Ulterior Leah, fata mai mare,a intrat şi ea în comunicaţie cu "Splitfoot".

In felul acesta a fost stabilit un "cod de comunicare". După aceea inteligenţa nevăzuta le-a confiat ca este "spiritul" unui negustor ambulant ucis, Charles B. Rosma, al cărui corp-fusese îngropat în pivniţă şi că era în căutarea unui agent uman prin care SA INCUNOŞTINŢEZE LUMEA(!) în legătura cu dispariţia lui misterioasă şi *SĂ* DEMONSTREZE CA SPIRITUL LUI ÎNCĂ TRĂIA(!).
Acesta a fost începutul spiritismului modern în America. Căsuţă din Hydesville a fost leagănul lui, iar surorile Fox au fost primii mediumi. Astăzi pe fostul loc al căsuţei este o piatră comemorativă pe care se poate citi:
"Locul de naştere al spiritismului modern. Pe a-cest loc a fost casa Hydesville, casa surorilor Fox, prin care a fost stabilită comunicarea cu lumea spirit telor la 31 martie 1848. NU EXISTA MOARTE, NU EXISTĂ MORŢI.
Plasata de M.E. Cadwallder, 6 Dec. 1927"
Deşi publicul a calificat evenimentul ca fraudă, deşi clerul i-a primit cu aversiune, iar mulţimile au acuzat familia Fox de înşelătorie, curînd au avut loc schimbări mari. La 6 ani, în 1854, spiritismul se extinsese pretutindeni în Statele Unite şi era activ în Europa. Răspîndirea a fost fenomenală, întrucît mulţi doreau să ia legătura cu decedaţii iubiţi. Peste un deceniu numai în Statele Unite erau treizeci de mii d mediumi, iar

numărul adepţilor atingea cifra de trei milioane; în 1880 spiritismul modern era răspîndit pe

toată suprafaţa pămîntului.

Spiritismul ,a atras jurişti, oameni de ştiinţă, medici, editori, poeţi, clerici (!), oameni de stat, şi educatori. Aceasta 'este versiunea americană a spiritismului. Fenomenul nu era, însă, nou. Cu un secol înaintea Americii, manifestări similare s-au produs în Germania şi Elveţia prin "spirite" care scriau şi mese rotative. După unele opinii (George Whitehead), spiritismul a primit impulsul modern prin Emanuel Swedenborg (mort 1772) , Galvani si Volta, avînd rădăcinile în animismul primitiv. Ei au pavat calea spiritismului modern prin accentuarea conceptului'"magnetismului animal" şi trezirea interesului pentru ocultism, care a devenit acut pe continent şi în Anglia în 1847, adică contemporan cu surorile Fox.

La început spiritiştii erau în grupe mici, împrăştiate, adunîndu-se în jurul mediumilor. Aceasta a fost prima fază de existenţă. In 1893 a fost înfiinţată "ASOCIAŢIA NAŢIONALA A SPIRITIŞTILOR", cu sediul la Chicago. începea faza a doua, organizarea. Acum organizaţia furniza literatura necesara, a întemeiat un "institut" pentru mediumi, lectori şi "pastori hirotoniţi". Organizaţia se

autointitulează "biserică", a-vînd preocupări religioase. Apar, totodată, şi manuale pentru biserica (!).

A. "DECLARAŢIA DE PRINCIPII".

Acest document formulat de organizaţia spiritistă admite: credinţa în Inteligerţa infinită care se exprimă prin fenomenele fizice şi spirituale ale naturii; că existenţa individuala a persoanei continuă după schimbarea numită "moarte"; comunicarea cu aşa numiţii morţi este fapt ştiinţific dovedit prin fenomenele spiritiste; calea către convertire rămîne deschisă atît în viaţa aceasta, cît şi în cealaltă; preceptele profetice conţinute în Biblie sînt probate prin mediumi'.

O particularitate a spiritismului este promovarea cu precădere a femeilor ca pastor, instructor, consilier şi indrumător. Aceasta, pentru a inaugura "era de aur a femeii", sau "speranţa viitorului". Să ne a-mintim că prima şedinţă de spiritism cunoscută vreodată a avut ca victimă tot o femeie (Eva), aşa că "era de aur" a păcatului a început acum 6000 de ani!

B. DEFINIŢIILE.

Definiţiile asupra naturii SPIRITISMULUI, SPIRI-TISTULUI ŞI MEDIUMULUI date de organizaţie sînt:

a. Spiritismul este Ştiinţa, Filozofia şi Religia vieţii conştiente, bazate pe comunicările realizate de mediumii spiritişti, cu cei ce trăiesc în Lumea

Spiritelor.
b. Spiritist este cineva care crede, ca baza a religiei, în comunicarea cu lumea spiritelor prin intermediul mediumilor şi care-şi modelează caracterul conform cşlor mai înalte învăţături derivate din aceste comunicări.
c. Medium spiritist este o persoană al cărei organism este sensibil la vibraţiile din lumea spiritelor prin care inteligenţele-de dincolo sînt.capabile să . transmită mesaje şi să producă fenomene spiritiste.
C. ESENŢA SPIRITISMULUI.
"Toţi spiritiştii sînt de acord că esenţa în spiritism este credinţa în supravieţuirea spiritelor oamenilor şi în comunicarea cu ele prin persoane special înzestrate, cunoscute ca mediumi". ("Adevărul despre ' spiritism", 1932, pag.13, C.E. Bechhofer Roberts).
"Prima lecţie în spiritism este despre continuarea vieţii sufletului... Spiritismul este' insăşi esenţa religiei" (Sir Arthur'Conan Doyle, mort 1930).
"Spiritismul demonstrează complet ca aşa zişii morţi sînt vii". ("Asupra Miracolelor şi Spiritismului modern, pag.212, Prof. Russell Wallace).
■ [1]
Relativ recent (Year Book 1961, pag.13) Asociaţia Spiritistă Naţională adaugă conceptul de "progresie inevitabilă": "Spiritismul este solia lui Dumnezeu că NU

EXISTĂ MOARTE, că toţi care mor sînt vii si că exi-stă speranţă în viaţa de dincolo pentru cel mai păcătos... Fiecare suflet va progresa cu timpul spre "înălţimi sublime şi glorioase... spre regatele luminii".
In felul acesta mîntuirea universală devine doctrina de bază (!?)... Progresia inevitabilă se realizează prin şase sfere de existenţă din ce în ce mai

înalte (Ţara. Verii, Sfera Filozofilor, Sfera contemplării avansate, Sferele Intelectuale, Sfera iubirii şi Sfera Hristos).
D. CREŞTERE SPECTACULOASA.
In 1910 se'estimau 16 milioane de spiritişti în America de Nord şi 60 milioane în lumea întreagă. Odată cu ştiinţele moderne, spiritismul şi-a dezvoltat şi el aspectul "ştiinţific", adaptîndu-se ritmului timpului (!). Totodată şi-a însuşit un nou vocabular potrivit erei spaţiale. Apare faza de laborator a fenomenelor spiritiste. "Cercetarea psihică (adică spiritistă!) a intrat în cîmpul ştiinţei călare pe spatele psihologiei şi ajungînd aici, şi-a schimbat numele în parapsihologie" ("Nemurirea, Evidentă Ştiinţifică", pag.138, Alson J. Smith). Acum fenomenele "psihice" sînt verificate în laborator, unde sînt cîntărite, măsurate, disecate, numărate de instrumentele ştiinţei.

Spiritismul a cîştigat în istoria lui sute de oameni de ştiinţa (William Crookes, inventatorul tubului de raze *X;* Pierre Curie, descoperitorul radiumului; Cesare Lombroso, întemeietorul criminologiei; Oliver Lodge, biolog; Marselli, psiholog, etc). De asemenea a atras numeroşi poeţi (Tennyson, Longfellow, etc). . Longfellow a scris în poezia "Resemnare" următoarea strofă, care rezumă crezul lui spiritist:. "Nu este Moarte! Ceeace pare este tranziţie; Această viaţă cu respiraţie mortală Este doar o suburbie a vieţii elisiene, A cărei poartă noi o numim Moarte". Nu este această influenţă asupra ştiinţei şi artei semnificativa pentru vechiul conflict asupra naturii şi destinului omului?

E. SPERANŢE, PRETENŢII,/.TACURI.

"O puternică undă de gînduri şi sentimente în favoarea principalelor doctrine ale spiritismului trece peste întreaga lume. Bisericile sînt saturate cu spiritul şi învăţăturile religiei spiritiste. învăţăturile spiritismului prin cuvînt, presă şi Cercetare Psihică (!), vor înainta biruitor, pîna cînd întreaga

lume va cunoaşte şi se va bucura de marele adevăr: NU EXISTA MOARTE! Toată marea familie a lui Dumnezeu va fi legată în comuniune plăcută şi părtăşie" (A.B.C.ul Spiritismului, 1920, Răspuns la întrebările 5,52,95,100, Dr.B.F. Austin).

"Cel mai înalt merit al spiritismului, care a în~ ceput atît de umil (surorile Fox) este că va duce la simplificarea religiei, înlăturarea barierelor dintre secte şi formarea unui crez universal, care va combina morala creştinismului veritabil cu comunicarea spiritelor, primind doctrinele noastre nu din tradiţii depăşite şi documente (cum ar fi Biblia!), ci prin contactul real cu fiinţe superioare nouă..." (Arthur Conan Doyle, citat de John Mulholland în "Păziţi-vă de spiritele familiale" pag.283, 1938).

Sir Arthur Conan Doyle (creatorul detectivului Sherlock Holmes) îşi exprimă încrederea că spiritismul va fi marele unificator al tuturor religiilor, astfel: "Dacă o asemenea viziune (spiritistă!) a creştinismului va fi acceptată şi dacă va fi impusă prin asigurare şi demonstrare de către noua revelaţie (spiritista!), care,după cum cred eu, ne vine din cealaltă parte, cred că trebuie sa avem uri crez care ar putea să unească bisericile, ar putea să reconcilieze cu ştiinţa, ar putea să oprească atacurile reciproce şi ar putea asigura credinţa creştina (!?) pentru o perioada indefinita". (Arthur Conan Doyle, articol în Metripolitan Magazine, ian. 1918, pag.75).

Este evident cS nu trebuie nici un efort pentru a înţelege că marea teză a şarpelui (Nu veţi muri!) este susţinuta cu fervoare

de oameni. Teologia falsă face imediat misionari!
Atacul contra Bibliei era de aşteptat, întrucît demască limpede sursa acestei doctrine mortale!
F. SPIRTTISMULrVIITaRKEA RELIGIE A LUMIIi O PRETENŢIE?
Spiritiştii consideră că motivul principal al dezbinării creştinătăţii constă în eşecul omului de a menţine biserica primară în legătură cu lumea spiritelor; ei pretind că pot să vindece breşa apărută între catolicism şi protestantism. Astfel ei gîndesc că platforma spiritistă este propice pentru o federaţie

creştină mondială (!).
Acesta este obiectivul declarat al ambiţiei spiritiste, spiritismul fiind infăţisat ca un înger de lumină, un salvator al omenirii! Se susţine totodată că rezultatele Cincizecimii vor păli în comparaţie cu ceeace se pregăteşte să aducă spiritismul modern. Spiritismul năzuieşte să convertească bisericile creştine cu demonstraţia vieţii după deces şi cu spirite - instructori şi predicatori materializaţii
Dr. James Martin Peebles (1822 - 1922), pionier misionar şi editor al periodicului "Steagul luminii spiritiste", face clară distincţia între spiritismul tradiţional chinez, indian, şi african, şi "spiritismul religios" al vestului:

"Spiritismul, cu semne, minuni, vindecări, viziuni a fost religia apostolilor, a părinţilor bisericii creştine, pîna la domnia lui Constantin" (Centenial Book, Pag.115).
Ca toţi spiritiştii, Dr. peebles atribuie minunile Domnului Hristos spiritelor şi susţine că Domnul îşi instruia apostolii în "şedinţe" (spiritiste, se înţelege!). In lucrarea: "Hristos, Piatra unghiulară a Spiritismului" (pag. 321), el afirmă că venirea lui Hristos cu "îngeri sfinţi şi spirite slujitoare" este constantă şi continuă!
La principalele doctrine ale spiritismului el adaugă: "Paternitatea - Maternitatea lui Dumnezeu, starea de Frate - Soră a,tuturor raselor, divinitatea inaliena-bilă a Omului, imutabilitatea "Legii", slujirea "spiritelor" în prezent, "îngerul" păzitor." ("Cuvîntul spi-ritist înţeles greşit", Centenial Book, pag.34).
Care să fie cauza pentru care spiritismul este aşa de optimist privind cucerirea creştinismului? De ce sînt spiritiştii atît de îndrăzneţi în atacurile lor? De ce nu atacă şi celelalte religii cu aceeaşi vigoare?
Adevărul este că în creştinism ei au un prieten latent, o doctrină care este comună atît creştinismului cît şi spiritismului. Este doctrina nemuririi naturale a sufletului! Religiile necreştine au deja forme de spiritism în

ele şi nu mai este necesar efort pentru cucerire.
Apare de asemenea a doua teză a şarpelui din Eden
-119-
în legătură cu divinitatea inalienabilă a omului (Veţi fi ca Dumnezeu!). Acest concept este o caracteristică a spiritismului şi este în mod constant afirmată, în diferite variante, în literatura reprezentativă.
G. 1818,0 NOUA ERA PENTRU RASA UMANA?
Mrş.. M.E. Cadwallâer (moarti, 1934) care a plasat placa comemorativă la Hydesville şi a format centrul mondial spiritist la Rochester (N.Y.), autoare a lucrării "Hydesville în istorie" şi editoare a ziarului spiritist "Gînditorul progresist", a fost o autoritate în J.urnea spiritistă.
într-un editorial răsunător intitulat "Nu există Moarte, nu există morţi" ea a afirmat că scrierile sfinte ale secolelor (Biblia!) arată că "credinţa în spirite este temelia tuturor religiilor lumii... secolele fiind pline cu manifestări ale spiritelor... un medium a prezis naşterea lui Isus, viaţa Lui scurtă cu multe aşa numite miracole, care, de fapt, au fost "fenomene spiritiste". (Centenial Book, pag.68).
"De comun acord, ziua de 3i martie 1848 este celebrată ca zi cînd ciocăniturile de la Hydesville au a-nunţat lumii uluitorul

mesaj: "NU EXISTA- MOARTE, NU EXISTĂ MORŢI"; ... se celebrează zorile unei noi ere care a schimbat gîndirea lumii... care spune lumii că moartea este numai o schimbare^de la lumea fizică la cea spirituală, că personalitatea continuă să persiste în lumea spiritelor, că cei care au părăsit scena vieţii pămînteşti se pot întoarce la cei care au rămas."
Vorbind despre spiritism ca cea mai mare mişcare pe care a cunoscut-o vreodată omenirea» ea spune: "Sîntem izbiţi de măreţia mişcării, care în mai puţin de un secol a atins proporţii gigantice... Spiritismul este religia universală viitoare; el este sîngele vieţii creştinismului; de fapt,este creştinism plus încă ceva. Noi, aici şi acum sîntem spirite, O'PARTE DIN DUMNEZEU"(!?).
MANUALUL SPIRITIST prezintă poziţia oficială a mişcării spiritiste. In afară de "declaraţia de principii" şi "definiţiile" oficiale,el atestă credinţa în "evoluţia omului" şi "inspiraţia perpetuă". După ce sînt descrise "serviciile de cult", se adaugă: "Misiu-
3 3* Pi
ama* p- o 3 P
CD '
P
01 rt
P>
***V*> Px 4**
tt C 3 3 0 rt p- H-rt

p -01 PK
rt H- -
CD
4 o.
•01 CD P
P-
N a
P ro
o
pi n-
CD
P 4 (B
t-h rt i£j P- Pv 3" ui P-
ftt) N P- (D P O 3 rt
rt P<
tt -
C Q) 13 P O-P
01 13 O as rt P
13 r+
O Pe
rt »
tt
K
<
rt K
wn a p- c "
ro
. 3
H- 13
o
3 TJ
PC O
iQ PJ

P- rt
tt O
ro.
•o CD
M
3
C
Hi H-
3 P
I
13 3
tt sr.
ro p
rt *C*
ro P
Sg
P- O H
13 tt O H-fD
O > *rt* O (B (D
P 01
p- rt
0!
rt a PK CD 3 O
p> M rt PJ
O O
O
a PJ
tt 13-
pi O 3 a P* O
13
< ro
fD tt
o pe

<D 01 Pl
M ro o tt
tt 3 S
g < p- Pl
oi
(T> p)
■. LJ.
c
< 3 P> iQ CD O -
c
o o (t> pi
tt tt P- CD
01
fl> rt CD
«01 pi
P-01
13 P>
tt O rt Hi
H- ta
M l-i
C CD
P[1] rt
fD
g 3 o *-rt*
tt P-
pl p-
<D
l -
O P* C PJ
pi C
CL 3 fD
< tt
P* fD

tt N
Pl C
rt P"
- rt
a M rt
3 13
fD fD P> .
•o 3
Pic oi c 4 pj
oi p-13 CL
fD P> P- M
rt C d 4
Pi H-P" M
(D Pi -P[1]
01 01 13 13 fD
p- 4
4 p P- 3 ' rt t-t P- fD 01 P> l fD
13
fD 3
rt 4
c
pi l
-01
<*v* pj <
fD
P- 01
rt
PX
fD
4
< pi
01 Tt P< P-
c

H-
3 p-
H-J fD 3 P 4 P*
O
4
O H-
3
rt P
(D rt
H ci 13
tt 13
(D fD
rt tt
fD Ol
N fD
fD <
». fD tt
01 (D
Piţ 3
p-
3
rt *rt* fD tt P) ~ 3 P> 01 3 P<
03 —. P) TJ
cr pi p- <
P- fD O H 3 »
NJ
D
P O
3 O
• tt
Ui •
.. (_i
(_n M

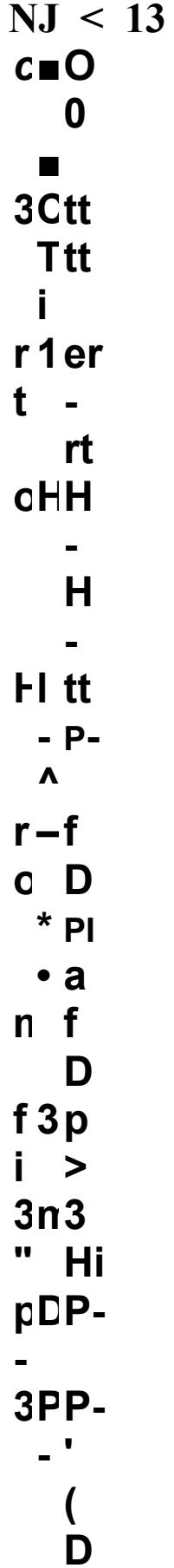

oi 3
C pi
oi tt
Vt fD
P- » 3
(D tt
tt fD
(D 13
P) tt (D
Pi N
P[1] S O
O P P>
tt 3 P
c: tt
P» P
CD
tt P< PJ-01 O rt P P< *C* M rt 3 P«
PK
0 C/l fD P P rt
01 P O 3 px P
Cd Ol
H- PK
cr-
v-> p-p
13
cr HI p- tt
PK (D 3
tt oi cr 13
P- rt P- fD
P- PK 3
tt P' P
a
Hi fD

p
•rt O cn
» p n
«• P 6
tt rt
ffi < fD
tt P-
H- N —. p
01 H- O 13
P[1] P-C N P-
C
3 fD
tt
fD
h-[1]
p-
P- CVI
P- 13 M P-
P O Hi O
s O rt
tt
01 P
P> fD 3
3 O 01
-rt PK
fD fD
fD fD
tt
— CD
ir) p,
0 3
01 fD
3 fD O P" P- fD

CL —. N C S fD > 13 O O 13
O tt Pt
PK rt
13
P- fD
rt
01 CL 13 fD ,P-tt P-1
PJ P- P 05 3 P> (D (D 3 P
PK -01 -P-[1] P-
■rt 'fl
P H • -O
tt p- > I
fD P- 13 H
—' fD O O
Ol -^
13 rt -fD •
M
P rt •rt p-
P- (D H-
Oi
(D fD 01
rt Hi
fD (D
3
0 O P- 3
fD 3
rt fD
PK 01
a 13
fD H-
01 tt O P-
tf rt p- tt-
CL 01

fD rt
tt ro
fD • P
PC fD
rt
tu
oi
f»
01
13
c
3
fD =
Qi p fD
p- 3 a
tt p- p-
ll Hi C
O fD 3
rt 01 P-
rt
O pe -oi
Pt tt P-
p-
CO P" 13
P- (D
cr
pJ 01 P- 13 <D P - tt
P- fD p^ *rt* • 3 (D
l
P--rt
rt H-
tt oi
(D 3

O C
C P' rt
fD fD 01
-oi rt
P- (D
13 13
tt tt
fD fD
N N
(D fD
3 3
rt rt
(D P
• rt
C3 O
P- p 01
O O C
rt oi
P< P-3
P rt
13 fD
O N
P- PK
a P
fD
0 o
cr tt
01 P
-01
rt p-P tr oi
fD 13
tt p-
fD tt

M P-
(D rt
— P-
01
3
3 px rt
O
tt
M 01
-rt O
P- p rt
O O
Pe -
D O
M P-
P O
H 3
3 P-O P-
C
3
O P N
3
"8
p
rt (D
Hi
p-
P> 3
P I
rt
O
rs oi rt fD M
e

tt rt (D P
13
P 3
3 rt
rt
tt P- P
P- O 13
fD P- O
tt H P- -01
h~- P- 13
fD tt
3 fD
cr o N
d a n>
a ro 3
P- tt rt
01 3 P rt (D
fD
CD -01
O P-13
O l-l
P
P- O
13 H-
P- 01 rt
rt 13 P
P P- rt
cO tt, fD O P*
tt rt a
P P- P-
- 01 3
3
cn *C* 13

tt *C* p- oi <
PK U tt
a. p-
CD 3 *rt* O 4 tt CD CD -01 fD
U
P tt rt -O
tt
e CD
P- 01
c
— 13 K C O -0) 3 P-CD P-
01
c
N 01 CD -rt 3 P-O. I
CD
m 13 13 td CD tt
O 01
rt
p-n-
O H> tt-2 CD i-3 s M "■ H P W 13 O D P-M
ro o
o
< p-
p
tt M PC P
rt
Bl
fD 3 rt
fD 3 •rt
p-
O 01
a
: CD H>

3 P-cQ lr| g
td
O P > 3 W -rt H Pe
O -oi P> S P- 9 I
3 fD p
01 13 P-H P-rt p-01
3
c
M
c p-
ro
01
rt CD
oi cuc
tt
fD
<
o \-> *C* ■rt p-O 3
ro
N
ro
M
o *i*

eforturi personale şi dacă nu aici, dincolo" (Manual, pag.36).
"Spiritismul este destinat să înlăture teologia., şi VIAŢA SPIRITULUI să fie totul în religie, aşa cum a fost în fondatorul creştinismului (!). Isus a învăţat câ mîntuirea vine din interior. In cazul acesta o idee ca ispăşire înlocuitoare pentru păcatele lumii nu poa-

te să existe. Omul poate fi una cu spiritul vital numai prin vitalitatea lui spirituala şi numai aceasta este mîntuire."(Centenial Book,pag.50).
Următoarea declaraţie arată cît d"e străin este spiritismul de principiile îndreptăţirii prin credinţa şi mîntuirii prin har: "Progresul nostru spiritual este . rezultatul net al eforturilor noastre proprii, iar păcatele noastre nu pot fi iertate sau ispăşite prin jertfa înlocuitoare a Mîntuitorului." (Ernest Thompson, "Istoria spir-itismului modern, 1948, pag. 12)
Poziţia că spiritismul încorporează "pietrele fundamentale ale tuturor credinţelor antice" caută bd fie atestată prin introducerea unor citate de Zoroaş-tru, Moise, Homer, Plato, Buda şi Isus, toţi fiind consideraţi reprezentanţi religioşi iluştri în decursul secolelor.
Negarea netă a doctrinelor creştine de bază (is- • păşire, mîntuire) şi susţinerea doctrinei mîntuirii prin eforturi personale ne conduce direct la credinţele păgîne. Acesta nu este în nici un caz creştinism!
Dar spiritismul nu numai că respinge doctrinele creştine, ci face ceva mai mult!
B. PERVERTEŞTE FAPTELE FUNDAMENTALE ALE CREŞTINISMULUI.
Leaderul spiritist amerxcan Converse E. Nicker-son este citat deseori. Iată cîteva

din gîndurile lua: "Cărţile sfinte ale tuturor secolelor au adăugat "zale la lanţul adevărului incontestabil că nemurirea omului este certitudine". "Biblia... recunoaşte şi accentuează unitatea acestei lumi cu cealaltă." "El (Isus) se identifică pe El Isuşi după moartea fizica, confirmînd nemuririi un loc definitiv în schema gîn-durilor şi filozofiei omului." (Centenial Book, pag. 154) .

"Primul mesaj privind existenţa continuă a fondatorului creştinismului, Isus, a fost adus de către un spirit înălţat... îmbrăcat în haine strălucitoare, la mormîntul gol în dimineaţa învierii, declarînd că moartea a fost învinsă şi că învăţătorul iubit tr&r-ieşte încă." Culmea afirmaţiilor lui Nickerson este în legătură cu "camera de sus, pe care Isus a transformat-o într-o cameră de şedinţe spiritiste". "Camera de şedinţe (spiritiste) era un loc sfînt pentru discipolii lui Isus. Venind prin întuneric şi aducînd propria lui lumină sacră, trupul spiritual al fiului Măriei s-a descoperit El însuşi privirilor mirate ale acelora care astfel au primit lumina clară a manifestării spiritelor." Vorbind despre "şedinţe", Nickerson pretinde că "nu există altă arteră de legătură între existenţa aceasta muritoare şi locuinţa noastră spirituală".

Privind învierea, el afirmă: "unul cîte unul, noi intrăm în viaţa spiritelor care încheie faza muritoare Aceasta pentru a exclude orice gînd al învierii generale. O asemenea înviere generală l-ar ţine chiar şi pe Petru adormit in mormîntul lui pîna la revărsarea zorilor. Isus a învăţat despre învierea individuală a sufletului din corpul muritor." Aceasta înseamnă că învierea are loc individual în momentul morţii. Numai pe aceasta baza Noul Testament devine "un manual convenabil pentru spiritist". Frauda este evidentă! Descrierea cerului şi pămîntului nou (Apoc.21 şi 22) "este lumea spiritelor cu contrapartea sa minunată a experienţei pămînteşti. Moartea va aduce schimbarea şi ne va asigura continuarea pelerinajului ceresc" . Intrarea individuală în cerul nou şi pămîntul nou nu se face prin intervenţie divină, ci prin nemurirea inalienabila.(Centenial Book, p.154-155). Spiritismul caută suport în scrierile apostolului Pavel (1 Cor.12), arătînd că aceste daruri duhovniceşti au împlinire numai şi numai în spiritismul modern. Intenţionat se ignoră adevărul isteric raportat în Cuvîntul inspirat despre împlinirea din timpurile apostolilor.(F.Apost. 2; 3; 5:12,15,16; 8:26-40; 9:36-42).

-124-

"Fenomenele spiritiste constau din: Profesie, Clarviziune, Clarauzire, Darul

limbilor, Punerea mîi-nilor, Vindecările, Viziunile, Transa, Invocarea (spiritelor) , Levitaţia, Ciocăniturile, Scrierea şi desenarea automata şi independentă (?!), Vocea (spiritelor) , Materializarea (spiritelor), Fotografierea (spiritelor) , Psihometria si orice alta manifestare dovedind' continuitatea vieţii..."(Manualul Spiritist,p.37).

C. ÎNDEPĂRTARE TOTALA DE "CREDINŢA CREŞTINA".

Citînd ci'teva întrebări şi răspunsuri din cartea "ABCul Spiritismului" a Dr.B.F. Austin, publicată de "Asociaţia Naţionala a Bisericilor Spiritisfe", vom constata o repudiere neechivocă a oricărei baze bi-blice, o deformare a adevărurilor ei:

întrebarea nr.ll: "Nu este spiritismul bazat pe Biblie?"

Răspuns: "Nu! Biblia este inspirată şi adevărată în măsura în care este bazată pe comunicări prin me-diumi; de aceea creştinismul (învăţăturile simple şi frumoase ale lui Isus, adevăratul creştinism primitiv) şi spiritismul stau pe aceeaşi bază". "Spiritismul nu depinde pentru credit şi probe de nici o revelaţie anterioară!"

Apoi, susţinînd că Isus este divin numai atît cîţ cineva crede în "divinitatea tuturor oamenilor", Spiritiştii neagă, în mod expres Sfînta Treime şi egalitatea în interiorul ei.

întrebarea nr.17: "Recunoaşte spiritismul

pe Isus ca pe o persoana a trinităţii, ca egal cu Tatăl, şi divin în sensul în care divinitatea nu poate fi atinsă de om?
Răspuns: "Nu! Spiritismul II acceptă ca pe unul din mulţii Hristoşi mîntuitori, care în diferite timpuri au venit pe pămînt să ilumineze şi să arate oamenilor prin precept şi exemplu calea vieţii. Este recunoscut ca un mîntu'itor al lumii, dar nu ca "Singurul Nume dat sub ceruri prin care oamenii pot fi mîntuiţi"(!). După cum se vede vechea vrăjmăşie a lui Satana contra Domnului Hristos se continâă.
întrebarea nr.19: "Nu recunoaşte spiritismul va-

loarea si eficacitatea deosebita a morţii lui Hristos pentru mîntuirea oamenilor?
Răspuns: "Nu! Spiritismrfl vede în moartea lui Isus o ilustrare a spiritului martir, de devotament neegoist şi eroic pentru umanitate... dar nici o valoare expiatoare în suferinţele şi moartea Lui. Lumea a avut mulţi oameni iluştri care au murit pentru adevăr. Toate aceste morţi au valoare şi influenţă morală , dar nu în sensul unui preţ de răscumpărare pentru sufletele altora, aşa cum se învaţă în aşa numitele biserici ortodoxe".
Dr. Austin caracterizează cu cutezanţă pe Isus ca pe un "Mare Medium".
întrebarea nr.21: "Din punctul de vedere al spiritismului, cum este interpretată viaţa şi activitatea lui isus?

Răspuns: "Isus a fost un Mare Mijlocitor sau Medium, care a recunoscut şi a practicat toate principiile fundamentale ale spiritismului. Existenţa unei Puteri Supreme; natura spirituală a omului; viaţa omului după moarte; uşa deschisa între lumea aceasta şi cealaltă;'eficacitatea rugăciunii; puterea vindecării; darurile clarviziunii şi clarauzirii; practica comunicării cu îngerii şi alte spirite - toate se găsesc în învăţăturile şi exemplul lui Isus."
"Isus a avut pârtâşie cu îngerii şi Şi-a luat discipolii favoriţi la o şedinţă (spiritistă!) pe Munte, unde au apărut Moise şi Ilie şi au comunicat cu El". "Cum s-ar putea întreba, - poate fi creştinismul opus spiritismului, - cînd creştinismul a luat naştere într-o şedinţă (de spiritism)? (Răspuns la întreb.23).
"Adevăratul început al creştinismului; puterea lui motrice, marele lui impuls au Venit nu din naşterea şi moartea lui Isus, ci din Cincizecime, marea şedinţă (spiritistă) a istoriei". Vedeţi ce nesăbuinţă, ce sacrilegiu!
Dr. Austin declară, de asemenea, dă funcţiile Duhului Sfînt au împlinirea lor în "Spiritism ca învăţător al lumii, Inspirator şi Mîngîietor al omenirii, (răspuns la întrebarea 65).
o
-126-D, RESP31î3ERSa ORICĂRUI PRINCIPIU AL CRESTTNISSMII.

Reverend Moses Huli a fost un pastor care a crezut şi a apărat inspiraţia Cuvîntului lui Dumnezeu prin cartea sa: "Biblia din ceruri". Ulterior, el a îmbrăţişat spiritismul şi a intrat într-un pact cu Satana. Huli a devenit o voce autorizată în rînduri-le spiritismului mondial, fiind numit "apologet al spiritismului".
El a atacat autoritatea şi a negat inspiraţia Bibliei, spunînd că scriitorii ei au fost nişte ticăloşi; a luat în rîs moralitatea, a repudiat divinitatea lui Hristos şi a ridiculizat eficacitatea mîntui-rii; a defăimat ispăşirea şi a batjocorit ziua viitoare a răsplătirii, declarînd ca "păcatul este o boală care va fi tratată în cele din urmă".
Huli a scris două cărţi: "Problema spiritismului întemeiat pe Biblie" si "Uimitoare contraste între crezul biblic şi filozofia spiritistă". Iată cîteva din capitolele defăimătoare ale acestor lucrări: "Daniel a fost evident un medium", "Petru în transă me-' diumatică", "Cartea Apocalipsei o serie de comunicări cu spiritele", "Ioan Botezătorul, un medium", "Orice formă de manifestare a spiritismului modern găsită în Biblie", "Iehova gelos pe celelalte spirite", "Dum-nezeu nu are nici un atribut, cu care sa nu fie înzestrat şi omul", "Spiritul este acelaşi, fie în Dumnezeu, fie în om", "Noi trebuie să facem pe Dumnezeu în noi!", "Destinul final al tuturor este

fericirea".
Iată, acum, un paragraf hulitor din capitolul "Hristoşii din trecut şi din prezent":"Celce se numea odată Hristos, profet sau văzător se numeşte acum medium. Cuvîntul profet nu înseamnă în mod necesar un previzionar, sau cineva care prognozează viitorul, ci înseamnă un reformator. Profeţii şi Hristoşii sînt unşi cu putere cerească să medieze schimbări politice si sociale care vor îmbunătăţi condiţiile maselor şi în acelaşi timp să fie în apord cu justiţia şi dreptatea". (Manualul Spiritist, pag.126).
Se vede ca HuKL foloseşte termenul "Hristos" pentru a desemna o categorie sau clasă de oameni. Nu cumva sînt acei "Hristoşi falşi şi profeţi falşi" asupra
-127-
cărora Mîntuitorul ne-a atras atenţia că vor apărea şi vor încerca să înşele pe mulţi? (Mat.24:24).
Hotărît, nici o formă de păgînism, nici o formă de necredinţă nu a mers atît de departe! Tonul blasfe-miator folosit de spiritism dovedeşte ca el este o formă modernă a păgînismului care caută să distrugă orice concept biblic, sa desfiinţeze "credinţa dată sfinţilor odată pentru totdeauna". (Iuda 3).
Spiritismul este net anticreştin, net antichris-
tic!

Acesta fiind adevărul, ce au făcut creştinii? Care a fost atitudinea bisericilor faţă de acest intrus "creştin" cu iz ocult şi filozofie demonică?

13.3. IN FATA BIBLIEI SI RAŢIUNII-REACTIA CREŞTINISMULUI.

A. AVERTIZĂRI PRIVIND ADEVĂRUL DESPRE SPIRITISM.

Odată cu explozia spiritismului modern în America, au început să apară avertizări solemne contra originii rele şi caracterului lui malefic. învăţăturile şi practicile spiritiste au fost demascate de toate bisericile creştine.

Astfel Dr. William Ramsay, în tratatul: "Spiritismul, înşelătorie demonică şi semn al timpului"(1856), arată că fenomenul este un semn al zilelor -din urmă întreţinut de demoni sub conducerea lui Satana. El arată că Vechiul şi Noul Testament relatează despre cazuri de demonizaţi şi că fenomenul era acelaşi în religiile Indiei antice şi moderne. El explică, de asemenea, adevărul că mediumii conduşi de învăţăturile "spiritelor" resping Biblia? apoi probează că "spiritele" din spiritism nu "sînt spiritele morţilor", ci "emisarii Satanei".

W.M.Donald (1866), a arătat că răspîndirea spiritismului este o reînviorare a demonologiei antice. (Spiritism, pag.74).

In 1920, 30 Septembrie, editorialul revistei "Cumberland Presbyterian"

declararea spiritismul este o formă de comunicare Satanică. El are efect de orbire şi corupe, deaceea, încheie articolul: "Păziţi-vă de
-128-
spirite familiale!".
J.H. Waggoner în lucrarea: "Natura şi tendinţa spiritismului modern"(1866), a avertizat contra negării Bibliei, a divinităţii Domnului Hristos, a servi-ciului Său expiator şi a celei de a doua veniri. El a arătat cum spiritismul distruge deosebirile funda--mentale dintre bine şi rău,« cum neagă legea morală, responsabilitatea omului şi pedeapsa pentru păcat.
G.H.Pember în cartea "Primele vîrste ale pămîn-tului"(1895), declară că spiritismul este un exerciţiu al puterii satanice, un semn al timpului de pe urmă, cînd se vor ridica profeţi falşi.
Uriah Smith în tratatul despre "Spiritismul modern" (1896) , documentează raţional evidenţele privind: negarea lui Dumnezeu ca Fiinţă personală, negarea di-vinităţii Domnului Hristos, negarea Bibliei, negarea tuturor deosebirilor dintre bine şi rău. Aduce,apoi, evidenţa multor persoane conduse la sinucidere pentru a se uni cu cei dragi sau cu prieteni din "partea cealaltă" .
Evanghelistul W.E. Biederwolf a afirmat că apariţia spiritismului este o împlinire a profeţiei biblice. El scria: "Această

înviorare modernă a spiritismului vechi... aduce evidenţa că trăim în timpurile din urmă descrise de Pavel.. spiritele care apar în şedinţele de spiritism nu sînt deloc spiritele celor iubiţi de noi, ci spirite ale căror caracteristici distinctive sînt: copita despicată, coadă în formă de furculiţă şi limbă mincinoasă. Posedarea de către demoni nu se manifestă totdeauna la fel, dar totdeauna are acelaşi scop şi anume să sustragă omul de la închinarea lui Dumnezeu."
"Bătrînul diavol este tot aşa de viclean ca totdeauna; demonii lui... maschează scopul real al activităţii lor prin zel prefăcut pentru adevăr, citirea Bibliei, şi viaţă creştină corectă(l); aceasta, însă, numai pentru a cîştiga încrederea şi a prinde mai sigur victimele... avînd ca scop sinistru înrobirea o-menirii sub stăpînirea domnului lor, Satana, arhi-vrăjmaşul lui Dumnezeu. Biblia învaţă că atmosfera pămîntului este plină de spirite r.ele, deaceea să nu fim surprinşi de încercarea de a comunica şi influenţa

în rău pe oameni".(Spiritism, pag.21,22).
Mulţi"martori dealungul secolelor au arătat că personalităţile care vorbesc în lumea ocultă nu sînt în mod necesar spiritele descarnate ale morţilor.
"Credinţa tradiţională a bisericii în posedarea demonică este mai plauzibilă decît "teoriile spiritişti-lor". (Even

Corliss Lamont "Iluzia nemuririi",pag.159).

B. INVESTIGATORII SE ÎNDOIESC ASUPRA PRETINSEI IDENTITATE A "SPIMTELOR" .

Nu toţi care s-au cufundat adînc în spiritism acceptă "interpretarea spiritistă" a "fenomenelor psihice". După 40 de ani de cecetări/Hamlin Garland se întreba, încă, asupra "identităţii inteligenţelor care se manifestă, adică asupra pretenţiei de a fi spirite descarnate ale fiinţelor umane moarte".("40 ani de cercetare psihica", pag.385-387).

G. Whitehead vorbeşte despre pericolele "impresiilor greşite" şi a "deducţiilor false" ale văzului, cum ar fi:"o ramă cufundată pe jumătate în apă pare frîn-tă", sau "călători insetaţi în pustiu cred că vad oaza, cînd de fapt este o iluzie!". "Mărturia simţurilor poate rătăci în fenomenele psihice". ("O anchetă asupra Spiritismului", pag.43).

Corliss Lamont, recunoscînd că fenomenele spiritiste nu pot fi negate arată că aceasta nu înseamnă "supravieţuirea celor morţi", expresia preferată fiind "existenţa dincolo de mormînt", "Spiritiştii sînt totuşi foarte departe de a fi demonstrat că ipoteza supravieţuirii personale este singura şi certa explicaţie din datele adunate".("Iluzia nemuririi",pag. 156-157).

C. CATOLICEI AU CONSIDERAT FENOMENUL DE

ORIGINE SATANICA!
Chiar anumiţi catolici au considerat că "fenomenele anormale ale spiritismului sînt datorate lui Satana" . "Teoria diabolică este extrem de hotarită să convingă lumea... mediumul adesea rosteşte blesteme, promovează doctrine imorale şi ,în general,exteriori-

zează anumite semne care par să indice o acţiune nemijlocită a Satanei".(p.G. Gearon, "Spiritismul; Eşecul lui", pag.116,117).
"Ameninţarea spiritismului şi ... ruina produsă asupra multora, prin această formă insidioasă a ne-cromanţiei, reprezintă o capcană către comunicarea cu diavolii... Intruclt nimeni nu poate să probeze că "vizitatorii" din "şedinţele" spiritiste sînt fiinţele care pretind a fi, cum poate cineva tăgădui că nu sînt spirite satanice?... Este un pericol real de a fi atras într-un asemenea vîrtej". (Bernard Vaughan, Prefaţă la "Ameninţarea Spiritismului" de Elliot O'Donnel).
Mulţi catolici "simt" că "mesajele spiritelor sînt produse de agenţi satanici... nu de la prieteni plecaţi, ci de la un spirit rău care-i personifică... Teoria diabolică acoperă faptele... acestea ne conduc să conchidem că sînt agenţi diabolici"». (Donald Hole: "Spiritismul şi Biserica", pag.66,67).
D. "SPIRITELE TRECUTE PRIN TESTUL

IREVOCABIL AL COvTNTULUI!
Cum poate afla cineva adevărata origine a lucrării "spiritelor"? In acest domeniu ghicirea este riscantă. Apostolul Ioan foloseşte un ton avertizator: "cercetaţi duhurile dacă sînt de la Dumnezeu". (1 Ioan 4:1 p.d.). Cuvîntul lui Dumnezeu râmîne criteriul, sistemul de verificare pentru orice doctrină. Sîntem avertizaţi că ar putea proveni de la "anti-christ"! (1 Ioan 4:3).
Antichristul original a fost heruvimul purtător le lumină, care a devenit Satana (îs.14:12-14; Ez.28: 12-15). De la răzvrătirea şi expulzarea lui din ceruri pe pămînt (Apoc.12:7-9; 2 Tes.2:8,9) îşi foloseşte agenţii să perpetueze războiul subversiv contra adevărului şi dreptăţii, contra Domnului Hristos.
Prin urmare, testul suprem privind caracterul spiritelor este atitudinea lor faţă de Isus Hristos. Ori, am văzut că spiritismul neagă bazele biblice ale vieţii şi morţii Domnului, loveşte în legea şi guvernarea divină subminînd principiile de morală pentru

om. Spiritismul atacă însele bazele creştinismului, negînd inspiraţia şi autoritatea Sfintei Scripturi; respinge divinitatea Domnului Hristos, locul lui în Trinitate, suveranitatea Lui, judecata şi a doua venire personală, literală, vizibilă. Spiritismul neagă invierea

Domnului, puterea Lui de a învia pe oameni în ziua de apoi; neagă realitatea păcatului şi nevoia de răscumpărare; respinge adevărul pedepsei finale a celor nepocăiţi.

Aceasta este o lepădare directă, completă, definitivă, hotărîtă a planului lui Dumnezeu de exterminare a răului din univers. Spiritismul a creat propriile lui credinţe mitologice (!). Astfel, neagă responsabilitatea omului pentru păcat, căutînd să şteargă distincţia fundamentală dintre bine şi rău, zugrăvind calea păcatului ca o magistrală spre cer. Spiritismul distruge barierele ridicate de Dumnezeu pentru apărarea adevărului, declarînd că nu există moarte, judecată, răsplată, cer sau iad. Spiritismul subminează moralitatea biblică, învăţînd că dorinţa omului firesc este legea cea mai înaltă şi că omul răspunde faţă de el însuşi (!). Spiritismul subminează instituţia căsătoriei promovînd dragostea liberă. Spiritismul apără păcatul sub orice formă (!).

O singură concluzie se impune: o asemenea învăţătura vine de jos, nu de sus; emană de la Satana, nu de la Dumnezeu!

E. DISCREDITAT DE EFECTE.

Mai există un test care nu dă greş, formulat de însuşi Domnul Hristos, privind credibilitatea oricărei doctrine şi oricărei religii: "După roadele lor îi veţi cunoaşte "(Mat.7:20).

Care sînt "roadele"spiritismului modern după o existenţă de un secol şi jumătate? Iată doua din plînge-rile leaderilor spiritişti:
1. Condamnarea pentru necinste a mediumilor prinşi în fapte de înşelătorie,
2. Un curent de comunicări stranii-şi contradictorii pretinzînd că dezvăluie condiţiile vierii după moarte. Gravitatea faptelor îndeamnă la o exprimare deschisă.
-132-
Iată cuvintele unui fruntaş spiritist, prof. J.H. Hyslop, secretar al "Societăţii Americane de Cercetări Psihice":
"Contradicţiile sînt atît de numeroase, încît este fără speranţă a încerca s3 accepţi o interpretare superficială a fenomenelor. Un set de comunicări spune că viaţa în lumea spiritelor o dublează exact pe cea fizică, incluzînd hrana, îmbrăcămintea, meseriile, arta ... şi obiceiurile în care noi ne complăcem. Alt set dezice complet aceste informaţii şi ne învaţă că noi nu putem concepe cum este dincolo. Unele ne spun că reîncarnarea este adevărată, pe cînd altele o neagă... unele ne învaţă să credem în Dumnezeu, altele nu...
Nu este nici un fel de unitate în aceste pretenţii, exceptînd teoria că după viaţa aceasta, cum menţionează Swedenborg, este alta de stare mintală. Fiecare este liber să gîndească cum doreşte, poate să-şi creeze propria lume şi această lume va lua

tot atîtea forme cîte varietăţi de minte există, aşa cum şi existenţele subiective ale oamenilor vii diferă." {"Contact cu lumea cealaltă",1919, pag.364,365,359). Iată un alt citat care arată însele contradicţiile: "Contradicţii fără sfîrşit şi absurdităţi sînt amestecate cu cele mai înalte adevăruri şi cele mai profunde filozofii. Sîntem învăţaţi că Dumnezeu este o persoană, dar că El este impersonal; că este atotputernic, dar că este guvernat de legi; că orice este Dumnezeu şi că nu există Dumnezeu, că noi sîntem zei. Sîntem învăţaţi că toţi sîntem nemuritori... Sîntem învăţaţi că lumea spiritelor este pe pămînt, chiar deasupra atmosferei,* sau că este dincolo de Calea Lactee... că există o singură sferă, trei sfere, şase sfere, şapte sfere, un număr infinit de sfere... că există o lume tangibilă şi că totul este crearea minţii privitorului şi apare diferit diferitelor spirite... că spiritele conversează prin citirea gîndurilor, ori prin limbaj oral--- că spiritele locuiesc singure sau in grupe de nouă; că spiritele se căsătoresc ne-avînd urmaşi, sau că au ca urmaşi pe muritori... ca spiritele niciodată nu vor mai trăi în trup, sau că ele se reîntorc şi intră in trupurile copiilor şi

trHiesc multe vieţi în trup..."(broşură scrisă de dr. William Potter, citată de. Epes Sargent in "Planşeta sau Disperarea

Ştiinţei", 1869, pag.291).
Vedeţi cîtă lipsă de coerenţa şi uneori naivitate? Un set de aserţiuni anulează pe celălalt. Poate această confuzie să aspire la titlul de viitoare religie a planetei?
Prof. psiholog William James (mort 1910) la Har-vard şi simpatizant al fenomenelor "psihice" a declarat că "ipoteza spiritelor înfăţişează o goliciune, trivialitate şi incoerenţă a minţii la care este dureros să te gîndeşti că ar fi starea celor plecaţi.(Citat de Corliss Lamont în "Iluzia nemuririi", pag.163).
In ciuda numărului mare de ore petrecute în "şedinţe", multe "mesaje" de la spirite sînt inexprimabil de anoste, fără ţintă, nebuneşti, lipsite de sens şi contradictorii. Acest lucru a fost subliniat de fizicianul englez Sir Oliver Lodge ("Spiritele care ne învaţă"), Arthur Conan Doyle (în "Noua Apocalipsă"), Travers Smith (în "Voci din Gol").
Un articol apărut in revista spiritistă "Mediu-mul" (2 mai 1874) purta titlul: "Este vreun remediu contra spiritelor mincinoase?" Aceasta este o recunoaştere! Este un rod amar al pomului spiritist!
Un pas înainte a fost făcut de Sir William Barrett vorbind despre coruperea comunicaţiei ca fiind "un a-mestec de profan cu limbaj obscen ocazional".("Pragul nevăzutului", pag,250). Alt scriitor arată ca "mesajele rele" sînt deseori urmate de "devieri

mintale". (Mable V. Robertson, "Cealaltă faţă a Porţii lui Dumnezeu", prefaţă)., Evident asemenea roade sînt de jos, nu de sus!
Un alt front care deziluzionează sînt prezicerir le neîmplinite ale spiritismului. Astfel în 1852 Aldin Ballow a prezis că întreg pămîntul va fi transformat într^o "nouă grădină a Edenului" pînă la sfîrşitul secolului. ("Manifestările Spiritului", pag.230). Se ştie că la începutul sec.XX a avut loc primul război mondial, apo"i al doilea şi oamenii ,nu prea trăiesc ca-n Eden. Eşecul deprimant al prezicerii nu poate fi negat, iar fructul este... fals!
-134-
In pofida pretenţiilor, spiritismul nu oferă nici o înălţare a minţii şi filozofiei ci doar decădere mintală, morală şi fizică. Este un spectacol trist. Fructul este bolnav.
Poate că fructul cel mai elocvent al spiritismului este însăşi viaţa promotorilor acestei "religii".
F. VIATA STRANIE SI SFIRSITUL TRAGIC AL SURORILOR FOX.
Deşi acuzate de fraudă şi înşelătorie, la început în fraternitatea mediumilor surorile Fox au fost privite ca cel mai înzestrate "spiritual". Toate cele trei surori au întemeiat căminuri prin căsătorie, devenind Leah Underhill, Margareta Kane si Katie Jenc-ken.

Margareta, după moartea soţului (1858). s-a ataşat bisericii romano-catolice, participind doar ocazional la adunările spiritiste. După un timp, datorită "presiunii spiritelor", s-a întors la spiritism cu puteri de medium nelimitate. In 1888, revenind dintr-o călătorie în Europa la New York, Margareta Fox Kane intenţiona să demaşte întreaga urzeală a spiritismului, întrucît îl dispreţuia însă a avut o ceartă cu sora ei Leah şi a amînat. Celor ce o solicitau să conducă şedinţe spiritiste le spunea: "Voi mă duceţi la iad!". Ea a încercat să-şi înece necazurile în băuturi alcoolice, însă fără succes. Era foarte supărată pe Leah, care făcuse din ea şi Katie "unelte" pentru a face bani.

Cam în acelaşi timp Katie Fox Jencken, revenind din Europa, a declarat unui reporter: "Eu privesc spiritismul ca unul din cele mai mari blesteme cunoscute vreodată de lume... Dintre toţi spiritiştii, sora mea Leah este cea mai rea... ea este geloasă pe Maggie şi pe mine pentru că noi putem face în spiritism ceeace ea nu poate".(New York Herald, 9 oct.1888).

La 21 dec.1888, la Academia de Muzică din New York, Margareta Fox Kane a declarat: "Sînt aici ca unul dintre fondatorii spiritismului, sâ-1 denunţ ca un fals absolut de la început pîna la sfîrşit, ca cea mai şubredă dintre superstiţii şi ca

cel mai rău blestem cunoscut lumii. (R.B.Davenport, "Lovitură de moar-

te dată Spiritismului", 1888. pag.76). "Margareta Fox Kane... aseară a dat o lovitură de moarte spiritismului, această fraudă nondială, întemeiată de ea şi sora ei Katie în 1848. Amîndoua surorile au fost prezente şi au denunţat spiritismul ca fiind o monstruoasă impostură şi înşelătorie. Clădirea a fost arhiplină. Sute de spiritişti au venit să vadă pe întemeietorii credinţei lor, distrugîndu-o dintr-o lovitură. Ei erau agitaţi şi huiduiau înfiorător. .. Luat în întregime a fost un spectacol deosebit de dramatic".(New York Herald, 22 oct.1888). Peste un an surorile Margareta si Katie au revenit asupra acestor declaraţii, repudiindu-le şi con-siderîndu-le false (?!). Retractarea făcută cu un an înainte de surorile Fox fusese determinată de invadarea scenei spiritiste de impostori. Insă nu totul era fraudă; au fost manifestări autentice ale unor "spirite", care n-au putut fi negate. Ce fel de "spirite"? Iată întrebarea crucială! Sfîrşitul surorilor Fox a fost tragic. Katie Fox Jencken a murit în iunie 1892 folosind alcool în exces, iar sora ei Margareta Fox Kane, ultimul supravieţuitor al surorilor Fox, a avut o moarte deplorabila, tot din cauza beţiei, în martie 1893. După moartea tragică a

Margaretei în 1893, James Burns, editorul revistei "Medium" s-a referit la "dublul specta» ol spiritist, întrucît acea femeie a condus pe alţi ! . în manifestări spiritiste, pe cind ea însăşi era pierduta şi greşit orientată din punct de vedere spiritual. Orice simţ moral, controlul minţii şi dorinţele erau duse..." ("Mediumul şi Zorile", 1893, pag.258).

Ce efecte au avut aceste declaraţii şi constatări asupra "urmaşilor"? Sir Arthur Conan Doyle în "Istoria Spiritismului" (1926), rămîne netulburat de "respecta-bilitatea originilor". "PxnS astăzi se vorbeşte despre surorile Fox în termenii cei mai înalţi ca spiritiste ardente; ele sînt privite de spiritişti ca fiind înzes-trate cu o misiune specială pentru oameni". (C.E.B. Roberts, "Adevărul despre spiritism", pag.48).

"Nimic din ce a spus Margareta nu-mi va schimba opiniile şi nici pe ale celorlalţi (spiritişti) convinşi profund că există o ştiinţă ocultă(!) care ne

leagă de lumea nevăzută. (Henry J. Newton, preşedintele Soc. Spiritiste din New York, citat de John Mull-holand în "Feriţi-vă de spirite familiale", 1938, pag.283).

Referindu-şe la "istoria tristă a surorilor Fox" recunoscute ca "Fondatorii spiritismului modern" şi la "scandalurile dragostei libere, care au atins apogeul în anii 1873-1875", Herbert Thurston observă

că "fiecare stadiu al mişcării, chiar de la începuturi, a fost marcat de o atmosferă nesănătoasă". (Biserica şi Spiritismul", pag.123).
Fructe, fructe, fructei Fructe amare, fructe bolnave... fructe spiritiste! Ele determină natura, esenţa pomului care Ic poartă.
********* ***
Aşa arată spiritismul astăzi! Are o istorie, are un număr, are formă şi potenţial impunător, deşi nu se afişează astfel. Este o religie ateistă, pagina, satanistă avînd la fundaţie cele doua mari minciuni spuse de şarpe în Eden (nemurirea şi divinitatea omului!). După cum se vede, de 6000 de ani esenţa nu s-a schimbat. Este aceeaşi veche marfă în ambalaje moderne!
***
137-
"Noi n-avem de luptat împotriva cărnii şi sîn-gelui, ci împotriva căpeteniilor, domniilor, stă-pînitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii care sînt în locurile cereşti" Efes.6:12.
CAPITOLUL XIV
ALIAŢI DE CAMPANIE.
Spiritismul este un sistem agresiv de idei şi practici, care se exprimă şi prin alte forme "ştiinţifice" moderne, care la prima vedere par inocente căutări ale omului pentru depăşirea frontierelor ne-cunoscutului. Aşa se face că în această

mare aventură de cucerirea minţilor oamenilor, el nu se află Ungur, ci are camarazi de atac. Sîntem în faza "ştiinţifică", de laborator a spiritismului!

14.1. PARAPSIHOLOSIA - FRCMTIERA NOUA IN LUMEA SPIRITELOR!

In ultimele decenii s-a dezvoltat un vocabular special pentru a descrie experimentele cunoscute sub numele de "percepţie extrasenzorială" (E.S.P.). Fundată pe ipoteza evoluţiei, această manifestare este considerată de apologeţii ei esenţială în contracararea influenţei teoriilor materialiste şi mecaniciste asupra lumii. Ei declară că"armonizează ştiinţa şi religia în problemele care le-au separat în secolul trecut*. (Dr.J.B. Rhine, director de Parapsihologie la Duke University şi S.G. Goal, London University).

Un studiu critic al clarviziunii» telepatiei şi

*

*

//

IR

3 p-

3

rt

O

O tt

p SJ

• M
!C
Z P-
O rt
rt P-
3 rt
tt C
3 M
3 O
rt H"
O C
M 3
rt o
m
P- 3 P-
3 O
fi 0
ra n
3 C
TJ p-
3 3 rt P- fU
H rt
O
0
c
3
P-
3 rt o ra o oi
3 V.
W oi H- TJ
Oi P-
ra H H p> Ox rt
c o M

OK
p. c
or n
c
3 ra
0)
rt H ra
& ra ro 53
a> n rt o P-
n
o
V
rt p-3
o cr 3 o»
M
ti ra c -rt
ra a p> ra p-
3 fi 0) p- •*) < rt p- ra
3 rt
ra ra
~ o, <: P-
oi
ox
0) rt < ra p> Ol
3 Hi
& o p-
3 ra o o> c
W P> Ţ J
rt C n
Hi P- p-
ra <
p". n p-
Oi rt

n -oi
H p-ra
p- a.
ra ro
t-ţ N
r <
rt ra n
ra •rt
p> 3
n
rt
ro E
rt O ii 6
O p-
O
c
s
p-
3 p> rt 3 fD rt pi rt
ro D p-< p-3 0*
D rt
3 *c*
3 o
3 P>
ra rt
N
ra ra
3 01
— rt
—' ra
p>
W 3
3 N

ia ra
o* u>
i i
3 "o o
P- Bt- O"
3 1
rt rt O
ra ra
a. o> H
H-. 3
< 3 rt p- P- ro
3 3 P
Cucvt p
:pifl
p- ra
3 3
C oi
C
3 TJ
Oi hţ
p- ra
3
p-
3 Tt fiX 03
ŢJ
D-X
d ra p, -
ra
3
ra
< 3
o ra
P- N

ra ra
c
3 P-<
ra n
D Ol C 0)
3 -H
• I
p- rt B* O»
ra TJ
ti (P
3
p) P- p-
0> rt O *
ra o & HI *ax w* p-
rt P O P«3 3
a 3
Hi
rt-
o
N
O P Hi 3
?—
3
Hi q
n
w
p-Tt rt-ra o* ra
ra **o* o oi oi o rt p- 3 ra
Oit
3" 01 O "O
ţ_> 0J O -rt
lQ H-P- C
p-

Q, P-O
< w
ra o* a.
ra o
oi o
o 3
rt
O ti
px O
p*
3 ra.
p- N
3 ra rt
ra 3
o> o> rt
p) ra
rt >i
ra P-
0i Hi
ti ŢJ O rt 3 P-rt 3 p-
ra na ti p>
o
Oi'
n o
p> -ra
3- rt
O P
o c
3 3
ra o*
N
ro 3
3

rt rt P.
p. a n ra
•tn
r+ P-P-
3
rt
»
w
p-
p-
o
Sx
03 l£l
TJ P-
p- ro
01
c
ra =
x •
rt
H ^
pi PJ
Hi P
P- Pl
N "O
P- W
O P-
ra i
rt *p O* O ti cn ra pi' pi
N Hi PX *01*
0 0) PX 01
c,
01 *Ti* pi H (_. fu rt

C ti p-
p> 3
rt P-3
ta
•w
p-
o o
3
a c
ra
3 C
3 O P 3 Oi
P[1]
fD
n
w ro
l H
0> rt
nora ra BH
h o ro pi
rt
fw rt O ti
P- O 0>
*n ti
oi ra p'
3" ra
0i 0i ti
ra oi
cr rt o
ti 3 Oi Pi rt p-
3 C
P" rt
o a- ra p- ra o

p>
rt
»i
pi rt O ti
« Pl
3
►O <
ra ro
3 01 rt rt K P-C iQ &
ra rt
H> O p- *H* 3 p-p- p-3
Oi W ti 0) ra p-
Pi ■ 3"
, P-
Hi O H P-0>
c o a. K
ro ro
P- 0i
N
-W Ox
15 -rt O.
p> pi p-i <
fi pi 3 *C
ti <
Pi Pi
Hi
ro
3
o 3
ra
3
ra *
3 "3 Pi

C 01
3 p- ra
-rt 3"
C O -03
t) HM
P- O l
3 O P-
O
O Oi
c cr
p- o
i i
P- OK P-
3 pi W ti Oi W
ra
9>
P Bl C
3 H
ra o
ti i£l
ro
3* O-
o ra 3 o
3
P- P-
3 O O
rt o» OK
ra >J ; p>
ti :
M Oi O
P- rt ro
3 P* H
O

p" o ra
Ci Ox rt
P OK
O K
3 P-C
ro
ra
01 P) O H »o
© .ra H
P*
ra = rt
pi n p-
0i 3
Oi *0 & P< 01
ra o o
P- PJ£ C rt
3 OK :
c -fi- ra
p- p- <
P» P-
N ro a
ra ro
c 3 i
r*
ii 0>
3 3
oi p-n 3 ra -rt
O* P-
ra P-
a> o ro o>
p o ra PX » rt
P 3 ro p-
3 0!

rt ă
ra
Bi
O rt 3 -ra •
3
ra o pi ra
0)
n *a ox c •■a rt
ra w ti oi ra rt-ra oi
c a-to ra ti
o>
3 3
Pi P)
rt rt
C C
H l OK
<
ra ii oi
P- :
rt O
Px ro
Tt li
P- O
P^{1} ra
0 rt ti px
ti
p-
"05 M P- fl>_
01
ra co
ra
(0
c ra

M Hv
•rt o p- o
3 rt-ra c ra n oi
PX N px
PJ
n p> ra 3
01
'rt p-
ra Pl
o> tr
o
PJ ii rt PJ
ro rt*
0! O rt p» px H
rara \->
ra
p" c
3 3
1 P-
l
t3 Cb
P« Pi
ti n
p-
•01
tT3 P-
01 3
P- <
3" P-
O N
?r p-
p- tr
3 P-

ra pi
N •—
P- Oi
ta .-^ ti o ro
ra o ►P
p> ii O"
rt
pi ti
ra
rt
o
rt
Pi
O
ra P-ra
Oi
•oi
p-
•o p, ra o o c
OJ Pi Pi -W
rt 3 ra p- ii -oi ra o pi o«
ii — p- tj p- H ra o < cr ra p- o» ra ra
p>
3
& C
P TJ
P- Oi
PJ P
O &
ti ti
■«-' 01
- p-
3*

n c P[1] P[1]
Pi O ti i£l < P-
p)
ti rt
p- P-
rt p
p- ro
01 Pi
3
C O
P* O 3 s-rt
•01 P-
rt D
P- C
p- rt
3 *C*
rt p»
P- C
Hi P-
O
rt
ra oi
c a —. ro o
Pi rt 13 ra pi P* n ro p- to
rt pi
Pi rt
rt p-
(5 Pi Oi
fD
o ra ro
H, 3 pi P- P-N 3
DJ rt
< H

ra ro ro
D &i
ra pi
— ra PI H
- p" ra o P> pi
K 3
Tt O
3 P-
P[1] 3
n
S P-
53
01 01
p- p-
3- 3
P- Tt
o c
: ii
n o - *C*
■ < p»
3 *rt C*
c
p-
01
p-
3" P-
o
Oi
ra o
px rt ti
ra
oi
Pi

ra a
01 P-rt o
ro px
3 T
ro P
0 p-ro 3
01
Pi 01
n P-3
01 T»
Pi! *C*
M
01
ro pi P> o cr -oi
01 Pi
ro oi
ti ra
< P-ra ra
pi •o -ra p oi
< P-ra 3
i i
< 13
ra Pi 3 o p- P-rt rt-ro ox
rr Cili
ro x
13
ro ti
pi 3 ro ro
K
ro ra
x
rt rt
p ra

p)
Hi Pi
p- P
N ro
o 3
Olt p-3 -^-rt Pi p-*v*^ p-rt
0» C
3
o pi
Pi 3
p" ro ro
w a c ro cr o
PJ P-rt 3
13 O *H*
ro rc
p- oi
ra P-
p-
ri-ro
13 » ii
Si 3 O
3 Pi P-
ra o
Bl
c
rt OJC
01
OK
O
ra lira ii 3 p-
3
ra
o

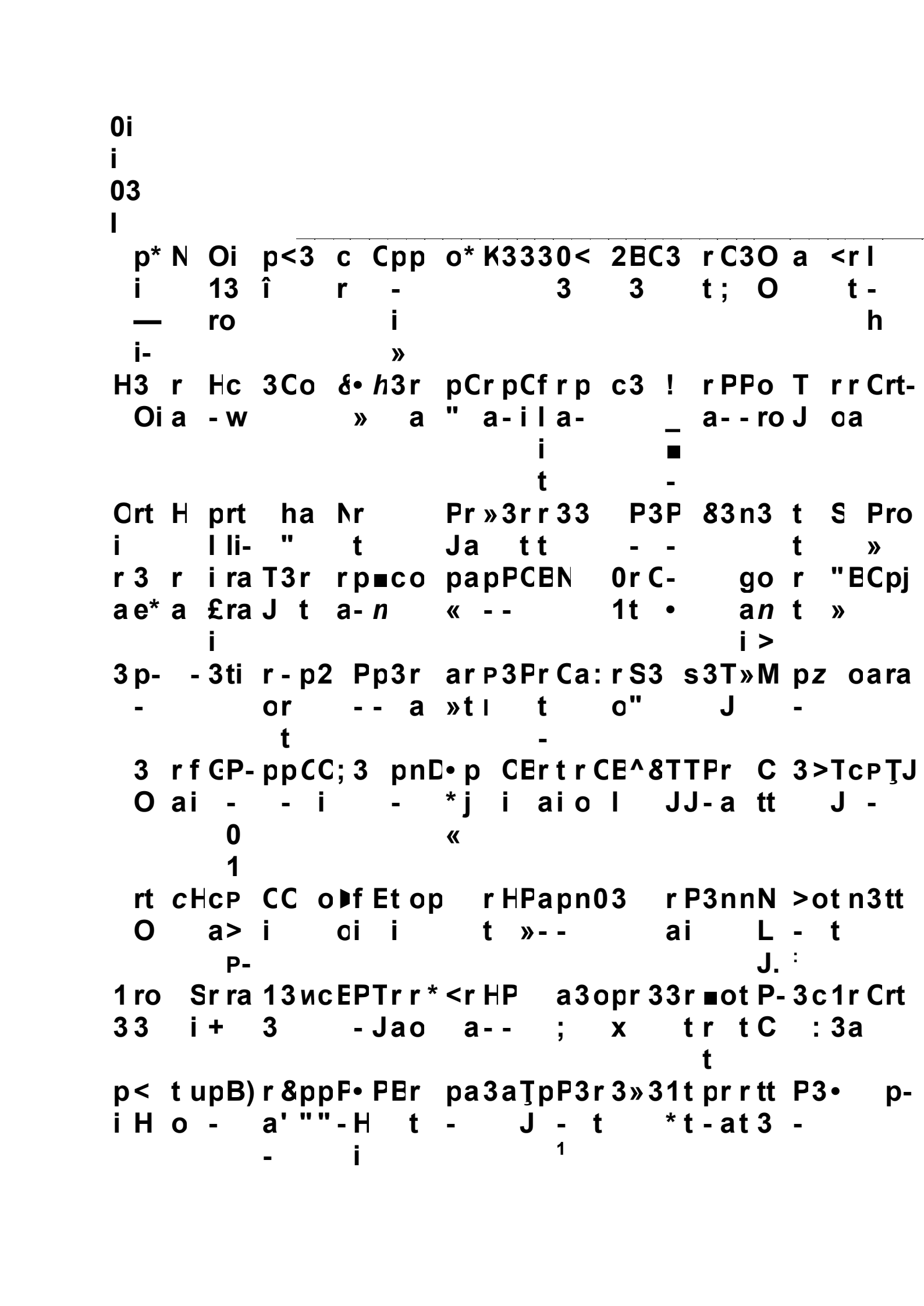

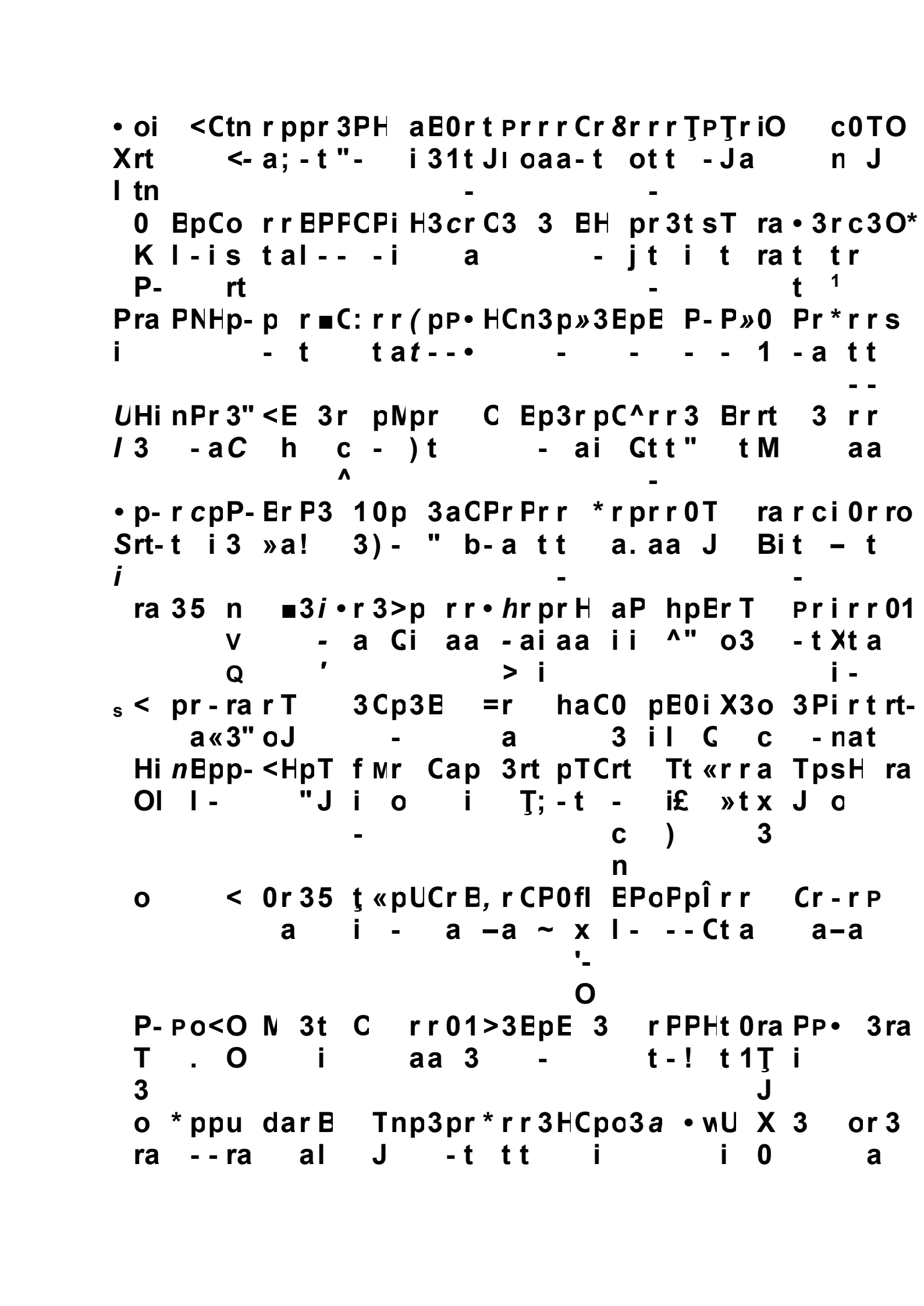

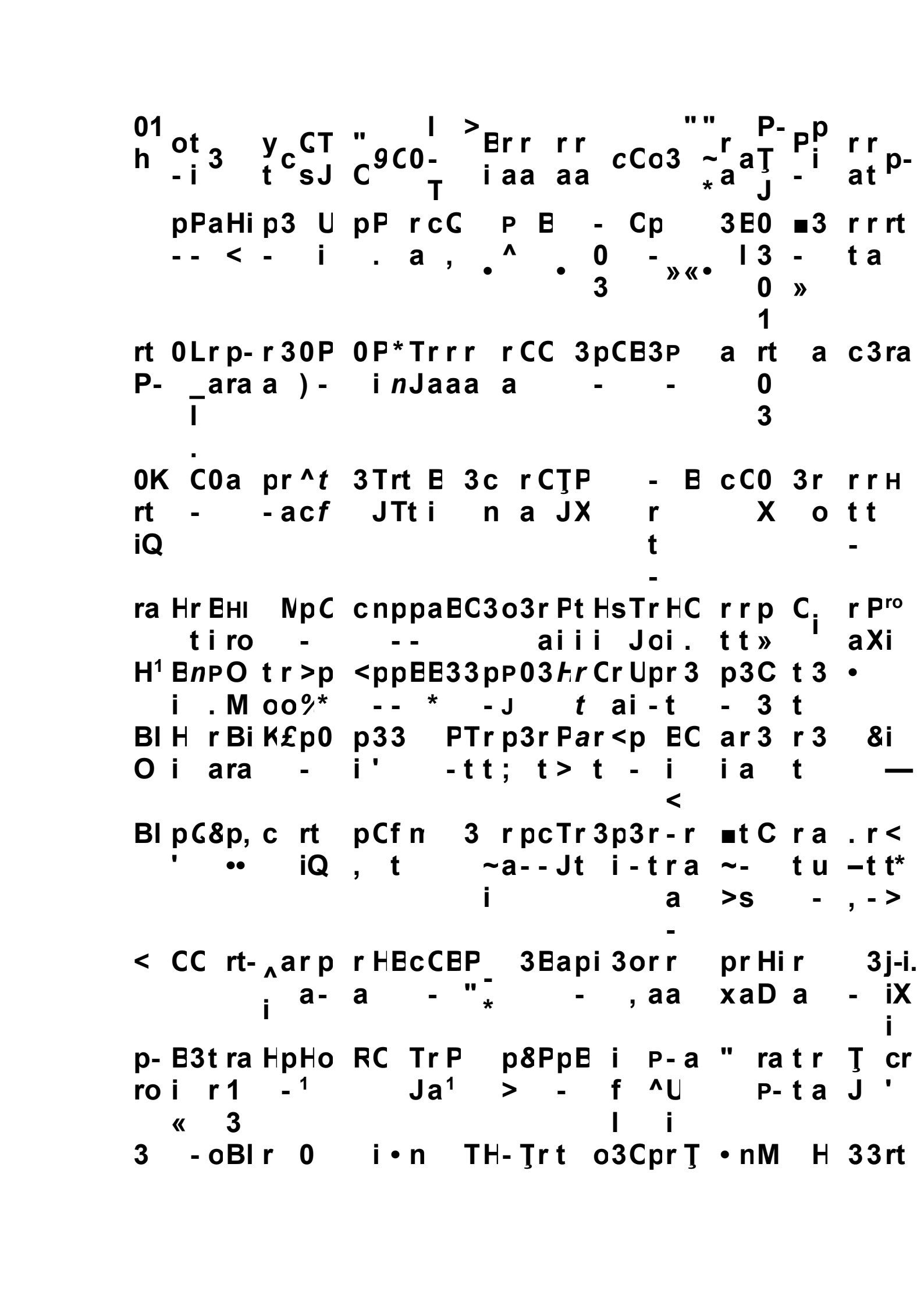

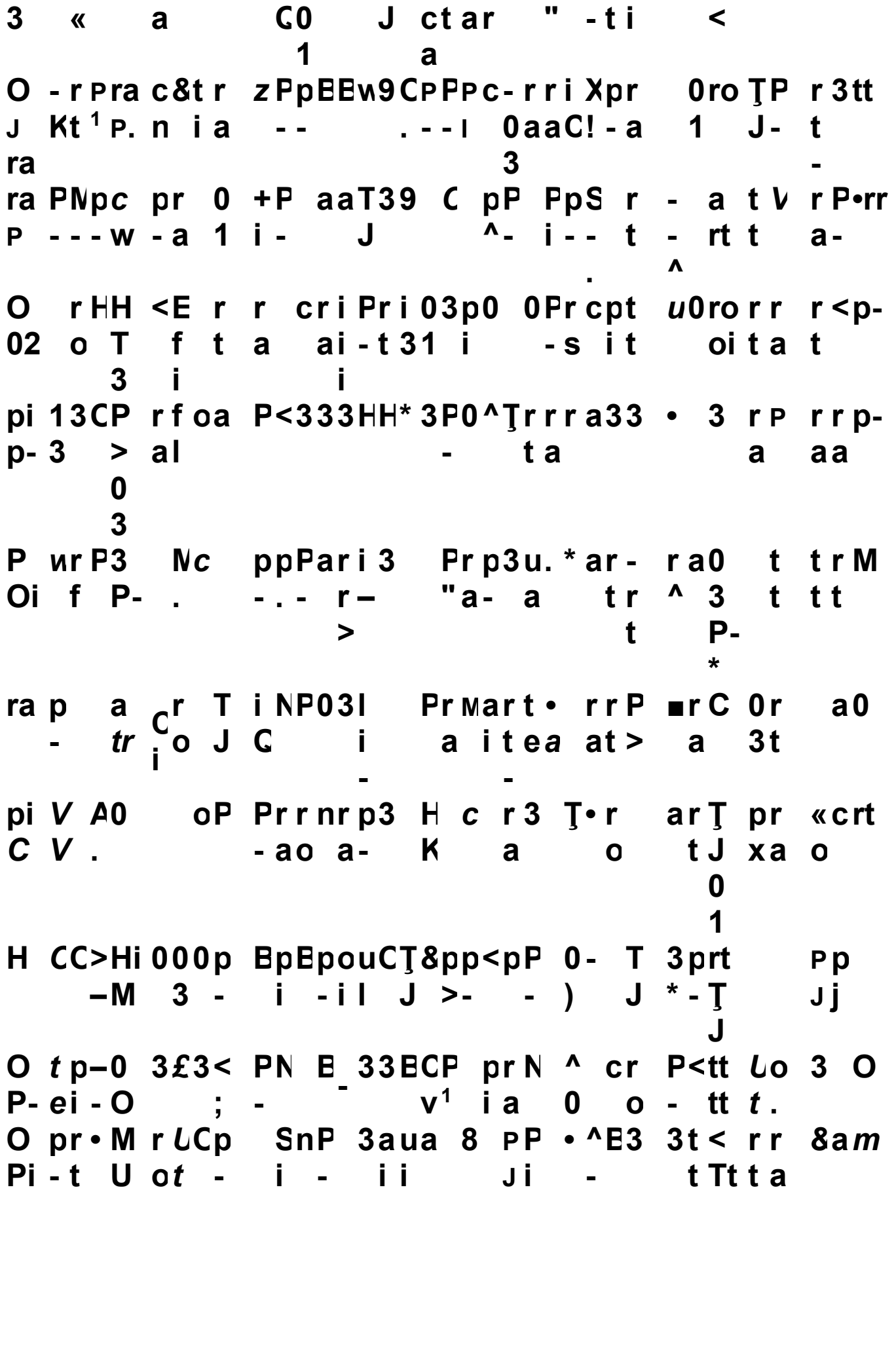

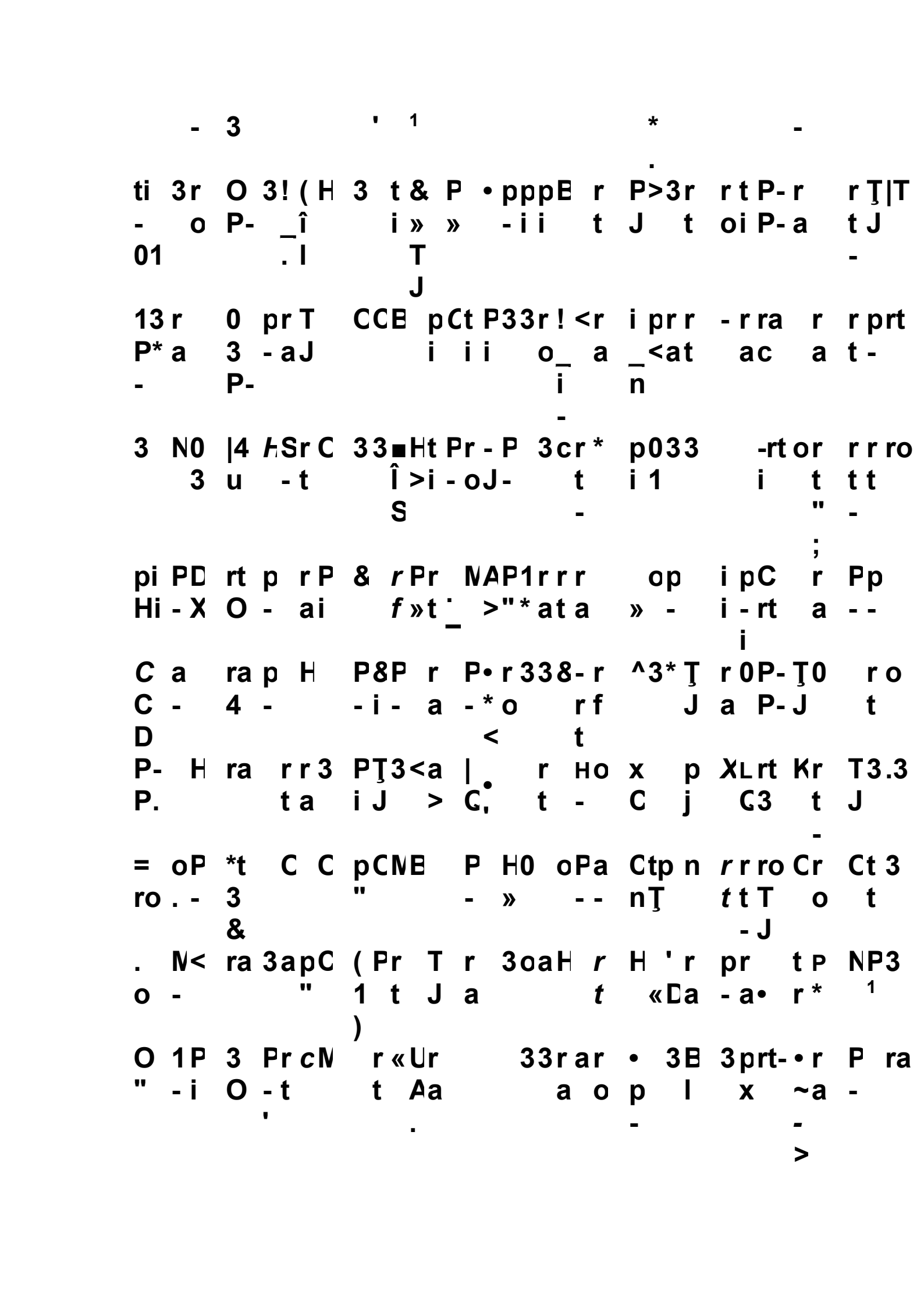

In minţile unor entuziaşti aderenţi vindecarea psiho-centrică va înlocui atît vindecarea medicală, cît şi pe cea divină.

A. PARAPSIHDLOGIA 1WESTIGIND "VIATA DOPA MOARTE".

La 8 decembrie 1957 în revista americană "The American Weekly" (tiraj 8 mii.) a fost publicat articolul "Supravieţuire, ştiinţa priveşte viaţa după moarte", scris de J.B. Rhine, care împreună cu soţia lui Dr. Louisa E. Rhinu, făcuseră cercetări experimentale timp de 35 ana privind percepţia extrasenzo-rială. Articolul nu era adresat acelora care cred ferm "într-un fel de existenţă dupâ moarte", nici a-celora care cred "că nici un fel de viaţa nu este posibilă după moarte", ci acelui "grup larg care se află între cele două păreri" şi care nu este satisfăcut cu niciuna dintre ele.

La această temă îndrăzneaţă apare întrebarea crucială: a găsit ştiinţa vreo

evidenţa demnă de încredere a unei supravieţuiri după moarte?
Dr.J.B. Rhine scria: "In cercetările noastre a-supra percepţiei extrasenzoriale au fost incluse: te-lepatia, clarviziunea, precunoaşterea. Noi am cercetat de asemenea ceeace tehnic se numeşte psihokinezie (influenţa minţii, asupra materiei)". Domeniile sînt revendicate de spiritisml
Experimentele au fost destinate "să investigheze indicii că omul nu este doar un corp fizic, o maşina, cum cred mulţi savanţi, ci că are puteri, care între anumite limite, operează dincolo de intinderea simţurilor şi muşchilor". (Le Roy Edwin Froom, "Pellow travelers of spiritualism").
"...Principalul scop urmărit a fost să testăm credinţa generală în domeniul personalităţii spiritului descarnat... Dacă această revendicare putea fi validată, ar fi adus o importantă cunoaştere a naturii fiinţei umane vii. Ar fi fost o PROBA DRAMATICA desp»? realităţile spirituale... pe care ştiinţa a eşuat să le găsească pîna în prezent. Teoria maşinii s-ar fi prăbuşit odată pentru totdeauna."
In 1934 Rhine a lucrat cu mediumul britanic

Eileen J. Garret şi "au fost luate toate măsurile ca şedinţele să fie ţinute în

afara oricărei erori". După aceea a lucrat cu alte douăzeci de persoane. "Marea întrebare era, desigur, dacă informaţia vine din lumea spiritelor sau nu", adică trebuia dovedit că mesajul mediumului era primit prin telepatie de la morţi şi nu de la vii (1). "Au fost cîteva situaţii care semănau foarte mult cu intervenţia spiritelor, a unor spirite descarnate". "Spre a fi corect, declar că cercetarea ştiinţifică a problemei supravieţuirii, după toţi aceşti ani a ajuns la un punct critic. Nu avem un test decisiv."
"Ipoteza supravieţuirii, în sine, este încă în faţa noastră, nu a fost infirmată. După părerea mea, noi am atins ceeace s-ar putea numi punctul de oportunitate disperată... Cu alte cuvinte, DACĂ EXISTA SPIRITE, nu ar fi mai convingător ca şi ele sâ facă ceva? Nu rămîne o parte din sarcină şi de partea lor?"
"Proba supravieţuirii (spiritului) ar zdrobi pen-, tru totdeauna eroarea groaznică a punctului de vedere materialist asupra omului... şi alte prejudecăţi ale restului omenirii. Pe de altă parte, siguranţa supravieţuirii ar revitaliza religia şi ar da vieţii ome-neşti o nouă dimensiune".
Această ultimă sugestie este în adevăr semnificativă. Dr. Rhine priveşte spre o "descoperire fascinantă ulterioară", care ar "revitaliza religia", adică , dacă o asemenea probă despre separarea sufletului

s-ar obţine, bătălia spiritismului parapsihologic ar fi cîştigată, însă pînă atunci...

14.2. HIPNIOTISMUL - SPIRITISM TĂMĂDUITOR.

A. SPIRITISM SI VINDECARE METAFIZICA.

Vindecarea spiritistă nu este ceva facultativ sau auxiliar, ci face parte integrantă din spiritism, fiind declarată modus operandi.

Russell S. Waldorf, primul preşedinte al "Ligii vindecătorilor spiritişti" (Secţiune a Asociaţiei Naţionale Spiritiste) arată că "vizitind un vindecător spiritist, este procurată energia necesară în forma

necesară... venind de la doctori din lumea spiritelor, care-şi continuă lucrările, în cîmpul ales... Energia sau forţa curativă este asigurata de vindecător în calitate de medium..." ("Vindecarea spiritistă", Cente-nial Book, pag.204).

In lucrarea "A.B.C. în Spiritism" (un fel de catehism), dr.B.F. Austin tratează acest aspect: "întrebarea nr.69: A practicat Spiritismul vindecarea metafizică?

Răspuns: Da, într-o mare varietate de forme eficiente. Spiritismul istoric (i) poate fi considerat Mamă a multor culte de vindecare metafizică care în prezent sint raspîndite în America. Cu mult înainte de Dr. Quimby, Doamna Eddy şi Evans de la "Vindecarea'Minţii", şi înainte de

"Mişcarea Gîndirii Noi", Dr. Andrew Jackson Davis a cugetat şi practicat vindecarea prin forţele minţii şi spiritului... aproape orice medium din primele zile ale spiritismului modern era şi vindecător, multe din vindecările lor semănînd cu vindecările din timpurile antice... Dr. J.R. Newton, în multe privinţe cel mai des amintit şi cel mai cunoscut, a fost cel mai eficient tămăduitor care a mers vreodată pe pămînt"(!) .
Dr. Austin revendică pentru Dr. Newton că "a vindecat în douăzeci de ani 150.000 persoane prin punerea mîinilor {!)..."Vindecarea prin punerea mîinilor" practicată intens în societăţile spiritiste se realizează "prin mijlocirea forţelor magnetice".
"Definiţia vindecării spiritiste" în cinci paragrafe a fost adoptată de Convenţia Spiritistă din Ro-chester (1909) şi a fost introdusă în Manualul Spiri-tist (pag.116) sub următoarea formă:
"Vindecarea spiritistă este un dar al unor mediumi şi este exercitat de, şi prin influenţa fiinţelor-spirit descarnate... pentru vindecarea mintală şi fizică a bolilor omenirii..." Apoi este explicat Modus Operan-di: "fiinţele, .spirituale combină forţele lor curative cu magnetismul şi energia vitalizatoare a mediumului şi o transmit pacientului".
"Manualul" dă şi definiţia vindecătorului:

"Vindecător spiritist este cineva, care,'fie prin propriile lui forţe inerente sau prin calitatea lui de medium
-143-
este capabil să împărtăşească forţa vitală curativă în condiţii patologice".

B. LEGKTURA INTRE MESMERISM, HIPNOTISM SI SPIRITISM.

Termenii "magnetism" şi "forţe magnetice", folosiţi frecvent de spiritişti au fost împrumutaţi de la fizicienii italieni Galvani şi Volta (sec.18) şi prin extindere s-a născut teoria "magnetismului animal" (care ar fi asemenea unui "fluid electric"). împrumutul unor asemenea termeni din ştiinţe se va repeta cu frecvenţă mare în decursul timpului, atracţia pentru expresii grandilocvente fiind una din "slăbiciunile spiritelor".

Teoria "magnetismului" a găsit mulţi a-depţi in Europa prin 1780 şi mai ales în Anglia după
1847.

Pe la 1775 Dr. Friedrich Mesmer (mort 1815), medic austriac, a dezvoltat ideea de "magnetism animal", "somn magnetic", şi inducerea somnului prin "transa magnetică"; această practică s-a numit mesmerism, apoi hipnotism.

In documentul publicat în 1775 ("Scrisoare către un medic străin asupra magnetismului"), el pretindea că este capabil să vindece anumite boli prin "magnetism" . Mesmer susţinea că boala se

datoreşte unor dezechilibre ale "fluidelor universale", care pot fi reglate prin "forţe magnetice". In 1378 Mesmer s-a stabilit la Paris şi a făcut senzaţie cu "vindecările" lui. El a stabilit că somnambulismul poate fi indus artificial. Aceasta nu era nimic nou, căci egiptenii, chaldeenii şi în special hinduşii şi vrăjitorii produseseră somnambulismul artificial. Rezultă că mesmeris-mul sau hipnotismul erau invenţii vechi, numai denumirile erau noi.

A fost recunoscut că mesmerismul are o definită înrudire cu spiritismul şi clar viziunea. Pretenţia mesmerismului nu se limitează doar la transă şi somnul magnetic, ci la citirea conţinutului unor cărţi închise, vederea prin bariere fizice, citirea gînduri-lor, citirea trecutului şi prezicerea viitorului. Evident era ceva supranatural. Investigaţiile ulterioare au arătau că transa mesmerică era identică cu somnul

artificial al hipnotismului.

Succesul lui Mesmer la Paris a condus la numirea unei comisii regale compuse din fizicieni şi savanţii renumiţi pentru a investiga pretenţiile lui. Raportul întocmit de comisie a respins evidentele pe care se baza Mesmer:

La începutul sec.XIX s-a produs o înviorare a interesului pentru "magnetism"; o comisie a Academiei de

Medicină' din Paris a prezentat, de data aceasta, un raport favorabil considerînd "magnetismul" ca agent terapeutic.
In 1821 s-a realizat prima operaţie cu anestezie "magnetică" la Paris. In acelaşi timp Dr.James Esdaile practica la Calcutta operaţii majore ca amputări "fără dureri", cu ajutorul "somnului magnetic".
In 1841 Dr. James Braid din Manchester a reînviat mesmerismul, numindu-1 HIPNOTISM, si a căutat să-1 aşeze pe baze recunoscute. El a arătat că hipnotismul este în mod absolut dependent de cooperarea pacientului şi că în starea hipnotică Conştiinţa este ori diminuată, ori adormită (latentă). Au urmat multe şarlatanii şi hipnotismul a fost repudiat în lumea medicală.
"In anul 1848 s-au in^împlat două evenimente importante şi anume, descoperirea proprietăţilor anestezice ale cloroformului şi ridicarea spectaculoasă a spiritismului modern." ("Hipnotismul", Enciclopedia Britanică ed.ll, voi.14, pag.202, William Mc Dougall). Cloroformul a luat locul hipnotismului, iar spiritis-mul a fost implicat în diferite fraude şi superstiţii şi pentru un timp a fost considerat ca o ramura a."artei negre, (magia)".
"Din acel timp... magnetismul sec.XVIII s-a separat în două ramuri, hipnotism şi spiritism, care nu sînt în întregime separate şi poate nu vor fi niciodată."

"Recent, hipnoza a cunoscut o renaştere spectaculoasă". ("Life", 7 martie 1960, Robert Coughlan) Hipnoterapia este o tehnică folosită de mulţi medici, obstetricieni, chirurgi, anestezişti, dentişti şi psihiatri. Există facultăţi care au hipnoza în programul curent de învăţămînt.

C. SCRIERE SUB CONTROL MAGNETIC - MESMERIC-

John W. Ring afirma că sînt vîrfuri sau "perioade" în "curgerea valului cosmic", aparţinînd activităţii speciale a spiritelor. După această teorie curioasă, fiecare al şaptelea val în acest flux şi reflux este "excepţional". Timpul dintre 1830-1848 a fost una din acele "perioade excepţionale" în "revărsarea spiritului".(Centenial Book, pag.56). In interiorul acestei "perioade excepţionale" în care au a-părut ciocăniturile de la Hydesville (1846), Ring plasează cazul special al Dr. Andrew Jackson Davis (mort 1910) care a fondat "Spiritul mesager"(1849).

Davis pretinde că a scris cartea "Revelaţia divină a naturii şi Cuvînt către omenire" prin mijlocirea "spiritelor", fiind sub controlul a două "ajutoare invizibile" şi anume, medicul grec Claudius Galen (200 d.H.) şi misticul suedez Emanuel Swedenborg (mort 1772), faimosul întemeietor al "Bisericii Noului

Ierusalim", care credea în "teoria magnetică".
William F. Ottis lărgeşte explicaţia arătînd şi contribuţia directă a hipnotizorului Dr. Lyons: "Pe cînd se afla sub controlul manipulatorului (Dr-Lyons), el (Davis) dicta ceeace mulţi consideră că ar fi cartea sa principală, "Principiile Naturii, Revelaţiile divine ale naturii şi Cuvînt către omenire". (Centenial Book, pag.89).
Ottis susţine că înţelegerea acestei cărţi a lui Davis este "necesară în vederea aprecierii corecte a spiritismului modern" şi a "vieţii în lumea spiritelor", întrucît "Dr. Davis a fost unul din cei mai mari, dacă nu chiar cel mai mare spiritist modern", (idem, pag.90).
Doamna M.E. Cadwallder, de asemenea, arată că "se pretinde că spiritismul modern trebuie datat odată cu viziunea lui Galen, care i-a dat lui Davis Bagheta Magică". Ea îl numeşte pe Davis "Ioan Botezătorul, an-temergătorul spiritismului modern".(Centenial Book, pag.68).
Se susţine, astfel, că Davis a adus "spiritismul intelectual", pe cînd surorile Fox "spiritismul feno-

menal". P.A. Jensen, la rîndul lui, adaugă că prin Davis "revelaţia medicală" în "arta vindecării" a ajuns la o "noua descoperire", "că toate bolile îşi au originea în suflet", nu în corpul fizic,

însă avertizează că "vindecarea magnetică are influenţă rea cînd nu.este aplicată corect". (Centenial Book, pag.175-176).

D. "SPIRITELE raMADOITCftRE".

Există o deosebire fundamentală între vindecarea biblică şi vindecarea parapsihologică indusă de spirite. De fapt este o prăpastie între vindecarea autentică obţinută prin credinţă ca răspuns la rugăciunea în Numele lui Hristos şi ameliorarea emoţional-funcţională sau alinarea simptomelor prin hipnoterapie, tămăduire "psihică", sau vindecările produse de "doctorul spirit" în ţările civilizate sau păgîne (!).

Vindecarea divină rezidă în supunerea bolnavului puterii transcendente şi voinţei lui Dumnezeu. Tămăduirea "psihică", dimpotrivă, admite intervenţia puterii mărginite a "spiritelor".

Vindecările spiritiste au cunoscut o dezvoltare fenomenală în ultimul timp, în unele ţări, "terapia spiritistă" rezultînd într-o înviorare a tămăduirilor oculte. Există "spitale" spiritiste dotate cu "medici şi asistente medicale" spiritiste. Această dezvoltare atrage atenţia ştiinţei medicale convenţionale. In nici un caz ei nu invocă pe Hristos sau puterea operantă a Spiritului Sfînt, ci a "spiritelor" descarnate. Deosebirea este mare, nu?

Harry Edwards din Anglia, vindecător spiritist, afirmă că "omul poate invoca ajutorul spiritului prin intermediul

mediumilor" şi că de rezultate "sînt responsabile inteligenţe superioare omului; noi nu am puntea să lucrăm fără spiritele prietene... Cîteodată mîinile mele vibrează din cauza unei puteri de dincolo de mine". (Evidenţă pentru vindecarea prin Spirit, 1953, pag. 12,13).'
Aceste vindecări moderne paranormale efectuate prin invocarea puterilor din "lumea spiritelor, care supun voinţa pacientului, constituie faza modernă a unor practici exercitate în decursul secolelor de că-

tre tămăduitori oculţi, extini-,îndu-se înapoi pînâ la păgînismul antic, fiind tot aşa de vechi ca civilizaţia.
Pteoţii Egiptului antic aduceau bolnavii în templu, foloseau un fel de hipnoză, spunîndu-le apoi că zeii i-au vindecat "în .somn". Chiar şi astăzi, în ţări păgîne, se recurge în mod constant la "spirite tămăduitoare", în form^ neşlefuite de către "făcătorii de minuni", care invocă formule magice şi operarea clară a "entităţii duhurilor".
J.J. Thomas, alt tămăduitor britanic, în transa, pretinde că este "controlat de spiritul doctorului german decedat Robert" şi că are cooperarea a "sute de mii de spirite ajutoare". Este semnificativ că se admite posedarea de către spirite!
Totodetă se constată absenţa totală a vreunei pretenţii sau recunoaşteri că

aceste miracole de terapie prin spirit ar fi făcute în numele sau puterea Domnului Isus Hristos, aşa cum se întîmpla în timpurile apostolice. Recunoaşterea expresă este în schimb acordată "agenţilor spirit", din "lumea nevăzută".
Harry Edwards spune limpede că puterea provine de la "spiritele descarnate" şi ca tămăduitorii au învăţat cum să "invoce ajutorul spiritelor tămăduitoare prin mediumi". Să nu uităm că lumea antică avea tămăduirea spiritistă. Se susţinea că zeiţa Isis apărea cînd se aplicau tratamentele. "Vrăjitoria şi demonolo-gia erau promovate în special cînd preoţimea egipteană se ocupa mai mult de vindecări decît de religie. Templele erau adevărate spitale în care se practicau misterele artei tămăduirii. Preoţii practicau religia asociată cu arta tămăduirii (magia!)"- (Joseph Ennemo-ser, "Istoria Magiei", vol.l, pag.353,231,232,357).
întreaga istorie este plina de tămăduitori oculţi, care foloseau cuvinte şi formule magice. Adevărul nu poate fi evitat. Tămăduirea care ignoră realitatea morţii, invocînd puterea "spiritelor" descarnate este un fenomen parapsihologic "psihocentric", bizuindu-se pe puterea mediumilor, lucru expres interzis de Biblie.
Vindecarea autentică recunoscută de Biblie este Hristocentrică şi îşi are puterea în Dumnezeul crea-tiunii. Lucrul acesta nu

trebuie uitat!
-148-
E. ESTE HIPMOZA PERICULOASA?
La urma urmei, dacă o persoană bolnavă devine sănătoasă ce importanţă are sursa vindecării? Nu este sănătatea bunul cel mai de preţ al vieţii noastre? Care este, în fond, răul, dacă vindecarea vine pe cale miraculoasă hipnotică şi nu prin metoda apostolică?
Pentru clarificare trebuie înţeles aspectul moral şi subordonarea voinţei. Privit din acest unghi, răspunsul capătă importanţă majoră.
"Cînd subconştientul se află sub hipnoză el devine susceptibil (deschis!) la sugestii din afară... Cum putem fi siguri că vreun contrabandist astral din lumea spiritelor nu va pătrunde în subconştient în starea de transă hipnotică, exercitînd arta lui ocultă, aşa cum face cu mediumul în transă?" (De Witte Miller, "Teoria Reîncarnării").
"Fie că transa hipnotică este indusă prin autohip-noză sau prin hipnoză spiritistă, ea constituie, o supunere a subconştientului sugestiilor de comandă ale spiritului invadator, care uneori foloseşte ocazia, înrudirea acestor operaţii cu spiritismul este incon-testabilă". (Hereward Carrington, "Cazul pentru supravieţuire ", pag.142,143).
Hipnoza se bazează pe supunerea unei persoane voinţei şi autorităţii alteia,

individualitatea persoanei supuse confundîndu-se cu a celei care hipnotizează. Subiectul (persoana hipnotizată) acţionează la voinţa hipnotizatorului, devine instrumentul lui, fa-cînd orice sugerează inductorul transei somnambulice. Dumnezeu a făcut din minte o citadela conştientă de sine prin inteligenţă, raţiune şi control moral. Voinţa omului este garda, sentinela acestei citadele pe care nici Dumnezeu nu o forţează. O invazie a minţii de către altă voinţă, supunerea acestei citadele care Dumnezeu a intenţionat să fie suverană şi inviolabilă este străină conceptului biblic de libertate (liber arbitru) în alegere şi responsabilitate. Cînd garda se predă invadatorului psihic, citadela, este predată, cucerită. Din vechime, această "tehnică de control" a făcut parte din repertoriul necromânţiei, cum face şi astăzi.

-149-

"Aşa cum sîntem invadaţi de o întregă atmosferă de sugestii de toate felurile şi din toate părţile, orice practică,care ajută la mărirea eficienţei sugestiilor ajută la pierderea celei mai nepreţuite posesiuni a omului şi grăbeşte ziua cînd libertatea va fi schimbată pe determinism, cînd persoana devine un "obiect" manipulat de oameni vicleni şi demoni. In acest caz hipnotismului trebuie să i se facă

opoziţie, fiind un factor de depersonalizare a celorlalţi oameni". (Dr. Jack W. Provonshat "Implicaţii Etice ale Hipnozei Medicale", articol apărut în revista "Artele şi Ştiinţele Medicale", voi.XIV, nr.4, 1960, pag.130).

Dr. J.A. Whieldon (Ohio State University Hospital, Colombo) avertizează contra pericolului hipnozei psihice: "Hipnoza psihică este cel mai puternic mijloc de sugestie. Ea este impunerea voinţei unei persoane asupra alteia şi supunerea eului unuia, celuilalt. Cel hipnotizat renunţă la discernământul personal şi-şi supune autonomia. După ce cineva a fost odată hipnotizat, este mai uşor să fie hipnotizat a doua oară... persoana fiind mai vulnerabilă la sugestie şi mai puţin independentă, ceeace este periculos pentru independenţa emoţională şi responsabilitatea personală". (Referat prezentat la Institutul de Igienă Mintală, . Harding Sanitarium, Worthing.ton, Ohio, 12-15 Nov.1956).

Există o tendinţă vădită de a se extinde hipnoza clinică în stomatologie. In baza unei anchete, "Revista Asociaţiei Dentiştilor Americani" a publicat în ia-nuarie 1961 un articol intitulat "Evaluarea psihologică a hipnozei în dentistică", autori fiind Dr. Loren R. Borland şi Dr. Sidney Epstein de la Şcoala de Dentistică a Universităţii California care afirmă:"Cei mai mulţi dentişti care

folosesc hipnoza sînt de acord că aplicarea hipnozei poate fi periculoasă pentru anumiţi pacienţi".

F. HIPNOZA POATE CONDUCE IA REZULTATE DEZASTRUOASE.

Nu toţi hipnotizatorii sînt spiritişti. In afara forţelor extraumane spiritiste, alte numeroase persoa-ne^, care lucrează în cîmpul medicinei, folosesc hipnoza. Uneori persoane sincere folosesc hipnotismul pentru

scopuri lăudabile, dar orice invadare a unei minţi neapărate, orice supunere a suveranităţii ei, orice abdicare a voinţei, slăbeşte rezistenţa minţii neapărate, chiar dacă hipnoza a fost temporară şi pentru scopuri onorabile. Aşa dar, aspectul care nu trebuie uitat niciodată este că folosirea hipnozei de nespiritişti poate duce la acelaşi rezultat: "deschiderea" creierului pentru cohortele întunericului şi să ducă la rezultate ruinătoare. Acest pericol poate fi ignorat, însă numai spre nenorocire! Persoanele participante pot fi inconştiente de a-ceste implicaţii. Mintea aparţine lui Dumnezeu. El singur poate citi gîndurile şi intenţiile; nici chiar îngerii de lumină nu au acest privilegiu. A supune mintea altei fiinţe umane pentru un scop demn, poate în final, să aibă urmări devastatoare, fiind vorba de o invazie. Deşi specialiştii nu sînt în mod

obişnuit implicaţi în fenomene spiritiste directe, medicii şi psihiatrii recunosc că hipnoza se bazează pe "capitularea" voinţei unei persoane, voinţei altei persoane în urma unei sugestii "concentrate".
Dr. Paul Reiter, lector de psihoterapie şi medicină psihosomatică la Universitatea din Copenhaga se referă la un "caz" în care "spiritul păzitor" i-a ordonat numeroase acte criminale. Sub conducerea lui, pacientul a devenit membru al unei societăţi spiritiste şi al unei "Societăţi pentru cercetare psihică". Pacientul percepea "spiritul păzitor", nu ca o halucinaţie auditivă, ci ca parte a "şedinţelor hipnotice şi mediu-matice" sub formă de sugestie cînd el era treaz. (Acte antisociale sau criminale si hipnoza, Studiul unui caz, 1958, pag.16-19).
Vedeţi ce pericol potenţial se ascunde în hipnoză?
G, SATANA CAUTĂ SA CONTROLEZE MINTEA.
Sfatul biblic în această sferă este specific şi vital. Apostolul Pavel avertizează contra împotrivirii "ştiinţei pe nedrept numite astfel" (1 Tim.6:20); de asemenea, Pavel alertează pe creştini să nu se lase amăgiţi de "filozofie şi ştiinţă deşartă".

Ştiinţa "minţii" care subjugă altă minte deschide calea lui Satana şi aliaţilor lui să se strecoare în minţile făcute

receptoare pasive. Vorbind despre "zilele din urma", apostolul se referă la "vrăjitori" care se împotrivesc adevărului ca pe timpul Exodului Iane şi Iambre,şi prezice venirea unor "oameni răi şi înşelători (ceducători) care vor merge din rău în mai rău. (2 Tim.3:1-18,13).
"Filozofia" unei asemenea "ştiinţe seducătoare", în variatele ei forme este o parte din măiastră înşelătorie a lui Satana din toate timpurile. Nimeni nu / trebuie să-şi subordoneze mintea altuia. Pavel aminteşte adevărul că "sînteţi robii aceluia de care ascultaţi". Aceasta este o lege!
Satana caută să captureze minţile oamenilor în aceste zile finale. Hipnoza clinică slăbeşte garda mintii, pe cînd hipnoza spiritistă face un pas mai departe deschizînd uşa Satanei şi agenţilor lui sâ controleze minţile oamenilor. In aceasta constă gravitatea implicării în hipnotism. Creştinul va sta departe de acest teren primejdios.
14.3. OOTLTÎSMUL DIN ORIENT PROVOACĂ PE CEL DIN VEST.
Profetul Isaia mustrînd Israelul istoric acuza că "sînt plini de idolii Răsăritului şi dedaţi la vrăjitorie". (Isaia 2:6). Răsăritul a exercitat o anumită fascinaţie asupra apusului din totdeauna pentru misterele lui. Priviţi astăzi asupra Indiei şi religiilor ei oculte!
Isus a fost calificat de mult ca unul din

marile avataruri ale Indiei, o întrupare, o epifanie printre maeştrii Răsăritului ("avatar", în hindu, termen definind o pretinsă întrupare sau manifestare a unei zeităţi care vine pe pământ pentru răsplată sau pedeapsă) Astfel, Vişnu s-ar fi manifestat prin nouă avataruri, Buda fiind unul, iar Isus altul; cînd va veni al zeci-lea şi ultimul, va distruge pământul (!).

In 1894 Baird T. Spalding, inginer cercetător american, a iniţiat o serie de călătorii' pentru căutarea "Marilor maeştri din Himalaia", avataruri din India şi Tibet. Cercetările şi le-a descris în "Viaţa şi învăţă-

turile

pi S fl n 3 P-
*■ 3t rt Pr ro H-H-tf 3 3 0£0 C r cn ro 3
? r ti Jt PJ 3 H- Pl PJ 3 J0 0 t M ti H* P
O 0) 01 P[1] ro
' r pro l 0P Cti pxort c£3 £ prt Tt tn «c
t i £ - > i rt a&H) 3 H PJ- o tn £ rt p: o
[1] h- rt 3 < 3 *rt*
' OP* ti
o HKc cc3 PH- (-n pi £ rt rt l- 3fD P- O H*
- u nna - a H> ro H- ro ro ci rt ti £ P-
a Oi Oi N ro 0
P- C*0*n C n 3rtH-pirtC0H- 3 Hti M ptn h-i 0
1 X P- 3PJ33 N - fD 0 - • = P-
H- ti-
rt D ■cP) t H- . <D fD t 0 ro 0 3 p- ro
a * n3 C"O « < -3 i £ M = fD H 3 •
H- «rt rt i £ cn <
P H3P- PH - *- c* p< *rt* 0H £ <
Kta cncototaroto ua - P P- 3 £ 0
pioro t< 3 p- >
-* P0< P 3 Crt£H-OOp)Tt3 o pro ro i Mi M cn
3 J O - £ PJ i p C p-
P- 3 ro NO
3PH- 3cPJ 3H- t) CT H H» ti M r ti P- 2£ j
£ n3 H- H(Pl(< O oH 3 —
C M) PX M rt Pi i
0 f c3 Pr ti H- fD *h->* ca ptO o oP — 0
f n eoro H- p) fD 3 o >K < ro Tt ti
l (-< £ fl) ro ro
B ar pi i ro 3H I-[1]- fl> H H- 301 ti £ - ^ p- ro
» >t c C ti - &£30 ti fi , ro 3 tu 3 CT
n cn 3
H NP PPPJ PO H- fD • 3 Prt ti « PO rt ro H-

```
     >  - >ta JfD  H- Oi  O  3C  J     o    Tt   P1   rt P
                                T  <                    •
(D aPC- r 3fD i 0  0   H-       tO  c Ox  P  c pe  cn       O
   C0  t    i W  a  Cfl         0   n p-  J  n Qi  ro       P-
   3        fl) £              HD    3       P-  £
  p  p- 0r M  r 3  Hi «   > (J  £   C...  tn r ro  p>  M ro
  -  rt   t   o(t tos» g  H   H-    (-1  3  o P  p-  rt
  3                           tn    0X
rt   <   P0£   w  ti    3     ti   £ro  £  3-cn  3   ro   3
>    *   i  3   »i  H- a>  rt  rt     cn  rt      P>  ro tn
     »                                            P H
C  C<3  f PP- CH-              Ox  r = •  to r p-  rt  P1
D  i   P  i ) P  Jrocno'P'PJfD rt  t o    P- o Ml  3
       "     J  3H-            fD          ro  CO
rt   r pi r l P- <a •  £ ro  <  o   r ta  •rt 3P  tO  -cn  X
     o0 oi      3  rt cn          o£   n   cn      <  p- rt
fD • c- • CH PfD       BM»' <     p>  p- r £  P   P- P  i
   Bnc          J BflIDJig  'r*   Z rt PJ otd  M   p  O
     n                     O                rt  P   rt H
     t                                      rj
     Q
3  £r rt   ac  r tifrtfDrtropiS H-  r 3 £ 3  P 3  Ml
   t fD  xn  t H'fi          H-  oro  -   rt  Qi
         C                   ro           fD  M
         u
   CPro w £  PH>3H-     pi  pi  c rt  ro      p-  P- P ii
   B- P   ro J fl 6 » H     : M  n 3           ro  P- 0 M
                                               Oi  ^   2
Pi * 0ti 1Pc t 3H>3P)li30iH -rt  r ro  tî  cp>  w.  hţ  c
   '     3>n i              H3  t ro      ncn  3   N   3
   -       to                   o            p-  pi  N
P- pC P3• • Di3H>ti£piO PM  r Tt  O  03 ta  p» cn  J
   xD   PJ H-PJ»          —.  oti  M  a   3  £ p  C
```

H hj C p l
P* pi H ^ £0.3£MrtH- * < P- 0l t-h P rt ti
>–£ *1* tiHPJ< ro 0 C tn — rt ii
P- *OK* tQ
tr 3 P- &3 *%* i oa-3H- o P 0i 3 pro rt M P H-
n rortfDfDcn J cn - M p- '
cn pi
s r r P- P0 < t"1 £ O < oO c ct-1 ro 3
t o - fD H Pi Pi M cn n nrt • 3 P
px = £ ro
3 l c3 3 ap li* fl W in H- • o£ ro 3px p- rt P 0
i nO N H- rt coti tn rt w w ax 0
P* Cr p i rt £ RJf 01 r 3 P- r *rt -<n* P h
t £ C H- Pi fD 3 M oro 0 oO <n tQ <
to H- O <: 3 Ml
PX
0r o cPJ 3QJ Pi H 33 ti ti o p- 3 P j-
o3 nta O p H- rt Tt > c p- ro 0 i-
P> n ro n
. P £ *I VK* _(DCn£tOH- 01 r ro p- oti Tt ro fD
1 » 3 O rtH£ *3* t ro rt ro P- ti
3 o 3 cn
P
fD r f P1 r £ gSOrtfDNWfi •0 £N Ml rt r 0 co £
t i fD t c M-M rt ro £ o P- c rt
>n
3 f pi PoP fDPitiO *i-1* Pro fD 3p> £ • in
DN - " Pi£Hrt£ 0i J ro M n 3 3 O
rt
rt 3 rt r £ a rt H- ti H £ r p- Pi 03 £ O" P- £
ro t HI Pi H- H- <a t ti P cn Mi ro
H- o» J P- 3
H 03P PPtQ H-£ fD H- H- 0— ro 3rt P" cn

K) P tn-M MMCn •) P- rt P- o £
£ " 0) t 3 P1 n
£ Pp* t Cti c ti »i rt C = 3 £ PO p- i
- i P H- ropKgcn P- - 3 ro
>
Ppj P£ro 3rop-picn D • - 3 Cti P 3 P" i
- i) 3 rt ££ M bYt M ro O Pi —
O - 0 i
ro 3 O . Hifl m H tt & £ £ to t ro 0 r ro H- cn
r [L 0 M ca ro i p> oro pi ^ »o
t N ia o ro
c C3P1 C0P fl N 11 U 3 - pO ti in - p
n fD x x » K H J 3 - 3. O w ro
C«rt ro
rt p£ c•rt i W pi sn 3 3 ro -rt rt rt rt P %
N nn N c cn p- — cn ro O p- ti J
a H- rt pj 3.
- P>H- 0* ro 0' cn ro ' £ p- p- ro ti 3
Ji p h fD 0 H- £ ti P- . ti £ P-
3 O ro
• 3l 1 a -w lt tfj (ll N a p) M 3 3 rt ^
D3 x ro Bl (j H Pl tr 3 rt P- 3
Hl-CnfD Pt
^- T a: prt 3ro-o£Pi<at- ro r ii 0 P- p> pi p
t H >ro 'H- cn op rt ti P- 3
t-1 ro
< CPN 03fD H- £ 0 ro ti cn 3 P < 1
D>fD X ^titartpiroro PJ P cn ro 0 —
o px ro 1
O P3P- r cP- 33Jrot-s = £ ! 3 3 3 N p p- c;
< O on » - 3- ro P
rtPJfD • ă
H (cc MP0 rot< ron> o P ro p- • O < rt o

» î nn <c PJ c 3 *i-* J P- c cn ro 3
p- n p- M
• i f rt (pi 3H-CY330 O t 3 3 rt H p- O P hţ
CDPi D rt M fi, fD PJ i PJ 3 £ O
t3 ro
& f 30 PM rt cn C Px px P ro O S £ Mi P- ti *0)*
> D N >ro £ £ 3 li J N P- P- - H-
px
33c 3ro >' J i ro * PJ pi £ ro ro £ 1
an 3 H- ro r 0X 1 M rt - 1
*P) p t 1 £ *t-*
< > P £
i - C 1
p P-
- M

pentru gîndirea indiană. Ataşată legii Karma, ea învaţă că fiecare naştere este determinată de faptele vieţii anterioare. Reîncarnarea implică, de asemenea, credinţa că sufletele sînt emanate din Sufletul Suprem şi au apărut pe pămînt ca existenţe separate. Sufletul separat astfel de sursa vieţii este constrîns să se contopească iarăşi cu entitatea divină din care a purces. Fiind, însă, contaminat de păcat, trebuie să lupte să se libereze de vină şi să devină apt pentru reunire. Doctrina reîncarnării şi transmigrări'i sufletelor a fost găsită şi în Egipt şi în Persia dinaintea lui Zoroastru, insă originea este indiană. In Grecia credinţa aceasta venea de la filozofi care s-au inspirat din Egipt.

Spalding arată că atunci cînd sufletul atinge conştiinţa celui de -"al şaptelea cer intră în nemurire, unde omul este nemuritor, fără păcat, fără moarte, ne-schimbător, veşnic, cum este şi Dumnezeu şi cum Dumnezeu îl.vede pe om. Aceasta este calea către veşnicie." (Vol.1, pag. 155). . . .
"Intr-o asemenea desfăşurare, moartea nu există şi nici nu poate exista" (Voi.3, pag.167). Fără ^şovăire, Spalding aşează pe Buda şi Isus împreună ca avataruri sau Maeştri ai Răsăritului. Despre Isus el declară că nu se află într-o "categorie diferita de noi... El nu este deosebit ... nici n-a pretins vreodată" (Voi.5, pag. 119). Se pretinde că "Buda este calea către iluminare", pe cînd "Hristos ESTE iluminarea" (Voi.5, pag. 126). Spalding neagă suferinţele lui Hristos pe * cruce. El spune că învăţăturile lui Osiris, Buda şi Isus au multe asemănări.(Voi.2, pag. 12). "Hristos este Dumnezeu curgînd prin individ." (Voi.5, pag.153).
Lucrările degradatoare, amăgitoare şi întunecate ale lui Spalding contrastează cu lumina, adevărul şi strălucirea cuvintelor Mistuitorului. Acele lucrări sînt o antievanghelie!
In esenţă, cnceptele indiene de nemurire, divinitatea omului, noţiunea panteistă de Dumnezeu, pretenţia reincarnării şi negarea lui Hristos şi a viitoarei lui reveniri reprezintă versiunea estică a

spiritismului apusean.
-155-
Estul şi Vestul ocult îsi strîng mîinile asupra aceloraşi doctrine spiritiste şi se pregătesc pentru un a-pogeu în final de istorie.
Cît de pertinent este sfatul Mîntuitorului:"Băgaţi de seamă sa nu vă amăgească cineva!" (Mat.24:4).
14.4. LUMEA EXOTICA DIN ORIENT GREFATA PE OCULTISMUL VESTIC.
A. PĂTRUNDEREA OCUI.TISMULDI DIN EST IN VEST.
Gordon Collier (născut 1915) a studiat 30 ani metafizica, yoga, spiritismul şi celelalte discipline oculte şi a scris mai multe cărţi în seria intitulată "Cartea Destinului" (Tarrytown, N.Y., 1961). Lucrările lui Collier sînt supraîncărcate cu învăţături oculte şi pretinse revelaţii de la lumea astrală. El afirmă: "Nemurirea privită ca un vis de secole va deveni realitate acum şi aici ... fiecare suflet va deveni un altar pentru Adevărurile veşnice". Reîncarnarea este accentuată repetat ca fiind "calea de a ajunge Dumne-zeu, pe care omul a pierdut~o."
Collier susţine că marea piramidă a lui Khufu conţine "planul divin al secolelor şi arată data exactă a naşterii lui Hristos", întrucît piramida a fost pro-iectată de oameni înţelepţi care posedau "cunoştinţa trecutului ... clarviziunea viitorului." De asemenea el declară că

"continentul pierdut Atlantida ... cetăţile ei scufundate şi supraoamenii ei (atlanţii!) au fost clar descoperite prin revelaţii oculte".
Se ştie că mitul Atlantidei a fost amintit de Plato (sec.5 i.H.) în dialogurile "Timaeus" şi "Critias", cu referire la timpurile conflictului primordial, cînd pămîntul era stăpînit de zei (!). Collier consideră istoria lărgită a Atlantidei "o capodoperă metafizică" primită prin "scriere automată" de la spiritul lui Phylos".("Locuitor pe două planete", pag.92, 125-138). Autorul face aluzii la "maeştrii Răsăritului", la "Noua gîndire şi metafizica", apoi"enumera o listă lungă a "gindirii metafizice" (Gindirea Nouă, Şcoala Unităţii Creştine, Ştiinţa divină, Ştiinţa religioasă, Metafizica, Psihiana, Rosicrucianismul, Societatea de

cercetare psiho-metafizică, Şcoala maeştrilor Aquarius, etc).
In felul acesta noul şi vechiul spiritism sînt a-« mestecate, Estul şi Vestul contopite. Formele oculte sînt toate încinse cu aceeaşi curea. Venise şi timpul!
Collier se ocupă apoi de "mediumul de faima mondială" Richârd Zenor care primeşte mesaje In transă de la spiritul maestrului oriental "Agasha" (Templul Agasha, Los Angeles), care-i descoperă tainele metafizice ale viitorului; lui

Zenor i-ar fi vorbit şi Isus şi Mary Baker Eddy. Marele maestru "Agasha" accentuează constant "reîncarnarea", cu menţionarea şedinţelor de "materializare" din "lumea spiritelor" cu "rudele pleca^-te", transe "sub control" (cine controlează?) şi alte "fenomene psihice".(Idem, pag.138-168).
Totodată este subliniata "conştiinţa divină" a o-mului, forţele "ştiinţei oculte" dovedite cu "suflete" care populau cîndva Atlantida "renăscute (prin reîn-carnare) în această ţară". După aceea sînt descrise zilele de apoi în termeni biblici. In felul acesta rătăcirea este întreţesută cu adevărul pentru a avea un credit mai mare din partea oamenilor.
James Crenshaw, alt spiritist, de asemenea anunţă că "lucruri stranii" vor apare în "ceruri" şi în "vastele lumi eterice" prin manifestări misterioase".
Richard Zenor, la rîndul lui, a prezis că "milioane de căutători ai adevărului se vor îndrepta spre o-cultism". In această" nouă "Eră psihică" vor apare "fenomene fără precedent" (!).
Urmează îndrăzneaţă afirmaţie că "ocultismul va ajuta la descoperirea multor documente biblice autentice" care vor aduce evidenţa despre "rostirile ori-ginale ale Maestrului Isus. înseşi scrierile Lui vor veni la lumină".(Idem, pag.190-194).
In această "Eră psihică ... simţul special -- care

a dormit de generaţii în om va fi trezit prin ocultism şi va explica orice (!?), ajungînd în atenţia omeni^ rii ... Acestea sînt minunile viitorului".(Idem, pag. 205). •

Semnificaţia acestor pretenţii nu trebuie ignorată. Este posibil ca ocultismul să producă nişte "descoperiri arheologice" prin care "Isus" să sprijine

aceste pretenţii spiritiste, pregătindu-se în felul acesta calea pentru o amăgire uriaşa'.

Hotărît,scena se pregăteşte pentru un punct culminant al istoriei!

Alte descoperiri ale maestrului "Agasha" transmise prin Zenor sînt: întoarcerea "atlanţilor", puterea de a apare şi dispare, "lucruri stranii", dezvoltarea celui de al "şaselea simţ", toate în pretinsul "sfîr-şit al ciclului al şaptelea".

B. IMPLICAŢII GRAVE ALE SUBTILITĂŢILOR ORIENTALE.

Lucrarea in trei volume "Fă-ţi propria ta lume" (Gordon Collier> 1960) ilustrează clar penetrarea metafizicii şi filozofiilor Estului în conştiinţa Vestu-lui, accentuînd "puterea internă", divinitatea omului, nemurirea inalienabilă, reincarnarea, fenomene spiritiste, etc.

In primul volum, Collier apreciază anumite învăţături ale lui Norman Vincent Peale

(Gîndirea Pozitivă!) ca fiind "mai apropiate de ideile metafizice orientale decît ale cricarui predicator ortodox din America contemporană", (pag.48).
Volumul al doiloa se ocupă in prima parte cu "conştiinţa cosmică", "universalitatea lui Dumnezeu", "Reîncarnarea sau Misterele Ciclului Vieţii", ca apoi să se dedice tainelor răsăritului, prezentînd pe maestrul Paramiransa Yogananda, care a scris cărţile: "Meditaţii metafizice", "Melodii cosmice" şi "Şoapte din veşnicie" .
Este apoi studiată "eliberarea şi fericirea divină prin yoga", afirmîndu-se sentenţios: "Yoga a produs în orice generaţie, în India, oameni cu adevărat liberi, adevăraţi Hristoşi - Yoghini". (pag.99).
Capitolul X este dedicat Rosicrucianilor, "Misterelor Egiptenilor" si altor minuni antice în care "Vechiul întîlneşte Noul". Iată părerile lui Collier: "Există un singur suflet în univers, numit sufletul universal sau conştiinţa universală a lui Dumnezeu. Fiecare dintre noi posedă o parte din sufletul universal ... Sufletul omului poate călători din corp în locuri îndepărtate fiind martor la evenimentele care au

loc acolo", (pag.106-113).
Capitolul XII se ocupă de "Astara şi era nouă". "Frăţietatea" şi "Biserica" Astara

sînt descrise ca o "şcoală modernă de mistere, învăţînd înţelepciunea veche sub directa călăuzire a "maeştrilor" folosind "mediumi şi tehnicile transei". Se pretinde ca "maeştrii lasă corpurile fizice şi fac călătorii astrale către Astara". Ei caută să conducă sufletele pe "poarta iniţierii". Urmaşii lor sînt: Rama din deşertul Gobi, Kut-Hu-Mi din Tibet care a ajutat la întemeierea teozofiei ..., Pitagora, Plato (!) şi Maestrul Isus. (pag.118-135).

După aceea este prezentat Maestrul Hilarion, despre care se pretinde că a susţinut mişcarea spiritistă acum o sută de ani. "Hilarion" se exprimă fără ocol: "Scopul meu a fost să conving minţile oamenilor, prin religia spiritistă, de ■£> mai completă cunoaştere a nemuririi; să probez, în esenţă, prin fenomene psihice, existenta altor lumi în jurnal vostru; să dovedesc că aceia care au ieşit din corpurile lor şi locuiesc în împărăţia spiritelor pot să se reîntoarcă pentru a proba nemurirea sufletului. Preocuparea mea principală a fost să vă dovedesc că familia voastră trăieşte în continuare după tranziţia numită moarte. Să aduc spiritismul la lumină, acesta a fost scopul meu".(pag.126).

Observaţi cum răsună peste veacuri declaraţiile marelui "maestru" spiritist din Eden? Mereu aceeaşi filozofie imbătrînită prezentată în straie moderne!

După apologia "marii Legi Karma", Collier revine la maestrul "Rama" din deşertul Gobi, şi pentru a semăna mai multă confuzie, declară astarienilor: "Astara este căminul tuturor religiilor ... Astara îmbrăţişează învăţăturile esoterice ale tuturor religiilor, urnind învăţăturile lui Isus, dar aduce omagii şi sfinţilor tuturor religiilor". Apoi enumerează pe "sfinţii" răsăritului ocult: Rama, care trăieşte pe un "exerciţiu yoghin pentru putere spirituală"; Zo-Ser din anti-chitatea egipteană (fost faraon, închinător la Osiris-Ra!) dăruit cu "puterea tămăduirii", care subliniază "marele soare cosmic" şi ţine sfat cu "discipolii flăcărilor". Pe lîngă aceştia sînt amintiţi alţi emisari din "regatul spiritelor." care aduc "vibraţii recepţio-

cărora Mîntuitorul ne-a atras atenţia că vor apărea şi vor încerca să înşele pe mulţi? (Mat.24:24).

Hotărît, nici o formă de păgînism, nici o formă de necredinţă nu a mers atît de departe! Tonul blasfe-miator folosit de spiritism dovedeşte că el este o formă modernă a păgînismului care caută să distrugă orice concept biblic, sa desfiinţeze "credinţa dată sfinţilor odată pentru totdeauna". Ciuda 3}.

Spiritismul este net anticreştin, net antichris-tic!

Acesta fiind adevărul, ce au făcut creştinii? Care a fost atitudinea bisericilor faţă de acest intrus "creştin" cu iz ocult şi filozofie demonică?

13.3. IN FATA BIBLIEI SI RATIUNII-REACTIA CREŞTINISMULUI.

A. AVERTIZĂRI PRIVIND ADEVĂRUL DESPRE SPIRITISM.

Odată cu explozia spiritismului modern în America, au început să apară avertizări solemne contra originii rele şi caracterului lui malefic. învăţăturile şi practicile spiritiste au fost demascate de toate bisericile creştine.

Astfel Dr. William Ramsay, în tratatul: "Spiritismul, înşelătorie demonică şi semn al timpului"(1856), arată că fenomenul este un semn al zilelor din urmă în-treţinut de demoni sub conducerea lui Satana. El arată că Vechiul şi Noul Testament relatează despre cazuri de demonizaţi şi că fenomenul era acelaşi în religiile Indiei antice şi moderne. El explică, de asemenea, adevărul că mediumii conduşi de învăţăturile "spiritelor" resping Biblia; apoi probează că "spiritele" din spiritism nu "sînt spiritele morţilor", ci "emisarii Satanei".

W.M.Donald (1866), a arătat că răspîndirea spiritismului este o reînviorare a demonologiei antice. (Spiritism, pag.74).

In 1920, 30 Septembrie, editorialul revistei "Cumberland Presbyterian"

declara*că spiritismul este o formă de comunicare Satanică. El are efect de orbire şi corupe, deaceea, încheie articolul: "Păziţi-vă de

spirite familiale!".
J.H. Waggoner în lucrarea: "Natura şi tendinţa spiritismului modern"(1866), a avertizat contra negării Bibliei, a divinităţii Domnului Hristos, a servi-ciului Său expiator şi a celei de a doua veniri. El a arătat cum spiritismul distruge deosebirile funda^-mentale dintre bine şi rău, cum neagă legea morală, responsabilitatea omului şi pedeapsa pentru păcat.
G.H.Pember in cartea "Primele vîrste ale pâmîn-tului"(1895), declară că spiritismul este un exerciţiu al puterii satanice, un semn al timpului de pe urmă, cînd se vor ridica profeţi falşi.
Uriah Smith în tratatul despre "Spiritismul modern" (1896) , documentează raţional evidenţele privind: negarea lui Dumnezeu ca Fiinţă personală, negarea di-vinităţii Domnului Hristos, negarea Bibliei, negarea tuturor deosebirilor dintre bine şi rău. Aduce ,apoi, evidenţa multor persoane conduse la sinucidere pentru a se uni cu cei dragi sau cu prieteni din "partea cealaltă" .
Evanghelistul W.E. Biederwolf a afirmat că apariţia spiritismului este o împlinire a

profeţiei biblice. El scria: "Această înviorare modernă a spiritismului vechi... aduce evidenţa că trăim în timpurile din urmă descrise de Pavel.. spiritele care apar în şedinţele de spiritism nu sînt deloc spiritele celor iubiţi de noi, ci spirite ale căror caracteristici distinctive sînt: copita despicată, coadă în formă de furculiţă şi limbă mincinoasă. Posedarea de către demoni nu se manifestă totdeauna la-fel, dar totdeauna are acelaşi scop şi anume să sustragă omul de la închinarea lui Dumnezeu."
"Bătrînul diavol este tot aşa de viclean ca totdeauna; demonii lui... maschează scopul real al activităţii lor prin zel prefăcut pentru adevăr, citirea Bibliei, şi viaţă creştină corectă(!); aceasta, însă, numai pentru a cîştiga încrederea şi a prinde mai sigur victimele... avînd ca scop sinistru înrobirea o-menirii sub stăpînirea domnului lor, Satana, arhi-vrăjmaşul lui Dumnezeu. Biblia învaţă că atmosfera pămîntului este plină de spirite r,ele, deaceea să nu fim surprinşi de încercarea de a comunica şi influenţa

în rău pe oameni".{Spiritism, pag.21,22).
Mulţi"martori dealungul secolelor au arătat că personalităţile care vorbesc in lumea ocultă nu sînt în mod necesar spiritele descarnate ale morţilor.
"Credinţa tradiţională a bisericii în posedarea demonică este mai plauzibilă

decît "teoriile spiritişti-lor". (Even Corliss Lamont "Iluzia nemuririi",pag.159).

B. EWESTTGftTORII SE ÎNDOIESC ASUPRA PRETINSEI IDENTITĂŢI A "SPIRITELOR".

Nu toţi care s-au cufundat adine în spiritism acceptă "interpretarea spiritistă" a "fenomenelor psihice". După 40 de ani de cecetări,Hamlin Garland se întreba, încă, asupra "identităţii inteligenţelor care se manifestă, adică asupra pretenţiei de a fi spirite descarnate ale fiinţelor umane moarte".("40 ani de cercetare psihica", pag.385-387).

G. Whitehead vorbeşte despre pericolele "impresiilor greşite" şi a "deducţiilor false" ale văzului, cum ar fi:"o ramă cufundată pe jumătate în apă pare frîn-tă", sau "călători Însetaţi în pustiu cred că vad oaza, cînd de fapt este o iluzie!". "Mărturia simţurilor poate rătăci în fenomenele psihice". ("O anchetă asupra Spiritismului", pag.43).

Corliss Lamont, recunoscînd că fenomenele spiritiste nu pot fi negate arată că aceasta nu înseamnă "supravieţuirea celor morţi", expresia preferată fiind "existenţa dincolo de mormînt". "Spiritiştii sînt totuşi foarte departe de a fi demonstrat că ipoteza supravieţuirii personale este singura şi certa explicaţie din datele adunate".("Iluzia

nemuririi",pag. 156-157).
C. CATOLICII AU CONSIDERAT FENOMENUL DE ORIGINE
SATANICA!
Chiar anumiţi catolici au considerat că "fenomenele anormale ale spiritismului sînt datorate lui Satana". "Teoria diabolică este extrem de hotârîtă să convingă lumea... mediumul adesea rosteşte blesteme, promovează doctrine imorale şi ,în general,exteriori-
-130-
zeazâ anumite semne care par sâ indice o acfiune nemijlocită a Satanei".(P.G. Gearon, "Spiritismul; Eşecul lui", pag.116,117).
"Ameninţarea spiritismului şi ... ruina produsă asupra multora, prin această formă insidioasă a ne-cromanţiei, reprezintă o capcană către comunicarea cu diavolii... Intruett nimeni nu poate să probeze că "vizitatorii" din "şedinţele" spiritiste sînt fiinţele care pretind a fi, cum poate cineva tăgădui că nu sînt spirite satanice?... Este un pericol real de a fi atras într-un asemenea vîrtej". (Bernard Vaughan, Prefaţă la "Ameninţarea Spiritismului" de Elliot O'Donnel).
Mulţi catolici "simt" că "mesajele spiritelor sînt produse de agenţi satanici... nu de la prieteni plecaţi, ci de la un spirit rău care-i personifică... Teoria diabolică acoperă faptele... acestea ne conduc să conchidem că sînt

agenţi diabolici".. (Donald Hole: "Spiritismul şi Biserica", pag.66,67).

D. "SPIRITELE TRECUTE PRIN TESTUL IREVOCABIL AL COVINTULUI!

Cum poate afla cineva adevărata origine a lucrării "spiritelor"? In acest domeniu ghicirea este riscantă. Apostolul Ioan foloseşte un ton avertizator: "cercetaţi duhurile dacă sînt de la Dumnezeu". (1 Ioan 4:1 p.d.). Cuvîntul lui Dumnezeu rămîne criteriul, sistemul de verificare pentru orice doctrină. Sîntem avertizaţi că ar putea proveni de la "anti-christ"! (1 Ioan 4:3).

Antichristul original a fost heruvimul purtător ie lumină, care a devenit Satana (îs.14:12-14; Ez.28: 12-15). De la răzvrătirea şi expulzarea lui din ceruri pe pămînt (Apoc.12:7-9; 2 Tes.2:8,9) îşi foloseşte agenţii să perpetueze războiul subversiv contra adevărului şi dreptăţii, contra Domnului Hristos.

Prin urmare, testul suprem privind caracterul spiritelor este atitudinea lor faţă de Isus Hristos. Ori, am văzut că spiritismul neagă bazele biblice ale vieţii şi morţii Domnului, loveşte în legea şi guvernarea divină subminînd principiile de morală pentru

om. Spiritismul atacă însele bazele creştinismului, negînd inspiraţia şi autoritatea Sfintei Scripturi; respinge divinitatea Domnului Hristos, locul lui în

Trinitate, suveranitatea Lui, judecata şi a doua venire personală, literală, vizibilă. Spiritismul neagă invierea Domnului, puterea Lui de a învia pe oameni în ziua de apoi; neagă realitatea păcatului şi nevoia de răscumpărare; respinge adevărul pedepsei finale a celor nepocăiţi.

Aceasta este o lepădare directă, completă, definitivă, hotărîtă a planului lui Dumnezeu de exterminare a răului din univers. Spiritismul a creat propriile lui credinţe mitologice (!). Astfel, neagă responsabilitatea omului pentru păcat, căutînd să şteargă distincţia fundamentală dintre bine şi rău, zugrăvind calea păcatului ca o magistrală spre cer. Spiritismul distruge barierele ridicate de Dumnezeu pentru apărarea adevărului, declarînd că nu există moarte, judecată, răsplată, cer sau iad. Spiritismul subminează moralitatea biblică, învăţînd că dorinţa omului firesc este legea cea mai înaltă şi că omul răspunde faţă de el însuşi (!). Spiritismul subminează instituţia căsătoriei promovînd dragostea liberă. Spiritismul apără păcatul sub orice formă (!).

O singură concluzie se impune: o asemenea învăţătura vine de jos, nu de sus; emană de la Satana, nu de la Dumnezeu!

E. DISCREDITAT DE EFECTE.

Mai există un test care nu da greş, formulat de însuşi Domnul Hristos, privind

credibilitatea oricărei doctrine şi oricărei religii: "După roadele lor îi veţi cunoaşte "(Mat.7:20).
Care sînt "roadele"spiritismului modern după o existenţă de un secol şi jumătate? Iată doua din plînge-rile leaderilor spiritişti:
1. Condamnarea pentru necinste a mediumilor prinşi în fapte de înşelătorie,
2. Un curent de comunicări stranii-şi contradictorii pretinzînd că dezvăluie condiţiile vieţii după moarte. Gravitatea faptelor îndeamnă la o exprimare deschisă.
-132-
Iată cuvintele unui fruntaş spiritist, prof. J.H. Hyslop, secretar al "Societăţii Americane de Cercetări Psihice":
"Contradicţiile sînt atît de numeroase, încît este fără speranţă a încerca să accepţi o interpretare superficială a fenomenelor. Un set de comunicări spune că viaţa în lumea spiritelor o dublează exact pe cea fizică, incluzînd hrana, îmbrăcămintea, meseriile, arta ... şi obiceiurile în care noi ne complăcem. Alt set dezice complet aceste informaţii şi ne învaţă că noi nu putem concepe cum este dincolo. Unele ne spun că reîncarnarea este adevărată, pe cînd altele o neagă... unele ne învaţă să credem în Dumnezeu, altele nu...
Nu este nici un fel de unitate în aceste pretenţii, exceptînd teoria că după viaţa aceasta, cum menţionează Swedenborg, este

alta de stare mintală. Fiecare este liber să gîndească cum doreşte, poate să-şi creeze propria lume şi această lume va lua tot atîtea forme cîte varietăţi de minte există, aşa cum şi existenţele subiective ale oamenilor vii diferă." ("Contact cu lumea cealaltă",1919, pag.364,365,359). Iată un alt citat care arată însele contradicţiile: "Contradicţii fără sfîrsit si absurdităţi sînt amestecate cu eele mai înalte adevăruri şi cele mai profunde filozofii. Sîntem învăţaţi că Dumnezeu este o persoană, dar că El este impersonal; că este atotputernic, dar că este guvernat de legi; că orice este Dumnezeu şi că nu există Dumnezeu, că noi sîntem zei. Sîntem învăţaţi că toţi sîntem nemuritori... Sîntem învăţaţi că lumea spiritelor este pe pămînt, chiar deasupra atmosferei,~ sau că este dincolo de Calea Lactee... că există o singură sferă, trei sfere, şase sfere, şapte sfere, un număr infinit de sfere... că există o lume tangibilă şi că totul este crearea minţii privitorului şi apare diferit diferitelor spirite. . . că spiritele conversează prin citirea gîndurilor, ori prin limbaj oral... că spiritele locuiesc singure sau in grupe de nouă; că spiritele se căsătoresc ne-avînd urmaşi, sau că au ca urmaşi pe muritori... că spiritele niciodată nu vor mai trăi în trup, sau că ele se reîntorc şi intră in trupurile copiilor şi

trSiesc multe vieţi în trup..."(broşură scrisă de dr. William Potter, citată de. Epes Sargent in "Planşeta sau Disperarea Ştiinţei", 1869, pag.291).
Vedeţi cîtă lipsă de coerenţa şi uneori naivitate? Un set de aserţiuni anulează pe celălalt. Poate această confuzie să aspire la titlul de viitoare religie a planetei? Prof. psiholog William James (mort 1910) la Har-vard şi simpatizant al fenomenelor "psihice" a declarat că "ipoteza spiritelor înfăţişează o goliciune, trivialitate şi incoerenţă a minţii la care este dureros să te gîndeşti că ar fi starea celor plecaţi.(Citat de Corliss Lamont în "Iluzia nemuririi", pag.163).
In ciuda numărului mare de ore petrecute în "şedinţe", multe "mesaje" de la spirite sînt inexprimabil de anoste, fără ţintă, nebuneşti, lipsite de sens şi contradictorii. Acest lucru a fost subliniat de fizicianul englez Sir Oliver Lodge ("Spiritele care ne învaţă"), Arthur Conan Doyle (în "Noua Apocalipsă"), Travers Smith (în "Voci din Gol").
Un articol apărut in revista spiritistă "Mediu-mul" (2 mai 1874) purta titlul: "Este vreun remediu contra spiritelor mincinoase?" Aceasta este o recunoaştere! Este un rod amar al pomului spiritist!
Un pas înainte a fost făcut de Sir William Barrett vorbind despre coruperea comunicaţiei ca fiind "un a-mestec de

profan cu limbaj obscen ocazional".("Pragul nevăzutului", pag.250). Alt scriitor arată ca "mesajele rele" sînt deseori urmate de "devieri mintale". (Mable V. Robertson, "Cealaltă faţă a Porţii lui Dumnezeu" , prefaţă) .. Evident asemenea roade sînt de jos, nu de sus!

Un alt front care deziluzionează sînt prezicerile neîmplinite ale spiritismului. Astfel în 1852 Aldin Ballow a prezis că întreg pămîntul va fi transformat întrro "nouă grădină a Edenului" pînă la sfîrşitul secolului. ("Manifestările Spiritului", pag.230). Se ştie că la începutul sec.XX a avut loc primul război mondial , apcfi al doilea şi oamenii ,nu prea trăiesc ca-n Eden. Eşecul deprimant al prezicerii nu poate fi negat, iar fructul este... fals!

-134-

In pofida pretenţiilor, spiritismul nu oferă nici o înăltare a minţii şi filozofiei ci doar decădere mintală, morală şi fizică. Este un spectacol trist. Fructul este bolnav.

Poate că fructul cel mai elocvent al spiritismului este însăşi viaţa promotorilor acestei "religii".

F. VIATA STRANIE SI SFIRSITUL TRAGIC AL SURORILOR FOX.

Deşi acuzate de fraudă şi înşelătorie, la început în fraternitatea mediumilor surorile Fox au fost privite ca cel mai

înzestrate "spiritual". Toate cele trei surori au întemeiat căminuri prin căsătorie, devenind Leah Underhill, Margareta Kane si Katie Jenc-ken. Margareta, după moartea soţului (1858). s-a ataşat bisericii romano-catolice, participind doar ocazional la adunările spiritiste. După un timp, datorită "presiunii spiritelor", s-ă întors la spiritism cu puteri de medium nelimitate. in 1888, revenind dintr-o călătorie în Europa la New York, Margareta Fox Kane intenţiona să demaşte întreaga urzeală a spiritismului, întrucît îl dispreţuia însă a avut o ceartă cu sora ei Leah şi a amînat. Celor ce o solicitau să conducă şedinţe spiritiste le spunea: "Voi mă duceţi la iad.[1]". Ea a încercat să-şi înece necazurile în băuturi alcoolice, însă fără succes. Era foarte supărată pe Leah, care făcuse din ea şi Katie "unelte" pentru a face bani.

Cam în acelaşi timp Katie Fox Jencken, revenind din Europa, a declarat unui reporter: "Eu privesc spiritismul ca unul din cele mai mari blesteme cunoscute vreodată de lume... Dintre toţi spiritiştii, sora mea Leah este cea mai rea... ea este geloasă pe Maggie şi pe mine pentru că noi putem face în spiritism ceeace ea nu poate".(New York Herald, 9 oct.1888).

La 21 dec.1888, la Academia de Muzică din New York, Margareta Fox Kane a declarat:

"Sînt aici ca unul dintre fondatorii spiritismului, să-1 denunţ ca un fals absolut de la început pîna la sfîrşit, ca cea mai şubredă dintre superstiţii şi ca cel mai rău blestem cunoscut lumii. (R.B.Davenport, "Lovitură de moar-

te dată Spiritismului", 1888. pag.76).
"Margareta Fox Kane... aseară a dat o lovitură de moarte spiritismului, această fraudă mondială, întemeiată de ea şi sora ei Katie în 1848. Amîndoua surorile au fost prezente şi au denunţat spiritismul ca fiind o monstruoasă impostură şi înşelătorie. Clădirea a fost arhiplină. Sute de spiritişti au venit să vadă pe întemeietorii credinţei lor, distrugîndu-o dintr-o lovitură. Ei erau agitaţi şi huiduiau înfiorător... Luat în întregime a fost un spectacol deosebit de dramatic".(New York Herald, 22 oct.1888). Peste un an surorile Margareta si Katie au revenit asupra acestor declaraţii, repudiindu-le şi con-siderîndu-le false (?!). Retractarea făcută cq un an înainte de surorile Fox fusese determinată de invadarea scenei spiritiste de impostori. Insă nu totul era fraudă; au fost manifestări autentice ale unor "spirite", care n-au putut fi negate. Ce fel de "spirite"? Iată întrebarea crucială! Sfîrşitul surorilor Fox a fost tragic. Katie Fox Jencken a murit în iunie 1892 folosind alcool In exces, iar sora ei

Margareta Fox Kane, ultimul supravieţuitor al surorilor Fox, a avut o moarte deplorabila, tot din cauza beţiei, în martie 1893. După moartea tragică a Margaretei în 1893, James Burns, editorul revistei "Medium" s-a referit la "dublul specta* ol spiritist, întrucît acea femeie a condus pe alţi'. în manifestări spiritiste, pe cînd ea însăşi era pierduta şi greşit orientată din punct de vedere spiritual. Orice simţ moral, controlul minţii şi dorinţele erau duse..." ("Mediumul şi Zorile", 1893, pag.258).

Ce efecte au avut aceste declaraţii şi constatări asupra "urmaşilor"? Sir Arthur Conan Doyle în "Istoria Spiritismului" (1926), rămîne netulburat de "respecta-bilitatea originilor". "Pînă astăzi se vorbeşte despre surorile Fox în termenii cei mai înalţi ca spiritiste ardente; ele sînt privite de spiritişti ca fiind înzes-trate cu o misiune specială pentru oameni". (C.E.B. Roberts, "Adevărul despre spiritism", pag.48).

"Nimic din ce a spus Margareta nu-mi va schimba opiniile şi nici pe ale celorlalţi (spiritişti) convinşi profund că există o ştiinţă ocultă(î) care ne

leagâ de lumea nevăzută. (Henry J. Newton, preşedintele Soc. Spiritiste din New York, citat de John Mull-holand în "Feriţi-vă de spirite familiale", 1938, pag.283).

Referindu-şe la "istoria tristă a surorilor Fox" recunoscute ca "Fondatorii spiritismului modern" şi la "scandalurile dragostei libere, care au atins apogeul în anii 1873-1875", Herbert Thurston observă că "fiecare stadiu al mişcării, chiar de la începuturi, a fost marcat de o atmosferă nesănătoasă". (Biserica şi Spiritismul", pag.123).

Fructe, fructe, fructe! Fructe amare, fructe bolnave... fructe spiritiste! Ele determină natura, esenţa pomului care le poarta.

*********** *****

Aşa arată spiritismul astăzi! Are o istorie, are un număr, are formă şi potenţial impunător, deşi nu se afişează astfel. Este o religie ateistă, pagina, satanistă avînd la fundaţie cele doua mari minciuni spuse de şarpe în Eden (nemurirea şi divinitatea omului!). După cum se vede, de 6000 de ani esenţa nu s-a schimbat. Este aceeaşi veche marfă în ambalaje moderne!

*********** *****

"Noi n-avem de luptat împotriva "cărnii şi sîn-gelui, ci împotriva căpeteniilor, domniilor, stă-pînitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii care sînt în locurile cereşti" Efes.6:12.

CAPITOLUL XIV

ALIAŢI DE CAMPANIE.

Spiritismul este un sistem agresiv de idei

şi practici, care se exprimă şi prin alte forme "ştiinţifice" moderne, care la prima vedere par inocente căutări ale omului pentru depăşirea frontierelor ne-cunoscutului. Aşa se face că in această mare aventură de cucerirea minţilor oamenilor, el nu se află .ingur, ci are camarazi de atac. Sîntem în faza "ştiinţifică", de laborator a spiritismului!

14.1. PARAPSIHOLOGIA - FRCMTTERA NOUA IN LUMEA SPIRITELOR!

In ultimele decenii s-a dezvoltat un vocabular special pentru a descrie experimentele cunoscute sub numele de "percepţie extrasenzorială" (E.S.P.). Fun-dată pe ipoteza evoluţiei, această manifestare este considerată de apologeţii ei esenţială în contracararea influenţei teoriilor materialiste şi mecaniciste asupra lumii. Ei declară că'armonizează ştiinţa şi religia în problemele care le-au separat în secolul trecut*. (Dr.J.B. Rhine, director de Parapsihologie la Duke University şi S.G. Goal, London University).

Un studiu critic al clarviziunii, telepatiei şi

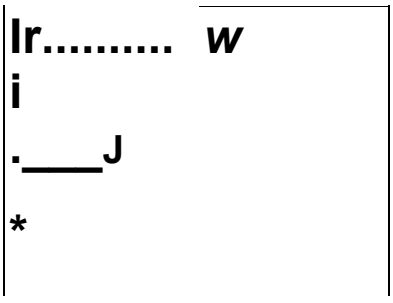

■ //'. ! *

3
p-
3
rt
O
D B
P. \
■ (o
"C
2 P-O P P P-
3 rt Oi C 3 P"
<
p-3 O
ro
3 rt
T) (S p,
n rt
p- p
C Oi
3 rt O
Bl O
fă
01 13
rt C
(î rt (D
d I-!
3 H-!
o a
O P-
s
P-

3 rt o ro
re
oi" tn p- 13 a. P-ro t<
H P' Ox rt
c o M
Ox
d
'ia w n p-c
3 (C
o ro
rt
: <"
rt ro
re -r*
)_, H·
ro
•O i-h
0) P-rt
P- O
n &
W B) rt
o < o
3" P> 0; P- 3
3 a o
XT. 3 fii fi) C H 01 M
U !t C - H» H-
re a. M o ro . _ o
3 g'tj pj p. aţ,
•Ol 3 ti
rt rt rt ro ro ro
K
ro a. oi
H-

& <: 3 p- p-
3 3 fix-rt : P-P-3 C
oi
DX
Hi
O O
*S rt H ro o p- 3 P-< a.
P- P- O,
rt 3 ro
-rt
O fix *w*
fij 13
p> p-
O 3 n
= fii rt
O -ro
fii Hi
-0) 3"
P- O P>
a o re ia
N P-
< P-o p" a
rt O
px <
ra
•o a.
p ro
re oi
3 o p-
oi o
fi; fix
OJ n
W flit

o
-rt :
H- 3
C P- -cn 3 rt
•91 rt P
oi iQ TJ P-
oi
p-
3 -rt flit O Oi
3 o ro o
3 rt
p *m* O o
H
3 rt
re ai
p-rt P-fix 3
3 rt ro — fij —
w
c
H> 3 t3
3 fi) P,
rt p- re >i 3
d oi ro
o P
p> ro rt
3
ro re oi <
o
H
a
Ni
ia
ro HI

3 P-~rt p> fix O N p-
d o p-
3 HI a
P- P- Tt
< o fix
ro
H ro *a
(0 10 10
rt
re
Hi
ro ii oi o
rt a
ro rt
p-
o ro
ro
N' « ro o
fi! (_.
3 rt C
oi ro o
rt P
ro cn ro
H &' 01
P- N
Dl Hi DX
Oi
13 O 01
P 0X 01
P- *C.*
3 oi 13
01 P
fii

H
o
P- W
< d
p. >a
a ox
six i
p>
3 a N ro ro
0)
i
ro ro d
O = O O
o> ro
• 3 rt
P P-O
iQ
P> rt
fi'
P- D
C 3 3 ro ox
N
ro (B
p re
o x
■M rt
Of H
rt fii
Hi
a P-
ro N
p-
o

ro
p rt oi p-O 3 oi "o p-l -oi
P rt
p- (D
O
p> p
3 P-
ro
p- ai
rt d p-
oi o
3 13
ro oi oi p-
3"
p-
fii O
Ox
O 3
a d •w
*D
ro
3
d
¥-• Tt P-
O
ro
O
ro rt Ox rt
O
n
cn ro
l H
fii rt

n ro fix
oi
M P)
Oi 3 CT rt
O
p
fi 01 rt p-
H Ol
rt
O
H « M
3
*a <
ro ro
3 01 rt rt H P-d IQ
Oi
ro rt
M o
p- P
3 H-
p- p-
3
fii 13 P 01
ro P-
fii.3-
p-
Hi O
p, p-
Oi
c
-rt a
fii p-
- <

p-
•O 3
Oi fix
K
Ol 01
fii
01
p-
D* P-
o
o a. H ro ro p. pi
N
•01 fix
p-o
Pi O
a, a ro ro o
3
p
ro
3
d
3 -rt
d
p p-
P>
rr
d 3 Oi 3
p- ro
3"
o -oi p* P-o
p-
3 Tt
ro

3
re
o
vQ P O O fii 9X ■vî
fii
K =
oi n
rt ro fix H
n
o ro
fix rr
OX
O P
3 P-
P <
fii fii
M N
fix p-
rt
p
21 3 01 P-
n a
re -rt a p-ro P-
o>
o ro
Ol
p n
re ox
« rt P 3 re p-
3 01 rt «O
<
U
P

(n
P- :
rt n
ox re
Tt P
p- o
P[1] ro
O rt
p fix
P
p-
•oi p-
p- ro
01
re oi
re oi d
M
rt
p-
D
ro
oi< ni p p
Oi
P *T3
ro P ro
rt
P' 3
O Ol
d cr
p- o
i i
o ei
•c a

&
o o
P- fix rt
fix ; •rt *o* p- < P[1] P-ro a ro
3
l
0 rt 3 =
ro •
3
re o fi ro oi
ox d
•o rt
ro
M P
oi re rt
ro oi
d
a >c
ro P
Oi 3 3
01 Oi rt rt
d d p. i
fix
ro
Pi
re o
n-
d
re
0 fii Ox N
fix Oi
n p> ro 3
01

rt M
ro »i
oi rr
o
fi p
rt pi
ro *rt"* cn o
rt fii fix p
ro-
O P>
ro p" d
3 3
1 P-
l
-
P'
01 3
P- <
3" P-
O N
•*X* p-
p- cr
3 P-
ro M
n p-
rt
p-
K
3
C
fi
TJ
ii3

H>
3
a *c* p tf
p- fi) P" P O fi
P "13
P» 0!
» p-3" O O
o ro P- H»
ro
o
P[1]
BJ
p ■
fii
rt
fii p
ro
rt
O rt
fii O ro pi (0 fii •01
p-
13
p
ro
O
o *c* l
Oi O
p ia
a oi
fii -01
rt
•co ro
O fii OX P ~

P- 13 P- *H*
ro o < cr ro p- a ro ro o p.
rt ro
ro oi
n
Dl
13 ro
oi M
o ro
P- 13
rt fii
fii rt
rt p-
ro fi
Oi
ro Oi rt
< ro P
ro BJ
3 fii 3
P- 01
3 < Hi
ro ro ro
3 a P
ro rt ro oi
— ro oi P
- M ro
O P> fii
H 3
Hi
p-
N P-O
P rt
p- p-

rt p
p- ro
01 fii
3
d o P- o
3 = Tt
•01 P-rt 3 P- d P- rt 3 d rt p-
p- d
Hi P-P-
o o
= d
• <
p>
3 rt
d
p" d p-
o
•rt d P-
p- 3
a i p-
01 01
p- p-
3" 3 p- -rt
n d
: P
p- p-
rt rt
ro fi»
■rt
13 P-
re M re o cu P-
oi
w a

01 P-*rt* n
ro fit
3 13
ro p
o p-
re 3 oi
fii 01
13 01
p-
3"
P-O
QJ
re o
fix rt
P
ro
oi
13 P-l
01 Tt
ou d
01
ro fii
O
cr <n
01 fi)
ro oi
P ro
< M
ro ro
P- 3
ro ro P
ro ro
***X* 3 rt rt**

p ro'
Oi Hi fi)
p- P-N ro p-
0 3 Oii P-
3
^ Tt
01 P-P- P-
rt
fi« d
3
o oi
fii 3
rt
O P
ro *x*
13
re p p-g
ro
rt
re
t)
0i
p
0i 3 O P
01
a- d re cr o
Pl P-rt 3 13 o P ro ro
P[1] 01
ro P-p-
o
fii
d rt
fi)C

01 OK
O.
ro rt
ro p
3
p-3
ro
o oi i
i*i
03 l
-140-
In minţile unor entuziaşti aderenţi vindecarea psiho-centrică va îurlocui atit vindecarea medicală, cît şi pe cea divină.
A. PARAPSIHOLOGIA INVESTTGIND "VIATA DOPA MOARTE".
La 8 decembrie 1957 în revista americană "The American Weekly" (tiraj 8 mii.) a fost publicat articolul "Supravieţuire, ştiinţa priveşte viaţa după moarte", scris de J.B. Fhine, care împreună cu soţia lui Dr. Louisa E. Rhine, făcuseră cercetări experimentale timp de 35 ani privind percepţia extrasenzo-rială. Articolul nu era adresat acelora care cred ferm "într-un fel de existenţă după moarte", nici a-celora care cred "că nici un fel de viaţa nu este posibilă după moarte", ci acelui "grup larg care se află intre cele două păreri" şi care nu este satisfăcut cu niciuna dintre ele.
La această temă îndrăzneaţă apare întrebarea crucială: a găsit ştiinţa vreo evidenţă demnă de în-•credere a unei

supravieţuiri după moarte?
Dr.J.B. Rhine scria: "In cercetările noastre a-supra percepţiei extrasenzoriale au fost incluse: te-lepatia, clarviziunea, precunoaşterea. Noi am cercetat de asemenea ceeace tehnic se numeşte psihokinezie (influenţa minţii asupra materiei)". Domeniile sînt revendicate de spiritism!
Experimentele au fost destinate "sa investigheze indicii că omul nu este doar un corp fizic, o maşină, cum cred mulţi savanţi, ci ca are puteri, care Intre anumite limite, operează dincolo de întinderea simţurilor şi muşchilor". (Le Roy Edwin Proom, "Fellow travelers of spiritualism").
"...Principalul scop urmărit a fost să testăm credinţa generală în domeniul personalităţii spiritului descarnat... Dacă această revendicare putea fi validată, ar fi adus o importantă cunoaştere a naturii fiinţei umane vii. Ar fi fost o PROBA DRAMATICĂ desp»») realităţile spirituale... pe care ştiinţa a eşuat să le găsească pîna în prezent. Teoria maşinii s-ar fi prăbuşit odată pentru totdeauna."
In 1934 Rhine a lucrat cu mediumul britanic

Eileen J. Garret şi "au fost luate toate măsurile ca şedinţele să fie ţinute în afara oricărei erori". După aceea a lucrat

cu alte douăzeci de persoane. "Marea întrebare era, desigur, dacă informaţia vine din lumea spiritelor sau nu", adică trebuia dovedit că mesajul mediumului era primit prin telepatie de la morţi şi nu de la vii (1). "Au fost cîteva situaţii care semănau foarte mult cu intervenţia spiritelor, a unor spirite descarnate". "Spre a fi corect, declar că cercetarea ştiinţifică a problemei supravieţuirii, după toţi aceşti ani a ajuns la un punct critic. Nu avem un test decisiv."
"Ipoteza supravieţuirii, în sine, este încă în faţa noastră, nu a fost infirmată. După părerea mea, noi am atins ceeace s-ar putea numi punctul de oportunitate disperată... Cu alte cuvinte, DACĂ EXISTĂ SPIRITE, nu ar fi mai convingător ca şi ele să facă ceva? Nu rămîne o parte din sarcină şi de partea lor?"
"Proba supravieţuirii (spiritului) ar zdrobi pen-, tru totdeauna eroarea groaznică a punctului de vedere materialist asupra omului... şi alte prejudecăţi ale restului omenirii. Pe de altă parte, siguranţa supravieţuirii ar revitaliza religia şi ar da vieţii ome-neşti o nouă dimensiune".
Această ultimă sugestie este în adevăr semnificativă. Dr. Rhine priveşte spre o "descoperire fascinantă ulterioară", care ar "revitaliza religia", adică , dacă o asemenea probă despre separarea sufletului s-ar obţine, bătălia spiritismului

parapsihologic ar fi cîştigată, însă pînă atunci...

14.2. HIPNIOTISMUL - SPIRITISM TĂMĂDUITOR.

A. SPIRITISM SI VINDECARE METAFIZICA.

Vindecarea spiritistă nu este ceva facultativ sau auxiliar, ci face parte integrantă din spiritism, fiind declarată modus operandi.

Russell S. Waldorf, primul preşedinte al "Ligii vindecătorilor spiritişti" (Secţiune a Asociaţiei Naţionale Spiritiste) arată că "vizitînd un vindecător spiritist, este procurată energia necesară în forma

necesară... venind de la doctori din lumea spiritelor, care-şi continuă lucrările, în cîmpul ales... Energia sau forţa curativă este asigurată de vindecător în calitate de medium..." ("Vindecarea spiritistă", Cente-nial Book, pag.204).

In lucrarea "A.B.C. in Spiritism" (un fel de catehism), dr.B.F. Austin tratează acest aspect: "întrebarea nr.69: A practicat Spiritismul vindecarea metafizică?

Răspuns: Da, într-o mare varietate de forme eficiente. Spiritismul istoric (!) poate fi considerat Mamă a multor culte de vindecare metafizică care în prezent sînt răspindite în America. Cu mult înainte de Dr. Quimby, Doamna Eddy şi Evans de la "Vindecarea'Minţii", şi înainte de "Mişcarea Gîndirii Noi", Dr. Andrew

Jackson Davis a cugetat şi practicat vindecarea prin forţele minţii şi spiritului... aproape orice medium din primele zile ale spiritismului modern era şi vindecător, multe din vindecările lor semănînd cu vindecările din timpurile antice... Dr. J.R. Newton, în multe privinţe cel mai des amintit şi cel mai cunoscut, a fost cel mai eficient tămăduitor care a mers vreodată pe pămînt"(!).
Dr. Austin revendică pentru Dr. Newton că "a vindecat în douăzeci de ani 150.000 persoane prin punerea mîinilor (!)..."Vindecarea prin punerea mîinilor" practicată intens în societăţile spiritiste se realizează "prin mijlocirea forţelor magnetice".
"Definiţia vindecării spiritiste" în cinci paragrafe a fost adoptată de Convenţia Spiritistă din Ro-chester (1909) şi a fost introdusă în Manualul Spiri-tist (pag.116) sub următoarea formă:
"Vindecarea spiritista este un dar al unor mediumi şi-este exercitat de, şi prin influenţa fiinţelor-spirit descarnate... pentru vindecarea mintală şi fizică a bolilor omenirii..." Apoi este explicat Modus Operan-di: "fiinţele, .spirituale combină forţele lor curative cu magnetismul şi energia vitalizatoare a mediumului şi o transmit pacientului".
"Manualul" dă şi definiţia vindecătorului: "Vindecător spiritist este cineva,

care,*fie prin propriile lui forţe inerente sau prin calitatea lui de medium

este capabil să împărtăşească forţa vitală curativă în condiţii patologice".

B. LEGftTURA INTRE MESMERISM, HIPNOTISM SI SPIRITISM.

Termenii "magnetism" şi "forţe magnetice", folosiţi frecvent de spiritişti au fost imprumutaţi de la fizicienii italieni Galvani şi Volta (sec.18) şi prin extindere s-a născut teoria "magnetismului animal" (care ar fi asemenea unui "fluid electric"). împrumutul unor asemenea termeni din ştiinţe se va repeta cu frecvenţă mare în decursul timpului, atracţia pentru expresii grandilocvente fiind una din "slăbiciunile spiritelor". Teoria "magnetismului" a găsit mulţi a-depţi in Europa prin 1780 şi mai ales în Anglia după
1847.

Pe la 1775 Dr. Friedrich Mesmer (mort 1815), medic austriac, a dezvoltat ideea de "magnetism animal", "somn magnetic", şi inducerea somnului prin "transa magnetică"; această practică s-a numit mesmerism, apoi
hipnotism.

In documentul publicat în 1775 ("Scrisoare către un medic străin asupra magnetismului"), el pretindea că este capabil să vindece anumite boli prin "magnetism" . Mesmer susţinea că boala se

datoreşte unor dezechilibre ale "fluidelor universale", care pot fi reglate prin "forţe magnetice". In 1378 Mesmer s-a stabilit la Paris şi a făcut senzaţie cu "vindecările" lui. El a stabilit că somnambulismul poate fi indus artificial. Aceasta nu era nimic nou, căci egiptenii, chaldeenii şi în special hinduşii şi vrăjitorii produseseră somnambulismul artificial. Rezultă că mesmeris-mul sau hipnotismul erau invenţii vechi, numai denumirile erau noi.

A fost recunoscut că mesmerismul are o definită înrudire cu spiritismul şi clar viziunea. Pretenţia mesmerismului nu se limitează doar la transa şi somnul magnetic, ci la citirea conţinutului unor cărţi închise, vederea prin bariere fizice, citirea gândurilor, citirea trecutului şi prezicerea viitorului. Evident era ceva supranatural. Investigaţiile ulterioare au arăta v, că transa mesmerică era identică cu somnul

artificial al hipnotismului.

Succesul lui Mesmer la Paris a condus la numirea unei comisii regale compuse din fizicieni şi savanei renumiţi pentru a investiga pretenţiile lui. Raportul întocmit de comisie a respins evidentele pe care se baza Mesmer:

La începutul sec.XIX s-a produs o înviorare a interesului pentru "magnetism"; o comisie a Academiei de

Medicină" din Paris a prezentat, de data aceasta, un raport favorabil considerînd "magnetismul" ca agent terapeutic .
In 1821 s-a realizat prima operaţie cu anestezie "magnetică" la Paris. In acelaşi timp Dr.James Esdaile practica la Calcutta operaţii majore ca amputări "fără dureri", cu ajutorul "somnului magnetic".
In 1841 Dr. James Braid din Manchester a reînviat mesmerismul, numindu-1 HIPNOTISM, şi a căutat să-1 aşeze pe baze recunoscute. El a arătat că hipnotismul este in mod absolut dependent de cooperarea pacientului şi că In starea hipnotică conştiinţa este ori diminuată, ori adormită (latentă). Au urmat multe şarlatanii şi hipnotismul a fost repudiat în lumea medicală.
"In anul 1848 s-au incîmplat două evenimente importante şi anume, descoperirea proprietăţilor anestezice ale cloroformului şi ridicarea spectaculoasă a spiritismului modern." ("Hipnotismul", Enciclopedia Britanică ed.ll, voi.14, pag.202, William Mc Dougall). Cloroformul a luat locul hipnotismului, iar spiritis-mul a fost implicat in diferite fraude şi superstiţii şi pentru un timp a fost considerat ca o ramura ai"artei negre, (magia)".
"Din acel timp... magnetismul sec.XVIII s-a separat în două ramuri, hipnotism şi spiritism, care nu sînt în întregime separate şi poate nu vor fi niciodată."

"Recent, hipnoza a cunoscut o renaştere spectaculoasă". ("Life", 7 martie 1960, Robert Coughlan) Hipnoterapia este o tehnică folosită de mulţi medici, obstetricieni, chirurgi, anestezişti, dentişti şi psihiatri. Există facultăţi care au hipnoza în programul curent de învăţămînt.
-14 5-
C. SCRIERE SUB COtfEROL MAG3SETIC - MESMERIC.
John W. Ring afirma că sînt vîrfuri sau "perioade" în "curgerea valului cosmic", aparţinînd activităţii speciale a spiritelor. După această teorie curioasă, fiecare al şaptelea val în acest flux şi reflux este "excepţional". Timpul dintre 1830-1848 a fost una din acele "perioade excepţionale" în "revărsarea spiritului".(Centenial Book, pag.56). In interiorul acestei "perioade excepţionale" în care au a-părut ciocăniturile de la Hydesville (184&), Ring plasează cazul special al Dr. Andrew Jackson Davis (mort 1910) care a fondat "Spiritul mesager"(1849).
Davis pretinde că a scris cartea "Revelaţia divină a naturii şi Cuvînt către omenire" prin mijlocirea "spiritelor", fiind sub controlul a două "ajutoare invizibile" şi anume, medicul grec Claudius Galen (200 d.H.) şi misticul suedez Emanuel Swedenborg (mort 1772), faimosul intemeietor al "Bisericii Noului

Ierusalim", care credea în "teoria magnetică".
William F. Ottis lărgeşte explicaţia arătînd şi contribuţia directă a hipnotizorului Dr. Lyons: "Pe cînd se afla sub controlul manipulatorului (Dr.Lyons), el (Davis) dicta ceeace mulţi consideră că ar fi cartea sa principală, "Principiile Naturii, Revelaţiile divine ale naturii şi Cuvînt către omenire". (Centenial Book, pag.89).
Ottis susţine că înţelegerea acestei cărţi a lui Davis este "necesară în vederea aprecierii corecte a spiritismului modern" şi a "vieţii în lumea spiritelor", întrucît "Dr. Davis a fost unul din cei mai mari, dacă nu chiar cel mai mare spiritist modern", (idem, pag.90).
Doamna M.E. Cadwallder, de asemenea, arată că "se pretinde că spiritismul modern trebuie datat odată cu viziunea lui Galen, care i-a dat lui Davis Bagheta Magică". Ea îl numeşte pe Davis "Ioan Botezătorul, an-temergătorul spiritismului modern".(Centenial Book, pag.68).
Se susţine, astfel, că Davis a adus "spiritismul intelectual", pe cînd surorile Fox "spiritismul feno-

menal". P.A. Jensen, la rîndul lui, adaugă că prin Davis "revelaţia medicală" în "arta vindecării" a ajuns la o "noua descoperire", "că toate bolile îşi au originea în suflet", nu în corpul fizic,

însă avertizează că "vindecarea magnetică are influenţă rea cînd nu.este aplicată corect". (Centenial Book, pag.175-176).

D. "SPIRITELE T?y«MXlnDARE".

Există o deosebire fundamentală între vindecarea biblică şi vindecarea parapsihologică indusă de spirite. De fapt este o prăpastie între vindecarea autentică obţinută prin credinţă ca răspuns la rugăciunea în Numele lui Hristos şi ameliorarea emoţional-funcţională sau alinarea simptomelor prin hipnoterapie, tămăduire "psihică", sau vindecările produse de "doctorul spirit".în ţările civilizate sau păgîne (!).

Vindecarea divină rezidă în supunerea bolnavului puterii transcendente şi voinţei lui Dumnezeu. Tămăduirea "psihică", dimpotrivă, admite intervenţia puterii mărginite a "spiritelor".

Vindecările spiritiste au cunoscut o dezvoltare fenomenală în ultimul timp, în unele ţări, "terapia spiritistă" rezultînd într-o înviorare a tămăduirilor oculte. Există "spitale" spiritiste dotate cu "medici şi asistente medicale" spiritiste. Această dezvoltare atrage atenţia ştiinţei medicale convenţionale. In nici un caz ei nu invocă pe Hristos sau puterea operantă a Spiritului Sfînt, ci a "spiritelor" descarnate. Deosebirea este mare, nu?

Harry Edwards din Anglia, vindecător spiritist, afirmă că "omul poate invoca ajutorul spiritului prin intermediul

mediumilor" şi că de rezultate "sînt responsabile inteligenţe superioare omului; noi nu am pu^ tea să lucrăm fără spiritele prietene... Cîteodată mîinile mele vibrează din cauza unei puteri de dincolo de mine". (Evidenţă pentru vindecarea prin Spirit, 1953, pag. 12,13)."
Aceste vindecări moderne paranormale efectuate prin invocarea puterilor din "lumea spiritelor, care supun voinţa pacientului, constituie faza modernă a unor practici exercitate în decursul secolelor de că-

tre tămăduitori oculţi, extim:.îndu-se înapoi pînă la păgînismul antic, fiind tot aşa de vechi ca civilizaţia.
Preoţii Egiptului antic aduceau bolnavii în templu, foloseau un fel de hipnoză, spunîndu-le apoi că zeii i-au vindecat "în -somn". Chiar şi astăzi, în ţări păgîne, se recurge în mod constant la "spirite tămăduitoare", în forme neşlefuite de către "făcătorii de minuni", care invocă formule magice şi operarea clară a "entităţii duhurilor".
J.J. Thomas-, alt tămăduitor britanic, în transă, pretinde că este "controlat de spiritul doctorului german decedat Robert" şi că are cooperarea a "sute de mii de spirite ajutoare". Este semnificativ ca se admite posedarea de către spirite!
Totodetă se constată absenţa totală a vreunei pretenţii sau recunoaşteri că

aceste miracole de terapie prin spirit ar fi făcute în numele sau puterea Domnului Isus Hristos, aşa cum se întîmpla în timpurile apostolice. Recunoaşterea exresă este în^chimb^acordată "agenţilor spirit", din "lumea nevăzută".
Harry Edwards spune limpede că puterea provine de la "spiritele descarnate" şi că tămăduitorii a,u învăţat cum să "invoce ajutorul spiritelor tămăduitoare prin mediumi"*i* Să nu uităm că lumea antică avea tămăduirea spiritistă. Se susţinea că zeiţa Isis apărea cînd se aplicau tratamentele. "Vrăjitoria şi demonolo-gia erau promovate în special cînd preoţimea egipteană se ocupa mai mult de vindecări decît de religie. Templele erau adevărate spitale în care se practicau misterele artei tămăduirii. Preoţii practicau religia asociată cu arta tămăduirii (magia!)". (Joseph Ennemo-sor, "Istoria Magiei", vol.l, pag.353,231,232,357).
întreaga istorie este plina de tămăduitori oculţi, care foloseau cuvinte şi formule magice. Adevărul nu poate fi evitat. Tămăduirea care ignoră realitatea morţii, invocînd puterea "spiritelor" descarnate este un fenomen parapsihologic "psihocentric", bizuindu-se pe puterea mediumilor, lucru expres interzis de Biblie.
Vindecarea autentică recunoscută de Biblie este Hristocentrică şi îşi are puterea în Dumnezeul crea-tiunii. Lucrul acesta nu

trebuie uitat!
-148-
E. ESTE HIPMOZA PERICULOASA?
La urma urmei, dacă o persoană bolnavă devine sănătoasă ce importanţă are sursa vindecării? Nu este sănătatea bunul cel mai de preţ al vieţii noastre? Care este, în fond, răul, dacă vindecarea vine pe cale miraculoasă hipnotică şi nu prin metoda apostolică?
Pentru clarificare trebuie înţeles aspectul moral şi subordonarea voinţei. Privit din acest unghi, răspunsul capătă importanţă majoră.
"Cînd subconştientul se află sub hipnoză el devine susceptibil (deschis!) la sugestii din afară... Cum putem fi siguri că vreun contrabandist astral din lumea spiritelor nu va pătrunde în subconştient în starea de transă hipnotică, exercitînd arta lui ocultă, aşa cum face cu mediumul în transă?" (De Witte Miller, "Teoria Reîncarnării").
"Fie că transa hipnotică este indusă prin autohip-noză sau prin hipnoză spiritistă, ea constituie, o supunere a subconştientului sugestiilor de comandă ale spiritului invadator, care uneori foloseşte ocazia, înrudirea acestor operaţii cu spiritismul este incon-testabilă". (Hereward Carrington, "Cazul pentru supravieţuire ", pag.142,143).
Hipnoza se bazează pe supunerea unei persoane voinţei şi autorităţii alteia,

individualitatea persoanei supuse confundîndu-se cu a celei care hipnotizează. Subiectul (persoana hipnotizată) acţionează la voinţa hipnotizatorului, devine instrumentul lui, fă-cînd orice sugerează inductorul transei somnambulice. Dumnezeu a făcut din minte o citadela conştientă de sine prin inteligenţă, raţiune şi control moral. Voinţa omului este garda, sentinela acestei citadele pe care nici Dumnezeu nu o forţează. O invazie a minţii de către altă voinţă, supunerea acestei citadele care Dumnezeu a intenţionat să fie suverană şi inviolabilă este străină conceptului biblic de libertate (liber arbitru) în alegere şi responsabilitate. Cînd garda se predă invadatorului psihic, citadela este predată, cucerită. Din vechime, această "tehnică de control" a făcut parte din repertoriul necromânţiei, cum face şi astăzi.

"Aşa cum sîntem invadaţi de o întregă atmosferă de sugestii de toate felurile şi din toate părţile, orice practică,care ajută la mărirea eficienţei sugestiilor ajută la pierderea celei mai nepreţuite posesiuni a omului şi grăbeşte ziua cînd libertatea va fi schimbată pe determinism, cînd persoana devine un "obiect" manipulat de oameni vicleni şi demoni. In acest caz hipnotismului trebuie să i se facă

opoziţie, fiind un factor de depersonalizare a c.elorlalţi oameni". (Dr. Jack W. Provonshaţ "Implicaţii Etice ale Hip-ndzei Medicale", articol apărut în revista "Artele şi Ştiinţele Medicale", voi.XIV, nr.4, 1960, pag.130).

Dr. J.A. Whieldon (Ohio State University Hospital, Colombo) avertizează contra pericolului hipnozei psihice: "Hipnoza psihică este cel mai puternic mijloc de sugestie. Ea este impunerea voinţei unei pers'oane asupra alteia şi supunerea eului unuia, celuilalt. Cel hipnotizat renunţă la discernămîntul ţrersonal şi-şi supune autonomia. După ce cineva a fost odată hipnotizat, este mai uşor să fie hipnotizat a doua oară... persoana fiind mai vulnerabilă la sugestie şi mai puţin independentă, ceeace este periculos pentru independenţa emoţională şi responsabilitatea personală". (Referat prezentat la Institutul de Igienă Mintală, . Harding Sanitarium, Worthington, Ohio, 12-15 Nov.1956).

Există o tendinţă vădită de a se extinde hipnoza clinică în stomatologie. In baza unei anchete, "Revista Asociaţiei Dentiştilor Americani" a publicat în ia-nuarie 1961 un articol intitulat "Evaluarea psihologică a hipnozei în dentistică", autori fiind Dr. Loren R. Borland şi Dr. Sidney Epstein de la Şcoala de Dentistică a Universităţii California care afirmă:"Cei mai mulţi dentişti care

folosesc hipnoza sînt de acord că aplicarea hipnozei poate fi periculoasă pentru anumiţi pacienţi".

F. HIPNOZA POATE CONDUCE LA REZULTATE DEZASTRUOASE.

Nu toţi hipnotizatorii sînt spiritişti. In afara forţelor extraumane spiritiste, alte numeroase persoa-ne^ care lucrează în cîmpul medicinei, folosesc hipnoza. Uneori persoane sincere folosesc hipnotismul pentru

scopuri lăudabile, dar orice invadare a unei minţi neapărate, orice supunere a suveranităţii ei, orice abdicare a voinţei, slăbeşte rezistenţa minţii neapărate, chiar dacă hipnoza a fost temporară şi pentru scopuri onorabile. Aşa dar, aspectul care nu trebuie uitat niciodată este că folosirea hipnozei de nespiritişti poate duce la acelaşi rezultat: "deschiderea" creierului pentru cohortele întunericului şi să ducă la rezultate ruinătoare. Acest pericol poate fi ignorat, însă numai spre nenorocire! Persoanele participante pot fi inconştiente de a-ceste implicaţii. Mintea aparţine lui Dumnezeu. El singur poate citi gîndurile şi intenţiile; nici chiar îngerii de lumină nu au acest privilegiu. A supune mintea altei fiinţe umane pentru un scop demn, poate în final, să aibă urmări devastatoare, fiind vorba de o invazie. Deşi specialiştii nu sînt în mod

obişnuit implicaţi în fenomene spiritiste directe, medicii şi psihiatrii recunosc că hipnoza se bazează pe "capitularea" voinţei unei persoane, voinţei altei persoane în urma unei sugestii "concentrate".
Dr. Paul Reiter, lector de psihoterapie şi medicină psihosomatică la Universitatea din Copenhaga se referă la un "caz" în care "spiritul păzitor" i-a ordonat numeroase acte criminale. Sub conducerea lui, pacientul a devenit membru al unei societăţi spiritiste şi al unei "Societăţi pentru cercetare psihică". Pacientul percepea "spiritul păzitor", nu ca o halucinaţie auditivă, ci ca parte a "şedinţelor hipnotice şi mediu-matice" sub formă de sugestie cînd el era treaz. (Acte antisociale sau criminale *fi* hipnoza, Studiul unui caz, 1958, pag.16-19).
Vedeţi ce pericol potenţial se ascunde în hipnoză?
G, SATANA CAUTĂ SA CONTROLEZE MINTEA.
Sfatul biblic în această sferă este specific şi vital. Apostolul Pavel avertizează contra împotrivirii "ştiinţei pe nedrept numite astfel" (1 Tim.6:20); de asemenea, Pavel alertează pe creştini să nu se lase amăgiţi de "filozofie şi ştiinţă deşartă".

Ştiinţa "minţii" care subjugă altă minte deschide calea lui Satana şi aliaţilor lui să se strecoare în minţile făcute

receptoare pasive. Vorbind despre "zilele din urmă", apostolul se referă la "vrăjitori" care se împotrivesc adevărului ca pe timpul Exodului Iane şi Iambre, şi prezice venirea unor "oameni răi şi înşelători (ceducători) care vor merge din rău în mai rău. (2 Tim.3:1-18,13).
"Filozofia" unei asemenea "ştiinţe seducătoare", în variatele ei forme este o parte din măiastră înşelătorie a lui Satana din toate timpurile. Nimeni nu / trebuie să-şi subordoneze mintea altuia. Pavel aminteşte adevărul că "sinteţi robii aceluia- de care ascultaţi". Aceasta este o lege!
Satana caută să captureze minţile oamenilor în aceste zile finale. Hipnoza clinică slăbeşte garda mintii, pe cînd hipnoza spiritistă face un pas mai departe deschizînd uşa Satanei şi agenţilor lui să controleze minţile oamenilor. In aceasta constă gravitatea implicării în hipnotism. Creştinul va $ta departe de acest teren primejdios.
14.3. OCULTISMUL DIN ORIENT PROVOACĂ PE CEL DIN VEST.
Profetul Isaia mustrînd Israelul istoric acuza că "sînt plini de idolii Răsăritului şi dedaţi la vrăjitorie". (Isaia 2:6). Răsăritul a exercitat o anumita fascinaţie asupra apusului din totdeauna pentru misterele lui. Priviţi astăzi asupra Indiei şi religiilor ei oculte!

Isus a fost calificat de mult ca unu-l din marile avataruri ale Indiei, o întrupare, o epifanie printre maeştrii Răsăritului ("avatar", în hindu, termen definind o pretinsă întrupare sau manifestare a unei zeităţi care vine pe pământ pentru răsplată sau pedeapsă) Astfel, Vişnu s-ar fi manifestat prin nouă avataruri, Buda fiind unul, iar Isus altul; cînd va veni al zeci-lea şi ultimul, va distruge pământul (!).

In 1894 Baird T. Spalding, inginer cercetător american, a iniţiat o serie de călătorii' pentru căutarea "Marilor maeştri din Himalaia", avataruri din India şi Tibet. Cercetările şi le-a descris în "Viaţa şi învăţă-

-152-turile maeştrilor din Extremul orient" (1937), lucrare în cinci volume. El declară că a descoperit cinci mesaje că "Isus" materializat a fost unul din avatarurile mistice. Aceste avataruri apar şi dispar la voie, călătoresG invizibile şi instantaneu.

In volumel'e lui Spalding minciunile gemene ale Diavolului enunţate în Eden (1. Veţi fi ca Dumnezeu, 2. Nu veţi muri!) sînt afirmate şi subliniate în diferite forme. Intenţia este să se demonstreze că spiritul numit "Isus" are, de fapt, părtăşie cu maeştrii estului şi că este o fraudă şi un înşelător în creştinism. Mulţi creştini cred asemenea sofisme demonice.

Filozofia vedantica, prin postulatul de transmi-grarea sufletelor, susţine că spiritele morţilor inclu-zînd avatarurile, născute cu sute de ani înainte, pătrund toate lucrurile. Numeroase referinţe subliniază ideea controversată: "sînteţi dumnezei!"; de asemenea, teza nemuririi înăscute este accentuată prin declaraţii neechivocev
Spalding vorbeşte despre "scinteia centrală care este Dumnezeu în noi toţi" (Vol.1, pag. 127), sau că toţi compun "o singură viaţă, viaţa lui Dumnezeu". Este evident că ocultismul Răsăritului susţine cele doua credinţe fundamentale ale spiritismului şi anume .divinitatea omului şi nemurirea naturală a sufletului. Amîndoua învaţă despre capacitatea sufletului de a apare şi dispare, de a se materializa şi dizolva, cu un accent special pe avataruri şi pe Isus aşezat în aceeaşi categorie. Ambele aruncă autoritatea supremă şi ultimă a Bibliei, susţinînd că scrierile sacre budiste ar fi superioare. Amîndoua denaturează pe Hristos, spiritiştii considerîndu-L un medium proeminent, iar Spalding un mare avatar. Spalding merge mai departe, postulînd preexistenta şi reîncarnarea lui Isus. Avatarul pregăteşte calea ca Hristos să se întoarcă în mod spectaculos, însă în formă falsă, amăgitoare. Spalding mai arată că cele zece porunci nu sînt legea lui Dumnezeu, dezapreciază Trinitatea divina

şi naşterea imaculată a lui Hristos. "Biblia noastră (vestică) este de mai mare însemnătate pentru lumea din apus, întrucît noi nu înţelegem Bhagavad Gita, care este mai bună pentru est".(Voi.4, pag.104).

-153-

"Traducerea Bibliei este "greşită unde spune că o-mul a fost creat după chipul lui Dumnezeu; trebuie să se citească: Omul ESTE chipul lui Dumnezeu." (Voi.4, pag.112).

Este evident că principalele doctrine ale Răsăritului sînt divinitatea omului şi nemurirea sufletului. Totodată Spalding subliniază panteismul estului*. "Nu se poate face deosebire între sufletul individual şi Sufletul Universal sau Supra-Sufletul." (Voi.4, pag.120). "El va şti că Dumnezeu este în el, dar nu numai în el, ci în toţ ceeace-1 înconjoară, orice piatră, pom, plantă, floare şi orice lucru creat; Dumnezeu este în aerul pe care-1 respiră. Ei respiră tot atît Dumnezeu cît şi aer; cînd mănîncă, mănîncă tot atît Dumnezeu cît şi hrană."(Vol.l, pag.140).

"Dumnezeu este toată viaţa. Sînt inspirat cu viaţa cu fiecare respiraţie,' plămînii mei iau viaţa cu fiecare suflare şi-mi umplu curentul sîngelui cu viaţă vitaliza-toare." (Voi.5, pag.178).

Spalding se referă la Dumnezeu ca "Forţă Universală" sau "Energie Universală"

primară: "Acest principiu divin rezidă în şi pătrunde orice, fiind permanent, veş-nic, atotcuprinzător... această energie se numeşte Dumnezeu ." (Voi . 5 , pag.48-50). "Dumnezeu este puterea supremă, inteligenţa care pătrunde orice forma şi orice atom din întreg universul." (Voi.5, pag.54). Nici nu se putea o declaraţie mai pan-teista!
Reîncarnarea, se spune că ar însemna "că oamenii se sting şi se reîntorc prin naştere la viaţă ... apoi prin moarte iar şi iar pînă cînd lecţia este învăţată"(!). "Reîncarnarea este linia călăuzitoare pe cărarea oarbă a morţii. Cînd această lumină conduce, moartea poate fi Învinsă prin mii de experienţe pămînteşti unele după altele." (Voi.3, pag.167,168).
A. REINCARNAREA.
Doctrina reîncarnării presupune nemurirea sufletului care migrează de la un corp la altul pînă cînd se obţine purificarea totală. Această doctrină merge înapoi pînă la antichitatea îndepărtată, fiind fundamentală

pentru gindirea indiană. Ataşată legii Karma, ea învaţă că fiecare naştere este determinată de faptele vieţii anterioare. Reîncarnarea implică, de asemenea, credinţa că sufletele sînt emanate din Sufletul Suprem şi au apărut pe pămînt ca existente separate. Sufletul separat astfel de sursa vieţii este constrîns să

se contopească iarăşi cu entitatea divină din care a purces. Fiind, însă, contaminat de păcat, trebuie să lupte să se libereze de vină şi să devină apt pentru reunire.
'
Doctrina reîncarnării şi transmigrârii sufletelor a fost găsită şi în Egipt şi în Persia dinaintea lui Zoroastru, însă originea este indiană. In Grecia credinţa aceasta venea de la filozofi care s-au inspirat din Egipt.
Spalding arată că atunci cînd sufletul atinge conştiinţa celui de J'al şaptelea cer intră în nemurire, unde omul este nemuritor, fără păcat, fără moarte, ne-schimbător, veşnic, cum este şi Dumnezeu şi cum Dumnezeu îl-,vede pe om. Aceasta este calea către veşnicie." (Vol.l, pag. 155).
"Intr-o asemenea desfăşurare, moartea nu există şi nici nu poate exista" (Voi.3, pag.167). Fără şovăire, Spalding aşează pe Buda şi Isus împreună ca avataruri sau Maeştri ai Răsăritului. Despre Isus el declară că nu se află într-o "categorie diferita de noi... El nu este deosebit ... nici n-a pretins vreodată" (Voi.5, pag. 119). Se pretinde că "Buda este calea către iluminare", pe cînd "Hristos ESTE iluminarea" (Voi.5, pag. 126) . Spalding neagă suferinţele lui Hristos pe > cruce. El spune că învăţăturile lui Osiris, Buda şi Isus au multe asemănări.(Voi.2, pag. 12). "Hristos este Dumnezeu curgînd prin

individ." (Voi.5, pag.153).
Lucrările degradatoarce, amăgitoare şi întunecate ale lui Spalding contrastează cu lumina, adevărul şi strălucirea cuvintelor Mântuitorului. Acele lucrări sînt o antievanghelie! "
In esenţă, cnceptele indiene de nemurire, divinitatea omului, noţiunea panteistă de Dumnezeu, pretenţia reincarnării şi negarea lui Hristos şi a viitoarei lui reveniri reprezintă versiunea estică a spiritismului apusean.
-155-
Estul şi Vestul ocult îsi strîng mîinile asupra aceloraşi doctrine spiritiste şi se pregătesc pentru un a-pogeu în final de istorie.
Cît de pertinent este sfatul Mîntuitorului:"Băgaţi de seamă sa nu vă amăgească cineva!" (Mat.24:4).
14-4- LUMEA EXOTICA DIN ORIENT GREFATA PE OOJLTISMUL VESTIC.
A. PĂTRUNDEREA OCULTISMULUI DIN EST IN VEST.
Gordon Collier (născut 1915) a studiat 30 ani metafizica, yoga, spiritismul şi celelalte discipline oculte şi a scris mai multe cărţi în seria intitulată "Cartea Destinului" (Tarrytown, N.Y., 1961).
Lucrările lui Collier sînt supraîncărcate cu învăţături oculte si pretinse revelaţii de la lumea astrală. El afir-mă:
"Nemurirea privită ca un vis de secole va deveni realitate acum şi aici ... fiecare

suflet va deveni un altar pentru Adevărurile veşnice". Reîncarnarea este accentuată repetat ca fiind "calea de .a ajunge Dumnezeu, pe care omul a pierdut-o."
Collier susţine că marea piramidă a lui Kh.ufu conţine "planul divin al secolelor şi arată data exactă a naşterii lui Hristos", întrucît piramida a fost proiectată de oameni înţelepţi care posedau "cunoştinţa trecutului ... clarviziunea viitorului." De asemenea el declară că "continentul pierdut Atlantida ... cetăţile ei scufundate şi supraoamenii ei (atlanţii!) au fost clar descoperite prin revelaţii oculte".
Se ştie că mitul Atlantidei a fost amintit de Plato (sec.5 i.H.) în dialogurile "Timaeus" şi "Critias", cu referire la. timpurile conflictului primordial, cînd pămîntul era stăpînit de zei (!). Collier consideră istoria lărgită a Atlantidei "o capodoperă metafizică" primită prin "scriere automată" de la spiritul lui Phylos".("Locuitor pe două planete", pag.92, 125-138). Autorul face aluzii la "maeştrii Răsăritului", la "Noua g'indire şi metafizica", apoi'enumera o listă lunga a "gindirii metafizice" (Gindirea Nouă, Şcoala Unităţii Creştine, Ştiinţa divină, Ştiinţa religioasă, Metafizica, Psihiana, Rosicrucianismul, Societatea de

cercetare psiho-metafizică, Şcoala

maeştrilor Aquarius, etc.).
In felul acesta noul şi vechiul spiritism sînt a-* mestecate, Estul şi Vestul contopite. Formele oculte sînt toate încinse cu aceeaşi curea. Venise şi timpul!
Collier se ocupa, apoi de "mediumul de faima mondială" Richard Zenor care primeşte mesaje In transă de la spiritul maestrului oriental "Agasha" (Templul Agasha, Dos Angeles), care-i descoperă tainele metafizice ale viitorului; lui Zenor i-ar fi vorbit şi Isus şi Mary Baker Eddy. Marele maestru "Agasha" accentuează constant "reîncarnarea", cu menţionarea şedinţelor de "materializare" din "lumea spiritelor" cu "rudele plecate", transe "sub contrpl" (cine controlează?) şi alte "fenomene psihice".(Idem, pag.138-168).
Totodată este subliniată "conştiinţa divină" a o-mului, forţele "ştiinţei oculte" dovedite cu "suflete" care populau cîndva Atlantida "renăscute (prin reîn-carnare) în această ţară". După aceea sînt descrise zilele de apoi în termeni biblici. In felul acesta rătăcirea este întreţesută cu adevărul pentru a avea un credit mai mare din partea oamenilor.
James Crenshaw, alt spiritist, de asemenea anunţă că "lucruri stranii" vor apare în "ceruri" şi în "vastele lumi eterice" prin manifestări misterioase".
Richard Zenor, la rîndul lui, a prezis că "milioane de căutători ai adevărului se

vor îndrepta spre o-cultism". In această nouă "Eră psihică" vor apare "fenomene fără precedent" (!).
Urmează îndrăzneaţă afirmaţie că "ocultismul va ajuta la descoperirea multor documente biblice autentice" care vor aduce evidenţa despre "rostirile originale ale Maestrului Isus. înseşi scrierile Lui vor veni la lumină".(Idem, pag.190-194). In această "Eră psihică ... simţul special ... care a dormit de generaţii în om va fi trezit prin ocultism şi va explica orice (!?), ajungînd în atenţia omenirii ... Acestea sînt minunile viitorului".(Idem, pag. 205). • Semnificaţia acestor pretenţii nu trebuie ignorată. Este posibil ca ocultismul să producă nişte "descoperiri arheologice" prin care "Isus" să sprijine

aceste pretenţii spiritiste, pregătindu-se în felul
acesta calea pentru o amăgire uriaşa'. Hotărît,scena se pregăteşte pentru un punct culminant
al istoriei!
Alte descoperiri ale maestrului "Agasha" transmise prin Zenor sînt: întoarcerea "atlanţilor", puterea de a apare şi dispare, "lucruri stranii", dezvoltarea celui de al "şaselea simţ", toate în pretinsul "sfîr-şit al ciclului al şaptelea".
B. IMPLICAŢII GRAVE ALE SUBTILITĂŢILOR

ORIENTALE.
Lucrarea în trei volume "Pă-ţi propria ta lume" (Gordon Collier-, 1960) ilustrează clar penetrarea metafizicii şi filozofiilor Estului în conştiinţa Vestu-lui, accentuînd "puterea internă", divinitatea omului, nemurirea inalienabilă, reincarnarea, fenomene spiritiste, etc.
In primul volum, Collier apreciază anumite învăţă--turi ale lui Norman Vincent Peale (Gîndirea Pozitivă!) ca fiind "mai apropiate de ideile metafizice orientale decît ale oricărui predicator ortodox din America contemporană", (pag.48).
Volumul al doilea se ocupă în prima parte cu "conştiinţa cosmică", "universalitatea lui Dumnezeu", "Reîncarnarea sau Misterele Ciclului Vieţii", ca apoi să se dedice tainelor răsăritului, prezentînd pe maestrul Paramiransa Yogananda, care a scris cărţile: "Meditaţii metafizice", "Melodii cosmice" şi "Şoapte din veşnicie" .
Este apoi studiată "eliberarea şi fericirea divină prin yoga", afirmîndu-se sentenţios: "Yoga a produs în orice generaţie, în India, oameni cu adevărat liberi, adevăraţi Hristoşi - Yoghini". (pag.99).
Capitolul X este dedicat Rosicrucianilor, "Misterelor Egiptenilor" si altor minuni antice în care "Vechiul întîlneşte Noul". Iată părerile lui Collier: "Există un

singur suflet în univers, numit sufletul universal sau conştiinţa universală a lui Dumnezeu. Fiecare dintre noi posedă o parte din sufletul universal ... Sufletul omului poate călători din corp în locuri îndepărtate fiind martor la evenimentele care au

loc acolo". (pag.106-113).
Capitolul XII se ocupă de "Astara şi era nouă". "Frăţietatea" şi "Biserica" Astara sînt descrise ca o "şcoală modernă de mistere, învăţînd înţelepciunea veche sub directa călăuzire a "maeştrilor" folosind "mediumi şi tehnicile transei". Se pretinde că "maeştrii lasă corpurile fizice şi fac călătorii astrale către Astara". Ei caută să conducă sufletele pe "poarta iniţierii". Urmaşii lor sînt: Rama din deşertul Gobi, Kut-Hu-Mi din Tibet care a ajutat la întemeierea teozofiei ..., Pitagora, Plato (!) şi Maestrul Isus. (pag.118-135).
După aceea este prezentat Maestrul Hilarion, despre care se pretinde că a susţinut mişcarea spiritistă acum o sută de ani. "Hilarion" se exprimă fără ocol: "Scopul meu a fost să conving minţile oamenilor, prin religia spiritistă, .de ■£> mai completă cunoaştere a nemuririi; să probez, în esenţă, prin fenomene psihice, existenta altor lumi în jur^il vostru; să dovedesc că aceia care au ieşit din corpurile lor şi locuiesc în împărăţia

spiritelor pot să' se reîntoarcă pentru a proba nemurirea sufletului. Preocuparea mea principală a fost să vă dovedesc că familia voastră trăieşte în continuare după tranziţia numită moarte. Să aduc spiritismul la lumină, acesta a fost scopul meu".(pag.126).
Observaţi cum răsună peste veacuri declaraţiile marelui "maestru" spiritist din Eden? Mereu aceeaşi filozofie îmbătrînită prezentată în straie moderne! După apologia "marii Legi Karma", Collier revine la maestrul "Rama" din deşertul Gobi, şi pentru a semăna mai multă confuzie, declară astarienilor: "Astara este căminul tuturor religiilor ... Astara îmbrătisea-ză învăţăturile esoterice ale tuturor religiilor, ur-mînd învăţăturile lui Isus, dar aduce omagii şi sfinţilor tuturor religiilor". Apoi enumerează pe "sfinţii" răsăritului ocult: Rama, care trăieşte pe un "exerciţiu yoghin pentru putere spirituală"; Zo-Ser din anti-chitatea egipteana (fost faraon, închinător la Osiris-Ra!) dăruit cu "puterea tămăduirii", care subliniază "marele soare cosmic" şi ţine sfat cu "discipolii flăcărilor". Pe lîngă aceştia sînt amintiţi alţi emisari din "regatul spiritelor." care aduc "vibraţii recepţio-
-159-
nabile".(pag.131-134).
După titlurile "Psihiana - religia prin poştă" şi "Am vorbit cu Dumnezeu", Collier

notează cum Dou-glass K. DeVorss (mort 1953) a ridicat -sea mai mare "Librărie metafizică din lume", transformînd Los Angelesul în "butucul roţii metafizice a lumii".
In volumul al treilea tratînd despre "Lumina din Est" este "citat" un presupus "Isus" materializat ra-ţionînd astfel: "Dumnezeu este divin .,. omul, fiul Său adevărat, făcut după chipul şi asemănarea Sa este tot aşa de divin ca şi Tatăl (!)... această divinitate este Hristos adevărat, pe Care orice om îl vede şi îl percepe în sine însuşi şi în toţi copiii lui Dumnezeu", (pag. 112-117). Aceasta este a doua minciună din Eden afirmată de şarpe.
Lucrarea se încheie cu un elogiu adus Marii Piramide şi măsurătorilor ei care "prezic", fiind o neasemuită "Biblie în Piatră", "Miracolul secolelor". După Collier, marea piramidă întruchipează "o impunătoare listă de profeţii ale evenimentelor istorice". (Care? Toate aceste pretinse miraculoase "descoperiri" spiritiste au fost "făcute" numai după ce arheologii au emis anumite presupuneri bazate pe măsurători şi calcule; spiritiştii n-au descoperit nimic!).
********* ***
Invazia forţelor oculte ale estului poate să însemne pe plan spiritual ceeace a însemnat năvălirea popoarelor barbare asupra Europei la sfîrşitul antichităţii

şi poate, chiar mai mult (!). Acceptînd aceasta veche "lumină orientală", vestul formează o alianţă'sinistră de proporţii colosale, cu consecinţe fatale. Această invazie ocultă, acest mariaj mistic cu răsăritul este un eveniment crucial în evenimentele finale ale istoriei tulburi a acestei lumi agitate.

********* ***

"Duhul spune lămurit că în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credinţă ca să se alipească de duhuri înşelătoare şi de învăţăturile dracilor." 1 Tim.4:1

CAPITOLUL XV.

ALŢI TOVARĂŞI DE DRUM.

Mişcări cu caracter spiritist mai vechi şi mai noi se unifică din ce în ce mai mult pe baza unor "doctrine" similare sau, mai clar,_ pe fundamentele minciunilor străvechi rostite de şarpe. Toate au în comun apa filozofiei din fîntînile orientale ale spiritismului budist, toate au ideologia şarpelui. "Lumina exotica" din est exercită o adevărată vrajă asupra lumii nepregătite şi captivează minţile neconşolidate cu lumina din Cuvîntul sacru.

O scurtă privire asupra cîtorva din multele curente şi şcoli ne va ajuta sa înţelegem diversitatea şi amploarea mişcării care a cuprins lumea contemporană.

15.1. SOCIETATEA TEOFIZICA.

Apariţia teozofiei este legată de Elena Petrovna Blavatski (1831-1891), născuta dintr-o familie aris-trocată rusă. S-a căsătorit la 17 ani cu gen. Nichefor Blavatski pe care 1-a părăsit după trei luni. Următorii 20 de ani a călătorit mult şi în 1858 face senzaţie ca medium spiritist în Rusia. A încercat, apoi, să formeze o societate spiritistă la Cairo, însă, nereuşind, a emigrat la New York, unde s-a asociat, cu

avc-cat - dolonelul Henry S. Olcott şi alţi necromanţi şi ocultişti, fondînd "Societatea Teozofică" şi "Revista Teozofică".

Această "societate" căuta să dezvolte "puterile divine latente din ort»", descoperind "vechea înţelepciune" cajre s-ar afla în spatele tuturor religiilor şi filozofiilor. Evident era altă"formă de spiritism. In cîţiva ani Elena Blavatski. a produs o "sinteză atot-inclusivă" în 2000 pagini intitulată "Isis descoperită" (1877), pretinzînd că lucrarea i-a fost dictată de "maeştrii înţelepciunii" prin intermediul luminii astrale şi a "spiritelor călăuză". S-a descoperit ,că de fapt, se inspirase din cărţile altor scriitori (Macken-zie, King, Zeller, Dunlop, Salverte, Enemoser, De Mosseaux şi Constant). Ulterior ea a editat.un glosar de termeni teozofici pentru discipolii ei. Pentru a-şi completa sistemul, Elena

Blavatski şi col. Olcott au plecat în India şi Tibet să cerceteze "doctrinele secrete" mistice ale mahatmilor - maeştrii înţelepciunii, care ar dispune de cunoştinţe şi puteri transcendentale. Acolo ea a întemeiat sediul internaţional permanent al teozofiei.
Imprumutînd masiv din doctrinele budismului,'hinduismului, Yoga şi misteriile oculte Kabala,' ea a adoptat doctrina centrală a reîncarnării, adică aceeaşi veche susţinere că omul retrăieşte multe vieţi pe pămînt. Apoi a dezvoltat propria ei ierarhie de Maeştri oculţi, "superfiinţe" tibetane ca produse finisate ale evoluţiei spiritiste, capabili să conducă oamenii prin canalele ... Teozofiei.
Reîncarnarea a fost adoptată împreună cu principiul ei geamăn, inseparabil, Karma, ca lege a destinului, cauzei şi efectului, prin care fapta cuiva îi fixează soarta în existenţa următoare. Este necesar un număr nesfîrşit de reîncarnări înainte ca toţi qamenii să se poată întoarce la "Sufletul Lumii", impersonal. Ajuns aici orice rău este desfiinţat. Mîntuirea ar consta din trecerea sufletului dintr-un corp în altul pînă cînd atinge desăvîrşirea.
Cînd Elena Blavatski a încercat să treacă la stadiul "fenomenelor fizice", de materializare, confederaţii ei au repudiat-o (1885). A părăsit Tibetul şi s-a

oprit la Londra, unde a scris "Doctrina seoretă" (6000 pagini în 2 • volume), care este catehismul tfeo-zofiei apusene. intre timp a înflorit filozofia evoluţiei panteiste şi reîncarnării, atragînd un anumit segment al societăţii londoneze, printre care şi savanţi ca Al^-fred Russel Wallace, William Crooks şi se crede şi Thomas Alva Edison. Se spune cS atunci cînd poetul Tennnyson a murit, pe masa lui a fost găsit un exemplar al poemului mis.tic al Elenei Blavatski, "Vocea Tăcerii".

Elena BlaVatski a primit confirmarea "Societăţii pentru cercetare psihică" din Londra. Urmaşa ei a fost liber cugetâtoarea Annie Wood Besant (1874-1933;, care. se asociase Elenei Blavatski în 1889 şi a publicat traducerea în limba engleza a poemului indian Bhagavad Gita ("revelaţie divina" de la Krishna, scriptură de-voţională supremă a Indiei). In India, Annie Besant a cîştigat simpatia naţionaliştilor, întemeind Colegiul de Filozofie din Bena-res şi a deţinut posturi politice însemnate (1913-1923) Revenind în Anglia, Annie Wood Besant a devenit leadera Societăţii Teozofice Britanice. In 1925 a declarat că indianul mistic J. Krishnamurti ar fi noul Mesia. Ea a scris douăzeci ale cărţi (înţelepciunea veche, Lecturi populare de teozofie) şi a ţinut conferinţe teozofice.

După ea "omul este o scînteie de divinitate închisă .în materie" (Viaţa omului în trei lumi", pag.3). In lucrările ei a accentuat reîncarnarea, a scris despre cele şapte planuri de progresie pe drumul către "Starea Fericită" şi absorbţia definitivă a sufletului şi personalităţii în "Sufletul Lumii". Ea a propagat o vedere panteistă asupra divinităţii, evident budistă şi hinduistă, colorată cu ocultism oriental.-
Teozofia învaţă explicit o nemurire bazată pe evoluţie prin reîncarnare. Inima teozofiei este doctrina Karmei, calea către iluminare şi emancipare. Karma, la rîndul ei, se bazează pe doctrina nemuririi sufletului, fiind definită ca "procesul ciclic al emanaţiei şi ascensiunii evolutive", sau, mai clar, vechea minciună a şarpelui'
-163-
Teozofia este o religie esoterică bazată pe pătrunderea pe cale ocultă în misterele ascunse, prin cunoştinţe intuitive şi pe pretinsa comunicare direc^-tâ cu "mahatmii" sau maeştrii. Teozofia este în mod distinct o teologie budista şi hinduistă, bazată pe cărţile sacre indiene, este altoirea păgînismului ocult oriental în vest! Deşi sediul rămîne la Adyar (India), teozofia este mult răspîndită în vest.
Prin toate ideile, gîndurile şi doctrinele teozofiei se sesizează prelungirea celor

doua minciuni spuse în Eden de şarpele ispititor-.

15.2. SOCIETATEA ANTRQPOZOFICA.

Datorită pragmatismului luteran, Germania nu a dat naştere unor mişcări religioase esoterice şi exotice organizate. Societatatea antropozofică întemeiata de Rudolf Steiner este o excepţie.

Rudolf Steiner (născut 1891) a fost conducătorul secţiunii germane a societăţii teozofice de cînd a luat fiinţă (1902) pînă-n 1909, cînd şi-a publicat lucrarea "Ierarhii spirituale". El şi-a numit filozofia antropozofie (de la gr. antropos = om; sofia = înţelepciune, adică înţelepciunea omului). După el, antropozofia este o "ştiinţa spirituala" denumita "ocultism creştin", de fapt "adevăratul creştinism".

Imprumutînd masiv dintr-o varietate de tradiţii mistice, Steiner a teoretizat că pâmîntul se află într-o călătorie evoluţionară progresiva sesizată de anumite fiinţe din lumea "suprasensibilă" a spiritelor.

Reîncarnarea, Karma şi "meditaţia" sînt concepte ale acestui sistem care presupune că la perfecţiunea omenească se ajunge printr-o succesiune de întrupări, însuşi pământul trece prin cicluri evolutive, stadiul prezent fiind a patra reîncarnare. In cele peste o suta de cărţi Steiner a scris o istorie imaginară, in-cluzînd mitologia atlanţilor.

Hristos, care a fost om pînă la Iordan, cînd a primit esenţa eristică este singura fiinţa supusa unei întrupări. învierea "fantomei" lui spirituale (nu corporale!) a fpst percepută de ucenicii clarvăzători. Prin tehnicile de meditaţie Steiner, antropozofii pot

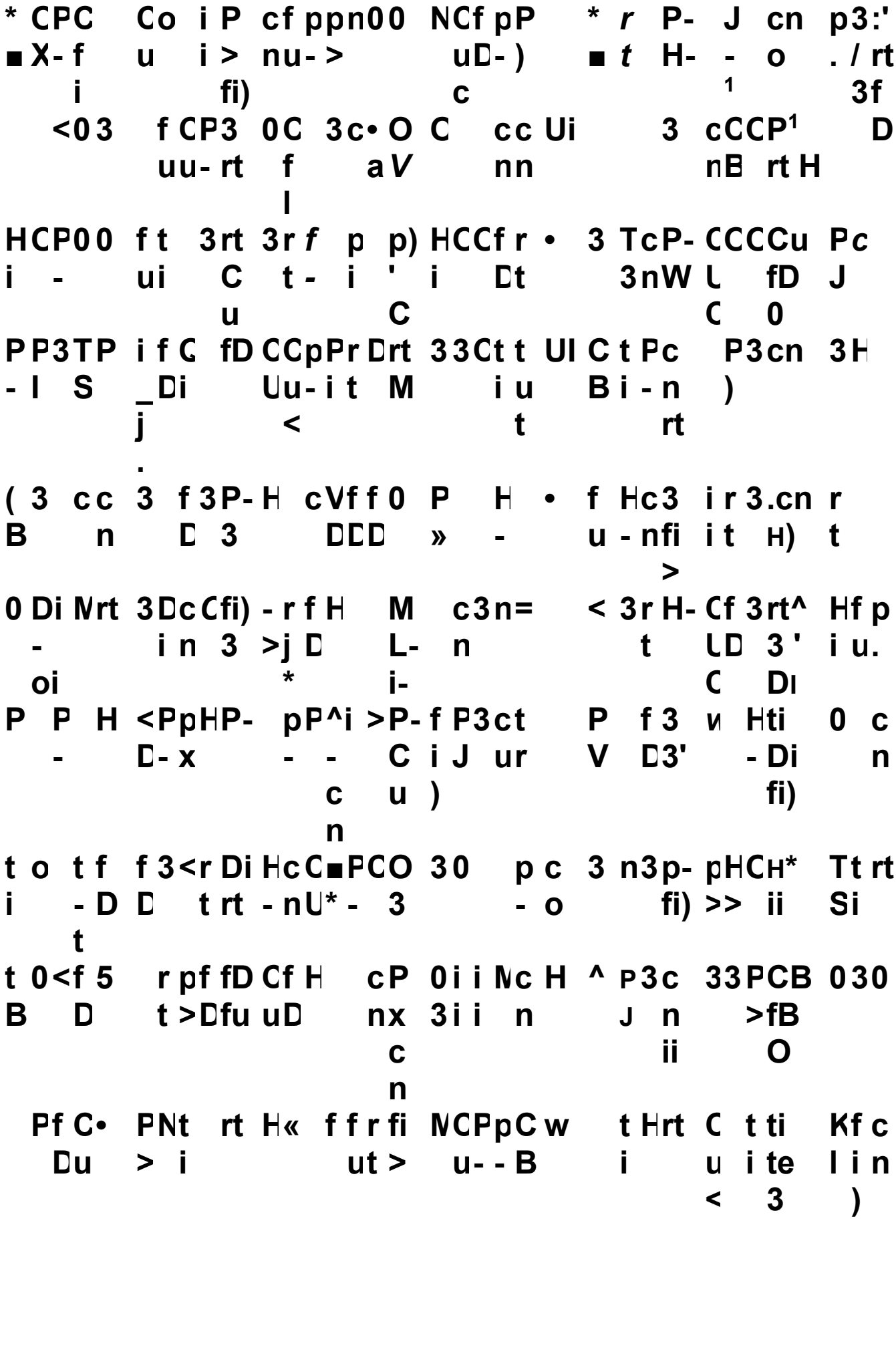

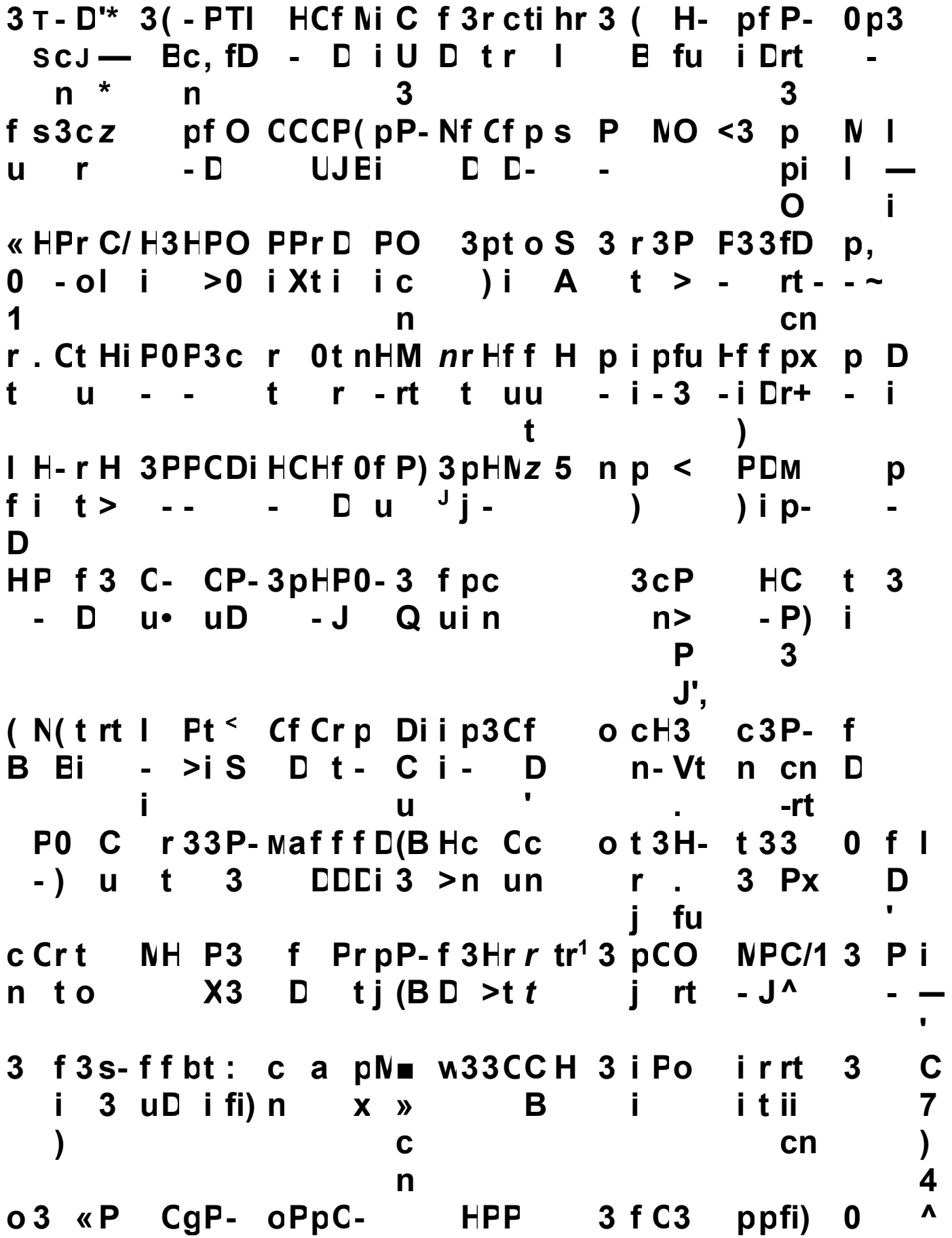

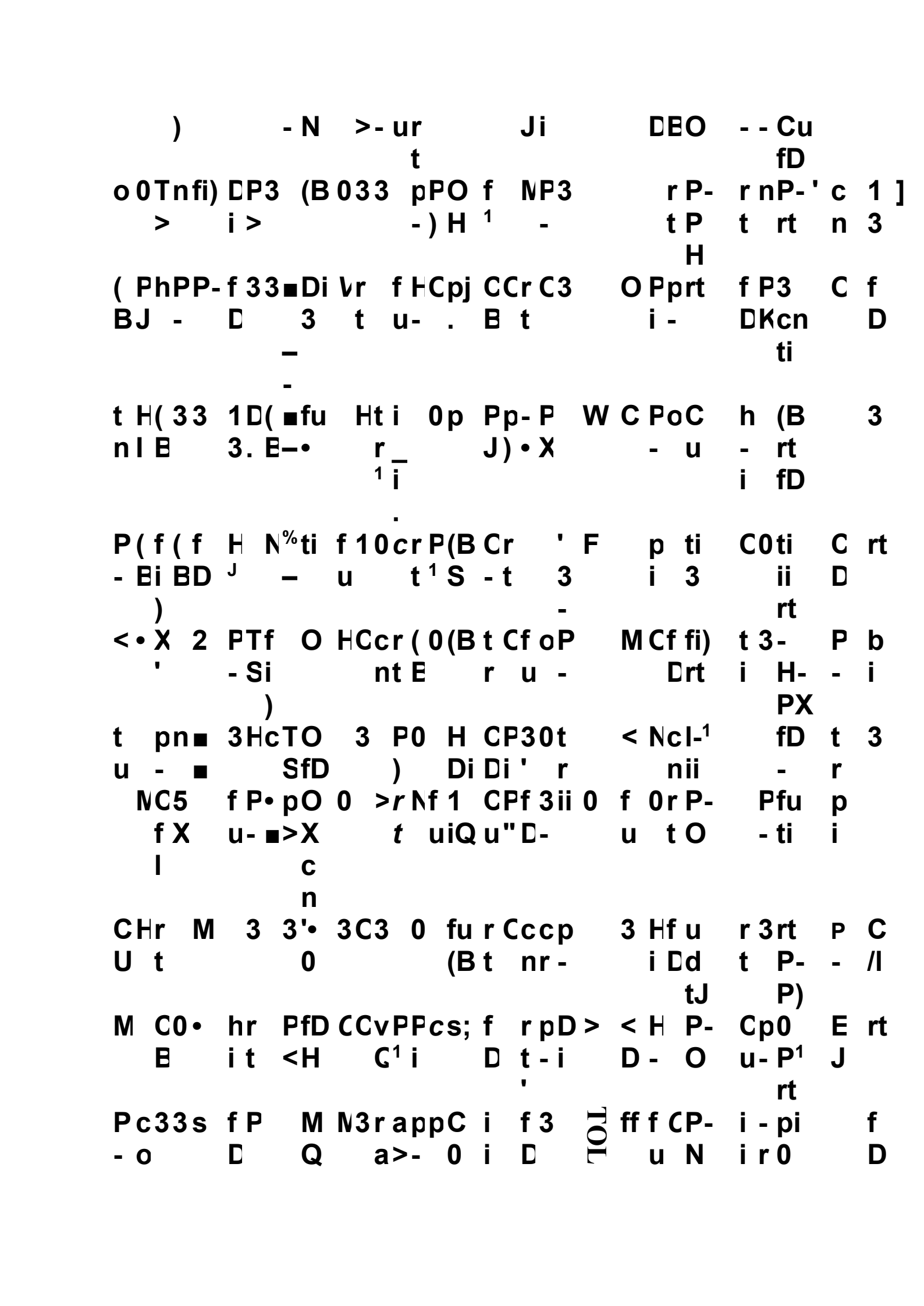

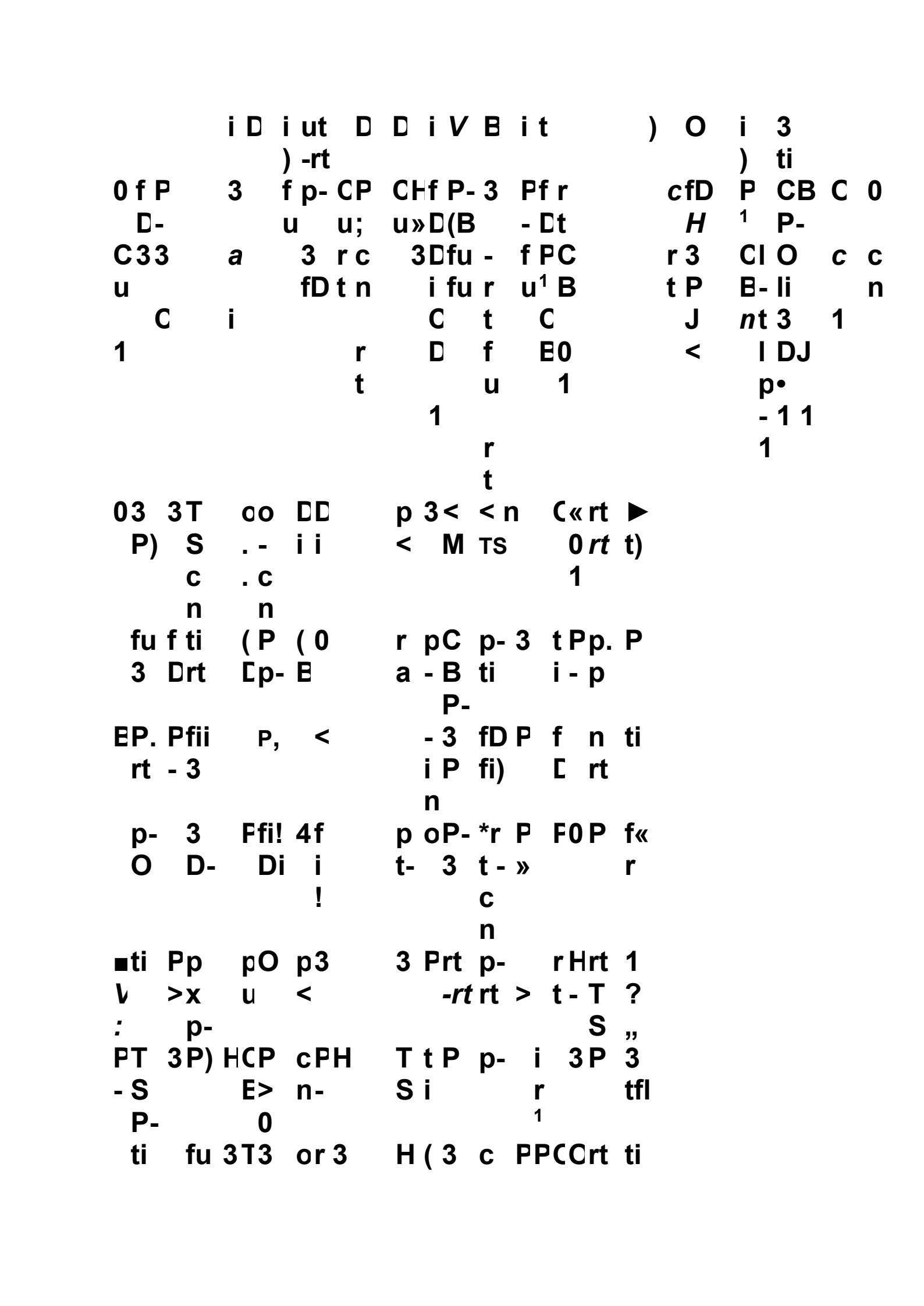

N c Sci t B n rt O
n - 3
CP- 0(B P- ti t p P > 3 PO c
C 1 Jr i i 3 P- < - x n
u t p- 3
f < C3 PpT 3 M 3 f M T P3C 3 rt
Drt - - S DP J > fB Di
P- fn
pP- t p- 3 ti CPo rt cp- C 3Ct DD P
i fB i p- 3 l o n-rt B i i X
3 3
(3 p- r C CTO P r P ii Pi f Di -rt
l - tn t B BJi t P- & Di (O rt
? 3 P)
■
Qj n f IM 0M rt f 3 p- PF C 3
Di rt i P, DO TI , P- O
T3)
D(B r Pt fB P. C 'rt .0 Dr 3P P- p-
i t fD P p B 3 h i t p- ti
X -
00 3ti D 3 p l | 0P P P(F3 ti 3
3 i - i O— P P - 0- C
3ti t p- C rt s3 i p P1 H MPNPC tr
Ol i c B tn t o l - B M
n T)
pP- pp- P pp 3 t P- fB f F p Pî
xP- - > < - i D rt i ti
X)
IQ 3 P P Pt 3 • P3 • PP1 - p- P
tr > 3 - i p- rt -
cn
<p- C 3 ti f - t L c 3rt O PcFP= -

M B rt D<r H n P - - - 3 —
fD o
C3 , P- r (B • ! • 0 3C H r pC Hi H
EP- _rt t C *r* < B - t - E (B
, B *t*
Cfi) Mfu f 3 pt P i ti 3 f Pp- o
fD D - d 1 i "3 • 3 o
) c
n
3fu 0fB 3 3 pPP c C p3 O D N o
"- 0Hi (B - n xP i fi) rt
>
p ^c f p- ? M P I_ 3P HP* Is
- 1n D p- r 3 i - i c J
P- p n 3
x
fu Urt P P- f r c t- 3-rt k 3t Pn 1
l N - 3 Doi- 3 & £ n K3 p-
>
3
C3 (B f Di Pt ti H PP- O 3C Cp P1
DO P- D - i < P- P- <.
fi)
t pj • 0 I D. p H (p0 o f p *c* ti o
i fi) i • 2 B - ti o i - o
3) o
0rt = f fD Mr c 3 *C* • T rt - Oi
P C D 3 t n P- ■S tn 3
J u p-
t 3 o ^ P P- *t* a P rt 3P P 0 p- Oi
i C > *t* P- H tn P1
n
Pti *0*rt :- PDr »- c 0pi ^P 3„ *-

B 3
' 3c t ti . t uH rt <(- rt- 3
3 n i p- r d 3C P- B r rt c
t B . t B
C <p u p. P P 2 pP- P Pc p p- Di
D x a p. > - - n - P-
& C
rt u
3O p3 P z C X > 3P- rt 3T 3 pt
x 3 3 P) S • < p-
B
30 ■p 3 »r P C • D3 tu P D T) o
3 *r x t i B i t X *i . o
t rt o
i 3 prt p - r 0 ti P3 3 t t *»
i -rt x 0 - c t - P- > i C 3
n '
P -
pC r P N p- Pc t 0 g • 3 Di O
- P- t J x n i M c r M P1
ii n t
i M 3 rt p o 3r < pp. 3 Gp Pfi)
i 3 P- t v - i^ fi) - - H
i
f 3 t CB 3 P p p= fB 3r 3 •U
D fD i rfrt K X - « P t I
pt tfl
f p- Pfu p P- D3r • P1 P t Di P-
u - - (B pi i t *> p- - r P 3"
- O p C0r 0 tD r p 0 1
P rt - t n t > ^ p-
c <
n

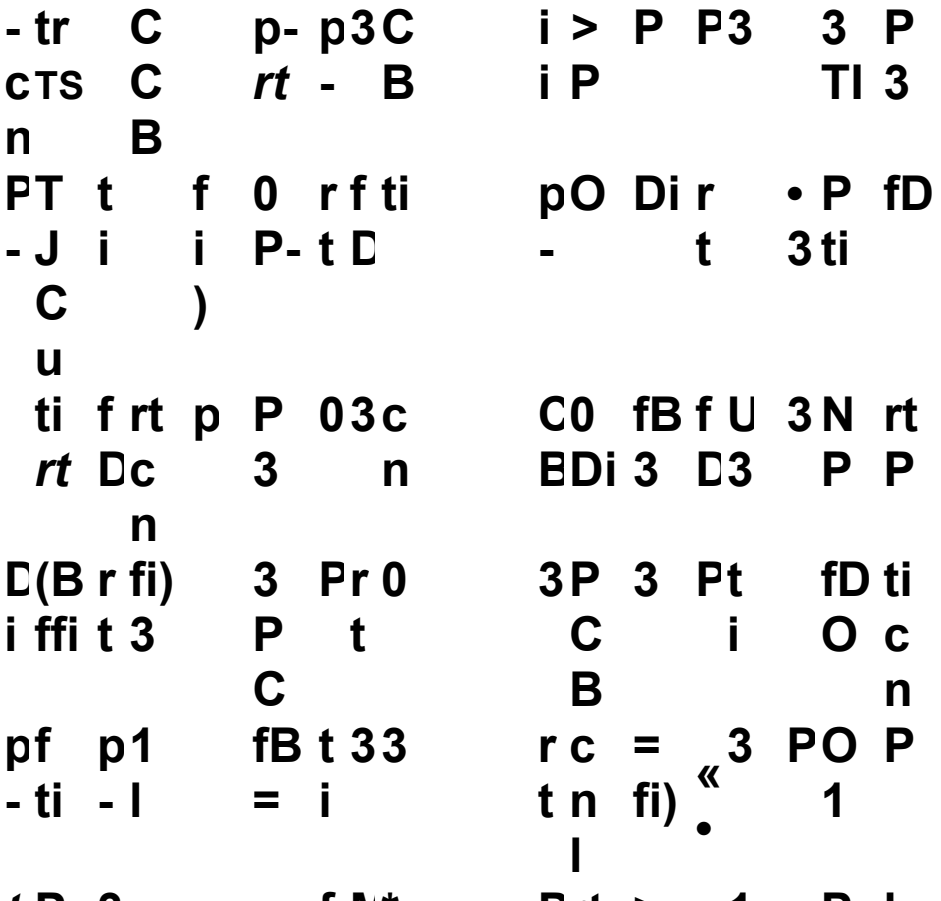

- tr C p- p3C i > P P3 3 P
cTS C *rt* - B i P Tl 3
n B
PT t f 0 r f ti pO Di r • P fD
- J i i P- t D - t 3ti
C)
u
ti f rt p P 03c C0 fB f U 3N rt
rt Dc 3 n BDi 3 D3 P P
n
D(B r fi) 3 Pr 0 3P 3 Pt fD ti
i ffi t 3 P t C i O c
C B n
pf p1 fB t 33 r c = 3 PO P
- ti - l = i t n fi) « 1
l •
ţ P- 3 ■- f M* Prt > 1 P- l
• D ■ pj P-
c 1t
n
- 3cr oHf N
t nt i i
n -
p PPCppr P-
- - Bi i e
r 3CpC0P-
t B
3 p Ncr NP[1]
x nt
C *E*CP3CC
B B
■
3 DPH 1HW

i i ^i
3 CpPH PH
B- - - P
-
M CPCf W
Drt
p CCf CPW
- BB - p-
ti f <^Pt • W
i n• 3
)
C MP M3 H
B - U
3
P (Dr r pCn
Bi t t - c
B
CCPnC>
B ti
c D3p. ^3p-
n .
H 3 Cr r cH
t t nP-
C H 3 f Dpptr[1]
n i ^i - -
)
• i- p f PDG
[1] x D i c
n
fi D- Hf S
) . r i O
t t)
b rt 3f pH PH

Î

1 / CPM p3p
B I P1
• r PDt P3
• t - i r1
PP0t 33
n P
>
C D3 3CPti
! i - 3
> P(CPp pt
- B i a
• <PCN<C3
-
P 3(ppDi
- Î - 3
3DpCt P-
i i i 3
PPl Pf T3
- - i - D>fi
- >
r 3p PN
t i
P DD• O
. i PC
B
r MDCCr O
t i BBt P-
f DP f T
i i - DS
) ti
PC3t M P
B r P-

vinitatea omului.

De fapt, întregul sistem este construit pe o serie de negări categorice ale doctrinelor cardinale ale Evangheliei, răstălmăcind orice etapă a planului mîntuirii. Afirmînd că Biblia este "unica autoritate", Mary Baker Eddy adaugă ca Scriptura trebuie înţeleasă în "sens spiritual ... interpretată metafizic", întru-cît abundă în "metafore, alegorii, mituri, fabule". ("Ştiinţă şi Sănătate", pag.126,320,533,544,579). "înţelegerea literală a Scripturii este fără valoare, fiind temei pentru necredinţă şi disperare. Interpreta rea metafizică, în schimb, este sănătate, pace şi speranţă pentru toţi".("Scrieri Diferite", pag.169).

"Ştiinţa creştină" neagă realitatea păcatului şi prin aceasta nevoia îndreptăţirii şi a unui salvator, oferind

în loc o doctrină a bunătăţii şi autosuficien-ţei omului. Iată textul:"Rău nu există, în realitate. Răul nu este o persoană, un loc sau un lucru, ci pur şi simplu o credinţă, o iluzie a simţului material... Pentru a scăpa.'de păcat prin-"Ştiinţă", păcatul trebuie dezbrăcat de orice realitate ... Omul este incapabil de a păcătui, a se îmbolnăvi şi a muri".("Ştiinţa şi Sănătate", pag.61,339,475).

Mîntuirea este astfel definită în Glosarul Oficial: "Mîntuire: Viaţă, Adevăr şi Iubire înţelese şi demonstrate asupra tuturor; păcatul, boala şi moartea distruse.(Idem,pag.583).

A„ DIVINrEKEEA INOiaHA A CMUEJDI SI NQCRIREft. SOEXETOLai.

Principala încercare de exegeză a doamnei Eddy este concentrată asupra primelor capitole ale Genezei, transpunînd totul pe plan spiritual. "Creaţiunea este o desfăşurare de idei spirituale". Dumnezeu nu este numai "principiul creator", dar "bărbatul şi femeia" sînt prezenţi "coexistînd cu Dumnezeu". M.B. Eddy pre-zintă Geneza ca o ciocnire între "conceptul uman" şi "ideea divină". "Capitolul al doilea din Geneza conţine declaraţia unei vederi materiale a lui Dumnezeu şi a universului, ceeace este contrar adevărului ştiinţific (al doamnei Eddy)". (Idem, pag.551).

Apoi se vorbeşte despre "falsitatea ... teoriei eronate" privind "Spiritul care ar fi cooperat cu materia la construcţia universului". Aceasta, potrivit interpretării "ştiinţifice" a doamnei Eddy este o "pretenţie f^lsă ... minciună ... mit sau ... alegorie" (Idem, pag.522-524, 527, 530, 533). Oriunde M.B. Eddy găseşte o afirmaţie inspirată, care nu se potriveşte "ştiinţei şi sănătăţii" promovate de spiritismul ei nihilist, ea foloseşte termeni ca "legendă" sau "metaforă".
In raportul privind ispitirea (Gen.3), comenta^ riul spiritist vorbeşte despre "fabula şarpelui", un "şarpe mitologic", folosit în acea "alegorie", urmînd acuzarea:"Traducătorii acestui raport al creaţiei ştiinţifice întreţin un simţ fals ... Ei credeau în existenţa materiei, propagarea şi puterea ei".(Idem,p.545). In felul acesta se viciază esenţa raportului Genezei, se înlătură Înţelesul "teologiei populare", dîndu-se o interpretare "spirituală" (adică spiritistă!).
"Ştiinţa Creştină" se distinge, în special, prin negarea Bibliei. Iată cum neagă moartea lui Hristos-. "Incinta mormîntului i-a dat lui Isus ... un loc în care să rezolve marea problemă a fiinţei. Cele trei zile de lucru în mormînt au pus sigiliul eternităţii asupra timpului. El a dovedit că Viaţa este nemuritoare şi că Iubirea stăpîneşte ura". (Idem, pag.44).
In "Ştiinţă", Hristos nu a murit niciodată

... Isus cel de carne a părut mort, deşi El nu a murit". ("Unitatea lui Dumnezeu", pag.62).
Despre învierea Domnului se susţine că a fost o "reproducere". Cînd Isus şi-a reprodus corpul după în-mormîntare, el a descoperit miturile sau falsitatea, materiala a râului. ("Scrieri diferite", pag.201). Evenimentul transcendental al celei de a treia zile a fost o "înălţare a gîndului", adică a unei idei şi nimic mai mult (!).
Pentru a nega creaţiunea materială, realitatea păcatului şi a morţii M.B. Eddy face următoarele declaraţii îndrăzneţe:
1. "Omul nu a fost făcut din ţarină, în mod material, ci din Spirit, pe cale spirituală. ("Scrieri diferite", pag.207).

2. "Nu corpul a fost întîi, iar Sufletul la urmă"..
("Ştiinţă şi Sănătate", pag,207).
3. "Omul spiritual nemuritor singur reprezintă adevă-
rul creaţiunii".(Idem, pag.263).
4. "Dumnezeu nu 1-a făcut pe om capabil să păcătuia-
scă". (Idem, pag.480).
5. "Sufletul este principiul divin al omului şi nicio-
dată nu păcătuieşte, de unde rezultă nemurirea sufletului" . (Idem, pag.481).
6. "Materia şi moartea sînţ iluzii muritoare"

(Idem, pag.289).
Pledînd pentru "nemurirea" omului, nu se afirmă numai, că omul este "chipul sau ideea lui Dumnezeu" şi "expresia infinită a Minţii infinite", ci mult mai mult:"Omul nemuritor este coetern cu Mintea (Dumnezeu)" (Idem, pag.591). "Orice evidenţă materială a morţii este falsă, întrucît contrazice faptele spirituale ale fiinţei".(Idem, pag.584).
O idee şi mai îndrăzneaţă este că omul aparţine, este conţinut în Dumnezeu: "In Ştiinţa divină (a doa-mnei Eddyi) Dumnezeu şi omul real sînt inseparabili ca Principiu divin şi idee, Dumnezeu este principiul omului, iar omul este ideea lui Dumnezeu" (Idem, p.476)
Alte afirmaţii ale doamnei M.B. Eddy "privesc omul, coexistenţa lui veşnică cu Dumnezeu şi universul: "Omul este nemuritor, spiritual ... El coexistă cu Dumnezeu şi universul".(Idem, pag.266). " "Omul este chipul şi asemănarea lui Dumnezeu, coexistent şi coetern cu Ei". ("Nu şi Da"', pag.25). "Omul nemuritor, spiritual şi veşnic, acesta este omul real".("Ştiinţă şi Sănătate", pag.190), "întrucît omul este reflectarea Făcătorului lui, el nu este supus naşterii, creşterii, maturizării şi îm-bătrîniriiV.(Idem, pag.305).
M.B. Eddy merge încă şi .mai departe susţinînd preexistenta veşnică a omului: "Să ne amintim că omul armonios şi

nemuritor a existat totdeauna".(Idem, pag.302).
"Evidenţa că Dumnezeu şi omul coexistă este deplin susţinută de rsimţuT spiritual. Omul este şi a fost din ' totdeauna reflectarea lui Dumnezeu",(Idem, pag.471).
-169-
Este suficientă evidenţă că "Ştiinţa Creştină" reaprinde cele două falsuri gemene proclamate de marele amăgitor în Eden, divinitatea şi nemurirea, care sînt fundamentale pentru această mişcare. Se vede clar că "Ştiinţa Creştină" nu este nici ştiinţă, nici creştinism, ci spiritism! Numele de "creştin" este un paravan comod pentru Satana.
15.6. SCOALĂ UNITĂŢII CREŞTINE.
Această "şcoală" a fost înfiinţată în 1889 de Charles şi Myrtle Fillmore şi se află la jumătatea distanţei dintre Gîndireâ Nouă şi Ştiinţa Creştină. Este soaţe cea mai mare religie "prin poştă" din America, :>izuindu-se pe o presă impresionantă (.5 mii. cititori ai broşurilor şi revistelor).
Şcoala Unităţii este o religie eclectica, trăgîn-du-şi doctrinele din toate credinţele şi filozofiile (Gîndireâ Nouă, Teozofia, Rosicrucianismul, Ştiinţa Creştină, Spiritismul, Hinduismul etc); de fapt Unitatea este rezultatul unui complex de concepte oculte antice, dar care se mişcă într-o nouă direcţie.

La început soţii Fillmore au şovăit între Gîndireâ Nouă şi Ştiinţa Creştină şi au sfîrşit întemeind o nouă biserică, sau mai corect, o sectă. Să privim în inima acestei "Unităţi": "Unitatea învaţă că toate gîn-durile se întorc la Dumnezeu care este impersonal, Principiu, Lege, Fiinţă, Minte, Spirit, Bine, omnipotent, omniştient, neschimbător, Creator, Tată, Cauză şi Sursă a tot ce este".(Charles Fillmore, "Vindecarea Creştină", pag.15), 'Mintea este "terenul de întîlnire între om şi Dumnezeu" , omul fiind fiul lui Dumnezeu umplut cu conştiinţa lui Hristos. Dumnezeu îşi exercită atributele "prin conştiinţa internă a universului şi a omului".(Dicţionar metafizic biblic, pag.629). Cind omul devine ca Hristos, corpul lui fizic este înlocuit pri'ntr-un corp spiritual, această transformare avînd loc printr-o serie de reîncarnări şi regenerări.

"Unitatea Creştină" reduce pe Hristos la poziţia de om, care a avut în sine "ideea hristică perpetuă" şi "aceeaşi idee hristică este şi în om". Astfel, toţi oa-

HD rt Hh rt S Hh —. P r 3 3 ro cn rt ro
h H O 3 *i* 3" H t — Di 2 iQ 3
rt rt O rt HJ
P P- (3 O fD PJ Pk *y*-> p• 3 oi PK 3 c
- CD fD P- H| p- 3 < 3 O ro 3 n
P pj fD oro ro
H 3 %H H Hj P[1] Hj O kD c H rt H rt
O JJ BX 3 H(3 n ro Hi p- 3 3

cn «. P, 3
OCD ' C -rt fD fD 3 ui rt =r 3 ro p 3 ro
3 f uc = «rt O cn oO ro ro P-
D fD ro P
N3 t) cC fD 3 pi rt *> 3c p- rt P P- p-
nu S p- 3 P> nH O «cn 3
0 0 203 H px — P" d p tn P- rt O
«rt O P> fD 3 3 cn r Hj rt
«01 P- O H O
H3 p 3 fD P» tr] rt Hi r O 3 3 3 «c P
i P- fD fD cn ro 3 o3 ro ro n «
P O cn Hj p 01
PO - , cn 3 . P- oi > O «cn O. n TJ HJ P- p
- c0 3 o 3 N ro d lQ Hi >
n «< P- O.
Hj
0 H C' O 3 Di p- rt 3 H- < P 3 s ro ro Hi
) 3 3rt H - rtcn ro ^ PC M ro 3
rt < Vt ro
Cu C P- fD H 3 3 ro 3Gl_l cn 3 O ro
CU u fD N tr cn s: p. ro 3 p rt
fD Hi Px P
« rt HO n ro vt 3 0 rt 3rt p- 0 p
c O i f pt rt P- pi«cn O •• >
n (D P1 • P
PP (f pi (D HJ Pi cn p- P Hp3 HJ 3 H 3
(0 DD 3 fD 3 ro j Op 3 3
N cn 3
Hc CH-i cn rt O 1 H P 0 3 fD H O
i o uC P> 0 P „ P «rt < 3 H pj< J P-
rt .tfl rt O o 2
• 3 * p p pi O 3 P U 0PHi rt 3 3 P
0 Di * 3 O N tn*r P- P i 1 ro P 0 -

M- fD t ro 01
f P- H Hi rt O rt 3 1 P* p- Hj 3 h- Hi
D fD O Cuc P- 0 3 P- rt cn rt Hj > rt
P 3 P fD P1 p P-
(3 Hrt fDfDCnpi3 DX M - Hr ro ro HJ 3 3
- fD J O HhOtrj Hj J { o ro pf ro ro
> rt : o e
3 CU f f 3 3 «rt p cn HJ p 3 N p- P- p
C DL O d • Di H M >1J <
pi P P
p CU H H HJ O P- HJ o ro « 1 r 0 rt P- Hj » Hi
- P j J P SG fD P h t «cn 3 (ţ> ro X
H, CB Hj ffi fu
3 t 3H » W O rt H(< HP HJ ro o. ro
«c r 3 p < rt M o. j rt O p- rt - HJ
n cn
3 p- c■fD 3 rt px p- ro H p. pj o P
= p u tQ 3 3 ro pi p c o p- p p ro P-
«cn n P-
p cn N rt rt H{ . 3 tn P p■ro P- Bl 01
- 3 pi ti io H- H 3 «cn - 3 3 rt 3
c
n
H rt C n Hi fD rt rt r O *o o 3 HI
cu P «tn O H- t «■ P oi rt-
pi M *0 -rt
f P- Di 3 p- S P p- 3 O P cn N ro
D 3* P P P- 3 P. H PC Hi O 0
3 cn fD cn
T3
3 O D (D 3 3 rt p C p 3 P. fD P- P N
pi 3 P- P- M fD tn p rt p> P «0
O p. p O p < 1

P P- 0 3 HJ &i 3 - 3 (D ; 3 P (D 3 M rt 3
rt cn ,p p-- «Q 0 ■ ; OP 3 P, P-
0 cn 3 M
5
j
j
H cn C rt Hi CD fi 3 fD j ro < P M
i 3 P O • rt fi P- cn g 3 rt K
Hi HJ P «rt - p O
j
3 r Hi O «cn 3 P- X > P« p P H P- rt
P- t H- p p- P- rt p- < cn n rt Pi
fD i px p H 3
3 H cu D.rt3H2»i «rt H rt (D a P
* P i ro KC pxfl H J 3 P- 3 N C
»
3
M p 3 3 HJ 3 P- ro 3 3 0 p> pi tQ ro
• fD P> 3 < . ro 3 HJ o
N P- p- «tn
px 3 cn O P- (D P- P. t p 3 3 ro tr H- p
na P 3 ■- O pi n rt P P 1 >
3 cn 3
f 3 fD P- N 3 w- s • tr < tr 3 p- 3 3
D Hi rt fD ro P ro - P< H < P-
3 P« P>
0 H P- H(fD P w 3 p- Hi (D O 3
O 3 . 3 3 O «rt ro rt ro P
O cn 3 c «rt 01
a 0 -Q fD P> 3 rt 3 3 3 tr px 'Hi P 3
3 H W P- P> P-' M o. 0 Hj P-
fi J rt P = P- 3
3 H Hi m 3 H a H 3 -cn «rt P P ro O P Hi ro
H3 i 3 » '- HJ pc,o P- Hi ro P

fD Bl Ml

pi P px rt- ro r rt » H rt 3
CU X (DO cn pi 3 t H - « p rt
C H 3 H
D

rt D Hi Hi pi p- H(P- & Pp- • ro ro 3
P P cn p p- 3 p- «rt * oro 3
— rt p J

P- f p- fD «rt 3 p- ro P H r <J p> - - Hj
0 D H H> Hi ro t 01 rt 3 01 Hj
3 3 • 2 rt

cn H "* N P rt 3 HJ rt HJ (ro 3 H P-
3 - i O O fD Hi DP HI 0 3 J Pt
rt

3 p P C 'rt It H P> P> 01 O. Vt ro Hi
3 > O n 3 Hj HJ pi P P- •
P Hj 3 ,-r

3 < Di M P- Hi 3 3 :t Prt 3 P 01 ro
3330 rt cn i p • P- 3 Hj
p ro P

P p (D rt p- px rt rt s 3 3 ro rt •
»I i s cn O 3 ro Hi P-O p- H
t! o NJ

fD r H P fD O HH O • • r pi - HJ ro o
fD t J P rt 3 iQ (1 P- t rt Pi P rt
H M P

O f «r rt P-- Hj «rt P H. 3 cn 3 C
D t a o pt p< H p- 3 f H- < ro C
, «-• D

Hi p- fD P- 3 P Hi r 3 • rt 3 P HI
.< o 3H O o P> 01 H ro
3 O J O. HJ

P- D. p- P" C • -rt rt. > _ Hi oi 3 3
fD cn fD P> HJ fD 3 rt 3 P
fD «cn 3 fD
fD P H>0 (t p- ro ti t 0 ro • 3 P
Di 3 3 P- fD «m o n HJ oro P- X
cn ro
3 3 cn Hi Hi P- P 3 H(D N M Hi
fD 2 s rt N pt J P< HJ > O
P> Hi
rt - fD (D D 3 D P P P p- n - P p-
<-J H P = P ro «Q cn HJ ro
Ş p.
P) c O P fD p- 3 H01 HJ ro rt «r
fD n fD S ro P- (P> P H 3 cn t
rt 3 P
H-1 • O O N O 3 S 3 Prt ro ro P p-
P- a •" P Di P cn 3 3 ro K tr
H -rt pi 3
«■ p o Hj px Hi rt rt P- 1 P = P Hi P
fD N fD Hj px 3 P- 01 <
fD Q, 3
cn H 3 p- - fD p, cn l tn • o D. P
fD' i 1 p: .< fD ro P ro H N
P fD 1 ro rt ro ro Hi
1 P t i • ro p{
i
oH n 3 <ctn H(3 13 3 Hfti po HHJ î/l* cn
i 3 ; . O 3 P 3 D i J tn HI O
ro rt rt (B
pf P> f (fD P O O O oo r 3 Pro 3 p- 3 H
D 3 uD P> 3 rt P ro o" . ro ro h
H-1 p ro
P

HH rt rt -M p p ui r Prt P- p-
I 3, rt p> P- cn o - HJ < H3
pj 3 r+ rt *H*
fD rt rt
3(pi C3pi cn o HJ Ht < Hi (t HI 3
D CU U s 3 J n *V* Sl
P- 3*
r 3 P> O H — fD rt o - f r Pro 3* O «r i
o i h fD fD X 3 Hi Dt - 3 N t
H W p
J
C5 3 f H Pi P Hj ro r f 3 o rt P- P-
- fD Di T) P, p- O S ro o cn cn 2
0 Q, fu S O cn
- 0 < n <C P Di Hh ro P CHPa 3 P P- P'
t o X O cn fD p. 0 (3 3 3 0
n Hi 3 fD pj o
PCf • PH P- fD O P- • 3 > P« rt O O 0
- DH t h Hi rt ro 'Hj ^ p- 0 3 P- Hj
H tn H< H
r 3 • H(3 P 3 = O 3 3 H M% ro fD H!
t fD i D3 P- pe 3 rt O i rt 3T fD 3
fD Di P P HJ rt
H • O 3 O H I
i - 0 r P- P1 3 ^ rt (D f S 3" p p.
0 QO t O fD «-J- ro 3 DoJ 3 3* 0
PP 3 rt P O (D (t D P> cn rt C
- " «rt >z P- (t 3 H PX P, p- rt r M & Sl
HC P o 3
c3f cn 3 P- fD P 3 PJ o p- Mr c H3 W rt p P-
n DP- T3 P- rt H- • ro t n i o «-l- P-
P- H
r f M 13 ■C P Hj 3 < a ro.. r Pr PM < Pt rt M

oDcn cU cn O fD p- o o o- Hj HJ 01
O n rj* Hj
«• p p- 0pP PX PX ro P \ HHCV (D O ro
•• - 3 -> 1 P- ro 3 (J PX • 3
3 H fD W s 3 P-
f Hi H 3 P rt p- 3 P Pr Pro P- - P4
u P) i fD p fD oro - t o 3 - 3
Hi Hi N
HD p- P3pi P Di h X P P 0r Hj HJ 0 H
J = 3 - 3 Hi pi HJ P 3 o p- P-O M
rt fD P-
HC rt 0 0H- TJ fD 3 fD S r * 3 P- O Oi Hi Ul
i - fD Pt O rt Di -cn 3 t N pi 3 «■
P. 3 P
P3Hp- f C< Hi W 3_ rt rt H tr o 01 P cn
- J 3 D P O H{ O rt H i ta ro P,
D , p. ro 3
33Hcn FfD O P- P> rt PV ro Pa Hr P rt HJ Qi t
i cn - & Hi P P- HJ o p- HI ro BI
fD O hj
f 0 3 H H Cu tr 3 - Hi C(p3 fii a P ro 00
D rt^ i O HH pt O D- p. p- 3
P> P 3 P
01
HNH■ f Fcn 3 P" O 3 ro 3 sr r P N P t
- J Hj D>o P P> 0 Pt : ot ro 3 P
1 HJ 3 rt rt
f f 0 3 P3P- cn p- Hi O W c HP P< TJ
DD fD 1 rt 3 3 P> Pi n (M 3
3 P
^3< 0 P 3 P (D HJ 3 P KH 3 a\ P Hi ro §
3 cn - Hj 3 Oi 3 3 tr HJ W
D 3

f Otn -3 TJ O M H -P - 0c O 3 H-O p-
D J rt «Q zP- Hi 3 rt p- c o Hi HH
fD fD P- n
Pr D(D PC(D H o ro ro rt M pHKPO oi 3 3
e. - 3 ro P o ro - j J Ht 01
0
c3 O f CC O HJ HJ -tn 3 _- «■ cn rt Hi S
n DuU rt x 3 3 cn Hi ^J cn p- rt ro d
fD tn S
P-
zr p pi zH-3 n P- ro 3 ta 0 O PP- i 3 3
t - rt ro 3. Hi g p- 0 rt - rt p- Hj C
rt >x} >
HCr Hi r C Hi tQ • v. Hj r Hr • P P> pt i
JDt 0 t u rt 3 cn ro 01 o JoO S 3 p-
tn P- P,
•«
H CfD Cf O p- P- P- 3 rt zf X 3 3 0 3
i u rt UDPi >T3 O 3 rt 3 D 01 tn O
c >0 O
03 CO P 3 Mg H- 0 oH r • O < P
ufD Hi p jr p ff t! O J t HJ H
NJ OK
u3D3 c Hi p p a Pi o 3 HJ PH3 KHi ro P- P H
a . O n P- ro 3 j 1 3 o
o
H f 3 apfD P1 M cn- P- 3 H03 P1 01 p H tfl
i DP> i 3 ro Hi cn P- 3 3 3 i P- O Pt
rt P P-
f 0 rt t 3O 3 P< ro 3 p- tn tr r H C3 O rt Hi 1
D n O ro P- p P oi 3 3
tn
M30 3 r Frt P- 0 3 r D3 *=. 0 O

1 fD t - Hi Hj p- O P- P- *- o. N • P- P-
Pi 3 Hi ~ P- O
P 3 Cu p pi •OP 0 3 3 P r r CW Hj - 01
- - < fD HJ. o Oi P- t o Pl 01
3 O 01 lt
f p p p- 3 s. o rt ro < P" 3 P r H ro P- rt *f*
D >- O P> P, ro O o 3 S-oi H
3 tn ro P P
M
P 3 r (D C0 Pi H3 M3 (t MH Hi 3 P r p P O Hj cn •
- t 3 rt 3 t i i 0 1
00
p 3 HJ r H p- P rt p- n tr P- rt H3 p O. P- P
x" < t i o O 3 P NJ (> 3 P> >
Hi p 3
(H 0 3 W ft M 3 P • r M 3 • rt 3 3
D Cu cn COrtH p- O px o H, O tn
o rt ro HJ
oo
rt c P) c C p- 3 3 «Q P- < t P P B» P X 3 a rt-
vt n - n 3 P- - »ifl H M r > H
f P 3 rt 3 3 tr O 3 • *V* p- 3 3 p • P> H> ro
D > c CT HJ hj rt p i HJ P- ro *X*
0
Hr c CD p ż H roOHjpifD HK H Di P H Up rt 3 «rt 3
t n & - M rttnP» : n - J 2 - Hi 01 Hj
3 « • P> r • P- Hţ px 3 Ul p- r H P 3 <n P- P ro
> r t 3 P- 3 O ro t j ro P O P-
t 13 ro ro
f p Hti 3 fD ro P (t p" 3 3 P t P- rt HJ P-
D - 3 T P- p ts p p p M - r rt 0 01
2 C 3 P- *i* P- • ro > «-- P c 3 c P P- c-i P
O - 3 P- 3 3 P, «rt n n 3 HJ rt

cf t Hi O • 3 ro pPPTJ O o rt
D d 3 P- Hi P- c- cn Hi ro 0
O rt- M
* -Q CXrt p p ro ro ro O. r r r HI tn p pe
- 3 p - P o ro P t t o rt P- Hi 01
^ > 3
cr 3 PX f pH P, P • pj p p H 3 3 0 ro
t PJ D- 3 O cn - 0 p-
tn P-
3H Hcn f t pi 3 ro p- rt Hi (HM Hi HJ p> O,
i tn un in p> 3 P p- DJiQ P, rt rt p
3
3 3 P- Cr Di P- 3 «Q Pt M P(D 3" 3 ro
rt t cu H 3 3 O p- - p- h
c O
Hi c rt f C3 - 3 O 3 3 p- 3 Hps ro -rt aa pt
H u fD DL O 3 O ro 3 (x o u p>
J c !
f «r Hi f cn cn 3 ro p> rt f op NP- ro p- C-
D■t D rt p> HJ p- P p> D (D 3 l
0
■
H 0 Di PCro •a 'i H; p- 3 ro c p3 Pp- Hi rt 0
f fD 3 rt p a n - t 1 rt i
u fD f 3 P- 3 11 HI
l 1 D rt fD 1 l
1
1 l
3
1
—) o l
l

de Karma) orice mormon poate ajunge Dumnezeu ("Ceea-ce este omul acum a fost şi Dumnezeu odată; ceeace este Dumnezeu acum, va deveni şi omul") şi de aici ideea pluralităţii Dumnezeilor; ideea frăţiei lui Isus şi Lucifer; conceptul de Dumnezeu Tatăl asociat cu «el de Dumnezeu Mamă pentru înmulţirea Dumnezeilor; preexistenta spiritelor veşnice; botez pentru cei morţi prin procură, etc.

Poate pretinde mormonismul, cu aceste doctrine exotice şi aberante, că este creştin?

Doctrinele au fost adăugate tot timpul vieţii profetului, după cum primea noi "viziuni". Astfel, în ajunul izbucnirii unui scandal de proporţii în rîn-dul Sfinţilor Ultimelor Zile, cu un an înainte de a fi asasinat (1843), "profetul" aflindu-se într-o noua legătură imorală (a cîta?), a primit o noua "viziune" care 1-a salvat de oprobiul public. Noua "descoperire" prevedea sfinţirea poligamiei! Aşa dar, "revelaţia" a legalizat imoralitatea în biserica mormonă, cu toate că într-o altă lucrare "inspirată" anterioară (Doctrină şi Legăminte), poligamia fusese declarată păcat contra lui Dumnezeu.

"Ispăşirea prin sînge" este o altă doctrină "revelată" celui de al doilea "profet" al mormonismului, Brfgham Young.

"întrucît sîngele. lui.Hristos nu poate ispăşi toate păcatele, este necesar sîngele omului" a spus el. "Dacă-ţi* iubeşti aproapele ca pe tine însuţi şi el vrea mîntuirea, dacă este necesar să-i jertfeşti sîngele, varsă-i-1!" ■ ' •
· N
Acceptarea negrilor în "preoţia aaronica şi mel-hisedech.iana" (adică mormonă!) era interzisă pîna-n 1978, întrucît ar fi fost urmaşii lui Cain şi se aso-ciaseră cu Lucifer în rebeliune, însă preşedintele Spencer Kimball a primit o "revelaţie" şi interdicţia a fost ridicată.
Membrii bisericii mormone sînţ privilegiaţi cu "materializări" ale celor decedaţi. Este produsul natural al filozofiei lor. Demonii personificatori le întăreşte credinţa prin evidenţe. Acest fel de experimente au fost comune "profetului", şi mamei lui.
Aşa dar, o altă versiune a vechii filozofii din Eden privind nemurirea şi .divinitatea omului!

15.9. SCIENTOLOGIA,
Avînd rădăcinile adinei în psihologie şi misticism oriental, Scientologia pretinde că merge mult mai departe decît psihoterapia în vindecarea bolilor psihice. Fondatorul acestui cult ... ocult este La-fayette Ronald Hubbard.
Scientologia oferă cea mai înaltă stare de conştiinţă numită "clară". Această stare

poate fi echivalentă cu nirvana budistă, auto-realizarea hinduistă, sau ... conştiinţa-unitate produsă de stupefiantei Reîncarnarea (Karma!), nemurirea şi divinitatea omului sînt doctrine centrale în 'scientologie. Cartea "Dianetica- ("prin suflet") - Ştiinţa modernă a sănă- tăţii mintale" (1950) promite să descopere sursa unică a tuturor maladiilor mintale, bolilor psihosomatice şi nevrozelor. Scientologia vrea să apară deopotrivă ca ştiinţă şi religie. Hubbard învaţă că omenirea descinde dintr-o rasă de zei necreaţi, omnipotenţi denumiţi th'etani care au renunţat la puterile lor pentru a intra în lumea materie-energie-spaţiu-timp a pămîntului. Treptat ei au evoluat prin reîncarnare, devenind oameni.
SCientologiştii sînt îndemnaţi să-şi trezească potenţialul thetan eliminînd din minte engramele (piedici mintale), obţinînd astfel starea de conştiinţă "clară". Engramele ar fi experienţele traumatice din vieţile anterioare.
0 doctrină majoră a lui Hubbard pretinde că "omul este bun", întrucît descinde din Zei şi cîndva va evolua spre a-şi revendica potenţialul thetan. Alte doc- trine şi practici includ: călătorii astrale, regresia în vieţile anterioare, şi "îndemnul către existenţa ca spirite". Este evident că aceste doctrine sînt antibiblice, anticreştine, sînt spiritiste(!). Incompatibilitatea

scientologiei cu creştinismul rezultă şi mai limpede din declaraţia lui Hubbard că Dianetica este "moştenitorul spiritual al budismului în lumea occidentală".

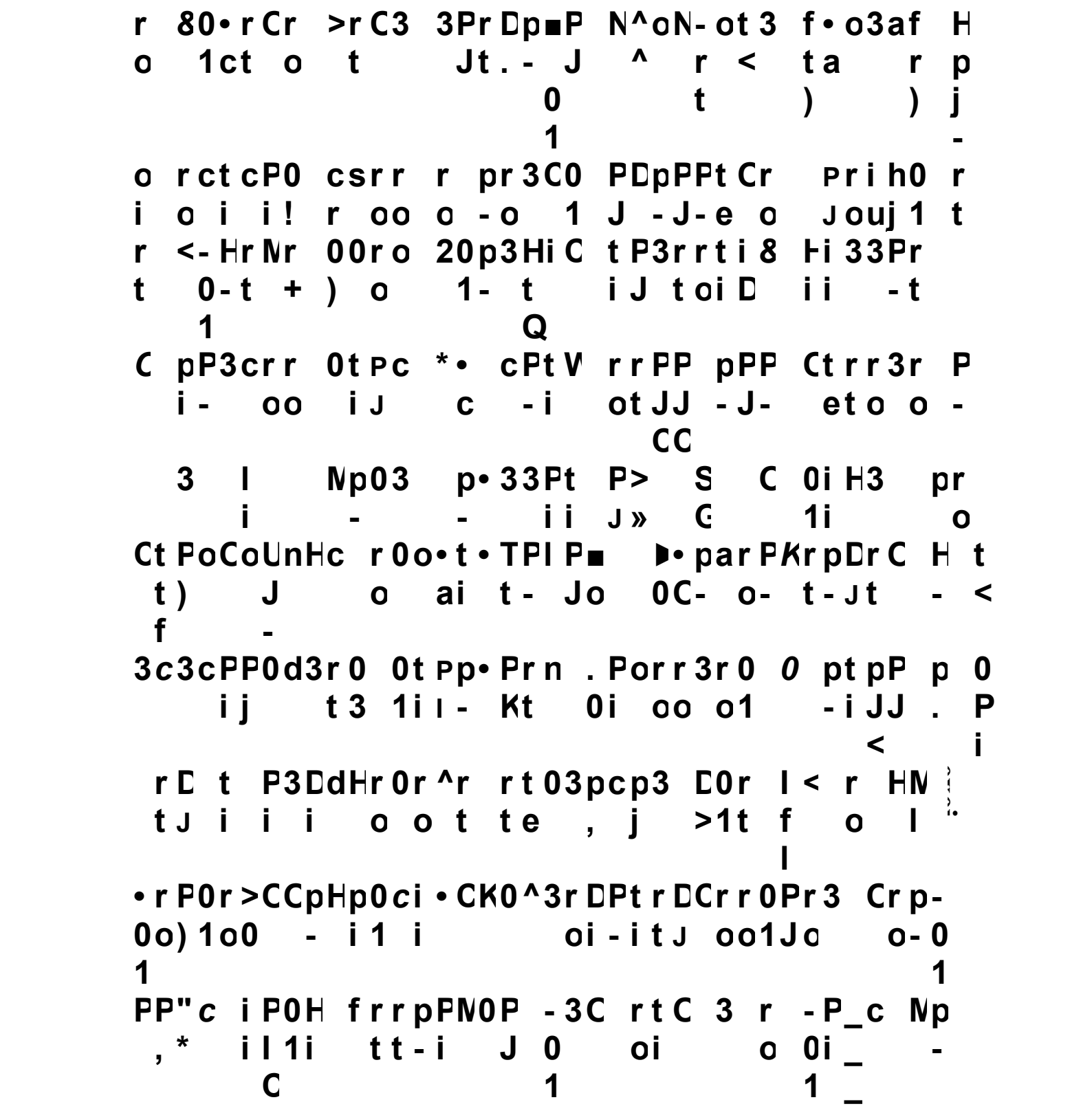

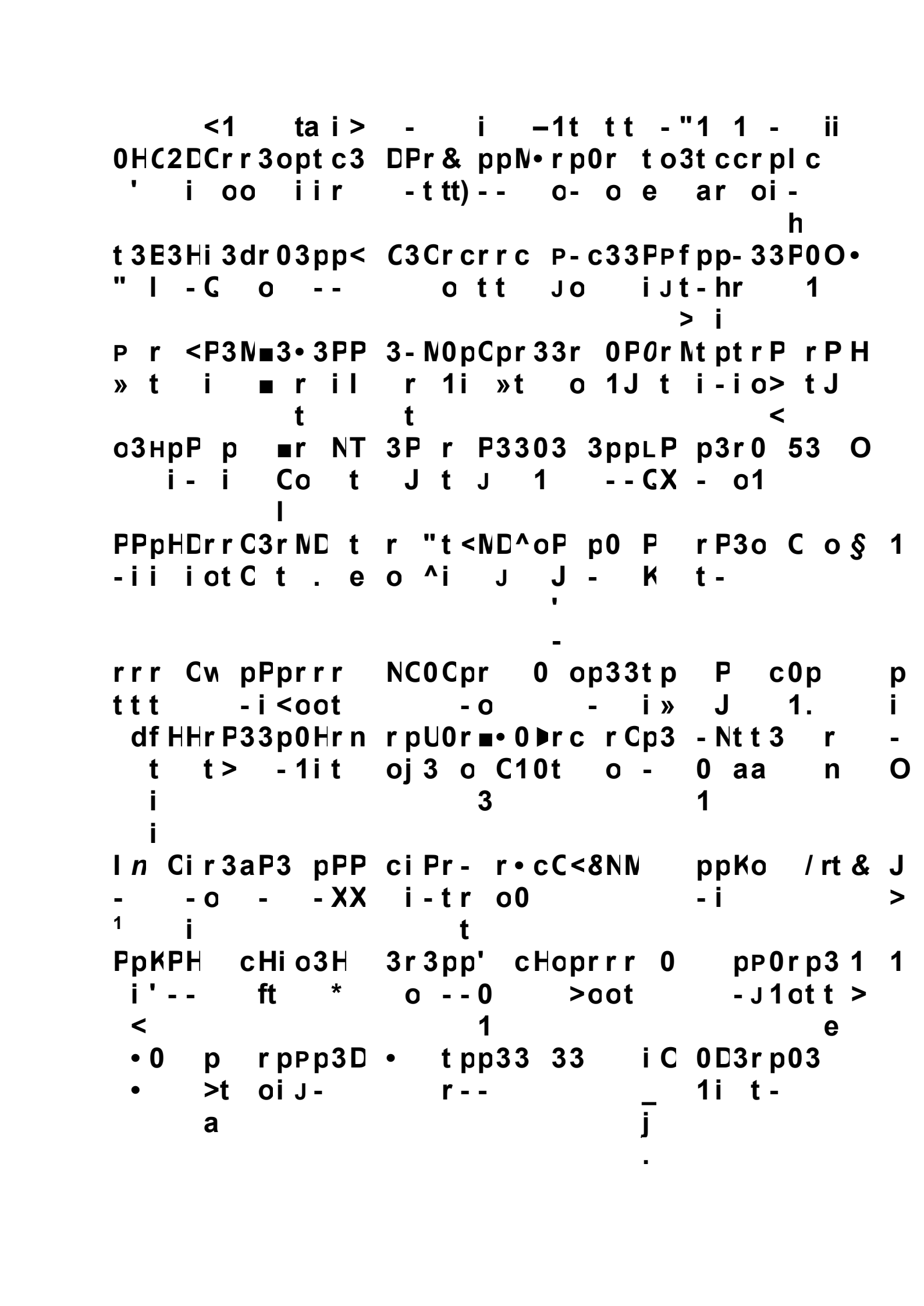

c uD03t00 •D£ ^pt p pr>prp0DCn CC r03
r C 1 i11 ri -»r- io<)ti o1*
t N
PCP6r0p3rt«p 3 ~3rMnzr 0pe30rtp *n*Co rp<D
b) o1i"t)j- o o - oi- t- i
NC*n*3 CCPpCprp3 t<Dt CZ0c< Mpp0pD •r0prp(r *9*
-ji-o>)e 1 D -, -i rt joiţo
t
Pa•3PSr<tlp 3r PP - Pr3P3 tP r pi3r3pD
l – -ft ii- o KJ - -t - a> o -i t -
* l " -
0
1
p•rAPPPrPot N 1T3**z*ri 3c0pcrr3 3prp crr
« o -- o< i t ■ ti 1> tt -t- rot
'
C Nrtn p•• Prr fprr*<CrP3p3P pr r3r'DHHr
oi i rJto txooo t- j i -t o o3i o
t
0i r3rP^ p30£ P C3PpMrMp3P*C P3urpr3
- o o- i - ' J- o - J. J Coio"
h .
HP crPHD rp 3rCC^ XCi0• ■D o tr rP3
1- tJ"■• tj t i15 0i ao tJ
O 1
CH 3P rPr Crr- trP3rP0rtrnow0pr tDM D p
- o-o ot– ToJ oJ1tio 1-o e -
* 3
P0 •Hp 03 3prw trt• M*t* tp0r CPcpDoo
J ii 1 -o itir , i-!o I -i
t
3N ^PDirr H0 t C0dP0HP^rop rp00 0PH30rtp
--•<tt -1 i J13J o - t,1 i 1or.

3
r
o
r
t
oD
Dr
i o
P• M
J0
1
HU
- t
- t
0 H
1
r 3
t r
po
-
pDM
- J
3H•
-
f r
t t
P- S
P
Hl
Tt
P-
P-
OPo

i
P H
J
t
0 r â
, t ^
H
r p
o i.
3 H
t 0 H
i 1
((>
D 3
r
o
P 3
J
X D H
J l
P r w
J o
t 3 S
i
r li s
a -
< p jj
« i j
C
li
t
P b
i l

o p o
x
P w
J
t m o
i H
r l
o
3 0 2
0
1 1
P r !
) t H
t O s
i
P H l
J l >
< r •
o
r p
o,
P p
J -
r
t
3 w
p
-
a n
p P
- J
o
r O 5 0 o p > 0 C 0 p o r t , C p j 3 0 P H r ■ D 0 p r o D p j

t ft 01 ro 1 1j ^ oi 1 l t 0 1P1 P J
o 1 >
Fro r t 03 X r P00ro 000 r p- t 0pr cH p- t ro
Jii oa P- o » 1 P o e - or 0 3 e
P
rM pp3n ro 303N3B 33ţi - t P <pp - r
tpi >- pi 1 " J d i - c t
rro 3Kr p> ti pr r PT3 PC■« <0 Pr r r <tn M t --^
c3 t N - t t - t - t t t o 3 e
ţ03 oP C3 rt P TPH- <r 03 po r p3P p p O r N
j - o te J t - o01 - o- P- t
D P rt K 3t aP3O P3ta 3n t 3p• ta P 0ro
J J tti P- i - S cr trj a - Tl 3
ta P<
cO t r O pr r PdP- - r ii ap. 0at rt p, pp-
p i o03 - - oo- C t t P 0 a < ro
J rt h
►<
3C 3, - iQ 3 0Pr pj t 0 r D 0d- dGro ro t •rt
ti 0W 1>t i X oJ 1 ro oi i
3H-O tJ ft P-
cPJ P^r P> Ppr r D NPDi 0ro pr 3t P1 rt r P
ro J- t P- ifl - i t o J rt - t i P. o
v Tt P- 3
ţ3 t 0r ta H 3Mp t C r Hd r 3 cr d 3ro oi P
i i 1op» - i D o H- P oP r o rt ro
H-
c3 r s ro Pr 3pr dr n ' rt pt 30PP ro 01
;rt o ro Jt i o oP, o . i 1Xro
p- ro t<
ţte pP0os ţi Pr p3pO p^ro ad MpPdr cr Hi 33"
- i l a i oj j O j D> ro - t 0
3 3crt 3 Pt r pP) P, r p PM HCHI p r P

p» "i t - H, Q oJ - i i te o
ro pj 0 ifl
1
O ~p NP X D d r p, P- Hl X1
pi ^- ro r M ro r t P-
y p- 3 J o "3 . 3 d rt t o 0j i P lQ 3
p- , 0rt O r r pp3 Pr P 8p- P- cr dP- pj drt
1O ot i - D. - ocQ "ro o r-> te
C < ti P p0r 0pi 0DDJ r r M3 P t p-
Pi "r px J i 1t 1J 3 t t te - K i
ro c li oi D
ti J
3 oppro N PP0p. r Pro pn r Pa DJ d p■"^
O ?- - PJ p. XJ1o t - P j P- o P -
ro
p- 0t p> 3 t P i ro t f i d pP Pt dr 0ta p t
ro 1i px lQ eJ te i t . D i o1ti > i -
J p-
03 r Cppj pi t K pi dPro p, r 3Mnoi ii 3 p
t r - rt p- a o rt ro o ta 3 -
pi r 3r ■P- Pot Ct ta uf 3 Hro D 3p0cr •rt pDJ
rt o t P- O J i a qt t< i P- J - P- -
3 ro
p1 r cN 00r ^t o r Pro P■* r 0r cr P- O ro
ro o Pl ro 1 oDi o o- P - o oTS 3 P
rt M
ro cCppi c t 3uPr O Nr p, N3 PNr < ro - 03
P- bj ti a GJoN o3 o ro 0
PJ ro 3
• r rt r ■t 0ti P• ifl Pd Pt r t r P 3 P*c
0o «oi o0e 1P- - ^(li - oi aoi o-01 3 -
1 ro 1 îl
•0 0<aPK nr r , dta P p- CP P. P0P d H

3 0 t t – ft - » X c 1C/3 " i
Hl -03 ,
PJ t p3ti r Hr 0t d • dro r P ao r rt -oi P, Hro
P- - i p> t - o1aP- – o o t oi 3 l
t p- cr
ii 3pO dpPddH ■3„ - Pp- r p- d r i
pi - 3 - p- - W 0 C- - oro P o
^ ro 1 v P
P

■ DP<p> 3 M30C3d • Pta P 0rt or * • X H t n
a i > ro 1[1] H - P[1] 1t- t –0 P- i P[1]
o h 3
ro r 3r 3 f oDr p- t oi pro t t - pdp o pp
N o oPl t J oro i <-i. . ro ee–- rt - *-j
k< ro
Hi

P[1] Dt DJ 3 t r PP r p. p r T 3rt HI Cti
O J i 0 i oX- •* ocu n t i • ro d ui
(1) - P-

C 0P0p- iQ r p <dt< Pcr ata dp Ppd 3 ti Pro
Hl J1n o- — rt - - 3 - i
ta

P- c p01 M 3P3D p. 0rt p t 3 d t
H- r t tr! - J pj 1ro - > i rt P- i
PJ O 01
rt

•• 0 pj tn p pN P po pte i r Hr o ii 3 pcr
p- 3 - - J >trj N at l oro 3 -
u rt
2

r - P p in C3PP P, 3te cro ^0 dPPp- •rt pp-
o P[1] iQ - I p ti r ~1 - ro D -
ti - J

3 p5pii PJ pr r d0 - pD • p3 •i P- 3
ii . ^>p> - ot rod - J —- d
ro
ro < 3P- t^ 0- r 3r Hl 301 oro • coD 03 p- <DJ
ro 3 0o t ^ ta - r J DJ 1
1 ^ ^ P-
3 P| r rt ro 0pPr p. r H r ro • ppr r 3" - nd
H J Ct rt ro 1- J o pj od o - - ooCD 0
Hl DJ 1
S r Pt C Dro 3p- ■pj o Nt pi ro - •01
P- t J i PJ J oi ia * i p. 0
o 3
ti 1pj p0Pr O d3 P r ^p3x p 3P-
u P) j 1J oP C O o J ro >
3 J % o
p. t C3 oi P3p P t P- 0. r r Prt 3 pP-
p. a 0 J j 3 i 3 1P oo 3 0 -
< 3 P<
ti t H p- p- nc Vpti p-oi pe - Ht 3p- rt 0
0 i rt O i >P - ro S 0 C ro - d
- 1
ro pPC3 3 r t r P3ro t rt o p0Pr ii ti r O
pi - - Hi C oi oi *- i DJ ro - 1 o o
P 333Di -rt Pr Xr C r P- 0iQ 0r 3*l'i ro ti
J ro J o _ oro 13 t Q oi •
01 M l DJ tC
.
ro r Pp- p- 03t r t P ii < r p t p r ro cr ro
o- M rt 1 aor 0 ro op- a t P-P
1
Kf t Pr < p- l 0r pp3 oro p- r 3Dt ro 0 0D
l a t ro i o- - P o o eti 1 1
- > P-

comun cu religia, ea îşi are originea în Scripturile Hindu şi este'o formă de Yoga. Ea este produsul unui maestru (guru)

indian pe nume Mahărisi» Mahesh Yogi.
Meditaţia transcendentala promite să ajute la realizarea puterilor secrete care se află în stare latentă în fiinţa misterioasă a fiecărui om, să descătuşeze potenţialul oricărei fiinţe prin descoperirea "adevăratului eu". .■■,..
Se susţine că formula de iniţiere (mantra) ar fi un sunet fără sens a cărui repetare continuă intră în subconştient şi ajută la relaxare; în realitate,' este numele codat ai unei divinităţi hinduse cu enorme puteri oculte în spatele ei. Mantra, formula de relaxare, este, de fapt, o rugăciune adresata zeilor-demonii
Meditaţia transcendentală este un vehicul psihic care conduce la altă stare de conştiinţă, în care întreaga concepţie despre realitate şi Dumnezeu se distorsionează. Mulţi intră în această "şcoală" creştini sau iudei şi după un an sau doi de meditaţie devin Hindu-, fără. a-şi da seama. In final ei ajung să creadă că prin inducerea unor nivele mai înalte de conştiinţă, meditaţia transcendentală i-a condus să devină Dumnezeu; aceasta nu mai este nici credinţă creştină, nici mozaism, ci Hindu (!).
Masca purtată de meditaţia transcendentală în vest este mult mai transparentă în India. Maharishi pretinde că ar conduce o universitate de meditaţie a-flată la Rishikesh, pe malul Gangelui. Vizitatori recenţi ai acelor locuri n-au confirmat

nimic cu caracter, academic, ci doar "un centru guru cu închinare lingam (simbol al puterilor lui Shiva)", *nn* nou ordin_ de călugări "practicînd o ştiinţă care nu se poate distinge de cea practicat^ în celelalte centre Hindu de la poalele Himalaei". (Explozia cultelor, pag.11, Dave Hunt).

De la sediul lui din Elveţia, Maharishi dirijează programul lui de convertire a întregii luni la budism, aşa cum pretinde el că 1-a însărcinat, spiritul gurului lui, Dev. In lucrarea "Sfînta Tradiţie", Maharishi explică "sarcina de regenerare spirituală'a întregii lumi". In efortul de "a se găsi pe ei înşişi" milioane 4e oameni au fost conduşi de la psihoterapie şi droguri la

-177-

misticj.smul oriental.

Scopul meditaţiei transcendentale este să pună pe meditator în contact cu spiritele despre care Maharishi crede că sint zei Hindu şi spiritele maeştrilor care "s-au ridicat pe planuri mai înalte de existenţă". Biblia face lumină aratînd că aceşti "zei" şi "maeştri" sînt demoni în slujba maestrului lor, Satana, care este "zeul lumii acesteia" (!).

In timpul unor meditaţii intense, meditatorii sînt supuşi unor efecte înfricoşătoare. Unii au văzut "spirite", cu forme groteşti ştînd lîngă- ei, alţii au fost atacaţi de spirite. Unii se simt

cuprinşi de o furie oarbă şi de dorinţa de a comite crime, iar alţii devin incontrolabili, cuprinşi de panică, îşi pierd capacitatea de a decide ce este "real", comit sinucideri sau devin irecuperabili, fiind incredinţaţi unor instituţii psihiatrice. Maharishi are o "explicaţie" pentru aceşti demoTiizaţi; el consideră că aceasta este lucrarea unei Karme rele din vieţile anterioare.
Departe de a fi o mişcare nevinovată şi neutră, meditaţia transcendentală propagă vechile pretenţii ale şarpelui milenar, divinitatea omului şi nemurirea, şi este aliat credincios al spiritismului în tentativa de cucerire spirituală a lumii.
'

15.12. DROGURI,MUZICA ROCK SI OCULTISM

Explozia stupefiantelor în lumea occidentală este un-fenomen al ultimelor decenii. Un efect hotărîtor în popularizarea folosirii drogurilor 1-a avut cuartetul de'itmzica rock and roii britanic Beatles. "Experienţele psihedelice" (halucinogene) în mod ciudat conduc la conexiunea ocultă cu călugării tibetani budişti.
Mulţi consumatori de stupefiante devin hindu fără a-şi da seama şi fără ca vreodată să fi studiat hinduismul. Ei ajung să creadă, în principiu, aceleaşi lucruri despre om, Dumnezeu şi univers ca şi călugării , din peşterile de la. poalele Himalaiei. "Călătoriile"

stupefiante seamănă în mod uimitor cu "călătoriile astrale" experimentate de hindu. "Călătoriile" L.S.D. imită fără eroare starea de auto-realizare din yoga sau meditaţie transcendentală, încît trebuie să fie

o legătura' directă între ele!
Sub influenţa drogurilor psihedelice unii hippies au întîlnit chiar zei Hindu, prezenţi, de obicei, în transele yoga. Pavel identifică pe aceşti "zei" ca fiind "duhuri înşelătoare", demoni. Aşa dar "zeii" a-păruţi în asemenea experimente sînt demoni-spirite în diferite roluri. Ei sînt autorii reali ai filozofiilor Karma, reîncarnării şi auto-realizării. Scripturile hindu sînt "inspirate" de demoni în transele religioase ale "maeştrilor".
Acum, pfin filiera drogurilor psihedelice vestul este învăţat aceleaşi lecţii de aceiaşi emisari satanici. Mişcarea drogurilor este de mari proporţii. Zeci de milioane în. occident au devenit consumatori de heroină, marijuana, mescalină, psilocybin, acid lisergic (LSD), cocaină, etc.
Drogurile psihedelice au condus occidentul la a-celeaşi experienţe mistice de care^hindu şi budiştii se bucură de mii de ani prin yoga şi meditaţie trans-cendentală. Cine ar fi putut prevedea "revoluţia de conştiinţă" care a măturat

occidentul ca rezultat al stupefiantelor! Yoginii şi guru indieni au înţeles că mişcarea drogurilor a pregătit o vastă audienţă în occident pentru evanghelia lor mistică.
Ei au părăsit peşterile Himalaiei şi au venit în Europa şi America.Mahăraj Ji, Maharishi Mahesh Yogi, Baba Muktananda au fost urmaţi de o adevărată oştire care adună în jurul lor discipoli cu milioanele. Ab-solv.ind şcoala elementară (drogurile) , discipolii intră în şcoala secundară (meditaţia mistică orientală). Halucinogenele au deschis, de asemenea, uşa vrăjitoriei. Pare anacronic să se vorbească despre vrăjitorie în veacul nostru luminat! Profeţia biblică, însă, (Ap.9:21; 18:23; 21:8; 22:15) pare să indice că riturile vechi ale vrăjitoriei păgîne se vor practica intens în lumea modernă a ultimelor zile chiar înainte de a doua venire a Domnului Hristos!
Drogurile psihedelice reprezintă poarta de intrare în lumea ocultă. Vrăjitoria este o practică a intrării în contact cu lumea spiritelor prin intermediul drogurilor în scopul obţinerii unor puteri supranatu-
rale. Consumatorii de droguri devin vrăjitori fără sâ-

şi dea seama. Căutînd "stări înalte" ale conştiinţei ei intră în contact deschis ~cn spiritele-dertioni.. Halucinogenele (ca psiloeybinul, produs din "ciuperci

sacre") au fost folosite mii de ani ca "sacramente" în religiile păgîne.
Iată descrierea experienţei psihedelice personale redată de un reconyertit la creştinism, Brad Green: "La început am luat doze mici de acid lisergic ca să mă distrez şi să văd culori şi modele psihedelice ... cînd am început să iau doze mai mari,/am intrat în legătura cu o fiinţă spirituală, am căpătat un spirit-călăuză ... învăţătorii-spirit mi-au predat lecţii şi au desenat grafice chiar în faţa mea ... una din primele lecţii a fost de astrologie;... am văzut toate semnele zodiacului, legătura lor cu planetele şi cum ele au influenţat viaţa mea ... Niciodată nu citisem nimic de astrologie ... Acum eram venerat; totul era desenat în culori vii, tabele mari erau prezentate ... informaţiile fiind scrise chiar în faţa mea ... Auzeam vocile, dar nu vedeam spiritul ...
In altă "călătorie" LSD spiritul mi-a predat despre hinduism. Nu citisem niciodată despre aşa ceva. Am fost învăţat despre cea mai înaltă vibraţie hindu "0 M". Am văzut tot universul dizolvat în energia vibraţiilor ... spiritele mi-au arătat că totul revine la vibraţia, de bază "O M" ... Unul din prietenii mei a fost învăţat meditaţia transcendentală într-o "călătorie" LSD. El nu auzise niciodată de Maharishi, însă- urmînd învăţăturile spiritelor . ... el a atins

conştiinţa cosmică ...
Ulterior am fost mult influenţaţi de Beatles. Pînă atunci auzisem cîntecul "Revolver", dar niciodată nu-1 înţelesesem. Acum, Insa, am rămas încremenit, căci cîntecul învăţa meditaţia mistică! Se. spunea: "Renunţă să gîndeşti, relaxează-te şi pluteşte la vale; ascultă vocile, nu vorbesc ele oare? (Sînt vocile spiritelor car^ te conduc la "conştiinţa cosmică"!)... Alt cîntec al formaţiei Beatles, "Sargeant Pepper" conţine tot felul de ademeniri să atragă copiii în capcana LSD ... Cîntecul "Turul magic misterios" conţine foarte mult misticism oriental ... După ce au părăsit drogurile, Beatles au trecut la meditaţia tran-

scendentală şi recomandau pe Maharishi. Ei sînt în mare măsură răspunzători pentru iniţierea a sute de mii de copii din U.S.A. şi Europa în gîndirea orientală ..
.
Auzeam vocile (aşa cum descriau Beatles) care-mi explicau şi mă învăţau, dar n-am întrebat niciodată cine erau ... Eu socoteam că este înţelepciunea întreţesută în întreg universul,, că este Sufletul Universal despre care vorbea Yung şi cum se identificase el însuşi ... un fel de Minte Universală ... Eu acceptam • tot ce mă învăţau spiritele pentru că era adevărul Eu-lui universal. începusem să cred că eram Dumnezeu, că Dumnezeu era

vibraţia "O M" şi universul era maya, o iluzie ...
Unul din prietenii mei a plecat şi a locuit un timp numai printre hindu. Cînd s-a întors i-^am povestit experimentele mele cu droguri. El mi-a spus: "Acesta este Hinduism!". După ce mi-a dat unele explicaţii am înţeles că spiritele îmi predaseră, în adevăr, Hinduismul". (Dave Hunt, "Explozia cultelor", pag.26,27).
Nu este ciudat că însuşi "regele" rock and rollu-lui american, Elvis Presley, a murit datorită abuzului de stupefiante?
Milioane de oameni au avut asemenea experienţe! Biblia vorbeşte despre posesia demonică şi iată cum consumatorii de droguri sînt manipulaţi de spirite rele!
Unele din lecţiile predate de demoni în timpul "călătoriilor" stupefiante sînt foarte asemănătoare cu "revelaţiile" primite de Joseph Smith, Sun Myung si alţi lea-deri de culte care au primit "vizitatori angelici".
Experienţele mistice ale drogaţilor au schimbat mintea psihologilor care i-au studiat şi tratat. Astfel Dr. Helen Wambach a'.fost convertită la Hinduism de pacienţii trataţi, a căpătat un spirit-călăuză, apoi a început să se ocupe de regresia pacienţilor prin hipnoză în presupusele vieţi anterioare. Tinerii maniaci ai drogurilor, în special, au declarat că au experienţe extracorporale şi regresii în.vieţile trecute. Ea a re-

gresat multe mii de pacienţi în "vieţile anterioare" sub hipnoză.
Folosirea regulată a stupefiantelor produce modificări ireversibile în creier şi alte organe. Cocaina,
-181-
heroina, marijuana, LSD, dar in special PCB, deşi au efecte fizice dezastruoase, &înt incomparabil mai ruinătoare pe plan spiritual. Ele alterează conştiinţele consumatorilor şi-i aduc sub controlul demonilor. Faptul că cineva poate să experimenteze aceleaşi "călătorii" psihedelice şi să contacteze spiritele sub yoga, meditaţie transcendentală, sau LSD trădează adevărata ' natură a misticismului oriental.
Dar, nu cumva este o exagerare în această explicaţie? Dr. John Eccless, cîştigător al premiului Nobel pentru cercetări asupra creierului, a descris creierul ca fiind "o maşină care poate fi condusă de un duh". In starea normală a conştiinţei, mintea este "duhul" care conduce creierul. Starea alterată a conştiinţei obţinută prin droguri, hipnoză, yoga, meditaţie transcendentală sau alte mijloace similare permite preluarea conducerii creierului de către o minte străină. Mintea străină in control poate fi un hipnotizator, sau un spirit, un demon. Voinţa, garda minţii,este înlăturată şi uşa creierului rămîne deschisă pentru demonii
Oamenii de ştiinţă recunosc că mintea nu

este controlată numai de hipnotizor. Hipnotizatul poate adesea să vorbească diferite limbi curente, antice, obscure pe care nici el, nici hipnotizorul nu le cunosc şi pe care nu le-a "sugerat" hipnotizorul.
Savanţii recunosc posibilitatea ca alte "minţi" să fie la lucru. Unii preferă să elimine demonii din discuţie, optînd pentru posibilitatea ca inteligenţe extra-terestre /aparţinînd unor civilizaţii mult mai avansate decît cea umană să fie în contact prin telepatie. In felul acesta se caută cauza într-un domeniu necunoscut, dar dacă telepatia este o cale prin care o persoană poate fi influenţată de la distanţă, nu este nici o raţiune să se creadă că spiritele rele nu folosesc prilejul şi
metoda.
iată, aşa dar, cum şi drogurile au devenit un aliat al spiritismului, susţinind invariabil bătrî&ele minciuni gemene că sîntem nemuritori, sîntem Dumnezei!

15.13. OBIECTE ZBURĂTOARE NEIDENTIFICATE.
Obiectele zburătoare neidentificate (OZN) sau "farfuriile zburătoare" au fost în vogă în perioada 1960 - 1980, însă fenomenul este mult mai vechi. Ce să fie acele "vehicule discoidale" atît de perfect manevrabile şi care se mişcă cu viteze inaccesibile pămîntenilor?. .
Sînt nave interplanetare ale unor

supercivilizaţii extragalactice, care în lungile lor voiaje vizitează şi planeta noastră? Sfidează■ele, cu adevărat, revoluţionara noastră civilizaţie, sau ne . aflăn^pur şi simplu sub controlul lor? Ele au o formă discoidală, cilindrică, sferică, au lumini pîlpîitoare, îşi schimbă culoarea, devin invizibile, sfidează legile termo şi aerodinamicii execu-tînd întoarceri în unghiuri drepte la viteze de mii de kilometri pe oră; în urma lor rămîn mirosuri urîte, arsuri prin radiaţie,puncte de aterizare carbonizate, interferarea comunicaţiilor radioelectronice, etc. Uneori aceste "discuri" urmăresc zborurile de rutină; navele spaţiale au fost secondate în zborurile lor de OZN-uri! Astronautul american Borman s-a îngrozit văzînd "umanoizii" din OZN-ul urmăritor!
Lăsînd la o parte istorisirile fabuloase, aceste fenomene trebuiesc luate în serios şi explicate. Este fenomenul real? Cine are acces la o tehnologie anti-gravitaţională atît de avansată? Nimeni nu ştie exact, însă se produc ipoteze. Cea mai acceptata ipoteză privind originea OZN-urilor este aceea a inteligenţelor extraterestre şi prin aceasta subiectul este plasat dincolo de limitele cercetării noastre.
Mai este însă,si altă explicaţie care vine din cu totul altă sursă. Psihologul Leo Sprinkle (Universitatea Wyoming,

consultant în Organizaţia de cercetare a fenomenelor atmosferice) pretinde că în cinci ani a hipnotizat peste 50 persoane, care ulterior au declarat că aU fost răpite de OZN-uri şi au avut voiaje stelare. La bordul OZN-urilor hipnotizaţii au avut comunicări neverbale ou humanoizii extraterestri prin telepatie şi li s-a spus că ei ar fi agenţi binevoitori trimişi (de cine?) să ajute oamenii la înţelegerea naturii profunde a adevărului spirituali După aceea li

s-a făcut un scurt sumar de filozofie ocultă, apoi au fost plasaţi în transă sau hipnoză pentru a uita răpirea. Investigatorii fenomenelor OZN sînt conduşi în final la conexiunea ocultă. Dr. Jacques Vallee, astrofi-zician, unul din cei mai credibili OZN-işti ai lumii,a afirmat că anumiţi cercetători (Ray Palmer, John Keel, Salvatore Freixedo) au sugerat că este posibilă o verigă de legătură între fenomenele OZN şi cele oculte. "Martorii OZN raportează efecte fantomă, levitaţie, control psihic, vindecare şi experienţe extracorporale, teme obişnuite literaturii oculte, găsite în învăţăturile Ordinului Rosicrucian ... Aceste doctrine au inspirat nu numai reînviorarea vrăjitoriei, dar şi pe scriitorii "psihici" şi pe "parapsihologii ştiinţifici". (Jacques Vallee, "Mesagerii Amăgirii", pag.204).

După 18 ani de investigaţii OZN atente, Dr. Vallee a ajuns la cîteva.concluzii uluitoare:
a. Fenomenele OZN sînt reale, dar probabil nefizice;
b. Ele aparţin unor uneltiri rele în vederea victimi-zării pămîntenilor;
c. Unul din scopurile lor majore este să manipuleze conştiinţele umane şi să ne prâgrameze psihologic pentru vreo amăgire de ultim ordin (!).
Vorbind despre "Era Psihică" mediumul de renume mondial Richard Zenor pretinde că "discurile zburătoare" sau "farfuriile zburătoare", potrivit maestrului Agasha, au semnificaţie astrală, fiind create de cei ce locuiesc în lumea eterică.
Uri Geller crede că "alte minţi" sînt sursa puterii lui psihice, minţi extraterestre de pe o planetă îndepărtată operînd OZN-uri în vecinătatea pămîntului.
Cine să fie, în realitate? "Mi se pare că încă din antichitate entităţile OZN ne mint privind identitatea şi patria lor. Ele nu sînt egalii noştri. Noi sîn-tem creaturi slabe în comparaţie cu felul lor strălucitor de a se etala ... intenţionează ele să ne cucerească? De ce se interesează de noi? Urmăresc ele binele sau răul omenirii?" (Brad Sţeiger, "Gods of Aqua-rius", pag.145, 1976).
Răspunsul biblic este că aceste "superfiinţe" sînt demoni care urmăresc să înşele şi să distrugă.

"Călătoria. astrală" a minţii este, de fapt, o capcană a minţii, pregătită să prindă întreaga lume. Legătura ocultă între OZN, drogurile psihedelice, fe-nomenele "psihice"-, misticismul păgîn oriental şi explozia contemporană a cultelor devine din ce în ce mai evidentă. "Noi sîntem foarte aproape de timpul magic ... O întreagă generaţie a asaltat porţile supranaturalului, folosind orice, de la droguri halucinogene la cărţile de joc, în cercetarea privind divinitatea şi unitatea cu Supramintea Cosmică. Zeci de noi religii au răsărit peste noapte conduse de profeţi care au răspuns vocilor din minţile lor şi promiţînd experienţe religioase autentice adepţilor lor. Dezvoltarea rapidă a "exerciţiilor de expansiune a minţii" şi creştere a conştiinţei au adus schimbări psihologice şi sociale însemnate în societatea noastră Revenirea valurilor de. OZN. accelerează procesul, supu-nînd milioane de minţi forţelor manipulatoare. Rasa umană a fost totdeauna conştientă că serveşte ca pion în vreun joc cosmic. Dar ne aflăm într-un pericol real? Răspunsul este pur şi simplu, DA!" (John A. Keel, "Turnul al optulea", pag.197-200).'

Există semne pretutindeni că lumea este coapta pentru apariţia unui "mesia" anticrist şi legătura lui cu "inteligenţele cosmice" care comunică în

prezent c\| pămîntenii va fi incontestabilă.

15.14. VIATA DOPA...VIATA?

Problema a fost transferată din planul ocult în domeniul ştiinţific de trei cercetători psihologi: Elisabeth. Kubler Ross, Raymond A. Moody Jr. şi profesorul lor Robert Monroe; ulterior s-.a dovedit că toţi trei aveau preocupări spiritiste. Elisabeth Kubler Ross a declarat că nu există moarte şi a descris experienţe pe care le-a avut cu spiritul ei călăuză, Salem.

Dr. Moody a devenit popular prin cartea "Viaţă :după viaţă" în care discută 150 experienţe extracorpo »rale ale unor bolnavi aflaţi în vecinătatea morţii;

el specifică în mod expres că experienţele nu s-au petrecut după moartea clinică. Deşi relatările sînt diferite şi incomplete, scenariul complet al unui experiment extracorporal ar a-vea următorul conţinut:

Ajuns în apropierea morţii (comă), în punctul de cea mai adîncă epuizare fizică, muribundul aude cum medicul îl declară mort. Apoi începe să audă zgomote supă-rătoare, sunete şi vîjîituri şi în acelaşi timp se mişcă rapid printr-un tunel lung şi întunecos. Deodată, se simte în afara corpului fizic. Isi priveşte corpul ca un spectator. -

După un timp se reculege şi se obişnuieşte

cu a-ceastă nouă si ciudată situaţie. Observă totuşi că are un corp", însă cu proprietăţi şi puteri diferite de cel părăsit. Alte spirite yin să-1 întîmpine şi să-1 ajute; zăreşte spiritele rudelor şi prietenilor deja decedaţi. Apoi îi apare o fiinţă de lumină, un spirit cald, iubitor, niciodată întîlnit mai înainte. Această fiinţă îi pune o întrebare neverbală, îl face să-şi evalueze viaţa, şi îl ajută desfăşurînd înaintea lui, panoramic, retroactiv, evenimentele majore ale vieţii
lui.
Se apropie de o barieră, reprezentînd limita dintre viaţa terestră şi cea viitoare. Descoperă că trebuie să se întoarcă pe'pămînt întrucît timpul morţii nu i-a sosit. Caută să se opună, căci nu-i place să se întoarcă. Copleşit de sentimente puternice de bucurie, iubire şi pace, în ciuda dorinţei sale, se reuneşte cu corpul fizic şi continuă să trăiască. Căutînd mai tirziu să povestească altora experi-
!enţa trăită, constată că nu găseşte cuvintele adecvate să redea aceste episoade nepămînteşti. Unii experimentează starea de flotabilitate, senzaţia de pierderea greutăţii. Alţii povestesc că în starea extracorporală devin mult mai preocupaţi de probleme filozofice cruciale, avind o înţelegere mult mai com-pletă a lucrurilor. Ei înţeleg nevoile

altor oameni, Ile citesc pe faţă sentimentele profunde, gîndurile şi vibraţiile (!). Cîţiva au declarat că nu se mai tem de moarte, "moartea fiind o eliberare, ca scăparea

din închisoare". (Leo Van Donalson, "Viaţă după viaţa", pag. 9) . A!
Este de remarcat că după ce spiritismul a îmbrăcat halatul de laborator prin hipnoză şi percepţie extrasenzorială, experienţele extracorporale vin ca o nouă încercare de legitimare ştiinţifică. Care este realitatea despre aceste "excursii" în afara corpului?
Dintru început trebuie obsevat că există asemănări clare între stările date de substanţele halucinogene şi stările descrise de Dr. Moody în cartea sa. Timothy Leary, profesor de psihologie socială la Har-vard University, a descoperit experienţa psihedelică într-o vizită făcută la Curnavaca, Mexico, unde a mîn-cat ciuperci cumpărate de la o munteancâ bătrînă ... "îmi dădeam seama că eu, Timothy Leary, eram transportat. Priveam înapoi şi-mi vedeam corpul .pe pat. Mi-am reamintit viaţa şi am reexperimentat multe evenimente pe care le uitasem." (John Kohler, "Magia periculoasă a LSD", articol apărut în "The Saturday Evening Post", 2 Noiembrie, 1963).
Pepsoane sub influenţa drogurilor psihedelice raportează frecvent astfel de

senzaţii: "Corpul- nu mai este al meu"; "simt că sînt un spectator uitîndu-mă la mine"; "Mă simt ca şi cînd n-aş avea corp". Cineva îşi descria senzaţia de depersonalizare în termeni pitoreşti: "Mâ simt amestecat cu tot. universul". (G.D. Klee, "Acidul lisergic şi funcţiile eului", articol din "Archives of General Psychiatry", mai 1963,- p.463).
Senzaţia pierderii greutăţii este comună persoanelor care folosesc substanţe halucinogene. "Ideile mele despre spaţiu erau atît de stranii, încît se găseau dincolo de-orice descriere. Mâ vedeam din creştet pînă-*n tălpi ca şi sofaua pe care eram culcat. In jurul meu era nimicul, un Spaţiu absolut gol. Pluteam pe o insulă solitară în eter. Nici un organ al corpu-lui meu nu se mai supunea legii gravitaţiei." (S.M. Unger, "Mescalina, LSD, Psilocybinul şi schimbarea per-sonalităţii", articol apărut în revista "Psychiatry", mai .1963) .
Printre alte efecte ale drogurilor a fost pusă în evidenţă o modificare radicală a sensului timpului.

Cîteodată întreaga viaţă pare comprimată în cîteva minute. Drogurile (LSD) induc, de asemenea, o stare indiferentă, conciliatoare în subiecţi. "Mă simt mai puţin critică şi considerabil mai tolerantă, indulgentă, iertătoare, înţelegătoare". (Jane Dunlop, "Explo-rînd

spaţiul interior", pag.102, 1969).
Dar ce legătură au drogurile cu cazurile Dr. Moody? Pacienţii lui nu au fost drogaţi, cel puţin nu toţi! Nu aceasta trebuie să fie concluzia, ci alta. Alterarea chimică a psihicului uman poate crea experienţe iluzorii similare cu acelea obţinute prin droguri, în multe privinţe. Dr. Moody pur şi simplu evită să caute o explicaţie ştiinţifică a cauzelor, deşi semnalează fenomenul.
Este cunoscut că dioxidul de carbon poate produce asupra sistemului nervos central efecte similare cu ale substanţelor halucinogene. L.J. Meduna relatează că aproape toate efectele realizate de halucinogene pot fi întîlnite în necroza provocată de dioxidul de carbon. El spune: "Insumînd aceste experienţe, vedem că formele constante date de viziunea halucinogenă sînt prezente în alterarea senzaţiilor produse de dioxidul de carbon". (L.J. Meduna, "Efectele dioxidului de carbon asupra funcţiilor creierului uman", pag.40, 1958).
Desigur, acumularea dioxidului de carbon în organism poate să fie consecinţa majoră a slăbirii circulaţiei în procesul morţii (comă). Nu cumva întîmplări-le colectate de Dr. Moody în cartea "Viaţă după viaţă", pentru a descrie viaţa de dincolo de mormînt, ilus-trează efectul substanţelor chimice asupra celulelor cerebrale încă vii, în cursul procesului morţii, astfel

că ceeace îşi amintesc subiecţii după reanimare este descrierea procesului dinaintea morţii *fi* u moartea însăşi? Dr. Moody a fost prudent în folosirea termenilor, definindu-şi întîmplările ca "experienţe în vecinătatea morţii". Experienţele extracorporale şi alte fenomene descrise de Dr. Moody nu se produc numai ca rezultat al apropierii morţii sau datorită cauzelor farmacologice, ci au fost raportate şi în alte cazuri total diferite: mame în timpul naşterilor sub procedee naturale; bol-

PHr rHI dpD3 oGp PpOr DDrCO
io to > i i) t t*h*
a
H00 0rr33rf 3pr 03fr rCH0c
1)oo ot --o to o)
!)
Plr 3cHda H, Pd H 'M ffo
it <, - u tt
)>
CTf -0rprHY 3u3 *i*'0r fP3P0
tD r o-oit . 0 o t, J)
t 1 > t
rf p3P pfP frP ■TP ◗ n p
tt) t- tt) *3i o
x <))
p 3G (i*r*- fw 0io r3n-oD3ppC
- ı D G> t 1i o . j.
P I
0gddC30PprMfCC•(•orfM-fpchr
i-t t rTa ot D- io

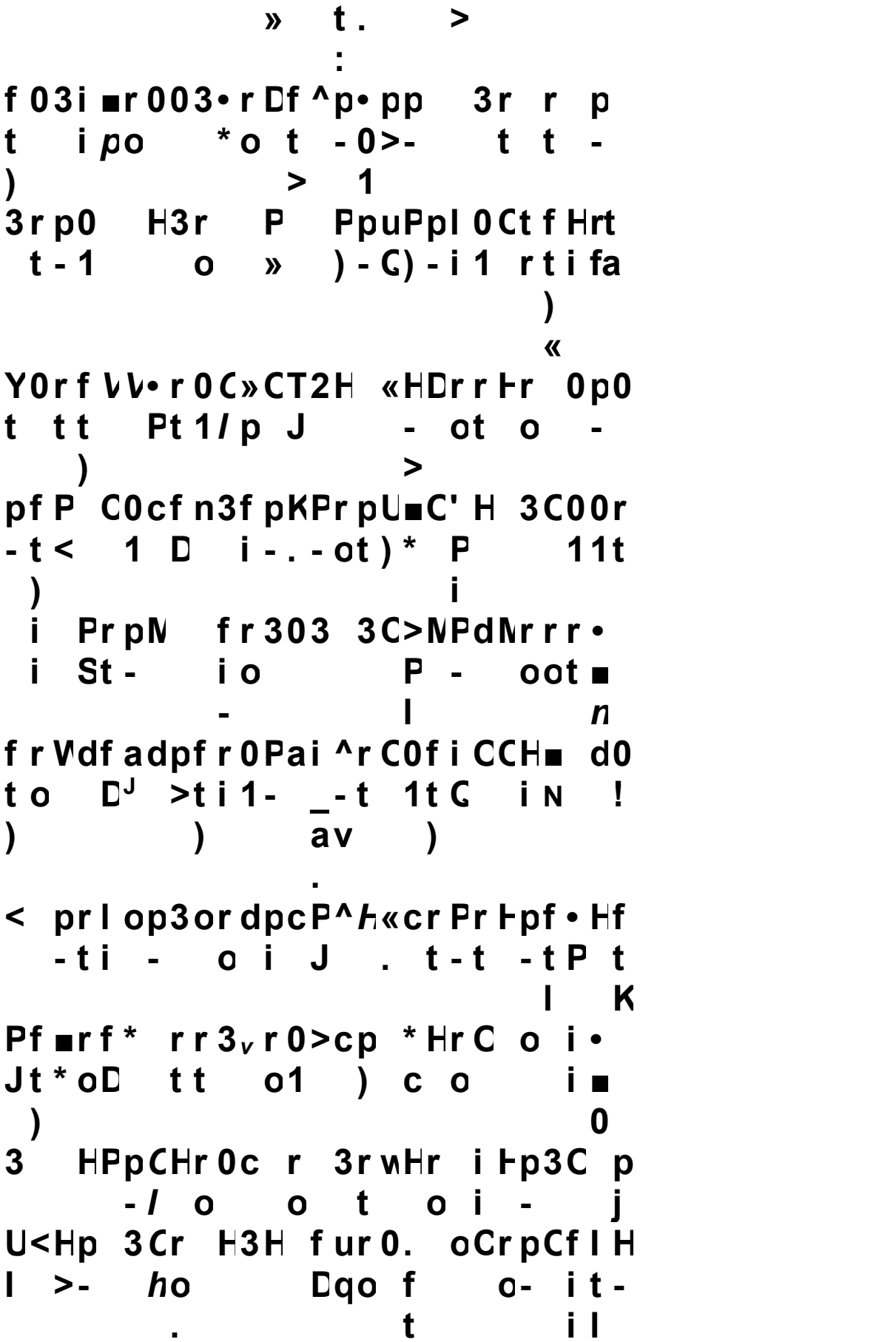

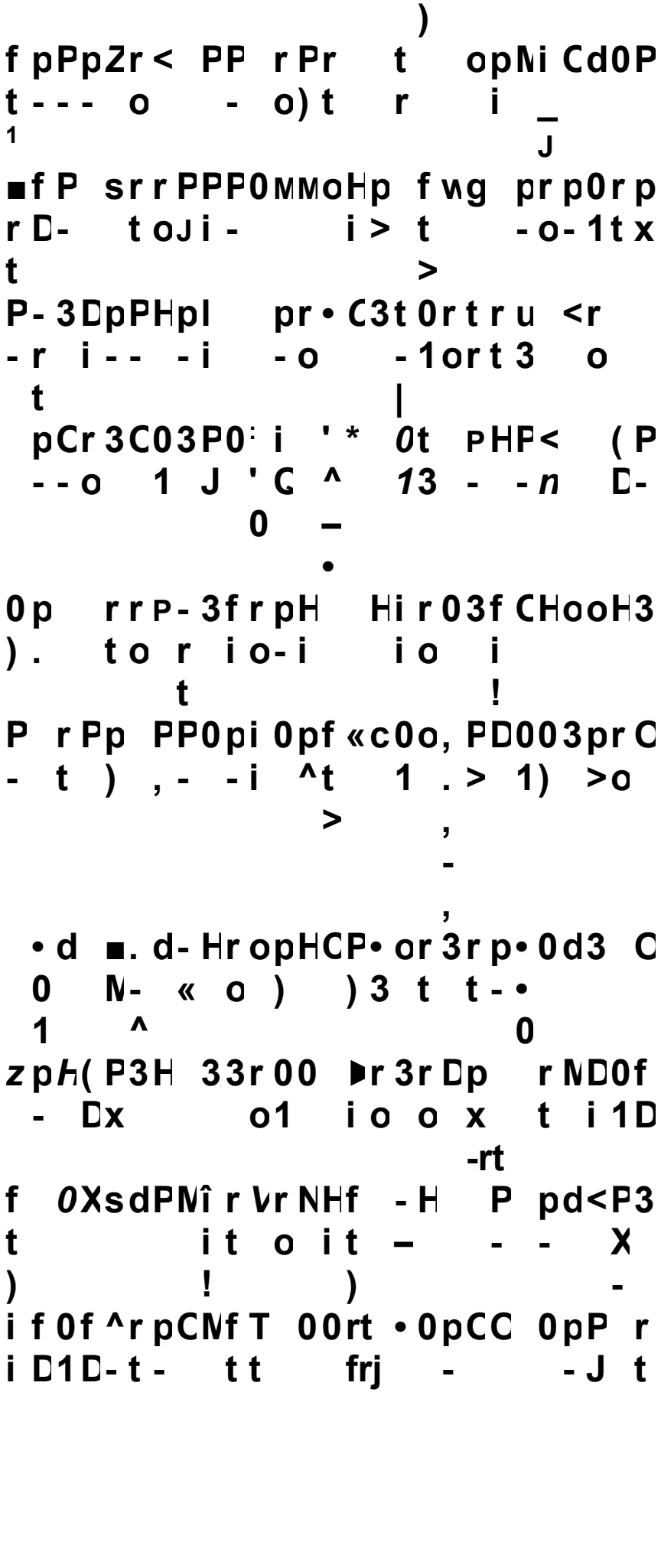

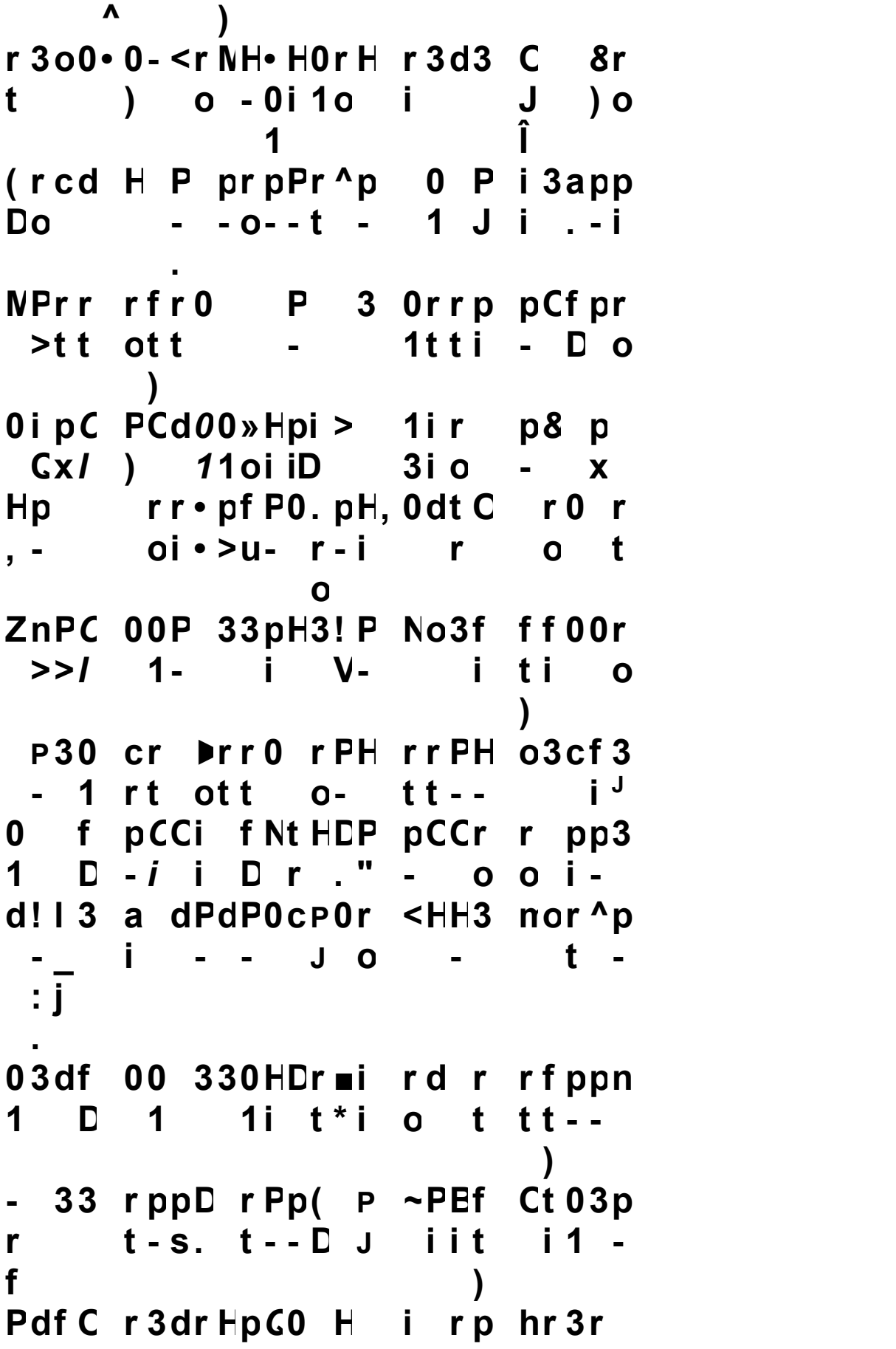

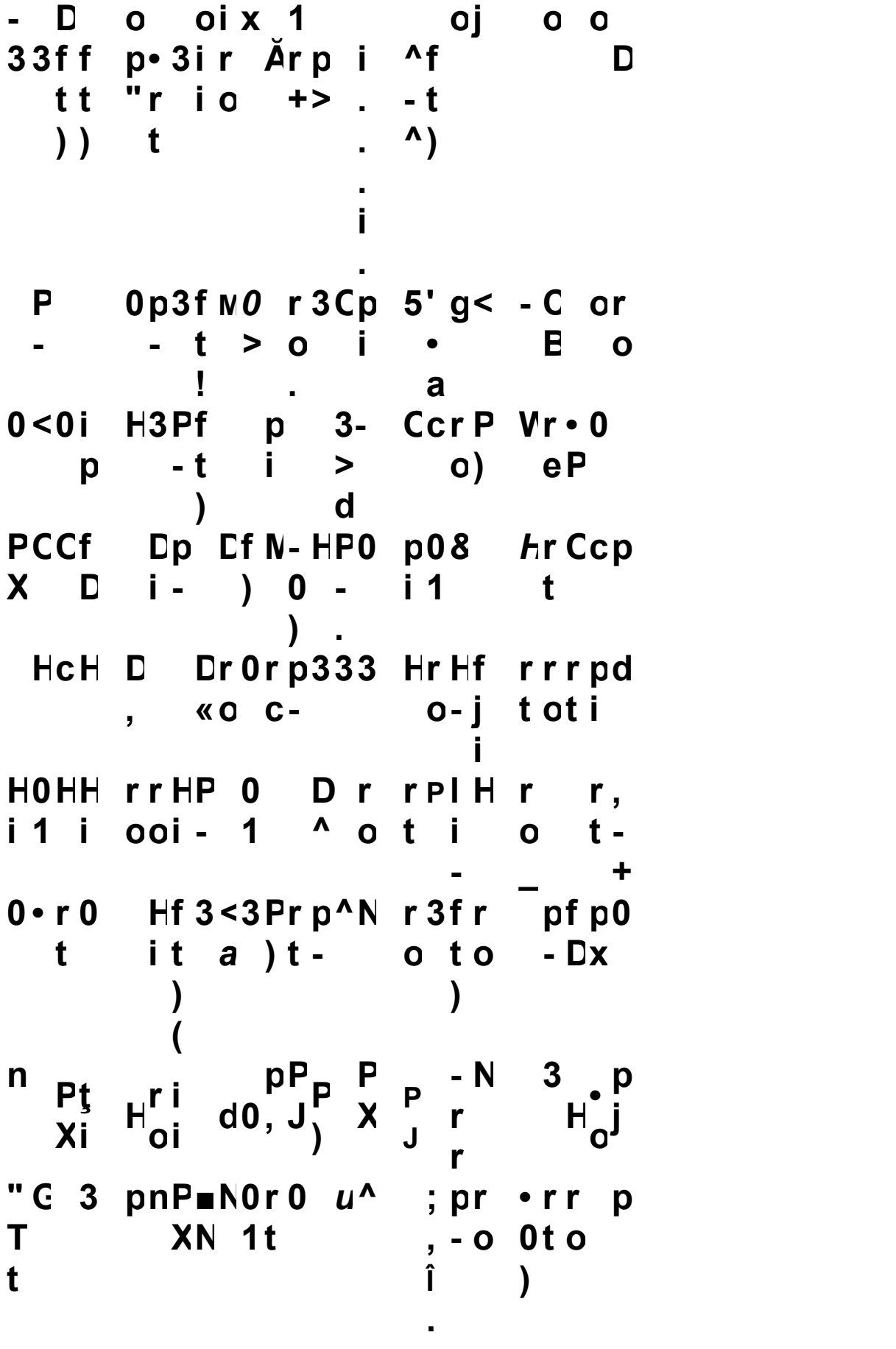

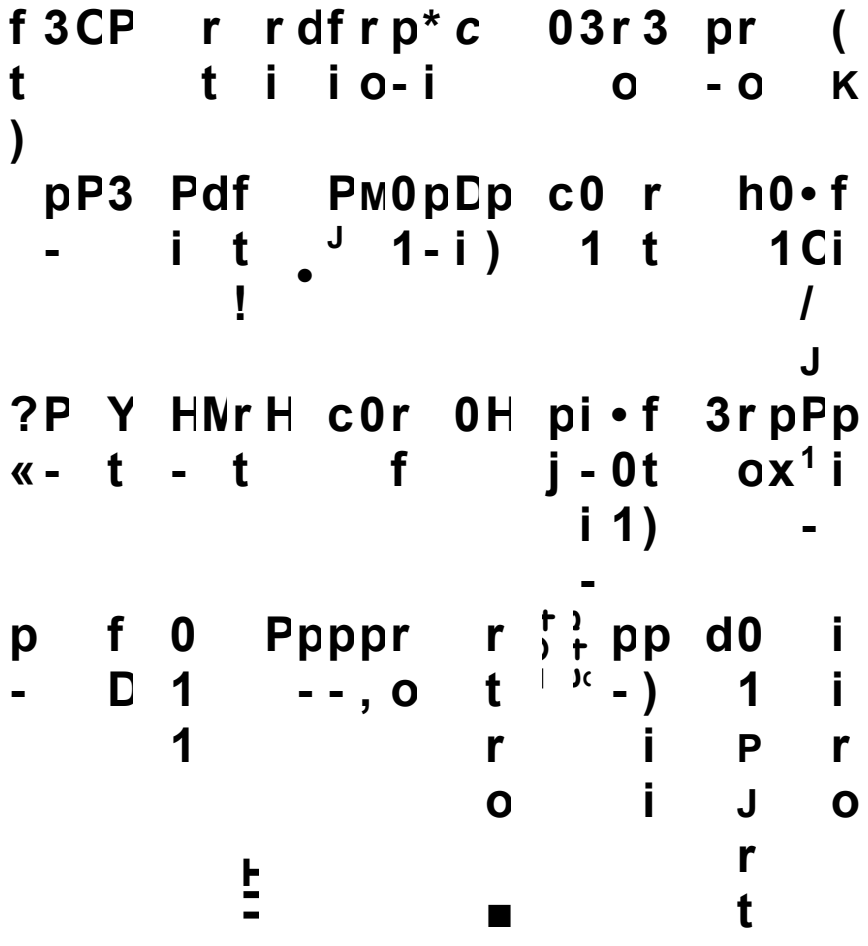

i tt 1P- o -
c- irr CP33
n iot i f
•r &PX. irr P0
t J rioo-
o
pr *V* ■ H3d
-o *)* P
J
p ppr M»f &
- >i o Pt•
)
3o3p<r0rf H
- o tti
x
T0 np• MPl r
t - xi o
ri 3PD P pp
oi J J -
p| P•r l D i
-p-ro i i
t
•^Cp3 rr HP
P P. oo k
-ri P
o-)
t
fod pNi P
i > p,
0p3p. dVPp
- >0 --
a 3f C&D
t

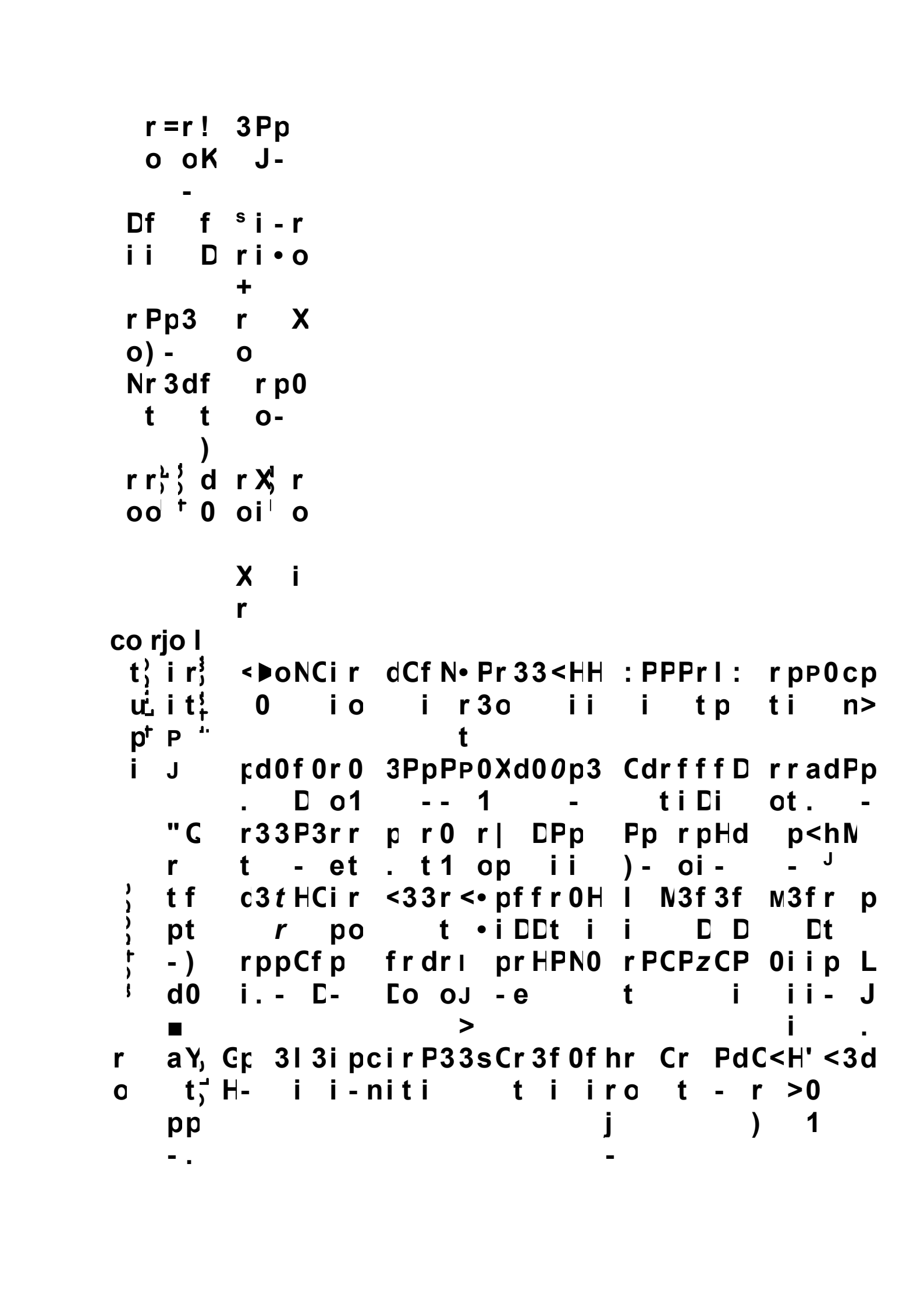

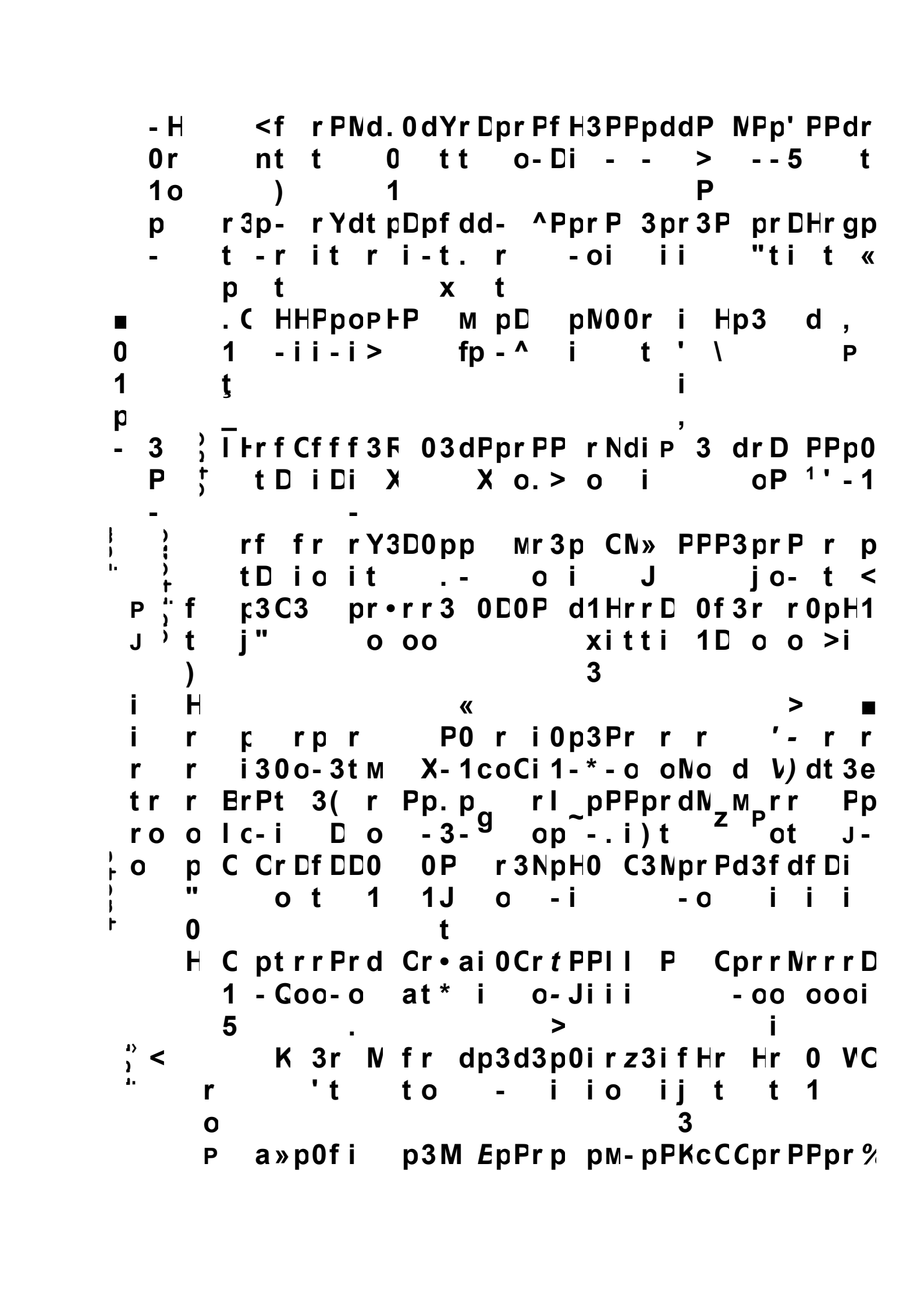

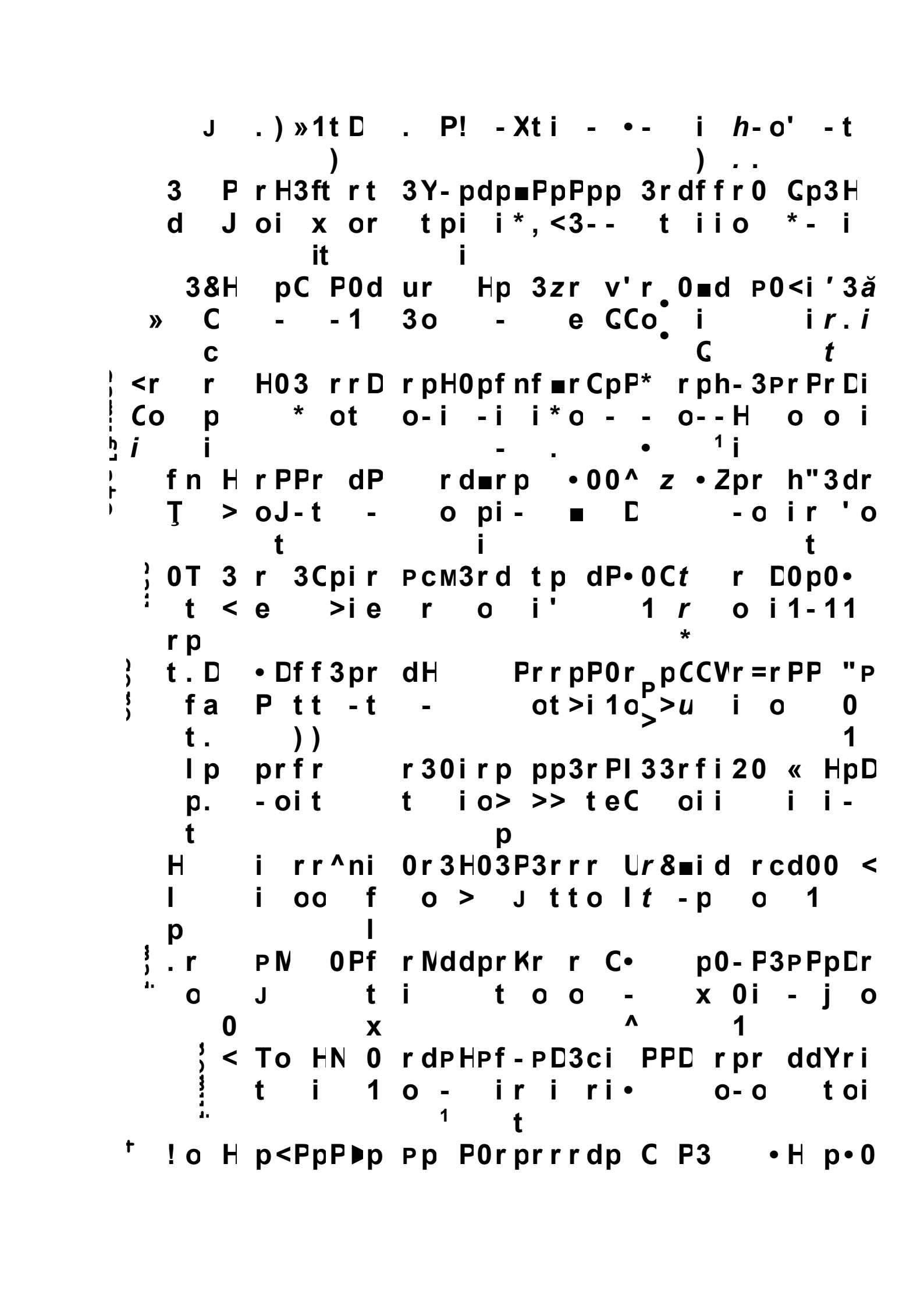

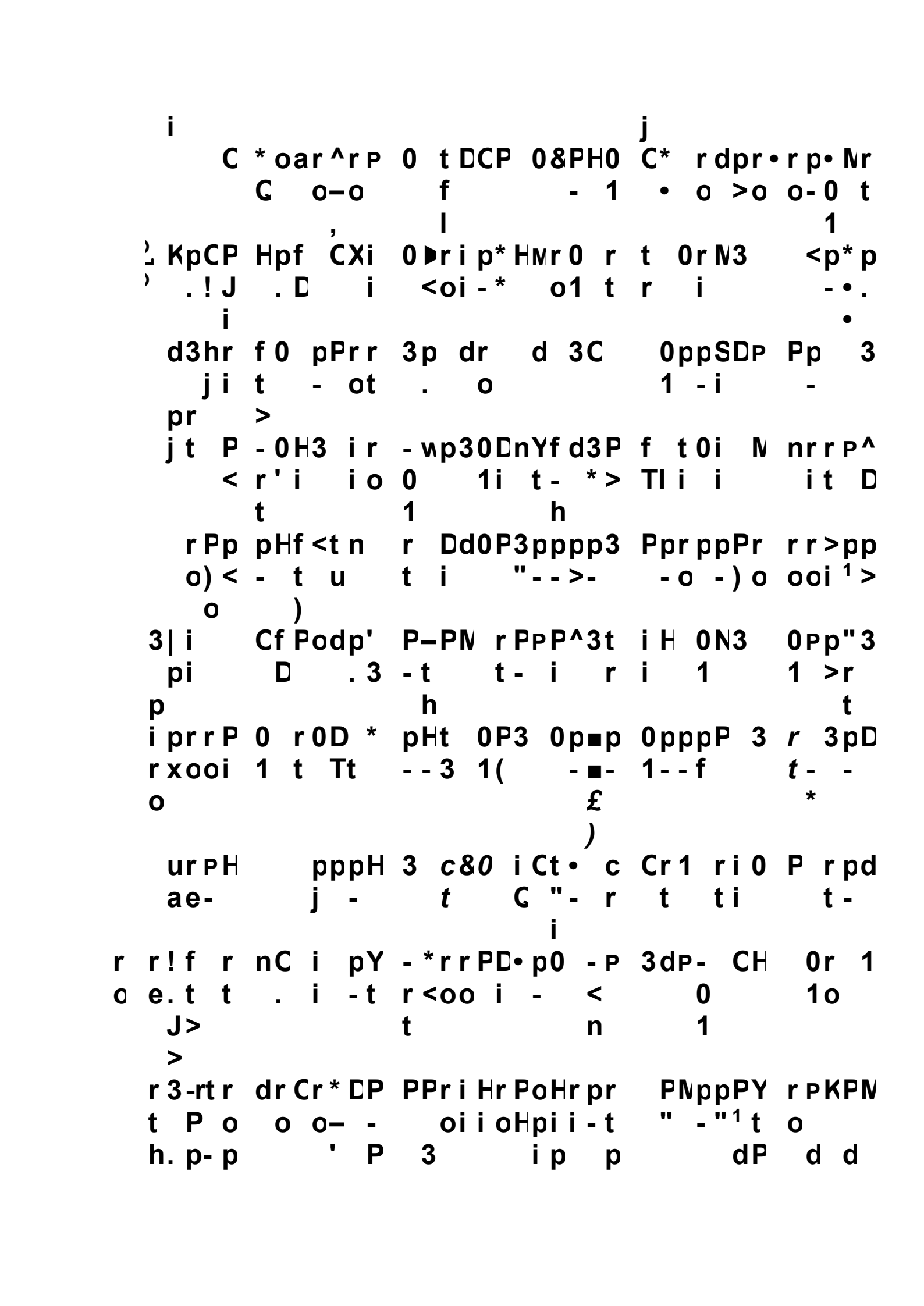

j | K i - f - 0
1
d P0 M P r P i r Cf PHprp d f hP 1
i J o[1] C o 3 - - o> i - 1
Dol C r " 1f Pr C N3 1 1 -
. i 1 o i t a 1 "
r 1 0p n
o. x
03 WD I
-190-ale şarpelui transpar şi în artele marţiale;
15.16. BISERICA SATANEI.
Satanismul este cultul cu rata de răspîndire cea mai rapidă în lume, avînd o incidenţă nemai întîlnită asupra tineretului din şcoli şi universităţi. Deşi mai veche, această "biserică" şi-a completat doctrina şi practicile cu noi achiziţii (droguri, meditaţie extatică orientală, muzică rock, nemurirea şi îndumnezei-rea) .
Slujbele de cult se ţin după "biblia Satanei", în care toate lucrurile sînt prezentate răsturnat: Satana este bun şi Dumnezeu este rău, păcatul este bun şi ascultarea este rea, etc. In loc de amvon este o femeie dezbrăcată, pe umerii căreia stă "biblia".
"Marele preot" satanist aduce jertfe de s'inge prin crestături în carne. Sîngele este amestecat cu vin şi se bea pentru obţinerea nemuririi. Se aduc şi jertfe umane, în deosebi copii, al căror sînge

nevinovat dă viaţă (!?).
Simbolul bisericii este pentagrama (pentagon răsturnat) în care este înscris capul unui ţap, simbolul Satanei.
Doctrina saţanistă este enunţata sub formă de "principii"/din care unul a fost pus de Goethe în gura lui Mephistopheles (drama "Faust"): "Tot ce exista meritä să fie distrus!".
Taina gradului al treilea de iniţiere în satanism (jurămîntul de credinţă!) este formulat într-o fraza concisă: "Voi face tot ce voi vrea!".
Principiul gradului al şaptelea este deadreptul scandalos: "Nimic nu este adevărat şi totul este îngăduit!".
Mottoul general al acestei biserici sună astfel: "Este intezis a se interzice!".
Trăind după aceste "principii", adeptul crede că va obţine viaţa veşnică de la "dumnezeul " lui. Satana, care în final II va xnfrînge pe Dumnezeu!
Este inutil orice comentariu asupra ideologiei acesteia răsturnate şi asupra originii ei!
-191-
15.17.'MIŞCAREA EREI MOI.
Născută în perioada anilor '60, această mişcare s-a adresat tuturor segmentelor societăţii omeneşti. Mişcarea erei noi caută să înglobeze toate filozofiile şi practicile oculte vechi, dîndu-le o aura moderna.
Totul în această mişcare are nuanţă

panteistă: un Dumnezeu (forţă, minte) impersonal, univers veşnic, natura ciclică a vieţii, evoluţia omului către divinitate, necesitatea reîncarnărilor, revelaţii de la fi-inţe-spirit de dincolo de această lume, identitatea omului cu Dumnezeu, nevoia de meditaţie sau alte forme.* •de schimbare (alterare!) a conştiinţei, practici oculte (astrologie, vrăjitorie, ghicire) , o ordine universală,' sincretism religios (unitatea religiilor), etc.

Mişcarea erei noi este o revoluţie liniştită care cuprinde toată planeta (!).Noua politică este implicată mai mult cu misticism dec'ît cu violentă. Viitoarea or-dine a lumii este o religie mistică purtînd o mască politică.

Adepţii au acceptat o credinţă ecumenică: credinţa în singularitatea vieţii şi în "eu" ca parte a Eului sau Conştiinţei Universale.

Mişcarea contează pe un fenomen mondial promovat prima dată în vest de contracultura drogurilor şi tehnicilor de meditaţie orientală şi anume, o nouă "conştiinţă planetară" în fiinţele umane.

Unii autori numesc această mişcare, "Conspiraţia Vărsătorului". Un rol important în Era»nouă îl are astrologia şi femeia care se vrea zeiţă la care să se închine lumea. De aici o secţie însemnată a Erei noi* este mişcarea feministă mondială.

Un cuvînt codat al Erei noi este "reţea", care se referă la miile de grupuri de oameni din jurul lumii care lucrează pentru realizarea unei "interconectări" a întregii vie£i prin stabilirea unui guvern mondiali Multe asemenea "reţele" aşteaptă ca într-o zi Naţiunile Unite să funcţioneze ca un "sistem nervos central" în noua ordine a lumii.

Fiind în acelaşi timp şi religie, şi filozofie, şi politică, Mişcarea erei noi acţionează pe toate cele trei fronturi. Ca religie a ales vechiul ocultism ba-'

zat pe filozofia Hindu, iar scopul politic este formarea unui guvern mondial.

Conştiinţa globală a Erei noi se bazează în mare măsură pe negarea Dumnezeului iudeo-creştin al Bibliei şi accentuarea credinţei că sufletul individual (atman) este identic cu Sufletul Universal (Brahma) şi că noi toţi sintem "Dumnezeu"(!). Aţi recunoscut sursa ideii? Este multimilenara!

Mişcarea erei noi crede în "puterile minţii" (psi-hokinezie, telepatie, - percepţie extrasenzorială, clarviziune, etc.) ca toate celelalte mişcări spiritiste şi prospiritiste. In trecut, credinţele pe care se bazează Era nouă erau privite instinctiv de rasa umană ca vrăjitorie, şamani'sm şi demonism. Astăzi acele doctrine sînt promovate de exponenţii, de vîrfurile omenirii, de

elita speciei noastre.
Indiferent de formele pe care le îmbracă, de prestigiul persoanelor care o promovează, de atracţia pe care o exercită, Mişcarea erei noi îşi trage seva din filozofia nemuririi şi divinităţii omului proclamată în urmă cu 6000 ani.
• După cum se vede această filozofie nu proclamă o eră nouă, ci una foarte veche, de cînd cu Adam şi Eva, o eră care a adus moartea în lumea noastră!
****
Nu putem privi înapoi spre toate aceste opinii încîlcite, contradictorii şi confuze fără a avea impresia că ne aflăm într-un nou Babilon. Este un Babi-lon modern, clădit pe temeliile de lut ale vechiului Babilon; este Babilonul spiritist! Este un balaur cu o mie de capete, cu o mie de voci!
Uimitor este că filozofia Babilonulu.i spiritist face apel la toate minţile, toate grupările de oameni, toate instituţiile. Va reuşi această nouă filozofie religioasă să subjuge întreaga lume, aşa cum preconizează? Chiar toată lumea?
Există instituţii stabile avînd rădăcini ştiinţifice şi air ci îsi spun cuvîntul logica, precizia,
-193-
obiectivitatea. Va găsi spiritismul instrumentul de a pătrunde ecranul, de a trage cortina, şi a se strecura în

sanctuarul adevărului ştiinţific?
De asemenea, toate celelate religii, cu excepţia creştinismului, au elemente de spiritism în structura lor. Creştinismul, prin esenţa lui, este antispiritist; este atît de opus şi diferit cum este lumina faţă de întuneric!
Va privi spiritismul această opoziţie ca fiind impenetrabilă şi inexpugnabilă?
Nu va încerca el să se infiltreze pe sub barierele creştine pentru a ului cu minunile şi revelaţiile lui pe cei mai habotnici credincioşi?
Cu alte cuvinte, se va opri spiritismul la graniţele ştiinţei şi bisericii creştine, sau va căuta să intre spre a lua conducerea "spirituală" a lumii?
****
"
-194-
"...fereşte-te ... de împotrivirile ştiinţei, pe nedrept numită astfel, pe care au mărturisit-o unii şi au rătăcit cu privire la credinţă." 1 Tim.6:20u.p.,21.
CAPITOLUL XVI. IA POETILE ŞTIINŢEI EI BISERICII CREŞTINE.
16.1- ŞTIINŢA MODERNA SI OCULTISMUL.
In vara anului 1974 douăzeci şi unu de savanţi eminenţi din lumea apuseană s-au adunat la Toronto pentru' a participa la testele şi seminariile conduse de trei spiritişti celebri.
Rezultatele au fost uluitoare, incluzînd posibilitatea stocării undelor unor

creiere "psihice" în banca memoriei computerelor, care ulterior să fie transmise creierelor "nepsihice" (nespiritiste) pentru a dezvolta percepţia extrasenzorialâ. Nu este aceasta vechea hipnoză (magnetism) aplicată cu unealta numărul unu a tehnologiei moderne, computerul?
Profesorul cercetător Brian Josephson de la Cam-bridge, cîştigătorul premiului Nobel din anul 1973 pentru cercetări psihice, la sfîrşitul "testelor" a declarat: "Ne aflăm pe marginea unor descoperiri care implică ... un nou fel de energie. In trecut savanţii "respectabili" -nu aveau nimic de a face cu fenomenele psihice ... acei savanţi "respectabili" ar putea să afle că au pierdut trenul." (Mathew Manning, "Veriga", pag.16, 1974).
"Savanţii vor descoperi, în sfîrşit, ceeace sălba-

ticii au ştiut dintotdeauna'^. (Stanley Krippner, -Cîntecul Sirenei", pag.244, 1975).
Dintre toţi profeţii falşi din lumea contemporană, care pretind a fi Dumnezeu întrupat, poate cel mai puternic este Sai Baba din India. Samuel H. Sand-weiss, psihiatru din San Diego, a plecat în India' să investigheze personal pe acest făcător de minuni. "Fără îndoială, scrie el, Sai Baba este divin. Mă uimesc ... ca un om de ştiinţă, raţional sa spună un

asemenea lucru. Eu cred că Baba este o întrupare a lui Dumnezeu ..., eu trăiesc în corp o experienţă de milioane.de ori mai extraordinară decît basmele copi-lăriei. Acum eu sînt conştient că lucruri ca magia neagră şi răul, îngerii şi zeii sînt reale ... După ce am văzut măreţia lui Baba, nu pot să fac altceva fiecî-t să accept deplin tot ce spune el ... Ieri, a venit un mare fizician atomist cu reputaţie internaţională ... L-am văzut pe acest om cu faţa la pămînt, la picioarele lui Baba." ("Sai Baba, The Holy Man ... and the Psychiatrist", pag.79-82, 1975)., Neopăgînismul şi alte forme de ocultism experimentează o dezvoltare explozivă mondială. Una din cele mai interesante faţete ale exploziei "psihice" este maniera în care ştiinţa şi religia se mişcă împreună, conciliind astfel secole de suspiciune şi animozitate reciprocă. "P*uterile descrise de- mistici în decursul secolelor sînt în prezent descoperite.de savanţi, dovadă că infrastructura lumii materiale este o vasta lume ne-substanţiată. Preoţii din vechime erau şi oameni de ştiinţă. Astăzi preotul şi savantul merg din nou îm-preună." ("Los Angeles Times", pag.14, 30 nov.1979).

"Războiul Stelelor", creaţie a cinematografiei a-mericane,nu ne spune atît de mult despre ştiinţa viitorului şi călătorii cosmice, cît mai degrabă este o

demonstraţie a forţei vrăjitoreşti pe care preoţii Voodoo şi doctorii în farmece o dovedesc a fi mai puternică decît tehnologia avansată. Literatura ştiinţifico-fantastică este, de asemenea, îmbibată de vrăjitorie (!) .
Prin diferite dispozitive şi tehnici oculte ca I Ching, cărţi de joc, tablele ouija, astrologie., hip-

noză, biofeedback, droguri psihedelice, yoga, meditaţie transcendentală şi alte forme de misticism oriental, omul modern caută să se "acordeze" cu Forţa misterioasă, despre care mulţi savanţi (!?) presupun că este elementul primar al universului. Dimensiunea nefizică recunoscută de mult de religiile păgîne este la urma urmei ceva mai mult decît superstiţie, este lumea ocultismului, a spiritelor!
Cercetătorii "psihici" din anii recenţi au verificat în laboratoare ştiinţifice existenţa forţelor nefizice care au fost totdeauna asociate cu ocultismul. Multe puteri misterioase, altădată "marca fabricii" vrăjitoriei şi magiei sînt puse în evidenţă sub control sever de laborator de către "psihişti" şi acceptate în numele ştiinţei. Ne aflăm în faţa unei contopiri accelerate dintre ştiinţă şi misticismul o-riental! Această tovărăşie ciudată pregăteşte lumea pentru evenimente fără precedent (?).

Dar este vorba despre o ştiinţă reală, ştiinţă adevărată, sau despre o "ştiinţă" care şi-a asumat numele de ştiinţă prin uzurpare, o ştiinţă pe nedrept numită astfel?
Cea mai redutabila barieră în faţa spiritismului a rămas biserica creştină şi aceasta atît timp cît promovează doctrinele întemeietorului ei!
Ce va face Biserica Creştină în faţa acestui val de ocultism? Este ea pregătită să spună lumii adevărul despre spiritism, sau va capitula în faţa atacului lui insidios?

16.2. *ao&NrnmA* BPSIHICA" IA USA BISERICIMR CREŞTINE.

Pînă recent, majoritatea clerului creştin clasifica psihokinezia, clarviziunea, experimentele extracor-porale şi alte fenomene "psihice" ca ocultism. Atitu-dinile, însă se schimbă.
In 1956 a fost înfiinţată "Societatea Spirituală de Frontiera" de către trei bărbaţi: Albin Bro - misionar, Paul Higgins - pastor metodist şi Arthur Ford - cleric şi medium internaţional. Era replica americană a organizaţiei britanice "Societatea Bisericilor pen-

tru Studii Psihice".
Obiectivul acestei tovărăşii dubioase a fost "sa încurajeze, în interiorul Bisericilor, studiul fenomenelor psihice legate de nemurire, vindecare spirituală

şi rugăciune". (Declaraţie editorială în "Frontiera Spirituală", voi.3, mai - iunie, 1958, pag.2).
Cu un consiliu executiv format din 24 clerici din bisericile metodistâ, presbiteriană, congregaţionalis-tă, episcopală, baptistă, această "Societate" reprezintă o organizaţie de avantgardă, urmărind înrădăcinarea principiilor şi practicilor spiritiste în bisericile creştine istorice.
"Conferinţa de primăvară" ,1958 conţine declaraţii fascinante. Conferinţa a fost ţinută într-o biserică baptistă din Chicago de către Hugh L. Cayce, care apăra reîncarnarea. "Ne aflăm într-un corp fizic ... O persoană psihic sensibilă . . . poate să treacă î*n împărăţia spiritelor cînd se află în stare inconştientă... Omul a fost creat să fie o fiinţă spirituală ... nu pentru pâmînt- şi nelimitat la pământ... el. a fost creat cu mult mai înainte de a veni pe această lume şi a fost prins de viaţa fizică într-^n timp comparativ scurt,. . . sufletul intorcîndu-se apoi la conştiinţa lui Dumnezeu şi în lumea spiritelor ... de asemenea, el poate să aibă memoria vieţilor trăite înainte de această viaţă ... există o lume de o gîndire mai înaltă, o supra Conştiinţă, un supra Suflet."(Idem, p.5,6).
Declaraţia este tipic spiritistă, reîncarnaţionis-tă, însă enunţată de

creştini, de data aceasta!
Reverend Dr. Edmond G. Dyett vorbeşte deschis despre "supravieţuirea personalităţii umane după moarte, despre viaţa de dincolo de cea fizică ... continuitatea vieţii individuale după moarte".(Idem, pag.8,9). Mediumul spiritist Arthur Ford declară: "Cînd explorăm facultăţile psihice, noi nu bîjbîim în ceva nou şi insolit. Noi încercăm să amintim doar oamenilor din biserici de ceva care a făcut totdeauna parte din Evanghelia creştină, dar a fost neglijat secole de-a rîndul ... mediumii nu sînt persoane unice ... Creştinismul a început cu fenomene psihice în experienţa ucenicilor din ziua Cincizecimii ... adevărata comunicare cu sfin-

ţii este între cele două tărîmuri ale vieţii ... Noi avem corp spiritual, tot aşa cum avem corp fizic... Cînd moartea ne eliberează de corpul fizic, noi ne ridicăm în acel corp spiritual. Aceasta înseamnă învierea trupului pentru mine ... Viaţa noastră continuă mai departe într-o continuă tovărăşie cu Dumnezeu" .-(Idem.,pag.9).
Această declaraţie nu se deosebeşte de a spiri-tiştilor declaraţi, însă uimeşte ca nu se deosebeşte nici de ale creştinilor din această "organizaţie!
Adepţii "societăţii" au editat, de la început, o-bogată literatură. Iată cîteva

titluri semnificative de cărţi: "Puterea vindecării prin credinţă" şi "Psihic şi divin" (Shaw Desmond); "Vindecînd mintea" şi "Percepţia extrasenzorială" (Dr. R.-Connell) ; "Către dincolo" (R.M.Lester), "Musafirii neaşteptaţi" (W.D. Stevens), "Supravieţuirea psihică" (Hereward Carring-ton), "Tu vei supravieţui morţii" (Sherwood Eddy), "Nu-i nimic ciudat!" (Ford & Bro),"Cercetarea Psihică" şi "Splendoarea încarcerată" (R.C. Johnson) ,< "Nemurirea - evidenţă ştiinţifică" (Alson J. Smith), "Tu vei trăi după moarte" (Sherman).

Toate aceste subiecte "metafizice" deşi sînt mî-nuite destul de voalat totuşi evident ele reprezintă vederile spiritismului autentic. Din sumarul Conferinţei anuale de la Chicago (1961), vom reţine patru declaraţii prezentate de revista "Frontiere Spirituale":

1. Dr. William H. Leach, presbiterian, vorbind despre cercetarea psihică în biserică ... atingînd spaţiul extraterestru şi omul interior, percepţia extrasenzorială şi comunicarea psihică, raţionează:

"Dacă doi oameni pot folosi telepatia pe pămînt ... atunci comunicarea celor vii cu Ceice supravieţuiesc morţii trebuie să fie posibila ... De aceea eu cred că biserica are nevoie de mai multă cercetare psihică în domeniile rugăciunii, vindecării spirituale şi comunicării psihice. Nu va

fi o bătălie uşoară, dar în final acestea vor intra în gîndirea b.isericilor" .
2. Medicul John W. Aitken afirmă că "comunicarea cu spiritele este ppsibilă". După ce a asistat la comunicările avute de Ford cu "partea cealaltă" el a spus că "evidenţa psihicului are implicaţii uriaşe pentru

toate religiile ... aceasta probează că omul este de natură spirituala şi că moartea nu înseamnă sfîrşitul vieţii '. .. Sînt recunoscător spiritiştilor că între-ţin această evidenţă vie de-a lungul anilor".
3. Metafizicianul George C. LeGross, vorbind despre "rugăciunea metafizică" şi ajungerea în "Oceanul lui Dumnezeu", afirmă candid: "Lecţia noastră- imediată este să ne mutăm în lumea spiritului şi să ieşim din cea materială. Cum poate cineva să se îndoiască că adevăratul eu, eul divin al omului nu contiunuâ să trăiască după aruncarea corpului fizic? Mulţi dintre noi avem această convingere bazîndu-ne pe experienţele psihice, care pentru noi constituiesc dovada suficientă a continuităţii vieţii".
4. Inginerul John R. Haile a declarat ca "ne aflăm pe pragul unei mari ere noi ... dacă sufletul omului are probabilitat&a de cincizeci la sută să intre în el însuşi!" Nu vi se pare că aceşti buni creştini devin ecoul celor doua minciuni milenare

din Eden?
La Conferinţa anuala din 1962 Rev. Roy A. Burk-hart s-a referit la "experienţa pe care în mod eronat noi o numim moarte".- "0 credinţă mai mare decît viaţa" va vedea moartea ca "a treia naştere", "următoarea dimensiune". (Idem, voi.7, nr.5, pag.3). învierea lui Hristos la Paşti este considerată proba că "moartea este o minciună". (Idem, pag.4). Iată cum'"Frontierele" spiritismului s-au mutat adînc în bisericile creştine. Lumea religioasă este supusă presiunii "psihice", fiind literalmente măturată de ocultism şi spiritism.
In 15 iulie 1962, Frances Dunlop Heron, scriitor şi editor creştin, a scris un articol intitulat semnificativ, "Ciocănitura psihică la uşa bisericii", ates-tînd convingerea crescîndă despre nemurirea sufletului.
Grupe de astfel de "cercetători" creştini privesc Biblia ca o înregistrare a comunicării om-Dumnezeu prin percepţie extrasenzorială; mulţi alţii au aptitudini spiritiste, "puţind deveni mediumi ... capabili de comunicări cu spiritele descarnate". (Associated Church Press, 15 iulie 1962)., Atenţie, aceştia sînt creştinii Bibliei! :
rt t3 O Cu 01 f»
3 H-il Cu 3* rt) P<
O
P-

P>
l-s
fD
O
fD
ro (t) oi tJ
P-
3
ia
l"! H
0)
o rt>
o
-i p-O (l)
Cu H
H. rt) P>
tu
O
fD'
l-[1] Hi
CU (D
rt fD
H rt C *H* P- P
a c
3 3 fD N
a, c
- *C fD O P-
li
3 O £U fD H,. O
0>
tr n 3 fD
P-
3 & D fD

c
l 0)
H
fD fu 01
< *O* O li
li
li
rt!
cn O rt
P- fD P-3
rt -oi oi
p- P- fD 3
*0 O &
fD fD
CD ti li-
pit Oi p-fD fD pi < .••
H fD Tt 3 D P- P- fu O O CD CJ<
O rt 3 *T3*
N rt
O P-
ti O
P- P-
Cu -pJ
fD *m*
. fD
P> M
3 01
fD
tr *<
P-
cn O
fD *H*
fi (D

p- &
O rt! P-
M O
fD CU<
O &
li fD
fD N
-CD <
rt O
P- (-1
3 rt
rt) fu
ti fD < rt) 3
O Di
fD P-«01 O
P- Cu rt
ti fD
fD
O *Cu*
c
3 O fu t) -0) H-
PJ
< P-N
1-1.
C
3
rD
fu
fD -
p- D Di li
ro o
3
M fu(-rt fD H

■01 rt
C fD
O Cu<
CD 3
P- P-
tfl
cu ro
rt O H
P-.
O
ii fD -CD
rt
P-
3 P-
t
i
<f
D
CC
uU
a
v,
cf
D
ci
i
CC
D
f
D
H-T
I
1»

1r
) r
P
-
Cr
o
0H
.
3
Mf
I D
HX
.
t r
i t
3 ti Cu Cu li CD
fD fD
fu 3
I
P> 3.
fu n
fD
CD
rt
fD
!a
>i DJ O I
rt fD
fD
fu rt p-Cu
li =
cu ia
l_J. CD fD P-CU 3J N P-CU' O fD

Ti = fD . •
o *a*
ii i-i
fD
•CD a
rt rt)
P- CD 3 O p- ii
P-
CD fD
cu<
I *0 -CD (D
Di CD CD £
N cn <
O O H Cu
CD *a
fD
c 3
rt 3 fD
ti -03 H- fu Hi 3 fD Cu 3
CD "CD
P- P-
tr p- H;
o 3
fD O
c
fu
ii CU 3 Z PJ O
3
-CD
H IT3 3 CD P-H 3[1] UD P--O O ~J fD
•3 P-
f <
D

f
D
Cl
i
H C
^ D
C P
U-
t r
i t
t
<
H ^
>
3
P
)
H 3
>
3
r C
t
P C
>u
q H
,
T r
3 t
P- fD
3 CU Cu
ti =
fD O
Cu ti CD

fD -CD
X rt
*a H-
fD 3
ii 3
H- H fD
3 -01
-rt H-fD
M 01
O C
ti I
t3 ti O Hi fD 0! O ti C
fD t) H-CD O O
ia
CU M P-Cu 3
3 O M
rt
o
3 .
« fD H CD fD
D. fD
H- tj ti
CU 01 H-
ti H- O
3" H-
= O O = O =0
cr 3
fD 01 H- CD CU
li O fD CD CU CD fu ti

rt fD
p. fu
N

Di CD O
fD Cu C Tt N
H- Cuc :
3 01
C *0 1)
rt H H CU' H-
Di -rt
fD ii
I
rt *C* fD 3 H D
CD ta CD *a ti CD
C "
ii
H-
rt fD H fD
fD ti
PJ rt p-
fD CD 3
CU
O (D rt
CU X fD
cu cu "a
H n t(
Q H-
li 3
fu 3
cu a
o
Cu ti
Oi
CU CU H ti
3 rt H- O rt cu rt Di fD fD D fD 3 0 3
H-3 = Cu fu Tt

a K
fD ti O 3
"CU< O
O
0) rt O
ii oi
fD rt) ii
w H
CD O
ti H-
0! H
0 = 3
CU -CD
M H-CUt
= 01
- Cu;
C rt
p» -CD
3 rt Di H-3
CD
■CD CD rt •
H-
3 Tt
fD
H-
CD
ta
H-
ti H-rt
e
Cu H *i CD D.
fu fD CD
01 px

a
CD N <
0
rt
fD
cr
H-01 fD I
w 0 o
H-rt) rt
fu fu
rt oi
rt> O
fu_ px
" ta
Cu ti
Hi 3
c« n
o p-
c *a
rt H-
C
Cu |_i
Di
rt) D
a CD
Tt
H- = 0)
H> C
3 I
CD X
»a
CD ti H-CD 3 -rt Cu
3 H-01

rt
H-O C*
H>
3
H-3 rt fD l'
px rt PJ H-
Cu
*a
CD »"
O px
Cu rt oi
rt p C
H- 3 ia
3 -rt ti
01 P- fu
'<
Di H> H-
CD 3 CD
-rt
3 ti P-
Hi O ti
3 fD
0 CU
<
fu O
ti
fD
Di O D. O
rt co .O. fD O -01 p) O P-
X C
CD H
oi c
> p-

rt) PJ
CD P> rt 3
ii fD "& fD fu
P> 3
CD fu fu
CD
= a
C/l P-O ti
n p-
P- rt CD P-rt oi
ii p
n fu cu
3 fu
rt :
CD O
O
3
C 3
O W
p- tr o
tr
ii
p- p-
rt O
rt) PJ P)
3 3 ti.
a
tr[1] O D iQ CD
0
l
3 Ci p-P) O
px 3
•rt C

C -01
P)
&
H-0) CD H P-I
3 0 P) p^ pj ti P- C rt P- CD
in - -
p- p> p) ti 3 *C*
P- 01
rt fur Hi
d O
Cu Cu CD
H ia rt CD 0
un ia
Pl(l l»
rt) C -CD
CD O Cu px
o .o. *c*
fu ti CD CD (D
t-i CD O
<X5
fu
3
P-
N
tr] fu
ti -rt
Cu P-
3 CD
O
(D Ol 01 ta P-D ti *C* P-3 rt H P-O 01 *C rt
ca ' rt C D P-
Cu > rt C px rt O CD P, CD P-ti
fD

(_, H.
i-d ti O 3
rt O P I
P) p-3
HI ta ■ o
oi ii rt I
0) rt
C oi
Di oi ta
p- rt P'
p- *C* ti
a, p-
V P- rt
oi p- CD
p- M
3" *a fD
P- 01 =
O P- •
O 3".
i P-
- O fD
CD = X
ta -oi
H P-
o
cu =
rt r/i
p> O
3 I Di
fD_ *C*
CD P) a
' P'
> ti rt

D^J,t) C O ti P-. p-rt O Cu CD O ti pi 3 Ci) (t pi rt
px ia ti
O O P-O Px 3
p-
pi fu 3
►i P- oi
cu cu ro
C 3 H
O ti
ro i
cn ro ti o
3
Cu 3 p-3 ft
ro
-01
rt
ro
o
px
ii
fD
uq
p-
3 P)
< P-O
rt O
ii P-
fu
px
3 P> *C* 3 CD
O CD ti PJ O H C P-ti
p- ia ti
ro

o ti
CD XD
rt p-3 fD
O D C O
p-rt
fD ti PJ rt
c
ii px
p> 3 01
ta p-
p, p-
rt P-
CD
rt Px
i
to O O
I

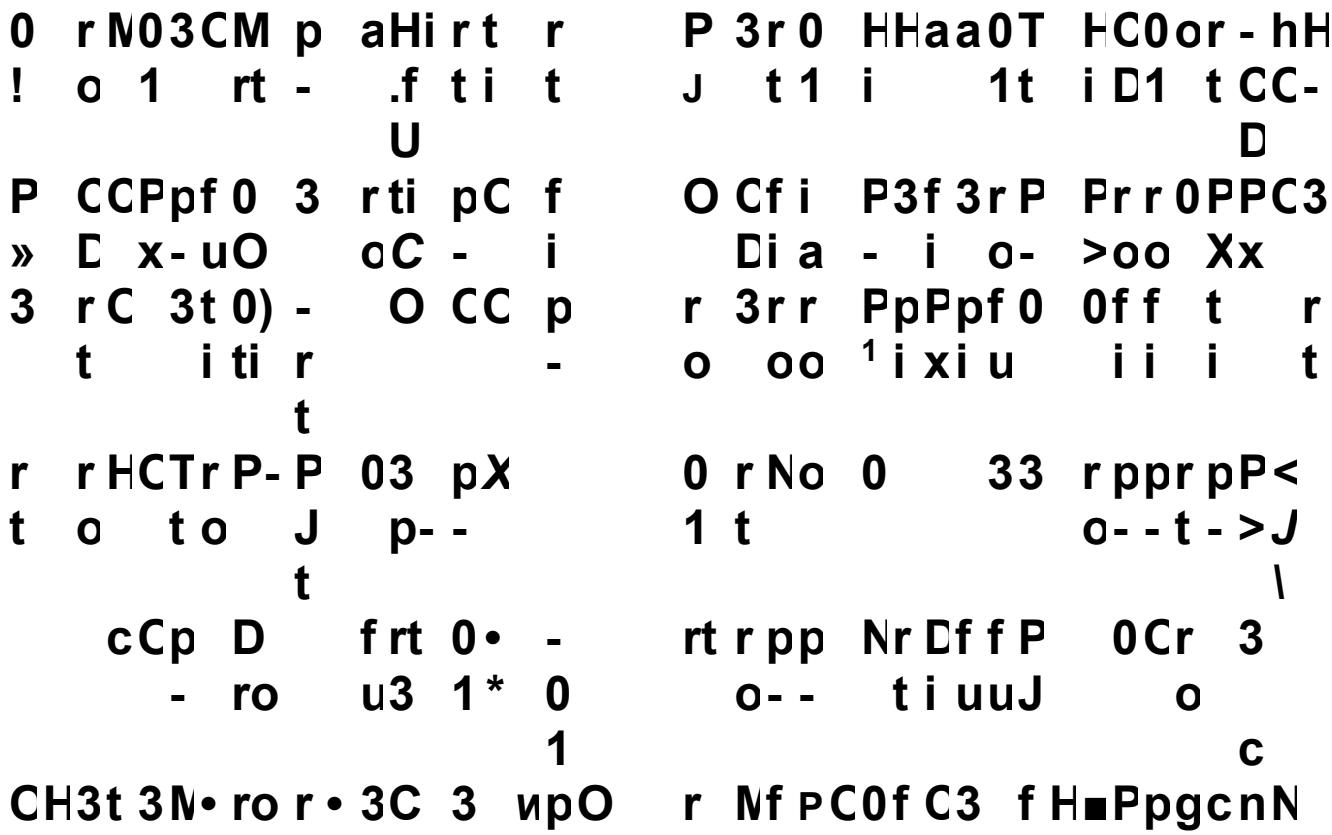

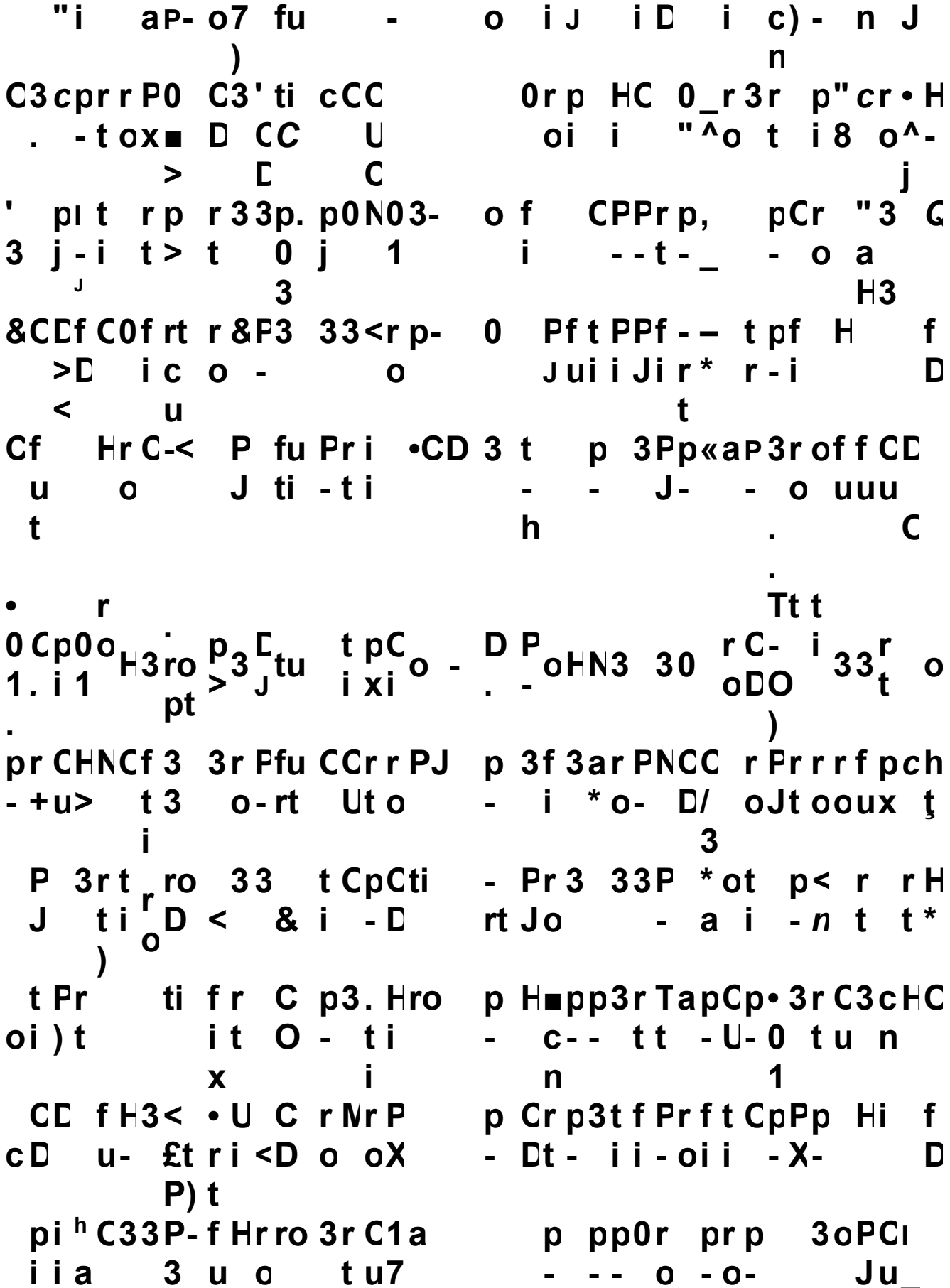

t)

_
J

0r Ppp j r PC0 r C Cro P - 3C3t a i r H0cr op 0C
3 r o o- - t XDti t ■ > 0 i at 1no i 0J
1

pD0cC• ro C rP Pi rP 3 Ppf r p3Hr p3r 0a 3r H 3
-. 1nu1 tx Ji t J --i o- i o- o oi f
i -< D
1 *
- &^

MCf p0PC3 t a•- MPpt C Mr 3p0f 3cp oi 0P Pţ
Du- 1- DC i J- i D o -1u nj i 1" x£
u]

l t r Pt c f r 3 3[*i r P0- c r r 3i opr r r Ci i
_ r t Ji uo C l. o J ct t o _ - ott n
i D X n j
. .

C DppTc0 3 o 3Cr 0 P t r p3pf c30f r f po3H,
=i - xt nO ta Do LJ J i t x >ui i o u- '-
. - t

f f pM P3H f r 3 3r f >fa 3 C p P3f t Ht r r 350f r 4f
uu- - ro ut ro t i Dr D - J - i i ot "1ut ^D
> .

3 r i Hro 3t p p3r t 0 3 3t 3r r Pf p• f pp3 o
o- < i x - oi a ot xu - 0u- .
< t O 1 3
-
i

CCp CP–fu r C p- r "r Pii PX r r 03t t f r r r 0p t ■
DD- > fu t t Ct x F« fa oo) r i ut t t 1j a0
1

PC3- t 3k ti p O (r 3tr -rt f 3. r t p r <f pr r r pPpHo
- D 'i a - P Do i t i - o u- ot oj J -

guri la misticismul, orientul, la vrăjitorie - vechea religie a popoarelor - care se afirmă viguros si creşte vertiginos..

In timpul ultimului sfert de secoî s-a

produs o transformare fără precedent în conştiinţa lumii vestice şi aceasta va avea un impact în anii imediat următori.. Culte şi subculte oculte cu sutele au răsărit aproape peste noapte, ca ciupercile după ploaie. Scientologia, psihosinteza, controlul mintal Silva, Arica, Biofeedback, Misiunea luminii divine, Fantezie ghidată, Societatea internaţională a conştiinţei lui Krishna, Eckankar, Ananda Marga sînt doar cîteva nume.

Deşi denumirile purtate sînt variate, exotice şi pretenţioase, deşi terminologia cu care operează este sofisticată, fiind împrumutată din religiile clasice, psihologie, fizică modernă, astronautică, cosmologie, scienee-fiction, totuşi se constată o surprinzătoare unitate!

Mulţi observatori serioşi cred că "această conştiinţă mistică în creştere poate să aibă ceva cu zilele de apoi". (Brad Steiger, "Dumnezeii Vărsătorului", pag.222, 1976). O investigaţie extensivă în mai multe ţări descoperă întîmplâri supranaturale similare în vieţile oamenilor care nu s-au cunoscut niciodată. Aceasta indică o puternică probabilitate ca o singură minte genială să se afle în spatele tuturor scenelor şi sa orchestreze explozia ocultă contemporană. Cu cit cineva sapă mai adînc, cu atît evidenţa devine mai clara că la lucru se află

aceeaşi minte maestrS care are patentul falsurilor originate în Eden, ale nemuririi şi divinităţii omului..
Este aceasta o ipoteză nefondatâ? Este nepotrivit şi periculos a crede că inteligenţele umane sînt singure în univers şi că fiinţele superioare, în ca-zul în care există, ne-ar fi binevoitoare. Este posibil ca alte inteligenţe să poată funcţiona în dimensiunea spiritelor, fără a fi legate de corpuri fizice. Domnul Hristos a recunoscut în Satana pe "stăpî-nitorul veacului acestuia" (Ioan 14:30), care este judecat şi dat afară din ceruri. (Ioan 12:31; 16:11). Dacă entităţile nefizice, ca demonii, există în dimensiunea spiritelor, ei vor fi nedetectabili chiar

pentru cele mai sofisticate instrumente fizice. Dar dacă conştiinţa umană este o joncţiune între fizic şi spiritual, atunci, în anumite condiţii, fiinţele ne-fizice pot emite sunete, imagini sau alte semnale de contact cu noi şi chiar să manipuleze creierele noastre.
Stările alterate de conştiinţă induse prin droguri, meditaţie orientală, hipnoză, transă mediumati-că, moarte clinică ... deschid uşor uşa pentru control şi manipulare. Intr-o anumită stare de conştiinţă,spiritele pot "poseda" fiinţele umane pentru scopurile lor, tot asa cum un hipnotizor îsi controlează subiec-tul.

Există considerabile probe ştiinţifice că spiritele asigură inteligenţa din spatele fenomenelor "psihice". Evidenţa parapsihologică arată că există entităţi nefizice. Conceptele orientale" de Karma, reîncarnare, realizare prin sine,' maya şi unitatea omului cu tot universul au căpătat acceptare aproape generală. Toate acestea duc la supunerea raţiunii şi urmarea orbească a cultului Satanei. Este manifestarea modernă a vrăjitoriei! •■'
. '■',•'
Bisericile creştine istorice sînt măturate de valul conspirativ al "mişcării erei noi",, creierele credincioşilor fiind literal'spălate şi condiţionate pentru a fi manipulate în vederea unui plan ascuns de viitor imediat (!)-..
*
Este evident că s-a făcut un pas mare către o nouă religie universală care ar putea să fie mijlocul de a uni întreaga lume (!) sub anticristul care urmează sâ apară.
»•**** + ** *
-204-
"...Vai de voi pămînt şi mare! Căci diavolul s-a pogorît la voi, cuprins de o mînie mare, fiindcă ştie ca are puţină vreme." Apoc.12:12
CAPITOLUL XVII. ANTICRIST! 17.1. ANTICRISTUL ORIGINAL.
In esenţă, oricine se opune Domnului Hristos este anticrist (de la grec. anti =

contra, în locul; Hrist = Hristos, cel uns). Primul care s-a opus lui. Hristos în universul lui Dumnezeu a fost heruvimul Lu-cifer, devenit Satana, aşa că el este anticristul original. El se află în război declarat cu Dumnezeu-Fiul.

Biblia descrie în termeni neechivoci statutul de creatură privilegiată pe care 1-a avut Lucifer la tronul universului, precum şi căderea lui: "... ajun'-seseşi la cea mai înaltă desăvîrşire, erai plin de înţelepciune şi desăvîrşit în frumuseţe. Stăteai în Eden, grădina lui Dumnezeu ... Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfînt al lui Dumnezeu ... Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua cînd ai fost făcut, pînă în ziua cînd s-a găsit nelegiuire în tine ... Ţi s-a îngîm-fat inima . . . ţ-i-ai stricat înţelepciunea cu strălucirea ta ... ai păcătuit; de aceea, te-am aruncat de pe muntele lui Dumnezeu şi te nimicesc heruvim ocrotitor" (Ezech.28:12 u.p.~16,i8).

Cazul lui Lucifer este o dovadă că nici o creatură nu se poate considera imună la păcat. Ingîmfarea

inimii, mîndria generează totdeauna păcat, face victime. Planuri ambiţioase au fost întocmite de acel creier genial pentru a răsturna pe Creatorul universului din poziţia Sa de conducător al lumilor: "Tu

ziceai în inima ta: "Mă voi sui in cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi şedea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei; mă voi sui pe vîrful norilor, voi fi ca Cel Prea înalt". (Isaia 14:13,14).

Lucifer a fost prima creatură care a rivnit la tronul universului şi pe care a vrut să-1 ia prin u-zurpare; el voia poziţia Domnului Hristos, nu caracterul Lui! Lucifer nu. s-a limitat la dorinţe, ci a făcut planuri şi a trecut la acţiunea armată: "Şi în cer s-a făcut un război. Mihail şi îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Şi balaurul cu îngerii lui s-au luptat şi ei, dar n-au putut birui; şi locul lor nu li s-a mai găsit în cer. Şi balaurul cel mare, şarpele cel vechi, numit Diavolul şi Satana, a fost aruncat pe pămînt; şi împreună cu el au fost aruncaţi şi îngerii lui". (Apoc.12:7-9).

De unde a avut Satana adepţi, de unde avea el îngeri? Tabloul precedent aduce informaţia necesară: "In cer s-a mai arătat un alt semn; iată, s-a văzut un mare balaur roş, cu şapte capete, zece coarne şi şapte cununi împărăteşti pe capete. Cu coada trăgea după el a treia parte din stelele cerului şi le arunca la pămînt". (Apoc.12:3,4).

A treia parte din îngerii cerului au fost cuceriţi de sofismele Satanei, iar ei se află toţi în lumea nevăzută a planetei

noastre. Păcatul a făcut dintr-un heruvim ocrotitor, purtător de lumină (Lucifer, fiul zorilor) un diavol (gr. calomniator), Satana (ebr. adversar) , un balaur! Ciudată şi ireversibilă metamorfoză! Zguduitor adevăr!
Satana, însă, nu lucrează în mod direct, nemijlocit, ci se foloseşte de sistemele, de pîrghiile organizaţiilor omeneşti (state, biserici, guverne, 'instituţii, persoane).

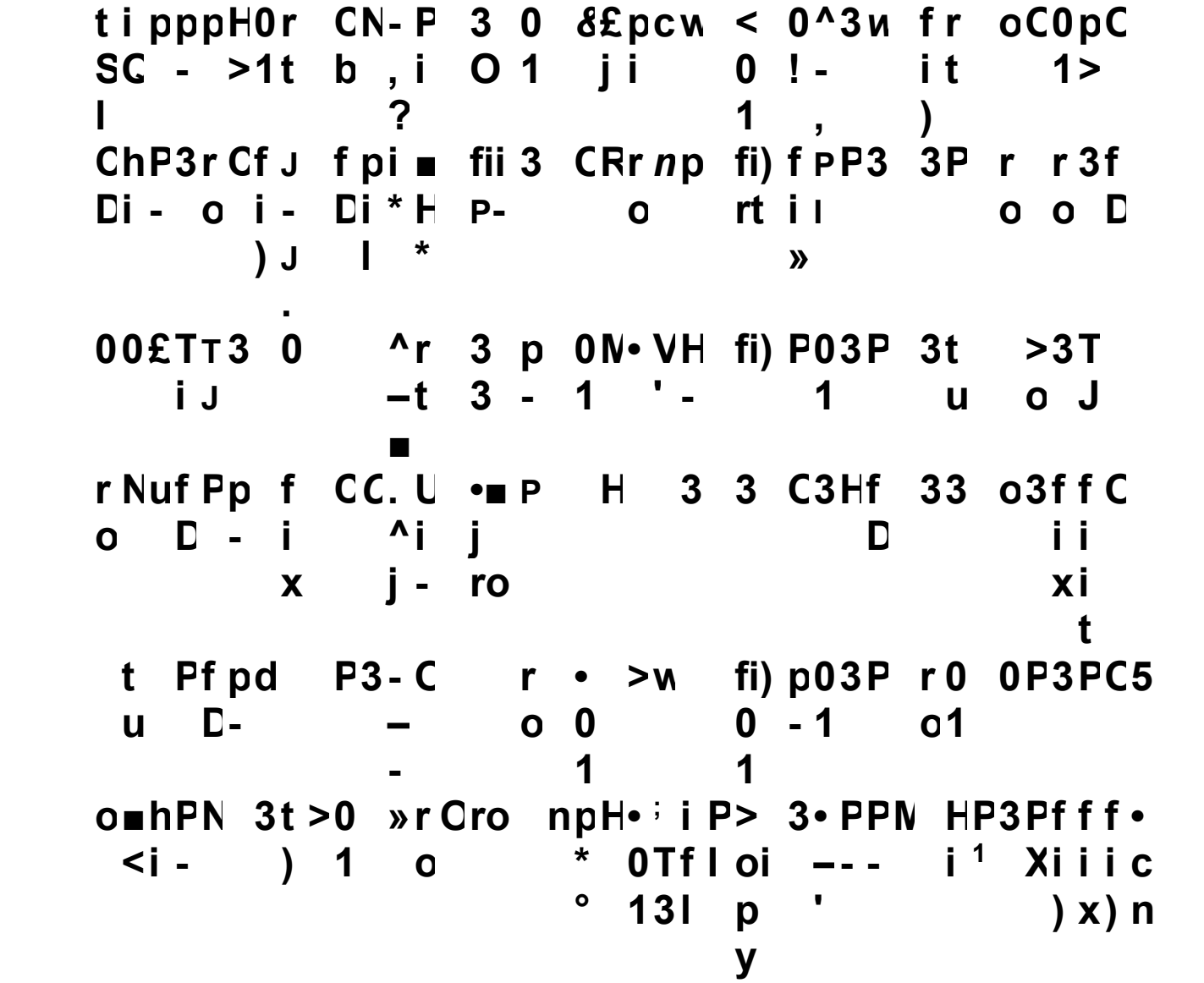

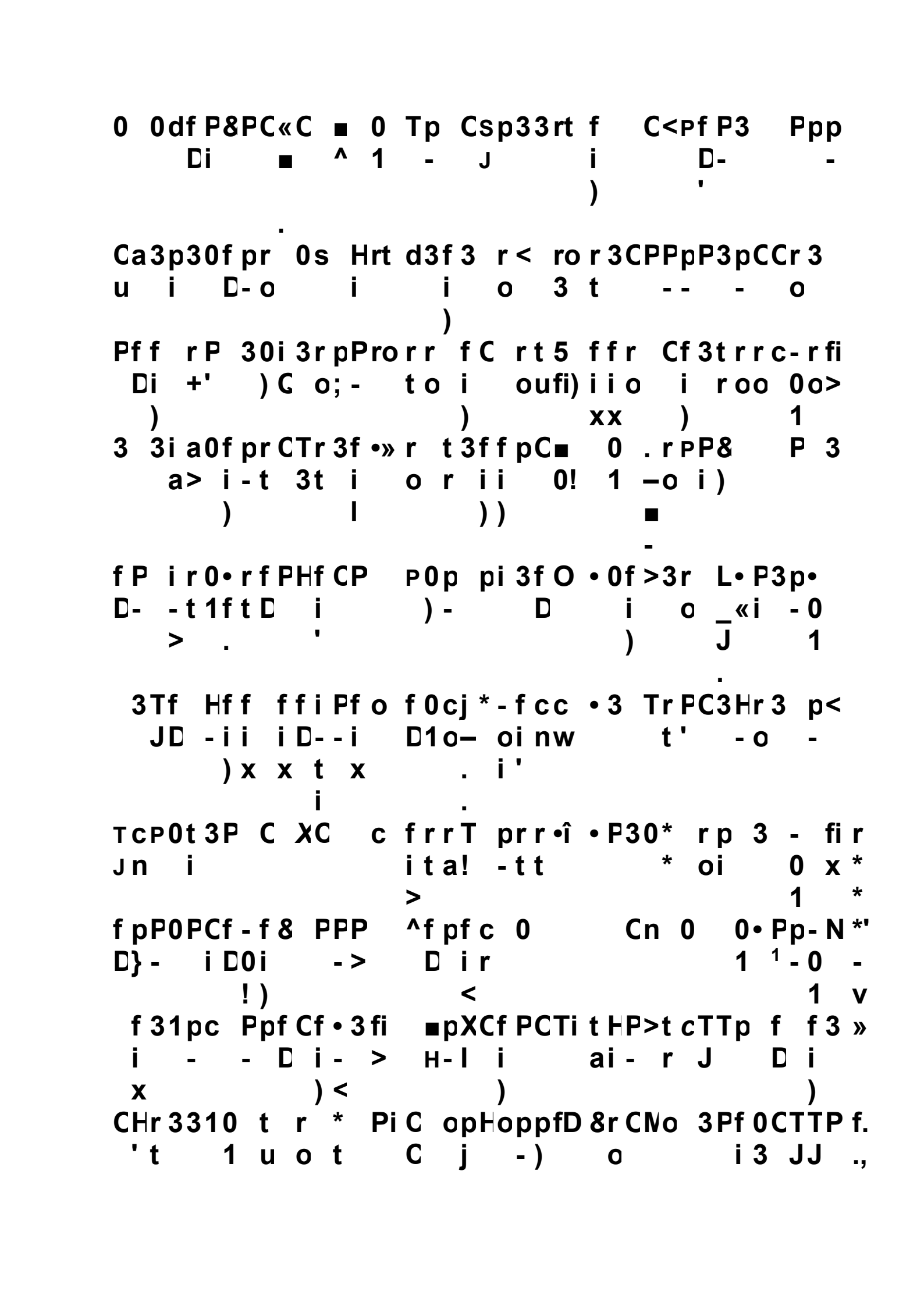

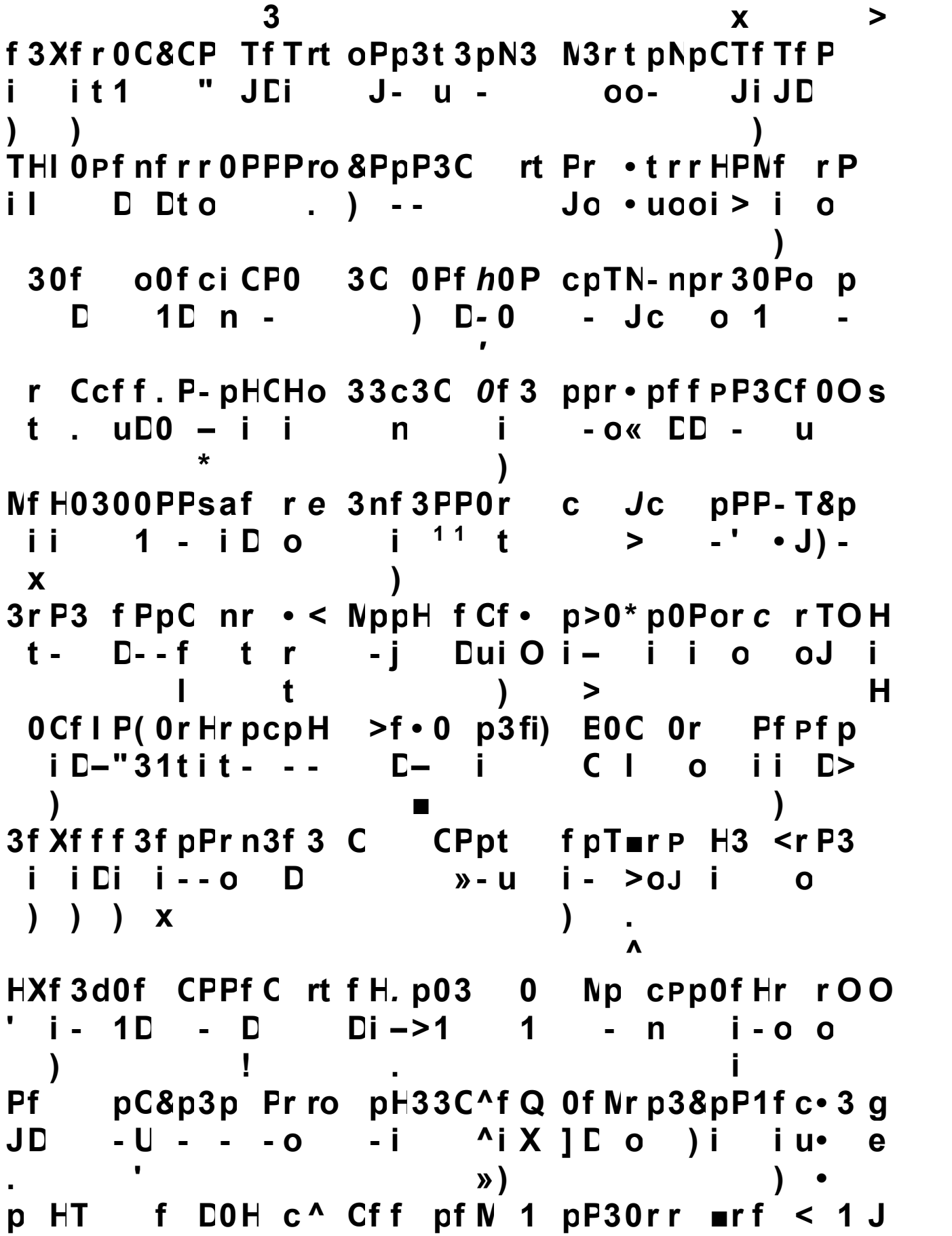

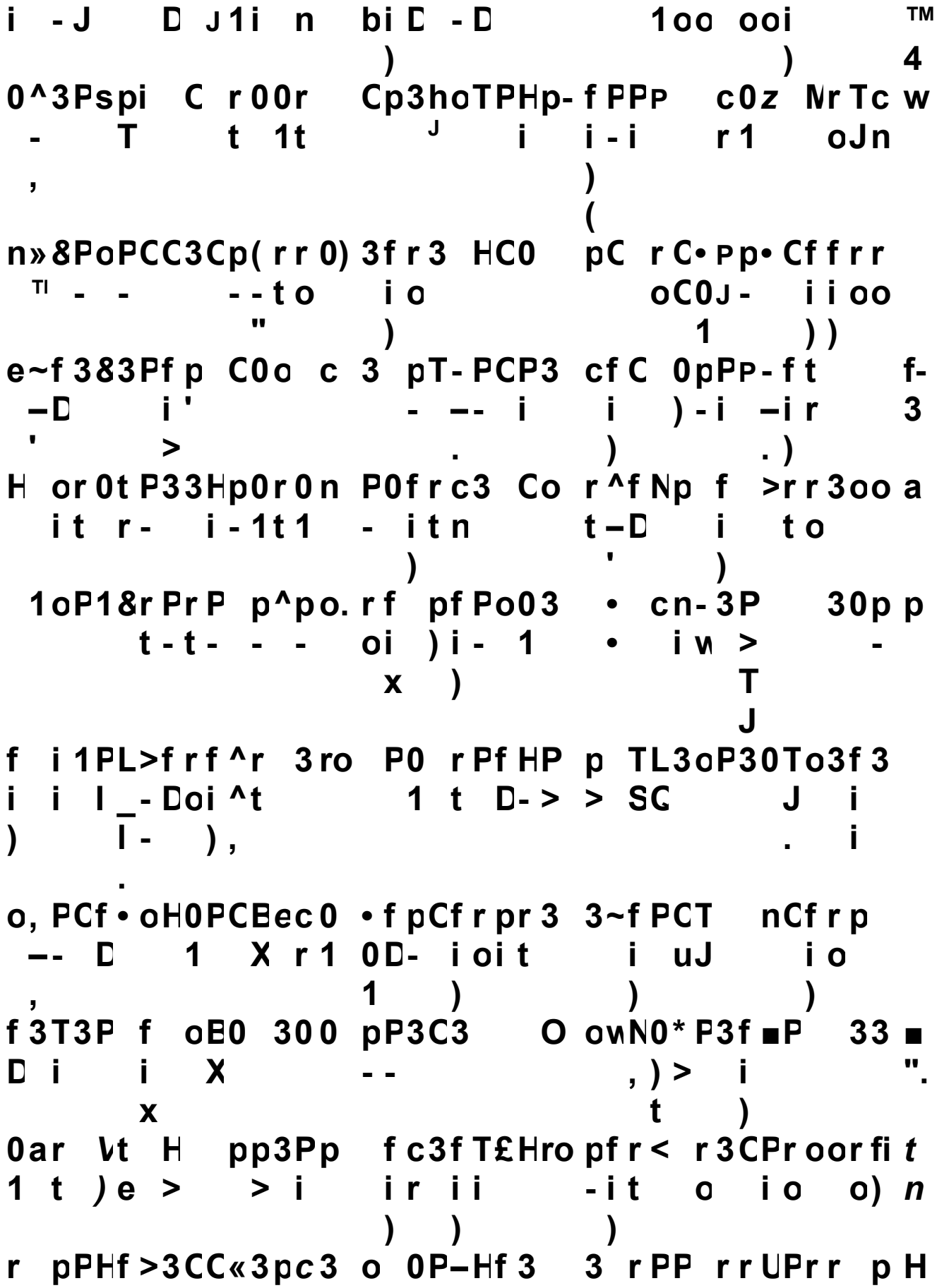

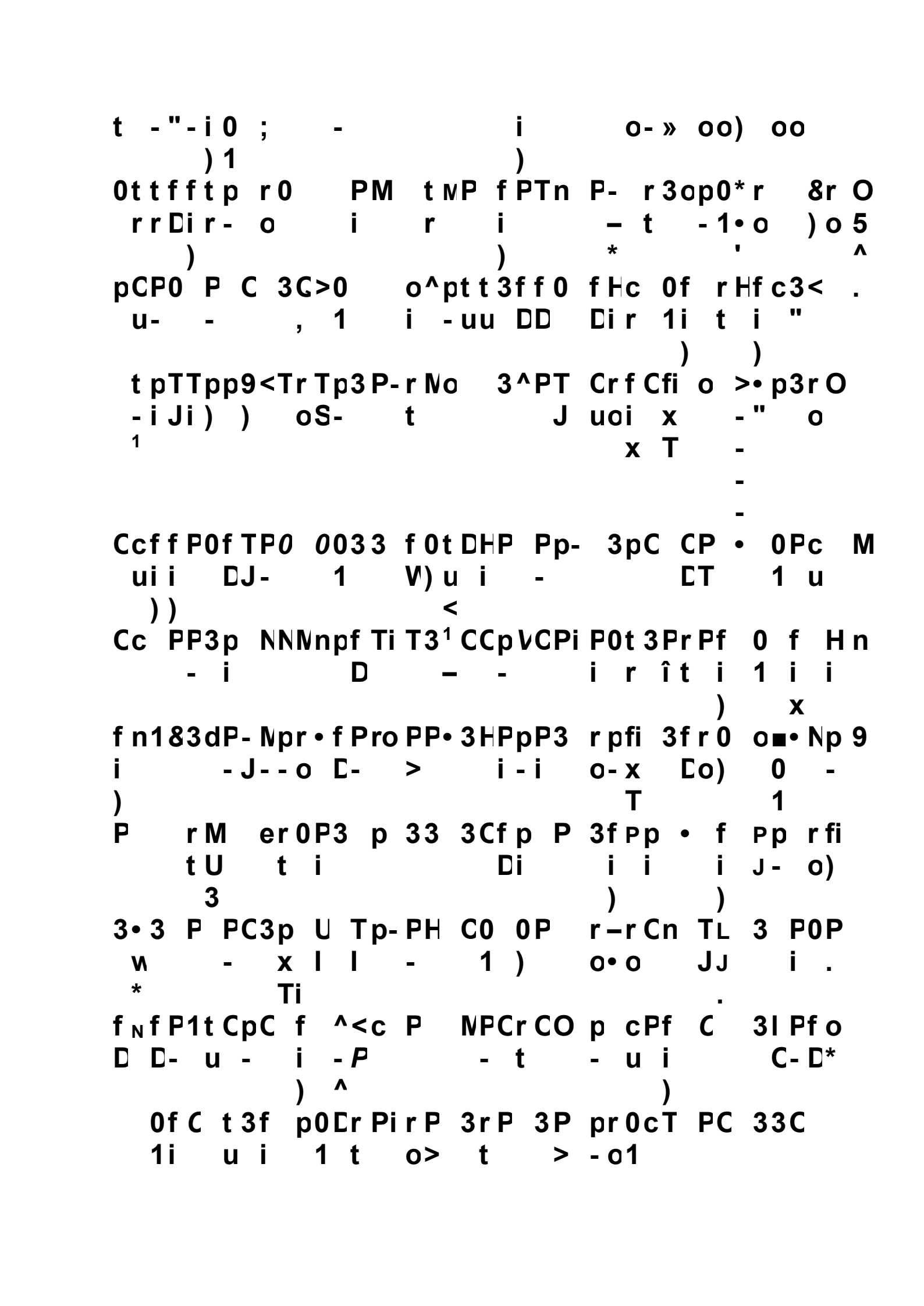

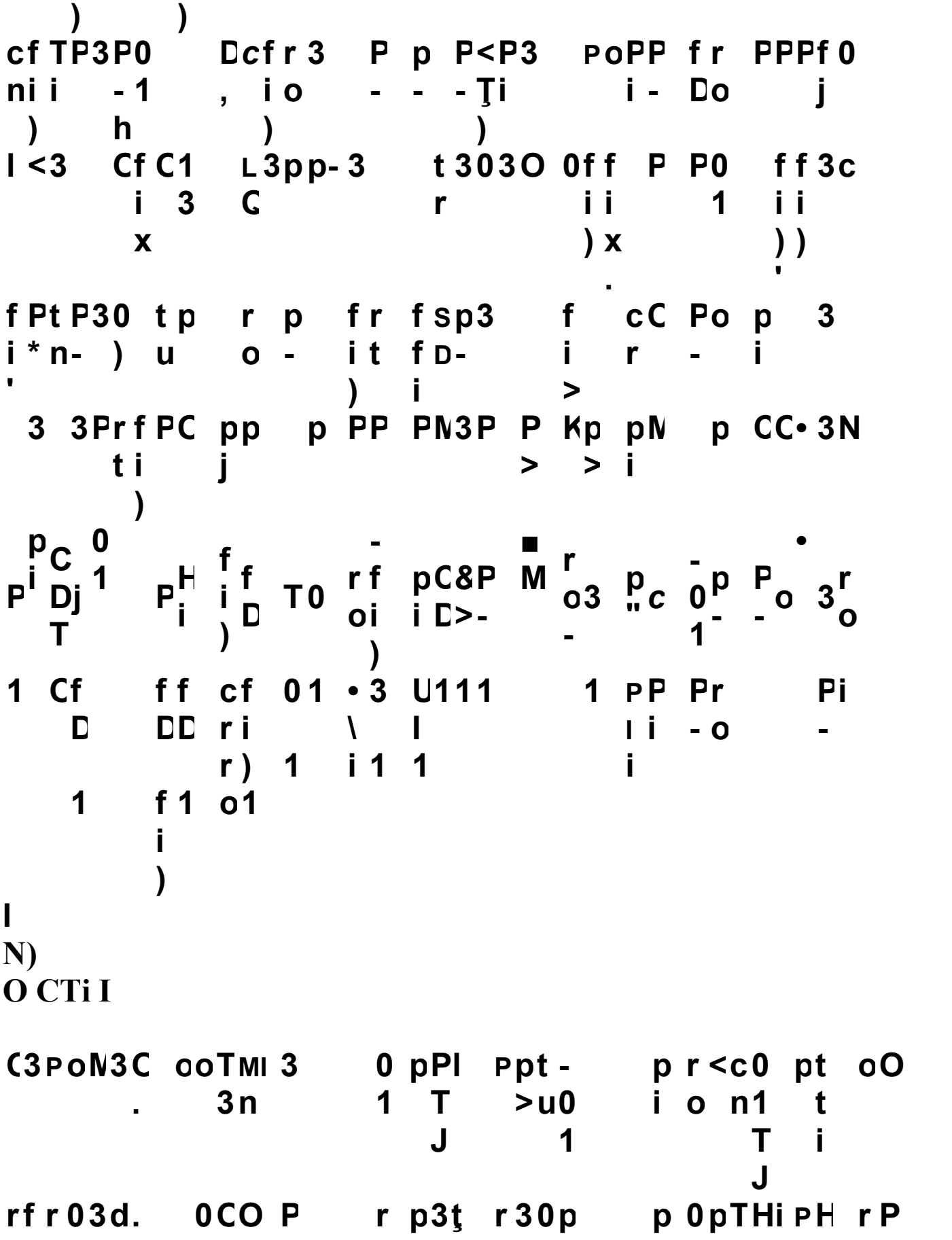

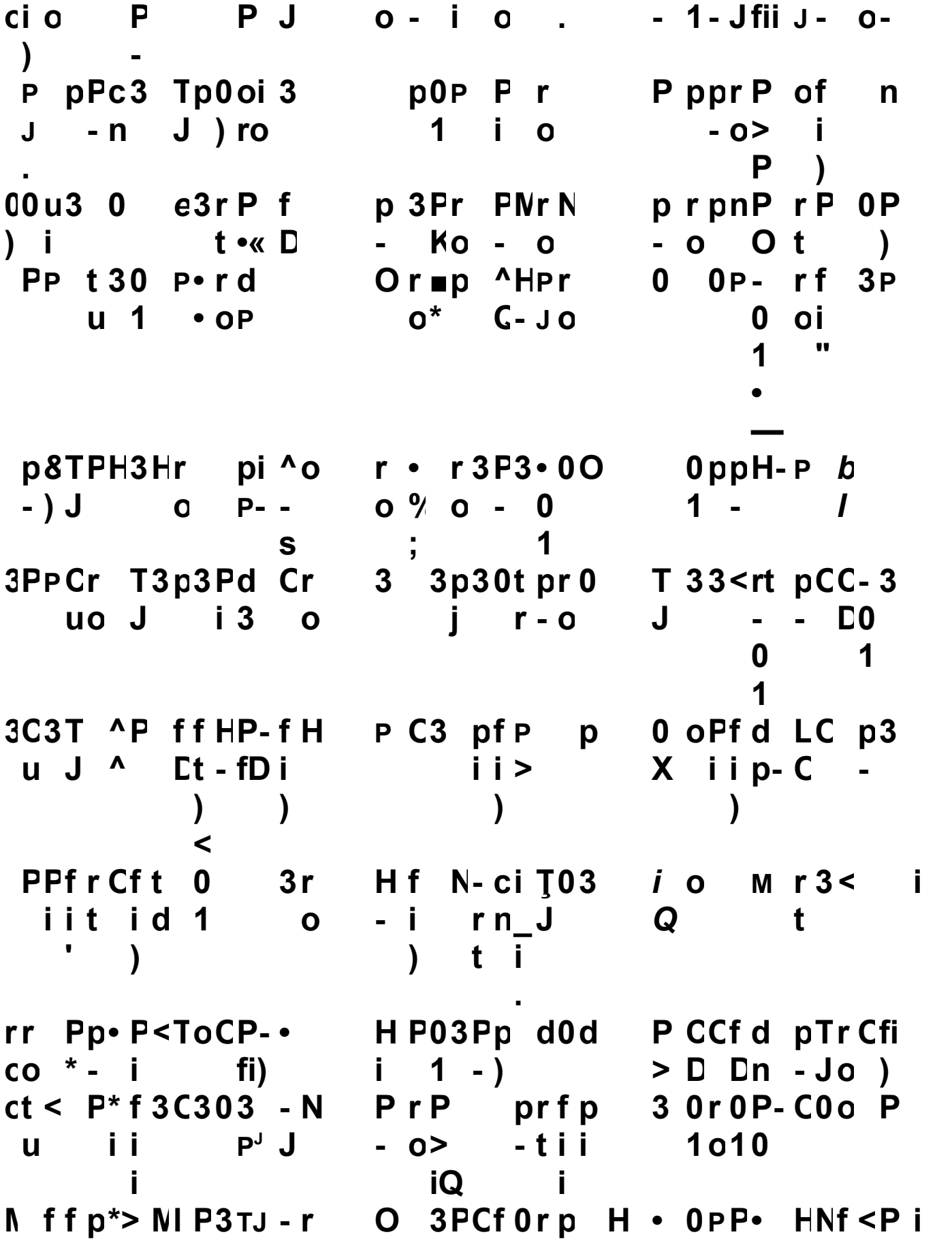

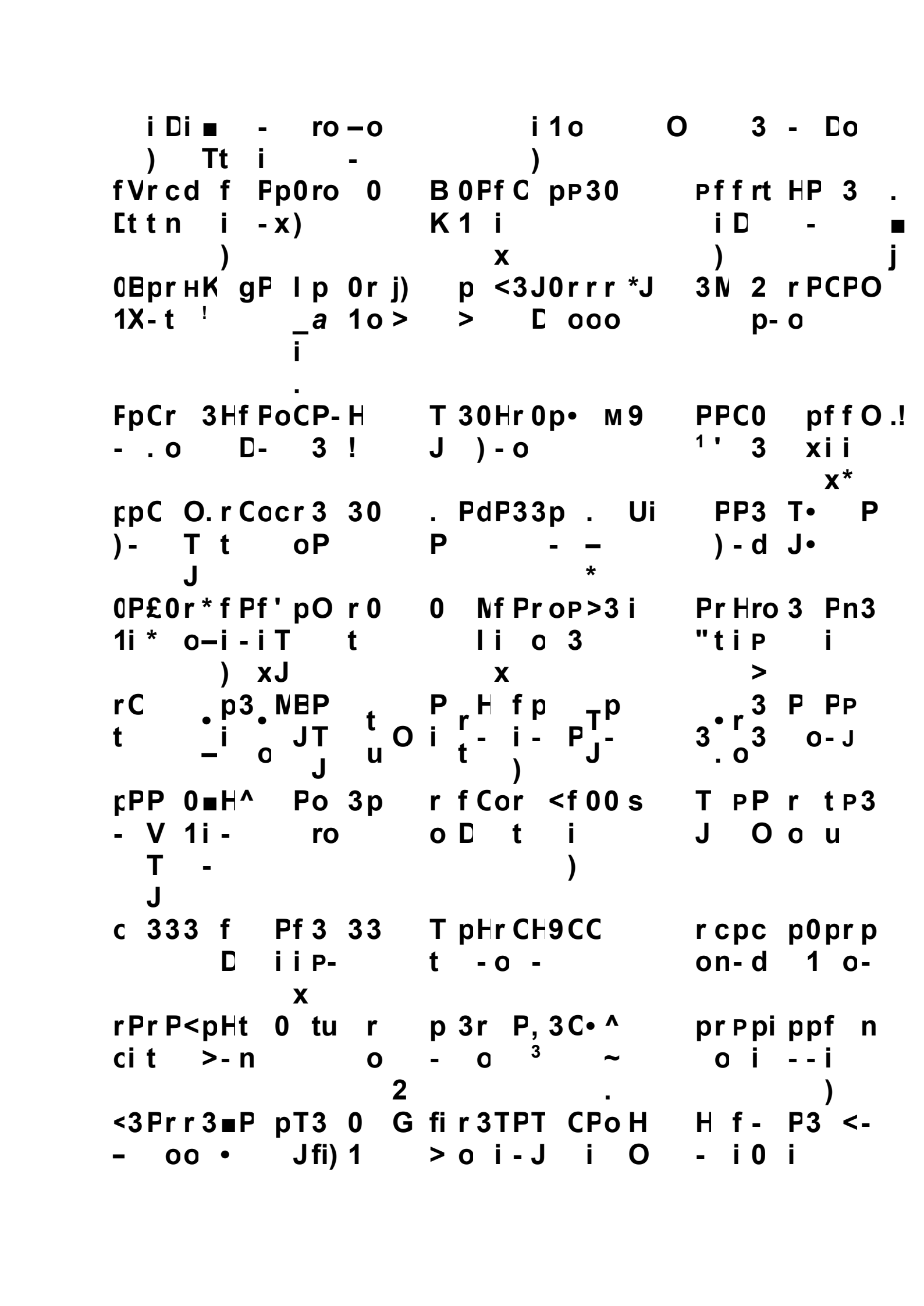

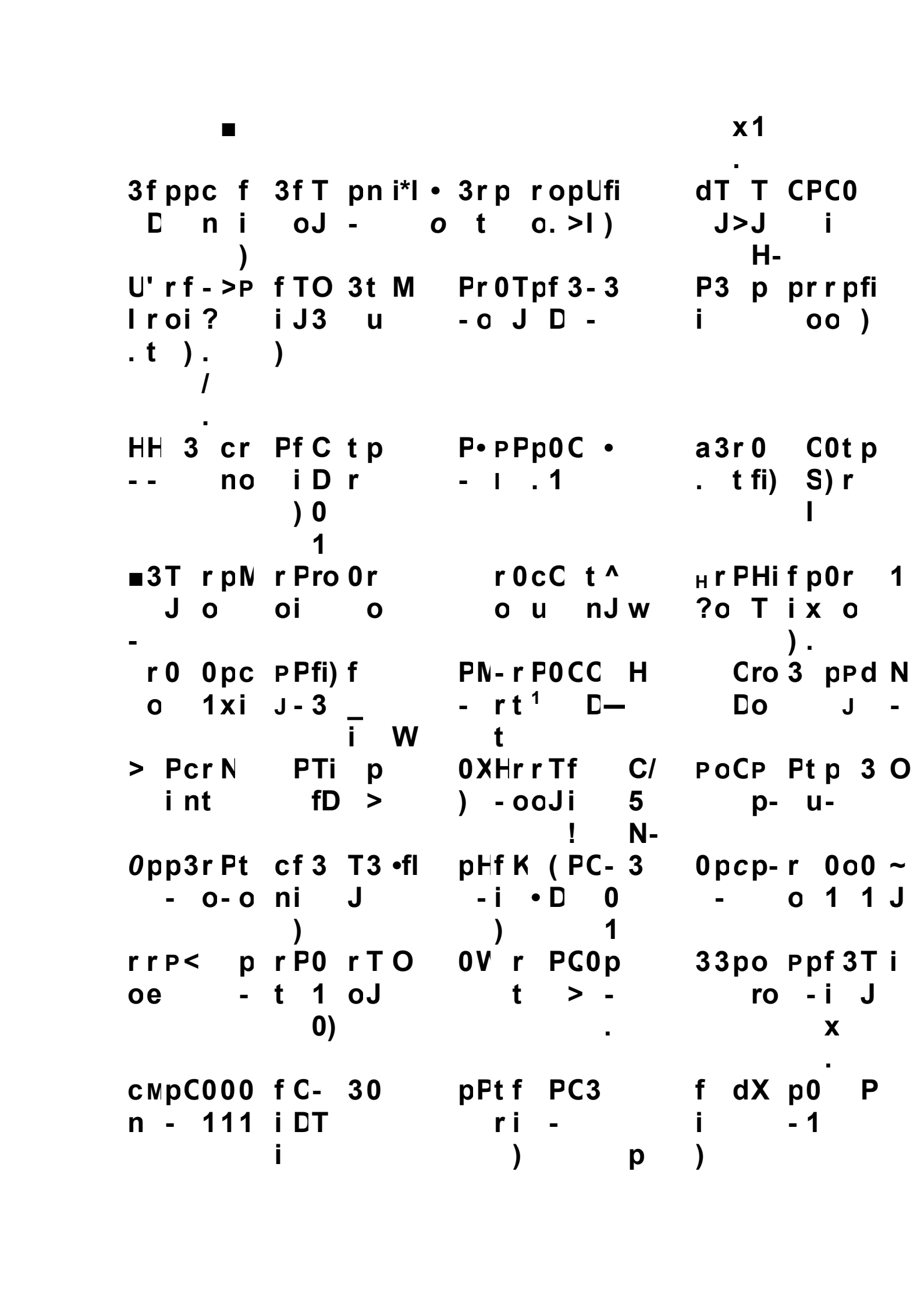

r coPPPr pf fi Pa Hf p3 pPP 33PPI 0Ppr r
t u o i » i P- >t o
)
r - f f t 0P f ■O. P0 C t - 0r 0P 0 p- f 03PN
or i i u) D• P H rP 1o - • c i •
t x) n)
p 3r pp p d 3t H PTpp 3pTfi î- dPp- PP 3C
- t - i 3 r -J - Ji a i rt D
PP 3 3o 0PT r M Pp CprP f P3 r PDPO
- JJ o - -o i -ro o- >i
p)
r HP Mp ppP) 00 O P0o< n00t w ppPO r TPr
o 1 - i fD 11 > 11u i >- 3 oJ- o
MC3 P p po 3t 9p r PO tr1 33-rt ^p0r p
- - r »i o ^- oi
t
cp TP< t dfi) f C• C 0p* 0 M PPf O H■C r
u- J) r T i D 1-) i tu * o
" J) '
' Tf 0Pf o P33 p0 <t C po 3 3P p- C •, »
r i i ro - D –)
t)) ,
pPC3 r0 pcd r0 f C>p dpP PrCHi dpMa-
-i t n o i > -i o T) >
)
pCr r Cp3 tr pi PT Pf H3 3pp- H Pt 0fD N3uP
- ot - TJ r- i J i i -C -r P >)
) n >
3f PCnT cPro f 3 rPP r r p■ O Cp3P r • 3o
i - J u D o - oo- fi) 3 t •
) '>
0V0H! f f Pr •* H f P5 f 3T c PPCP- 3PP• d
1) 1l ' i u o* D d i J n S i

B. A PRIMIT PUTEREA DE LA BALAUR.

(Apoc.13:2)

Episcopul de Roma a primit însemnele imperiale (sceptriţl, coroana) ale

ultimului împărat roman detronat de heruli, Romulus Augustulus, din mîna lui Odoacru. Mai tirziu, împăratul Justinian al Bizanţului, prin generalul Belizariu, a eliberat Roma de Os-trogoţi şi a dat-o ca sediu episcopului de Roma. Edictele imperiale ulterioare au mărit autoritatea papei, ridicind scaunul episcopului Romei deasupra celorlalţi episcopi.
In felul acesta balaurul (roman) a dat "puterea, scaunul şi stăpînire mare" papei.
"Păşind umil către tronul Cezarilor, vicarul lui Hris-tos a luat sceptrul, înaintea căruia împăraţii şi regii Europei au trebuit sa se plece cu respect pentru atît de multe secole! (J.P. Conroy, "The American Re-view of the Catholic Church").
C. O PUTERE BAZATA PE VINDECAREA UNEI RĂNI MORTALE.
(Apoc. 13:3,4).
Papalitatea are un trecut îndelungat şi strălucit. Gloria ei a fost întreruptă de umilirea adusa de prizonieratul papei Pius Vl,ordonat de împăratul Napoleon in 1798. Atunci, generalul Berthier a intrat în Roma, a abolit guvernul papal, a stabilit unul Cosu-lar şi a luat prizonier pe papă în \Franţa unde a şi murit. Lovitura politică (sabia) părea mortală.
A urmat mai bine de un secol de agonie în care papii se consideraupriz onieri la,Vatican. Concordatul semnat de Benito Mussolini (1929), prin care papa a fost

recunoscut suveran al statului Vatican anunţă vindecarea rănii mortale. De atunci autoritatea în continuă ascensiune a papilor atrage admiraţia unanimă a lumii.
D. O PUTERE RELIGIOASA - SPIRITUALA. (Apoc.13:4).
închinarea reliefează trăsătura religioasă a pu-

terii papale. închinarea se cuvine numai lui Dumnezeu. Domnul Hristos este vrednic s-o primească pentru că este Creator şi Răscumpărător^ (Mat.4:10; Agoc.5:12; 12:6,7). Orice pretenţie în sfera închinării, ridicată de vreun om este neloială şi are caracter anticristic. Satana, anticristul original, a fost înfrînt în pustia ispitei cînd a cerut închinarea lui Isus. Acum el îşi foloseşte intermediarii spre a-şi atrage închinarea acelora pentru care Isus Hristos Şi-a dat viaţa.
Astăzi autoritatea religioasă a papei nu este limitată de graniţe naţionale, avînd sub control peste 800 milioane de credincioşi care-i aduc închinare. Pe cînd închinarea întregului pămînt?
E. O PUTERE HULITOARE.(Apoc.13:5,6).
Dar ce înseamnă a huli? Potrivit definiţiei din Ioan 10:33, un om- care pretinde a fi Dumnezeu, huleşte. De asemenea, oricine îşi arogă dreptul de a ierta păcatele se face vinovat de hulă (Luca 5:21).

S-au făcut papii vinovaţi de aceste fapte, au emis ei asemenea pretenţii? Să verificăm în istorie! Iată cîteva declaraţii:
."Papa este nu numai reprezentantul lui Isus Hristos, el este însuşi Isus Hristos ascuns sub vălul cărnii (The Catholic National, iulie 1885).
"Dumnezeu şi papa formează un singur consistoriu... .Papa face tot ce vrea, chiar lucruri ilegale şi EL ESTE MAI MULT DECÎT DUMNEZEU" (Declaraţiile papei Nicolae)-
Pot aceste afirmaţii să nu fie hulitoare? Conform învăţăturii Noului Testament există UN SINGUR MIJLOCITOR între Dumnezeu şi om: Omul Isus Hristos (Fapte 4:12; 1 Tim.2:5; Evrei 8:1,2). El este marele nostru preot, orice altă preoţie fiind anticris-tică. El a obţinut acest drept numai prin sîngele vărsat pentru omenire, prin cruce.
Cu toate acestea, în Biserica romano-catolică şi în unele biserici care s-au desprins din ea a fost instituită o preoţie care pretinde că poate să ierte păcatele. Mai mult, pentru cei care mor in păcate, Curia romană a imaginat Purgatoriul - un loc de suferinţă în
-210-
care vinovatul nu mai are nevoie de sînge ispăşitor pentru mîntuire (mintuit prin fapte).
Nu sînt aceste acţiuni anitcristice, nu

sînt ele hule?

F. O PUTERE PERSECUTOARE(Apoc.l3:7jDan.7,25)

Biserica creştina a suferit persecuţiile Romei pagîne pîna la începutul sec.IV d.H. Edictul de la Milan (313 d.H.) declară.cultele libere, apoi Biserica creştina devine biserica oficială în imperiu, biserică de stat. Din acel moment ea a început să persecute deopotrivă pe păgîni şi pe acei creştini care se opuneau schimbărilor de doctrină şi pe care-i consideră "eretici".

Tribunalul .bisericesc "Sfînta Inchiziţie" judeca şi pedepsea cazurile de erezie. Confiscarea averii, închisoarea, excomunicarea, torturarea, moartea prin ardere pe rug erau pedepse obişnuite.

. Cînd "erezia" cuprindea regiuni mai întinse, persecuţia lua forma, de război religios, cruciadă, urmata de masacre (noaptea Sf. Bartolomeu, revocarea edictului de Nantes, dragonadele, masacrarea Valdenzilor din Piemont şi Savoia).

Bilanţul persecuţiilor papale din Evul Mediu se ridică la peste o sută cincizeci de milioane victime. Cu adevărat, această putere s-a războit cu sfinţii Celui Prea înalt şi i-a biruit! Iar profeţia s-a impli-nit. Biserica a fost o putere persecutoare! . »■

G. O CUIERE' *Om* A SCHDfikT VMEMI.LE SI IfiGEA.

-r

(Dan,7;25). •

"VREMILE" la care se referă profeţia au legătură cu închinarea pe care omul trebuie s-o acorde Creatorului. La creaţiune Dumnezeu a stabilit durata unei zile de la o seară la următoarea, iar ziua de odihnă aleasă de Creator a avut aceleaşi limite. Biserica a schimbat limitele zLlei de la un miez de noapte J.a altul. Lumea ştiinţifică modernă nu a reacţionat la a-ceastă schimbare, aşa că stabilirea orarului zilei se face începîndu-se cu miezul nopţii (ora zero!).
-211-
De asemenea(adoptarea calendarului gregorian (1582 d.H.), acceptat de toată lumea, este tot o schimbare făcută din iniţiativa capului Bisericii.
"LEGEA" care face obiectul schimbării în profeţie este legea care descrie caracterul lui Dumnezeu şi care someză pe oameni să I se asemene, legea morală. Dumnezeu nu-şi schimbă caracterul, şi nici legea! Biserica, însă, a operat schimbări. In catehismul diocezean a fost eliminată din decalog porunca a doua, deoarece interzicea închinarea la idoli -(icoane, relicve, crucifixe, statui, etc); porunca a patra devenită a treia, a fost schimbată, nemai refe-rindu-se la Creator, creaţiune şi memorialul instituit pentru aceasta, ziua de odihna biblică. Este sin-gura poruncă prin care sîntem legaţi de timp şi Creator. Pentru ca legea morală să aibă zece porunci (de-ca -

logos!),"porunca a zecea a fost divizată în două. Este uimitor cum acest amestec omenesc în legea divină, prezis de profeţie, poate fi verificat de oricine. Schimbarea a fost operată, iar profeţia s-a împlinit!

ÎL O PUTERE CU IB SEMKT DE REOJNC&STERS, SEMNOL FIAREI!

Biblia stabileşte că Dumnezeul cel veşnic are un semn distinqtiv pentru copiii Săi: "Sfinţiţi Sabatele Mele, căci ele sînt un semn între Mine şi voi ca să ştiţi că Eu sînt Domnul Dumnezeul vostru"; "Sabatul a fost făcut pentru om ... Fiul omului este Domn al Sabatului" (Ezech. 20:12,20; Gen.2:1,2; Ex.20:8-11; Marcu 2:27,28). Instituţia papală, la rîndul ei, a stabilit alt semn, un semn antidivin, un antisemn. "Biserica catolică, cu peste 1000 de ani înainte de existenţa vreunui protestant, în Virtutea misiunii ei divine a schimbat ziua se odihnă din sîmbătă în duminică" ("Catholic Mirror", 23 sept. 1893). "Biserica catolică revendică schimbarea zilei (de odihnă) şi acest act este'semnul autorităţii ei eclesiastice"- (Cardinalul James Gibbon, "The Faith of our Fathers").

Aşa dar, semnul de recunoaştere este o zi de

odihnâ opusă celei biblice şi cînd declaraţiile emană din surse oficiale catolice, nu este nevoie de nici un alt

comentariu.
Acest semn, va ajunge în final criteriu de viată si .moarte, de condamnare şi absolvire, va constitui motivare în bătălia spirituală care se anunţă. (Apoc. 13:15-18; 14:9).
I. O PUTERE OJ O PERIOADA DE DCMÎNARTIE:1260 ANI. (Apoc»13:5;Dari.5s25 u.p.)
Odată instalat in capitala cezarilor. Episcopul de Roma a început să stăpînească asupra Europei creştine. Regii, prinţii, conciliile bisericeşti ii recunosc autoritatea. Preţul plătit de puţinii care au încercat să scuture jugul a fost prea scump (regele Henric IV al Germaniei, regele Ffederic Barbarosa, Henric II al Angliei). Nimeni in Europa nu îndrăznea sâ înfrunte anatema Sfîntului Scaun. Perioada de dominaţie acordata de profeţie este: 42 luni x 30 zile = 1260 zile 3 1/2 ani (vremi) x 360 zile = 1260 zile In profeţie, însă, o zi reprezintă un an (Numeri 14:34; Ezech.4:6), adică durata dominaţiei papale asupra Europei trebuia să fie de 1260 ani!
Sfîrşitul perioadei (lovitura de sabie! Apoc. 13:3) a fost marcat de prizonieratul papei la Fontain-bleau, sub Napoleon (1798). Mergînd înapoi 1260 ani, ne aflăm chiar în anul 538 d.H., anul în care cetatea eternă a devenit sediul papalităţii!
Este uimitor cît de clar este cronometrată

istoria prin marcajele profetice!
J. O PUTERE OJ UN NtMVR DE REaJNOaSTERE:666 (Apoc.l3:17,18)
în final, identitatea fiarei se află în "NUMĂRUL NUMELUI EI": 666! Rangul şi numele eclesiastic oficial al papei trebuie, sâ aibă.această valoare numerică. Profeţia aruncă o provocare ca oamenii să-şi folosea-sească înţelepciunea şi să calculeze. "Cuvintele în-
-213-
scrişe pe tiara papei sînt: VICARIUS FILII DEI" (Our Sunday Visitor, 18 apr.1915), ceeace înseamnă "LOCŢIITORUL FIULUI LUI DUMNEZEU". Iată echivalenţa numerică a literelor acestui nume latin:
VICARIVS FI L II DEI
5+1+100 + 1+5 + 1+50+1+1 +500+1 = 666!
Este număr de om, iar omul este Suveranul Pontif! Prin cifre, profeţia a căpătat rigoare şi consistenţă ştiinţifică.
****
Toate aceste caracteristici nu se potrivesc nici-unui alt sistem politic, religios sau economic cunoscut de istorie, decît sistemului papal.
K. O PUTERE CARE A ARUNCAT ADEVĂRUL LA PAMIMT. (Daniel 8sl2}.
Doctrinele Evangheliei au fost atît de mult alterate încît şi-au pierdut caracterul creştin. "... Luteranii nu voiesc să admită nici o altă învăţătură decît cea pe care au propovăduit-o profeţii, Hristos şi apostolii şi ei ar

vrea ca şi noi să ne ţinem de acel număr restrîns de adevăruri şi practici... căci din timpurile apostolilor ... nu era vorba nici de papă, nici de cardinali.... nu erau nici mînăstiri, nici stareţi, nici preoţi; cu atît mai puţin nu se admiteau doctrinele noastre, legile noastre, obiceiurile noastre actuale ... Cu greu am păstrat în bisericile noastre vreo urmă a doctrinei şi disciplinei care fuseseră primite în timpul apostolilor; noi le-am înlocuit cu o doctrină şi cu o disciplină cu totul deosebite ..."(Documentul emis de Papa Iuliu II, Boulog-ne 1553, reprodus.de Signal, 1890 - Cartea "Profeţiile lui Daniel", J. Vuilleumier).

In faţa evidenţelor nu putem decît să conchidem că biserica a adoptat doctrine antievanghelice, anticreştine.

^^|

CNH 0BPCr Cr 1
D - 1x- Ut ut 3
HP dH d P
t - " >
P- 33f 1MPPpi
-r D3 K
t n
CPFP C u 3pW
-i- D -
fPir a 3t Eo C
u-it el D
j pf 0r ol CCCM
_-u t i Di i
i
Pf•r oS3cYt CC
,D t 1 D
3
0 ff 3CrPc B
li Lt-
)-
3t CnCP dr B3
f Ui D- t l
l
f1 *PP' 33dr B
u --P t)
3C u3dHPCpC■
u -D" r
t
0C Hf H « 3P
D c -
n
1 0H Popc Cd
-n

CC r CChP3CP3
'U t Di - D-
>
ps r 0 h<0 C
e D
r raCCCC•10
t a. CDD■3)
CQ rPrP£HXP
t-t-i ,
H1 CnHc cXCc
3 u n n n
KP 3rPfCE CC
-- t-DDx D
CQ •p3Pn^tCn
J r. , rD
t
Br P3fPc pc»
»t - D- -n
PCPC3PcCX
- - -n
1
30 rCPCCCp<
* t -DDDj
Cr cPMH3 ţ H
Dt n- i
iP P< CPdpa
C» > - -
0r 3foHn3CCw
t D D
0 r•0•PPp p
t K- - -
p& 3 MpMc
. l i i n

C(PHd EPCCC
uD - al-DUD
!
N P333<C il
- ii
t3 0 CPPC1pP
e 1 D->U3>-
C 1f i3MH3C
3i ^- ,
h
fH dC PPCCpC
u -iD -u
&r iHpC r•
t n i tr
t
C1 PPpCp CPC
D» --*U>- DJ
c
n
H 3cR3pcMH
n -n i
CP 0TPC rCC
u>)t>D tDD
t3 tC3Ci pc i
i eu U->u n
h
10 a H33cr
5 . ţ 'nt
PP Modcd r0p
> l> n t -
r CCi C3MC 3
t UD D iD
C(c rC oB

c l D t l t t i
n
rt (CBdEt M CPUcpdCf
1 UDx) r i Dn- DD
3
CdMCcr >- r P3cMd– CM3 T
D nt r t - u Dl t
t
r Ct r C pEr Cpr p P PP
t Di t D - xaD, t - - , -
pC CPPPC f MC 1c0ct P
-D DK- JD D D 3n neJ
c- 3• C f i C <• MppC3
nH c l i D ! 8 - i D
n i
r Cpr P^r 3 p Cp P3r op,
t D- t i - t - D- - t - –
^ .
CBppC1pCcCP0303r d0r >
J, - 3- n i 2 t t
K B3r C<aCpDPaC t PPfl
X t . Di i J D e 1 1 »
1:
pC EpHpf C dH Cţ C 0
. D X- xD Di
-
EPa <P i 0i c• CpC<Mu3o
l - - i i n i u
-
. c• pr - 3hCC aCKpdC0»
– и- t c J D > - D
n
31pr ppt d3 r PC3p3^H

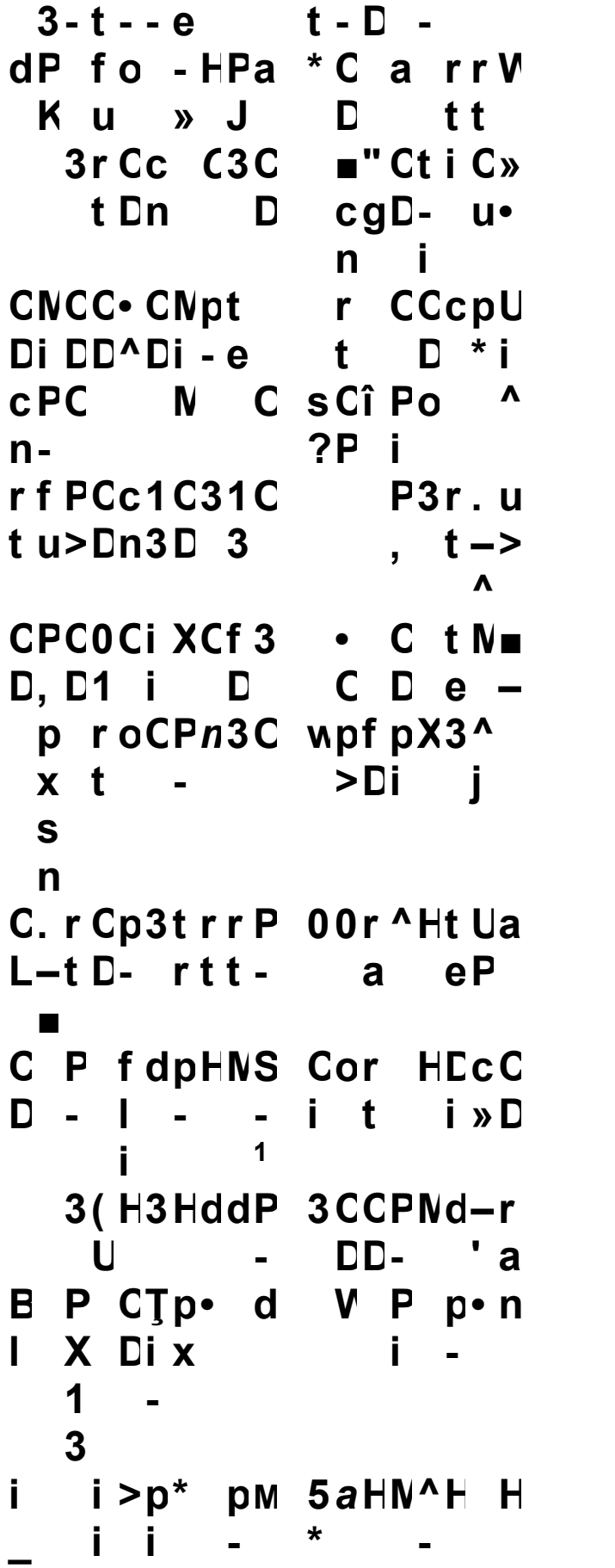

i ^
.
d ^C >3 PC rC5p
.D *D aD>-
^
3 <oCrPC1< p CrM» C
– D»i 3 u ti D
c vpC3PcpC pDdMp M
n ^< , iu -i > i
•C0 r§0r 3C3fp 0M
u t t D u, l
1 r31p rp r Cr- cP
3 t 3- t- t tc n-
n
C CpCl C1d0 CPcpp rB
D x i 3 D>ni- tl
3 d 3CdppP 3orr M
iji tt
r ■pt M 3 3rddc 3p
t и-r1 a i
3
M pp0MCpn CtrMP C
;- ui uet i D
"
d a CCr\dM l3 Cp
DDt- i >
>
Cp^3Bp M -tcDc C3
Di i- cenin D
< n
o <1 C^rc drdCC c
3 D tn t DD n
C PMHH EC^ HC< C C3

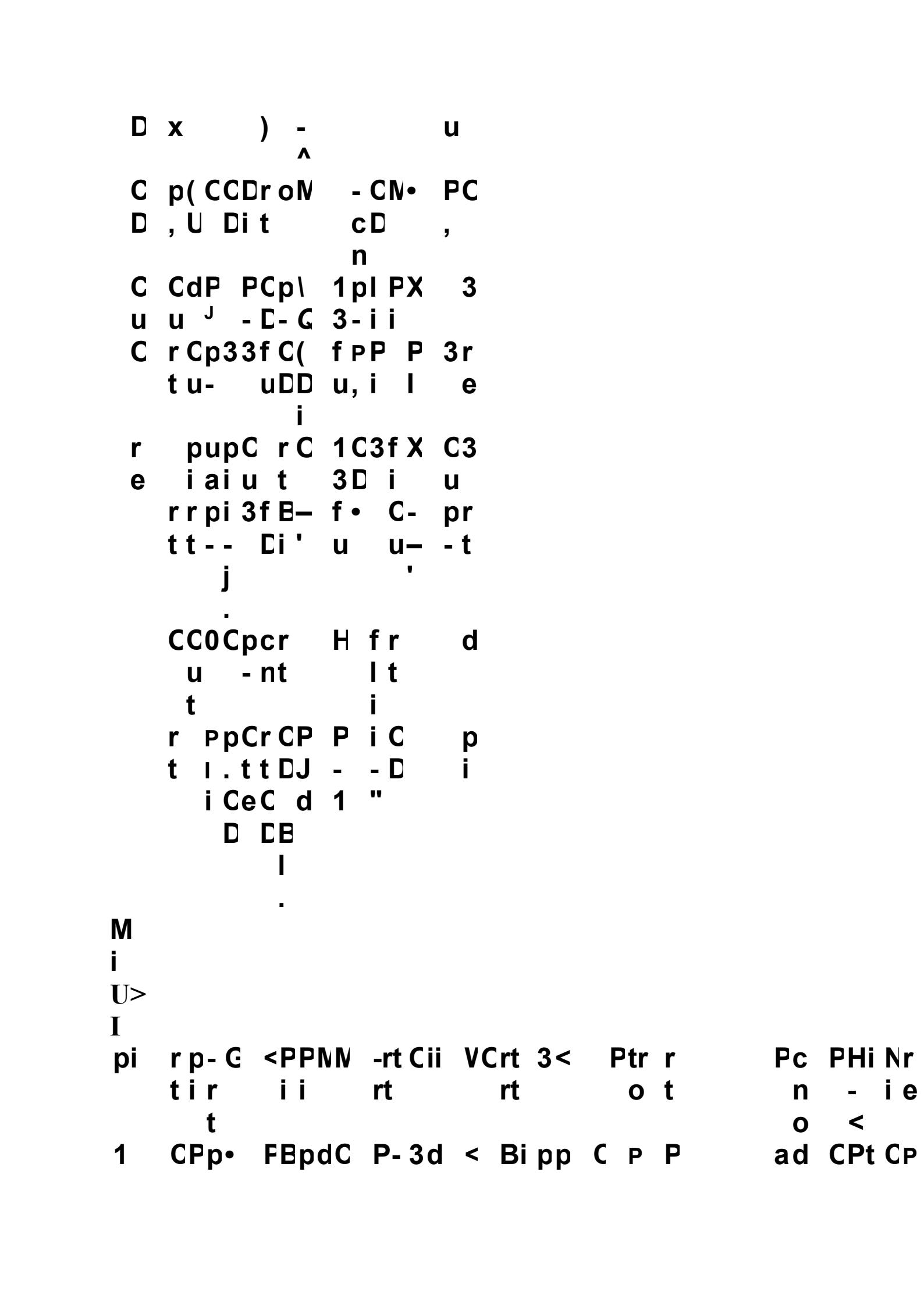

D - -J- t C re - u | ti fD D
D t
Bl pC H opU pi M Fcii- r N C1pi M r1 C- 3
i C -D fli Jnc e 3P e3 DHj
n C
D
• C• • LVf P 0 C 3CP- Nd cPP B <ti VP r3
• D l - rt n M x - P t
i c
n
• P >a FP nc>P, f0 Lnfli r>3" d H O tP r3 *0*
, -- n O uW D t 1 rt ert t
3
O • Cs• r 3Vdf t C• PP, 3pPi 3t CpPti 3 P pp- Cc r
D a *i* l— O , 0 *- 3 e - Pt , n a
xi <n d
O I PH oFC3 f r 3 Cfli r r P- C r FM P ii o HMl Ch
i -D ue DU eert D e - 3 j P1 Di
D
3 MC- MFl c• c1 ■ Mr 3 pPP p— 3 p p C
- - Ji nr u3 c t P-)J -. e > D
^ t n M B d •
c i x
D
Mi C■pB–Prt Pc Pi ■d Ff c 33ct r> PO 3 pHi 3 33
ri J -1; - n fii "l n n-t P- >rt P-
t u i i 13.
P- Pp~P• CMi pr C M Cr Pi n r pte 3 p- 3C 3rt Cc
, -0i i i t D Dt 3 t -13 D D
P B
X
P, > oP 0pp t rt Cd pCd 0PPr• 0 MC O r P- d U3
o) 1-- e £ -Dd i t tr P i D t T 1 D

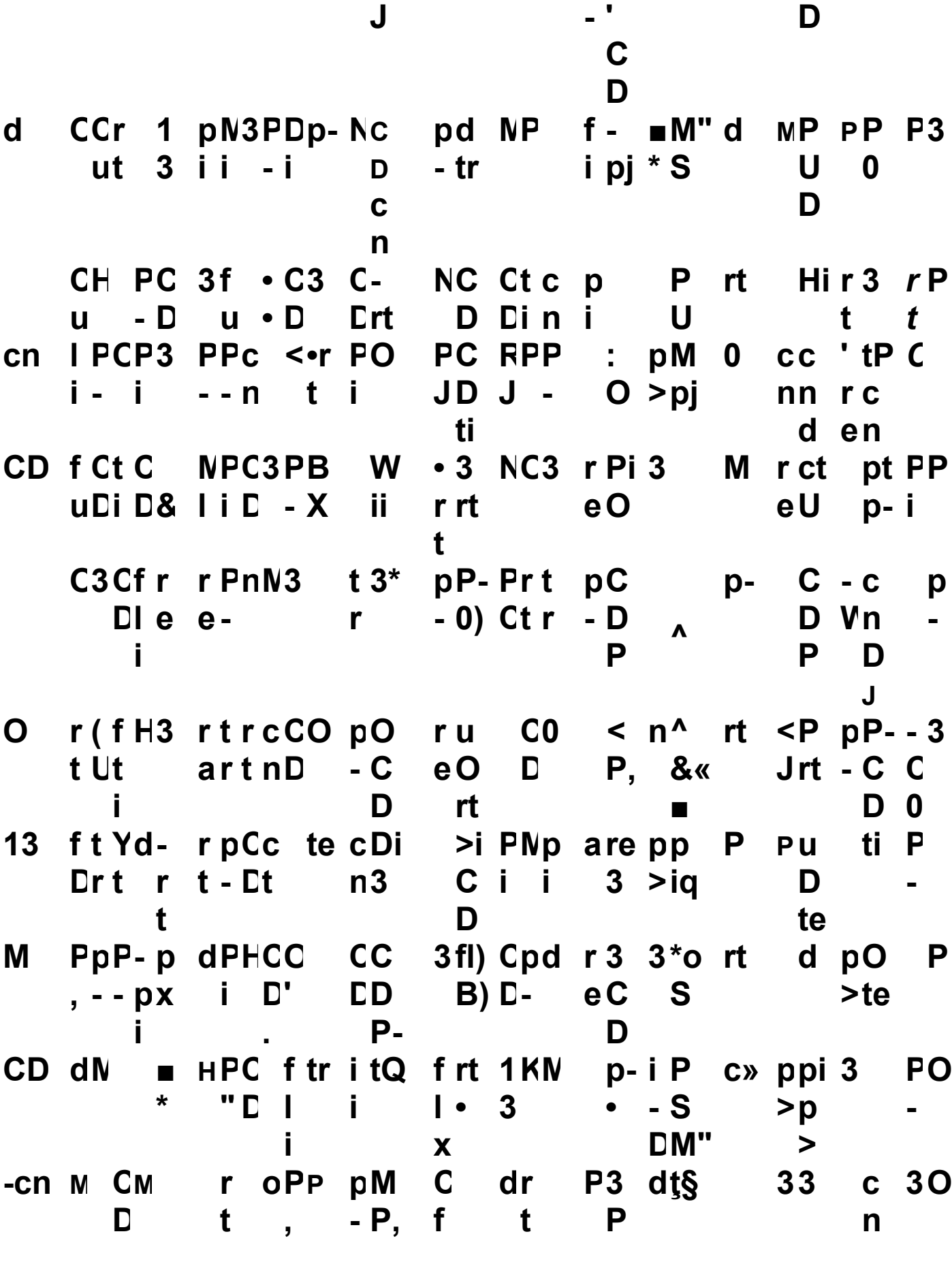

Profeţia întrevede amestecul Americii în

domeniul conştiinţei şi legii divine, susţinînd pretenţia papalităţii la închinare. Profeţia anticipează apariţia pe pămîntul Americii a unei replici a teocraţiei papale cu toate consecinţele, o icoana a fiarei (Apoc.13:12-14). Este aproape imposibil ca mielul american să folosească vorbirea balaurului roman'. Istoria arată că totuşi, republica americană a început de mult metamorfoza de la miel la balaur! De mult se aud glasuri care cer amestecul.in domeniul conştiinţei, care cer obligativitatea tuturor americanilor de a păzi "sabatul american" (?), duminica. "Trebuie să păzim duminica, Sabatul nostru a-merican şi să invităm pe iudei să părăsească"ţara, dacă nu sînt mulţumiţi cu instituţiile noastre" (Rev. Dr. Mutchler, "Apocalipsul" de Jean Vuilleumier). Aici nu mai este vocea mielului, ci mai degrabă tonul unei bule papale din evul mediu, este mugetul balaurului (!).
De ce tocmai duminica? De unde acest criteriu de loialitate? Duminica este semnul (!) autorităţii fiarei papale. Duminica nu este "sabatul american", ci papal! Aici este nedumerirea şi coincidenţa stranie cu profeţia'. Impunerea unei legi, care să promoveze un rit de origine omenească ,în pofida rînduielii divine,subliniază conceptul de "închinare" acordat fiarei, în profeţie. Şi lumea întreagă se va grupa în jurul ce-

lor două semne, în jurul celor două zile de închinare. Va fi încercarea cea mai crîncenă care a avut loc vreodată. Toate forţele vor fi dirijate, spre a con-strînge conştiinţele oamenilor să accepte semnul fiarei!
Profeţia sugerează punerea la cale a unui "şantaj" religios, un "boicot" spiritual - economic: "Şi a făcut ... ca nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei" (Apoc.13:16,17).
"Este o categorie de oameni, care nu vor să ţină Sabatul creştin (duminica!), dacă nu sînt siliţi la aceasta, însă lucrul acesta se va face uşor. Inchipuiţi-vă

că'am^ spune: nu le vom vinde nimic, nu vom cumpăra
de la ei nimic ... vor ajunge sa piară şi lumea va
ţine Sabatul creştin ... " (Rev. dr. Boscom Robins,
"Apocalipsul" de J. Vuilleumier).
Nu vă surprinde asemănarea la amănunte cu limbajul
profeţiei?
Acestor ameninţări le lipseşte doar viaţa, "suflarea", adică autoritatea legii civile. Legiferarea va antrena lumea întreagă la împlinirea celei mai stranii, contestate şi catastrofice previziuni biblice privind încheierea istoriei societăţii omeneşti: Apocalips 13' cu

pierderea totală a libertăţii personale! In lume şi în special în America au avut loc mutaţii ireversibile în ultimele decenii. Biserica catolică americană este de departe biserica cea mai puternică şi mai bine organizată din U.S.A., avînd peste 50 milioane credincioşi, deşi cu un secol în urmă era o singură biserică în Philadelfia.

Schimbul de ambasadori între Vatican şi Washington din iniţiativa executivului american (ian.1984) a încheiat un capitol straniu al istoriei. Vocile celor care au protestat încălcarea Amendamentului nr.l la Constituţia U.S.A., privind separarea bisericii de Stat, nu au fost ascultate. Imixtiunea şi presiunea bisericilor americane asupra aparatului legislativ şi executiv de a declara U.S.A. o ţară eminamente creştină sînt din ce în ce mai puternice. "Să afirmăm că sîntem o naţiune creştină!" (Asociaţia pentru Amendamentul religios la Constituţia U.S.A.).

Care este în fond substratul şi semnificaţia conceptului de "naţiune creştină"? O naţiune care respectă Sabatul creştin! Obligaţia tuturor americanilor, indiferent de cultură, statut religios, crez filozofic de a serba "Sabatul american", duminica. "Duminica este ziua Domnului, sabatul poruncii a patra şi trebuie respectată deopotrivă de creştini şi necreştini . ... Este competenţa guvernului să legifereze observarea

sabatului duminicii şi să folosească orice mijloace prin care să oblige ,1a stricta conformare" .("Special Alert", oct.1982, publicaţie lunară

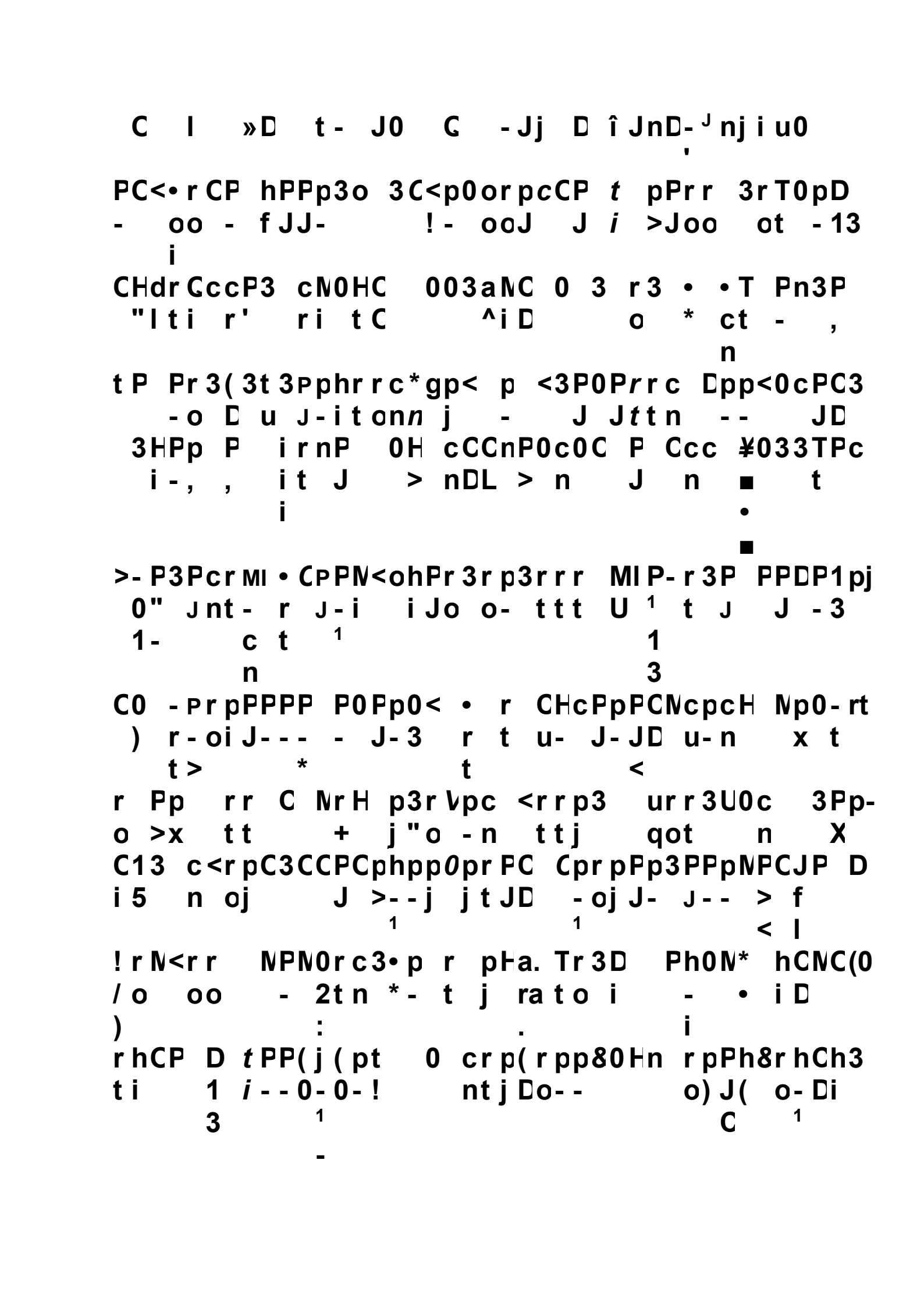

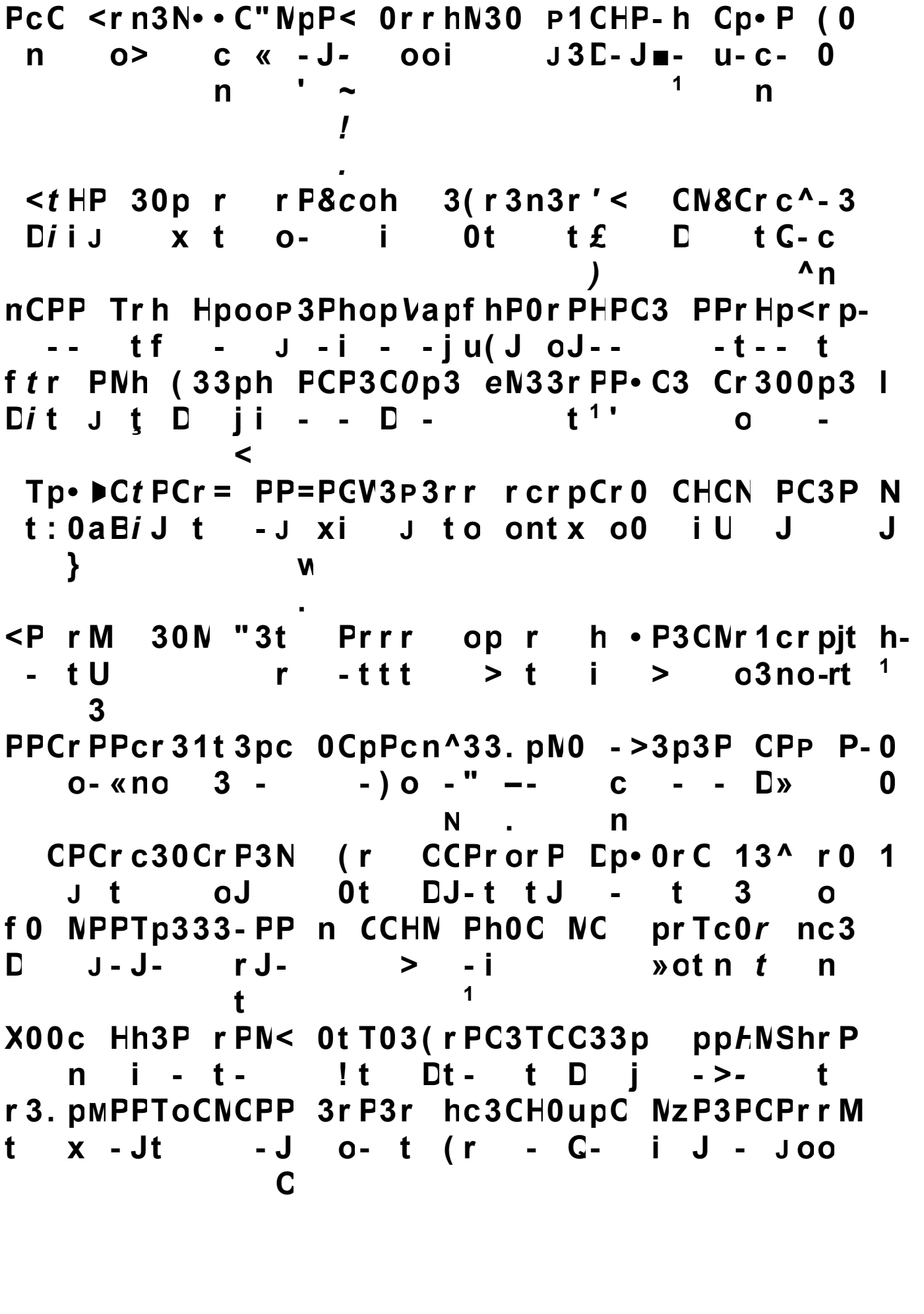

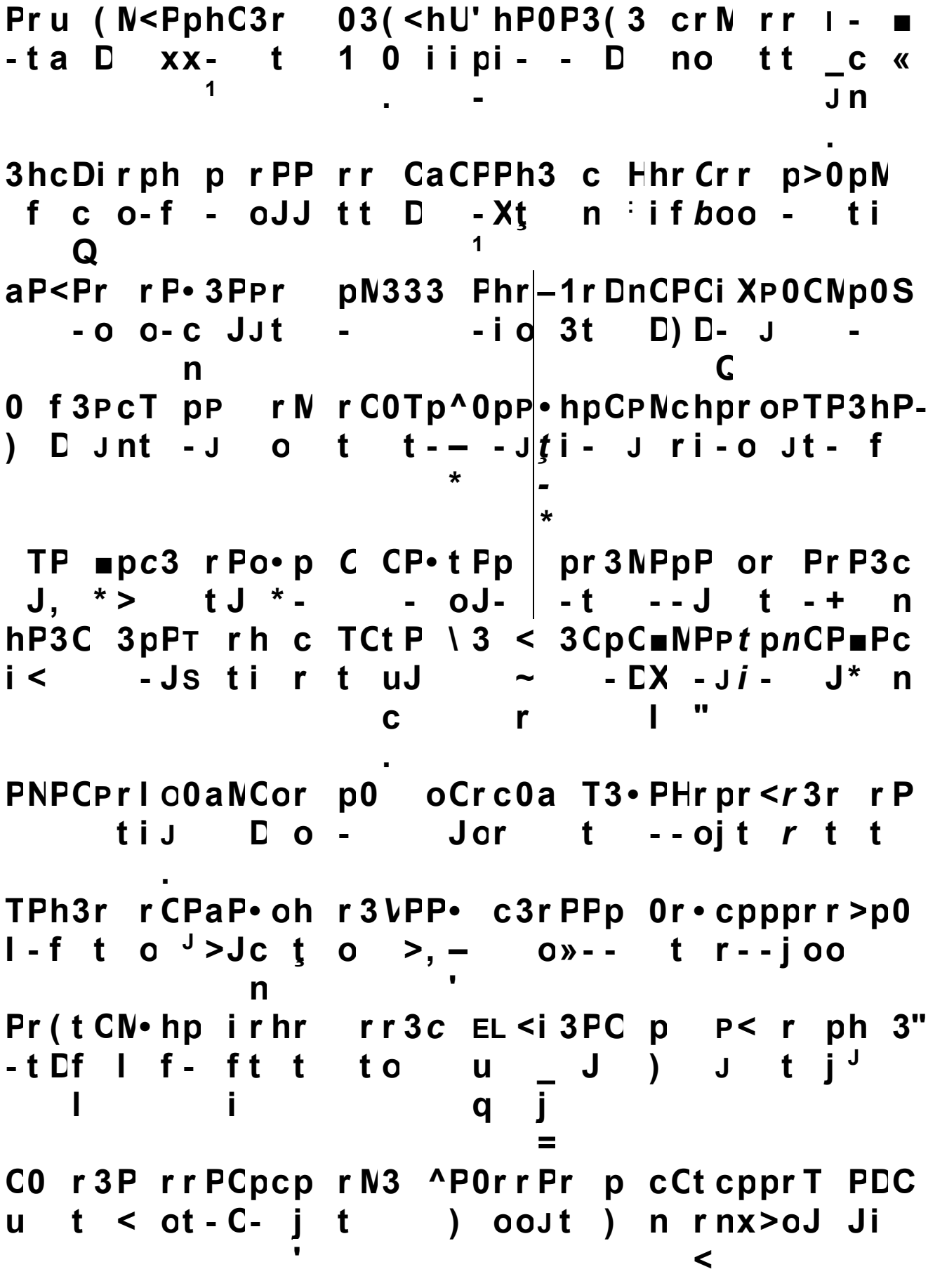

hhP00 p3 3«• 00r Mc■Pr3 MGH rPPr 3H0&hPc
tf- - r ti c-t oXJt i-n
t n1
PPPrPC cnr I PTp rhMPMpCc-tC•P . hc 0t033c
>- t- n t Jxt- t- J -u fi X – in - n
3 1 t 1
3MPC r rPrMzpp pcC<P MMp33C HKrtoMpKp ro
. t oKo -- j - - T Joiq - x
0H•Mr 3P r Hp 0M<Hcr P•M >rP:Tt rp >rt
-r o J o j - o - i oJ Ji t D
t
HhCPP• <pcTr■S P 0PC0•pp3h>r oL M<CpMthrt
(-- -nttt•> J JD –-- i o G - n
'
£ PPt P3PPM r0 h h– t(•a rP3crr3op tc
r J X- t i i' i0 o- noo x in
1
3
3cM rC r PrcC Ptyr1 •0o3P (PHCP3hPP>r! —
n o t Jonh Jito3 J 0 J1u> i-X oT•
3
rpP Mp M(r trr hPPP0t P0P ch cfH3P3r^ ot•
o c > 0t roo i-JJ h) X ni n - X t i
Pc- r3 (MCC£ ^ PCM hP i3MCfP r r *r Cph
r. t D Db X -J i uJ t t .o -(
1
P Pa 113pp r PP P (1C t P > 0PP •
J -- o Xx - D . iP J 1 -
i 11r A 1 1 r J i
1 o C o <
u
n 03crPpr 3 PMpi ^h1Noo- 3ra0o.hoM pp>
nt1jt 7i >n ^i3 0 o f j

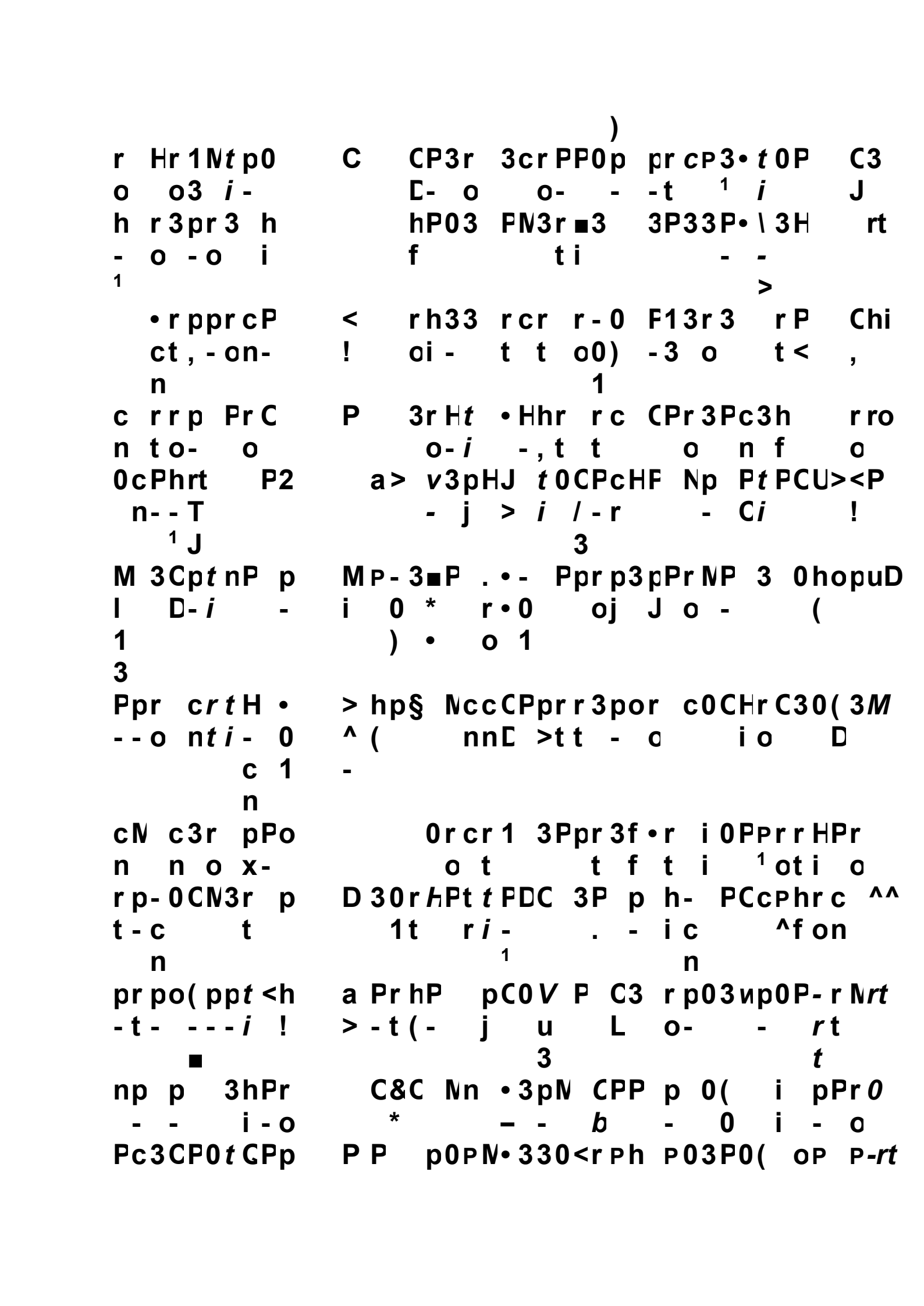

n D *i* X- - > l o, f -10
r 3 Cr 3 r ţ | 033 HhP CPhh r hr Ppor <hP-
t Dt t Mj ~ 1 i- fi o -ft r- o -
- • i
i.

t CPCcP00r •^ C PoCC• r 3 hhPr c1P rI M •r p* Pp
i t, n- o 3 •o -i-on3 oi i •oT -
1 J

3Ph-r PP po• 3 Ch 3 P CPPpr hCPPH 0M r P-1
'i *r* o ' i - D -o hb -, t
t

0 rpcPrTh*ti* || c r Pr P0cP f• 3 r PP PpT3hr MPO
o-n1 oJi K n o-o- n1 f o - -J i ol
i

a<cp0*t* Cr3 ■ • Cc*X*3hr M pcr o0 N3nhr r i <Pr O
n- *i* o —Jn ţo Jno ! i oo3 -t
rrr 3rt r Pr c H-CP P | Hcp• PM P r r *C* CC r c
oot -1 t o n -J- - x < oo *b* D o
3 i Ti
.

Nop0p*V*r r 3 IM r • cP ' M c331 i r PPp0r T(CP • p-
- - oo , +cn) C n i o -- oJ0*b* –
n 1 "

3333c• Mr p S Dprr En r CpM*V*r 0 0■3Pi r rt
J n t- j-toJ t - o 1 *z* Ji o
i

Prr orr0 w! P r*t* 0 0*V*H 0t o *t* hM^0Tp3^a 0
-oo oo o*i* - 1 *i*- - J- .
1 v

c 3TaP 0p w PP• H3T3 cP PrHr 1C >M03C 0 hf
n x 2 J n- t o 3 1
io r0rhGo* f* *t*- C3r r 3PPr P MPc1PPr p*t* p-
o oi S *i* c oo -o - -n3> o >*i*

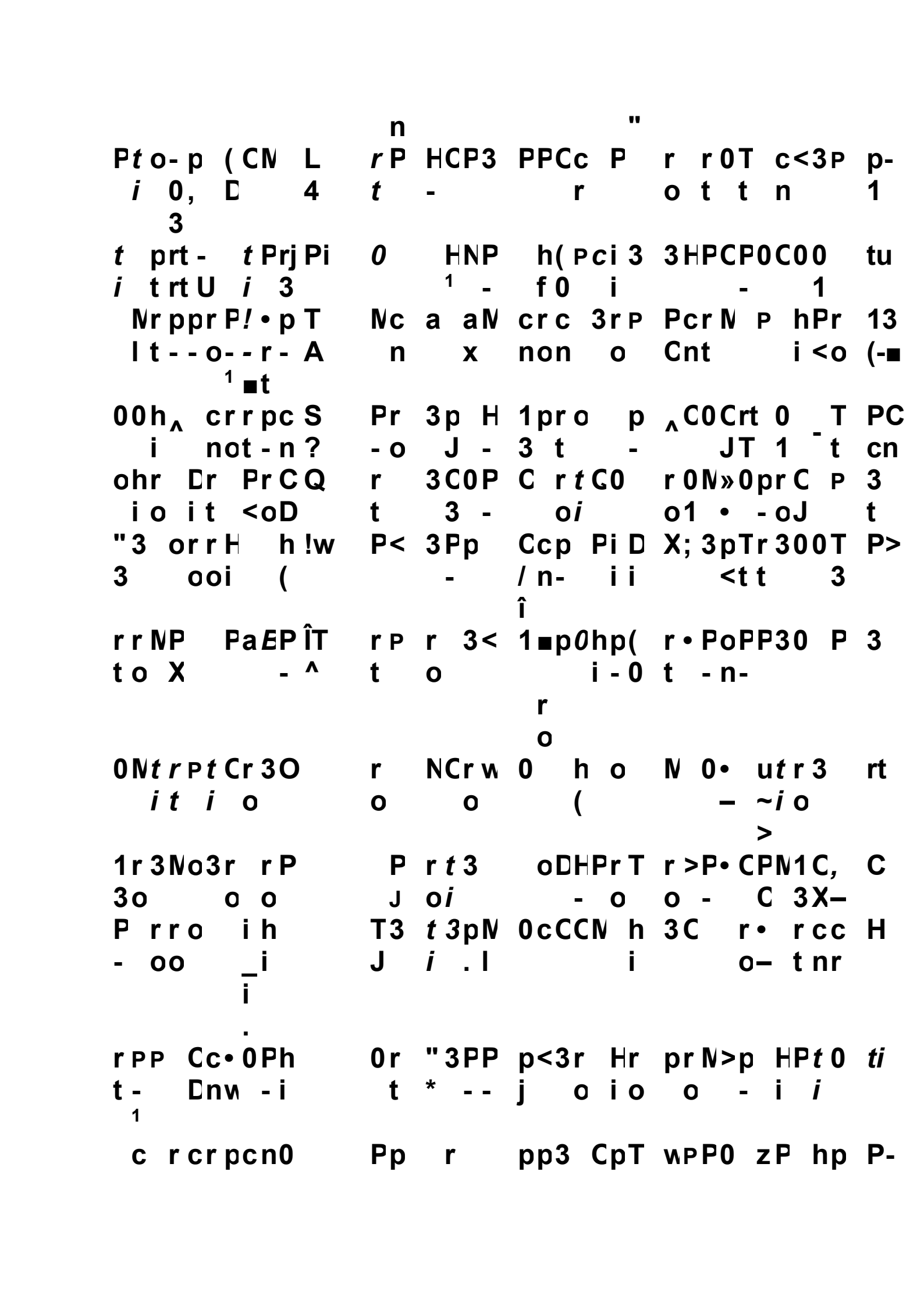

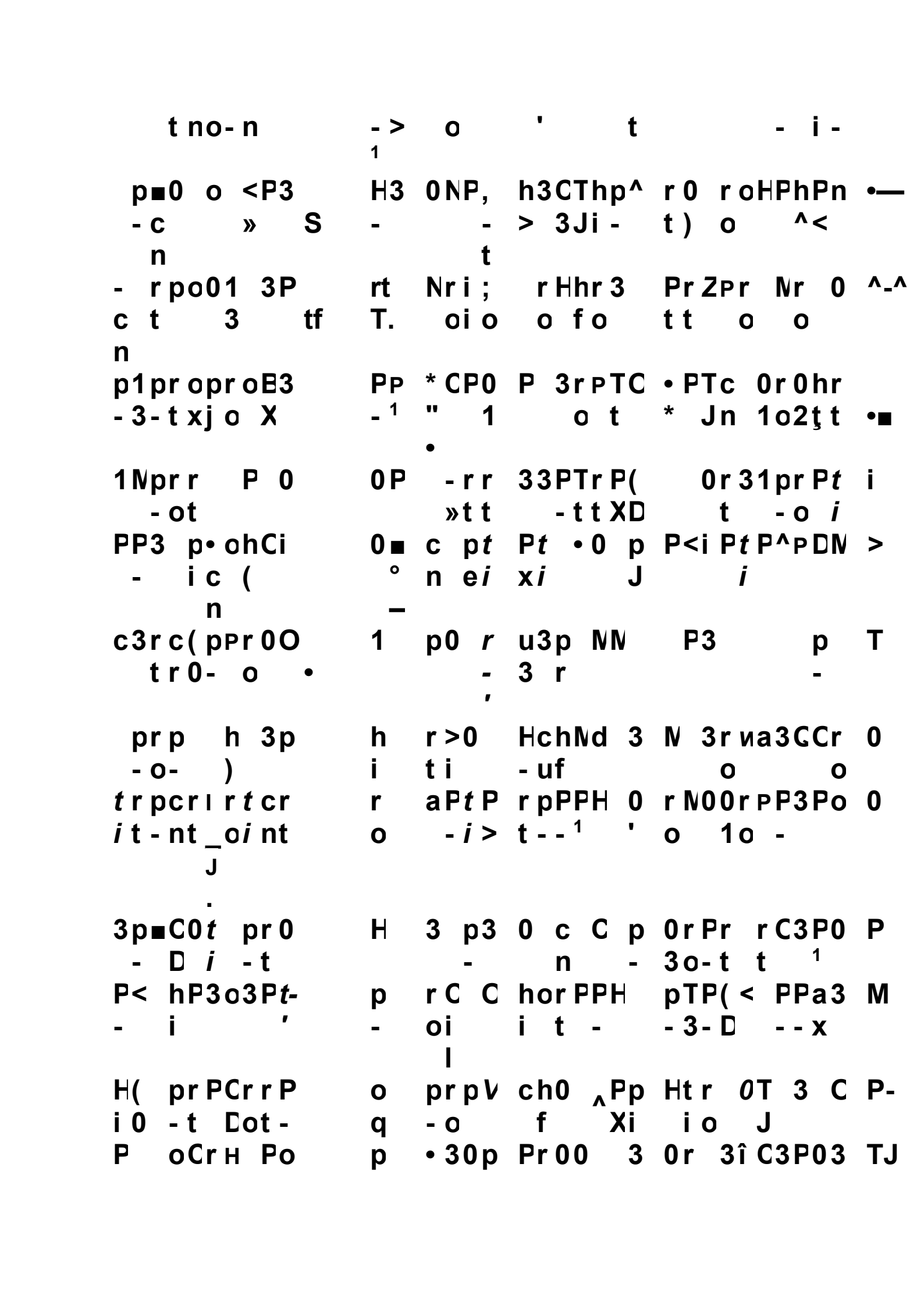

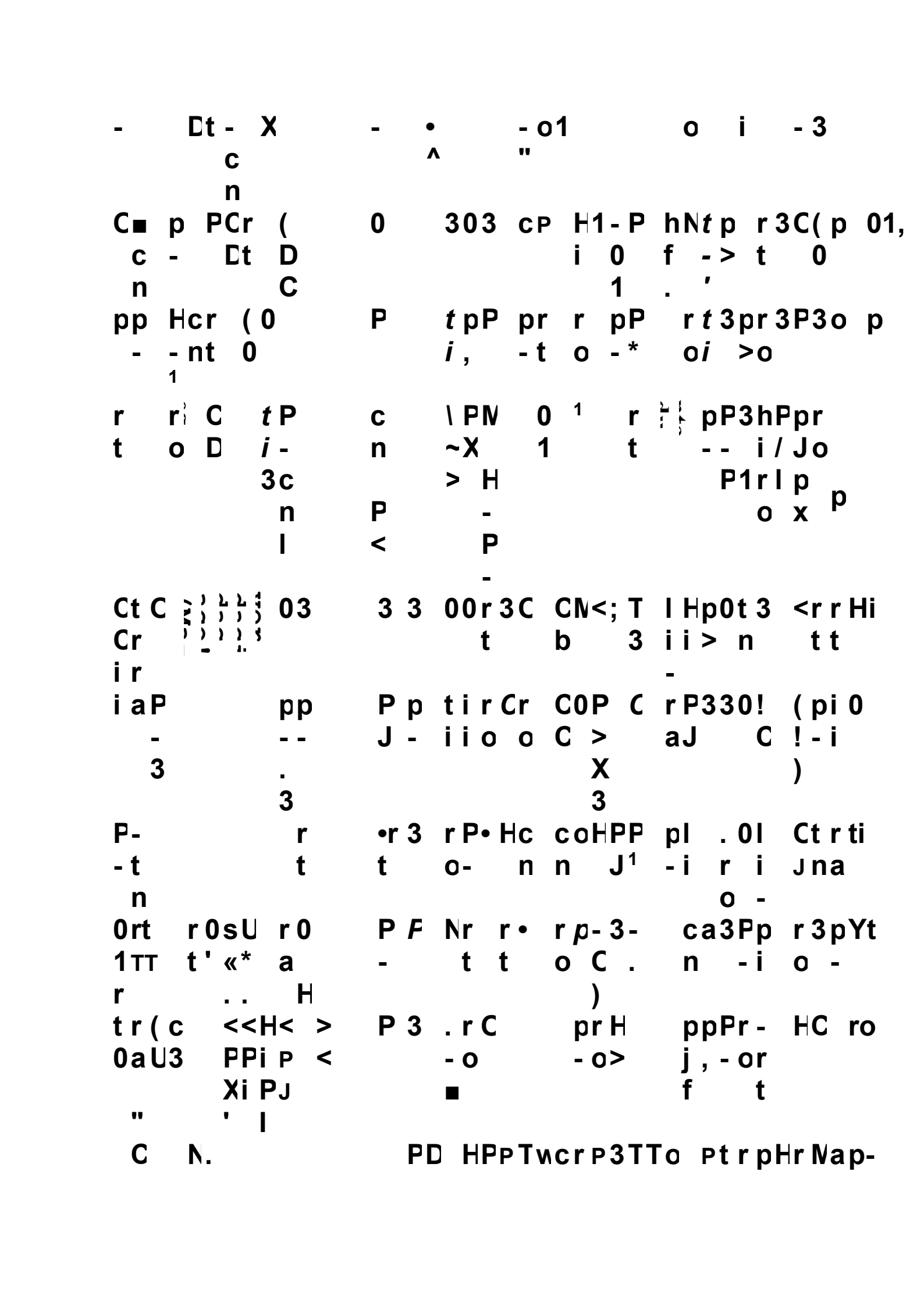

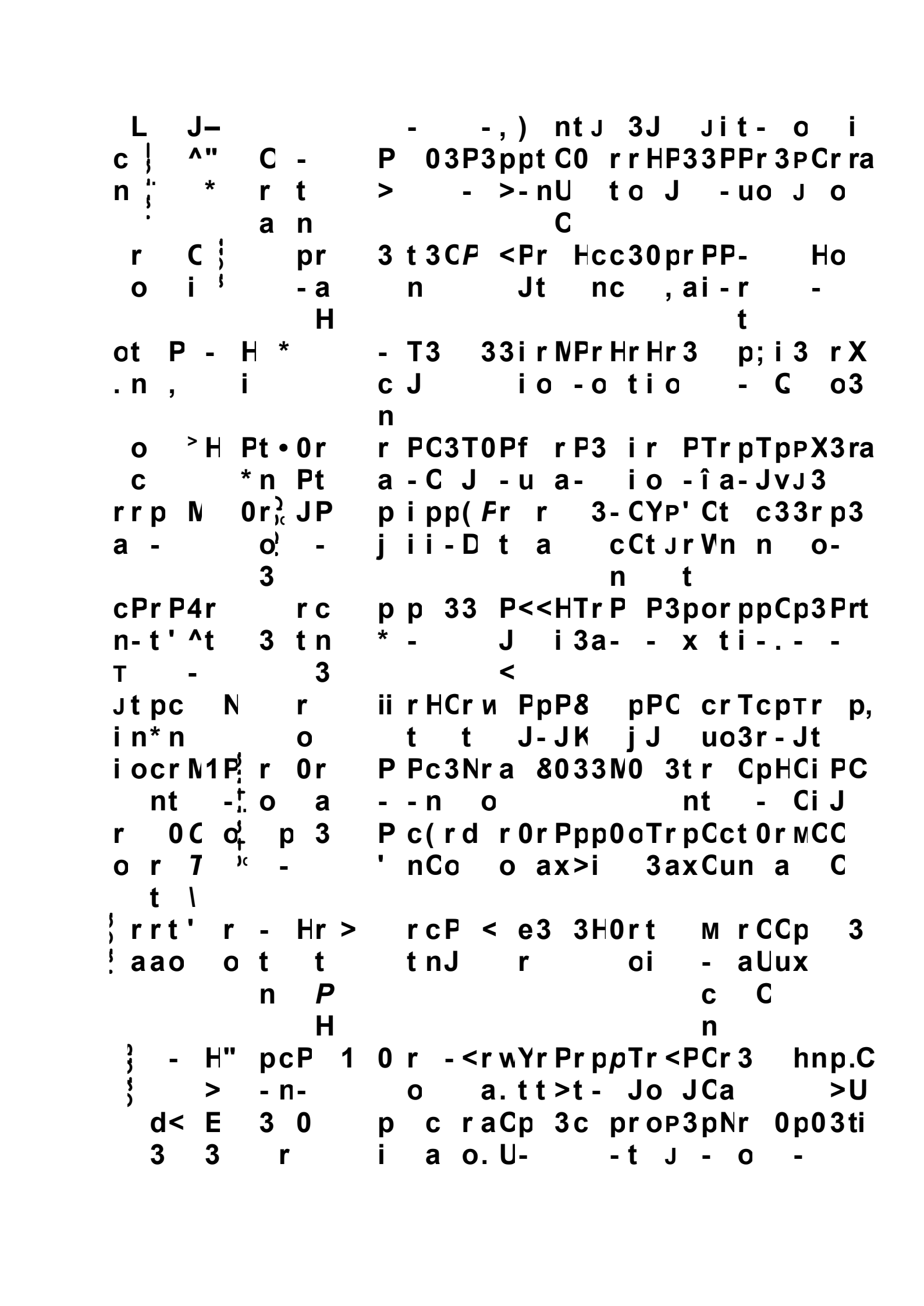

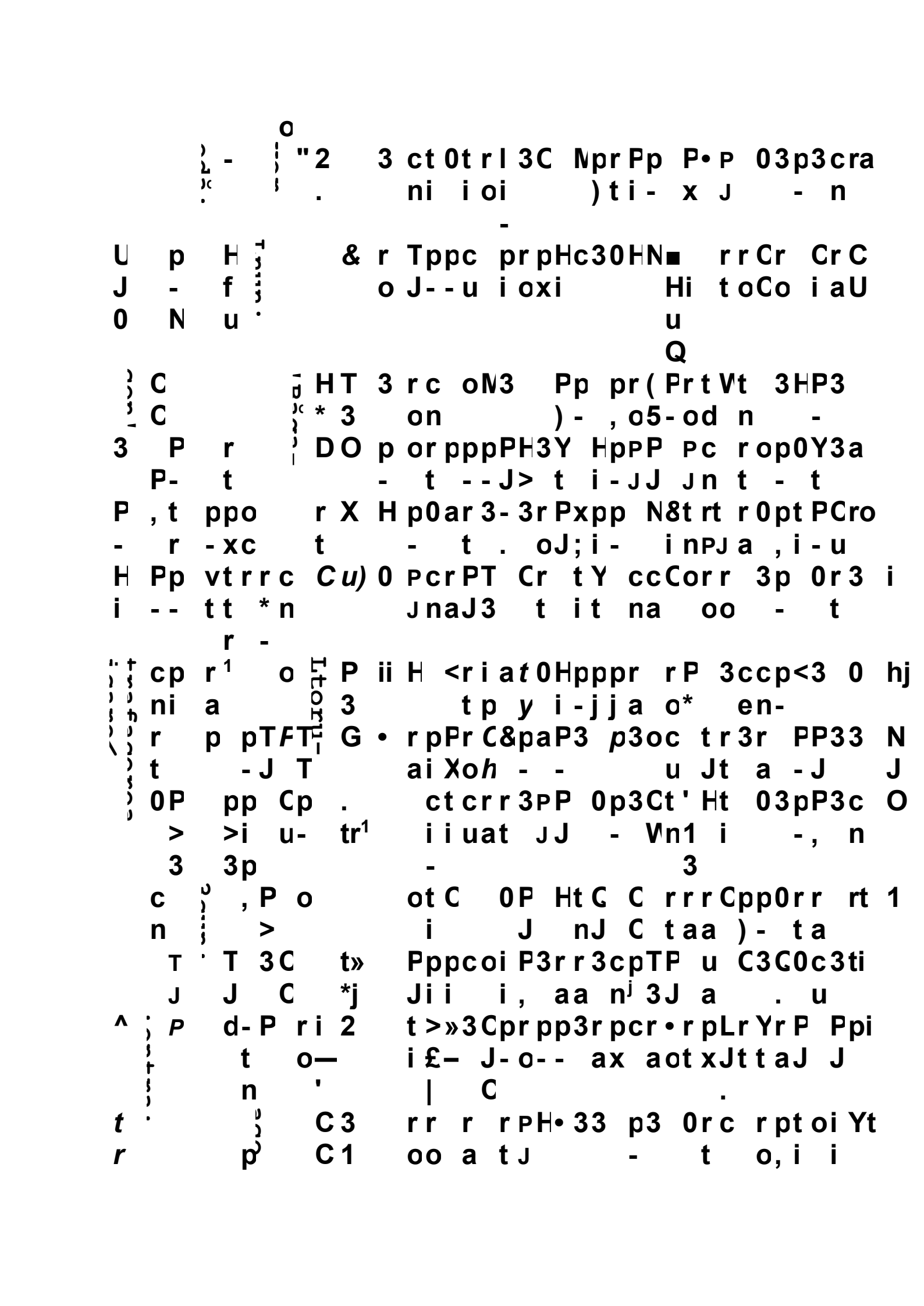

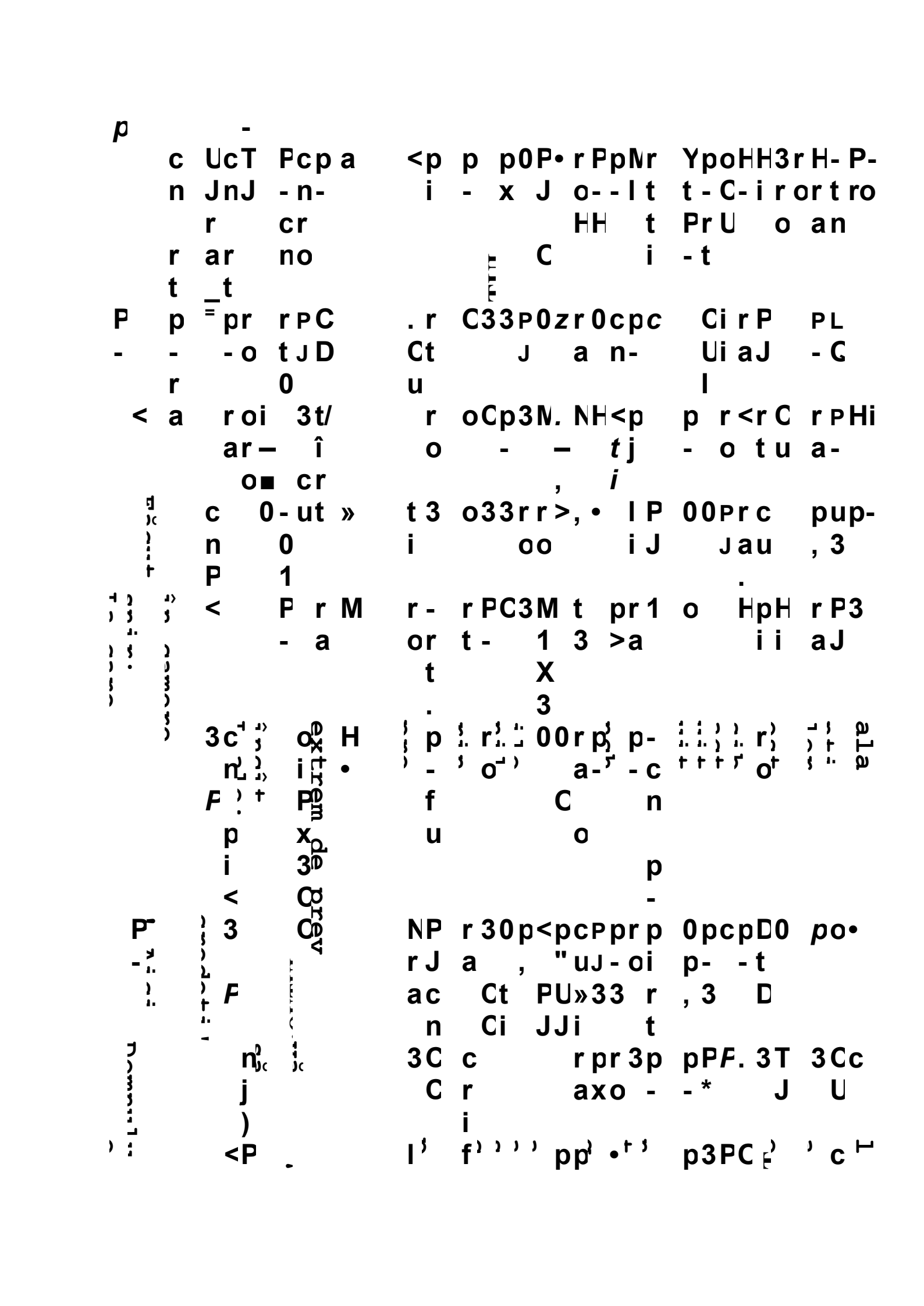

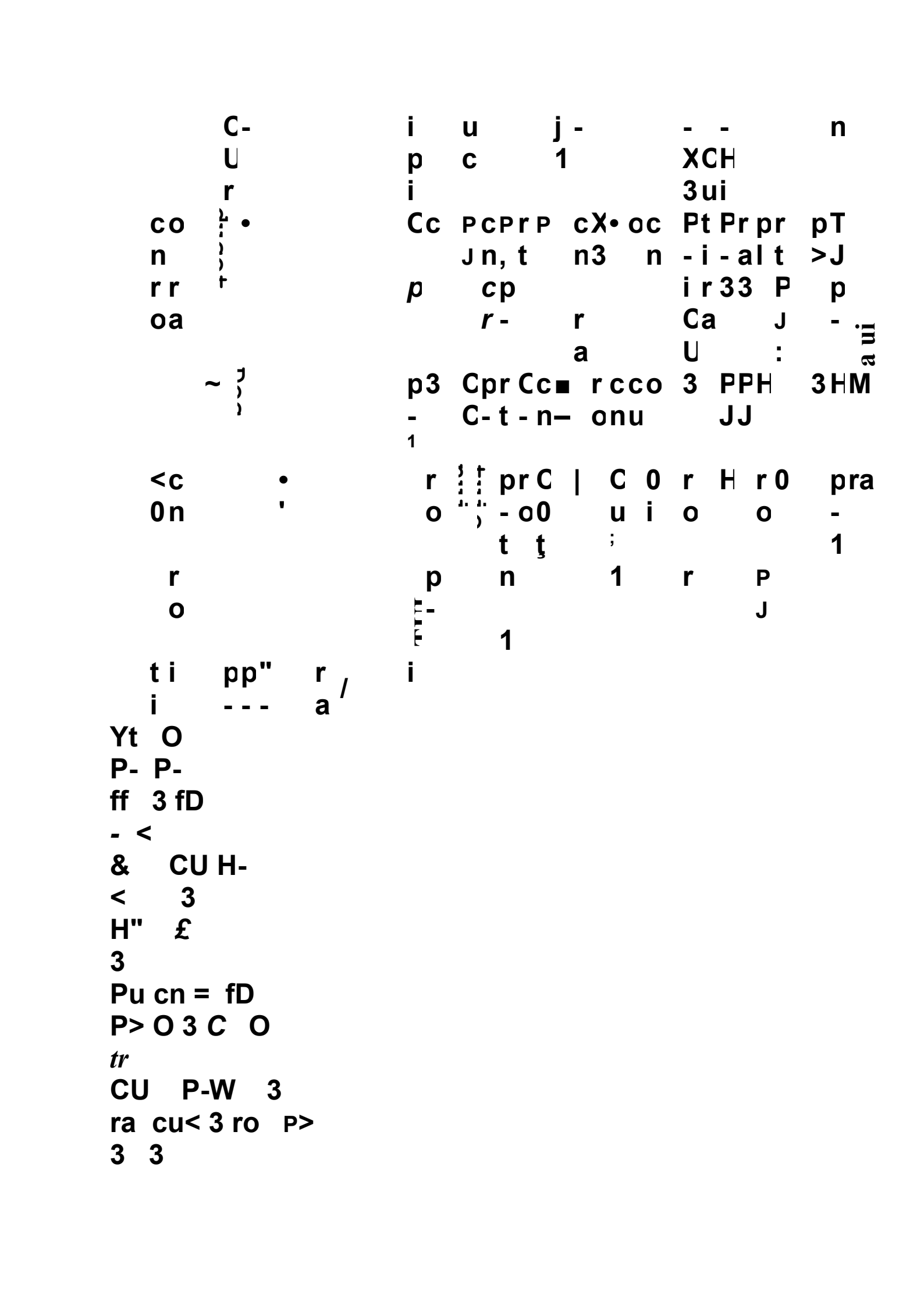

ro
cu PJ o
Cu fD
p, pj
i£> cn
d rt
px
3 fD
3 N rt p-
ro
P> O -W PJ p-
3 ' ro PJ
Hi cn
p. iQ
ti PJ I

0r o0M<* pc<P M oH3c3Cd CPC0 Tp r odPT0 3
o !s-a 3 i Ji a , J1
HH CcCPH3t CT pj pPr3rp3 C 00 Cd0p p3PpP d
- Cr/ i J c -o o- D 1- i -»
1
P 3pC 0TVHP •• p 3CHrd 1P33 3pf- p r3r
- -C 3- P-, t -D• t t
-P -t pcFM h p' f PNMr0p PT3< r■3 t3pPP <
J cn>a ra D o - J t* n -C
n
o3 3r3rcr p- rP p HdP p 3r pC0 3 0
t t o c t- - - o x 1
n
0CCt CCr f p0a o— Ti HCwi 3<PCP3oH3dpt 3r PPDti
tC t Di rt Ji- i i 1 i -d t>
p0CpPPpMrcTHo• Pp0po(0r dt i C• dM pcrP3 f
x C- - : - t nJi 0 - - D o r CD -no, D

3 -P3330•PppPp P0»3H P33P0l 3 T3 3'P
c −[1] 1 i . 1D J 0.
n 1
rC<3 CrP rurc 3r• Pt^PurPP3tpHd3rrO dPC
oC o oqtn o -n -3t , d i atT -D
J
proCHar t> cPP r 3c0 Pd trppoP d0 rt N
it C o i xx o n , ro-- - oi
»0PcP PrM<p PcHprc0CMcpPL oPP po rPPP
J -n sa , Jr -tn1D r J , - o -
i .
PrrPeN33 rPpp- Np0UpKpP 0r M0rtrPPi3N 30
Jta oK- c - J-- t aia i 1
n .
cPp pHN rp-p ppor C rccM0HTCooHdPrCdrt
n > t c j t tr JD a
T
J
tc3H PMH CD r 3r0Pp Tpppo0rrpdopoP303P
rn ,-, CJ o t x J--i at- x ,
iQ .
pHrcCr3PMpCl Hp T0rPl ■C33dt op•3C p'r3Y
-ian o - i > 3 o i o i x– D -ft t
- D
3PMCPrp' Cp3Pp•3rr CrC PTtp■3 ■0TCP rP
- -t-rCi- - ot a Jr-^ – J t
t
r30c3 HPp–C3Ntn3pTr PHrFP■ PpP-0rrpC tr<
o n - C .Ja -it x« i> 1toiD it
.
o"o cf zH&PT rCHMP3PrHl Cp3d op H>PpO
Y nD J't a i ,- x i f
t

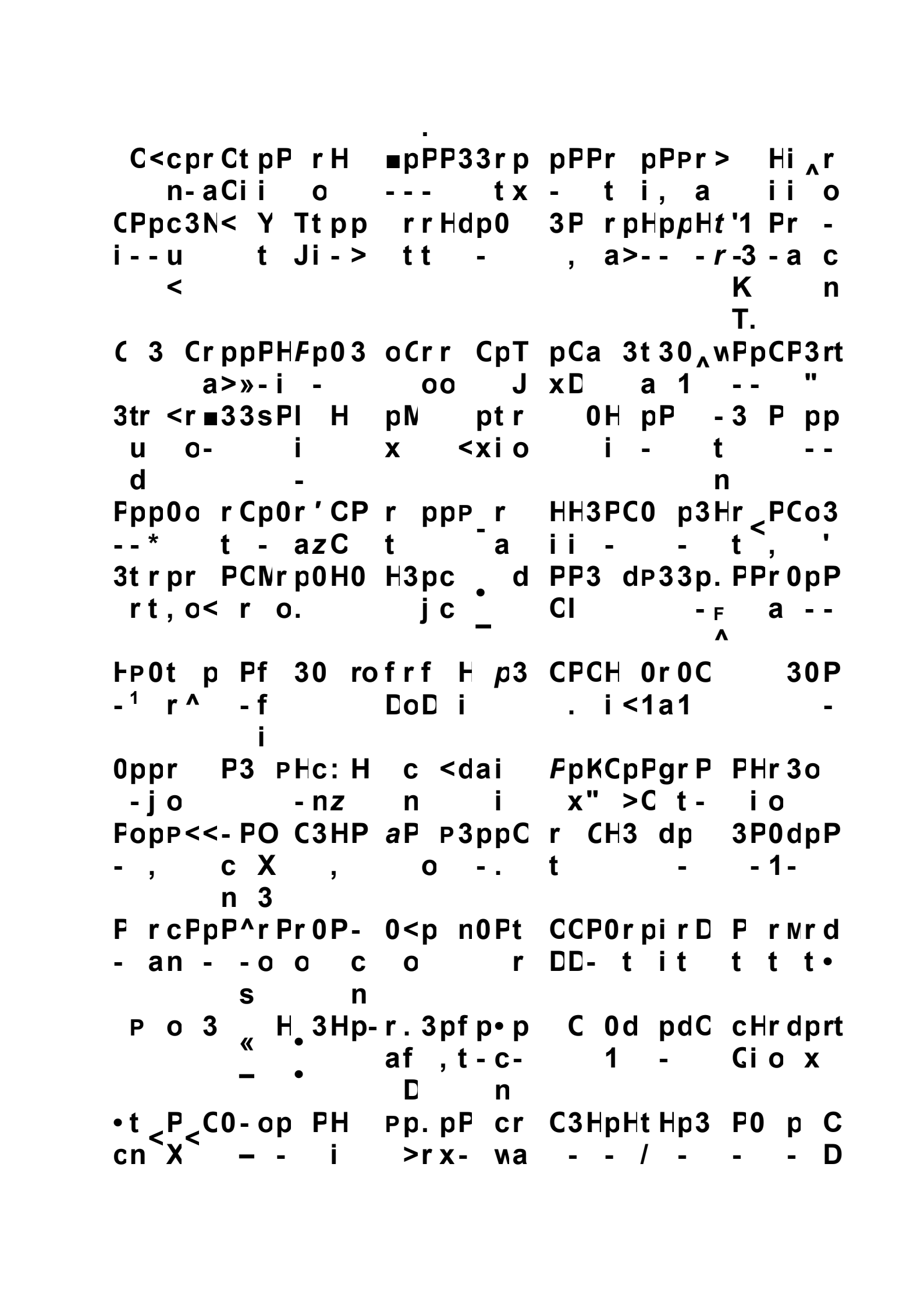

dispuşi să persecute şi să nimicească pe cei care se opun lui "Hristos" (!?).

Guvernele vor vota decretele de moarte atît de viu descrise de Ioan în Apoca-lipsa 13.
Putem să înţelegem•foarte puţin astăzi ce va însemna cînd maşinăriile guvernamentale vor fi puse în slujba obiectivelor fiarei. Mijloacele de informare' şi influenţare, forţa puolicâ{ intimidarea psihologică şi minunile spiritiste vor concura la împlinirea dezideratului fiarei de închinare universală, la con-strîngerea tuturor conştiinţelor.
Fiind deposedaţi de orice mijloace materiale, condamnaţi la moarte, închişi, urmăriţi, urîţi, calomniaţi, copiii lui Dumnezeu (CEI ALEŞI!) se vor sprijini atunci numai pe ajutorul divin.
Este timpul strîmtorării, "cum n-a mai fost de cînd sînt neamurile" (Dan.12:1). Ce vor face copiii lui Dumnezeu în faţa provocatoarelor "evidenţe" spiritiste? Cum vor reacţiona • "aleşii" lui Dumnezeu? Vor supravieţui ei?
Răspunsul lor va fi categoric: STĂ SCRIS:"...SĂ NU VĂ DUCEŢI, SĂ NU CREDEŢI!". Ei ştiu că acest "Hristos" este în realitate anticristul, "dumnezeul" veacului acestuia. Cei aleşi ştiu că a doua venire . va fi un eveniment grandios, înfricoşător, universal (Apoc.1:7; Mat.24:27,30,31).
Satana nu va putea să imite decît local acest "eveniment, pentru că el este creatură, nu Creator. El nu poate să fie

omniprezent! Totodată, însuşi Dumnezeu a fost loial şi onest, spunînd adevărul acestei generaţii: "Dacă se închină cineva fiarei şi icoanei ei, şi primeşte semnul ei pe frunte sau pe mînă va bea şi el din vinul mîniei lui Dumnezeu, turnat ne-amestecat în paharul mîniei Lui ..." (Apoc". *IA:* 9,10) . Aici este descrisă minia unui Dumnezeu ofensat contra acelora care acceptă să acorde închinarea lor fiarei, care-L dezonorează!

Oamenii, însă, nu trebuie sa vadă numai pe Satana, personificatorul, "acela care înşeală întreaga lume", ci şi pe Emanuel, pe Mihael, pe Mîntuitorul! însuşi Domnul Hristos Cel proslăvit se va arăta oame-nilor.

223-

Atunci vor fi văzute scene cosmice şi sociale care depăşesc imaginaţia (Apoc.1:7; 6:14-17; 16:18,21,).

Atunci va fi ziua cea mare, anticipată de profeţi, aşteptată şi grăbită de cei care au iubit venirea Domnului lor, dar teribilă, îngrozitoare pentru duşmanii crucii şi adeyâruluiv Atunci vor fi numai două clase de oameni: salvaţi pentru veşnicie şi pierduţi pentru veşnicie! Amăgirea, însă, nu se va încheia aici.

B. CULMEA RĂZVRĂTIRII.

Lucrarea finală a anticristului va fi demonstrată printr-o rebeliune generala contra Dumnezeului cerului şi al pămîntului, un război radical, deschis,

declarat, sau, mai curînd, un efort disperat şi nesăbuit pentru a preîntîmpina a doua venire a Domnului Hristos, autentica venire a Domnului vieţii pe planeta răscumpărată cu sîngele Său.
"Apoi am văzut ieşind din gura balaurului, şi din gura fiarei şi din gura proorocului mincinos trei duhuri necurate ... Acestea sînt duhuri de draci, care fac semne nemaipomenite, şi care se duc la împăraţii pămîntului întreg ca să-i strîngă pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Cel^i Atotputernic" (Apoc.16:13,14).
.(
Iată, în altă ipostază şi alt moment istoric, balaurul (păgînismul), fiara (creştinismul istoric, papalitatea) şi proorocul mincinos (protestantismul apostaziat), adică omenirea planetei întregi, apar unificate într-o religie universala! Formele administrative şi delimitările formale se mai păstrează, însă substanţa, elementul dominant, religia universală este spiritismul. Această triplă alianţă devine purtător de cuvînt al spiritismului.
Visul secular al spiritismului va fi atunci împlinit. Toate religiile lumii (!) vor fi atunci îmbibate cu vechile sofisme: Nu veţi muri, sînteţi Dumnezeii Atît de îmbibată de spiritism va fi omenirea, încît Satana însuşi va conduce la război armata celor cîteva miliarde de "dumnezei", locuitori amăgiţi ai planetei.

```
ro3P3u3rP    HoMpT rPp<r pir rHpCaCPrt pu3
+     a t)        j t>> t jit t j   J  -i
popPpCpP3    O3Ppf (33PH pCC fC3(ipP( cPp
j .> Dx        --D D  -   -DD DD Dij-D  '-
                                        -
 333P3u3C    P3p03 PUC3f UPP P PPCp P p -
    - a        J    l  D l -   -J     j c
                                       n
<r CCfp (      *Cpr  CfCc r     U■P•iC3 3np
;t JJD- D      a -t   DDr t     l• ai    -
                                  .
Hp3 -hrCw    ,*0t P PYP 3 PCC p   tf3r P0
    U|ti     —xi . ir     /  >   iD P--
  p l        .            l  ta
&0-000CT3O   > P :3T3PCUP>3PCH3PH3p ptn 3oD
t1 1i1 3          3 - )-      -i - -o
f
I pa THpr3   • P,p Pr pC Ci^33WHPPCP P -<PC
_ i  t.Jt    a –J <t  K  P      -D :    D
J              «
.
lCpP3P P3*   o->Cp3p H1U3C P pp33rC<rt N0 3
_ -- - - t     r Dj >*  l D J --  t  .
i        3     t    a
.
rfrP3P Cp0   op■vCppC(-P tCptfrPpPfPP PpP0
tDt  -  JH     -8P >-DDwe i -aDt - D   -*
                      3
GrCPpN<P     • p PC3p •p .fC-3a(roPcC3 No33
 ti-j          -       - ^D r  Dt .nD
                          t
 Chr-CCPNr   N C-Cr D  P  3P-ppp -rpP fftP
```

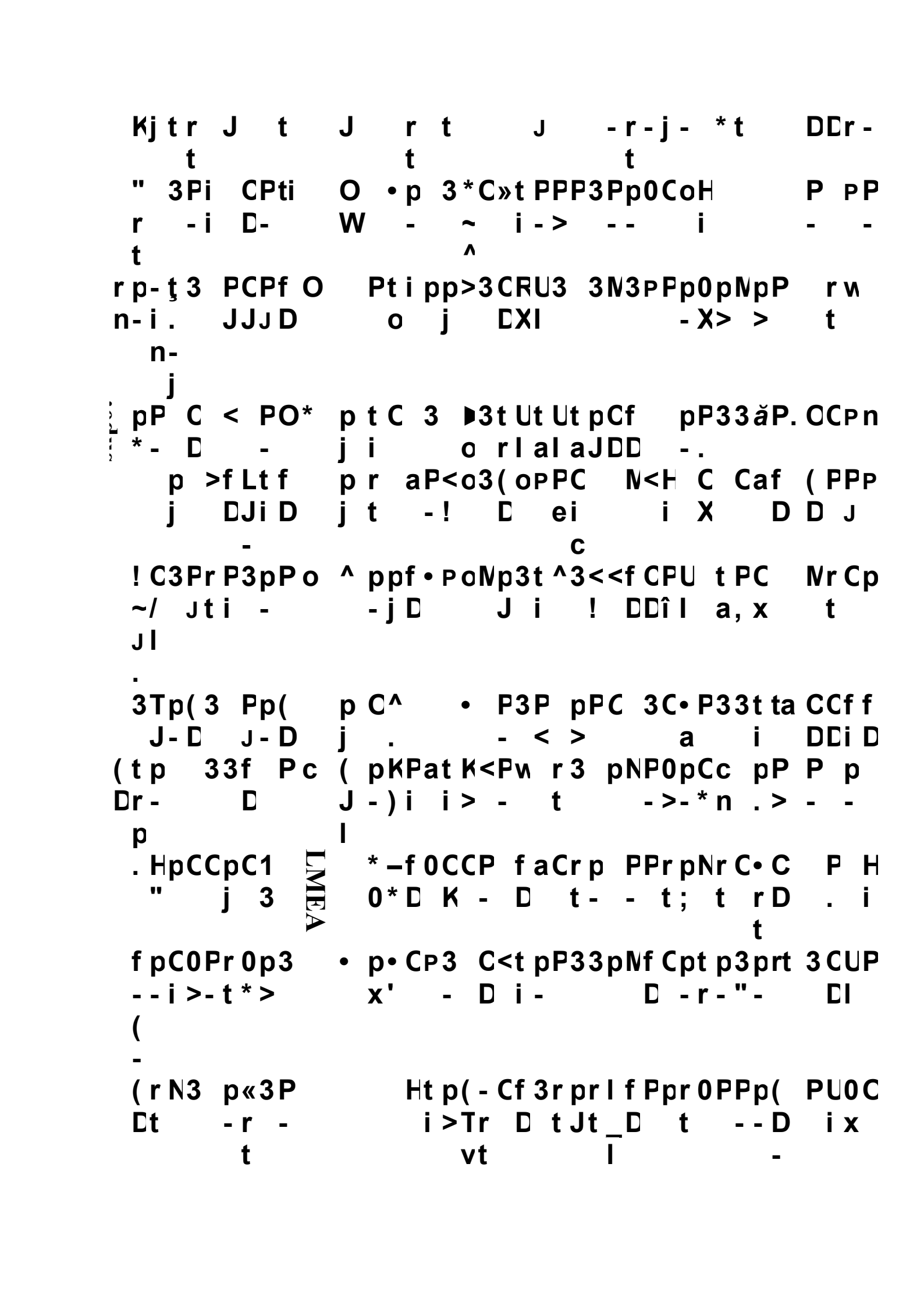

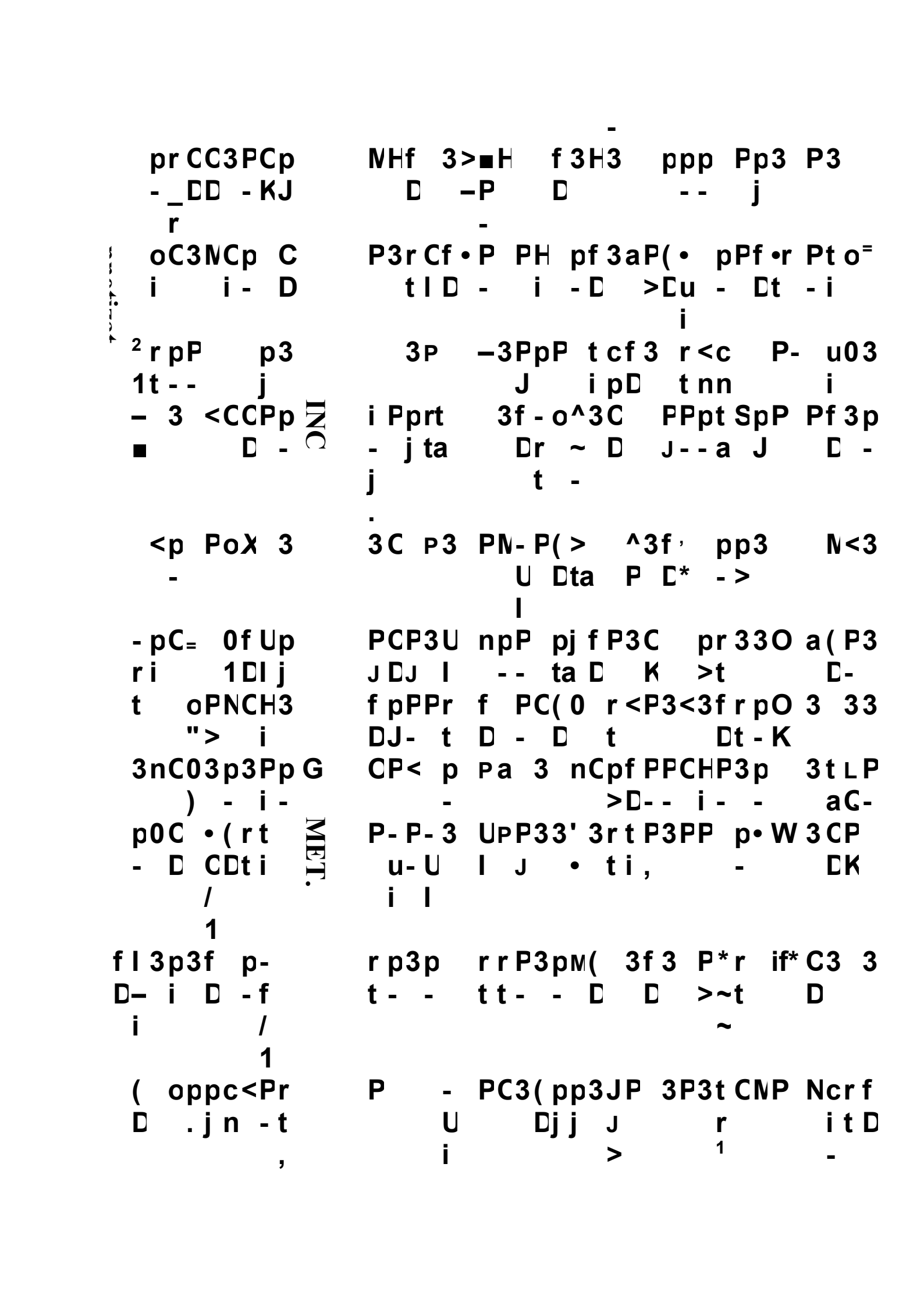

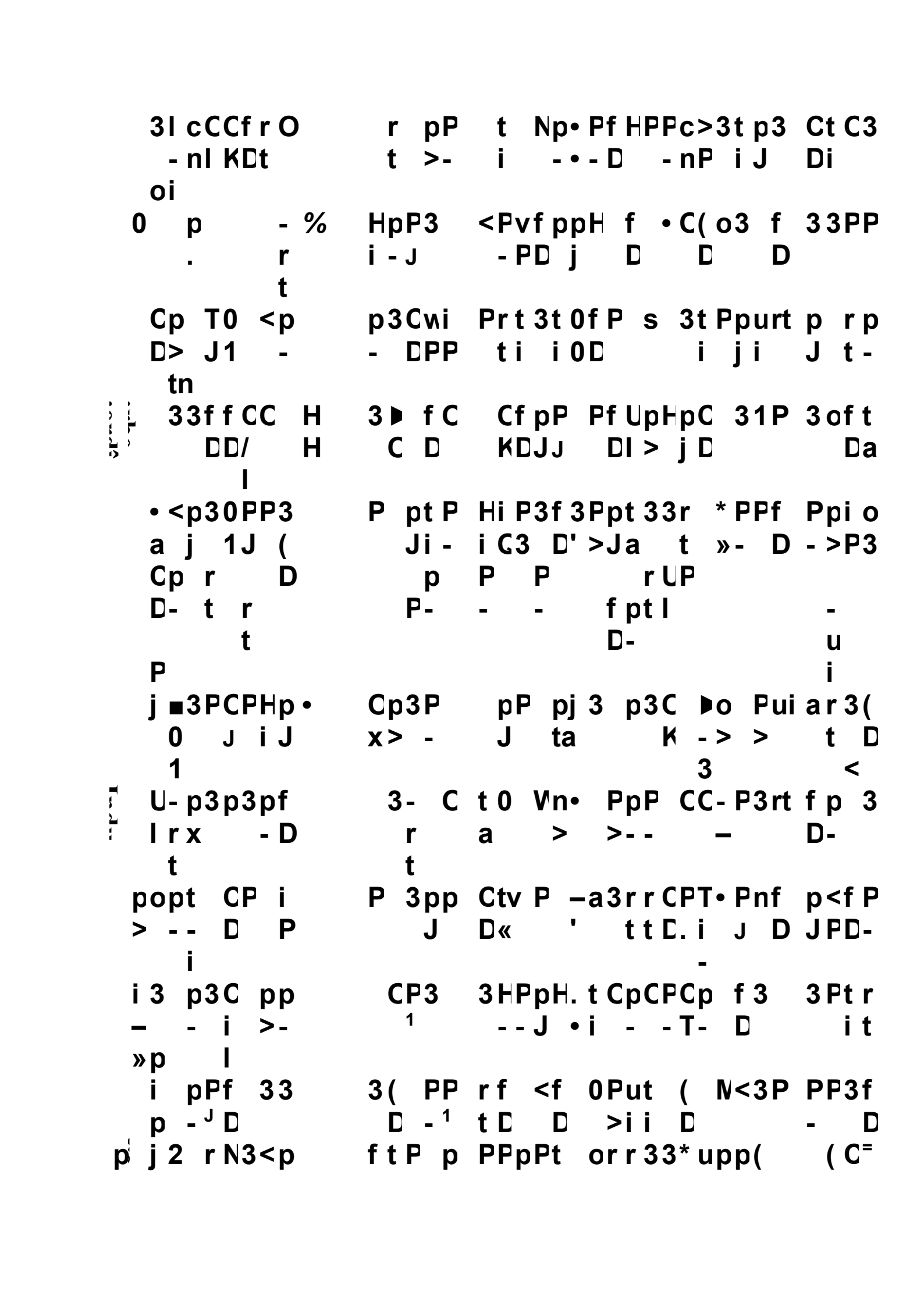

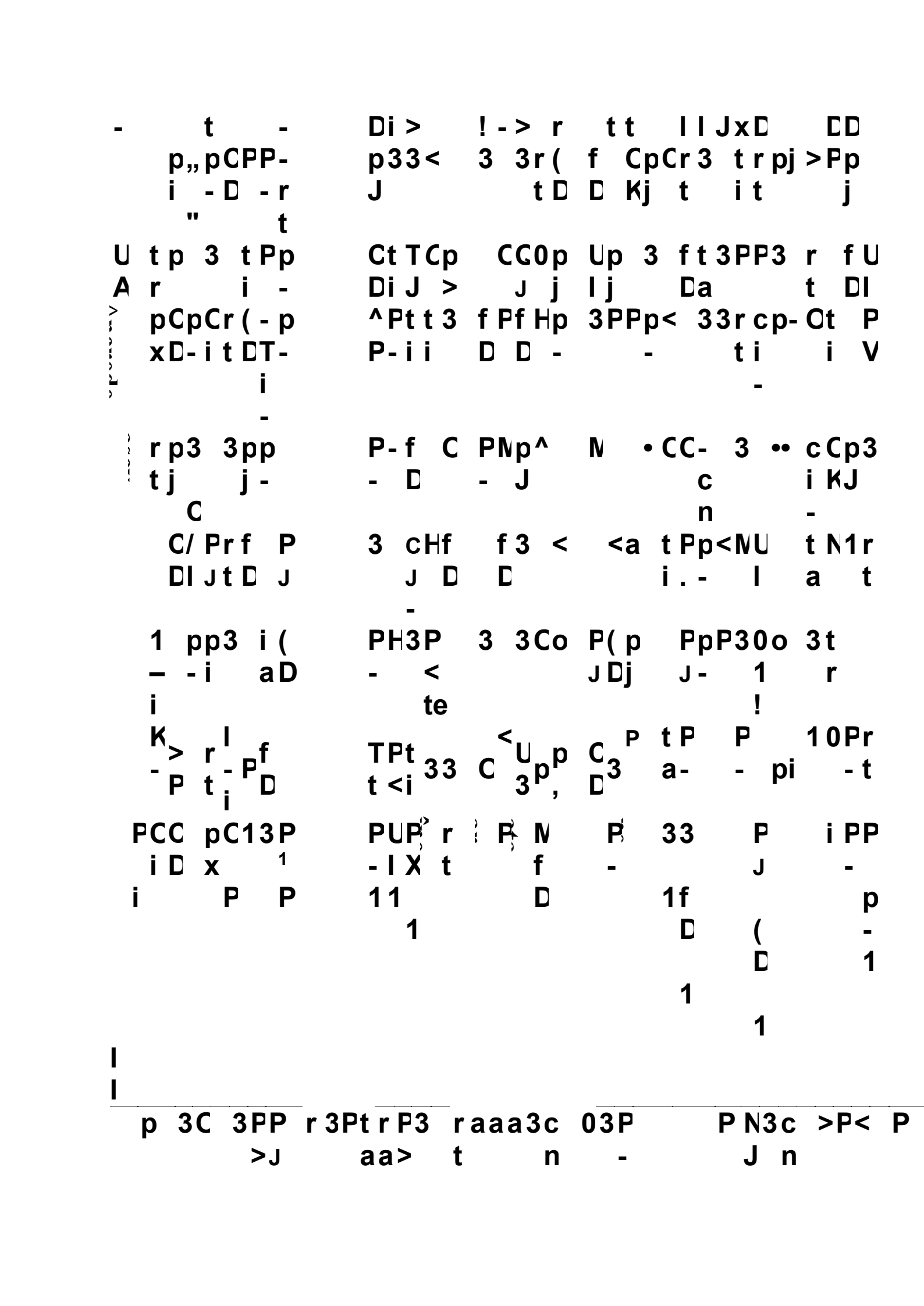

Q PH p33 3p0X3C CC0p3(0p3 P KCC C3P fD
i - fD J D D D - - l DD
N pC PPP- Cr ▶CN p3PC3• 3pc (–N CP P
-D -J< Dt a D • -n D• D-
O P p33 C p3C prrtP <pp P•0< P a
. - O D j-D ,+tP- j- -
p MC P3-rt PPCpCP CPCp a p0a 3P U 3 a
J >K p- J- --D- D, Dx - l
> < 3 zP3C HP3H0pPt 3 r DCM3t pPi f C >r33t (D
O D - i - Ţ t D i- D t ^
C | l
D
- P Pt3P(3HPCPCPPC <p33P0 0P P0<Mr Ppf03
U< i JD i D D--l - 3 l t -D
l 3
p ti pp f NUI pi PTt Pp1CCr3r Cf Pprt 0 pPP3 3 0rt
3 J- D P -P, t i- J DDt t +DJ -
J
p- r P3Mf P- pCpPPC CC<P 3pCPC0pf P r 3<pCcP.
pj t J DfD ---D J X D1 t -
N pj ^pCCPiP CP3 PP i CCPC3 f C P pMP0PoPpc
- D- - - S DJD D D - -i > j
l
P C CP t3 f3P3p 0Ct pPf N P p o P3P3P pt
- D i c D J aj D i J - - -a
fD n
n Ul api Ppp, U -PCC3H33 1CPf-3-p» OP 0 H3CP3
i J-p- l r-D i D D< 0 i Ki
t n 1
C p f t r CpC r Fpo P3H3- CP3 pPprt ti P3PPPr ppj
D v Di t D- D t J- - r ---- "J-Jt-
rt v t

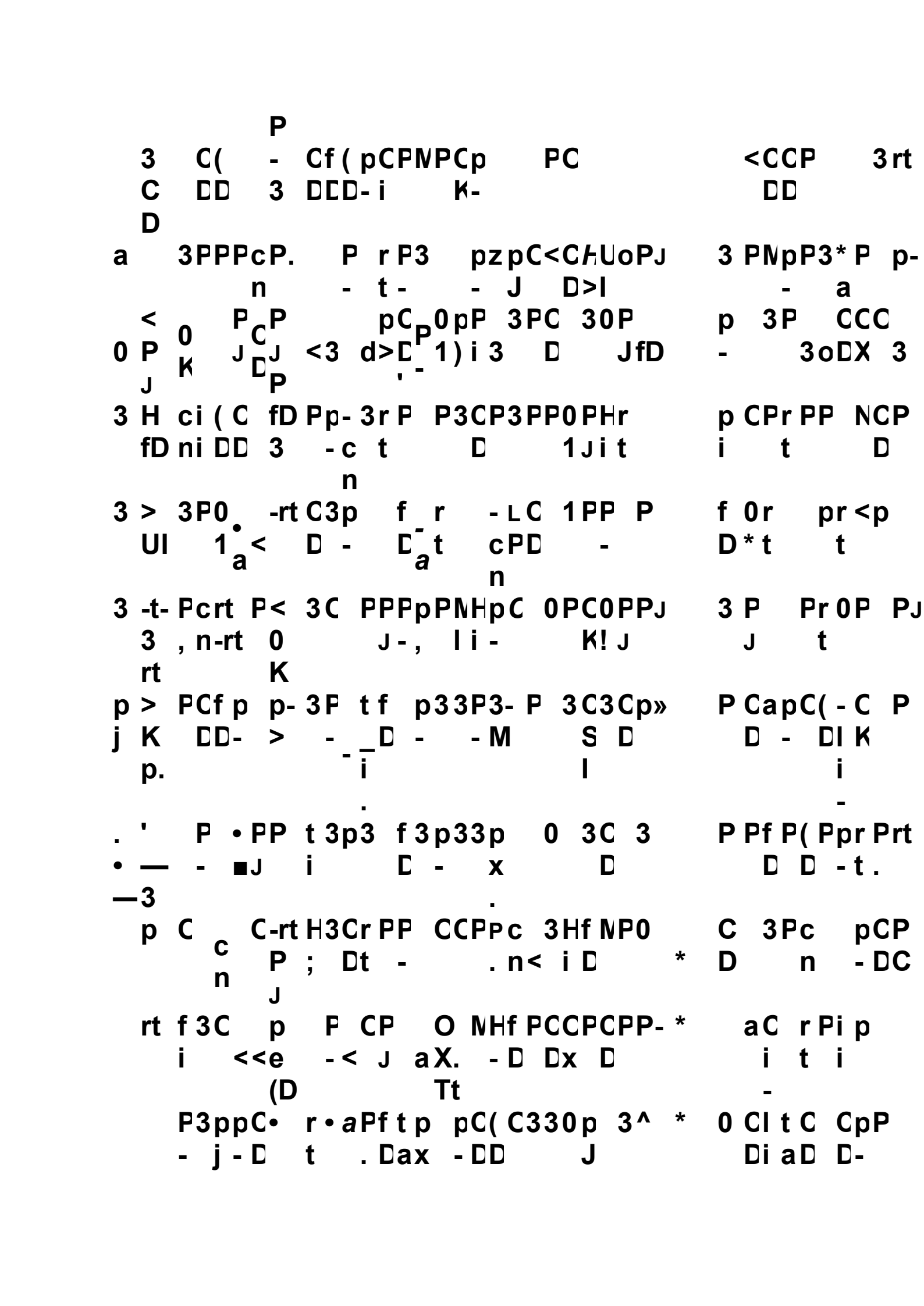

ui i P30Pui 3 p 3M P3• r0r P3PHp * 3 33ppPt p0
P J j , » t- Ci- * j- Jr-
P p3- r PP3p P C0p 3 P Pr PHO * r P 0C f 1
C - rt-^ j D i t i * t D D
t
• Cpp 0 t • H3Pr 3C30CcC PrPP * < P<303pCPro
3D-- M r ri Jt D 1DnD >t-> * i
t
ci P■P3CP 3 pPPp C P M1 a3P0rt * P 3C33PP0UM
- - p- ---. D , a - D - I
li P f rt P (pri-3 3p00CP Mp * 0 -pC pi r Ul
- D L- D. t q0 - cJD - t
l- 1 n
O C• PPt p P3Cpp3 pt p 0CMCr PJ * r C3 3, Ci
K P >p- - - -- >i , ~ D Dt t - x
J . ^
p- p3f p33 ^ r Pp0 P 3p^P3<P CC P MPPp> p
J D- J - PJ DD - -J- -
P 33 f t Hi PP3p Pr w pf P 3 r CCPt PnP
Dn^ - i t - xD t D a> J
. ta
Uî ppUHf p- P cPC0CP ppcpr 30pP C pP p03CP
-j l i D n- D1 - nj t > D- - - D
Pr MH P M (PP C0cCCp 033 M3CH o> r
o t P J w D - 1n' D- * 1, Di P t
J
0 PCMpPO f p3P Pp Prr3cP H PJ (P C C P
X JD -<C D - - ft i D D D<!
D -
•■ Pc<3r N < pNp-r CH3 p PP(D ^PPMt C
-n t Jc+ Xi - - - i i D
n ^
<r Pf CO C pC(pf 3 C f at r Lta P P>PPopC3

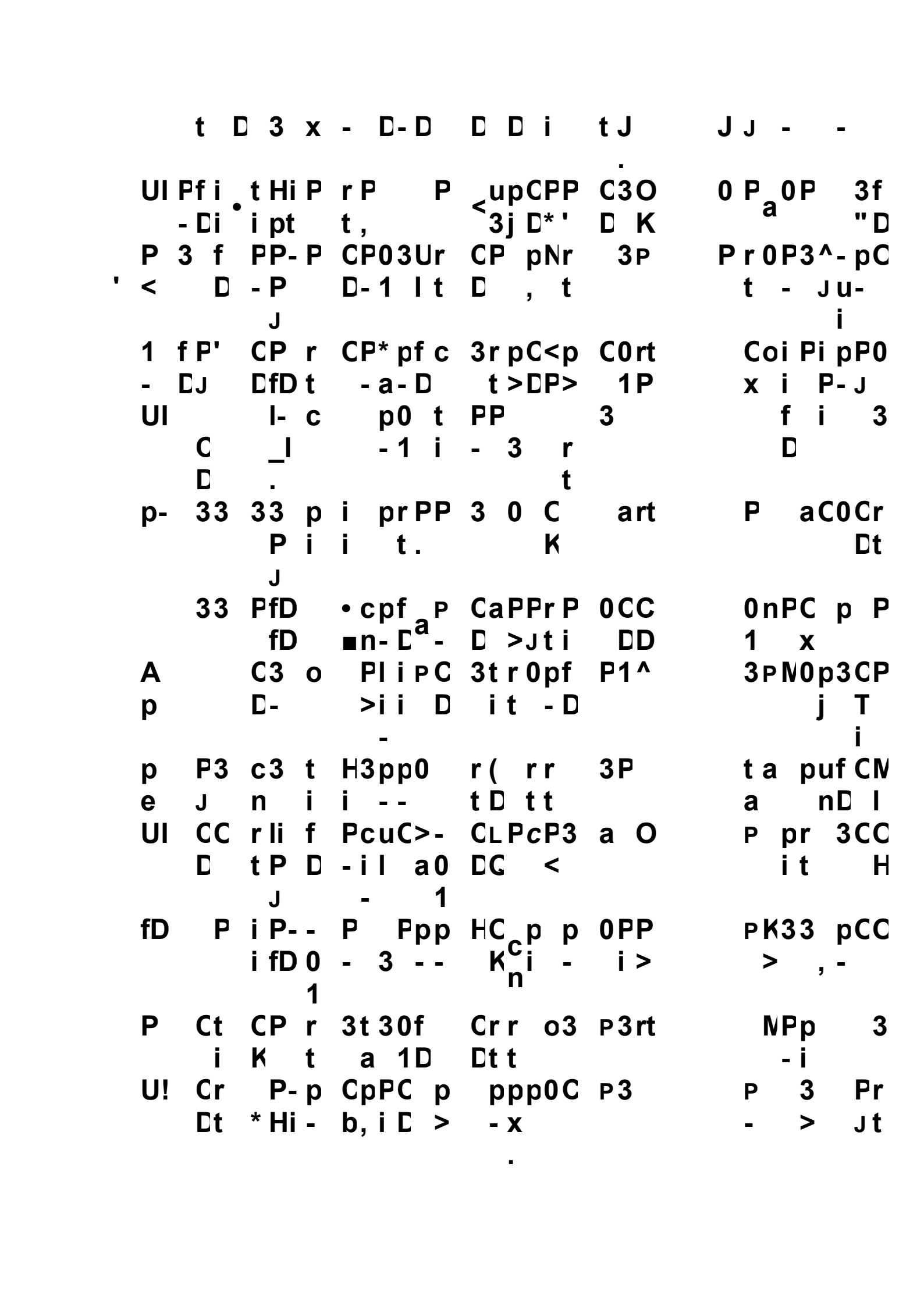

Partea a cin cea

ALEGE VIATA!

Motto: "EU S.ÎNT CALEA, ADEVĂRUL ŞI VIAŢA". /

loan 14:6

"Nu te teme! EU SÎNT Cel dinţii şi Cel de pe urmă, CEL VIU. Am fost mort, şi iată că SÎNT VIU.ÎN VECII VECILOR". Apoc.l:17 u.p.,18

CAPITOLUL XVIII.

ISUS,DOMNUL VIEŢII.

Biblia, sursa adevărului divin, are să ne spună mai mult dec.ît să descopere originea răului şi consecinţele lui funeste asupra victimelor. Cuvîntul in-spirat este străbătut ca de un fir de aur de planul lui Dumnezeu pentru salvarea omenirii. Planul mîntui-rii este bazat pe conceptul de viaţă şi lumină, in

contrast cu planul amăgirii făurit de

Satana, întemeiat pe moarte şi întuneric. Moartea a fost pedeapsa pentru păcat, iar Satana a făcut din ea un obiect de laudă şi trufie, o "soluţie" pentru salvare, o punte către o altă sferă a existenţei, care, de fapt, nu există.
Proiectul de salvare pregătit de cer este aşezat pe temelia ISUS HRISTOS. "Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decît cea care a fost pusă, şi care este Isus Hristos" (1 Cor.3:11).
"In nimeni altul nu este mîntuire: căci nu este sub cer nici un alt nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mîntuiţi" (Fapte 4:12). El este Garantul, Temelia pe care se sprijină întregul proiect al salvării noastre.
Fiind autorul păcatului, Satana a fost, de fapt, autorul morţii omului, apoi a elogiat moartea, făclnd din ea o "teologie", o "evanghelie" a indumnezeirii în păcat.
Luînd natură noastră, pentru a putea să moară în locul nostru, Isus Hristos "prin moarte" a pregătit condiţiile "să nimicească pe cel ce are puterea morţii, adică pe diavolul" (Evrei 2:14). "... Hristos Isus, care a nimicit moartea şi a adus la lumină viaţa şi neputrezirea prin Evanghelie" (2 Tim.l:10). Aşa dar Evanghelia aduce soluţia pentru omenire! Cum a fost posibil lucrul acesta? Simplu, prin faptul că El nu a păcătuit (Evrei 4:15). La strigătul "s-a sfîrşit!" rostit

pe Calvar de Mîntuitorul, a răsunat în întreg universul clopotul de moarte al Satanei, devenind el însuşi victimă a filozofiei lui mortale. Din acel moment, moartea va fi subordonată Domnului Hristos, după cum El însuşi a declarat lui loan: "Eu sînt Cel dintîi şi Cel de pe urmă, CEL VIU. Am fost mort şi iată că sînt viu în vecii vecilor. Eu ţin cheile morţii şi ale locuinţei morţilor" (Apoc. 1:17 u.p.,18).

Biruind moartea prin înviere, Domnul Hristos a devenit a doua oară DOMNUL VIEŢII. El dăduse viaţa la creaţiune, iar acum El a fost reconfirmat ca-Suveran al vieţii.

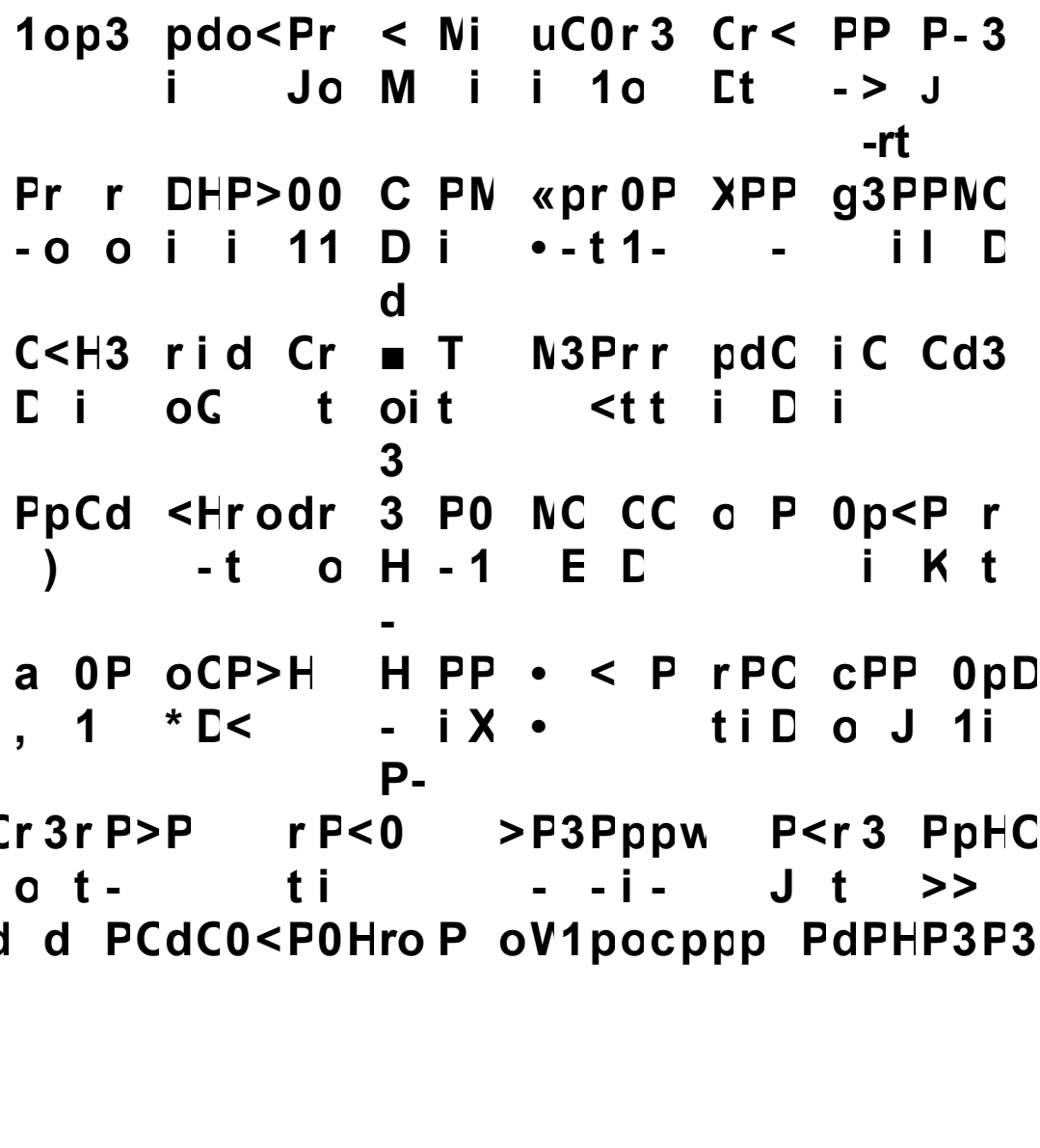

£o ! « - - >t) i i - Ji i
! cr 3
f
Crgc <M3r CHr MH 0pH 3Kr–pTr *- CCPpPP r 3
Jo o oD o i- o i t o 00DDi - t
1
P3 *a* Crr pEdHP>Hi• CP•Pwp◗0PP0TPr H ad
- *x* Dt o) i)-i J ri o JJ1t Jo i
3 ît
3 o P< 0 0p0<"3&P0 C<0 C 0r p ar P «PPpr H
-*n* 1)- 1 i 1 1 D 1o t) .i->o
-
3
orH33gHt r HP> p P P0r H C*r*3r odr 0 C 30
o> !t i i X) t D*t* t o
3f 3vPPdHP) ^ rr< HPpMÎcPrd*0*0 ◗0o03<MM
w t-J -C- tt Jx SoJt a
. 1 0 .
1
0 tr PCP0P PC <CPr p- r o 3r r• PM3r o0dppdpP0
–t- -1X - Xo o ot• o i -i)
PK0PP i< r CMr •p) CPV r d PPPPaPCPd
J - - o t 0 DJ o J- D
t 1 1
PHorr•VaPPP<H•dh3 0 0*a*H D PpTNr r rPpPp0
ooC --< -0 » 1 1 >i3 t t oi- l 1
l 1
r < PPCrP0 33H3H3' CCr t pHd<3 r r rP r r rT
t - Dt)1 - D o--> ooox t t ot
i
(aPr p r pi Ca0H C0 0p d33p V P CP pP
P >o> o r- 1 - J DX i-
rt

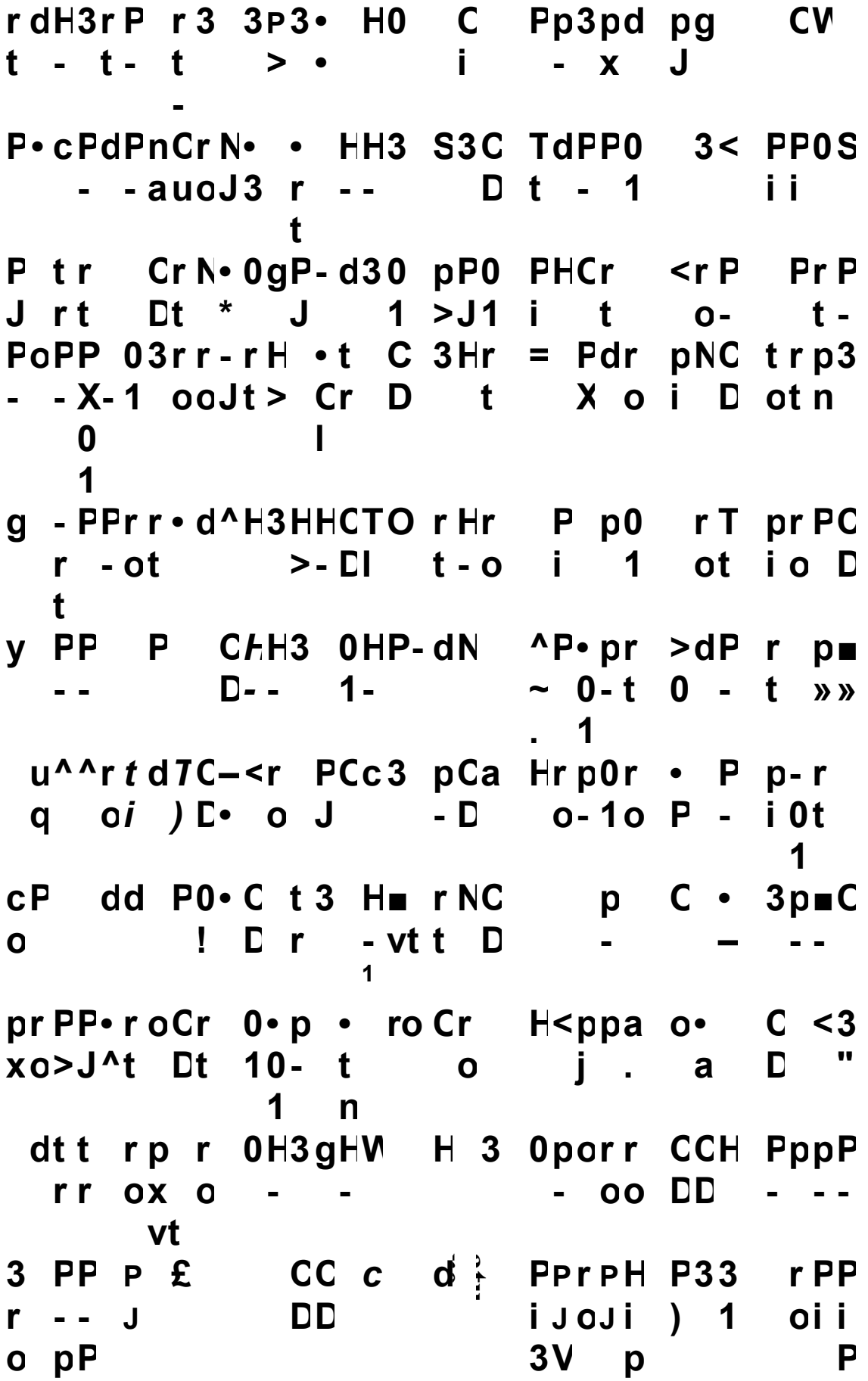

i)

t p - i
Pi i
J i

to
00
» » *
* *
* *
* * »
*

•*O) 2* H- O H> P-
•O
PX 0) O O PX P> PJ H
rt (D
l IO
l

MP) rt Hi rt 01 3 M
M rt < Hi oi rt P- HJ
Di 01
C 3 hţ M p fD »-TO g
C pf O Pt) It fD 3 hj
p>
p P< fD 3 *c*P 3 >a H-
p. P- H- fD 3
rt 3 P- rt n> rt oi fD P ,
PJ rt 3 0 0 Di < rt
pt d P d P- (D 3O P
-Ol 3 fD rt rt p fD hi p.
fD
M > P- cn M S 0d -rt
HJ » &K ^ hj g a
P- g
Di rt O o d P 0 g PH W H-

ţa şi moartea, binecuvîn-tarea şi blestemul. ALEGE VIAŢA ca să

• h
3
P =
1
P
3

g - < (D m lD
pj fD
P- P- pt p- P- hrt 3 P
fD P p Hj P i P HJ
P- P 3 fD
3Hl 1» ■ - Hi rt 3 r P ■
3 H fi P- rt t M o
O fD P
M tn i-h . 0 fD P< Chj 0 tr[1] d
rt P(0 O P d Dp >
Hi
HJ ro 03 O 01 3 PfD P
rt 0 (D 3 fD P- rt P rt C
O M
pt M Pt P'hjrtOdp tr P P hf 0
Ol P gp d P> 3 P 1
LQ fD g fD hi <» fD
rt fD P- 01 M Di rt
P- hj g
P> w fi n P d f tD »d
O 0 rt rt rt (l HJ D
.3 M H 3 p- P, 01 - HJ oi
O *13* fD p p- fD 0 oi rt p-
fD 1 p»
p- c n> P -rt 3 fD 0 3 hi fD O
c g - 01 O Pj
h(p 01 3
11 P- p -rt Di 0 PfD
& C H P fD rt 0 fD
d *C* O rt
g p- N P P- P- -01 0 O P >
c hj cn fD HJ 0
M hj

CUMP

d hh 3 P 3 p- Pg Hi 1
P P- fD rt C g I fD d
O & 1
M O Tt O O >rt P • g M hj H
g oi fD HJ rt fD d J
P- hj
K OK (D P< P p. P< H- d > <
HJ 0 P Hj iQ 3 p
"> fD p -
HJ 3' 01 h(■01 - H P
P- 3" H O C H- rt M Hj
M <
hi fD rtD<P>fD fD p-
P fD 3 hj p 01 -mg
P- C P
H- • <D d 3 g P 0 P]
H P 01 3 rt 0
rt rt
g n P- Hj - fD d D. 3 o • 1
& p, oi P P hj o g
HJ
P- > P W 3 P- Di Pj (D O IO
fD CT h(rD P d P> P
tn 0 fD
rt 0 H g fD p- g < M CO
P, Oi p- (D Di M d rt Pj 3
P-
P- (D P g g g M P P Pt p(d Ir[1] o 1
P P- tD P< fD rt pj ,G
CD hj 0 C tr PJ p-
< p rt P fD fD »cn
P-• w HJ p P- P p- d
rt M p hj p. P H- HJ

VREMII

. p 01 H Di
H
«in rt hi p- • M M M P % c O
fD HJ P P[1] fD fD p d fD ^
O
p. p* P rt hj hj fD t[1] A ■ ◢
hţ P o (D Pj Di < rt
P- 0)
P- hi g rD ti c P> HJ fD •
P) *a iQ P- (D
p- hj
p Hi N Pt P 3 M hj < • Jk ^
P 3 fD -01 fD P< p- 3 pt
|_, p. ifl O , 0 p- P< X "H *
p Q, cn H p rt tn "
O P- hj
it p it h p- g p- d 3 hj < H J 1
(i p- o -03 hj 0
01 0
0 0 hj C 3 O * • p- d X ^MM ■
cn ►O 0 P- Di hj pt.
P hj (D Pj
P- N p. p. P P 3 M d ■^■ и
HJ d 0 P d ^H
d P- N
rt o Pt P (t M hi < Di V
M rt rt M H M P> O
P
W Mufl P 0 P- rt P- 0 M HHŞ
C C 01 rt • 3 fD ^
OH»
P- P> 0 fD (D p p d < •y
P- M hi fD Hi 01 tr H

ALEG

P> fD 3 3 3 P fD • -rt cn

■ OP 0 O hi p

3 0 rt p 3 d P O \

P- HJ fD C o HJ d

fD pi M

p 03 01 P- tj" S d H 3 - " \

X Pf hj hi rt ""N.

hj d

rt 3 rt 3 P ifl P- < M H- >

P- (D p- Di rt 3 P- P-

0 HI C c H P- g M fD -rt < i-

tn P- o PX fD -cn 3

p tn

POM p. p< pt p- - •oi P > ■r[1] -

rt hj cr P- N Pt y

rD rt

P

rt oi 3 p 3 hj hj \ /

fD fD Di p- ro g 0

P» hj

(D rt 0 cn P hţ P- fD s

P 3 p- 3 O fD d /

M hj

3 Yr 0 Pt a P OP *f* o

P rt P- M 0 P-

Hj

P, HJ d 01 fD Pf \J

rt P 3 fD hj M d

fD rt (D

fD K Pi d M -01 P -.,

P-' W rt fD fi P- 1

P-1 fD fD hj P P p.

O 1 1 P (D rD M

(Dll 1 1 1

Hj 0 P M 01 Di 3H33CL 0 0 0 hp> rt M hi M
rt C M H a3MHJrt 1 1 i cn Ti >
CT <DihjO

fD 3 d i P- 3 P f P P- fD P- • h df 3 f Mp- p-
C M P» P- O DfD hj (D O 0 i DPt D - -
fD p. HJ <
n

o p- P P- P < M rt < - O hj f C MPp- Phţ oa
H P- 3 H P 3 d D p
3 3

rt < fi • hj P- • f Pt fD 3" p. CD 01 h0 fD p-
P < 3 o. Vt DO Di < pi i P j
rD P- hţ

P rD g M 3 fD d p. <M P> rt p. p- P(• c Hi f p P P-
- • hj fD p rt - D - n HJ D 0
c p. 1
n

rt hi p- Hi » hj -03 (> 3 M fD P0 H pH (D M fD M
fD H Cf] p- D3 P- 3 P, 1 - J O rt
p- HŢ] >

pt cn 3 p P- 30 P P fD •0 MC3 Phţ pr p- fD
3 01 P • 0 P- 0 P- 1 - M - t
Hi P P- P-
0

- d P- v n «i • o PrtP- O P P- (0 h fD i d3
o M rt - rt ^ ^ O D j 0 D Hi
M tn
fD

HBl lt fD P« P 3P- P 0 P 3 d3 P M IQ Ph (D M
H O ,P M t/3 0 1 - g cn - ţ P
P HJ 0 rt

O d rt HJ fD O f < p> Di 0 Di p Mf r fD 0 3 hj d ■
3 O hi 3 fD DP P> fD hj > Dt (D O
fD 01 01 -rt d rt
pf p- t-ţ d h(p-> fD 3P- 3 fD P P- 3 Pr 3 prt M PP fD 3
rt fD T3 rt -Ol 3 rt 3 HJ h fD t t - (D
P p- -
p h P •P-i (D P 01 r rt p 3 P- < ppcg P- 0 3 3 p-
rt fD rt Hi t (D - - nd o 1
rt P- 3
P f
P o rt < 3 rt f P P- P- tn p. h O Dr rt p-
d tn W P- p Drt hj & Hi p 0 P 3 i 3 P- t o
0 hj h(
oi' Pt P P- P- fD P Mrt 3 O 3 3 f f (d P- P pt
rt O fD d; 0 oi 0 P- 0 d D DD Pt pt
d fD
O oi 3 3 rt O f (D rt■ • (D p- - c M P Mg N P o
P P< d 3. DfD P rt 3 Pn *
p
C Ptt p pjf p fD P fD Di rt Hf d P> P M P 0
p hi 0 d O rt p- O JD 0 H
0 P o J
P (D P> P< P 01 PHJ rt hj Pt CP 3 p 3 (f M 3
Hi Di '- M - (D 01 d P - - a o DD
D fD
rt iQ DJ P> 3 rt 3P 3 hj 0 -rt h Pr d P g c rt
fD P- P 3 rt o 3 M i , t fD o n
fD 01 oi P P
p fD M fD 3 0 (D 0o 'd P P 0 P- f Ph 3 M o 0 Cd ro
tn 3 O Di 0 P- 1tr d oi 1 Hi D- j hţ
rt fD g P ^ 00 O rt p- • r a <0 rt 3 P Hi 3
rt fD (D - hj 3 ~ hţ p. pi d 0t hţ 3 Di

fD rt 1 d

(D 0 M 01 d MfD cn P- 3 r pppDfD f hM HJ

HJ 0 M 0 fD rt tD tn P t - - i Tt Di P

H Hj P< > 3

p M H 3 d rt 3 PMl P- rt 0 pc f P- 3r fD 0 '

hi p rt 0 M M - M fD 3 & - n DO ort

tO Pj P

C O 01 3 hi fD r (D P fD g 33a3hp p. P rt hţ

01 -rt Pj 0 P- 0 t O fD 0 P i p p - p

hj hţ 1

a

rt p- îT rt (D Pt tn f hi p(C PdfP3M ^ Pt d P

P- P- d » iD Di Dp- fD 0 -rt t D hi , n

CT.

O . P P, p - • (D p p> p Di M - M0P fD Pf M 3

0 fD M p- M Hj . p O. - P- - fD - DH

d 0 hh J

rt D p g Drt 3 fD d df pO P d fD

3 rt p, d pj i D. P- HJ fD D - 0 - H '

P- o rt

-rt CT tn 3 PP< rt O hj P- Pp3h0(D PP- M

p *c a*> P p- fD Mp fD - g M 0 - h3P ^fD

fD fD Pj P

01

M g p- p- Pt 3 '■£ 3P> d P- - ' dt PPr X 3N UJ

(D < ! (D P 0) P - - t *rt*

M P- pt

p< 3 fD 3 P P -\ g o 3 P 0 P 0P- r fD o.

O O fD d -Ol P - p, 3 3 - Hi t fD V

0 Hi

(D P- fD P, Pj M rt MHJ (D hţ tţ] P H 3h01 pc hi

hj Hi H 3 P- (D P- rt P fD <P- >n 1

Pt > pt 3

01 rt P- M O fD NM < M — *rf* a 3 r PCP f M 3
p- (D h{ M < P- M - tr *0* . t fD DTt
P, fD fD (D
P- (D p- d P- Pf 3 Pd P d P Hi f f 0 f rt p fD
CT 3 d P < P P DD DDi
P-
tr d M hj d P r P- •-» 3 rt p- Ph3MP HO O
H- P- P t M 01 p- i fD i
(D p> N 0
(D
P- Hi rt hi (D P 3 t PPt p p0 hf
3 P OM fD 3 fD r ^- D - P
ffl 01 P- Pf ?
fD P d d (D 0P - v p pPO P3 (D
M p- P o a d Di 1p 0 Q - - j H- i 3
d .M 1 P
d
p H n 0 O P- M 0M p- fD 0 P Pd 3 0 d -01
*o P- hţ 3 fD — 0 P ! & ' Di
Hi fD 3 HJ
HJ
■ M hţ (D rt fD f OK 3 f PPpr rt (5 N3 rt
C " P- P 0 Dhj D) t rt 3
hj 0 hj
fD M cn P- 03 d HJ Drt 2 P - hP 3 3 hj 0- p-
P Di 01 p- cn P- i , < fD
P Di fD 3 p-
cn P- rt M p- Hi Pd 3 0 P 0P3P hg 3
HJ 3 rt O hţ h| P- 0 0 fD - P h
rt D*
P
1 MP 3 P- h(d 0 0P Pf -01 Pd' ro
hi p 0 d rt 0 O fD 1 * - Dhi -

Mi.nunile spiritiste converg către această concluzie şi mişcarea spiritista mondială sprijină-acest obiectiv.
De partea Sa, Dumnezeu a împărtăşit toate informaţiile necesare astfel ca omul sincer să nu se rătăcească". ASCULTAREA DE DUMNEZEU ESTE POSIBILA!
Dumnezeu va avea chiar în această generaţie de încheiere un corp de elită de bărbaţi şi femei, care prin harul Sau, va demonstra falsitatea teoriilor seducătoare ale Satanei. In condiţiile cele mai grele întîlnite vreodată[1] pe pămînt va fi o falangă de credincioşi care vor asculta în totul de Dumnezeul lor şi vor fi astfel deasupra marii controverse. Dumnezeu contează pe aceşti oameni aşa cum pe vremuri conta pe Iov (Iov 1:8). Ei vor fi "biruitorii fiarei, ai icoanei ei şi ai numărului numelui ei" (Apoc.15:2 u.p,). Poate El să conteze şi pe tine, astăzi? Dumnezeu nu S-a schimbat. El iubeşte pe oameni şi doreşte să le dea tuturor mîntuirea. Sîngele Mîn-tuitorului este garanţia iubirii Sale şi este preţul

pentru viaţa omenirii întregi şi pentru fiecare om în parte.
Domnul Hristos Şi-a dat viaţa pentru ca sa răscumpere viaţa, să dea viaţa în mod nelimitat oricui II primeşte pe El.
El însuşi este VIAŢA omenirii, VIAŢA ta.
ALEGE VIAŢA CA SĂ TRĂIEŞTI!
****
***
233-
BIBLIOGRAFIE.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.
8.
9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23.
24. 25. 26. 27.
28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35.
A. Anderson, A. Anderson,
George,
Ceram,
A. W.
Anderson, Unfolding Daniel's prophecies.
Anderson, Unfolding the Revelation.
The Antichrist 666.
The Occult explosion.
Filozofia indiana în texte.
Zei, morminte, cărturari, si G. Chiţulescu, Şapte monumente celebre ale arhitecturii antice. J. Cooke and A. Kramer, History's timeline. Joe Crews, Spirits from other Worlds. Joe Crews, Spirits of the Dead. Dennis Crews, The Rich Man and Lazarus. C. Daniel.,

Civilizaţia asiro-babiloniană. C. Daniel, Civilizaţia Egiptului antic. C. Daniel, Civilizaţia fenicianã. J. Deshayes, Civilizaţiile vechiului Orient. L. Van Dolson, What About Life After Life? Le Roy E. Froom, Fellow Travellers Of Spiritualism. Le Roy E. Froom, Spiritualism Today.
C. Giurescu, Istoria ilustratã a romanilor.
Spiritism and the 'Bible.
When a Man Di.es, Dave Hunt, The Cult Explosion. Dave Hunt, Peace, Prosperity and the Corning Holocaust. W. Keller, Şi Biblia are totuşi dreptate. B. Larson, Larson's Book of Cults. I. Lissner, Culturi Enigmatice. J. Mc Dowell and D. Stewart, Demons, Witches and the Occult.
Life After What?
Vechiile civilizaţii semite.
Answers to objections.
Armageddon, Earth's Last Battle.
Călătorie prin oraşe dispărute.
Questions on doctrine.
The impersonation game.
The telltale connection.
D. C. C.
B. B.
Haynes, Haynes, Moore, Moscaţi, D. Nicholl, F. Neufeld, Oertwig, Martin, Vândeman, Vandeman,